

ΤΡΙΤΗ 19 ΙΟΥΝΙΟΥ 2007

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. POETTERING

Προέδρου

1. Έναρξη της συνεδρίασης

(Η συνεδρίαση αρχίζει στις 9.05)

2. Κατάθεση εγγράφων: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

3. Συζήτηση για περιπτώσεις παραβίασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, της δημοκρατίας και του κράτους δικαίου (ανακοίνωση των προτάσεων ψηφίσματος που έχουν κατατεθεί): βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

4. Κατάσταση στην Παλαιστίνη (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, τις τελευταίες ημέρες όλοι αισθανθήκαμε βαθιά συγκίνηση και ανησυχία για τα τρομερά γεγονότα και τις δραματικές εξελίξεις στη Λωρίδα της Γάζας. Όπως γνωρίζετε, επέλεξα τη Μέση Ανατολή ως προορισμό του πρώτου μου ταξιδιού εκτός ΕΕ και επισκέφθηκα την περιοχή. Η συνάντησή μου με τον πρόεδρο της αυτόνομης Παλαιστινιακής Αρχής κ. Αμπάς επρόκειτο αρχικά να γίνει στη Ραμάλα, εξαιτίας όμως της έντασης των διενέξεων μεταξύ της Φατάχ και της Χαμάς, ο πρόεδρος Αμπάς μου ζήτησε να τον συναντήσω στην επίσημη κατοικία του στη Γάζα όπου προσπαθούσε να μεσολαβήσει μεταξύ των αντιμαχομένων παρατάξεων. Ικανοποίησα την επιθυμία του. Ακριβώς πριν από τρεις εβδομάδες είχα συνομιλίες με τον πρόεδρο Αμπάς στη Γάζα και εντυπωσιάστηκα από την ήρεμη αποφασιστικότητα με την οποία μου παρουσίασε τις πεποιθήσεις του. Ωστόσο, μπορούσα να νοιώσω την ένταση που επικρατούσε στην ατμόσφαιρα έξω από τα επίσημα διαμερίσματά του.

Θέλω να συστήσω στους συναδέλφους να καταδικάσουν δριμύτατα τις βίαιες επιθέσεις των δυνάμεων της Χαμάς εναντίον των νόμιμων δυνάμεων ασφαλείας και των θεσμικών οργάνων της αυτόνομης παλαιστινιακής αρχής. Επίσης, σας συνιστώ να εκφράσετε με βαθιά πεποίθηση την υποστήριξη και την αλληλεγγύη μας προς τον πρόεδρο Αμπάς.

Υποστηρίζουμε την απόφαση του παλαιστινίου προέδρου να κηρύξει κατάσταση έκτακτης ανάγκης και να ορίσει κυβέρνηση έκτακτης ανάγκης προκειμένου να μπορέσει να λύσει το συντομότερο την πολιτική κρίση στα παλαιστινιακά εδάφη. Ο νέος πρωθυπουργός κ. Σαλάμ Φαγιάντ με επισκέφθηκε πρόσφατα στις Βρυξέλλες. Έχουμε μεγάλη εμπιστοσύνη τόσο στο πρόσωπό του όσο και στις ηγετικές του ικανότητες και θα του το πω αυτό σήμερα, εάν μου δώσετε τη σχετική εντολή.

Το καθήκον της νέας κυβέρνησης είναι δύσκολο και θα χρειαστεί ενεργό υποστήριξη από την ΕΕ και τη διεθνή κοινότητα. Θέλω δε να επισημάνω, σε συνάρτηση με τα συμπεράσματα που ενέκρινε χθες το Συμβούλιο των Υπουργών Εξωτερικών στο Λουξεμβούργο, ότι εμείς εδώ στο Σώμα πρέπει να συμπαρασταθούμε από βαθιά πεποίθηση, με λόγια και με έργα, σε όσους επιδιώκουν την ειρήνευση στη Μέση Ανατολή και συνεχίζουν να εργάζονται γι' αυτόν τον στόχο.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αποφάσισε χθες, κατά την έναρξη της συνόδου της Ολομέλειας, να αναβάλει για τη σύνοδο της Ολομέλειας του Ιουλίου την ψηφοφορία για ένα ψήφισμα σχετικά με την πολιτική της ΕΕ για τη Μέση Ανατολή· ενόψει δε της συνεχιζόμενης αστάθειας και των διαρκών μεταβολών της κατάστασης στην περιοχή, εγώ πιστεύω ότι η απόφαση αυτή ήταν σωστή.

Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι έχουμε πρόθεση να παραμείνουμε παθητικοί θεατές των εξελίξεων. Η ΕΕ –δηλαδή και το Σώμα– πρέπει να βρίσκεται στην πρώτη γραμμή εκείνων που εργάζονται για μια ανανεωμένη σχέση με τον παλαιστινιακό λαό και τους εκπροσώπους του.

Πρέπει να αναλάβουμε τις ευθύνες μας και να ενεργήσουμε ανάλογα, κάνοντας ό,τι είναι δυνατό για να εξομαλυνθεί η κατάσταση στα παλαιστινιακά εδάφη και να γίνει ανθρώπινη. Πρέπει να υποστηρίξουμε

όσους ζουν εκεί καλύπτοντας τις πιο πιεστικές ανάγκες τους, πρέπει όμως και να τους βοηθήσουμε να αναπτύξουν μια πραγματική και μακρόπνοη πολιτική προοπτική.

Χθες, το Συμβούλιο Υπουργών Εξωτερικών αποφάσισε να αποκαταστήσει τις σχέσεις με την αυτόνομη Παλαιστινιακή Αρχή, και αυτό πρέπει να το επικροτήσουμε, μαζί με τη σχετική απόφαση για τη δημιουργία των απαραίτητων συνθηκών για την ανάληψη αποτελεσματικής και διαφανούς άμεσης χρηματοδοτικής ενίσχυσης και για την υποστήριξη της δημιουργίας λειτουργικών θεσμικών οργάνων. Η αποστολή στο πλαίσιο της Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφαλείας και η αποστολή για την αστυνομική συνεργασία διατηρούνται, και το Σώμα, ως μέρος της δημοσιονομικής αρχής της ΕΕ, πρέπει να υποστηρίξει σταθερά αυτή την απόφαση.

Ωστόσο, πέρα από αυτές τις ενέργειες, το Σώμα πρέπει επίσης να απευθύνει έκκληση προς τους Παλαιστίνιους να επιστρέψουν στον διάλογο προκειμένου να επιτευχθεί η συμφιλίωση που είναι απαραίτητη για να υπάρξει ένα παλαιστινιακό κράτος που θα καλύπτει το σύνολο των παλαιστινιακών εδαφών. Για κανέναν δεν μπορεί να είναι θετική η επέκταση ή παράταση του εμφυλίου πολέμου.

Πρέπει ωστόσο να πούμε επίσης ότι δεν μπορεί να υπάρξει ειρήνη χωρίς το Ισραήλ, το οποίο φέρει μεγάλο μέρος της ευθύνης. Κατά την επίσκεψή μου στο Ισραήλ –και ιδίως όταν μίλησα στην Κνεσέτ– κατέστησα απολύτως σαφές ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εξακολουθεί να απευθύνει έκκληση προς την πολιτική εξουσία της χώρας να εκφράσει τη σαφή υποστήριξή της προς τον πρόεδρο Αμπάς.

Σε συνάρτηση με αυτό, θέλω τώρα να επαναλάβω την έκκλησή μου προς το Ισραήλ να διαθέσει στον πρόεδρο Αμπάς τους παλαιστινιακούς δασμούς και φόρους που παρακρατούνται εδώ και αρκετούς μήνες και φτάνουν τα 800 εκατ. δολάρια. Η ισραηλινή κυβέρνηση δήλωσε ότι είναι διατεθειμένη να το πράξει, και τώρα πρέπει να το υλοποιήσει το συντομότερο. Η ΕΕ πρέπει να είναι ένας ειλικρινής διαμεσολαβητής και θεωρώ ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει καθήκον να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο επ' αυτού.

Οι Ισραηλινοί και οι Παλαιστίνιοι έχουν την ίδια αξιοπρέπεια. Έχουν δικαίωμα να ζουν μέσα σε ασφαλή σύνορα. Μακάρι μια μέρα οι Παλαιστίνιοι και οι Ισραηλινοί να συμβιώνουν ειρηνικά. Μία τέτοια πολιτική συμφιλίωσης και αμοιβαίας κατανόησης μπορεί βέβαια να φαίνεται σήμερα πολύ μακρινή, αλλά εμείς εδώ στο Σώμα, οι εκπρόσωποι των λαών της Ευρώπης, πρέπει να υποστηρίξουμε αυτή την προοπτική με πεποίθηση και συναίσθηση της ευθύνης μας.

(Χειροκροτήματα)

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, *εξ ονόματος της Ομάδας PPE-DE.* – (ES) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, πιστεύω ότι το Κοινοβούλιό μας σωστά άλλαξε την ημερησία διάταξη προκειμένου να εξετάσει την κατάσταση στη Μέση Ανατολή. Δυστυχώς, είμαι πολύ δύσπιστος για το αν η συζήτησή μας θα συμβάλει στην εξεύρεση λύσης στη σύγκρουση, αλλά παρ' όλα αυτά προφανώς έπρεπε να τη διεξαγάγουμε.

Μόλις πριν από λίγες μέρες, διεξήγαμε στις Βρυξέλλες μια συζήτηση σχετικά με την κατάσταση στη Μέση Ανατολή με τον Υπάτο Εκπρόσωπο και την Επίτροπο Ferrero στην οποία αναγνωρίσαμε την τεσσαρακοστή επέτειο του Πολέμου των Έξι Ημερών, κατά τη διάρκεια του οποίου το Ισραήλ εισέβαλε στη Γάζα, στη Δυτική Όχθη και στα Υψίπεδα του Γκολάν.

Σήμερα, 40 χρόνια μετά, πρέπει να αποδεχτούμε ότι η κατάσταση εξακολουθεί να βρίσκεται σε αδιέξοδο –όπως μας υπενθύμισε χθες ο γαλλικός Τύπος– ότι δεν έχει καταστεί δυνατό να δημιουργηθεί ένα παλαιστινιακό κράτος και ότι, δυστυχώς, υπάρχουν πρακτικά δύο κυβερνήσεις σε σύγκρουση μεταξύ τους. Επιπλέον, υπάρχει μια εξαιρετικά σοβαρή πολιτική, οικονομική, κοινωνική και ανθρωπιστική κρίση.

Ρωτήσατε, κύριε Πρόεδρε, τι μπορεί να κάνει η διεθνής κοινότητα γενικά, και η Ευρωπαϊκή Ένωση ειδικότερα, και αυτό που πρέπει σαφώς να κάνουμε είναι, καταρχάς, να υποστηρίξουμε τον Μαχμούντ Αμπάς και τη μετριοπαθή κυβέρνηση του Σαλάμ Φαγιάντ, προορισμός της οποίας δεν είναι να αποτελεί την κυβέρνηση της Δυτικής Όχθης μόνον, αλλά και της Γάζας.

Πρέπει επίσης να άρουμε τον διεθνή αποκλεισμό –όπως επίσης επισημάνατε, κύριε Πρόεδρε– που επιβλήθηκε στην Παλαιστίνη από τότε που η Χαμάς κέρδισε τις εκλογές. Πρέπει επομένως να χαιρετίσουμε την απόφαση που ελήφθη χθες από το Συμβούλιο Γενικών Υποθέσεων για την αποκατάσταση της άμεσης οικονομικής βοήθειας στην Παλαιστινιακή Εθνική Αρχή, και ελπίζουμε ότι η συνάντηση που πρόκειται να διεξαχθεί σήμερα στην Ουάσινγκτον μεταξύ του Προέδρου των Ηνωμένων

Πολιτειών και του ισραηλινού πρωθυπουργού θα κινείται προς την ίδια κατεύθυνση. Είναι επίσης καιρός, κύριε Πρόεδρε, να αποδεσμεύσει το Ισραήλ τα ποσά που οφείλει στην Παλαιστίνη από τελωνειακούς δασμούς.

Ωστόσο, ενώ όλες αυτές είναι απαραίτητες προϋποθέσεις, κύριε Πρόεδρε, προφανώς δεν είναι επαρκείς, καθώς γνωρίζουμε όλοι ότι η κατάσταση στη Γάζα εξακολουθεί να είναι μια κατάσταση βίας και ότι, στην πραγματικότητα, στη δύσκολη εξίσωση πολέμου και ειρήνης, πρόοδος στη Μέση Ανατολή μπορεί να επιτευχθεί μόνο μέσω της αποκήρυξης της βίας ως μέσου πολιτικής δράσης, μέσω της αναγνώρισης του κράτους του Ισραήλ και μέσω όλων των δράσεων, όπως η απελευθέρωση του βρετανού δημοσιογράφου Άλαν Τζόνστον, οι οποίες μπορούν να συμβάλουν στον στόχο της ειρήνης.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, είμαστε όλοι πολιτικοί σε αυτό το Κοινοβούλιο, και γνωρίζουμε πολύ καλά ότι η υψηλότερη πολιτική αξία είναι η ενότητα και ότι, χωρίς ενότητα, δεν θα είναι δυνατό να πραγματοποιηθεί το όνειρο ενός βιώσιμου παλαιστινιακού κράτους που θα συμβιώνει αρμονικά με τους γείτονές του.

Κύριε Πρόεδρε, όπως επισημάνατε πολύ σωστά, είναι καιρός να σιγήσουν τα όπλα ώστε να μπορέσει να υπερισχύσει ο διάλογος και να εδραιωθεί η ειρήνη. Εναπόκειται δε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, από κοινού με άλλους παράγοντες, όπως τα Ηνωμένα Έθνη ή ο Αραβικός Σύνδεσμος, ή άλλα μέλη της Τετραμερούς, να κινητοποιήσει όλες τις προσπάθειές της προκειμένου να συμβάλει, έξυπνα και γενναϊόδωρα, κατά τρόπο συνεπή με την παράδοσή της και τις αξίες της και, από την άποψη της ανθρωπιστικής βοήθειας, φυσικά, σε μια δίκαιη και διαρκή ειρήνη στη Μέση Ανατολή.

Martin Schulz, *εξ ονόματος της Ομάδας PSE*. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, μοιλονότι πρέπει να θεωρήσουμε τα γεγονότα των τελευταίων ημερών ως το χαμηλότερο σημείο της εξέλιξης στην περιοχή, εγώ το θεωρώ και το χαμηλότερο σημείο του ρόλου μας ως ΕΕ στις συναλλαγές μας με τη Μέση Ανατολή. Εχθές, το Συμβούλιο Υπουργών Εξωτερικών αποφάσισε να επαναλάβει την αποστολή βοήθειας. Γιατί όμως περίμενε να καταρρεύσει η δημόσια τάξη για να το κάνει;

(Χειροκροτήματα)

Κύριε Πρόεδρε, μόλις ζητήσατε την καταβολή άμεσης ενίσχυσης στον Μαχμούντ Αμπάς. Θα ήθελα να ρωτήσω μήπως είναι ίσως πολύ αργά γι' αυτό. Θα μπορούσε άραγε να έχει αποφευχθεί αυτό που συμβαίνει τώρα, δηλαδή η αποδιοργάνωση της δημόσιας τάξης στη Λωρίδα της Γάζας, αν είχαμε προσφέρει νωρίτερα ενισχύσεις και αν δεν είχαμε θέσει ως στρατηγικό μας κανόνα ότι δεν συνομιλούμε με τη Χαμάς;

(Χειροκροτήματα)

Την απάντηση δεν την γνωρίζω ούτε ο ίδιος, και ασφαλώς δεν είμαστε σε θέση να πούμε πως τα πράγματα θα ήταν καλύτερα αν είχαμε ενεργήσει διαφορετικά, όμως αυτό είναι ένα ερώτημα που πρέπει τουλάχιστον να μπορούμε να θέσουμε.

Δεν ισχύει επίσης ότι τώρα βλέπουμε –η ΕΕ και η κοινότητα κρατών της Δύσης– για πολλοστή φορά ότι υπάρχει μια διαδικασία στο πλαίσιο της οποίας ένας λαός εκλέγει μια κυβέρνηση που δεν μας αρέσει, ενώ μας αρέσουν οι εκλογές, και οι εκλογικοί μας παρατηρητές επιβεβαιώνουν ότι διεξήχθησαν άψογα; Δεν μας αρέσει όμως το αποτέλεσμα τους και έτσι καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι είναι αναγκαία η εφαρμογή ενός αποκλεισμού, ο οποίος πρέπει μάλιστα να είναι ολοκληρωτικός. Γιατί δεν συζητήσαμε με τα μέλη της κυβέρνησης εθνικής ενότητας που δεν ανήκαν στη Χαμάς; Υπήρχαν πολλά μέλη της κυβέρνησης που δεν ανήκαν ούτε στη Χαμάς ούτε στη Φατάχ. Μπορεί αυτή τη στιγμή να μην μας αρέσουν οι δυνάμεις με τις οποίες συνομιλούμε, όμως παρ' όλα αυτά ο διάλογος είναι ο μόνος τρόπος για να επιτύχουμε ειρηνικές λύσεις.

Θυμάμαι –όπως όλοι σας– ότι όταν ήμουν νέος, ο Αραφάτ θεωρείτο ο κυριότερος τρομοκράτης σε παγκόσμιο επίπεδο. Ο άνθρωπος αυτός τιμήθηκε αργότερα με το Νόμπελ ειρήνης. Εγώ ήμουν υπέρ του διαλόγου μαζί του. Η ιστορία έδειξε ότι ο διάλογος ήταν αυτός που προσέφερε διέξοδο από τη βία. Σήμερα, η Φατάχ θεωρείται ένας από τους εταίρους μας, κάποτε όμως την θεωρούσαν την κατ' εξοχήν τρομοκρατική οργάνωση. Πρέπει, λοιπόν, να διδαχθούμε από τα σφάλματά μας.

Εξετάζοντας τη σημερινή κατάσταση, βλέπουμε ότι υπάρχει μόνο ένας δρόμος που μπορούμε να ακολουθήσουμε –αυτό εξακολουθώ να πιστεύω εγώ, αυτό εξακολουθούν να πιστεύουν και η Ομάδα μου και η οικογένεια των σοσιαλδημοκρατικών κομμάτων– και ο δρόμος αυτός είναι να προσπαθήσουμε να φέρουμε στο ίδιο τραπέζι όλες τις δυνάμεις που συμμετέχουν και όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη. Όποιος

συνομιλεί με τη Συρία, αντιμετωπίζεται σαν παρίας. Και όμως, όλοι γνωρίζουμε ότι θα έρθει η ώρα –και δεν είναι μακριά– που θα γίνουν διαπραγματεύσεις μεταξύ Συρίας και Ισραήλ. Γίνονται ήδη σχετικές προετοιμασίες. Γνωρίζουμε ότι η ισραηλινή κυβέρνηση προσπάθησε το περασμένο έτος να αποκτήσει επαφή με τη Συρία. Ας είμαστε λίγο πιο ειλικρινείς και ας παραδεχτούμε ότι, αναμφισβήτητα, η Συρία πρέπει να συμμετέχει στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων, ιδίως αν θέλουμε να έχουμε κάποια επιρροή στη Χαμάς.

Ασφαλώς δεν έχει νόημα να κοιτάζουμε μόνο το παρελθόν. Τώρα πρέπει να προσφέρουμε όση άμεση βοήθεια μπορούμε. Δεν ξέρω αν υπάρχει δυνατότητα να ασκήσουμε κάποια επιρροή στη Λωρίδα της Γάζας, αν όμως υπάρχει, τότε πρέπει με αυτή τη βοήθεια να δημιουργηθεί πρώτα απ' όλα κρατική υποδομή, να υποστηριχθούν οι δυνάμεις ασφαλείας που τώρα προσφέρουν πραγματικά ασφάλεια αντί να προξενούν ανασφάλεια. Όμως εμείς ως Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει πρωτίστως να εξασφαλίσουμε την παροχή ανθρωπιστικής βοήθειας –πράγμα που δεν συζητήθηκε αρκετά τις προηγούμενες ημέρες– γιατί αυτό που βλέπουμε να συμβαίνει σήμερα –και δεν είναι η πρώτη φορά– είναι να υφίσταται ένας λαός, που ούτως ή άλλως υποφέρει, ακόμα μεγαλύτερη ταλαιπωρία από ακραίες ένοπλες δυνάμεις οι οποίες κινούνται στο περιθώριο της κοινωνίας. Αυτοί που υποφέρουν πραγματικά είναι οι απλοί άνθρωποι που δεν έχουν νερό, ηλεκτρικό ρεύμα ή ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, που δεν μπορούν να στείλουν τα παιδιά τους στο σχολείο. Μόνο αν μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε αυτά τα προβλήματα θα πείσουμε τους ανθρώπους να θέλουν να έχει το Ισραήλ την ασφάλεια που απαιτείται για να μπορούν να ζήσουν όλοι ειρηνικά, αφού είναι ασφαλώς σαφές ότι το Ισραήλ δεν θα μπορέσει να ζήσει με μεγαλύτερη ασφάλεια όταν εντείνεται ο εξτρεμισμός και υπάρχει εμφύλιος πόλεμος. Αυτά δημιουργούν απλώς μεγαλύτερη αστάθεια. Βασική προϋπόθεση για την κοινωνική ασφάλεια είναι πάντα το να μπορούμε να την επεκτείνουμε και να δημιουργούμε έτσι στην εκάστοτε περιοχή μεγαλύτερη διάθεση για ειρήνευση. Αυτό πρέπει να είναι το κύριο καθήκον της ΕΕ και όχι η αποστολή ευρωπαϊκών στρατευμάτων, υπέρ της οποίας άκουσα τις τελευταίες ημέρες να συνηγορούν αρκετοί εκπρόσωποι της Ένωσης. Δεν είναι δυνατόν, για πολιτικούς λόγους, να μην διατίθενται πόροι για την αποστολή ανθρωπιστικής βοήθειας και να υπάρχουν πόροι για την αποστολή στρατευμάτων. Οπωσδήποτε, εμείς δεν συμφωνούμε με αυτή την αντιμετώπιση. Ελπίζω ότι θα καταστεί δυνατή η επανάλυση του διαλόγου στη Μέση Ανατολή.

(Χειροκροτήματα από την αριστερή πτέρυγα)

Graham Watson, εξ ονόματος της Ομάδας ALDE. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, όπως είπε ο κ. Schulz, δεν υπάρχει καμία δικαιολογία για τις πράξεις των μαχητών της Χαμάς, όσο άσχημη μεταχείριση και αν υπέστησαν οι Παλαιστίνιοι.

Ωστόσο, αν πριν από ένα έτος η διεθνής κοινότητα δεν είχε αθετήσει τη δέσμευσή της υπέρ της δημοκρατίας στην Παλαιστίνη, αν δεν είχαμε αρνηθεί τον διάλογο με τους μετριοπαθείς της Χαμάς και δεν είχαμε αναστείλει τις άμεσες ενισχύσεις προς μια ελεύθερα εκλεγμένη κυβέρνηση, η κατάσταση δεν θα ήταν τόσο άσχημη όσο είναι σήμερα.

Οι οικονομικές κυρώσεις που αποσκοπούν στην άσκηση πιέσεων για την αναγνώριση του Ισραήλ ή για την πλήρη απομάκρυνση της Χαμάς από την εξουσία έκαναν τους Παλαιστίνιους πιο απελπισμένους και τις προοπτικές για ειρήνη πιο επισφαλείς.

Αναδύεται μια Παλαιστίνη δύο κρατών, γεμάτη βία, σεκταρισμό και φόβο, ενώ μια λύση δύο κρατών για τη διευθέτηση της σύγκρουσης απομακρύνεται όλο και περισσότερο.

Οι Φιλελεύθεροι και Δημοκράτες είναι απογοητευμένοι –αν και δεν εκπλήσσονται– από τις εξελίξεις. Πριν από ένα έτος, προειδοποιήσαμε ότι η δυστυχία των Παλαιστινίων θα οδηγούσε σε μεγαλύτερο εξτρεμισμό, ενόψει ιδίως των συνθηκών φυλακής που επικρατούν στη Γάζα, όπου 1,4 εκατομμύρια πολίτες έχουν αποκλειστεί με μεθοδικό τρόπο και στερούνται τα μέσα για την κάλυψη των βασικών αναγκών τους.

Η βίαιη κατάληψη της Γάζας την περασμένη εβδομάδα έδειξε έλλειψη σεβασμού για το κράτος δικαίου, η οποία αποτελεί ελάχιστη προϋπόθεση για κάθε νόμιμη κυβέρνηση.

Αν η Χαμάς δεν είναι προσεκτική, θα έχει προδώσει τον σκοπό της, σύμφωνα με τα λόγια του υπουργού Εξωτερικών της Σαουδικής Αραβίας, «βάζοντας το τελευταίο καρφί στο φέρετρο» του ονείρου για ένα παλαιστινιακό κράτος.

Αν δεν θέλουμε να θριαμβεύσει ο εμφύλιος πόλεμος έναντι της ενότητας, όλες οι πλευρές πρέπει να δεχθούν την πραγματικότητα: η άρνησή τους να κάνουν διάλογο δεν τους έχει οδηγήσει πουθενά.

Τώρα απαιτείται μια βαριά δόση πραγματισμού – όχι καταδίκη, όχι κυρώσεις και σίγουρα όχι άρνηση για διαπραγμάτευση. Αυτή είναι η επιλογή για δειλούς και θα γίνει μπούμερανγκ. Για τον σκοπό αυτόν, η Ομάδα μου χαιρετίζει την αποφασιστικότητα του πρωθυπουργού Σαλάμ Φαγιάντ να αποκαταστήσει την ασφάλεια και την αφοσίωση του Προέδρου Αμπάς στον διάλογο. Χαιρετίζουμε τη συνέχιση της άμεσης ενίσχυσης στην Παλαιστινιακή Αρχή και την ενδεχόμενη αποδέσμευση από την ισραηλινή κυβέρνηση ποσού έως 800 εκατ. ευρώ το οποίο προέρχεται από παλαιστινιακά φορολογικά έσοδα.

Ωστόσο, συνιστούμε να μην υποστηριχθεί η διοίκηση της Δυτικής Όχθης εις βάρος της Γάζας. Θεωρώντας τη λωρίδα «τρομοκρατική οντότητα» –όπως την αποκάλεσαν οι ισραηλινοί αξιωματούχοι– δεν θα οδηγηθεί η περιοχή πιο κοντά στην ειρήνη, απλώς θα δημιουργηθεί περισσότερη ανασφάλεια καθώς ένας απελπισμένος λαός, χωρίς τροφή και άλλα βασικά αγαθά, θα αποφασίσει ότι δεν έχει τίποτα να χάσει.

Ο έλεγχος της Γάζας από τη Χαμάς ήταν ένας εφιάλτης που έγινε πραγματικότητα. Ωστόσο, η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν πρέπει να είναι έτοιμη να αποσυρθεί και να μείνει αδρανής τη στιγμή που το Ιράν μπαίνει στο παιχνίδι.

Αν μάθαμε κάτι φέτος, αυτό είναι ότι η πολιτική –και μόνο η πολιτική– μπορεί να δημιουργήσει προοπτικές ειρήνευσης στη Μέση Ανατολή.

Ενώ το Κοινοβούλιο, τουλάχιστον, συνέχιζε τις συνομιλίες, το Συμβούλιο και τα κράτη μέλη κρατούσαν αποστάσεις. Τώρα εναπόκειται στο Συμβούλιο και στα κράτη μέλη μας να θέσουν τη δημοκρατία, την ανθρώπινη αξιοπρέπεια και το κράτος δικαίου ξανά στο επίκεντρο των διαδικασιών και να εργαστούν για να προωθήσουν την ειρήνη στην περιοχή.

(Χειροκροτήματα)

Brian Crowley, εξ ονόματος της Ομάδας UEN. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, το πιο σημαντικό στοιχείο που πρέπει να θυμόμαστε σήμερα εδώ είναι οι ζωές των ανθρώπων που πλήττονται από το νέο κύμα βίας στα Παλαιστινιακά Εδάφη. Συγκεκριμένα, πρέπει να σκεφτούμε τις γυναίκες και τα παιδιά, η δυστυχία των οποίων δεν είναι κάτι που προέκυψε μόνο εξαιτίας της κατάληψης της Γάζας από τη Χαμάς, ή απλώς εξαιτίας της έλλειψης διαπραγματεύσεων μεταξύ των παλαιστινιακών και των ισραηλινών αρχών, ή απλώς εξαιτίας της ακύρωσης της ενίσχυσης από την Ευρωπαϊκή Ένωση και τις ΗΠΑ. Η δυστυχία τους ξεκίνησε πριν από 30 χρόνια.

Με όποιον και αν μιλήσετε από την παλαιστινιακή περιοχή θα σας πει ότι πάντα οι γυναίκες και τα παιδιά υπέφεραν περισσότερο, αλλά ήταν και οι πιο ανθεκτικοί στην προσπάθεια να βρουν έναν τρόπο για να αντιμετωπιστεί η άρνηση για διαπραγμάτευση, η έλλειψη σεβασμού και η αποτυχία εξεύρεσης λύσης, η αποτυχία τόσο του Ισραήλ όσο και της Παλαιστίνης να ανταποκριθούν στις δεσμεύσεις τους, στις συμφωνίες που συνήψαν οικειοθελώς, η αποτυχία των Ηνωμένων Πολιτειών και της Ευρωπαϊκής Ένωσης να ανταποκριθούν στις δικές τους δεσμεύσεις για σαφείς και ανοιχτές διαπραγματεύσεις, η αποτυχία άλλων κρατών που συνορεύουν με το Ισραήλ και την Παλαιστίνη να διαδραματίσουν πιο προορατικό και ενεργό ρόλο όσον αφορά, εν τέλει, την επίτευξη μιας λύσης δύο κρατών, η οποία πρέπει να βασίζεται στη βιωσιμότητα και στην ισότητα.

Οι συνάδελφοι θα θυμούνται ότι, πριν από μερικές εβδομάδες, στο κτίριο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στις Βρυξέλλες, ο Πρόεδρος του Κοινοβουλίου προσκάλεσε ορισμένους βραβευμένους με Νόμπελ για να μιλήσουν για το μέλλον της Ευρώπης και για τομείς και θέματα που τους απασχολούν. Η ειρωνεία είναι ότι, αν διαβάσει κανείς τις ομιλίες των ανθρώπων που ήταν εκεί εκείνη την ημέρα, οι οποίοι κέρδισαν Νόμπελ Ειρήνης, όλοι τους είπαν ότι οι ειρηνευτικές προσπάθειες στις οποίες συμμετείχαν πέτυχαν μόνο με διάλογο, σεβασμό για την πολυμορφία, ανοχή και ισότητα. Αυτό που είδαμε στην Παλαιστίνη τα τελευταία 30 χρόνια ήταν η αποτυχία εκπλήρωσης και των τεσσάρων αυτών κριτηρίων.

Όταν ηγέτης του παλαιστινιακού λαού ήταν ο Γιασέρ Αραφάτ, το Ισραήλ έλεγε ότι δεν μπορούσε να συζητήσει μαζί του, δεν μπορούσε να διαπραγματευτεί μαζί του. Όταν ανέλαβε νέος Πρόεδρος, το Ισραήλ είπε ότι δεν μπορούσε να συζητήσει μαζί του, δεν μπορούσε να διαπραγματευτεί μαζί του, ενώ είχε τη διαρκή υποστήριξη των Αμερικανών και ορισμένων κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το να σκεφτεί κανείς ότι αυτό που συνέβη στη Γάζα με τη Χαμάς ήταν ατύχημα είναι σαν να παρερμηνεύει, ακόμα και με το πλεονέκτημα της εκ των υστέρων επιβεβαίωσης, τις δικές μας αποτυχίες στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στις ΗΠΑ να ασχοληθούμε σωστά με τις λύσεις που απαιτούνται.

Τώρα μας δίνεται μια νέα ευκαιρία να κάνουμε κάτι. μας δίνεται μια νέα ευκαιρία να δείξουμε θάρρος απέναντι στον θάνατο και την καταστροφή, να δείξουμε ανθρωπιά απέναντι στην καταπίεση και την

αδικία και να πούμε αυτό που είναι δίκαιο και σωστό: ότι πρέπει να παράσχουμε βοήθεια στον παλαιστινιακό λαό, πρέπει να επιμείνουμε να διαπραγματευτεί το Ισραήλ με τους δημοκρατικά εκλεγμένους εκπροσώπους του παλαιστινιακού λαού και πρέπει να υποστηρίξουμε τις παλαιστινιακές αρχές ώστε να διασφαλίσουμε ότι το κράτος δικαίου εφαρμόζεται σε όλα τα Παλαιστινιακά Εδάφη.

(Χειροκροτήματα)

Daniel Cohn-Bendit, *εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE*. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, νομίζω ότι όλοι μπορούμε να συμφωνήσουμε ότι όσα ακούσαμε σήμερα εδώ αποτελούν μια απόπειρα ανάλυσης. Αναμφίβολα, οι ενδιαφερόμενες πλευρές διέπραξαν όλες σφάλματα, τα οποία σήμερα πληρώνουμε όλοι ακριβά – και λέγοντας «όλοι» εννοώ πρώτα απ' όλα τους Παλαιστίνιους, αλλά και –έτσι πιστεύω– τους Ισραηλινούς και όλους όσους ενδιαφέρονται για να έχει κάποτε ένα μέλλον η περιοχή αυτή – όχι ένα ειρηνικό μέλλον, αλλά ένα μέλλον γενικότερα.

Θέλω να επικεντρωθώ στο ερώτημα τι μπορεί να γίνει. Πρώτον, η ΕΕ πρέπει να ζυπήσει επιτέλους και να κάνει κάτι σχετικά με τα λάθη που διαπράχθηκαν εδώ, και ο λόγος για τον οποίο πρέπει να ενεργήσει η ΕΕ είναι πως είναι η μόνη πολιτική οντότητα που μπορεί να διαδραματίσει διαμεσολαβητικό ρόλο. Οι Αμερικανοί δεν μπορούν –το καθιστά αδύνατο ο πόλεμος στο Ιράκ– ούτε οι Ρώσοι, ούτε κάποιος από τους άλλους.

Πρέπει κάποιος να αναλάβει την πρωτοβουλία να πει «ναι» – «ναι» στην άμεση βοήθεια και φυσικά «ναι» στην ενίσχυση, στις επαφές με τη Γάζα και με τη Χαμάς προκειμένου να αντιμετωπιστούν τα ανθρωπιστικά προβλήματα στη Λωρίδα της Γάζας. Αυτό σημαίνει ότι δεν θα περιμένουμε κάποια δήλωση, αλλά θα αναλάβουμε δράση και η δήλωση θα γίνει μετά – αυτό πρέπει να γίνει, και σημαίνει να φθάσει η ΕΕ στην καρδιά του έθνους και να συνεχίσουμε αμέσως μετά με ένα ευρωπαϊκό κοιντό –πράγμα που κατά βάσιν επιχειρείται, ακόμα κι αν δεν το αποκαλούν έτσι– και με μια μεγάλη διάσκεψη που θα γίνει στην περιοχή.

Ο κ. Schulz έχει δίκιο όταν υποστηρίζει ότι πρέπει να συνομιλήσουμε με τη Συρία και με όποιον άλλον επιθυμούμε –ή, εν πάση περιπτώσει, οφείλουμε– να διαπραγματευθούμε για τα υψίπεδα του Γκολάν και τα σύνορα του Λιβάνου, και αυτό πρέπει να γίνει τώρα. Γιατί; Διότι αυτή είναι η μόνη δυνατότητα για να έχει ξανά ελπίδες η περιοχή. Αν υπάρξουν νέες ελπίδες, αυτό θα καταστήσει δυνατό τον πολιτικό διάλογο, και όχι το αντίθετο.

Μας προειδοποιούν διαρκώς να μην δείξουμε ευνοϊκή αντιμετώπιση σε κάποια πλευρά. Κανένας στην περιοχή δεν πρόκειται να προτιμηθεί. Αυτό πρέπει να διδαχτούμε από όλα αυτά. Αναμφίβολα, αυτό σημαίνει ότι πρέπει να παρασχεθεί ανθρωπιστική βοήθεια στη Γάζα. Δεν είναι προς το συμφέρον κανενός η μόνη τέτοια ανθρωπιστική βοήθεια να προέρχεται από το Ιράν, και όταν συμβαίνει αυτό να παραπονοιάμαστε και πάλι ότι δεν είχαμε τέτοια επιθυμία. Αν λοιπόν δεν το επιθυμούμε, ας το εμποδίσουμε, και αν θέλουμε να το εμποδίσουμε, πρέπει να αναλάβουμε δράση. Αυτό χρειάζεται, και χρειάζεται τώρα αμέσως.

Το Ισραήλ πρέπει να καταλάβει ότι μια πολιτική κατοχής βασισμένη σε ένα τείχος που θεωρείται άδικο δεν πρόκειται να φέρει την ειρήνη, ούτε την ελπίδα. Αυτό πρέπει να το καταλάβει μια για πάντα. Για το Ισραήλ, το να ξεφύγει από το χειρότερο δυνατό σενάριο σημαίνει πως πρέπει να κάνει ό,τι δεν έκανε ως τώρα, δηλαδή να διαπραγματευθεί με τη νέα κυβέρνηση της Παλαιστίνης για την κατεδάφιση του τείχους και τη δημιουργία ασφαλών συνόρων από την άλλη πλευρά του. Αυτό σημαίνει ότι απαιτούνται οικονομική και ανθρωπιστική βοήθεια και πολιτικές πρωτοβουλίες. Αν δεν γίνουν όλα αυτά, τότε θα συναντιόμαστε εδώ κάθε μήνα για να οικτίρουμε την κατάσταση και να οδυρόμαστε.

Francis Wurtz, *εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL*. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, απέναντι στην τραγωδία που εκτυλίσσεται στα παλαιστινιακά εδάφη, οι εκκλήσεις να σταματήσει η βία είναι τελειώς αναποτελεσματικές από τη στιγμή που αρνούμαστε να δούμε τη γένεση αυτής της προαναγγελθείσας καταστροφής.

Αυτή η άνευ προηγουμένου έκρηξη βίας είναι καταρχήν και καταρχάς προϊόν άλλων πράξεων βίας, συνεπεία σαράντα χρόνων στρατιωτικής κατοχής. Είναι απόρροια του καθεστώτος ατιμωρησίας που επιφύλαξε ολόκληρη η διεθνής κοινότητα στους ισραηλινούς ηγέτες, όποιοι και αν είναι αυτοί και ό,τι και αν πράττουν, με πλήρη περιφρόνηση προς το διεθνές δίκαιο. Αυτή η βία είναι τα επίχειρα της απώλειας κάθε ελπίδας για ένα παλαιστινιακό κράτος αντάξιο αυτού του ονόματος. Σε σχέση δε με αυτό, οι ευρωπαίοι ηγέτες έχουν βαρύτερες ευθύνες!

Λέμε ότι η Ευρώπη είναι ο πρώτος τη τάξει χορηγός βοήθειας. Όντως έτσι είναι, πόσο αξίζουν όμως οι ενισχύσεις όταν αφήνουμε να εξαπλώνεται το θανάσιμο δηλητήριο του συνεχούς εξευτελισμού; Τούτο αντικατοπτρίζεται στην κατάσταση στη Γάζα με τραγελαφικό τρόπο και η συνεχής απομόνωση της Γάζας, χωρίς αμφιβολία, θα το επιτείνει στο έπακρο. Φέρουμε τεράστια ευθύνη για το γεγονός ότι, επειδή συμμορφωθήκαμε με τη θανατηφόρα στρατηγική του Λευκού Οίκου, χάσαμε ιστορικές ευκαιρίες, όπως το ειρηνευτικό σχέδιο της Αραβικής Ένωσης του 2002, την επιτυχία της πρώτης δημοκρατικής διαδικασίας στην Παλαιστίνη το 2006 ή, πιο πρόσφατα, τη συγκρότηση κυβέρνησης εθνικής ενότητας ως ύστατη ευκαιρία!

Αρκετοί από τους βουλευτές του ΕΚ κρούσαμε επανειλημμένως τον κώδωνα του κινδύνου. Η τελευταία φορά ήταν η έκκληση πλέον των εκατό μελών του ΕΚ να τερματιστεί μια πολιτική που καλλιεργεί, μέσω της συνεχούς υπονόμησης της κυβέρνησης και της κατάργησης της άμεσης βοήθειας, την απελπισία σε έναν λαό, οδηγώντας τον στο χείλος της εσωτερικής κατάρρευσης. Μας απάντησαν με καθησυχαστικά λόγια σχετικά με τις προθέσεις της Τετραμερούς, αυτή τη φενάκη, που χειραγωγείται από την κυβέρνηση Μπους για να συγκαλύψει την αποστασιοποίησή της.

Να όμως που ο ίδιος ο ειδικός απεσταλμένος του ΟΗΕ στη Μέση Ανατολή καταδικάζει με τη σειρά του απερίφραστα όλους αυτούς, περιλαμβανομένων των Ευρωπαίων, που εφαρμόζουν εκείνο που ονομάζει «αυτολογοκρισία» έναντι του κατακτητή και των οποίων οι πρόσφατες αποφάσεις μοιχοκόπουν και αναστολής της βοήθειας είχαν, όπως υπογραμμίζει, καταστροφικές συνέπειες. Μια τέτοια ιστορική αποτυχία και μια τέτοια αποκήρυξη εκ μέρους του βασικού εκπροσώπου του ΟΗΕ στην περιοχή καθιστούν επιτακτική την ανάγκη για ειδική συζήτηση στο πλέον υψηλό επίπεδο. Εφεξής, αν δεν θέλουμε να είμαστε συνένοχοι ενός νέου Ιράκ, πρέπει να απαιτήσουμε επιτακτικά ριζικές στρατηγικές αναθεωρήσεις με πλήρη σεβασμό προς το διεθνές δίκαιο, όπως θα έπρεπε να έχει επιβληθεί σε όλους εδώ και σαράντα χρόνια. Η ιστορία θα μας κρίνει.

Bastiaan Belder, εξ ονόματος της Ομάδας IND/DEM. – (NL) Κύριε Πρόεδρε, την προηγούμενη εβδομάδα, η αποκαλούμενη παλαιστινιακή κυβέρνηση ενότητας Φατάχ-Χαμάς είχε βίαιο τέλος. Ως αποτέλεσμα, το Κοινοβούλιο βρίσκεται αντιμέτωπο με δύο παλαιστινιακές κυβερνήσεις, καθεμία από τις οποίες αρνείται το δικαίωμα ύπαρξης της άλλης.

Εν τω μεταξύ, το Συμβούλιο και η Επιτροπή έχουν σαφώς ταχθεί υπέρ της κυβέρνησης κρίσης του Σαλάμ Φαγιάντ στη Δυτική Όχθη. Θα ήθελα να υποστηρίξω πλήρως αυτή τη θέση, διότι σε αντίθεση με το κίνημα της Φατάχ υπό την αιγίδα του Μαχμούτ Αμπάς, οι ηγέτες της Χαμάς εμμένουν στην άρνηση του δικαιώματος ύπαρξης του Ισραήλ εντός και εκτός της Λωρίδας της Γάζας. Για καθαρά θρησκευτικούς λόγους, η Χαμάς έχει στραφεί κατά της λύσης των δύο κρατών για τη διαμάχη Ισραήλ-Παλαιστίνης. Τα θρησκευτικά θεμέλια της Χαμάς είναι ένα θέμα που θα όφειλε να μελετήσει κάποια στιγμή ο κ. Schulz.

Δεδομένης της πάγιας πολιτικής περιφερειακής αποσταθεροποίησης που ακολουθούν η Δαμασκός και η Τεχεράνη, καταλαβαίνω πώς αυτή η καταστροφική θέση που υιοθετεί η Χαμάς τροφοδοτείται ενεργά από την Ισλαμική Δημοκρατία και τη Συρία. Το γεγονός, ωστόσο, ότι ορισμένοι βουλευτές και ομάδες ακόμη του Κοινοβουλίου μας τείνουν να εμπιστευούνται ως ισότιμο συνομιλητή και να ενθαρρύνουν τη Χαμάς, η οποία είναι εν τέλει ο κύριος εχθρός του Ισραήλ, με αφήνει κατάπληκτο. Ακόμη και σήμερα.

Μήπως αυτό σημαίνει ότι η πολιτική λύση των δύο κρατών δεν συνιστά πλέον παρά μια εξωφρενική υποκρισία σε τούτο το Κοινοβούλιο; Παρ' όλα αυτά, εύχομαι θερμά στον παλαιστινιακό λαό να αποκτήσει μια ανιδιοτελή ηγεσία που, εσωτερικά, θα παρουσιάζει στοιχεία ισχυρής κυβέρνησης και, εξωτερικά, θα επιδιώκει πραγματικά μια συμβιβαστική λύση με το Ισραήλ. Η νεοδιορισμένη έκτακτη κυβέρνηση Φαγιάντ προσφέρει αυτή την ευκαιρία. Για να γίνουν πράξη όλα αυτά, προσβλέπω στη βοήθεια, την ενθάρρυνση και τον έλεγχο όλων των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων.

Andreas Mölzer, εξ ονόματος της Ομάδας ITS. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, η Λωρίδα της Γάζας δεν είναι ένα νέο παλαιστινιακό κράτος, αλλά μια φυλακή όπου οι άνθρωποι—ο παλαιστινιακός λαός, ιδίως δε οι γυναίκες, τα παιδιά και οι ηλικιωμένοι—είναι υποχρεωμένοι να ζουν σε καταυλισμούς, αποκλεισμένοι από τον κόσμο.

Η πρόσφατη έκρηξη βίας και η ανάληψη της εξουσίας από τις δυνάμεις της Χαμάς στη Λωρίδα της Γάζας κατέστη φυσικά δυνατή εξαιτίας σφαλμάτων των ευρωπαίων, αμερικανών και ισραηλινών πολιτικών, καθώς και της Φατάχ. Οι Ισραηλινοί πολιτικοί αρνήθηκαν στην παλαιστινιακή κυβέρνηση τα φορολογικά έσοδα και έχτισαν ένα τείχος για να περιορίσουν τους Παλαιστίνιους. Οι Αμερικανοί επέτρεψαν αυτή την εξέλιξη και φάνηκαν ανίκανοι να εξαναγκάσουν τις αντιμαχόμενες πλευρές να

καθήσουν στο ίδιο τραπέζι και, τέλος, εμείς οι Ευρωπαίοι –στους οποίους συμπεριλαμβανόμαστε κι εμείς εδώ στο Σώμα– δεν καταφέραμε να υποστηρίξουμε μια δημοκρατικά εκλεγμένη κυβέρνηση, ορισμένα στοιχεία της οποίας θεωρούσαμε αντιπαθητικά ή δυσάρεστα, οπότε αρνηθήκαμε να υποστηρίξουμε τους μετριοπαθείς και δεν καταφέραμε να ενισχύσουμε –και εντός της Χαμάς και αλλού– εκείνες τις δυνάμεις που θα μπορούσαν να λειτουργήσουν με βάση τη λογική. Ίδου ποιοι είναι οι υπεύθυνοι για τη σημερινή κατάσταση.

Γνωρίζουμε ότι τώρα που βρίσκεται στην εξουσία η Χαμάς, έχουμε στη Μέση Ανατολή τέσσερα ακραία στοιχεία, μαζί με το Ιράν, τη Συρία και τη Χεζμπολάχ. Γνωρίζουμε επίσης ότι ο ακραίος ισλαμισμός όπως αυτός που εκπροσωπεί η Χαμάς είναι πολύ επικίνδυνος, ότι τα στοιχεία που συνδέονται με αυτόν είναι οι δυνάμεις που βρίσκονται πίσω από την παγκόσμια ισλαμική τρομοκρατία και –φυσικά– ότι εμείς οι Ευρωπαίοι πρέπει να υπερασπιστούμε τον εαυτό μας από αυτά.

Από την άλλη πλευρά, όμως, πρέπει να υπερασπιστούμε και το δικαίωμα αυτοδιάθεσης των Παλαιστινίων, πράγμα που σημαίνει ότι πρέπει να μπορούν να επιλέξουν ως κυβέρνηση τα πρόσωπα που οι ίδιοι εμπιστεύονται και όχι αυτούς που εμείς επιθυμούμε, διότι εμείς δεν είμαστε σε θέση να κάνουμε αυτή την επιλογή. Επομένως, δεν πρέπει να επαναλάβουμε τα προηγούμενα λάθη μας. Πρέπει να μιλήσουμε με εκείνες τις παλαιστινιακές δυνάμεις που χαίρουν της υποστήριξης της πλειοψηφίας του λαού και να τις υποστηρίξουμε.

Η ασφάλεια του Ισραήλ είναι βέβαια σημαντική για την Ευρώπη, το ίδιο όμως ισχύει και για τις μελλοντικές προοπτικές του παλαιστινιακού λαού και, αν επιτύχουμε να του δώσουμε ελπίδες για το μέλλον, θα έχουμε τη δυνατότητα να εδραιώσουμε μακροπρόθεσμα την ειρήνη στη Μέση Ανατολή.

Πρόεδρος. – Η συζήτηση έληξε.

Γραπτές δηλώσεις (άρθρο 142)

Miroslav Mikolášik (PPE-DE), γραπτώς. – (SK) Έχω σοβαρές ανησυχίες για την τρέχουσα κατάσταση στα παλαιστινιακά εδάφη. Η Παλαιστινιακή Αρχή είναι διασπασμένη. Ανεξαρτήτως του αποτελέσματος των εκλογών, η κοινή κυβέρνηση των κινήσεων Φατάχ και Χαμάς ήταν καταδικασμένη να υπονομευθεί από την αντιπαράθεση, και ήταν μόνο ζήτημα χρόνου μέχρι να καταλήξουν οι εντάσεις σε αιματηρή διαμάχη. Η Χαμάς περηφανεύεται για το γεγονός ότι, στα ιδρυτικά του έγγραφα, το κίνημα όρισε ως στόχο του την καταστροφή του Ισραήλ. Κρίνοντας από την τρέχουσα συμπεριφορά της Χαμάς, μπορούμε να συμπεράνουμε ότι ποτέ δεν εγκατέλειψαν την τρομοκρατική τους δράση και τον αντίστοιχο τρόπο σκέψης. Πώς μπορούμε να βοηθήσουμε τους παλαιστίνιους πολίτες που διαμένουν σε στρατόπεδα προσφύγων, είναι άνεργοι και ζουν υπό άθλιες συνθήκες, εάν οι ίδιοι οι Παλαιστίνιοι εκλέγουν ένα κίνημα που ασπάζεται την τρομοκρατία και στοχεύει στην καταστροφή του γειτονικού Ισραήλ; Πώς μπορούμε να επιδιώξουμε την εφαρμογή των συμφωνιών του Όσλο και την ίδρυση δύο ισότιμων κρατών, της Παλαιστίνης και του Ισραήλ, όταν ένας από τους μετέχοντες ονειρεύεται να εξαλείψει, μέσω του πολέμου και της τρομοκρατίας, την ίδια την ύπαρξη του γείτονά του, με τον οποίο θα έπρεπε να συνυπάρχει ειρηνικά;

Ως μέλος του πολιτικού σκέλους της Euromed, καλώ το Κοινοβούλιο να καταδικάσει κάθε μορφή τρομοκρατίας στην Παλαιστίνη και οποιαδήποτε συμμαχία με τους τρομοκράτες της Χεζμπολάχ. Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να υποστηρίξει την ειρηνευτική διαδικασία τόσο στην Παλαιστίνη όσο και στο Ισραήλ. Εξίσου σημαντικό είναι, τέλος, να μην καταλήγει η εκεί ανθρωπιστική βοήθεια της ΕΕ, μέσω αδιαφανών μεθόδων, στα χέρια τρομοκρατικών οργανώσεων.

5. Κρίση της Equitable Life Assurance Society - Αποτελέσματα της εξεταστικής επιτροπής (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει την κοινή συζήτηση

– της έκθεσης (A6-0203/2007) της κ. Wallis, εξ ονόματος της εξεταστικής επιτροπής για την οικονομική κρίση της εταιρείας «Equitable Life Assurance Society», σχετικά με την κρίση της «Equitable Life Assurance Society» (2006/2199(INI)) και

– της πρότασης σύστασης της κ. Wallis, εξ ονόματος της εξεταστικής επιτροπής για την οικονομική κρίση της εταιρείας «Equitable Life Assurance Society», σχετικά με την έκθεση της εξεταστικής επιτροπής για την οικονομική κρίση της εταιρείας «Equitable Life Assurance Society» (B6-0199/2007).

Diana Wallis (ALDE), εισηγήτρια. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, για εμάς και για τους συναδέλφους βουλευτές που μετέχουν σε αυτή την εξεταστική επιτροπή, ολοκληρώνεται σήμερα έναν ταξίδι 18 μηνών. Αυτό το έγγραφο μπορεί να φύγει από το γραφείο μου και να έλθει στο γραφείο σας, κύριε Επίτροπε.

Την περασμένη εβδομάδα, ενώ προετοιμαζόμουν για τη σημερινή συζήτηση, ερωτήθηκα από δημοσιογράφο αν θα αγόραζα ένα προϊόν διασυννοριακής παροχής χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών. Αυτό με έκανε να σκεφτώ, διότι δίστασα να απαντήσω. Είπα: «Ίσως γνωρίζω πάρα πολλά». Γνωρίζω πάρα πολλά λόγω αυτής της εξέτασης, και αυτό με κάνει κάπως ανήσυχη – θα έλεγα, μάλιστα, περισσότερο από κάπως ανήσυχη. Θα αγόραζα, μετά από αυτό, ένα προϊόν χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών στην πατρίδα μου, το Ηνωμένο Βασίλειο, όπου έγιναν όλα αυτά; Δεν πρέπει άλλωστε να λησμονούμε ότι πρόκειται για ένα χρηματοπιστωτικό κέντρο που υποτίθεται ότι είναι ένα από τα καλύτερα στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Το όλο θέμα της θλιβερής κρίσης της εταιρείας Equitable Life αγγίζει τον πυρήνα του ζητήματος της εμπιστοσύνης των καταναλωτών στην εσωτερική αγορά μας. Αγγίζει τον πυρήνα του ζητήματος σχετικά με το αν θα έχουμε εμπιστοσύνη ως ευρωπαίοι πολίτες να αποταμιεύσουμε για το μέλλον, για τις συντάξεις μας και για άλλες επενδύσεις. Αν εμείς, ως νομοθέτες, δεν μπορούμε να επιτύχουμε το κατάλληλο ρυθμιστικό καθεστώς για την εσωτερική αγορά, συσσωρεύουμε τεράστια προβλήματα για το μέλλον.

Τι συνέβη, λοιπόν, στην περίπτωση της εταιρείας Equitable Life; Ενάμισι εκατομμύριο κάτοχοι ασφαλιστηρίων συμβολαίων από 15 κράτη μέλη έπεσαν θύματα της κρίσης της Equitable Life. Πρόκειται πραγματικά για μια κρίση σε ευρωπαϊκή κλίμακα, η οποία πρέπει επίσης να αντιμετωπιστεί σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Πιστεύω ότι όλοι κατανοούμε και εκτιμούμε τη σημασία του να μπορούν οι εταιρείες παροχής χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών – αλλά και άλλες εταιρείες – να πραγματοποιούν εμπορικές συναλλαγές και να δραστηριοποιούνται σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση με βάση τη λεγόμενη αρχή της χώρας ελέγχου καταγωγής/υποδοχής ή του ελέγχου της χώρας καταγωγής. Αλλά αν πρόκειται να το κάνουμε αυτό – και είναι σαφές ότι θα το κάνουμε – πρέπει να καθορίσουμε με απόλυτη σαφήνεια ποιος είναι υπεύθυνος για τι. Σίγουρα αυτό δεν ήταν σαφές στη συγκεκριμένη περίπτωση.

Πριν από λίγες εβδομάδες, κύριε Επίτροπε, συμμετείχα σε μια συνεδρίαση συνδιαλλαγής στην οποία αφιερώσαμε πολλές ώρες σε ένα άλλο νομοθέτημα, γνωστό ως Ρώμη II, στην προσπάθεια να διορθώσουμε τη σχέση μεταξύ της χώρας καταγωγής και άλλων κοινοτικών μέσων. Όμως δεν πρόκειται απλώς για μια σημασιολογική ή σχεδιαστική άσκηση για εμάς. Κάποιος μου είπε στο τέλος της διαδικασίας: «Κάθε πλευρά μπορεί να το ερμηνεύσει αυτό όπως θέλει». Κάτι τέτοιο δεν θα έπρεπε να ισχύει. Πρέπει να είμαστε σαφείς σχετικά με το πού έγκειται η ευθύνη, προς όφελος των ανθρώπων η ζωή των οποίων επηρεάζεται από αυτό.

Αυτό που εγώ και οι συνάδελφοί μου είδαμε στην υπόθεση της Equitable Life ήταν θύματα, για παράδειγμα στη Γερμανία ή στην Ιρλανδία, να πηγαίνουν στις ρυθμιστικές αρχές των χωρών τους και η ρυθμιστική αρχή εκεί να τους λέει: «Λυπούμαστε, αλλά δεν πρέπει να απευθύνετε σε εμάς, δεν είναι δική μας ευθύνη». Κατόπιν αυτά τα θύματα απευθύνθηκαν στη ρυθμιστική αρχή του Ηνωμένου Βασιλείου, η οποία είπε: «Λυπούμαι, αλλά δεν πρέπει να απευθύνετε σε εμένα, δεν είναι δικό μου πρόβλημα». Αυτό μπορεί να αποκαλύπτει είτε σφάλμα στην κύρια νομοθεσία μας είτε σφάλμα στον τρόπο με τον οποίο εφαρμόστηκε στο Ηνωμένο Βασίλειο ή σε άλλα κράτη μέλη. Πρέπει να το ξεκαθαρίσουμε αυτό. Πρέπει να υπάρχει σαφήνεια στο μέλλον όσον αφορά το ποιος είναι υπεύθυνος για τους πολίτες που καταλήγουν να πλήττονται τελικά από τέτοιες καταστάσεις.

Έτσι, διαπιστώσαμε ότι υπήρχε πρόβλημα στο ρυθμιστικό καθεστώς του Ηνωμένου Βασιλείου σε συνδυασμό με έλλειψη σαφήνειας σχετικά με τα προβλήματα καταγωγής/υποδοχής, ίσως· σχετικά με τον υπερβολικό σεβασμό προς έναν χρηματοπιστωτικό θεσμό που υπήρχε για εκατοντάδες χρόνια· σχετικά με ένα ρυθμιστικό πλαίσιο που ήταν, ίσως, σε γενικές γραμμές, υπερβολικά «ήπιο». Γνωρίζουμε ότι δεν μπορούμε να εξαλείψουμε κάθε κίνδυνο αλλά μπορούμε σίγουρα να βελτιωθούμε.

Ανοίξαμε την αγορά, όμως οφείλουμε να είμαστε σαφείς: καμία κινητικότητα χωρίς ευθύνη. Αυτή η ισορροπία είναι αναγκαία. Πρέπει να εξασφαλίζεται το καθεστώς προστασίας. Τι θεσπίσαμε, όμως, σε αυτόν τον τομέα; Διαθέτουμε μια ευρωπαϊκή ομάδα ρυθμιστικών αρχών, την CEIOPS, η οποία πραγματοποιεί συνεδριάσεις. Βελτιώνεται, αλλά πρόκειται για μια εθελοντική διάσκεψη ή για ένα σύστημα έγκαιρης προειδοποίησης. Δεν είναι το σκληρό γράμμα του νόμου που επιτρέπει την είσοδο στην αγορά. Συνεπώς, γνωρίζουμε ότι η διασυννοριακή συνεργασία βελτιώνεται, αλλά πιστεύουμε ότι υπάρχουν ακόμα πολλά που μπορούν να γίνουν και ότι, αν το εξετάσουν αυτό κατά την αναθεώρηση του πρωτοκόλλου της Σιένας, μπορούν να βελτιωθούν.

Επομένως, φυσικά, υποτίθεται ότι πρέπει να διαθέτουμε εναλλακτικά συστήματα διευθέτησης διαφορών που θα βοηθούν τους πολίτες μας σε περίπτωση που κάτι δεν πάει καλά. Είμαι μεγάλη υποστηρίκτρια των συστημάτων ADR, αλλά, ειλικρινά, αυτό που έχουμε θέσει σε εφαρμογή, ενάντια σε μια ανοικτή αγορά, είναι θλιβερό. Το ιρλανδικό και το βρετανικό σύστημα υποτίθεται ότι είναι τα καλύτερα! Δεν αμφισβητώ ότι είναι, αλλά με ανησυχεί το τι συμβαίνει στα άλλα κράτη μέλη. Ας κάνουμε το FIN-NET, το δίκτυο των ADR στις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες, να λειτουργήσει κανονικά σε κάθε κράτος μέλος ώστε να είναι βέβαιοι οι πολίτες μας ότι υπάρχει κάτι να τους βοηθήσει όταν τα πράγματα δεν πάνε καλά.

Πού είναι το συνεκτικό σύστημα διασυννοριακής πρόσβασης στη δικαιοσύνη στην ΕΕ; Μπορεί να προσφέρει σε όσους έχουν «βαθιές τσέπες» τη δυνατότητα να κατανοούν τις πολύπλοκες διαδικασίες, αλλά πιστεύουμε ότι για να δοθεί λύση, πρέπει να δοθεί η δυνατότητα στους πολίτες να ενεργούν συλλογικά, διασυννοριακά και ότι, προκειμένου να επιτευχθεί αυτό, απαιτείται ο κατάλληλος μηχανισμός. Ξέρω ότι αυτό φοβίζει πολλούς, όμως θεωρούμε απολύτως σαφές ότι επί του παρόντος υπάρχει ανισότητα ως προς τα αποτελέσματα και έλλειψη πρόσβασης στη διασυννοριακή δικαιοσύνη. Πρέπει να βελτιωθούμε.

Οι αναφέροντες σε αυτή την περίπτωση που απευθύνθηκαν σε εμάς αρχικά ήταν επίμονοι, υπομονετικοί, πείσμονες. Δεν κατέθεσαν τα όπλα, αν και ήξεραν ότι τα έβαζαν με το βρετανικό κράτος. Μάλιστα, στην αρχή η Επιτροπή μας είπε ότι δεν μπορούσε να γίνει τίποτα εδώ. Μάθαμε, όμως, πολλά σε αυτό το ταξίδι για τη διαδικασία εφαρμογής. Στο μέλλον, πρέπει να είναι πιο προορατική και να μην αφορά μόνο καταλόγους ελέγχου. Ξέρουμε ότι βελτιώνεται. Η ποιότητα της νομοθεσίας μας πρέπει να είναι πιο διαφανής. Πρέπει να έχουμε συνόψεις πολιτών, ώστε να μπορούν οι πολίτες να κατανοούν την κατάσταση, και πίνακες συσχετισμού ώστε να ξέρουμε πώς εξελίσσεται η νομοθεσία μας στα κράτη μέλη. Καλύτερη εφαρμογή σημαίνει προορατική Επιτροπή σε συνδυασμό με άγρυπνο Κοινοβούλιο.

Θέλω να ευχαριστήσω όλες και όλους τους συναδέλφους μου, καθώς και τη Γραμματεία, που εργάστηκαν μαζί μας γι' αυτή την έκθεση. Είχαμε μια μοναδική ευκαιρία ως κοινοβουλευτικοί. Πιστεύω ότι αυτή η έκθεση θα βοηθήσει τα θύματα να δημιουργήσουν έναν κλοιό μαζί με την Κοινοβουλευτική Διαμεσολαβήτρια του Ηνωμένου Βασιλείου, ίσως τελικά για να δοθεί αποζημίωση. Κυρίως, εύχομαι ότι θα ταρακουνήσει δυνατά τα θεσμικά μας όργανα σχετικά με τις νομοπαρασκευαστικές μας διαδικασίες και το ευρωπαϊκό σύστημα δικαιοσύνης.

Κύριε Επίτροπε, το θέμα βρίσκεται τώρα στα χέρια σας – αλλά ελπίζω όχι μόνο στα δικά σας χέρια. Αφορά επίσης τον Επίτροπο που είναι αρμόδιος για θέματα δικαιοσύνης και την Επίτροπο για θέματα καταναλωτών. Περιμένουμε τις απαντήσεις σας.

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. McMILLAN-SCOTT

Αντιπροέδρου

Charlie McCreevy, μέλος της Επιτροπής. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, η κρίση και η κυριολεκτική κατάρρευση της εταιρείας Equitable Life Assurance Society το 2000 ήταν τραγωδία για πολλές εκατοντάδες χιλιάδες κατόχους ασφαλιστηρίων συμβολαίων, συνταξιούχων και προσοδούχων, όχι μόνο στο Ηνωμένο Βασίλειο αλλά και σε άλλα κράτη μέλη της ΕΕ όπου ασκούσε δραστηριότητα η Equitable Life. Πολλοί υπέστησαν σοβαρές οικονομικές απώλειες και μεγάλη οδύνη.

Η εταιρεία Equitable Life ήταν γνωστή ως η αρχαιότερη εταιρεία στον κλάδο της αμοιβαίας ασφάλειας ζωής, με έτος ίδρυσης το 1762. Η φήμη της ήταν μεγάλη. Πώς μπορεί μια τόσο επιφανής ασφαλιστική εταιρεία να αντιμετωπίσει τόσο σοβαρές δυσκολίες; Τι συμπεράσματα πρέπει να εξαχθούν για την ενιαία ασφαλιστική αγορά της ΕΕ και για την εσωτερική αγορά εν γένει;

Η έκθεση της εξεταστικής επιτροπής του Κοινοβουλίου που έχετε μπροστά σας σήμερα είναι ένα πολύτιμο βοήθημα για να απαντήσουμε σε αυτές τις ερωτήσεις. Θέλω να επαινέσω ειλικρινά το υποδειγματικό έργο που επιτέλεσε η εξεταστική επιτροπή. Η πρόεδρος της επιτροπής, κ. McGuinness, και η εισηγήτρια, κ. Wallis, είναι άξιες πολλών επαίνων. Η επιτροπή εργάστηκε σκληρά για να βρει την αλήθεια και να προσφέρει σε όλους τους ενδιαφερόμενους, στα θύματα, τις ρυθμιστικές αρχές, τους ακαδημαϊκούς και την Επιτροπή, μια ευκαιρία να κάνουν γνωστές τις απόψεις τους.

Η έκθεση αφορά την εποπτεία της εταιρείας Equitable Life. Επίσης, τονίζει ότι ο τρόπος με τον οποίο διενεργούνταν οι έλεγχοι μεταφοράς και εφαρμογής στα μέσα της δεκαετίας του 1990 ήταν, εν τέλει, ανεπαρκής. Η επιτροπή διαπιστώνει ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα μπορούσε να είχε κάνει περισσότερα

για να διασφαλίσει την ορθή εφαρμογή των κοινοτικών κανόνων περί ασφαλιστικών επιχειρήσεων. Δεν αμφισβητώ τη διαπίστωση της έκθεσης.

Ωστόσο, στην έκθεση αναγνωρίζεται δίκαια ότι έτσι ήταν η κατάσταση τότε. Εκείνη την εποχή, η Επιτροπή έκανε ό,τι μπορούσε με τα μέσα που είχε στη διάθεσή της. Επίσης επισημαίνω με ικανοποίηση τη συμφωνία της έκθεσης ότι η Επιτροπή δεν είναι και δεν μπορεί να είναι η ρυθμιστική αρχή των ρυθμιστικών αρχών.

Κατ' εμέ, είναι άξιο αναφοράς και θετικό το γεγονός ότι το κύριο μέλημα της έκθεσης είναι να στρέψουμε το βλέμμα στο μέλλον και όχι να εμμένουμε στο παρελθόν. Πώς, λοιπόν, μπορούμε να βελτιώσουμε την κατάσταση και να αποτρέψουμε την εμφάνιση μιας νέας υπόθεσης τύπου Equitable Life στο μέλλον;

Στην έκθεση διατυπώνονται 47 συστάσεις. Ορισμένες απευθύνονται στην κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου, ορισμένες στην Επιτροπή και άλλες σε όλα τα κοινοτικά θεσμικά όργανα. Καλύπτουν τη μεταφορά και το ρυθμιστικό σύστημα, τα μέσα προσφυγής, τον ρόλο της Επιτροπής και τον ρόλο των εξεταστικών επιτροπών.

Πρόκειται για προσεκτικά μελετημένες συστάσεις, οι οποίες πρέπει να εξεταστούν πολύ σοβαρά. Μπορώ να διαβεβαιώσω το Κοινοβούλιο ότι η Επιτροπή θα λάβει πολύ σοβαρά υπόψη όλες τις συστάσεις που απευθύνονται σε αυτή. Θα απαντήσουμε γραπτώς στο Κοινοβούλιο, σύμφωνα με τις τυπικές διαδικασίες.

Επιτρέψτε μου να πω λίγα λόγια όσον αφορά τον τομέα των ασφαλειών, ο οποίος βρίσκεται στο επίκεντρο προβλήματος με την εταιρεία Equitable Life. Τον Ιούλιο θα παρουσιάσω την πρόταση «Φερεγγυότητα II» στο σώμα των Επιτρόπων. Με αυτή θα μεταρρυθμίζεται ολοκληρωμένα και θα επικαιροποιείται η εποπτεία των ασφαλιστικών εταιρειών και η ρύθμιση στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ένα βασικό στοιχείο αυτού του σχεδίου είναι ο στόχος της σύνδεσης των απαιτήσεων κεφαλαίου για τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις πολύ πιο στενά με το ακριβές προφίλ κινδύνου. Δεν θα είναι ένα καθεστώς μηδενικού σφάλματος, αλλά πιστεύω ότι θα καταστήσει μια κατάρρευση, όπως αυτή της εταιρείας Equitable Life, πολύ πιο απίθανη στο μέλλον.

Στην έκθεση εξετάζεται επίσης το ευρύτερο θέμα της διασφάλισης της ορθής εφαρμογής της κοινοτικής νομοθεσίας και της εποπτείας της μεταφοράς. Η Επιτροπή θα προτείνει σύντομα ιδέες για το πώς θα βελτιωθεί η εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας. Οι συστάσεις σας παρέχουν ιδιαίτερες πολύτιμες ιδέες σε αυτό το πλαίσιο.

Επιτρέψτε μου για άλλη μια φορά να ευχαριστήσω το Κοινοβούλιο και την εξεταστική επιτροπή για το έργο της όσον αφορά αυτή τη θλιβερή υπόθεση και να εκφράσω τη δέσμευση της Επιτροπής ότι θα αξιοποιηθούν τα απαραίτητα διδάγματα σε κοινοτικό επίπεδο.

Robert Atkins, *εξ ονόματος της Ομάδας PPE-DE*. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, το 2004 η Επιτροπή Αναφορών έλαβε δύο αναφορές εξ ονόματος των κατόχων ασφαλιστηρίων συμβολαίων της Equitable Life από όλη την ΕΕ. Κατ' εντολή μου και με την υποστήριξη πολλών συναδέλφων από όλο το πολιτικό φάσμα, το Κοινοβούλιο διενήργησε έρευνα για την εταιρεία Equitable Life υπό τη διακεκριμένη προεδρία της αξιότιμης φίλης μου, κ. McGuinness. Ακούσαμε κάποιους από τους χιλιάδες που υπέστησαν οικονομική και συναισθηματική πίεση στο Ηνωμένο Βασίλειο, στην Ιρλανδία, στη Γερμανία και σε πολλές άλλες χώρες. Εξετάσαμε αξιωματούχους, συμβούλους, δημοσιογράφους, ακόμα και –χωρίς επιτυχία– τον διευθύνοντα σύμβουλο, αλλά οι εκπρόσωποι των βρετανικών ρυθμιστικών αρχών και η βρετανική κυβέρνηση έλαμψαν διά της απουσίας τους.

Ανακαλύψαμε την εσφαλμένη εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας από την κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου, διαρθρωτικές αδυναμίες εντός και ανεπαρκή επικοινωνία μεταξύ των χρηματοπιστωτικών ρυθμιστικών συστημάτων του Ηνωμένου Βασιλείου και άλλων κρατών μελών, τις αμφισβητούμενες δράσεις του προσωπικού και της ανώτερης διοίκησης της εταιρείας Equitable Life, την αναποτελεσματικότητα του συστήματος οικονομικών μέσων προσφυγής που είναι διαθέσιμο για τα θύματα και την παράβαση καθήκοντος και την έλλειψη σεβασμού για τις εύλογες προσδοκίες των αντισυμβαλλομένων από αυτές τις ρυθμιστικές αρχές.

Διατυπώσαμε αρκετές συστάσεις, οι οποίες, όπως είπε ο κ. Επίτροπος, ανέρχονται στις 47. Αυτές διέπονται από την άποψη ότι η μεταφορά της τρίτης οδηγίας σχετικά με την ασφάλεια ζωής ήταν ανεπαρκής και, συνεπώς, πρέπει να αναληφθεί δράση σε αυτό το πλαίσιο. Πρέπει να διασφαλίσουμε ότι οι πολίτες της ΕΕ έχουν μέσα προσφυγής για καταγγελίες σε όλη την ΕΕ, όχι μόνο στη χώρα όπου εδρεύει η εταιρεία.

Πάνω απ' όλα, όμως, απαιτώ, και οι συνάδελφοί μου στο Συντηρητικό Κόμμα απαιτούν, να αποζημιώσει η βρετανική κυβέρνηση εκείνους τους κατόχους ασφαλιστηρίων συμβολαίων που επλήγησαν λόγω της ανεπάρκειας του ρυθμιστικού συστήματος και των εμπλεκόμενων υπουργών.

Proinsias De Rossa, *εξ ονόματος της Ομάδας PSE.* – (EN) Κύριε Πρόεδρε, καταρχάς θέλω να χαιρετίσω την έγκριση αυτής της έκθεσης από τον Επίτροπο. Πιστεύω ότι είναι ένα σημαντικό βήμα στον μακρύ δρόμο που διένυσαν οι κάτοχοι ασφαλιστηρίων συμβολαίων στην προσπάθεια να βρουν μια λύση στα προβλήματά τους.

Θέλω να ευχαριστήσω την εισηγήτρια και την πρόεδρο για το έργο τους, καθώς και το προσωπικό και τα μέλη της επιτροπής, τα οποία εργάστηκαν προσεκτικά για να αναλύσουν την υπόθεση της εταιρείας Equitable Life και να εξαγάγουν συμπεράσματα και να απευθύνουν συστάσεις. Ίσως ακόμα πιο σημαντικό είναι το γεγονός ότι εξέτασαν το πώς θα μπορούν να προστατευθούν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο οι ευρωπαίοι πολίτες σε περιβάλλον ενιαίας αγοράς.

Αυτή η σημαντική και αιτιολογημένη έκθεση αφορά τη δύσκολη κατάσταση 1,5 εκατομμυρίου ευρωπαίων πολιτών που είχαν επενδύσει για τις συντάξεις τους στην εταιρεία Equitable Life, μία από τις αρχαιότερες και πιο σεβαστές και αξιόπιστες εταιρείες αμοιβαίας ασφάλειας ζωής. Εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι υπέστησαν πραγματική ταλαιπωρία λόγω της ανεπάρκειας της εθνικής κανονιστικής ρύθμισης στο Ηνωμένο Βασίλειο και σε άλλες χώρες όπου ασκούσε δραστηριότητα η εταιρεία Equitable Life.

Η Σοσιαλιστική Ομάδα υποστηρίζει αυτή την έκθεση, αλλά δεν είναι όλοι εξίσου ικανοποιημένοι με τις διαπιστώσεις της επιτροπής, όπως θα καταστεί σαφές από ορισμένες από τις συνδρομές εδώ σήμερα το πρωί.

Ορισμένοι ισχυρίζονται ότι οι επικρίσεις κατά της βρετανικής κυβέρνησης υπερτονίζονται και ότι δεν δίνεται αρκετή σημασία στην πρόοδο που σημειώθηκε από τότε που προέκυψε αυτή η κρίση. Όπως και να 'χει, η τεράστια αξία αυτής της έκθεσης είναι ότι οι πολίτες της Ευρώπης ξέρουν ότι μπορούν καταφύγουν σε αυτό το Κοινοβούλιο και να εκφράσουν την άποψή τους, ενώ εμείς μάθαμε ακούγοντάς τους πώς να προστατεύουμε καλύτερα τα δικαιώματα των πολιτών ως προς τη δίκαιη μεταχείριση σε μια ενιαία αγορά.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η «ελαφριά» ρυθμιστική προσέγγιση του Ηνωμένου Βασιλείου ενθάρρυνε την εταιρεία να προχωρήσει σε ακάλυπτες πωλήσεις για μια παρατεταμένη περίοδο, υπονομεύοντας έτσι τη φερεγγυότητά της, γεγονός που οδήγησε, σε μεγάλο βαθμό, σε αυτή την καταστροφή. Κανένας βαθμός ειδικών εκκλήσεων ή εξέτασης ασημαντων λεπτομερειών δεν μπορεί να κρύψει αυτό το ξεκάθαρο γεγονός. Είναι εξίσου σαφές ότι η διοίκηση της εταιρείας φέρει τεράστιο βάρος για τις ανεύθυνες πράξεις της.

Λαμβάνοντας αυτό υπόψη, είναι εύλογο να ζητήσει το Κοινοβούλιο από τις αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου να εξετάσουν το ενδεχόμενο παροχής αποζημίωσης σε όσους έχασαν, σε ορισμένες περιπτώσεις, τις αποταμιεύσεις μιας ζωής.

Είναι εξίσου σαφές ότι η Επιτροπή δεν έχει ούτε τη βούληση ούτε τους πόρους να διασφαλίσει την ορθή μεταφορά της κοινοτικής νομοθεσίας, ούτε να παρακολουθήσει την εφαρμογή της στον πραγματικό κόσμο των επιχειρήσεων. Επιπροσθέτως, διαπιστώσαμε ότι η ίδια η τρίτη οδηγία σχετικά με την ασφάλεια ζωής έχει σοβαρές ελλείψεις που πρέπει να καλυφθούν.

Θέλω να αναφερθώ στην κατάσταση των 8 000 περίπου ιρλανδών κατόχων ασφαλιστηρίων συμβολαίων, πολλοί εκ των οποίων έχασαν σημαντικά ποσά. Η δυσκολία τους στην εξασφάλιση αποζημίωσης ήταν διπλή. Τους έκαναν να πιστέψουν ότι επένδυσαν σε ένα λεγόμενο ιρλανδικό κεφάλαιο, το οποίο, όπως ανακάλυψαν, δεν υπήρχε. Ανακάλυψαν επίσης ότι η ιρλανδική ρυθμιστική αρχή δεν ενδιαφερόταν καθόλου για τη λειτουργία της εταιρείας Equitable Life πριν από την κρίση και είχε παραλείψει αμελώς να αξιοποιήσει την επιλογή στο πλαίσιο της τρίτης οδηγίας για την ασφάλεια ζωής προκειμένου να εφαρμόσει κανόνες δεοντολογίας των ασφαλιστικών επιχειρήσεων. Αυτό άφησε τους κατόχους ασφαλιστηρίων συμβολαίων κυριολεκτικά στο έλεος μιας βρετανικής ρυθμιστικής αρχής που αρνήθηκε οποιαδήποτε ευθύνη για μη βρετανούς κατόχους ασφαλιστηρίων συμβολαίων.

Θέλω επίσης να επιστήσω την προσοχή στα 70 περίπου συμπεράσματα, συστάσεις και μέσα που περιέχει αυτή η έκθεση, τα οποία είναι απόσταγμα των ευρημάτων μας. Ενώ η εθνική κανονιστική ρύθμιση βελτιώθηκε, υπάρχουν ακόμα μεγάλα κενά όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίο διασφαλίζουμε την

παροχή διαβατηρίου των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών προκειμένου να ασκούν δραστηριότητα έξω από τη χώρα καταγωγής τους.

Για τον λόγο αυτόν, θέλω να ολοκληρώσω επιστώντας την προσοχή στην πρόταση για συλλογική αγωγή από τους καταναλωτές στα εθνικά δικαστήρια. Αυτό θα επέτρεπε σε άτομα που δεν έχουν τραπεζικούς λογαριασμούς εκατομμυρίων να προσφύγουν στη δικαιοσύνη. Οι συλλογικές αγωγές στα εθνικά δικαστήρια κατά διακρατικών εταιρειών ή εθνικών ρυθμιστικών αρχών είναι σημαντικές προκειμένου η αρχή «κινητικότητα χωρίς ευθύνη» να είναι πραγματικά ουσιαστική.

Sharon Bowles, *εξ ονόματος της Ομάδας ALDE*. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, παρακολούθησα αυτό το θέμα για πολλά χρόνια λόγω της μακράς σχέσης μου με το Aylesbury, την πόλη όπου έδρευε η εταιρεία Equitable Life, η οποία υπέστη πλήγμα λόγω της απώλειας θέσεων εργασίας, καθώς και της ύπαρξης πολλών κατόχων ασφαλιστηρίων συμβολαίων εκεί. Κατά συνέπεια, χαίρομαι ιδιαίτερα που το Κοινοβούλιο εξέτασε τις συνθήκες γύρω από την κατάρρευση της εταιρείας Equitable Life και ελπίζω ότι τα συμπεράσματά μας θα ανακουφίσουν τους κατόχους ασφαλιστηρίων συμβολαίων καθώς πολλές από τις υποψίες και πολλοί από τους ισχυρισμούς τους φαίνεται ότι είναι βάσιμα.

Είμαι ευγνώμων για την ειλικρίνεια κάποιων –δυστυχώς όχι όλων– από τους μάρτυρές μας. Ορισμένα από τα στοιχεία που λάβαμε είναι εκπληκτικά και διαφωτιστικά για το μέλλον. Ίσως το υποψιαζόμαστε, αλλά είναι αρκετό ο έλεγχος της εφαρμογής των οδηγιών από την Επιτροπή να γίνεται μέσω μιας απλής συμπλήρωσης καταλόγων ελέγχου; Χαίρομαι που αναγνωρίζεται τώρα ότι αυτό δεν είναι αρκετό.

Ακούσαμε πολλές φορές –και από πολλές απόψεις μπορώ να συμφωνήσω– ότι το περιβάλλον εποπτείας έχει ήδη αλλάξει πολύ και θα αλλάξει ακόμα περισσότερο με την οδηγία «Φερεγγυότητα II». Ωστόσο, ακούσαμε επίσης ότι δεν είναι βέβαιο πως όλοι οι επόπτες έχουν ανοσία στον εκφοβισμό, ο οποίος αποτέλεσε θέμα σε αυτή την περίπτωση. Όπως είπε ο Επίτροπος, η οδηγία «Φερεγγυότητα II» δεν είναι καθεστώς μηδενικού σφάλματος, ούτε είναι αυτός ο σκοπός της.

Ωστόσο, είναι σαφές από αυτή την εξέταση ότι οι καταναλωτές και οι κάτοχοι ασφαλιστηρίων συμβολαίων περιμένουν οι επενδύσεις τους να είναι ασφαλείς και να υπάρχει λογοδοσία και ευθύνη όταν κάτι δεν πάει καλά. Οτιδήποτε λιγότερο αποτελεί μάταιη επιθυμία για ανάπτυξη των προσωπικών συντάξεων.

Συνεπώς, ανεξαρτήτως του κινδύνου της αποτυχίας, αυτό σημαίνει ότι δεν μπορούμε να αποφύγουμε το θέμα της επανόρθωσης και, αν και μπορεί να μην είναι σωστό να κάνουμε την οδηγία «Φερεγγυότητα II» χριστουγεννιάτικο δέντρο με στολίδια για όλα, είναι ασφαλώς απαραίτητο να δρομολογηθεί ένα παράλληλο έργο για τους μηχανισμούς επανόρθωσης.

Παράλληλα με αυτό, έχουμε την επαισχυνη απόκρυψη γεγονότων λόγω των αλλαγών στο εποπτικό καθεστώς του Ηνωμένου Βασιλείου από Υπουργείο Εμπορίου και Βιομηχανίας σε Υπουργείο Οικονομικών και σε Αρχή Χρηματοπιστωτικών Υπηρεσιών, και τώρα έχουμε μια λεγόμενη ανεξάρτητη Αρχή Χρηματοπιστωτικών Υπηρεσιών χωρίς ευθύνη για αμέλεια. Μακροπρόθεσμα, αυτό έχει επιπτώσεις για τις εποπτευόμενες επιχειρήσεις, καθώς και για τους κατόχους ασφαλιστηρίων συμβολαίων, και απαιτεί προσοχή. Ίσως ακόμα περισσότερο, καθώς οι αλλαγές ωθούν τις άλλες εποπτικές δομές σε άλλες χώρες προς το μοντέλο της Αρχής Χρηματοπιστωτικών Υπηρεσιών και αυτό μας συνδέει και πάλι με ευρύτερα θέματα αποζημίωσης.

Συνεπώς, κοιτώντας προς το μέλλον, πρέπει να λάβουμε πολύ σοβαρά υπόψη, στην ευρύτερη ερμηνεία της, την παράγραφο 14 των μέσων προσφυγής σύμφωνα με την οποία: «Θα πρέπει πάντα να υπάρχει αλυσίδα πλήρους ευθύνης για τις κανονιστικές ρυθμίσεις. Η αλυσίδα ευθύνης δεν θα πρέπει να σπάει ούτε όταν μεταρρυθμίζονται οι κανονιστικές διαδικασίες ή οι κανονιστικοί φορείς».

Seán Ó Neachtain, *thar ceann an Ghrúpa UEN*. – A Uachtaráin, ba mhaith liom ar dtús buíochas a ghabháil leis an tuairisceoir Diana Wallis as ucht an tuairisc seo a chur os ár gcomhair. Ar ndóigh, táimid ar fad anois ar an eolas faoi an 1.5 milliún duine as Ballstáit an Aontais Eorpaigh, 8 000 Éireannach ina measc, a chaill go leor airgid nuair a thit luach na bpinsean agus na gcláracha infheistíochta a bhí á reachtáil ag an gComhlacht Árachais, Equitable Life.

Maíonn an tuairisc go leor laigíochtaí rialaithe sa chomhlacht, laigíochtaí a thabharfadh le fios ag pointe i bhfad níos luaithe ná mar a tuigeadh go raibh fadhbanna airgeadais ollmhóra ag Equitable Life. Tagaimse leis an teoiric sin.

Maíonn an coiste go mba chóir go n-íompródh Rialtas na Breataine an cailteanas mór airgid a d'fhulaing go leor den phobal. Aontaím go láidir leis an moladh atá sa tuairisc, gur chóir do Rialtas na Breataine scéim chúitimh a chur i bhfeidhm dóibh siúd a chaill airgead mór tré chliseadh Equitable Life. Ba chóir go gcinnteofaí go bhfaigheadh Breatanaigh chomh maith le daoine ó thíortha taobh amuigh den Bhreatain, cúiteamh as a gcaillteanas.

Ba chóir go gcuirfeadh Ballstáit an AE agus an Coimisiún Eorpach córas rabhaidh i bhfeidhm, a thabharfadh fadhbanna maidir le rialú comhlachtaí airgeadais le fios go luath.

Mar fhocal scoir, ba chóir go nglacfadh agus go gcuirfeadh Rialtas na Breataine le aon mholtaí a dhéanfadh Ombudsman Pharlaiminteach an Ríocht Aontaithe, maidir leis na polasuithe a dhíol, a urraigh agus a riarraigh Comhlacht Árachais Equitable Life.

Heide Rühle, *εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE*. – (DE) Κυρία Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, θέλω να ευχαριστήσω και εγώ θερμά την εισηγήτρια, χωρίς την οποία το Σώμα δεν θα είχε στη διάθεσή της μία εκτενή και ακριβή έκθεση έρευνας της υπόθεσης της Equitable Life και δεν θα μπορούσε να εξαγάγει σαφή και ξεκάθαρα συμπεράσματα. Κατ' αυτόν τον τρόπο δίδεται στο 1,5 εκατομμύριο ασφαλισμένων στο Ηνωμένο Βασίλειο και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες μια νέα ελπίδα αποζημίωσης για τις απώλειες που υπέστησαν. Το συμπέρασμα είναι αναμφισβήτητο: διαπιστώθηκαν παραλείψεις του Ηνωμένου Βασιλείου κατά τη μεταφορά της σχετικής κοινοτικής οδηγίας για τις ασφάλειες. Ωστόσο, στη έκθεση δεν επικρίνονται μόνο τα διαρθρωτικά ελλείμματα του ευρωπαϊκού συστήματος εποπτείας και ρύθμισης, αλλά και οι γερμανικές εποπτικές αρχές που δεν έκαναν αρκετά για να προστατεύσουν τα συμφέροντα των Γερμανών που είχαν ασφαλιστικά συμβόλαια με την Equitable Life.

Ειδικά οι επενδυτές εκτός του Ηνωμένου Βασιλείου κατέληξαν, αναζητώντας ενδεχόμενα ένδικα μέσα και απαιτώντας να αποζημιωθούν, να γίνουν μπαλάκια του πινγκ-πονγκ ανάμεσα στις αρχές των αντιστοίχων χωρών, καμία από τις οποίες δεν δεχόταν ότι είναι υπεύθυνη για το ζήτημα. Σημειώθηκαν σημαντικά προβλήματα ως προς την εποπτεία και το κανονιστικό πλαίσιο –όχι μόνο στο Ηνωμένο Βασίλειο– και το πιο σημαντικό είναι ότι αναμφίβολα υπήρξαν σαφείς ελλείψεις στο σύστημα εποπτείας και δημοσιονομικού ελέγχου, αλλά και τρομακτικά προβλήματα επικοινωνίας μεταξύ των εθνικών εποπτικών αρχών. Αυτό θα έχει επιπτώσεις σε ολόκληρη την Ευρώπη, αφού η Equitable Life είχε τη δυνατότητα να προσφέρει τις υπηρεσίες της σε άλλα κράτη μέλη της ΕΕ δυνάμει της τρίτης οδηγίας για τις ασφάλειες ζωής και βάσει της αρχής της χώρας προέλευσης που είχαμε επικρίνει εμείς οι Πράσινοι. Η αρχή αυτή προβλέπει να παρακολουθείται η οικονομική ευρωστία και η επάρκεια των αποθεματικών μιας εταιρείας μόνο από τις αρχές της χώρας όπου έχει την έδρα της η εν λόγω εταιρεία.

Η περίπτωση της Equitable Life αποτελεί υπόδειγμα για το πώς μπορούν να προκύψουν κενά ως προς τη νομική προστασία και την οικονομική εποπτεία σε περίπτωση σύναψης συμβολαίου με ασφαλιστικό όμιλο που έχει την έδρα του σε άλλο κράτος μέλος της ΕΕ. Είναι απαράδεκτο να υπάρχει τέτοια έλλειψη νομικής ασφάλειας σε βάρος των καταναλωτών ειδικά σε έναν τόσο ευαίσθητο τομέα όπως η διασυννοριακή αγορά χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, η οποία αναπτύσσεται συνεχώς. Έτσι, χαίρομαι διότι η εξεταστική επιτροπή προβάλλει το συγκεκριμένο αίτημα να προκύψει από τις τρέχουσες εργασίες στο πλαίσιο του προγράμματος Solvency II νομοθεσία για τις μελλοντικές απαιτήσεις από τους ασφαλιστές ως προς τα ίδια κεφάλαια.

Επίσης, ζητεί από την Επιτροπή να παρουσιάσει πριν από το τέλος του έτους την προγραμματισμένη πρόταση νομοθετικού περιεχομένου για την καθιέρωση ταμείων εγγυήσεων για τους ασφαλιστές προκειμένου να επιβληθούν πανευρωπαϊκά δεσμευτικές απαιτήσεις σχετικά με τις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες, τη δημιουργία αποθεματικών για τις υποχρεώσεις και συστήματα εξασφάλισης των πελατών του εσωτερικού και του εξωτερικού.

Godfrey Bloom, *εξ ονόματος της Ομάδας IND/DEM*. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, κανείς δεν βγαίνει από αυτή την υπόθεση καθαρός, έτσι δεν είναι; Αλλά βέβαια αντιμετωπίζουμε για άλλη μια φορά την εγκατάλειψη της ιδέας της ευθύνης του αγοραστή. Ως οικονομολόγος, ήξερα ότι η εταιρεία Equitable Life δεν ήταν υγιής στα μέσα της δεκαετίας του 1990, αλλά προωθούσε τα σχέδιά της απευθείας στο κοινό με το σλόγκαν «δεν υπάρχουν μεσάζοντες». Λοιπόν, οι μεσάζοντες ήταν οι επαγγελματίες, αλλά η κουλτούρα της χαριστικής απόκτησης οικονομικούς οφέλους ήρθε στο προσκήνιο για άλλη μια φορά.

Τι γίνεται με το θέμα που κανείς δεν τολμά να αγγίξει, το National Provident Institution; Το πρόβλημα είναι παρόμοιο, αλλά εκείνοι δεν είχαν τον ίδιο αριθμό δικηγόρων και πολιτικών στο πελατολόγιό τους. Μιλάμε λοιπόν για μια κοινή ρυθμιστική πολιτική όπως η κοινή γεωργική πολιτική ή η κοινή αλιευτική πολιτική; Γιατί δεν εγκρίνουν τα ελεγκτικά και λογιστικά συστήματά μας εδώ; Θεός φυλάξει! Τα

χρήματα των φορολογουμένων για αποτυχημένες επενδύσεις; Ο δρόμος αυτός είναι γεμάτος παγίδες, κυρίες και κύριοι. Μετοχές της Marconi; Θεσμικά συνταξιοδοτικά κεφάλαια; Πού σταματά αυτό; Ορισμένες φορές οι επενδύσεις πάνε στραβά και έτσι είναι η ζωή. Είναι θλιβερό, αλλά πρέπει να το ανεχθούμε.

Ashley Mote, *εξ ονόματος της Ομάδας ITS*. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, σε αυτή την έκθεση υποστηρίζεται ότι η βρετανική κυβέρνηση πρέπει να θεσπίσει ένα σύστημα αποζημίωσης για τα θύματα. Μια αναφορά στην εφημερίδα *Scotland on Sunday* το ερμήνευσε αυτό ως παροχή πλήρους αποζημίωσης – μακάρι να ήταν έτσι!

Στις έρευνες της επιτροπής μας δεν υπήρχε σχεδόν καθόλου κομματική πολιτική. Ήταν μια έρευνα για τα γεγονότα, παρά την άρνηση βασικών μαρτύρων να απαντήσουν στις ερωτήσεις μας. Στη συνέχεια, όμως, προς το τέλος, οι κομματικές πολιτικές μπήκαν αναπόφευκτα στο παιχνίδι και αυτή η έκθεση έγινε μια ωχρή σκιά σε σύγκριση με αυτό που θα μπορούσε να είναι. Έχει λίγα δόντια και δεν δαγκώνει αρκετά δυνατά. Η βρετανίδα Κοινοβουλευτική Διαμεσολαβήτρια καθυστέρησε επίτηδες την έκθεσή της για το ίδιο θέμα για να επισκιάσει αυτή την έκθεση, όπως προειδοποιήθηκε η επιτροπή ότι θα συνέβαινε. Αντί να δοθεί απευθείας βοήθεια στα θύματα, η έκθεση αυτή θα απαξιωθεί και θα υπονομευθεί από ένα δόλιο τέχνασμα της βρετανικής κυβέρνησης που φοβάται να αντιμετωπίσει τις ευθύνες της. Αυτή η έκθεση έπρεπε να έχει επιμείνει κατηγορηματικά για την πλήρη αποζημίωση όλων των θυμάτων, ανεξαρτήτως της κατάστασής τους. Έπρεπε να είχε ζητήσει από τη βρετανική κυβέρνηση να τους αποζημιώσει για την ταλαιπωρία και τις ζημιές που υπέστησαν. Πάνω απ' όλα, έπρεπε να είχε απαιτήσει από τη βρετανική κυβέρνηση να εφαρμόσει αυτό το σύστημα χωρίς αοριστολογία και χωρίς καθυστέρηση. Για τραγική τύχη, δεν έκανε τίποτα από αυτά.

Δεν προέκυψαν πολλά από την ΕΕ προς άμεσο όφελος των απλών ατόμων στο Ηνωμένο Βασίλειο, αλλά αυτή ήταν, για μια φορά, μια ευκαιρία να αποδειχθεί ότι η ΕΕ μπορεί να βοηθήσει πραγματικά τους πολίτες. Είναι γνωστό ότι δεν είμαι υποστηρικτής της βρετανικής προσχώρησης σε αυτόν τον θεσμό, αλλά ακόμα κι εγώ σκέφτηκα ότι αυτή ήταν μια χρυσή ευκαιρία για να αποδείξουν οι φεντεραλιστές την αξία τους. Ήταν ένας ανοιχτός στόχος και τον έχασαν.

Πριν από 30 και πλέον χρόνια, όταν ήμουν ακόμα κειμενογράφος, μια μεγάλη εταιρεία ασφαλειών ζωής –όχι αυτή– μου ζήτησε να γράψω ολόκληρο το εκπαιδευτικό της πρόγραμμα. Μετά από αυτό, αισθάνθηκα τόσο αποτροπιασμού που πούλησα όλες τις ασφάλειες ζωής μου. Τριάντα χρόνια μετά, φαίνεται ότι τίποτα δεν έχει αλλάξει.

Jim Allister (NI). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, αυτή η έκθεση και αυτή η συζήτηση είναι πιο συναφείς με τις πραγματικές ανησυχίες πολλών από των πολιτών μας από ό,τι πολλές συζητήσεις που έχουν διεξαχθεί σε αυτό το Σώμα. Υπάρχουν πολλά άτομα για τα οποία οι απώλειες από την κατάρρευση της εταιρείας Equitable Life ήταν συντριπτικές. Οι επιστροφές και η προσδοκώμενη άνετη συνταξιοδότηση χάθηκαν εν μία νυκτί και μέχρι σήμερα αυτά τα άτομα παραμένουν οι χαμένοι της υπόθεσης.

Σε αυτή την έκθεση περιλαμβάνονται πολλές χρήσιμες επισημάνσεις, όμως από μόνη της δεν μπορεί να κάνει τίποτα για να ελαφρύνει τη δυσχερή κατάσταση όσων έχασαν χρήματα. Ίσως αυτό δεν προκαλεί έκπληξη, διότι η εξεταστική επιτροπή δεν κατάφερε να υποχρεώσει τους μάρτυρες να εμφανιστούν και έτσι δεν θα καταφέρει ποτέ να κάνει κάτι περισσότερο από το να επισημαίνει τα θέματα και, στην καλύτερη περίπτωση, να βοηθήσει άλλους στο μέλλον. Μόνο η κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου, μέσω ενός συστήματος αποζημίωσης, μπορεί να ανακουφίσει ουσιαστικά τους κατόχους ασφαλιστηρίων συμβολαίων, πολλοί από τους οποίους ανήκουν στην εκλογική μου περιφέρεια.

Δεν πιστεύω ότι η αύξηση του κοινοτικού ελέγχου στις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες ή η επέμβαση στην εθνική νομοθεσία είναι η απάντηση. Απαιτούνται σθεναροί έλεγχοι και εποπτεία του τομέα με ύψιστη προστασία για τους επενδυτές, και αυτό πρέπει να γίνει μέσω της εθνικής νομοθεσίας και της αυστηρής ρυθμιστικής εποπτείας.

Τέλος, ελπίζω ότι η προσεχής έκθεση της Κοινοβουλευτικής Διαμεσολαβήτριας του Ηνωμένου Βασιλείου θα κατανοήσει τα θέματα και θα αντισταθεί στην πίεση που υφίσταται να συγκαλύψει το σκάνδαλο της εταιρείας Equitable Life.

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. COCILOVO*Αντιπροέδρου*

Πρόεδρος. – Δράττομαι της ευκαιρίας για να απευθίνω χαιρετισμό σε μεγάλη αντιπροσωπεία εκλογέων από το Σαλέρνο, η οποία παρίσταται στις εργασίες μας μετά από πρόκληση του κ. Andria.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, θέλω να αρχίσω ευχαριστώντας την εισηγήτρια κ. Wallis για το αφοσιωμένο έργο της σχετικά με την εταιρεία Equitable Life, όλα τα μέλη της επιτροπής, τα οποία εργάστηκαν πραγματικά καλά από κοινού και άφησαν την πολιτική έξω από το έργο τους –ίσως όχι πάντα, αλλά τις περισσότερες φορές– και ειδικά τα μέλη της Γραμματείας, τα οποία είναι μαζί μας σήμερα, για την επιμέλειά τους.

Ανέλαβα την προεδρία αυτής της επιτροπής πριν από 18 μήνες. Ήταν μεγάλη τιμή η ανάληψη αυτής της θέσης και πιστεύω ότι ακούγοντας μαθαίνει κανείς πολλά. Χαίρομαι που άκουσα από τον κ. Επίτροπο σήμερα το πρωί ότι μαθαίνουμε από τα λάθη μας. Τον ευχαριστώ για τα σχόλιά του ότι δεν αμφισβητεί τις διαπιστώσεις αυτής της έκθεσης και χαιρετίζω επίσης τα σχέδιά του για το μέλλον όσον αφορά τη βελτίωση της κανονιστικής ρύθμισης και την εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου.

Ωστόσο, υπάρχουν πάνω από ένα εκατομμύριο άνθρωποι που θα ακούσουν γι' αυτή τη συζήτηση και που επηρεάζονται άμεσα από αυτή. Ένα πράγμα που θα πρέπει να πείτε είναι ότι αυτή η συζήτηση, και το έργο μας, έφεραν το έργο της Ευρωπαϊκής Ένωσης πιο κοντά στον πολίτη, διότι έχουμε ανάμεσά μας δύο από τους αρχικούς αναφέροντες –τον Paul Braithwaite και τον Tom Lake– που προσήλθαν στην εξεταστική επιτροπή. Τους καλωσορίζω σήμερα εδώ. Υποστήριξαν το κείμενο της έκθεσης. Ανησυχώ, αν δεν το είχαν κάνει, πού θα ήμασταν; Φαντάζομαι ότι ακόμα θα σφράγιζαν και θα συμπλήρωναν καταλόγους επιλογής και δεν θα άλλαζε τίποτα. Συνεπώς, ακόμα και αν δεν επιτύχουμε στην αποζημίωση –αν και τονίζω ότι θα προσπαθήσουμε– προσέφεραν μεγάλη βοήθεια όχι μόνο στην υπόθεσή τους αλλά και στη γενική κανονιστική ρύθμιση των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών.

Ποια είναι τα συμπεράσματά μας μετά από 18 μήνες έργου; Λοιπόν, ότι το Ηνωμένο Βασίλειο δεν εφάρμοσε σωστά την τρίτη οδηγία σχετικά με την ασφάλεια ζωής. Ναι, συμπλήρωσε τον κατάλογο επιλογής, αλλά η καθημερινή εφαρμογή της ήταν ελλιπής και ανεπαρκής. Απέτυχε σε διάφορα θέματα, όπως στην αμφισβήτηση του διπλού ρόλου του αρμόδιου αναλογιστή, στην υπερβολικά στενή εστίαση στα περιθώρια φερεγγυότητας και σε άλλα πολύ σημαντικά θέματα. Η όλη ήπια ρυθμιστική πολιτική, η δυσανάλογη διαφορά στη διαχείριση της Equitable Life – όλα αυτά έδειχναν έλλειψη ελέγχου και κανονιστικής ρύθμισης.

Πολύ συχνά, όπως διαπιστώσαμε, οι κρατικές αρχές καταγωγής και υποδοχής κατάφεραν να μετατοπίσουν την ευθύνη η μία στην άλλη, αφήνοντας τους μη βρετανούς κατόχους ασφαλιστηρίων συμβολαίων στο κενό. Για παράδειγμα, η εξέταση κατέληξε ότι οι ρυθμιστικές αρχές της Ιρλανδίας και της Γερμανίας ακολούθησαν μια αδικαιολόγητα παθητική προσέγγιση όσον αφορά την Equitable Life. Θεωρώ ιδιαίτερα λυπηρό, ως ιρλανδός βουλευτής, το γεγονός ότι καμία ιρλανδική αρχή δεν αναλαμβάνει ευθύνη για τις ανεπαρκείς παρεμβάσεις της ιρλανδικής ρυθμιστικής αρχής σε σχέση με την Equitable Life πριν από το 2003.

Έτσι, κατά την εξέταση μηχανισμών αποζημίωσης, όταν τα πράγματα πήγαν στραβά, διαπιστώσαμε ένα μοτίβο σύγχυσης και μεγάλη ανισότητα μεταχείρισης, όπως ήδη αναφέρθηκε από τους συναδέλφους μου.

Περνάω τώρα στις συστάσεις μας. Ποτέ δεν παραπλανήσαμε τους αναφέροντές μας και όσους προσήλθαν στην επιτροπή και παρακολούθησαν τις εργασίες μας. Ποτέ δεν υποσχθήκαμε αποζημίωση, αλλά πιστεύουμε ακράδαντα ότι η βρετανική κυβέρνηση έχει υποχρέωση να αναλάβει ευθύνη γι' αυτή την υπόθεση και συνιστούμε να αποζημιώσει τους κατόχους ασφαλιστηρίων συμβολαίων της Equitable Life στο Ηνωμένο Βασίλειο, στην Ιρλανδία, στη Γερμανία και αλλού. Επιπροσθέτως, το Ηνωμένο Βασίλειο πρέπει να δεχθεί και να εφαρμόσει τις συστάσεις στις οποίες θα προβεί ενδεχομένως η βρετανίδα Κοινοβουλευτική Διαμεσολαβήτρια στη δεύτερη έκθεσή της για την εταιρεία Equitable, η οποία αναμένεται εναγωνίως.

Πρέπει να γίνουμε πιο αυστηροί σε πολλά θέματα σχετικά με την κανονιστική ρύθμιση. Ωστόσο, υπάρχει ένα ερώτημα που πρέπει να τεθεί μετά από αυτό το φιάσκο: αν η διασυννοριακή διάσταση της προστασίας των καταναλωτών δεν λαμβάνεται επαρκώς υπόψη, μπορούμε να κατακρίνουμε τους καταναλωτές στην ΕΕ που δεν κάνουν περισσότερες αγορές διασυννοριακά; Όσον αφορά την ερώτηση που τέθηκε

στην εισηγήτρια από έναν δημοσιογράφο για το αν θα αγοράζαμε αυτά τα προϊόντα διασυνοριακά, η απάντηση δεν είναι ακόμα ιδιαίτερα σαφής.

Έχουμε τις συστάσεις μπροστά μας· έχουμε αυτή τη σημαντική έκθεση των 400 περίπου σελίδων· ο Επίτροπος θα την λάβει υπόψη και το εκτιμώ αυτό. Ζητώ από το Σώμα να υποστηρίξει πλήρως αυτή την έκθεση και τις συστάσεις και σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

Peter Skinner (PSE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, θέλω να ευχαριστήσω την εισηγήτρια και τους συναδέλφους στην επιτροπή που εργάστηκαν με τόση επιμέλεια γι' αυτή την υπόθεση, καθώς και τους αναφέροντες που παρίστανται εδώ.

Είμαι ο αρμόδιος εισηγητής του Κοινοβουλίου για την οδηγία «Φερεγγυότητα II». Ορισμένα από αυτά τα σημεία, ειδικά ως προς την εποπτεία των χωρών καταγωγής/υποδοχής, δεν θα χαθούν σε αυτή τη συζήτηση. Μάλιστα, όπως είμαι βέβαιος ότι γνωρίζουν οι περισσότεροι, αυτό είναι ένα από τα πράγματα που προωθούμε. Υπάρχουν επίσης σημαντικές αλλαγές στους νόμους και στον μηχανισμό της χρηματοπιστωτικής εποπτείας που προέκυψαν κατά την κρίση της εταιρείας Equitable Life. Στην πραγματικότητα, η εταιρεία υπάρχει ακόμα και σήμερα. Δεν ήταν κατάρρευση, όπως αναφέρθηκε αρχικά στην έκθεση, αλλά μόνο μια κρίση – μια κρίση που ήταν αρκετή για να επηρεάσει εκατομμύρια ανθρώπους.

Όπως, όμως, όλοι γνωρίζουν, υπάρχει ακόμα μια διαδικασία που πρέπει να συνεχιστεί, γεγονός που σημαίνει φυσικά ότι οι βρετανοί, οι ιρλανδοί και οι γερμανοί ενάγοντες θα μπορούν να υπολογίζουν στην έκθεση της Διαμεσολαβήτριας – όπως είπε ήδη κάποιος – αργότερα φέτος. Ελπίζω ότι το θέμα της αποζημίωσης και άλλα θέματα θα διευθετηθούν εκεί, όπως είναι και το σωστό.

Δυστυχώς, υπήρχαν ορισμένα λάθη σε αυτή την έκθεση και τα επεσήμανα με μεγάλη απογοήτευση. Πρώτον, δεν υπήρχε καθόλου συμμόρφωση – ή υπήρχε ελάχιστη συμμόρφωση – από την πλευρά της βρετανικής κυβέρνησης όσον αφορά το θέμα του κατά πόσον όφειλε να παρουσιαστεί ενώπιον της επιτροπής. Οι υπουργοί συμμετείχαν στις συνεδριάσεις στις οποίες είπαν ότι θα μπορούσαν να συμμετάσχουν, και όχι, όπως υπονοείται στην έκθεση, αποφεύγοντάς τις. Ήμουν εκεί. Συνάντησα τους βρετανούς υπουργούς την ίδια στιγμή όπως όλοι οι άλλοι. Κατέθεσαν ακόμα και επιστολές, κάτι που δεν έκαναν άλλες κυβερνήσεις, και ειλικρινά, κατά τη γνώμη μου, αυτό θα έπρεπε να είχε ληφθεί υπόψη. Τρίτον, διαφωνώ απόλυτα με την άποψη ότι η εφαρμογή αυτής της συγκεκριμένης οδηγίας ήταν αποτυχημένη, αν λάβει κανείς υπόψη τη διαδικασία. Αν ήταν όντως αποτυχημένη, τότε ίσως ο σερ Robert Atkins μπορεί να εξηγήσει πώς προέκυψε αυτή η αποτυχία, η οποία συνέπεσε με την εποχή που ήταν εκείνος στην κυβέρνηση.

Φοβάμαι ότι αυτή η έκθεση είναι αδύναμη στα σημεία στα οποία έπρεπε να είναι ισχυρή και θα μπορούσε να φέρει αποτελέσματα και ισχυρή στα σημεία στα οποία δεν μπορεί να φέρει αποτελέσματα. Για παράδειγμα, στον τομέα της εποπτείας, όπου θα μπορούσε να κάνει κάτι και θα κάνει κάτι. Ως εισηγητής της οδηγίας «Φερεγγυότητα II», δεσμεύομαι ότι θα κάνουμε κάτι για τον συντονισμό της εποπτείας καταγωγής/υποδοχής στα κράτη μέλη, ώστε τα θύματα να μην άγονται και φέρονται από τις ρυθμιστικές αρχές. Προσβλέπω στον Επίτροπο για να μου παράσχει βοήθεια σε αυτό το θέμα.

Marcin Libicki (UEN). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, επικροτώ βεβαίως το έργο της εξεταστικής επιτροπής και της κ. Diane Wallis. Όπως πάντα, καλωσορίζω τους αναφέροντες που είναι σήμερα εδώ, καθώς και τον κ. Braithwaite και τον κ. Lake. Χαίρομαι που σας βλέπω όλους.

Θα ήθελα να πω ότι το σημερινό έργο οφείλεται στις επιτυχημένες προσπάθειες της εξεταστικής επιτροπής αλλά και, σε σημαντικό βαθμό, της Επιτροπής Αναφορών, καθώς εκεί άρχισε αυτό το έργο. Η εξεταστική επιτροπή συστάθηκε κατόπιν έκθεσης την οποία συνέταξε η Επιτροπή Αναφορών. Η Επιτροπή Αναφορών έχει ως ρόλο να βοηθά τους απλούς πολίτες. Θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή σας στο γεγονός ότι έχει υπάρξει μια ολόκληρη σειρά υποθέσεων που αφορούν εκατοντάδες χιλιάδες, ίσως και εκατομμύρια θύματα. Υπήρξε η υπόθεση του ειδικού φόρου κατανάλωσης στα αυτοκίνητα στην Πολωνία και η υπόθεση Lloyds, η οποία ήταν παρόμοια με αυτή που συζητείται σήμερα. Θυμάμαι επίσης την υπόθεση της αναφοράς στον Θεό στο προοίμιο της συνταγματικής συνθήκης. Υπήρξε το θέμα του ραδιοφωνικού σταθμού COPE, υποθέσεις που αφορούσαν παρατυπίες σε νόμους διαχείρισης γαιών στη Βαλένθια και η σημερινή υπόθεση που αφορά την Equitable Life.

Εκατομμύρια άνθρωποι απευθύνονται στην Επιτροπή Αναφορών. Οι υποθέσεις τους είτε επιλύονται επιτυχώς εδώ ή τουλάχιστον κερδίζουν δημόσια προβολή.

Jean-Paul Gauzès (PPE-DE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω προφανώς να εκφράσω καταρχάς την ικανοποίησή μου για την έξοχη έκθεση της κ. Wallis, υπό την αυστηρή καθοδήγηση της κ. McGuinness.

Οι έρευνες της εξεταστικής επιτροπής σχετικά με την κρίση στην ασφαλιστική εταιρεία Equitable Life ανέδειξαν τις ζημιολογικές συνέπειες της ελλιπούς εφαρμογής της ευρωπαϊκής νομοθεσίας, που και η ίδια είναι ασαφής. Οι ζημιές τις οποίες υπέστησαν οι ασφαλισμένοι πρέπει, επομένως, να καλυφθούν και πρέπει να αρθούν τα διαδικαστικά προσκόμματα για την αποζημίωσή τους.

Εγκρίνω, επομένως, τα συμπεράσματα της έκθεσης, μέσω των οποίων η βρετανική κυβέρνηση εντέλλεται να αναλάβει τις ευθύνες της και να εκπονήσει ενδεδειγμένο σύστημα με στόχο την αποζημίωση των ασφαλισμένων στην ασφαλιστική εταιρεία Equitable Life στο Ηνωμένο Βασίλειο και στο εξωτερικό.

Αυτή η θλιβερή υπόθεση πρέπει να μας παρακινήσει να βελτιώσουμε τη νομοθεσία στον τομέα των ασφαλειών, προκειμένου ο καταναλωτής να διατηρήσει την εμπιστοσύνη του στα ασφαλιστικά προϊόντα και, γενικότερα, στις χρηματοοικονομικές υπηρεσίες. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα μπορέσει να συμβάλει στην προστασία των επενδυτών με την ευκαιρία των συζητήσεων σχετικά με το Solvency II. Αυτή η οδηγία, η οποία θα αφορά τους κανόνες προληπτικής εποπτείας, που ισχύουν στον τομέα των ασφαλειών, πρέπει, για τον σκοπό αυτόν, να προβλέπει συστήματα έγκαιρης προειδοποίησης για τις εθνικές ρυθμιστικές αρχές και για την ευρωπαϊκή αρχή ρύθμισης του τομέα των ασφαλειών

Σε αυτόν τον τύπο οδηγίας, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και η Επιτροπή πρέπει, όπως προτείνεται στην έκθεση, να χρησιμοποιήσουν στον ελάχιστο δυνατό βαθμό ή, αν μπορούν, να μην προσφεύγουν καθόλου στις εναλλακτικές επιλογές της εξαίρεσης ή της παρέκκλισης. Από την πλευρά τους, τα κράτη μέλη πρέπει να αποφύγουν την επιβολή πρόσθετων εθνικών απαιτήσεων κατά τη μεταφορά του κοινοτικού δικαίου, αποφεύγοντας, έτσι, να καταλήξουν σε ένα ασφυκτικό ρυθμιστικό πλαίσιο.

Πρέπει επίσης, στον τομέα των ασφαλειών όπως και στους άλλους τομείς, η παρακολούθηση της μεταφοράς των οδηγιών να γίνεται αποτελεσματικότερα. Αυτό απαιτεί από την Επιτροπή να είναι προορατική όσον αφορά τον έλεγχο της ποιότητας και την αποτελεσματικότητα της μεταφερόμενης νομοθεσίας. Επιπλέον, η στενότερη συνεργασία μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και των εθνικών κοινοβουλίων θα είναι εν προκειμένω πραγματικός παράγοντας προόδου.

Harald Ettl (PSE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, μπορεί να συζητά κανείς για πολύν καιρό ακόμα για το νόημα μιας τέτοιας έκθεσης ή μιας τέτοιας εξεταστικής επιτροπής, όμως, όποιο και να είναι το αποτέλεσμα, δεν πρόκειται να βοηθήσει στην αποκατάσταση των απωλειών των καταναλωτών. Επίσης, θα δοθεί πιο πολύ από ό,τι πρέπει η εντύπωση ότι συνέπεια της έκθεσης μπορεί να είναι να ζητήσει κανείς από την Επιτροπή και την υπεύθυνη κυβέρνηση να πληρώσουν τα σπασμένα. Μπορούμε να μάθουμε κάποια πράγματα από όλα αυτά σχετικά με το πώς μπορεί κανείς να ενεργήσει καλύτερα όταν υπάρχει καλύτερη ρύθμιση και παρακολούθηση.

Η ίδια η ασφαλιστική εταιρεία –που είναι ουσιαστικά ο μόνος υπαίτιος για τη ζημία και που το κύριο χαρακτηριστικό των πρακτικών της ήταν η συσκοτίση– θίγεται σχεδόν μόνο περιφερειακά. Ωστόσο, ο Επίτροπος McCreevy έφθασε στο σημείο να πει στην επιτροπή ότι αυτή είναι η ελεύθερη οικονομία της αγοράς για την οποία μιλάμε, και αν η συνέπεια αυτής της στάσης είναι να πιστέψουν οι άνθρωποι ότι μπορούν να αφήσουν την πρόνοια για τα τελευταία χρόνια της ζωής τους σε μια τόσο ανεξέλεγκτη αγορά, τότε η αίσθησή μας για την κοινή πολιτική μας ευθύνη είναι σε χειρίστη κατάσταση. Αυτό το λέω αναφερόμενος εξίσου στον νομοθέτη, στην αποτυχία της Επιτροπής να διεξαγάγει ελέγχους και στην πρόχειρη μεταφορά των κανονισμών από την εν λόγω κυβέρνηση. Αν η παρούσα έκθεση έχει κάποιο νόημα, αυτό είναι πως εμείς πρέπει μαζί με το Συμβούλιο και την Επιτροπή να θεσπίσουμε νομοθεσία για την παρακολούθηση και τον έλεγχο –και το λέω αυτό ως υπεύθυνος για το «Solvency I»– που θα δώσει τη δυνατότητα στους καταναλωτές να προγραμματίσουν τα τελευταία χρόνια της ζωής τους με μεγαλύτερη εμπιστοσύνη και ασφάλεια.

Αυτός είναι ο κύριος λόγος που εγκρίνω την έκθεση, η οποία θα στείλει ένα μήνυμα, πιστεύω δε ότι θα έχει ως αποτέλεσμα να κάνει τους επονομαζόμενους υπέρμαχους της οικονομίας της αγοράς πιο πρόθυμους να διδαχθούν από την Ευρώπη ως σύνολο και ότι ως εκ τούτου πρέπει να προβούμε στις απαραίτητες ενέργειες.

Tadeusz Zwiefka (PPE-DE). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, η έκθεση και οι συστάσεις που συζητάμε σήμερα αφορούν το πολύ συγκεκριμένο πρόβλημα της κρίσης σχετικά με την Equitable Life. Και σε αυτό το

συγκεκριμένο θέμα, δεν υπάρχει βεβαίως αμφιβολία ότι η βρετανική κυβέρνηση δεν έχει εκπληρώσει τις υποχρεώσεις που προκύπτουν από την τρίτη οδηγία σχετικά με την ασφάλεια ζωής, ούτε έχει μεριμνήσει για τα κατάλληλα μέτρα νομικής προσφυγής. Κατά συνέπεια, η εξεταστική επιτροπή κρίνει υπαίτια τη βρετανική κυβέρνηση σε αυτή την υπόθεση.

Ωστόσο, πρέπει να θυμόμαστε ότι η κρίση της Equitable Life επηρέασε μια ισχυρή, εξαιρετικά ευπόληπτη εταιρεία. Αυτή η κρίση θα μπορούσε, άρα, να επηρεάσει οποιαδήποτε άλλη εταιρεία, όχι απαραίτητα στον τομέα των ασφαλειών, σε σχεδόν οποιοδήποτε κράτος μέλος. Επομένως, η παρούσα αξιολόγηση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σχετικά με την ικανότητα των κρατών μελών να εφαρμόζουν τη νομοθεσία της ΕΕ είναι, κατά τη γνώμη μου, ανεπαρκής.

Συμφωνώ απόλυτα με τα συμπεράσματα της εξεταστικής επιτροπής, ότι δηλαδή η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα πρέπει να δίνει μεγαλύτερη προσοχή στην ποιότητα των νομικών διατάξεων σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης και κρατών μελών. Μια τυπολατρική και στατιστική προσέγγιση της παρακολούθησης της μεταφοράς του κοινοτικού δικαίου είναι ήδη σημαντικά ανεπαρκής. Οι συστάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στα κράτη μέλη βασίζονται στην υπόθεση ότι η νομοθεσία της ΕΕ θα εφαρμοστεί αποτελεσματικά όταν θα υπάρχει αρκετό διαθέσιμο προσωπικό με επαρκή προσόντα και μόλις διατεθούν οι ανάλογοι πόροι γι' αυτόν τον σκοπό.

Δεν συμμερίζομαι απόλυτα αυτή την άποψη. Ο αριθμός του ανθρώπινου δυναμικού και το ύψος των διαθέσιμων πόρων δεν αποτελούν απόλυτο κριτήριο. Πρέπει να είμαστε αποφασισμένοι και να συμμετέχουμε ενεργά στην εφαρμογή της νομοθεσίας της ΕΕ. Αυτές οι ενέργειες θα είναι αξιόπιστες μόνο εάν οι χώρες αναθέσουν την εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας σε εξουσιοδοτημένους, ικανούς και υπεύθυνους φορείς, των οποίων η αποτελεσματικότητα θα αξιολογείται. Ο ορθός χειρισμός των προκλήσεων που αντιμετωπίζουν τα κράτη μέλη απαιτεί τρεις παράγοντες: γνώση, ικανότητα και ετοιμότητα.

Ο πρώτος παράγοντας, η γνώση, δεν αποτελεί πρόβλημα σήμερα. Ο δεύτερος παράγοντας, η ικανότητα εφαρμογής του κοινοτικού κεκτημένου, βασίζεται στη διάθεση των κατάλληλων πόρων για τον σκοπό αυτόν και για την πρόσληψη του κατάλληλου προσωπικού. Αυτό τονίζει σήμερα περισσότερο η Επιτροπή. Ωστόσο, ο τρίτος παράγοντας, η ετοιμότητα, είναι ο πλέον σημαντικός.

Joel Hasse Ferreira (PSE). – (PT) Η έκθεση Wallis σχετικά με την κρίση της ασφαλιστικής εταιρείας Equitable Life αποτελεί μια ευκαιρία για να διευκρινιστεί το θέμα, να δοθεί νέα ώθηση στη διαδικασία υιοθέτησης της νομοθεσίας και της σύστασης, και να υπάρξει μεγαλύτερη διαφάνεια στον τομέα των ασφαλειών στην ΕΕ. Έχουμε, λοιπόν, εδώ μια σειρά από πολύ ενδιαφέρουσες συστάσεις που χρήζουν προσεκτικής ανάλυσης από τα άλλα ευρωπαϊκά πολιτικά όργανα και τις κυβερνήσεις των κρατών μελών. Επιτρέψτε μου να παραθέσω το αγγλικό κείμενο:

(EN) «Η επιτροπή ζητεί να προβλέπει η νομοθεσία για τις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες προληπτικά συστήματα έγκαιρης προειδοποίησης που να μπορούν να εντοπίσουν αποτελεσματικά τα δυνητικά προβλήματα που προκύπτουν από την εποπτεία ή ρύθμιση των εταιρειών χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, ιδίως όταν πρόκειται για διασυννοριακές χρηματοπιστωτικές πράξεις».

(PT) και συνεχίζει:

(EN) «Η επιτροπή συνιστά με έμφαση την περαιτέρω υλοποίηση πιο τελειοποιημένων μηχανισμών που να μπορούν να εγγυηθούν παραδειγματική συνεργασία μεταξύ των εθνικών ρυθμιστικών αρχών».

(PT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, αρκετές δυσκολίες προκύπτουν σε αυτή την έκθεση και στη συζήτηση. Στους πολίτες, στους καταναλωτές και στους ασφαλισμένους πρέπει να δίνονται ρεαλιστικές και όχι υπερβολικές ή αβάσιμες ελπίδες, και δεν νομίζω ότι η θέση έναντι της βρετανικής κυβέρνησης έχει μελετηθεί επαρκώς. Στην πραγματικότητα, την βρίσκω εξαιρετικά επικίνδυνη. Έχω, επομένως, αρκετές επιφυλάξεις σχετικά με αυτή την έκθεση όταν, φέρ' ειπείν, δηλώνει:

(EN) «Η επιτροπή θεωρεί ότι είναι υποχρέωση της κυβέρνησης του Ηνωμένου Βασιλείου να αναλάβει την ευθύνη για την αδυναμία της και να παράσχει επανόρθωση στους ζημιωθέντες πολίτες».

(PT) Κυρίες και κύριοι, αυτό δεν με εμποδίζει να αναγνωρίσω το σημαντικότερο έργο που έχει πραγματοποιηθεί στη διάρκεια της συζήτησης για το θέμα αυτό, ούτε να πιστεύω ότι πρέπει, αφενός, να επιδιώξουμε σαφέστερη και ουσιαστικότερη ευρωπαϊκή νομοθεσία στον τομέα των ασφαλειών και, αφετέρου, να κωδικοποιήσουμε κάποιους από τους κανόνες για την παρέμβαση του Κοινοβουλίου μέσω εξεταστικών επιτροπών.

Othmar Karas (PPE-DE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, αποκαλύφθηκαν παραλείψεις, τεκμηριώθηκε η αμέλεια των διευθυντών της εταιρείας, διαπιστώθηκαν πολλά κενά, διατυπώθηκαν 70 συμπεράσματα και συστάσεις, όλα από μία επιτροπή, και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επιτέλεσε το καθήκον του μέσω αυτής της εξεταστικής επιτροπής. Και όμως, στην έκθεση δεν ξεκαθαρίζεται ούτε τίθεται τέρμα στο σκάνδαλο· απεναντίας, βάσει της έκθεσης, πρέπει να ληφθούν μέτρα σε όλα τα σχετικά πολιτικά και οικονομικά επίπεδα.

Το Ηνωμένο Βασίλειο δεν μετέφερε σωστά την τρίτη οδηγία για τις ασφάλειες ζωής, η Επιτροπή δεν παρακολούθησε ικανοποιητικά το ζήτημα, οι εποπτικές αρχές σε διάφορα κράτη μέλη δεν λειτούργησαν όπως θα όφειλαν, η διαχείριση της εταιρείας καταχράστηκε την εμπιστοσύνη των ασφαλισμένων της, τους είπε ψέματα, ενήργησε με αμέλεια και δεν έγιναν έλεγχοι. Έχουμε αρκετά μπροστά μας, παρ' όλα αυτά όμως πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ότι αιτία του προβλήματος δεν είναι η ευρωπαϊκή νομοθεσία, αλλά η ανεπαρκής μεταφορά και η απουσία πολιτικού ελέγχου.

Κύριε Επίτροπε, μολονότι είμαι υπέρμαχος της οικονομίας της αγοράς, η ελεύθερη αγορά δεν πρέπει να χρησιμοποιείται σαν δικαιολογία. Στο νέο σύνταγμα έχουμε αντικαταστήσει σκόπιμα την ελεύθερη αγορά με την κοινωνική οικονομία της αγοράς. Έχουμε ευθύνη να δημιουργήσουμε τους απαραίτητους όρους πλαίσιο και να ασκούμε έλεγχο, με όσο περισσότερη αγορά είναι δυνατό, αλλά και με όσο περισσότερο κρατικό έλεγχο χρειάζεται. Αυτό το είδος της έντασης σημαίνει πως η έκθεση πρέπει να χρησιμοποιηθεί ως μέσο για να συναγάγουμε τα απαραίτητα πολιτικά και οικονομικά συμπεράσματα σχετικά με τη μέριμνα για την περίοδο της σύνταξης, για τις συντάξεις, για τις εγγυήσεις και συνακόλουθα και για το θέμα της αντιμετώπισης της εμπιστοσύνης των πολιτών στα πολιτικά και οικονομικά μέτρα.

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, όλοι εδώ στο Σώμα ενδιαφερόμαστε να εκπονήσουμε ένα θετικό νομοθέτημα και να μεριμνήσουμε για την ορθή μεταφορά του. Εν προκειμένω, έχουμε μια περιπτωσιολογική μελέτη. Προδήλωσ, η μεταφορά δεν ήρθη στο ύψος της ποιότητας της νομοθεσίας. Πρέπει να βελτιώσουμε αυτή την κατάσταση.

Δεύτερον, διαπιστώνω ότι στη Μεγάλη Βρετανία συνάχθηκαν ήδη συμπεράσματα από αυτή την κατάσταση, αφού ορισμένα όργανα εποπτείας αναδιαρθρώθηκαν μετά από αυτή την υπόθεση. Πρέπει αναμφίβολα να σημειωθεί ακόμα μεγαλύτερη πρόοδος σε αυτόν τον τομέα.

Τρίτον, πρέπει να σημειωθεί πρόοδος στην Ευρώπη σε ό,τι αφορά τις διασυνοριακές δραστηριότητες. Δεν θα σημειώσουμε πρόοδο σε αυτόν τον τομέα αν δεν στοχαστούμε αναφορικά με το τι συνιστά η εποπτεία όλων όσοι προτείνουν χρηματοοικονομικά προϊόντα σε αρκετά κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τέταρτον, πρέπει να βελτιώσουμε τη στρατηγική προώθησης των προϊόντων. Δεν μπορούμε να πωλούμε οιοδήποτε χρηματοοικονομικό προϊόν υπό οιοσδήποτε συνθήκες. Και δεν πρόκειται να υπάρξει ολοκληρωμένη αγορά χρηματοοικονομικών υπηρεσιών αν δεν βελτιωθεί ο τρόπος που προτείνονται στους πελάτες τα χρηματοοικονομικά προϊόντα, ειδήλως θα πολλαπλασιαστούν οι περιπτώσεις καταχρηστικών πωλήσεων, των λεγόμενων *misselling*.

Πέμπτον, η εξεταστική επιτροπή ζητεί από την Επιτροπή Οικονομικών και Νομισματικών Θεμάτων να δώσει συνέχεια στα συμπεράσματά της. Δεν χωρεί αμφιβολία ότι εφεξής, χωρίς καν να αναμένονται τα συμπεράσματα αυτής της εξεταστικής επιτροπής, το ζήτημα της εφαρμογής των οδηγιών, της οδηγίας για τη βελτίωση της πιστοληπτικής ικανότητας των επιχειρήσεων και της οδηγίας για την ποιότητα της εποπτείας των χρηματοοικονομικών αγορών, είναι στο επίκεντρο του καθημερινού μας προβληματισμού. Ούτως ειπείν, είναι αυτονόητο ότι αυτή η περιπτωσιολογική μελέτη ασφαλώς θα ενισχύσει την αποφασιστικότητά μας προς αυτή την κατεύθυνση.

Τελευταίο πράγμα που επισημαίνω είναι το ζήτημα του δικαιώματος προσφυγής των θυμάτων. Προφανέστατα, το ζητούμενο εδώ δεν είναι να επιτρέψουμε την άσκηση συλλογικής αγωγής. Ωστόσο, αν θέλουμε να είμαστε σοβαροί, πρέπει επίσης, στο πλαίσιο νομοθεσίας προστασίας των επενδυτών και των αποταμιευτών, να βελτιώσουμε την ευρωπαϊκή νομοθεσία, εφόσον επιδιώκουμε τον καθορισμό των μέσων προσφυγής των θυμάτων.

Marco Pannella (ALDE). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, ήθελα απλώς να υπενθυμίσω στην Προεδρία του Κοινοβουλίου την ανάγκη να υψώσουμε μια φωνή, για να αποκαταστήσουμε τις αρετές αυτού του Κοινοβουλίου, το οποίο είναι ομόφωνο όσον αφορά ένα γεγονός που συνέβη επιτέλους εχθές, σε αρμονία με την Ευρώπη που όλοι αγαπάμε, την Ευρώπη του Spinelli και άλλων.

Γνωρίζουμε ότι το Κοινοβούλιο αγωνίστηκε ομόφωνα για την κατάργηση της θανατικής ποινής. Εχθές, χάρη στην ομοφωνία αυτού του Κοινοβουλίου, πέρα από το ιταλικό κοινοβούλιο, τα 27 κράτη μέλη καθόρισαν ομόφωνα ότι είμαστε αντίθετοι στη θανατική ποινή.

Πρόεδρος. – Η παρέμβαση δεν αφορούσε ακριβώς κάποια παραπομπή στον Κανονισμό. Παρ' όλα αυτά, δεν θα παραλείψουμε να επισημάνουμε το ζήτημα στο Προεδρείο.

Neil Parish (PPE-DE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, πρώτον, θέλω να ευχαριστήσω την κ. McGuinness για τον πολύ ικανό τρόπο με τον οποίο προήδρευσε της επιτροπής και για τον τρόπο με τον οποίο κατάφερε σε μεγάλο βαθμό να κρατήσει την πολιτική έξω από τη συζήτηση. Θέλω επίσης να ευχαριστήσω την κ. Wallis για το έργο της ως εισηγήτριας σε μια ιδιαίτερα πολύπλοκη υπόθεση. Φυσικά, πρόκειται για αληθινούς ανθρώπους που έχασαν πραγματικά χρήματα. Πολλοί είχαν αποταμιεύσει αυτά τα χρήματα για τη συνταξιοδότησή τους, για τις οικογένειές τους, και αντιμετώπισαν πραγματικές δυσκολίες λόγω αυτής της κρίσης. Συγχαίρω αυτούς τους ανθρώπους οι οποίοι προσέφυγαν στο Κοινοβούλιο.

Επίσης, πρέπει φυσικά να θυμάστε ότι η εταιρεία Equitable Life ήταν μια εταιρεία με μακροχρόνια πορεία, γι' αυτό οι άνθρωποι είχαν μεγάλη εμπιστοσύνη σε αυτό το χρηματοπιστωτικό ίδρυμα. Μάλιστα, η Βουλή των Κοινοτήτων μας στο Westminster είχε συνδέσει συνταξιοδοτικά συστήματα με την Equitable Life, συνεπώς πώς μπορεί να κατηγορήσει κανείς κάποιον που επενδύει χρήματα στα ασφαλιστήρια συμβόλαιά του; Είχαμε στοιχεία που κατατέθηκαν στην επιτροπή σύμφωνα με τα οποία δεν υπήρχε αμφιβολία ότι τα ασφαλιστήρια συμβόλαια με συμμετοχή στα κέρδη που προσφέρονταν παρέχονταν με πολύ υψηλό επιτόκιο και η εταιρεία δεν μπορούσε να συνεχίσει να πληρώνει αυτά τα χρήματα. Είχαμε αναλογιστές που μας έλεγαν ότι η εταιρεία καθίστατο βασικά αφερέγγυα αν συνέχιζε να πληρώνει με αυτό το επιτόκιο. Αλλά φυσικά όλοι άλλαζαν την κατάλληλη στιγμή, ώστε όταν ερχόταν η νέα εταιρεία και η νέα διοίκηση, δεν ήταν υπεύθυνοι για ό,τι είχε συμβεί στο παρελθόν.

Σε μια ενιαία αγορά, οι πολίτες περιμένουν να αποζημιωθούν όταν αγοράζουν ασφαλιστήρια συμβόλαια στην Ιρλανδία, στη Γερμανία ή στο Ηνωμένο Βασίλειο· έχει, λοιπόν, πραγματική σημασία αν ο υπεύθυνος είναι η ΕΕ ή το κράτος μέλος; Αυτό που έχει σημασία είναι να αποζημιωθούν οι άνθρωποι που αγόρασαν αυτά τα ασφαλιστήρια συμβόλαια. Και εδώ συντάσσομαι με τον Sir Robert Atkins και τους άλλους που απαιτούν από τη βρετανική κυβέρνηση να εξετάσει πολύ σοβαρά το ενδεχόμενο αποζημίωσης των ατόμων που έχασαν πραγματικά χρήματα. Όπως είπα, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι διαπιστώσαμε πως δεν εφαρμόστηκε ορθά η κανονιστική ρύθμιση.

Συνιστώ την υπερψήφιση αυτής της έκθεσης από το Σώμα.

Michael Cashman (PSE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, καταρχάς θέλω να διορθώσω τον συνάδελφό μου, σερ Robert Atkins. Είπε ότι η εξεταστική επιτροπή συγκροτήθηκε κατ' εντολή του. Όσοι εργάζονταν στην Επιτροπή Αναφορών θα θυμούνται ότι αυτό έγινε κατ' εντολή μου, αλλά θα το μοιραστήω αυτό από κοινού μαζί του.

Είπε, και πρέπει να τον διορθώσω, ότι η βρετανική κυβέρνηση έλαμψε διά της απουσίας της και το ίδιο έκανε και η ρυθμιστική αρχή. Πού ήταν εκείνος όταν συναντηθήκαμε με τον Υπουργό Οικονομικών και τη ρυθμιστική αρχή; Δυστυχώς, εκείνος ήταν που έλαμψε διά της απουσίας του. Δεν χρειαζόμαστε διαλέξεις από προηγούμενες κυβερνήσεις Συντηρητικών, οι οποίες στην πραγματικότητα δεν έκαναν τίποτα ενώ καίγονταν τα συνταξιοδοτικά ασφαλιστήρια συμβόλαια των ανθρώπων.

Χαιρετίζω αυτή την έκθεση, αλλά δυστυχώς δεν μπορώ να την υποστηρίξω πλήρως. Πιστεύω ότι ξεστρατίζει σε τομείς όπου δεν θα έπρεπε να πάει. Δεν αναγνωρίζει επαρκώς τα μέτρα και τις διατάξεις που έθεσε σε εφαρμογή η κυβέρνηση των Εργατικών από το 1997. Η έκθεση επεκτείνεται σε τομείς όπως ο ρόλος του εισηγητή μετά το Κοινοβούλιο, ο ρόλος του εισηγητή σε επίπεδο κρατών μελών της ΕΕ, και δεν θεωρώ ότι αυτό είναι σωστό. Παρεμβαίνει στα κυρίαρχα κοινοβούλια των κρατών μελών και στις νομικές υποχρεώσεις τους δυνάμει της Συνθήκης. Ναι, κάνει χρήσιμες συστάσεις σχετικά με την ενιαία αγορά και την ευθύνη του κράτους υποδοχής όσον αφορά τις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες· αλλάζει, όμως, καθόλου τη δυσχερή θέση των θυμάτων, δύο εκ των οποίων κάθονται σήμερα στο θεωρείο; Δυστυχώς, όχι. Είναι θύματα παραπλανητικής πώλησης και λόγω αυτής της δυσχερούς κατάστασής τους δημιουργήσαμε αυτή την προσωρινή εξεταστική επιτροπή. Επίσης συγχαίρω το έργο της προέδρου αυτής της εξεταστικής επιτροπής. Δυστυχώς, δεν θα βοηθήσει τα θύματα. Είναι γεμάτο υποσχέσεις και καθόλου εγγυήσεις.

Γι' αυτό πρότεινα από την αρχή να ζητήσουμε από τις εμπλεκόμενες πλευρές, καθώς και από τη βρετανική κυβέρνηση, να τηρήσουν τις συστάσεις που ενδεχομένως θα προέλθουν από τη βρετανίδα

Κοινοβουλευτική Διαμεσολαβήτρια. Αν δοθεί αποζημίωση, ας είμαστε σαφείς: ο βρετανός φορολογούμενος είναι αυτός που θα πληρώσει τη νύφη.

Η Ομάδα των Εργατικών δεν θα κατανηφίσει αυτή την έκθεση αλλά θα απόσχει για τους λόγους που ήδη ανέφερα. Δυστυχώς, πρέπει να συμφωνήσω με μια προηγούμενη παρέμβαση ότι η κομματική πολιτική εισέρευσε σε αυτό το έργο και δεν θα βοηθήσει τα θύματα της κρίσης της εταιρείας Equitable Life.

Rainer Wieland (PPE-DE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, το ιταλικό έθνος έχει να επιδείξει πολλούς ταλαντούχους καλλιτέχνες, όμως δεν θεωρώ σωστό σεβαστά μέλη του Σώματος όπως ο κ. Pannella να έρχονται εδώ και να κάνουν το Κοινοβούλιο τσίρκο μένοντας για λίγο στην τελευταία σειρά, ζητώντας να μιλήσουν επί της διαδικασίας και αναφέροντας μετά κάτι εντελώς άσχετο με το θέμα. Αυτό δείχνει έλλειψη σεβασμού για τους συναδέλφους και για τους πολίτες που παρακολουθούν τη συζήτηση. Θα ήθελα επίσης να προσθέσω, κύριε Πρόεδρε, πως θεωρώ ότι κακώς δεν παρεμβήκατε νωρίτερα.

Επιστρέφοντας στο προκείμενο, το σημείο αυτό είναι διδακτικό από πολλές απόψεις. Εμείς εδώ στο Σώμα μπήκαμε σε μια νέα διάσταση. Λάβαμε αναφορές και τώρα βρισκόμαστε λίγο πριν από τη δημοσίευση των ευρημάτων μιας εξεταστικής επιτροπής. Θα ήθελα να απευθύνω θερμή παράκληση στην κ. Wallis και την κ. McGuinness, ειδικά επειδή λαμβάνουμε ήδη τις πρώτες επιστολές που λένε ότι «αν δεν γίνει τίποτα μετά από αυτή την κοινοβουλευτική έκθεση, θα απογοητευτούμε και από την Ευρώπη και από το Κοινοβούλιο», να εξετάσουν τη δυνατότητα να προταχθεί της έκθεσης που θα δημοσιευτεί μια περίληψη του τι μπορεί να κάνει το Σώμα και τι όχι. Όπως γνωρίζετε, δεν είμαστε το πιο ισχυρό από τα θεσμικά όργανα και πρέπει να το εξηγήσουμε αυτό με απλά λόγια και με τη βοήθεια διαγραμμάτων.

Δεν είναι αλήθεια πως το Ηνωμένο Βασίλειο δεν έχει διατάξεις και σύστημα αποζημίωσης, αντίθετα, η αλήθεια είναι πως στο Ηνωμένο Βασίλειο υπάρχουν διαφορετικά πρότυπα για την ευθύνη. Στο Ηνωμένο Βασίλειο υπάρχει ευθύνη για τις προθέσεις, όχι όμως και για την αμέλεια, την κακοδιαχείριση ή άλλα σφάλματα, για τα οποία υπάρχει ασφαλώς ευθύνη σε άλλα κράτη μέλη. Αυτό ακριβώς είναι το θέμα. Εμείς εδώ στην ΕΕ θα πρέπει να βρούμε έναν τρόπο για να ξεφύγουμε από τις παλιές και περιχαρακωμένες θέσεις της αρχής της χώρας προέλευσης και της αρχής της χώρας προορισμού, γιατί και τα δύο αυτά άκρα δεν είναι τα κατάλληλα και δεν καταφέραμε ακόμα να βρούμε ένα σύστημα που θα αποτελούσε τη μέση οδό ανάμεσα σε αυτά. Αποτέλεσμα είναι αυτός ο μεγάλος αριθμός παρατυπιών. Πρέπει να προσπαθήσουμε να βρούμε ένα νέο σύστημα ειδικά για πολύπλοκους τομείς όπως οι χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες, αλλιώς θα συνεχίσουμε να αποτυγχάνουμε.

Ελπίζω ότι όταν η βρετανική κυβέρνηση βρει έναν τρόπο να αποζημιώσει τα θύματα, θα συμπεριληφθούν όλα τα θύματα στην Ευρώπη, γιατί στο παρελθόν οι βρετανοί φορολογούμενοι ευνοήθηκαν από την επιτυχία της Equitable Life, που σε τελευταία ανάλυση οφείλεται στην παρουσία της στην εσωτερική αγορά. Αυτή η παρουσία ήταν που οδήγησε σε ζημιές πολιτών σε άλλα κράτη μέλη.

John Purvis (PPE-DE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, πολλοί επενδυτές, μεταξύ αυτών και συνταξιούχοι, υπέστησαν ζημιές στην πτωτική αγορά από το 2000 ως το 2003. Η διαφορά στην περίπτωση της Equitable Life ήταν η αμέλεια. Η αναλογιστική λειτουργία εξουδετερώθηκε και το επιχειρηματικό μοντέλο έμοιαζε με βόλτα με ασταθές ποδήλατο: για όσο καιρό συνέχιζαν να πωλούν μπορούσαν να κρατηθούν όρθιοι. Αλλά μετά, όταν η μουσική θα σταματούσε, τι θα γινόταν τότε; Έμοιαζε με μια μηχανή πώλησης που αποκόμιζε κέρδος από τους αιώνες σεβασμού προς αυτή, αλλά που ήταν στην πραγματικότητα ένα σπίτι από τραπουλόχαρτα που στηριζόταν σε κινούμενη άμμο και αυτό το γνώριζε η διοίκηση της Equitable Life και η ρυθμιστική αρχή.

Πώς λοιπόν κατάφερε να τη γλιτώνει η Equitable Life; Λειτουργούσαν σύμφωνα με μια κοινοτική οδηγία που υποτίθεται ότι αστυνομευόταν από την αρμόδια βρετανική ρυθμιστική αρχή. Η ρυθμιστική αρχή γνώριζε ότι τα θεμέλια της Equitable Life ήταν σαθρά αλλά έλπιζε ότι όλα θα διορθώνονταν με τον καιρό ή, σε άλλη περίπτωση, ένας λευκός ιπότης με αστραφτερή πανοπλία θα την εξαγόραζε. Συνεπώς, η πώληση συνεχιζόταν για πολύ καιρό αφότου έπρεπε να είχε σταματήσει.

Γιατί επέτρεπαν μια διοικητική διάθρωση στην οποία ο αρμόδιος αναλογιστής ήταν και διευθύνων σύμβουλος; Γιατί επέτρεπαν στην Equitable Life να συνεχίζει να πουλά στο Ηνωμένο Βασίλειο και σε άλλα κράτη μέλη, ενώ αυτοί ήταν η αρμόδια εθνική ρυθμιστική αρχή και γνώριζαν πλήρως την κατάσταση της Equitable Life;

Αυτή δεν είναι απλώς μια θλιβερή ιστορία· είναι μια ιστορία αμέλειας. Απλώς δεν είναι αποδεκτό να απαλλάσσουν τα κράτη μέλη τις ρυθμιστικές αρχές τους από την κατηγορία της αμέλειας αν θέλουμε να λειτουργήσει η αρχή της χώρας καταγωγής και το σύστημα καταγωγής/υποδοχής στην ενιαία ευρωπαϊκή αγορά για τις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες.

Κύριε Επίτροπε, πρέπει να επιμείνετε στο μέλλον, ειδικά στην οδηγία «Φερεγγυότητα II», να είναι τα κράτη μέλη και οι ρυθμιστικές αρχές τους πλήρως υπεύθυνα για περιπτώσεις αμέλειας. Τα κράτη μέλη δεν πρέπει να απαλλάσσουν τις ρυθμιστικές αρχές τους από αυτή την ευθύνη.

Charlie McCreevy, Επιτροπή. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, πιστεύω ότι η σημερινή συζήτηση έδειξε ότι η ορθή μεταφορά και ο αποτελεσματικός έλεγχος της εφαρμογής της κοινοτικής νομοθεσίας είναι βασικά για την ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Προσωπικά είμαι ικανοποιημένος από το γεγονός ότι η εξεταστική επιτροπή υπερέβη τις λεπτομέρειες της υπόθεσης της Equitable Life και εξέτασε ευρύτερα τον τρόπο με τον οποίο γίνονται οι έλεγχοι μεταφοράς και εφαρμογής γενικότερα. Οι συστάσεις, οι οποίες βασίζονται σε εμπειρίες από την πραγματική ζωή, είναι σημαντικές για να διασφαλιστεί ότι στην Ευρωπαϊκή Ένωση των 27 κρατών μελών παρακολουθούμε τι συμβαίνει στην πραγματικότητα, επί τόπου.

Το έργο σας είναι ζωτικής σημασίας για το συνεχιζόμενο έργο μας σχετικά με την εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας και οι συστάσεις που κάνετε πρέπει να εκφραστούν στις προσεχή ανακοινώσεις μας. Το έργο σας είναι επίσης καίριας σημασίας για τα πολλά θύματα που είδαν τις αποταμιεύσεις τους να χάνονται. Είναι σαφές ότι η άμεση επανόρθωση αποτελεί θέμα των αρχών και των δικαστηρίων του Ηνωμένου Βασιλείου. Η έκθεση της βρετανίδας Κοινοβουλευτικής Διαμεσολαβήτριας, η οποία αναμένεται αργότερα το τρέχον έτος, θα ασχοληθεί με αυτό το θέμα.

Η Επιτροπή δεν μπορεί να λάβει αποφάσεις επ' αυτού, αλλά εκείνο που είναι σημαντικό για εμάς και για την εσωτερική αγορά και την εμπιστοσύνη των καταναλωτών είναι να αντιμετωπίζονται οι κάτοχοι ασφαλιστηρίων συμβολαίων ισότιμα, ανεξαρτήτως του κράτους μέλους διαμονής τους. Η Επιτροπή λαμβάνει επίσης υπόψη τις ευρύτερες συστάσεις για επανόρθωση. Μελετώνται οι συστάσεις που ζητούν λύση σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Η καλή μεταφορά ξεκινά με καλή νομοθεσία, αλλά οι αμφισβητήσιμοι συμβιβασμοί με κείμενα στα οποία όλοι μπορούν να καταλάβουν ό,τι θέλουν αποτελούν γόνιμο έδαφος για ελλιπή εφαρμογή. Αυτή είναι κοινή ευθύνη – όλα τα θεσμικά όργανα φέρουν ευθύνη γι' αυτό.

Ολοκληρώνοντας, θέλω να συγχαρώ την εξεταστική επιτροπή και την εισηγήτρια, κ. Wallis, για ένα πολύ καλό έργο. Όλες οι πλευρές ακούστηκαν ισότιμα. Πήραμε σημαντικά μαθήματα και το λαμβάνουμε αυτό υπόψη για το μέλλον.

Πρόεδρος. – Η συζήτηση έληξε.

Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί σήμερα.

6. Ρυθμιστικό πλαίσιο για μέτρα συνδυασμού της οικογενειακής ζωής και των σπουδών για τις νέες γυναίκες στην Ευρωπαϊκή Ένωση (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τη συζήτηση της έκθεσης (A6-0209/2007) της κ. Παναγιωτοπούλου-Κασσιώτου, εξ ονόματος της Επιτροπής Δικαιωμάτων των Γυναικών και Ισότητας των Φύλων, σχετικά με ένα ρυθμιστικό πλαίσιο για τα μέτρα συνδυασμού της οικογενειακής ζωής και της περιόδου σπουδών για τις νέες γυναίκες στην Ευρωπαϊκή Ένωση (2007/2276(INI)).

Μαρία Παναγιωτοπούλου-Κασσιώτου (PPE-DE), Εισηγήτρια. – Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, κύριοι συνάδελφοι, το μέλλον της ευρωπαϊκής οικονομίας και η ανάπτυξη της ανταγωνιστικότητας και της δυνατότητας απασχόλησης στην Ευρωπαϊκή Ένωση θα εξαρτηθεί σε μεγάλο βαθμό από το επίπεδο σπουδών και κατάρτισης των πολιτών, και ιδιαίτερα των νέων, ώστε να μπορούν να συνεισφέρουν στην οικονομική ανάπτυξη αλλά και στην κοινωνική συνοχή της Ευρώπης.

Οι προσπάθειες τόσο σε ευρωπαϊκό όσο και σε εθνικό επίπεδο έχουν καρποφορήσει. Το 2004 στην Ευρώπη των 25 οι νέοι ηλικίας 20 έως 24 ετών βρίσκονταν, κατά πλειοψηφία στην τρίτοβάθμια εκπαίδευση. Η παράταση όμως της περιόδου σπουδών συνδεδεμένη με καταρτίσεις, επανακαταρτίσεις, μετεκπαιδεύσεις, τη διά βίου μάθηση, κλπ. οδηγεί τους νέους να αναβάλλουν τη διαμόρφωση του προσωπικού, του ιδιωτικού τους βίου, τη δημιουργία οικογένειας και την υλοποίηση των επιθυμιών τους, διότι, όπως διαπιστώνει και η Πράσινη Βίβλος για τη δημογραφία, οι επιθυμίες των Ευρωπαίων

πολιτών για τη δημιουργία οικογένειας και την απόκτηση παιδιών δεν συμπίπτουν με τη σημερινή πραγματικότητα. Η απόκτηση παιδιών σε μεγάλη ηλικία είναι προβληματική και για λόγους υγείας. Επιβαρύνει τη δημόσια υγεία και είναι εμπόδιο για τη δημογραφική ανάπτυξη της Ευρώπης. Η δημιουργία, λοιπόν, μιας κοινωνίας φιλικής προς την οικογένεια –όπως προβλέπεται και από το Ευρωπαϊκό Σύμφωνο για τη Νεολαία– οδηγεί στην ανάγκη συνδυασμού της ιδιωτικής, οικογενειακής ζωής με την επαγγελματική, αλλά και με την περίοδο σπουδών, που βλέπουμε ότι είναι πολύ εκτεταμένη.

Η έκθεση που παρουσιάζεται σήμερα για ψήφιση, θέλει να δείξει αυτή την ανάγκη προσέγγισης για χάραξη πολιτικών που θα στηρίζουν τους νέους. Θα τους δίνει τη δυνατότητα αφενός να πραγματοποιήσουν τα εκπαιδευτικά τους σχέδια και αφετέρου να ανταποκριθούν στην οικογενειακή τους ζωή, είτε αυτή είναι η ανατροφή των παιδιών, είτε είναι η στήριξη των ανθρώπων μεγάλης ηλικίας του οικογενειακού περιβάλλοντος, διότι ξέρουμε ότι σε λίγες δεκαετίες τα 2/3 των Ευρωπαίων θα είναι άτομα μεγάλης ηλικίας.

Πολλοί φοιτητές διάγουν ήδη μια τέτοια ζωή, δηλαδή σπουδές και οικογένεια. Το ποσοστό όμως διαφέρει από κράτος σε κράτος και ενώ στη Σουηδία έχουμε 41% των περιπτώσεων, στην Ελλάδα έχουμε 12%, στην Αυστρία 10%, στη Λετονία 10%. Μεγάλες διαφορές λοιπόν μεταξύ των κρατών μελών και αυτός είναι ανασταλτικός παράγοντας για την κινητικότητα, καθώς και για την πρόσβαση στην εκπαίδευση.

Με την έκθεσή μας λοιπόν, που δεν θέλει να θίξει την επικουρικότητα, στοχεύουμε στην αναγνώριση και στην ανταπόκριση των οικονομικών και κοινωνικών αναγκών των νέων ανδρών και γυναικών, που παράλληλα με τις σπουδές και την κατάρτιση, αναλαμβάνουν οικογενειακές ευθύνες. Τα κράτη μέλη έχουν την αρμοδιότητα να ενισχύσουν με ειδικά κοινωνικά βοηθήματα την επιθυμία των νέων να έχουν οικογενειακές ευθύνες χωρίς να λαμβάνεται υπόψη αν ασκούν κάποια επαγγελματική δραστηριότητα ή αν οι γονείς τους έχουν εισόδημα.

Οι οικονομικές διευκολύνσεις, μπορεί να παρέχονται και με τη μορφή δανείων, παροχή φθηνής στέγασης, επαρκών υπηρεσιών φύλαξης εντός των πανεπιστημίων, κοινωνική και υγειονομική κάλυψη, περισσότερη ευελιξία κατά τη διάρκεια των σπουδών, ευαισθητοποίηση του εκπαιδευτικού προσωπικού στις ιδιαίτερες ανάγκες των γονέων-φοιτητών ή των φοιτητών με οικογενειακές υποχρεώσεις καθώς και χρήση των νέων τεχνολογιών για τη διευκόλυνσή τους. Πρέπει, επίσης, να υπάρξει ενίσχυση των πολιτικών ισότητας ώστε να κατανοηθεί ότι το βάρος δεν πρέπει να πέφτει μόνο στις γυναίκες, όταν αυτές σπουδάζουν.

Είμαι ιδιαίτερα ικανοποιημένη που η Επιτροπή αναγνώρισε στην ανακοίνωσή της την ανάγκη συνδυασμού των σπουδών, της κατάρτισης και της οικογενειακής ζωής. Ελπίζω η έκθεσή μου να εμπνεύσει μελλοντικές προτάσεις για μέτρα φιλικά προς την οικογένεια, τους νέους και την αντιμετώπιση του δημογραφικού προβλήματος με προοπτική το μέλλον.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω τους συναδέλφους για τις τροπολογίες που βελτίωσαν την έκθεση, όμως θα ήθελα να μην υποστηρίζουμε τροπολογίες που περικόπτουν το περιεχόμενο της έκθεσης ή προσθέτουν στοιχεία που δεν είναι σχετικά με το θέμα της. Ευελπιστώ, λοιπόν, να τύχει υποστήριξης η έκθεσή μου.

Charlie McCreevy, μέλος της Επιτροπής. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, μετέχω στη συζήτηση αυτής της έκθεσης εξ ονόματος του συναδέλφου μου Επιτρόπου Špidla, ο οποίος καθυστέρησε λόγω προβλημάτων στο ταξίδι του.

Θέλω καταρχάς να συγχαρώ την κ. Παναγιωτοπούλου-Κασσιώτου για την ποιότητα της έκθεσής της και για τις πολύ συναφείς προτάσεις που περιέχει. Η Επιτροπή χαιρετίζει ευρέως την πρόταση ψηφίσματος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για τα μέτρα συνδυασμού της οικογενειακής ζωής και της περιόδου σπουδών για τις νέες γυναίκες στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Αν και η εκπαιδευτική και η οικογενειακή πολιτική είναι θέματα για τα οποία είναι υπεύθυνες οι εθνικές αρχές, είναι σημαντικό, σε κάθε πλαίσιο, να ενθαρρύνεται ο συνδυασμός της οικογενειακής ζωής και των περιόδων σπουδών. Στα ευρωπαϊκά Συμβούλια της Στοκχόλμης και της Βαρκελώνης, οι αρχηγοί κρατών και κυβερνήσεων αναγνώρισαν ότι το μέλλον της οικονομίας και της ευρωπαϊκής κοινωνίας θα εξαρτάται από τους πολίτες της και, συγκεκριμένα, από τις νεότερες γενιές και το επίπεδο κατάρτισής τους. Η εκπαίδευση και η κατάρτιση βρίσκονται έτσι στην καρδιά της διαδικασίας της Λισαβόνας.

Αυτές οι πολιτικές είναι αποφασιστικές για την υλοποίηση μιας πραγματικής ευρωπαϊκής κοινωνίας της γνώσης. Για οικονομικούς λόγους και για λόγους δικαιοσύνης και ίσων ευκαιριών, είναι λοιπόν σημαντικό να διασφαλίσουμε ότι οι νέοι άνδρες και γυναίκες με οικογενειακές ευθύνες θα έχουν την ευκαιρία να ξεκινήσουν και να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους.

Η Επιτροπή είναι ικανοποιημένη διότι η πρόταση ψηφίσματος επικεντρώνεται όχι μόνο σε φοιτητές και φοιτήτριες με παιδιά, αλλά και στα πρόσωπα που ευθύνονται για τη φροντίδα εξαρτημένων ατόμων ή ατόμων με αναπηρία. Ομοίως, χαιρετίζει επίσης τις συστάσεις σχετικά με τις υπηρεσίες παιδικής μέριμνας, τους ρόλους των πατεράδων και τον καλύτερο καταμερισμό των οικογενειακών ευθυνών ως σημαντικό παράγοντα για τις ίσες ευκαιρίες μεταξύ ανδρών και γυναικών. Αυτή η προσέγγιση είναι σύμφωνη με την κοινοτική πολιτική στον τομέα του συνδυασμού της ιδιωτικής και της επαγγελματικής ζωής.

Η Επιτροπή ενθαρρύνεται επίσης από τη σημασία που προσδίδεται στην ισότητα μεταξύ γυναικών και ανδρών. Ο συνδυασμός ιδιωτικής και επαγγελματικής ζωής είναι μία από τις έξι προτεραιότητες του χάρτη πορείας για την ισότητα μεταξύ γυναικών και ανδρών που ενέκρινε η Επιτροπή τον Μάρτιο του 2006. Όπως αναφέρθηκε στην πρόταση ψηφίσματος, όλοι γνωρίζουμε ότι, στην πραγματικότητα, οι γυναίκες επωμίζονται περισσότερες οικογενειακές και οικιακές ευθύνες, ακόμα και όταν σπουδάζουν. Ελλείψει της κατάλληλης στήριξης, οι νέες γυναίκες κινδυνεύουν περισσότερο από τους άνδρες να μην συνεχίσουν τις σπουδές τους, να τις εγκαταλείψουν κατά τη διάρκειά τους ή να μην τις ξαναρχίσουν ποτέ, κάτι που αναπόφευκτα οδηγεί σε ανισότητες μεταξύ ανδρών και γυναικών στο επίπεδο της επαγγελματικής ζωής και σε απώλεια του δυναμικού τους.

Συνεπώς, οι νηπιακοί σταθμοί και οι υπηρεσίες παιδικής μέριμνας είναι απαραίτητα για την ισότητα των φύλων. Στον οδικό χάρτη για την ισότητα μεταξύ γυναικών και ανδρών για την περίοδο 2006-2010, η Επιτροπή τόνισε ότι οι υπηρεσίες παιδικής μέριμνας προσαρμόζονται πολύ αργά στις κοινωνικές εξελίξεις και δεσμεύθηκε να υποστηρίξει την επίτευξη των στόχων της Βαρκελώνης και την ανάπτυξη άλλων υπηρεσιών μέσω των Διαρθρωτικών Ταμείων και της ανταλλαγής ορθών πρακτικών.

Το 2008 η Επιτροπή προτίθεται επίσης να παρουσιάσει μια ανακοίνωση για την επίτευξη των κριτηρίων της Βαρκελώνης, η οποία θα λαμβάνει υπόψη την πρόοδο που σημειώνεται και τις προσπάθειες που πρέπει ακόμα να καταβληθούν.

Όλα αυτά τα στοιχεία συμβάλλουν επίσης στην απάντηση που πρέπει να δώσουμε στη δημογραφική πρόκληση. Οι υπηρεσίες παιδικής μέριμνας στηρίζουν την ελεύθερη επιλογή των ατόμων, δίνοντάς τους έτσι τη δυνατότητα να αποκτήσουν τον αριθμό των παιδιών που θα ήθελαν να έχουν.

Ίσως γνωρίζετε ότι η Επιτροπή ξεκίνησε επίσημη διαβούλευση με τους ευρωπαϊούς κοινωνικούς εταίρους για τον συνδυασμό επαγγελματικής και ιδιωτικής ζωής με βάση το άρθρο 138 της Συνθήκης. Η πρώτη φάση ξεκίνησε τον Οκτώβριο του 2006 και η δεύτερη τον Μάιο του 2007.

Η Επιτροπή εκτιμά ότι απαιτούνται διαφορετικά νομοθετικά και μη νομοθετικά στοιχεία με στόχο τη βελτίωση του συνδυασμού επαγγελματικής, ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής. Γι' αυτό, στο κείμενο διαβούλευσης, η Επιτροπή κάλεσε τους κοινωνικούς εταίρους να δώσουν τη γνώμη τους για ένα σύνολο νομοθετικών και μη νομοθετικών επιλογών. Με ικανοποίηση επισημαίνω ότι η πρόταση ψηφίσματος εκφράζει ευρέως τις ανησυχίες και τα επιχειρήματα που υποστηρίζει η Επιτροπή στα δύο έγγραφα της για τη διαβούλευση με τους ευρωπαϊούς κοινωνικούς εταίρους.

Τέλος, υπενθυμίζω την έγκριση τον Νοέμβριο του 2006 του προγράμματος δράσης στον τομέα της διά βίου μάθησης για το 2007-2013. Αυτό το πρόγραμμα, το οποίο συμβολίζει τη νέα προτεραιότητα που δίνεται στην εκπαίδευση, μπορεί να παράσχει στήριξη σε έργα που ανταποκρίνονται στις ανησυχίες σας.

Anna Záborská, εξ ονόματος της Ομάδας PPE-DE. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ευχαριστώ την κ. Παναγιωτοπούλου για το πνεύμα συνεργασίας που επέδειξε. Επέτρεψε σε όλες τις πολιτικές ομάδες να εκφραστούν μέσα από την έκθεσή της χωρίς, ωστόσο, να αμβλυνθεί η ουσία του μηνύματος. Είναι συνηθισμένη στην αναζήτηση του συμβιβασμού, αφού είναι μητέρα εννέα παιδιών.

Θέλω να επιμείνω σε δύο σημεία. Καταρχάς, πρέπει να δημιουργήσουμε τις συνθήκες προκειμένου να καταστεί κατανοητό ότι η γονική ευθύνη των νέων δεν είναι μόνο ένα βαρύ φορτίο, το οποίο προστίθεται στις απαιτήσεις της κατάρτισης. Αυτό ισχύει τόσο για τους νέους όσο και για τις νέες. Γι' αυτό, πρέπει να επιδιωχθεί η ευρεία διάδοση κατάλληλων ενημερωτικών εκστρατειών.

Το δεύτερο σημείο αφορά τις εθνικές και κοινοτικές πολιτικές. Τα στατιστικά στοιχεία δείχνουν ότι οι σκανδιναβικές χώρες έχουν ένα ποσοστό μεταξύ 30 και 40% νέων υπό κατάρτιση, οι οποίοι δεν αποποιούνται την ευτυχία και την ευθύνη του να γίνουν γονείς. Η Ευρωπαϊκή Ένωση μπορεί να θέσει στην υπηρεσία όλων των κρατών μελών τη χρήσιμη πείρα της όσον αφορά την προώθηση του διαλόγου

και την ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών. Τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα και τα ιδρύματα επαγγελματικής εκπαίδευσης επίσης έχουν ευθύνη να διαθέτουν υπηρεσίες φύλαξης παιδιών στις εγκαταστάσεις τους. Θα ήταν ενδιαφέρον να δημιουργηθεί σε αυτό το επίπεδο ανταγωνισμός μεταξύ των πανεπιστημίων, ο οποίος δεν θα περιορίζεται πλέον μόνο στην ποιότητα της εκπαίδευσης, αλλά θα επεκτείνεται και στην παροχή υπηρεσιών στήριξης σε φοιτητές που είναι γονείς.

Εν κατακλείδι, υπογραμμίζω τη σημασία των παππούδων και των γιαγιάδων, τον πρωταρχικό ρόλο τους στη διαδικασία της εκπαίδευσης των παιδιών και στη βοήθεια προς τους νέους γονείς οι οποίοι φοιτούν ή εργάζονται. Λαμβάνοντας υπόψη τις πολυάριθμες αλλαγές σταδιοδρομίας, που χαρακτηρίζουν τη ζωή των εργαζομένων στο πλαίσιο της παγκοσμιοποίησης, αυτό συνιστά ευκαιρία για τους νέους συνταξιούχους να καταστούν χρήσιμοι με άλλους τρόπους.

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. McMILLAN-SCOTT

Αντιπροέδρου

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, εξ ονόματος της Ομάδας PSE. – (PL) Κύριε Πρόεδρε, σύμφωνα με τα συμπεράσματα της συνόδου κορυφής του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου στη Στοκχόλμη το 2001 και στη Βαρκελώνη το επόμενο έτος, το μέλλον της ευρωπαϊκής οικονομίας και κοινωνίας θα εξαρτηθεί ιδιαίτερα από τους νέους και το επίπεδο της εκπαίδευσής τους.

Εδώ, πρέπει να δώσουμε ιδιαίτερη προσοχή στο δυναμικό των μορφωμένων νέων ανθρώπων όσον αφορά τη δημογραφική ανανέωση στην Ευρώπη. Αυτός ο στόχος μπορεί να επιτευχθεί εισάγοντας ευνοϊκούς κοινωνικούς, οικονομικούς και εκπαιδευτικούς όρους που θα επιτρέπουν στους ανθρώπους να δημιουργούν οικογένεια νωρίτερα στη ζωή τους, χωρίς να έχει η απόφασή τους επιζήμιες συνέπειες στην εξέλιξη της εκπαίδευσης ή της σταδιοδρομίας τους. Σύμφωνα με τα συμπεράσματα που περιλαμβάνονται στην πράσινη βίβλο για τις δημογραφικές αλλαγές, το ευρωπαϊκό δημογραφικό έλλειμμα οφείλεται στο γεγονός ότι οι άνθρωποι χρειάζονται περισσότερο χρόνο για να φτάσουν σε ορισμένα στάδια της ζωής όσον αφορά την εκπαίδευση, την εργασία ή τα παιδιά.

Σε πολλές χώρες, οι φοιτητές αναλαμβάνουν ταυτόχρονα οικογενειακές και σχετιζόμενες με τις σπουδές ευθύνες, ή αρχίζουν τη δημιουργία οικογένειας πριν ολοκληρώσουν τις σπουδές τους. Στη Σουηδία, για παράδειγμα, 41% των γυναικών αποκτούν το πρώτο τους παιδί πριν ολοκληρώσουν τις σπουδές τους, ενώ στη Φινλανδία ο αριθμός αυτός φτάνει το 31%. Ακολουθώντας αυτό το παράδειγμα, τα υπόλοιπα κράτη μέλη θα πρέπει να λάβουν σοβαρότερα υπόψη την κατάσταση των νέων γονιών που σπουδάζουν ή ολοκληρώνουν την επαγγελματική τους κατάρτιση. Τα μέτρα για την επίτευξη αυτού του στόχου μπορεί να περιλαμβάνουν την παροχή οικονομικά προσιτής φοιτητικής ασφάλισης, καθώς και κοινωνικής πρόνοιας και υγειονομικής περίθαλψης, που θα μπορούσε επίσης να καλύπτει τα εξαρτώμενα από τους φοιτητές άτομα.

Πρέπει επίσης να εξετάσουμε το ενδεχόμενο μείωσης των φόρων για τους νέους που σπουδάζουν και εργάζονται, για όσους έχουν οικογενειακές ευθύνες, και να τους διευκολύνουμε στη λήψη δανείων με ευνοϊκό επιτόκιο από πιστωτικά ιδρύματα. Τα εκπαιδευτικά ιδρύματα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη την οικονομική κατάσταση αυτής της κοινωνικής ομάδας όσον αφορά τον υπολογισμό των διδασκτρών και την παροχή κατάλληλης κοινωνικής ενίσχυσης, ακόμη και μετά την αποφοίτηση. Ένα παράδειγμα αυτής της προσέγγισης θα περιλάμβανε παροχή βοήθηματος για περίοδο έξι μηνών, ώστε να διευκολυνθεί η ένταξη των νέων στην αγορά εργασίας. Θα ήθελα, επομένως, να σας ζητήσω να υποστηρίξετε την παράγραφο 25 της έκθεσης.

Είναι επίσης σημαντικό τα κράτη μέλη, μαζί με τα ιδρύματα ανώτατης εκπαίδευσης και τα κέντρα επαγγελματικής κατάρτισης, να προσφέρουν στους νέους έναν πιο ευέλικτο τρόπο οργάνωσης των σπουδών τους, για παράδειγμα μέσω περισσότερων ευκαιριών εκπαίδευσης εξ αποστάσεως, προγραμμάτων διά βίου μάθησης ή σπουδών με μειωμένο ωράριο.

Επιπλέον, για να συνδυαστεί η οικογενειακή ζωή των φοιτητών με τις σπουδές τους, είναι απαραίτητο να εξασφαλιστεί η πρόσβαση όσων έχουν παιδιά σε καλής ποιότητας, οικονομικά προσιτούς δημόσιους βρεφονηπιακούς σταθμούς και υπηρεσίες φύλαξης των μεγαλύτερων παιδιών μετά το σχολείο. Γι' αυτό σας καλώ να ψηφίσετε υπέρ των παραγράφων 14 και 15 της έκθεσης.

Είναι πλέον καιρός να αρχίσουν τα κράτη μέλη και τα κοινοτικά θεσμικά όργανα να ανταλλάσσουν πληροφορίες σχετικά με τους κώδικες βέλτιστης πρακτικής τους όσον αφορά την παροχή ενίσχυσης

σε σπουδαστές με οικογένειες, λαμβάνοντας συγχρόνως υπόψη την πρωτοπόρο νομοθεσία που έχει θεσπιστεί σε αυτόν τομέα από ορισμένα κράτη μέλη.

Τέλος, θέλω να ευχαριστήσω θερμά την εισηγήτρια κ. Παναγιωτοπούλου για την πολύ καλά προετοιμασμένη έκθεση.

Alfonso Andria, *εξ ονόματος της Ομάδας ALDE.* – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, κύριε Επίτροπε, το πρόβλημα που εκθέτει η κ. Παναγιωτοπούλου-Κασσιώτου στην έκθεση που εξετάζουμε έχει ιδιαίτερη κοινωνική σημασία. Συγχαίρω την εισηγήτρια για το ότι πραγματοποίησε μια πολύ ολοκληρωμένη προσέγγιση, η οποία καταδεικνύει τις αναρίθμητες επιπτώσεις: η οικογένεια και τα εκπαιδευτικά σχέδια, η μείωση του ποσοστού των γεννήσεων, η στεγαστική πολιτική που απευθύνεται στα νέα ζευγάρια, οι στόχοι της στρατηγικής της Λισαβόνας και η διά βίου μάθηση, ξεκινώντας από την επιβεβαίωση της εκπαίδευσης ως ανθρώπινου δικαιώματος και από την ανάγκη επένδυσης στο ανθρώπινο δυναμικό, η οποία αποτελεί μέσο για την ενίσχυση της κοινωνικής ενσωμάτωσης.

Είναι συμπτωματικό το γεγονός ότι το Κοινοβούλιο ασχολείται με την έκθεση αυτή κατά τη διάρκεια του Ευρωπαϊκού Έτους Ίσων Ευκαιριών. Η ανάγκη συμφιλίωσης της οικογενειακής με την επαγγελματική ζωή, αν και αναγνωρίζεται από τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα και την Επιτροπή, η οποία την υιοθέτησε επίσης ως βασική αρχή για την πρόσφατη διοικητική της μεταρρύθμιση, δεν έχει μέχρι σήμερα οδηγήσει σε αποτελεσματικές και συγκεκριμένες δράσεις, όπως εύλογα θα ανέμενε κανείς. Οι εν λόγω δράσεις θα μπορούσαν –και ελπίζουμε ότι θα μπορέσουν– να προκαλέσουν τη σωστή ευαισθητοποίηση των κρατών μελών και να οδηγήσουν, κατά συνέπεια, σε πολιτικές που να λαμβάνουν υπόψη τους και να ανταποκρίνονται στις ανάγκες των νέων και των νεαρών μητέρων, με στόχο την επίτευξη όχι μόνο μιας διακηρυγμένης ισότητας αλλά μιας ισότητας που να ευνοείται πραγματικά.

Μεταξύ των εργαλείων που προτείνει η εισηγήτρια, ως χρήσιμων ιδεών για τους εθνικούς φορείς λήψης αποφάσεων, θεωρώ ιδιαίτερα αποτελεσματικά τα ευέλικτα προγράμματα σπουδών, για παράδειγμα με μειωμένο ωράριο, τη μεγαλύτερη χρήση τεχνικών εκμάθησης που βασίζονται στις νέες τεχνολογίες, τις οικονομικές διευκολύνσεις για τους νέους εργαζόμενους φοιτητές, τις υποτροφίες για φοιτητές με οικογενειακά βάρη, καθώς και τις διευκολύνσεις για την πρόσβαση σε νηπιαγωγεία και σε παιδικούς σταθμούς. Τέλος, υποστηρίζω την πρόταση να προωθηθεί η ανταλλαγή καλών πρακτικών στον τομέα της υποστήριξης φοιτητών, λαμβάνοντας υπόψη τις εμπειρίες που υιοθέτησαν με επιτυχία ορισμένες βόρειες χώρες.

Sebastiano (Nello) Musumeci, *εξ ονόματος της Ομάδας UEN.* – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, η Ευρώπη –προπάντων η Νότια Ευρώπη– υποφέρει εδώ και χρόνια από χαμηλό ρυθμό αύξησης του ποσοστού των γεννήσεων, αν μάλιστα, όπως συμβαίνει στην περίπτωση της Ιταλίας, ο ρυθμός αυτός δεν είναι αρνητικός.

Αν οι βρεφικές κούνιες των πόλεών μας παραμένουν για πολύ καιρό άδειες, οι λόγοι είναι πολλοί και διάφοροι: το κόστος της ζωής που αυξάνεται συνεχώς, ενώ οι μισθοί δεν αυξάνονται ανάλογα, και η καθυστερημένη είσοδος των νέων στην αγορά εργασίας, γεγονός που οφείλεται επίσης στην επιθυμία και στην ανάγκη να σπουδάσουν περισσότερο, προκειμένου να γίνουν περισσότερο ανταγωνιστικοί σε μια κοινωνία που είναι ολοένα και πιο απαιτητική.

Ως εκ τούτου, καλούμαστε να επιτύχουμε έναν φιλόδοξο και όχι απλό στόχο, με άλλα λόγια να συμφιλιώσουμε το δικαίωμα στις ανώτερες σπουδές και στην εκπαίδευση των νέων με τη φιλοδοξία τους να δημιουργήσουν οικογένεια και να αποκτήσουν παιδιά σε μια πιο πρόωμη φάση της ζωής τους, αλλά και, εμμέσως, να καταστήσουμε τους στόχους της Λισαβόνας συμβατούς με τη δημογραφική ανανέωση της κοινωνίας μας.

Το κράτη μέλη οφείλουν να δημιουργήσουν το κατάλληλο κοινωνικό, οικονομικό και εκπαιδευτικό πλαίσιο, λαμβάνοντας πάντοτε υπόψη τους τον τελικό στόχο της προώθησης των ίσων ευκαιριών. Για παράδειγμα, η αναγνώριση της άδειας πατρότητας, η οποία είναι ολοένα και πιο διαδεδομένη στη Βόρεια Ευρώπη, είναι ένας έγκυρος τρόπος για να ανταποκριθούμε στις δίκαιες φιλοδοξίες των νέων γυναικών.

Κύριε Πρόεδρε, όλοι γνωρίζουμε ότι οι τομείς της εκπαίδευσης και της οικογένειας ανήκουν στην αποκλειστική αρμοδιότητα των κρατών μελών, αλλά γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο και με στόχο να βρεθεί ένας ελάχιστος κοινός παρονομαστής μεταξύ των κρατών μελών, θεωρώ ότι αξίζει να εξετάσουμε την πρόταση της εισηγήτριας να προωθήσουμε την ανταλλαγή των βέλτιστων πρακτικών στο πλαίσιο των

συναντήσεων των υπουργών. Για τον λόγο αυτόν, η κοινοβουλευτική ομάδα μου εκφράζει τη θετική της άποψη.

Hiltrud Breyer, *εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE*. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, μπορεί πολλοί να μιλούν για τη συμβατότητα της οικογένειας, της εργασίας και της φύλαξης των παιδιών, όμως τι γίνεται τελικά; Εμείς παραπονιόμαστε, αλλά η Επιτροπή και το Συμβούλιο δεν είχαν καν συμπεριλάβει τη φύλαξη των παιδιών στην ημερήσια διάταξη της εαρινής συνόδου κορυφής τους, κι αυτό δείχνει πόσο λίγη σημασία δίνουν σε αυτό το θέμα.

Κύριε Επίτροπε, περιμένω να μην αδρανήσουμε, αλλά να προωθήσουμε την έγκριση της νομοθεσίας. Γιατί δεν κάνει περισσότερα η Επιτροπή με στόχο να συγκλίνουν τα ποσοστά απασχόλησης ανδρών και γυναικών; Γνωρίζουμε ότι ο λόγος για τον οποίο είναι πιο εύκολο να συμβιβαστεί η εργασία και η οικογένεια στις σκανδιναβικές χώρες δεν είναι μόνο ότι εκεί υπάρχουν περισσότερες δυνατότητες φύλαξης των παιδιών, αλλά και ότι εργάζονται περισσότερες γυναίκες. Ταυτόχρονα, σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες το ποσοστό απασχόλησης των γυναικών με παιδιά έχει μειωθεί κατά 15% ενώ το αντίστοιχο ποσοστό των πατέρων ανέβηκε κατά 6%. Σχεδόν το ένα τρίτο όλων των γυναικών έχουν μερική απασχόληση και στην ΕΕ εξακολουθεί να υπάρχει μεγάλη απόκλιση ως προς τις αμοιβές, ενώ η Γερμανία κατέχει εδώ την τελευταία θέση με 26%.

Περιμένω λοιπόν από την ΕΕ να παρουσιάσει προτάσεις κι όχι μόνο ευγενείς φιλοδοξίες. Επίσης, περιμένω από την Επιτροπή να προβεί σε κάποια δήλωση όσον αφορά το πώς συμβαίνει να παρατηρείται σε κράτη μέλη όπως η Γερμανία αυτό που αποκαλείται «splitting tariff», που είναι μια ανταμοιβή για να μείνει κανείς στο σπίτι και δεν είναι καθόλου καλό για τη φύλαξη των παιδιών, ενώ βασικά συνιστά παραβίαση της οδηγίας για την «ιση αμοιβής για ίση εργασία». Γιατί δεν δίδεται στα παιδιά πιο κεντρικός ρόλος στην πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

Věra Flasarová, *εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL*. – (CS) Κυρίες και κύριοι, χαιρετίζω την έκθεση της κ. Παναγιωτοπούλου-Κασσιώτου, η οποία προσφέρει σημαντική γνώση για την αντιμετώπιση του θέματος που αφορά τον συνδυασμό σπουδών και οικογενειακής ζωής για τις γυναίκες, και προτείνει επίσης αρκετές λύσεις.

Τελικά, η μεγαλύτερη δυσκολία είναι να βρεθεί μια λύση σε πείσμα των παλαιών στερεοτύπων. Σύμφωνα με την έκθεση, όσο υψηλότερο είναι το μορφωτικό επίπεδο των γυναικών, τόσο πιο επιτυχημένες είναι στην αγορά εργασίας. Επισημαίνει επίσης, από την άλλη πλευρά, ότι για τις γυναίκες που αρχίζουν οικογένεια ο δρόμος της μόρφωσης είναι κλειστός. Αυτό συχνά οδηγεί τις γυναίκες που επιθυμούν να αποκτήσουν μόρφωση αλλά και οικογένεια να καθυστερούν τη γέννηση παιδιών ή να αποκτούν μόνο ένα παιδί.

Φαίνεται ότι η οικογένεια θέτει φραγμούς τόσο στην επαγγελματική σταδιοδρομία όσο και στη διά βίου εκπαίδευση, και ότι η εργασία και η εκπαίδευση, αφενός, και η οικογένεια, αφετέρου, είναι ασυμβίβαστες. Οποιοσδήποτε επιθυμεί επιτυχία και μόρφωση, είτε άνδρας είτε γυναίκα, συχνά αναγκάζεται να εγκαταλείψει την ιδέα της δημιουργίας οικογένειας. Πρέπει να είναι έτσι τα πράγματα; Αυτό ακριβώς το ερώτημα θέτουμε.

Σε ατομικό –και, μάλιστα, μη συστηματικό– επίπεδο αυτό είναι ένα δίλημμα για τις νέες γυναίκες σχεδόν αδύνατο να λυθεί. Γνωρίζοντας πόσο περίπλοκο είναι αυτό το έργο, η Κοινότητα μπορεί να επιφέρει βελτιώσεις και να λάβει ανάλογα μέτρα. Οι απαραίτητες απαιτήσεις ενσωματώνονται στο σύστημα με στόχο να καταστεί ευκολότερο για τις γυναίκες να δημιουργούν οικογένεια και ταυτόχρονα να σπουδάζουν και να διευρύνουν το πνεύμα τους μέσω της εκπαίδευσης. Ως αποτέλεσμα, η θέση των νέων γυναικών στην αγορά εργασίας θα ενισχυθεί, πράγμα που, τελικά, θα επιφέρει μεγαλύτερη οικονομική ισότητα μεταξύ των φύλων.

Μια προηγμένη κοινωνία χρειάζεται μορφωμένους άνδρες και γυναίκες, καθώς και λειτουργικές οικογένειες, που, δημιουργώντας ένα περιβάλλον ασφάλειας και αλληλεγγύης για όλα τα μέλη της οικογένειας, είναι ζωτικής σημασίας για την ανατροφή των παιδιών. Μια κοινωνία δεν μπορεί να σταματήσει να εξελίσσεται, αλλά δεν πρέπει επίσης να θυσιάζει την οικογένεια. Δεν πρέπει να εμποδίζει την πρόσβαση των γυναικών στην εκπαίδευση, αλλά ούτε και να περιορίζει το δικαίωμα απόκτησης παιδιών. Αυτές είναι πρωταρχικές ανάγκες που συνήθως έχουν αντικρουόμενα αποτελέσματα. Γι' αυτό και θεωρούμε τον συνδυασμό ως λύση του προβλήματος.

Είναι προς το συμφέρον της Κοινότητας –και ειδικά των νομοθετικών της οργάνων, των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων και των εργοδοτών– να συνειδητοποιήσει ότι οι προσωρινές οικονομικές απώλειες που

μπορεί να προκύψουν θα φέρουν μακροπρόθεσμα κέρδη. Όταν οι εργοδότες δεν αντιλαμβάνονται αυτή τη φιλοσοφία, η Κοινότητα μπορεί να προσφέρει κάποιο είδος αποζημίωσης προς αντιστάθμιση των τυχόν απωλειών.

Οι παραδοσιακές λύσεις στη σύγκρουση μεταξύ οικογένειας και εκπαίδευσης ή σταδιοδρομίας είναι γνωστές. Οι γυναίκες που δεν μπορούν ή δεν επιθυμούν να εμπιστευτούν τη φροντίδα των παιδιών τους σε κάποιον άλλο αναγκάζονται να εγκαταλείψουν την ιδέα της ανώτατης εκπαίδευσης και της επαγγελματικής σταδιοδρομίας. Ισχύει επίσης το αντίθετο. Μόνο ένας μικρός αριθμός των γυναικών που συνδυάζουν σπουδές και εργασία μπορούν να χρησιμοποιήσουν τους παιδικούς σταθμούς ή να εμπιστευτούν τα παιδιά στους παππούδες τους. Όταν καμία από αυτές τις δύο λύσεις δεν είναι εφικτή, οι γυναίκες αναγκάζονται να επιλέξουν: οικογένεια ή μόρφωση και σταδιοδρομία. Αυτό είναι ένα δίλημμα που έπρεπε να ανήκει στο παρελθόν, και χαίρομαι που η εισηγήτρια έχει προωθήσει κάποιες καλές λύσεις που αποσκοπούν στο να ξεπεράσουμε αυτό το παρελθόν.

Urszula Krupa, εξ ονόματος της Ομάδας IND/DEM. – (PL) Κύριε Πρόεδρε, αυτό το έγγραφο, στο οποίο αναγνωρίζεται ότι οι νέες γυναίκες στην Ευρωπαϊκή Ένωση έχουν ανάγκη την εξισορρόπηση της εκπαίδευσης και της οικογενειακής ζωής, καταδεικνύει μια κάποια επιστροφή στην κανονικότητα, σε μια Ευρωπαϊκή Ένωση που έχει βιώσει μια δραματική, αρνητική δημογραφική μεταβολή και της οποίας ο πληθυσμός γερνά. Οι αιτίες αυτών των αρνητικών αλλαγών περιλαμβάνουν τις πολιτικές που στρέφονται κατά της οικογένειας και υποστηρίζουν την άμβλωση, μαζί με το γεγονός ότι οι γυναίκες χρησιμοποιούνται ως διαφήμιση για αντισυλληπτικά.

Πέραν των αιτημάτων που περιέχονται σε αυτό το έγγραφο, ένας σημαντικός τρόπος παροχής βοήθειας στις νεαρές φοιτήτριες στην ανατροφή των παιδιών τους θα ήταν η ανασύσταση μιας οικογενειακής δομής πολλαπλών γενεών, στο πλαίσιο της οποίας είναι φυσικό οι γονείς να βοηθούν τα παιδιά τους. Η βοήθειά τους όχι μόνο θα εδραίωνε τους συναισθηματικούς δεσμούς, αλλά το ανεκτίμητο δώρο της αγάπης των παππούδων τους θα είχε και θετικό αντίκτυπο στην προσωπική ανάπτυξη των παιδιών. Η ανασύσταση της εκτεταμένης οικογένειας θα βελτιώνει επίσης την ψυχική υγεία των πολιτών μας. Αυτό θα διευκόλυνε, με τη σειρά του, την εκτέλεση πολλών στρατηγικών.

Αρκετές φορές, έχουν κατατεθεί τροπολογίες για τον υπολογισμό της άδειας τοκετού ως εργασιακής εμπειρίας, με αντίστοιχη πληρωμή για εκτεταμένη άδεια μητρότητας. Αυτό θα βελτιώνει περαιτέρω τη θέση των νέων οικογενειών, όσον αφορά την ανατροφή των παιδιών και την απόκτηση πτυχίων ανώτερης μόρφωσης.

Lydia Schenardi, εξ ονόματος της Ομάδας ITS. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν υπάρχουν τομείς που οφείλουν να παραμείνουν εξολοκλήρου στο εθνικό πεδίο αρμοδιοτήτων και ευθύνης αυτοί είναι η παιδεία και η οικογένεια.

Αυτή η έκθεση υπενθυμίζει, στην πρώτη αιτιολογική σκέψη της, ότι τα κράτη μέλη έχουν την αποκλειστική αρμοδιότητα σε αυτούς τους τομείς. Το πρόβλημα, όμως, είναι ότι στις αμέσως επόμενες παραγράφους επιχειρεί να καταδείξει ότι εναπόκειται στην Ευρώπη να δράσει μέσω ενεργών πολιτικών οι οποίες να ενθαρρύνουν, επί παραδείγματι, τη συμφιλίωση της φοίτησης με την κατάρτιση, την ιδιωτική ζωή και τον οικογενειακό βίο. Ακόμη και αν μπορούμε να συμφωνήσουμε με ορισμένο αριθμό προτάσεων επί της ουσίας αυτής της έκθεσης, είναι εξίσου σαφές ότι δεν εναπόκειται στις Βρυξέλλες, πόσο δε μάλλον στην Επιτροπή, να υπαγορεύουν στα κράτη μέλη την ενδεδειγμένη δημογραφική πολιτική, την πολιτική οικογενειακού προγραμματισμού, την εκπαιδευτική ή ακόμα και την επαγγελματική τους πολιτική. Εναπόκειται σε κάθε κράτος μέλος να γνωρίζει ποια πρέπει να είναι η πολιτική του σε αυτούς τους τομείς και να την υλοποιεί. Δεν πρέπει να αφήσουμε να μας υπαγορεύονται μέσω του οποιουδήποτε ευρωπαϊκού κειμένου μέτρα που άπτονται της ηθικής, της θρησκείας, ή ακόμη και των θεμελιωδών αρχών ή αξιών.

Ωστόσο, με μικρά βήματα, μέσω συστάσεων, κανονισμών ή ακόμα και οδηγιών, οι Βρυξέλλες αναμειγνύονται στις εθνικές πολιτικές χωρίς να έχουν λάβει σχετική εξουσιοδότηση, ούτε καν σχετικό αίτημα, από τους πολίτες. Αυτή η συστηματική προπαγάνδα, ιδίως σε θέματα οικογενειακού προγραμματισμού και εκπαίδευσης, στοχεύει στην καταστροφή της παραδοσιακής αντίληψης της πυρηνικής οικογενειακής δομής, που αποτελείται από τη μητέρα, τον πατέρα και βιολογικά παιδιά τα οποία απέκτησαν μαζί, αυτό δε στο όνομα μιας άνευ όρων ελευθερίας, στερούμενης ηθικών κανόνων.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, πιστεύω ότι οι περισσότερες γυναίκες στην Ευρώπη που επιλέγουν να αποκτήσουν οικογένεια δεν το κάνουν υπό την απειλή βίας. Είναι μια επιλογή που κάνουν γενικά μαζί με τον σύντροφό τους και συνήθως κατανοούν και έχουν συζητήσει

τις κοινωνικές, εκπαιδευτικές και οικονομικές συνέπειες της απόκτησης ενός παιδιού. Αλλά επιλέγουν να αποκτήσουν παιδί διότι είναι πραγματικά μια υπέροχη πράξη.

Πολλά κράτη μέλη, περιλαμβανομένου και του δικού μου, προσπαθούν με πολλά μέσα να δώσουν στις γυναίκες την επιλογή, έχοντας αποκτήσει οικογένεια, να επιστρέψουν στην εκπαίδευση ή στον χώρο εργασίας. Από αυτή την άποψη, η έκθεση, ή τουλάχιστον ο τίτλος της, είναι άξια πολιτικής συζήτησης. Η έκθεση επισημαίνει ορθώς στην αιτιολογική σκέψη Α ότι η εκπαίδευση και η οικογένεια εμπίπτουν στην εθνική αρμοδιότητα και ευθύνη. Και ευτυχώς αυτό ισχύει, διότι διαβάζοντας αυτή την έκθεση μπορεί να δει κανείς γιατί το ευρωπαϊκό κοινό προσπαθεί να πάρει στα σοβαρά το Κοινοβούλιο και γιατί, ευτυχώς, τα κράτη μέλη δεν θα υποχωρήσουν παραχωρώντας αυτή την αρμοδιότητα στην Ευρώπη.

Θα αναφέρω δύο παραγράφους. Η παράγραφος 30 συνιστά στα κράτη μέλη να «διευκολύνουν τη χορήγηση ή την επέκταση των κοινωνικών βοηθημάτων στους φοιτητές που προέρχονται από άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και έχουν εξαρτώμενα τέκνα». Στη χώρα μου, όπως γνωρίζετε, η συζήτηση για τη μετανάστευση είναι πολύ θερμή και αυτό θα ήταν απλώς απαράδεκτο ακόμα και για τους σοσιαλιστές αντιπάλους μου από τη χώρα μου. Η παράγραφος 10 ζητά από τα κράτη μέλη να «μειώσουν ή να καταργήσουν τη φορολογία των νέων, ανδρών και γυναικών, που ταυτόχρονα σπουδάζουν, εργάζονται και έχουν αναλάβει οικογενειακές ευθύνες ή ευθύνες έναντι εξαρτημένων προσώπων». Δηλαδή για όλους! Για κάθε άτομο – συνεπώς κανείς δεν θα πληρώνει φόρο και η κυβέρνηση θα σταματήσει τελείως τη λειτουργία της.

Μπορούμε να μάθουμε πολλά για το πώς θα βελτιώσουμε τις ζωές των γυναικών που θέλουν να συνδυάσουν την οικογενειακή ζωή με μια περίοδο σπουδών εξετάζοντας τις διάφορες βέλτιστες πρακτικές που εφαρμόζονται στην Ευρώπη, ειδικά στα βόρεια κράτη μέλη. Θα έλεγα, ωστόσο, ότι η Επιτροπή Δικαιωμάτων των Γυναικών αυτού του Σώματος αποδείχθηκε πως είναι το μοναδικό χειρότερο μέρος για να διεξαχθεί αυτή η συζήτηση.

Lissy Gröner (PSE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, η παρούσα έκθεση είναι άλλο ένα ορόσημο στο ευρωπαϊκό έτος της ισότητας ευκαιριών για όλους. Βλέπουμε από την Πράσινη Βίβλο για τη δημογραφία ότι οι φάσεις της ζωής των νέων – δηλαδή φοιτητών και των δύο φύλων – που αφορούν την εργασία και την οικογένεια ολοκληρώνονται αργότερα και οι γυναίκες θεώρησαν αυτή τη διαδικασία μια ευκαιρία για μια καλύτερη ζωή μέσω της εκπαίδευσης της «δεύτερης ευκαιρίας», για μια ζωή της δικής τους επιλογής, και άδραξαν αυτή την ευκαιρία.

Το 59% των αποφοίτων ανώτατης εκπαίδευσης είναι γυναίκες, οπότε οι γυναίκες έχουν ξεπεράσει τους άντρες σε αυτόν τον τομέα, όμως η θέση τους δεν είναι επ' ουδενί εξίσου ευνοϊκή όταν πρόκειται για αποφάσεις που λαμβάνονται αργότερα, όπου υπάρχει και πάλι ένα όριο και μόνο το 43% των υποψηφίων διδασκόντων είναι γυναίκες, ενώ το ποσοστό των γυναικών ανάμεσα στους καθηγητές είναι μόλις 15%, και στη Γερμανία είναι ακόμη χαμηλότερο, δηλαδή μόλις 8%. Ποιος λοιπόν θεωρεί παράξενο ότι όλο και πιο πολλές γυναίκες, ειδικά οι ακαδημαϊκοί, αποφασίζουν να μην κάνουν παιδιά;

Πρέπει να εργαστούμε για να ξεπεραστούν τα στερεότυπα του φύλου και ο κοινωνικός διαχωρισμός μεταξύ του κόσμου των ανδρών και του κόσμου των γυναικών, και πρέπει να υιοθετήσουμε μέτρα για να βελτιώσουμε τη συμβατότητα οικογενειακής και επαγγελματικής ζωής, για παράδειγμα με οικονομικά προσιτές διευκολύνσεις. Αυτό έχει διαπιστωθεί, και χαίρομαι διότι η Επιτροπή εξέφρασε την πρόθεσή της να παρέμβει επ' αυτού, όμως δεν αρκεί μόνο η καλή θέληση. Πρέπει να ασκηθεί πίεση. Οι άνθρωποι θα αποφασίσουν οι ίδιοι πόσα παιδιά θέλουν ή αν θέλουν γενικά να αποκτήσουν παιδιά. Δεν ξέρω αν οι νέοι ακαδημαϊκοί θα ενημερωθούν για τη σημερινή μας συζήτηση, πρέπει όμως να σεβαστούμε το δικαίωμά τους να λάβουν τις δικές τους αποφάσεις και να τους διευκολύνουμε σε αυτό.

Επίσης, πρέπει να σεβαστούμε τη σημερινή επιθυμία όλο και πιο πολλών ανθρώπων να ζήσουν με εναλλακτικούς τρόπους ζωής και το γεγονός ότι εγκαταλείπουν το πρότυπο της παραδοσιακής οικογένειας. Θα ήθελα να προσθέσω ότι αυτό πρέπει να το λάβουν υπόψη ιδίως οι κυβερνήσεις μας, και η κυβέρνηση της Πολωνίας, και με κάνει κυριολεκτικά έξαλλη το γεγονός ότι οι Πολωνοί αποστασιοποιούνται εδώ για άλλη μια φορά. Πολλοί φίλοι μου στην Πολωνία μου ζήτησαν να θέσω σήμερα αυτό το θέμα και μιλάω για λογαριασμό των ανθρώπων στην Πολωνία που έχουν το ίδιο δικαίωμα με οποιονδήποτε άλλον να λαμβάνουν ελεύθερα προσωπικές αποφάσεις.

Karin Resetarits (ALDE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, στην υπό εξέταση έκθεση η εισηγήτρια προσφέρει μια λεπτομερή εικόνα όλων των μέτρων που μπορούν και πρέπει να ληφθούν για να είναι περισσότερο συμβατή η οικογενειακή ζωή και οι σπουδές στην ΕΕ.

Η δημογραφική εξέλιξη καθιστά φανερό ότι όλο και πιο λίγες γυναίκες με καλή εκπαίδευση είναι διατεθειμένες να συνδύασουν τη σταδιοδρομία τους με τη δημιουργία οικογένειας – άλλωστε γιατί να το κάνουν; Οι νεαρές ακαδημαϊκοί ζητούν τα πάντα από τον εαυτό τους, αλλά και από την οικογένεια. Η γερμανική παροιμία που λέει πως όταν ο Θεός δίνει σε κάποιον παιδιά, του δίνει και τα μέσα να τα θρέψει, μπορεί να επηρέαζε στο παρελθόν τον τρόπο σκέψης των γυναικών, όμως αυτή η εποχή έχει πια περάσει.

Τώρα είναι η σειρά μας ως πολιτικών να δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις για να ικανοποιήσουμε τις απαιτήσεις των νέων. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να αναδομήσουμε τη φιλική για την οικογένεια κοινωνία, μπροστά στα ερείπια της οποίας βρισκόμαστε τώρα. Σήμερα, όποιος μεγαλώνει παιδιά, πρέπει είτε να είναι πολύ εύπορος είτε να ζει πολύ λιτά, γιατί μέχρι σήμερα η κοινωνία μας προώθησε τα πάντα εκτός από τα παιδιά. Κοιτάξτε γύρω σας: πού είναι οι ανοιχτοί χώροι όπου τα παιδιά θα μπορούσαν να χαρούν αμέριμνα το παιχνίδι; Πού είναι πραγματικά καλοδεχόμενα τα παιδιά; Ακόμα και τα πάρκα είναι γεμάτα με πινακίδες που απαγορεύουν το παιχνίδι. Την περασμένη εβδομάδα, στην πόλη μου τη Βιέννη, ένας άντρας πυροβόλησε παιδιά που έπαιζαν γιατί θεώρησε πως έκαναν πολλή φασαρία. Τα περισσότερα κράτη μέλη επενδύουν πολύ λίγα από τα χρήματα των φορολογουμένων στην παιδεία και την αγωγή, κύριε Heaton-Harris. Οι τάξεις μας είναι υπερβολικά γεμάτες και οι δάσκαλοι νοιώθουν μεγάλη πίεση. Προσπαθούμε να δημιουργήσουμε ατομιστές με αυτοπεποίθηση σε σχολεία που λειτουργούν ακόμα σαν στρατώνες.

Προωθούμε κατοικίες φιλικές για την οικογένεια; Όχι – η αγορά ακινήτων κατευθύνεται αποκλειστικά και μόνο από το κίνητρο του κέρδους. Οι νέοι στις πόλεις είναι σήμερα ευτυχισμένοι αν μπορούν να πληρώσουν για ένα δωμάτιο σε ένα κοινόβιο. Αυτό μπορεί πριν από κάποιες δεκαετίες να μην αποτελούσε εμπόδιο για να κάνει κανείς οικογένεια, όμως αυτό που θέλουν κυρίως οι νέοι σήμερα είναι ποιότητα ζωής, και αυτό πρέπει να τους το εξασφαλίσουν οι πολιτικοί.

Wojciech Roszkowski (UEN). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, η έκθεση της κ. Παναγιωτοπούλου-Κασσιώτου πραγματεύεται ένα ερώτημα-κλειδί για την Ευρωπαϊκή Ένωση, δηλαδή τη μελλοντική δημογραφική της ανάπτυξη. Γι' αυτό θα πρέπει να ευχαριστήσουμε την εισηγήτρια για την περιγραφή του προβλήματος και την διατύπωση συγκεκριμένων λύσεων για την αντιμετώπιση του σημερινού ιδιαίτερα αρνητικού κλίματος για την οικογένεια.

Η έκθεση περιέχει πολλά εξαιρετικά μέτρα που έχουν ως στόχο να διευκολύνουν τους νέους Ευρωπαίους στη δημιουργία οικογένειας. Ωστόσο, αυτά τα μέτρα δεν θα έχουν επιτυχία αν συνεχίσουμε να ζούμε σε ένα περιβάλλον όπου ακούγονται ανοησίες για το υποτιθέμενο ανεπιθύμητο πρότυπο της πυρηνικής οικογένειας που αποτελείται από έναν άνδρα και μια γυναίκα.

Χρειάζεται άραγε οποιοσδήποτε ενήλικας υπενθύμιση του γεγονότος ότι μόνο αυτού του είδους οι οικογένειες παράγουν παιδιά; Εμείς στην Πολωνία, πάντως, το γνωρίζουμε.

Οι ευρωπαϊκές κοινωνίες ποτέ δεν ήταν τόσο πλούσιες και ποτέ δεν γεννούσαν τόσο λίγα παιδιά. Υπάρχουν αντικειμενικά και υποκειμενικά εμπόδια για τον γονικό ρόλο.

Η οικογένεια έχει υποβιβαστεί στον κατάλογο των προτεραιοτήτων στη ζωή. Αυτό που μετρά είναι η δουλειά και η διασκέδαση. Η απόλαυση χωρίς καμιά ευθύνη είναι σήμερα η πρώτη προτεραιότητα. Δεν γνωρίζουμε τον σκοπό μας στη ζωή και άρα δεν γνωρίζουμε ποιον σκοπό εξυπηρετεί η απόκτηση παιδιών. Για την Ευρώπη, στον τοίχο είναι ήδη γραμμένο: *μανή, θεκέλ, φάρες*.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, η εκπαίδευση και η κατάρτιση αποτελούν πράγματι ένα θεμελιώδες δικαίωμα και είναι επίσης κρίσιμες για τη διασφάλιση του σεβασμού όλων των υπόλοιπων κοινωνικών, οικονομικών, πολιτιστικών και πολιτικών δικαιωμάτων.

Το κλειδί για την επίτευξη προόδου στον συνδυασμό της οικογενειακής, της επαγγελματικής και της σπουδαστικής ζωής, που είναι το θέμα που εξετάζουμε σε αυτή τη συζήτηση, είναι να αντιμετωπίσουμε το περίπλοκο θέμα της κατανομής και διαχείρισης του χρόνου, όχι μόνο των γυναικών αλλά της κοινωνίας στο σύνολό της. Για τον σκοπό αυτόν πρέπει να προτείνουμε κοινωνικές και οικονομικές μεταρρυθμίσεις που διασφαλίζουν, μεταξύ άλλων, ότι η κατάσταση στην οποία, στην πλειονότητα των περιπτώσεων, οι γυναίκες, εξ' ορισμού, αναλαμβάνουν τις περισσότερες, αν όχι όλες, τις οικογενειακές ευθύνες και τις ευθύνες παροχής φροντίδας, θα αλλάξει.

Πρέπει να ανταποκριθούμε σε αυτή την πρόκληση προωθώντας πολιτικές σχετικά με την καθημερινή ζωή, με μια συνολική άποψη των αναγκών και θεσπίζοντας εγκάρσιες πολιτικές δημόσιων υπηρεσιών,

διασφαλίζοντας την παροχή μέτρων όπως βρεφονηπιακούς σταθμούς, δημόσια κινητικότητα, με ευέλικτα ωράρια εργασίας που ανταποκρίνονται σε διαφορετικές συγκεκριμένες πραγματικότητες, χωρίς να υπονομεύουν την ποιότητα των υπηρεσιών, καθώς και την οικονομική και φορολογική βοήθεια που καθιστούν δυνατό η δημιουργία οικογένειας να είναι τελικά μια προσωπική απόφαση, μεταξύ άλλων, και για ανθρώπους του ίδιου φύλου.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). – (SI) Θα ήθελα να ευχαριστήσω την εισηγήτρια για τη σημαντική αυτή έκθεση, διότι η εκπαίδευση είναι ένας σημαντικός παράγοντας όσον αφορά το δικαίωμα των γυναικών στην έμμισθη εργασία.

Οι έννοιες της οικογενειακής ζωής και της οικογένειας είναι κυρίαρχες σε αυτή την έκθεση, καθώς και σε άλλες εκθέσεις που αφορούν γονείς και παιδιά. Δεν παρέχεται ορισμός της έννοιας της «οικογένειας», αλλά υποθέτω ότι η έννοια χρησιμοποιείται για να δηλώσει ποικίλες εναλλακτικές οικογενειακές διαρθρώσεις και όχι μόνο την παραδοσιακή εικόνα της πυρηνικής οικογένειας, αποτελούμενης από μητέρα, πατέρα και τα βιολογικά παιδιά τους. Αντίθετα, η έννοια της οικογένειας πρέπει να περιλαμβάνει επίσης, για παράδειγμα, μόνους γονείς, γονείς του ίδιου φύλου και άλλα σχήματα που οι άνθρωποι επιλέγουν σήμερα στη ζωή τους. Προς διευκρίνιση αυτού, ελπίζω το Σώμα να υπερψηφίσει την τροπολογία 8.

Στην έκθεση προτείνεται ένα ευρύ σύνολο μέτρων ώστε να προσφερθούν στις νέες γυναίκες οι ίδιες μορφωτικές ευκαιρίες με τους άνδρες. Υποστηρίζω τις περισσότερες προτάσεις, με εξαίρεση το κείμενο που δίνει έμφαση στη σημασία των πιο ηλικιωμένων μελών της οικογένειας, δηλαδή των παππούδων, και στο πώς μπορούν να βοηθήσουν τους φοιτητές ή εργαζόμενους γονείς. Η σημερινή γενιά παππούδων συχνά απασχολείται επαγγελματικά και η ίδια. Ακόμη και αν είναι συνταξιούχοι, δικαιούνται να ζουν τη δική τους ζωή, απολαμβάνοντας βεβαίως τη συντροφιά των εγγονών τους. Δεν οφείλουν, ωστόσο, εκείνοι να αναλάβουν την ευθύνη της φροντίδας των παιδιών.

Η κοινωνία έχει ευθύνη να αναπτύσσει υπηρεσίες φύλαξης παιδιών και άλλες μορφές μέριμνας, ώστε όλοι οι γονείς που χρειάζονται βοήθεια, είτε σπουδάζουν είτε εργάζονται, να έχουν πρόσβαση σε υψηλής ποιότητας και παιδαγωγικά ορθή φροντίδα για τα παιδιά τους.

Τόσο οι άνδρες όσο και οι γυναίκες δικαιούνται να ασχολούνται με τις σπουδές τους, να έχουν εργασιακή ζωή και να αποκτούν παιδιά. Δικαιούνται δε τον συνδυασμό αυτών των στοιχείων αντί μιας αναγκαστικής επιλογής.

Γεώργιος Καρατζαφέρης (IND/DEM). – Κύριε Πρόεδρε, σήμερα συζητάμε για δύο σπουδαία αγαθά. Ίσως για το σπουδαιότερο όλων που είναι η απόκτηση παιδιών και, ταυτοχρόνως, για τις σπουδές. Για τη μάθηση, για τη γνώση. Αυτά τα δύο πράγματα όμως ίσως συγκρούονται τον τελευταίο καιρό. Διότι η αναπαραγωγική ηλικία της γυναίκας, απ' ό,τι λένε οι επιστήμονες, είναι περίπου 35 χρόνια. Όταν τα μισά από αυτά τα χρόνια τα «σπαταλά» σε σπουδές, φτάνοντας στα 30-32 με τα μεταπτυχιακά και τα διδακτορικά, χάνει πολύτιμο χρόνο για να κάνει ένα παιδί. Έτσι, αυτό το υπέρτατο αγαθό το μεταφέρουμε μόνο στους εύπορους. Ο εύπορος έχει δυνατότητα και να σπουδάζει το παιδί του, και να σπουδάζει η γυναίκα και να κάνει και παιδιά. Ο άνθρωπος ο οποίος δεν έχει τα προς το ζην, «αναβάλλει» τη γέννηση του παιδιού, κι αυτό, αν θέλετε, είναι έγκλημα. Είναι μια ταξική διαφορά την οποία δεν πρέπει να επιτρέψουμε. Πρέπει να βρούμε τους τρόπους και τους πόρους να δώσουμε τη δυνατότητα, μέσω της οικονομικής ενίσχυσης, στα νέα παιδιά που σπουδάζουν να κάνουν οικογένειες, να κάνουν παιδιά. Χρειαζόμαστε παιδιά. Στη χώρα μου, έχουμε τεράστιο πρόβλημα υπογεννητικότητας. Τα παιδιά είναι ένα θέμα που πρέπει να το προσέξουμε ιδιαίτερα.

Pál Schmitt (PPE-DE). – (HU) Πρέπει οπωσδήποτε να στηρίξουμε τη μάθηση, ειδικά αν ένα νέο άτομο επιθυμεί να αναλάβει ευθύνες σε περισσότερους από έναν τομείς. Ο μητρικός ρόλος είναι δύσκολος και απαιτητικός, αλλά η πολυσυζητημένη κοινωνία της γνώσης δεν μπορεί να αποτελείται μόνο από άνδρες. Λόγω της έλλειψης κατάλληλης βοήθειας, οι νέες γυναίκες τείνουν να μη συνεχίζουν τις σπουδές τους, να τις εγκαταλείπουν και να μην επιστρέφουν ποτέ σε αυτές, πράγμα που αναπόφευκτα οδηγεί σε ανισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών όσον αφορά την επαγγελματική ζωή και αργότερα την παραγωγική ικανότητα.

Πρέπει να προσφέρουμε κάθε βοήθεια στις γυναίκες, και στα νέα ζευγάρια γενικά, σε μια Ευρώπη με χαμηλό ποσοστό γεννήσεων και διαρκώς αυξανόμενη τάση γήρανσης του πληθυσμού. Με άλλα λόγια, σε όσους θέλουν να δημιουργήσουν οικογένεια, να αποκτήσουν παιδιά. Εάν αυτό συνδυάζεται με την απαραίτητη φιλοδοξία για αυτοβελτίωση και τη δίψα για μάθηση, η κοινωνία πρέπει να το ανταμείβει και να το υποστηρίξει.

Η Επιτροπή Πολιτισμού και Παιδείας προσπαθεί με κάθε τρόπο να απαλείψει κάθε εμπόδιο από τη διά βίου εκπαίδευση και να διασφαλίσει ότι οι φοιτητές με οικογενειακές ευθύνες, λαμβάνοντας υπόψη την ιδιαίτερη κατάστασή τους, για παράδειγμα την έλλειψη κινητικότητας, έχουν επίσης πρόσβαση σε ευκαιρίες μάθησης. Για την επίτευξη όλων αυτών, χρειάζεται να δημιουργηθεί ένα κοινωνικό δίκτυο στα κράτη μέλη που επιδεικνύουν αλληλεγγύη προς τις οικογένειες, οι οποίες έχουν τον σημαντικότερο ρόλο στη στήριξη της κοινωνίας. Απαιτείται ένα δίκτυο βρεφονηπιακών σταθμών, που θα προσφέρει κατάλληλη φροντίδα στα μικρότερα μέλη της κοινωνίας, καθώς και σχολεία που θα εξασφαλίζουν απογευματινές δραστηριότητες για να απασχολούν τα παιδιά υπό την επίβλεψη ειδικών.

Το θέμα δεν είναι αποκλειστικά υλικό, αλλά αφορά επίσης την προσέγγιση. Στην πραγματικότητα, οι πολιτικές των κυβερνήσεών μας για την οικογένεια, την παιδεία, την κοινωνική πρόνοια, την απασχόληση και τη νεολαία εξαρτώνται από αυτή σε μεγάλο βαθμό. Βαθμιαία συνειδητοποιούμε ότι κάθε παιδί που γεννιέται αξίζει το βάρος του σε χρυσό, και ακόμη περισσότερο, καθώς σημαίνει ότι το μέλλον μας διασφαλίζεται και ότι οι λαοί μας θα επιβιώσουν και θα ακολουθήσουν πορεία βιώσιμης ανάπτυξης.

Θέλω να συγχαρώ την εισηγήτρια καθώς, παρότι η εκπαίδευση, η μάθηση και τα διάφορα συστήματα υποστήριξης της οικογένειας εμπíπτουν στην αρμοδιότητα των κρατών μελών, αυτή η έκθεση επισημαίνει λύσεις και τοπικές πρακτικές, ενώ αποδεικνύεται πολύ χρήσιμη για όλα εκείνα τα κράτη μέλη όπου αυτό το θέμα έχει ως τώρα παραμεληθεί.

Edite Estrela (PSE). – (PT) Θέλω καταρχάς να συγχαρώ την κ. Παναγιωτοπούλου-Κασσιώτου για την έκθεσή της. Η δημογραφική αλλαγή είναι η κύρια πρόκληση που αντιμετωπίζει η Ευρώπη. Είναι ένα πολύ σοβαρό πρόβλημα που απαιτεί επείγοντα μέτρα. Η κατάσταση ποικίλλει από χώρα σε χώρα, αλλά ένα πράγμα είναι βέβαιο: πρέπει να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις σε κοινωνικό και οικονομικό επίπεδο, και σε σχέση με την εκπαίδευση, υπό τις οποίες οι νέοι Ευρωπαίοι θα μπορούν να αποκοτούν τα παιδιά που επιθυμούν, χωρίς αυτό να εμποδίζει την επαγγελματική τους σταδιοδρομία και χωρίς να πρέπει να διακόπτουν τις σπουδές τους.

Οι γυναίκες εξακολουθούν να επηρεάζονται χειρότερα και υφίστανται πραγματική διάκριση ως προς την πρόσβαση στις σπουδές και στη διά βίου εκπαίδευση και τη συνέχισή τους. Εξάλλου, οι νέες οικογένειες ωθούνται στην περιφέρεια των μεγάλων πόλεων. Αυτό σημαίνει ότι χρειάζονται περισσότερο χρόνο για τις μετακινήσεις μεταξύ σπιτιού, εργασίας και σχολής, και ότι υφίστανται μεγαλύτερη σωματική και ψυχική κόπωση. Σημαίνει επίσης ότι οι γονείς περνούν λιγότερο χρόνο με τα παιδιά τους, με το ανυπολόγιστο κοινωνικό κόστος που αυτό συνεπάγεται.

Υπάρχουν δύο μείζονες προκλήσεις που υποστηρίζουν οποιαδήποτε πολιτική ισότητας των φύλων: πρώτον, η εξάλειψη του μισθολογικού χάσματος μεταξύ ανδρών και γυναικών και, δεύτερον, η διασφάλιση της ισορροπίας μεταξύ οικογενειακής ζωής και εργασιακής ή ακαδημαϊκής ζωής. Η πρόσβαση στην εκπαίδευση και η επαγγελματική ολοκλήρωση είναι δικαιώματα και των ανδρών και των γυναικών.

Για να επιτευχθούν οι στόχοι της στρατηγικής της Λισαβόνας, η Επιτροπή και τα κράτη μέλη πρέπει να προωθούν πολιτικές που λαμβάνουν υπόψη τα χαρακτηριστικά διαφόρων τύπων οικογένειας, για παράδειγμα γονείς που σπουδάζουν, ανύπαντρες μητέρες και λοιπά, σε σχέση με τα συστήματα κοινωνικής ασφάλισης, την αξιοπρεπή στέγαση, τους παιδικούς σταθμούς και την ευελιξία στα προγράμματα σπουδών, τα ωράρια και την επιλογή εκπαιδευτικού ιδρύματος. Έτσι, οι νέοι μας θα μπορούν να συμβάλλουν στην κοινωνία της γνώσης, στην ανταγωνιστικότητα της οικονομίας, στην κοινωνική συνοχή και στην αναγέννηση της ευρωπαϊκής κοινωνίας.

Jan Tadeusz Masiel (UEN). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, όλοι κατανοούμε και συμμεριζόμαστε την ανησυχία της εισηγήτριας για τις γυναίκες, την οικογενειακή ζωή και την παράδοση. Την ευχαριστούμε γι' αυτή την έκθεση που, ενώ ζητά την ισορροπία μεταξύ σπουδών και οικογενειακής ζωής των γυναικών, θίγει επίσης ένα πολύ πιο σημαντικό θέμα, δηλαδή τη δημογραφική και μεταναστευτική πολιτική της Ένωσης.

Οι γυναίκες θέλουν να σπουδάζουν και να κάνουν παιδιά. Δυστυχώς, δεδομένου του σημερινού γρήγορου ρυθμού ζωής στον κόσμο, συχνά μόνο ένας από αυτούς τους στόχους μπορεί να επιτευχθεί. Γι' αυτό πρέπει να βοηθήσουμε τις νέες γυναίκες και τους άνδρες εισάγοντας μια περισσότερο εκτεταμένη πολιτική υπέρ της οικογένειας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κράτη μέλη. Η έλλειψη κατάλληλης υποστήριξης θέτει πραγματικό κίνδυνο για τη χριστιανική και ευρωπαϊκή μας κοινωνία. Ακόμα και σε μια χώρα σαν την Πολωνία, που στηρίζει την οικογενειακή ζωή και παράδοση, το ποσοστό γεννήσεων δεν είναι αρκετά υψηλό. Σε πολλές πόλεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι μετανάστες έχουν περισσότερα παιδιά από τους γηγενείς κατοίκους.

Hélène Goudin (IND/DEM). – (SV) Κύριε Πρόεδρε, η έκθεση θίγει ένα σοβαρό πρόβλημα που υπάρχει σε πολλά κράτη μέλη, δηλαδή ότι είναι δύσκολο να σπουδάσει κανείς εάν έχει παιδιά. Προτείνεται μια σειρά μέτρων. Το θέμα είναι, ωστόσο, ότι αυτά τα ζητήματα δεν εμπίπτουν στην αρμοδιότητα της ΕΕ. Η επιτροπή παρεμβαίνει σε αυστηρά εθνικά θέματα όπως η φορολογία, τα συστήματα κοινωνικής ασφάλισης και η γονική ασφάλιση – μια κατάσταση πραγμάτων εντελώς απαράδεκτη.

Η εισηγήτρια πολύ σωστά επισημαίνει εξάλλου ότι οι σκανδιναβικές χώρες, συμπεριλαμβανομένης της Σουηδίας, διαθέτουν συστήματα τα οποία ευνοούν τους σπουδαστές που είναι γονείς. Πιστεύω ακράδαντα ότι αυτά τα συστήματα είναι τα πλέον ικανοποιητικά, αλλά η ΕΕ δεν πρέπει να επιβάλλει κανένα σύστημα σε κανέναν ως προς αυτά τα θέματα. Όσες χώρες έχουν προβλήματα θα συνειδητοποιήσουν σύντομα ότι η κατάσταση δεν είναι βιώσιμη και θα στραφούν, επομένως, στις χώρες εκείνες οι οποίες εφαρμόζουν τα πιο αποτελεσματικά συστήματα.

Δεν παύω να εκπλήσσομαι με τις προτάσεις που παρουσιάζονται στο Κοινοβούλιο. Η φαντασία αφήνεται να καλπάζει ελεύθερη – για να το θέσω μετριοπαθώς.

Roberta Alma Anastase (PPE-DE). – Pentru început, trebuie să mărturisesc că mă bucur că particip la o asemenea discuție în Parlamentul European. Cred că e important să vorbim despre provocările lumii moderne, despre familie și educație, despre noi și viața noastră; iar documentul pe marginea căruia vorbim este unul serios și consistent, și pentru acest lucru dați-mi voie să mulțumesc raportorului, doamna Marie Panayotopoulos Cassiotou.

Datele statistice arată că nivelul de instruire este invers proporțional cu nivelul sărăciei. Adică, cu cât un om are un nivel al studiilor mai ridicat, cu atât scade riscul sărăciei și crește șansa de a avea un loc de muncă bine plătit, o locuință, o mașină, în final o viață mai bună. Tot statisticile arată că nivelul de dezvoltare al unei societăți este direct proporțional cu nivelul de instruire al membrilor ei. Pe de altă parte, cei cu un nivel ridicat de instruire nu au numărul de copii pe care și-l doresc. De asemenea, o mare parte din țările europene înregistrează o rată negativă a sporului natural și se confruntă cu probleme serioase în ceea ce privește relațiile dintre generații, înregistrându-se o creștere a numărului persoanelor aflate în întreținere. Deci se impune o soluție de mijloc, care să nu însemne nici renunțarea la copii și familie, și nici abandonarea școlii. În găsirea acestui echilibru statul joacă un rol foarte important. El este cel în măsură să preia de pe umerii familiilor, de pe umerii părinților, o parte din responsabilitățile legate de educația și îngrijirea copiilor; să adopte măsurile necesare pentru ca studenții părinți să poată beneficia de locuințe adaptate nevoilor lor; să propună în asociere cu instituțiile de învățământ o organizare mai flexibilă a studiilor; să faciliteze împreună cu instituțiile de credit acordarea de împrumuturi pentru cei care-și întemeiază familia și urmează o formă de instruire; să acorde burse; să scutească părinții studenți de la plata unor taxe și impozite - adică într-o țară statul poate crea un mediu care să încurajeze tinerii să nu aleagă între o opțiune sau alta. Cred, însă, că la toate acestea mai trebuie adăugată o responsabilitate a statului în ceea ce privește educația: introducerea educației pentru parteneriat în cadrul familiei. Numai când cei doi soți vor considera că în familie fiecare îl poate suplini pe celălalt, îi poate juca rolul și chiar o vor face, atunci concilierea dintre viața de familie și cea profesională este posibilă cu adevărat.

Teresa Riera Madurell (PSE). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, σπουδαστές με οικογενειακές υποχρεώσεις έχουν να αντιμετωπίσουν συγκεκριμένες καταστάσεις και ανάγκες σχετικά με τη στέγη, τις υπηρεσίες φύλαξης παιδιών ή τις ώρες σπουδών, και αυτό είναι κάτι που τα εκπαιδευτικά και κοινωνικά συστήματα δεν λαμβάνουν πάντα υπόψη. Οι δημόσιες πολιτικές σχετικά με τον συνδυασμό της ιδιωτικής και της επαγγελματικής ζωής δεν πρέπει επομένως να αγνοούν τις ανάγκες των νέων κατά τη διάρκεια των σπουδών τους.

Σε αυτό το πλαίσιο, οι γυναίκες φοιτήτριες βρίσκονται επίσης σε ιδιαίτερα ευάλωτη θέση, καθώς, παρά το γεγονός ότι είναι φοιτήτριες, στην πλειονότητα των περιπτώσεων, είναι εκείνες που αναλαμβάνουν τις περισσότερες οικογενειακές ευθύνες, όχι μόνο στην περίπτωση της μητρότητας, αλλά επίσης σε περίπτωση που είναι υπεύθυνες για τη φροντίδα ηλικιωμένων ή ατόμων με αναπηρία.

Χωρίς την κατάλληλη υποστήριξη, οι νέες γυναίκες είναι πιο πιθανό από τους άντρες να διακόψουν τις σπουδές τους και να μην επιστρέψουν σε αυτές, γεγονός που αναπόφευκτα σημαίνει ότι άντρες και γυναίκες δεν έχουν ίσες ευκαιρίες στις μελλοντικές επαγγελματικές τους ζωές, και η συνέπεια αυτού είναι μια σημαντική απώλεια ανθρώπινου δυναμικού για την αγορά εργασίας και για την κοινωνία στο σύνολό της.

Τα εκπαιδευτικά προσόντα ενός ατόμου έχουν αδιαμφισβήτητο αντίκτυπο στην απασχόληση, όπως είπαν προηγούμενοι ομιλητές. Οι στατιστικές δείχνουν ότι τα ποσοστά ανεργίας είναι χαμηλότερα όταν τα επαγγελματικά προσόντα είναι υψηλότερα. Επομένως, αν η Ευρωπαϊκή Ένωση θέλει να επιτύχει τον στόχο αύξησης της απασχόλησης μεταξύ γυναικών ως το 60% μέχρι το 2010, πρέπει να ληφθούν σαφή μέτρα ούτως ώστε να αρχίσουν να εφαρμόζονται πολιτικές για τον συνδυασμό προσωπικής και επαγγελματικής ζωής όσο οι άνθρωποι είναι νέοι και σπουδάζουν ακόμη. Οι συστάσεις αυτής της έκθεσης είναι επομένως πολύ σημαντικές και θέλω να συγχαρώ την κ. Παναγιωτοπούλου-Κασσιώτου για το έργο της.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, συγχαίρω την κ. Παναγιωτοπούλου-Κασσιώτου για την άοκνη ενασχόλησή της με θέματα σημαντικά σε περισσότερα του ενός κοινωνικά επίπεδα, ειδικά λαμβάνοντας υπόψη ότι η ίδια είναι μητέρα εννέα παιδιών. Μια από τις προκλήσεις του καιρού μας, και όσον αφορά τη δημογραφική κατάσταση, είναι η εξεύρεση λύσεων που θα επιτρέπουν στους ανθρώπους να συνδυάζουν την ανατροφή παιδιών με τις σπουδές και τη σταδιοδρομία. Δεν αναφερόμαστε μόνο στις νέες γυναίκες, αλλά στους νέους γονείς γενικότερα, μητέρες και πατέρες.

Πρέπει δε να τονιστεί ότι η σημερινή ανάγκη για ολοκλήρωση ενός προγράμματος ανώτατης εκπαίδευσης, ακολουθούμενου από διδακτορικό ή διάφορα προγράμματα κατάρτισης, και κατόπιν για ξεκίνημα μιας σταδιοδρομίας και απόκτηση ανεξαρτησίας, απαιτεί μεγάλη προσπάθεια, και αυτή η διαδικασία απαιτεί συνήθως περισσότερα από τέσσερα χρόνια. Επομένως, οι νέοι χρειάζονται προϋποθέσεις που θα τους επιτρέπουν να αρχίζουν οικογένεια, καθώς και να εκπληρώνουν τους εκπαιδευτικούς και επαγγελματικούς τους στόχους. Χρειαζόμαστε επίσης ένα αγαθό περιβάλλον, φιλικό προς την οικογένεια και στερούμενο οποιασδήποτε διάκρισης, που να περιλαμβάνει κοινωνική ενίσχυση, ευέλικτες σπουδές και ακαδημαϊκές θέσεις πρακτικής άσκησης. Για το σκοπό αυτό, το Διαδίκτυο θα αποδειχθεί πολύ χρήσιμο μέσο.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, οι φορείς χάραξης πολιτικής επικεντρώθηκαν για πολλές δεκαετίες στην ώθηση των γυναικών στον χώρο εργασίας και στην κατάργηση των προκαταλήψεων λόγω φύλου και στην προώθηση των θέσεων εργασίας. Η εκπαίδευση πάντα θεωρούνταν εργαλείο σε αυτή την προσπάθεια.

Σε αυτό το ψήφισμα, ωστόσο, πιστεύω ότι παραλείψαμε να εξετάσουμε τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι γυναίκες που προσπαθούν να συνδυάσουν την υπόλοιπη ζωή τους, οι οποίες έχουν συγκαλυφθεί. Οι γυναίκες σχεδόν υποχρεώνονταν να αποποιηθούν την τεκνοποίηση και, αν έκαναν παιδιά, υποχρεώνονταν να αποποιηθούν την ανατροφή των παιδιών. Αν όντως επέλεξαν να αναθρέψουν τα παιδιά τους, έπρεπε να είναι υπεράνθρωπες για να το κάνουν. Ευτυχώς, οι γυναίκες τώρα μας υποχρεώνουν να προσπαθήσουμε να το αλλάξουμε αυτό και να καταστήσουμε τα πράγματα πιο ευέλικτα ώστε να μπορούν να συνδυάσουν οικογένεια, εργασία και εκπαίδευση. Πρέπει να είμαστε ευέλικτοι. Πρέπει να βοηθήσουμε τις γυναίκες να τα συνδυάσουν αυτά. Ή πρέπει ακόμα και να δώσουμε στις γυναίκες την ευκαιρία να κάνουν ένα διάλειμμα, αν το επιλέξουν, προκειμένου να κάνουν παιδιά και να τα αναθρέψουν, με την ασφάλεια της γνώσης ότι θα υπάρχουν ευκαιρίες αν επιλέξουν να ανακτήσουν τη θέση τους στον χώρο εργασίας.

Jerzy Buzek (PPE-DE). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, η Ευρωπαϊκή Ένωση αντιμετωπίζει δύο προκλήσεις, την επίλυση της δημογραφικής κρίσης και τη βελτίωση του μορφωτικού επιπέδου, ειδικά για τους νέους. Στόχος είναι να μην εξωθούνται οι νέοι σε αναγκαστική επιλογή μεταξύ εκπαίδευσης και οικογένειας. Η έκθεση της κ. Παναγιωτοπούλου-Κασσιώτου περιέχει καλές προτάσεις για τον συνδυασμό αυτών των δύο ευρωπαϊκών αναγκών. Υποστηρίζω τις προτάσεις και τις απόψεις που εκφράστηκαν στη διάρκεια αυτής της συζήτησης.

Ωστόσο, ένα ακόμη μεγαλύτερο πρόβλημα προκύπτει μετά το πανεπιστήμιο. Στην Ευρώπη, περισσότερες γυναίκες παρά άνδρες αποκτούν πανεπιστημιακό πτυχίο, αλλά τρεις φορές λιγότερες γυναίκες επιλέγουν μακρόχρονες σταδιοδρομίες στην επιστήμη ή την έρευνα. Μόλις μία στους έξι καθηγητές στην Ευρώπη είναι γυναίκα. Εν τω μεταξύ υπάρχουν 700 000 κενές ερευνητικές θέσεις. Περισσότεροι νέοι επιστήμονες είναι ιδιαίτερα απαραίτητοι. Δεν θα λύσουμε το πρόβλημα της ανάπτυξης και δεν θα εξασφαλίσουμε την επιτυχία της στρατηγικής της Λισαβόνας, αν δεν αλλάξουμε αυτή την κατάσταση.

Συνεπώς, πρέπει επειγόντως να εφαρμόσουμε τις λύσεις που προτείνει η έκθεση της κ. Παναγιωτοπούλου-Κασσιώτου και στην περίοδο μετά το τέλος των σπουδών. Αυτές οι λύσεις πρέπει

να εφαρμοστούν επίσης στην πανεπιστημιακή εργασία, στην εργασία σε επιστημονικά ιδρύματα, εργαστήρια και ερευνητικά κέντρα μεγάλων εταιρειών.

Είναι σχεδόν αδύνατο να επιστρέψουν οι γυναίκες σε μια επιστημονική σταδιοδρομία μετά τη γέννηση και ανατροφή, έστω και για σύντομο διάστημα, δύο ή τριών παιδιών. Θα ήθελα λοιπόν να εκφράσω τον βαθύ μου θαυμασμό στην UNESCO και τη L'Oréal που οργάνωσαν μια παγκόσμια εκστρατεία για τη στήριξη των γυναικών που ακολουθούν επιστημονική σταδιοδρομία, και θα ήθελα να σας παροτρύνω να επισκεφθείτε την έκθεση που οργανώνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο τον Οκτώβρη, μαζί με την UNESCO και τη L'Oréal.

Christa Prets (PSE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, χαίρομαι διότι στη σημερινή συζήτηση συμμετέχουν τόσο άντρες. Υποθέτω ότι πολλοί από αυτούς είναι και πατέρες, που δεν θέλουν να συνεχίσουν να αντιμετωπίζουν οι κόρες τους αρνητικές καταστάσεις στο μέλλον. Ίσως αυτό να μας βοηθήσει να επιτύχουμε μεγαλύτερη ισότητα.

Όπως ακούσαμε αρκετές φορές σήμερα, η ισορροπία μεταξύ της επαγγελματικής και της ιδιωτικής ζωής αποκτά ολοένα μεγαλύτερη πολιτική σημασία, ιδίως και επειδή καταλάβαμε ότι δεν μπορούμε ούτε πρέπει πλέον να αγνοούμε αφενός το μεγάλο δυναμικό της γυναικείας εργασίας και αφετέρου την έλλειψη των παιδιών.

Όσον αφορά τις δυνατότητες φύλαξης των παιδιών, ο βαθμός υλοποίησης του στόχου της Βαρκελώνης δυστυχώς είναι πολύ απογοητευτικός. Παρατηρούμε ότι σε διάφορες χώρες υπάρχουν διαφορετικά στατιστικά στοιχεία για τους φοιτητές που είναι ταυτόχρονα γονείς. Για παράδειγμα, στην Αυστρία το ποσοστό τους είναι 10,8%, ενώ στη Σουηδία είναι 41%. Αυτό δείχνει πως η κατάσταση μπορεί να αλλάξει αν αλλάξουν οι όροι πλαίσιο. Είναι προφανές, και πρέπει μόνο να ασχοληθούμε με αυτό.

Η γέννηση ενός παιδιού δεν πρέπει να αποτελεί λόγο για μακρόχρονη διακοπή των σπουδών, για εγκατάλειψή τους ή για να μην αρχίσει κανείς καν να σπουδάζει. Χρειαζόμαστε μεγαλύτερη υποστήριξη, περισσότερες δυνατότητες φύλαξης των παιδιών στα πανεπιστήμια και στα ιδρύματα ανώτατης εκπαίδευσης, και τα χρειαζόμαστε αυτά σε κοινωνικά δίκαιες τιμές.

Anna Hedh (PSE). – (SV) Σήμερα, ολοένα και λιγότερα παιδιά γεννιούνται στην Ευρώπη. Αυτό δεν οφείλεται μόνο στην τρέχουσα κατάσταση στον τομέα της απασχόλησης και στον τρόπο με τον οποίο έχει εξελιχθεί η κοινωνία, αλλά και στο γεγονός ότι πολλές γυναίκες περιμένουν ώσπου να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους πριν αποκτήσουν παιδιά. Όσο πιο προχωρημένη είναι η ηλικία της γυναίκας, τόσο μειώνεται η γονιμότητά της.

Η ευκαιρία δημιουργίας οικογένειας είναι πολύ σημαντική για τους σπουδαστές από την άποψη της ισότητας. Η έλλειψη κατάλληλης υποστήριξης από την κοινωνία σημαίνει ότι πολλές γυναίκες εγκαταλείπουν τις σπουδές τους μόλις αποκτήσουν παιδιά, ή δεν αρχίζουν καθόλου σπουδές. Αυτό, βεβαίως, οδηγεί σε μια άνιση εργασιακή αγορά και συνεπάγεται επίσης ζημία για την οικονομία γενικά, διότι μένει ανεκμετάλλευτο το πλήρες δυναμικό των γυναικών.

Παρατηρούμε αυτή την εικόνα ιδιαίτερα στη Σουηδία. Άνω του 60% όσων εισάγονται στην ανώτατη εκπαίδευση στη Σουηδία είναι γυναίκες, αλλά το ποσοστό μειώνεται καθώς ανεβαίνει κανείς την ιεραρχική κλίμακα. Ένα ιδιαίτερα μεγάλο ποσοστό γυναικών εγκαταλείπουν τις διδακτορικές σπουδές όταν φτάσουν στην ηλικία που επιθυμούν να αποκτήσουν παιδιά, διότι είναι δύσκολο για τους διδακτορικούς φοιτητές να λάβουν γονική άδεια.

Το μορφωτικό επίπεδο των γυναικών είναι ζωτικής σημασίας για την ευρωπαϊκή ανάπτυξη, την καινοτομία και την προσωπική ανάπτυξη των γυναικών. Τα κράτη μέλη πρέπει επομένως να διευκολύνουν τους σπουδαστές που έχουν παιδιά να συνδυάζουν σπουδές και οικογενειακή ζωή. Αυτό πρέπει να επιτευχθεί μέσω κοινωνικών και οικονομικών μεταρρυθμίσεων, όπως είναι η κρατική οικονομική ενίσχυση και οι ορθώς ανεπτυγμένες και προσιτές υπηρεσίες φύλαξης παιδιών.

Gabriela Crețu (PSE). – Educația și speranța de viață sunt indicatori ai dezvoltării umane. Europa înregistrează performanțe în acest sens, ceea ce este bine, nu pericol social sau economic. Dificultățile demografice provin din false priorități și dintr-o repartizare a resurselor insensibilă la viață, în care omul pare mijloc pentru creșterea economică, nu invers. Un om nu este doar o valoare utilă, forță de muncă și contribuitor la asigurările sociale. Nici reproducerea forței de muncă nu poate fi necesitate socială, ci răspundere individuală. Precum tribul indian dispărut, politicienii ar trebui să se întrebe la orice decizie: e bun și pentru copiii?

În cele referitoare la studenții părinți, trebuie să ținem cont de specificul lor, de suprasolicitarea cauzată de o multiplă obligație: studiu; muncă pentru a întreține și crește un copil; lipsa de locuințe adecvate; părinți care nu pot ajuta pentru ca sunt la vârsta activă și sunt ei înșiși sub exigența reconcilierii; instituții de învățământ conservatoare – o liceană însărcinată poate fi încă motiv de scandal și exmatriculare –; anumite alocații nu sunt drept al copilului, ci drept derivat al celor care muncesc, excluzând studenții; la vârsta studiilor numai un bărbat la patru femei dorește un copil și e devreme pentru reproducere artificială; feminizarea și segregarea educațională pe genuri face dificilă întemeierea unei familii în universitate.

Atingerea obiectivului „Barcelona” privind serviciile de îngrijire ale copilului este urgent necesară. Fără un avans rapid pentru o egalitate reală între femei și bărbați... nu este și suficientă, acolo unde familia poartă numele bărbatului, dar răspunde încă răspunderea femeii.

Catherine Stihler (PSE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, ποια είναι η καλύτερη στιγμή για να κάνει κανείς παιδιά; Δεν υπάρχει απλή απάντηση σε αυτό το ερώτημα και οι γυναίκες πρέπει να εξισορροπήσουν την απόκτηση παιδιών με τις απαιτήσεις της εργασίας και της εκπαίδευσης.

Η Ατζέντα της Λισαβόνας είναι γνωστή για τον στόχο της ότι μέχρι το 2010 η Ευρώπη πρέπει να γίνει η πιο ανταγωνιστική και δυναμική οικονομία της γνώσης στον κόσμο, ικανή για αειφόρο οικονομική ανάπτυξη μαζί με ποσοτική και ποιοτική βελτίωση της απασχόλησης και μεγαλύτερη κοινωνική συνοχή. Έχει υπολογιστεί ότι αυτό θα αυξήσει τον γενικό δείκτη απασχόλησης στην ΕΕ σε 70% και τον δείκτη απασχόλησης για τις γυναίκες σε πάνω από 60% μέχρι το 2010.

Αυτό έχει προφανείς συνέπειες για τις γυναίκες και τις αποφάσεις για οικογένεια, εργασία και εκπαίδευση. Η εκπαίδευση και η κατάρτιση έχουν εμφανή οφέλη για τα άτομα και την κοινωνία εν γένει. Ταυτόχρονα, οι γυναίκες συχνά καθυστερούν να κάνουν παιδιά λόγω των απαιτήσεων της εργασίας και των σπουδών. Χαιρετίζω την αναγνώριση από την Επιτροπή στην πρόσφατη ανακοίνωσή της για τον συνδυασμό επαγγελματικής, ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής ότι η δημόσια πολιτική πρέπει επίσης να καλύπτει τις νέες γυναίκες και άνδρες που φοιτούν ακόμα στην ανώτερη εκπαίδευση.

Πρέπει να διευκολύνουμε τον συνδυασμό της οικογενειακής ζωής με την εκπαίδευση. Δυστυχώς, λίγες χώρες της ΕΕ διαθέτουν μια δέσμη κοινωνικών και οικονομικών μέτρων για τους φοιτητές που είναι συγχρόνως γονείς. Οι φοιτητές που έχουν οικογενειακές ευθύνες έχουν να αντιμετωπίσουν σημαντικές δυσκολίες τόσο σε πανεπιστημιακό επίπεδο όσο και στην καθημερινή τους ζωή. Αντιμετωπίζουν ιδιαίτερες ανάγκες, συγκεκριμένα όσον αφορά τη στέγαση, τις υπηρεσίες φύλαξης και την ευελιξία στον ρυθμό των σπουδών. Οι γυναίκες είναι ιδιαίτερα ευάλωτες, διότι αυτές αναλαμβάνουν ως επί το πλείστον τις ευθύνες της φροντίδας των παιδιών. Αυτό αυξάνει τα μειονεκτήματα για τις γυναίκες, τα οποία πρέπει να αντιμετωπίσουμε.

Ζητώ από τους συναδέλφους να υποστηρίξουν αυτή την έκθεση.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – Potențialul și talentul femeilor nu trebuie irosit. Anul 2007 este anul egalității de șanse și de aceea este imperios necesar să reconciliem viața de familie cu activitatea profesională prin flexibilitate, prin introducerea unei metode precum teleactivitatea și, mai ales, să îmbunătățim învățarea continuă. În același timp, trebuie să fie dezvoltate facilități pentru îngrijirea copilului sub 3 ani, pentru cel puțin 90% din copiii cu această vârstă. Acestea trebuie să fie prioritățile noastre, dar mai ales ale miniștrilor însărcinați cu afaceri sociale și protecția familiei, în condițiile în care, deși 80,7% dintre tinerele cu vârste între 20 și 24 de ani au absolvit liceul, femeile reprezintă doar 15% din persoanele ce dețin grade academice, și doar 33% din cercetătorii europeni. Doar 28% din femeile cercetători ce lucrează în industrie au copii.

Charlie McCreevy, μέλος της Επιτροπής. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, χαίρομαι που παρατηρώ ότι η Επιτροπή και το Κοινοβούλιο έχουν την ίδια γνώμη για τη σημασία του συνδυασμού εργασιακής και οικογενειακής ζωής, ειδικά στο πλαίσιο της προώθησης της ισότητας μεταξύ γυναικών και ανδρών. Αυτό ισχύει, όπως τονίζει αυτή η πρωτοβουλία του Κοινοβουλίου, πριν και μετά την είσοδο των νέων στην αγορά εργασίας.

Είναι πολύ νωρίς για να ασχοληθούμε με την παρακολούθηση της διαβούλευσης και τον συνδυασμό επαγγελματικής και οικογενειακής ζωής. Είναι καιρός να ακούσουμε. Ο καιρός για τη λήψη απόφασης δεν έχει έρθει ακόμα. Η Επιτροπή θα λάβει υπόψη το αποτέλεσμα της δεύτερης φάσης της διαβούλευσης, τυχόν διαπραγματεύσεις μεταξύ των κοινωνικών εταίρων και μια εκτεταμένη αξιολόγηση αντικτύπου. Τότε θα αποφασίσει αν πρέπει να υποβάλει προτάσεις που θα συμπληρώνουν την ισχύουσα νομοθεσία σχετικά με τον συνδυασμό.

Πρόεδρος. – Σας ευχαριστούμε, κύριε Επίτροπε.

Η συζήτηση έληξε, η ψηφοφορία θα διεξαχθεί σε λίγο.

(Η συνεδρίαση διακόπτεται στις 12.00 και συνεχίζεται στις 12.05)

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. ONESTA

Αντιπροέδρου

7. Προθεσμία κατάθεσης τροπολογιών: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

8. Ώρα των ψηφοφοριών

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει την Ώρα των Ψηφοφοριών.

(Για τα αποτελέσματα των ψηφοφοριών και τις λοιπές σχετικές λεπτομέρειες: βλ. συνοπτικά πρακτικά)

8.1. Προστασία των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη (κωδικοποιημένη έκδοση) (ψηφοφορία)

- Έκθεση Wallis (A6-0042/2007)

8.2. Ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχος της ρύπανσης (Κωδικοποιημένη έκδοση) (ψηφοφορία)

- Έκθεση Wallis (A6-0043/2007)

8.3. Αναγνώριση των χειριστηρίων των ενδεικτικών λυχνιών και των δεικτών των δικύκλων ή τρικύκλων μηχανοκίνητων οχημάτων (κωδικοποιημένη έκδοση) (ψηφοφορία)

- Έκθεση Wallis (A6-0045/2007)

8.4. Προστασία των συμφερόντων των καταναλωτών: αγωγές παράλειψης (κωδικοποίηση) (ψηφοφορία)

- Έκθεση Wallis (A6-0046/2007)

8.5. Σύστημα διεύθυνσεως των γεωργικών ή δασικών ελκυστήρων με τροχούς (κωδικοποιημένη έκδοση) (ψηφοφορία)

- Έκθεση Wallis (A6-0047/2007)

8.6. Μέγιστη ταχύτητα και εξέδρες φορτώσεως των γεωργικών ή δασικών ελκυστήρων με τροχούς (κωδικοποιημένη έκδοση) (ψηφοφορία)

- Έκθεση Wallis (A6-0048/2007)

8.7. Γεωργικοί ή δασικοί ελκυστήρες με τροχούς (κωδικοποιημένη έκδοση) (ψηφοφορία)

- Έκθεση Wallis (A6-0049/2007)

8.8. Οπτικό πεδίο και υαλοκαθαριστήρες των γεωργικών ή δασικών ελκυστήρων με τροχούς (κωδικοποιημένη έκδοση) (ψηφοφορία)

- Έκθεση Wallis (A6-0050/2007)

8.9. Ελάχιστες προδιαγραφές ασφάλειας και υγείας για τη χρησιμοποίηση εξοπλισμού εργασίας από τους εργαζομένους κατά την εργασία τους (Δεύτερη ειδική οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ) (Κωδικοποιημένη έκδοση) (ψηφοφορία)

- Έκθεση Mayer (A6-0132/2007)

- Πριν από την ψηφοφορία

Hans-Peter Mayer (PPE-DE), εισηγητής. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, ως διάδοχος εισηγητής της κ. Wallis για την κωδικοποίηση θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή σε ένα πρόβλημα που αντιμετώπισε και η κ. Wallis. Η διαδικασία κωδικοποίησης είναι απλή και γρήγορη. Βασίζεται σε μία συμφωνία Συμβουλίου, Κοινοβουλίου και Επιτροπής και επιτρέπει την ενοποίηση νομικών πράξεων που έχουν τροποποιηθεί αρκετές φορές σε μία και μόνο νομική πράξη. Οι αλλαγές επί της ουσίας εξαιρούνται σαφώς από την κωδικοποίηση και γι' αυτό επιδοκιμάζω γενικά τη συμφωνία για μια γρήγορη διαδικασία.

Ο έλεγχος διενεργείται από τις νομικές υπηρεσίες του Συμβουλίου, του Κοινοβουλίου και της Επιτροπής, που συγκρίνουν πολύ προσεκτικά τις αναθεωρημένες νομικές πράξεις. Ακολούθως, το αποτέλεσμα παρουσιάζεται στην Επιτροπή Νομικών Θεμάτων και στον εισηγητή.

Είμαι υπέρμαχος της απλούστευσης και της βελτίωσης της νομοθεσίας, όμως με μία επιφύλαξη. Ως εισηγητής λαμβάνω τις κωδικοποιημένες νομικές πράξεις μαζί με το αποτέλεσμα του ελέγχου των νομικών υπηρεσιών από μία έως τρεις εβδομάδες πριν από την ψηφοφορία στην Επιτροπή Νομικών Θεμάτων. Είναι αδύνατο να ελέγξει κανείς προσεκτικά τόσο πολλές νομικές πράξεις σε τόσο λίγο χρόνο. Θα έπρεπε όμως να υπάρχει δυνατότητα προσεκτικού ελέγχου όταν κανείς μετά ψηφίζει ονομαστικά για τις νομικές πράξεις.

Θα ήθελα επομένως να ζητήσω να αποστέλλεται μελλοντικά η κωδικοποιημένη εκδοχή ταυτόχρονα στις νομικές υπηρεσίες και στον εισηγητή του Κοινοβουλίου. Αυτό δεν θα επηρεάσει την απλούστευση της διαδικασίας, ενώ θα ενισχύσει σημαντικά τη θέση του εισηγητή. Πιστεύω ότι αυτό είναι προς το συμφέρον ολόκληρου του Σώματος, αλλά και του εισηγητή για την κωδικοποίηση.

(Χειροκροτήματα)

8.10. Προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (κωδικοποιημένη έκδοση) (ψηφοφορία)

- Έκθεση Mayer (A6-0167/2007)

8.11. Προστασία των εργαζομένων από τον αμίαντο (κωδικοποιημένη έκδοση) (ψηφοφορία)

- Έκθεση Mayer (A6-0201/2007)

8.12. Παροχή εγγύησης της Κοινότητας στην ΕΤΕ για σχέδια εκτός της Κοινότητας (κωδικοποιημένη έκδοση) (ψηφοφορία)

- Έκθεση Wallis (A6-0040/2007)

8.13. Στοιχειώδεις κανόνες για την προστασία των χοίρων (Κωδικοποιημένη έκδοση) (ψηφοφορία)

- Έκθεση Wallis (A6-0041/2007)

8.14. Καθαράιμα βοοειδή αναπαραγωγής (Κωδικοποιημένη έκδοση) (ψηφοφορία)

- Έκθεση Mayer (A6-0164/2007)

8.15. Κοινοτικό σήμα (κωδικοποιημένη έκδοση) (ψηφοφορία)

- Έκθεση Mayer (A6-0165/2007)

8.16. Παραγωγή και εμπορία των αυγών προς επώαση και των νεοσσών πουλερικών ορνιθίνος (κωδικοποιημένη έκδοση) (ψηφοφορία)

- Έκθεση Mayer (A6-0166/2007)

8.17. Έλεγχοι των πράξεων που αποτελούν μέρος του συστήματος χρηματοδοτήσεως από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Εγγυήσεων (κωδικοποιημένη έκδοση) (ψηφοφορία)

- Έκθεση Mayer (A6-0168/2007)

8.18. Αμοιβαία συνδρομή για την είσπραξη απαιτήσεων σχετικών με εισφορές (κωδικοποιημένη έκδοση) (ψηφοφορία)

- Έκθεση Mayer (A6-0200/2007)

8.19. Συμφωνία σύμπραξης Σάο Τομέ και Πρίνσιπε/ΕΚ στον τομέα της αλιείας (ψηφοφορία)

- Έκθεση Caroulas Santos (A6-0231/2007)

8.20. Συμφωνία εταιρικής σχέσης ΕΚ/Κιριμπάτι στον τομέα της αλιείας (ψηφοφορία)

- Έκθεση Morillon (A6-0228/2007)

8.21. Αίτηση υπεράσπισης της βουλευτικής ασυλίας του Mario Borghesio (ψηφοφορία)

- Έκθεση Gargani (A6-0233/2007)

8.22. Ορισμός, περιγραφή, παρουσίαση και επισήμανση των αλκοολούχων ποτών (ψηφοφορία)

- Έκθεση Schnellhardt (A6-0035/2007)

8.23. Γούνα γάτας και σκύλου (ψηφοφορία)

- Έκθεση Svensson (A6-0157/2007)

8.24. Χάραξη ευρωπαϊκής πολιτικής για την ευρεία ζώνη (ψηφοφορία)

– Έκθεση Hökmark (A6-0193/2007)

8.25. Οικονομικές και εμπορικές σχέσεις της ΕΕ με τη Ρωσία (ψηφοφορία)

– Έκθεση Quisthoudt-Rowohl (A6-0206/2007)

– Πριν από την ψηφοφορία επί της τροπολογίας αριθ. 4

Gianluca Susta, εξ ονόματος της Ομάδας ALDE. – (IT) Κύριε Πρόεδρε, εξ ονόματος της Ομάδας μας, προτείνω, αποδεχόμενοι την ιδέα ότι υπάρχουν και «υψηλά πρότυπα δημοκρατίας», να διατηρηθεί η φράση «και τις αρχές της ελεύθερης αγοράς».

(Το Σώμα εγκρίνει την προφορική τροπολογία)

– Πριν από την ψηφοφορία επί της τροπολογίας αριθ. 26

Godielieve Quisthoudt-Rowohl (PPE-DE), εισηγήτρια. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να αντικατασταθεί στην τροπολογία 26, δεύτερο μέρος, δεύτερη πρόταση, η λέξη «could» από τη λέξη «should». Αυτό έχει συμφωνηθεί με την Ομάδα των Σοσιαλιστών στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

(Το Σώμα εγκρίνει την προφορική τροπολογία)

8.26. Πολιτική ανταγωνισμού για το 2005 (ψηφοφορία)

– Έκθεση Ferreira (A6-0176/2007)

– Πριν από την ψηφοφορία

Elisa Ferreira (PSE), εισηγήτρια. – (PT) Κυρίες και κύριοι, δεδομένου ότι απρόβλεπτες δυσκολίες μεταφοράς εμπόδισαν εμένα και άλλους συναδέλφους βουλευτές του ΕΚ να λάβουμε μέρος στη χθεσινή συζήτηση, θέλω με την ευκαιρία αυτή να ευχαριστήσω τους σκιώδεις εισηγητές για το κλίμα συνεργασίας και συμβιβασμού που μας επέτρεψε να καταλήξουμε σε ευρεία συναίνεση.

Θέλω επίσης να ευχαριστήσω τις υπηρεσίες της Επιτροπής και, ειδικότερα, την κ. Kroes για τη θετική της διάθεση, το προσωπικό ενδιαφέρον που επέδειξε για το θέμα και την προθυμία της να συμμετάσχει στον διάλογο. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό πλέον σήμερα να υπάρχει συνεργασία μεταξύ των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων και ενεργός συμμετοχή του Κοινοβουλίου, σε μια περίοδο κατά την οποία η ευρωπαϊκή πολιτική ανταγωνισμού καλύπτει στρατηγικούς τομείς όπως η ενέργεια και οι υπηρεσίες γενικού οικονομικού ενδιαφέροντος, ενώ περιλαμβάνει επίσης νέους τομείς όπως το περιβάλλον και ο ευρύς ανταγωνισμός έχει λάβει παγκόσμιες διαστάσεις.

Συνεπώς, πρέπει να συνεχίσουμε να ανανεώνουμε την πολιτική ανταγωνισμού και να διατηρήσουμε το πνεύμα συνεργασίας που ήταν εμφανές κατά τη διαδικασία σύνταξης αυτής της έκθεσης, προς όφελος των πολιτών της Ευρώπης.

8.27. Αποτελέσματα της εξεταστικής επιτροπής (ψηφοφορία)

– Πρόταση σύστασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (B6-0199/2007) συντάκτης: Wallis

– Πριν από την ψηφοφορία

Diana Wallis (ALDE), εισηγήτρια. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, αυτή τη φορά βρισκόμαστε ενώπιον μιας πραγματικά ουσιαστικής έκθεσης. Είναι μια έκθεση που εκπονήθηκε μετά από 18 μήνες δουλειάς μιας εξεταστικής επιτροπής του Κοινοβουλίου. Σήμερα το πρωί, κατά τη συζήτηση, με προσέγγισαν συνάδελφοι από διαφορετικές Ομάδες και είπαν ότι ήθελαν ψηφοφορία με ονομαστική κλήση. Έπρεπε να το είχαμε ζητήσει χθες, αλλά, δεδομένου του αριθμού των συναδέλφων που με προσέγγισαν, αναρωτιέμαι αν μπορούμε να εφαρμόσουμε αυτή τη μέθοδο.

(Εγκρίνεται το αίτημα)

8.28. Ρυθμιστικό πλαίσιο για μέτρα συνδυασμού της οικογενειακής ζωής και των σπουδών για τις νέες γυναίκες στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ψηφοφορία)

– Έκθεση Παναγιωτοπούλου-Κασσιώτου (A6-0209/2007)

– Πριν από την ψηφοφορία επί της παραγράφου αριθ. 24

Anna Hedh (PSE). – (SV) Έχω μια προφορική τροπολογία για τη δεύτερη πρόταση της παραγράφου 24. Θα την διαβάσω στα σουηδικά: το Κοινοβούλιο «καλεί επίσης τα κράτη μέλη να συμπεριλάβουν την άδεια μητρότητας και τη γονική άδεια κατά τη διάρκεια σπουδών στον υπολογισμό του συνολικού χρόνου εργασίας των ανδρών και των γυναικών, καθώς και στον υπολογισμό των συνταξιοδοτικών τους δικαιωμάτων, προκειμένου να επιτευχθεί πλήρως ο στόχος μιας πραγματικής ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών». Επομένως, θα πρέπει να προστεθεί η λέξη «ανδρών».

(Το Σώμα εγκρίνει την προφορική τροπολογία)

Πρόεδρος. – Η Ώρα των Ψηφοφοριών έληξε.

9. Αιτιολογήσεις ψήφου

– Έκθεση Wallis (A6-0042/2007)

Véronique Mathieu (PPE-DE), γραπτώς. – (FR) Μεταβαλλόμενα πρότυπα στον κόσμο της εργασίας, το ευάλωτο ορισμένων τομέων όπως η βιομηχανία, η έκρηξη στον τομέα των υπηρεσιών και η αυξημένη κινητικότητα του εργατικού δυναμικού, όλα αυτά είναι φαινόμενα που επιτάσσουν να εργαστεί το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για τη μεγαλύτερη προστασία των εργαζομένων.

Ήδη από τον Δεκέμβριο, στην έκθεση της κ. Bachelot προτεινόταν η δημιουργία ενός ευρωπαϊκού ταμείου προσαρμογής στην παγκοσμιοποίηση και αυτή ακριβώς η έγνοια να ληφθούν υπόψη τα δικαιώματα των εργαζομένων υπαγορεύει αυτή την οδηγία για την προστασία των εργαζομένων σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη.

Κάθε χρόνο, χιλιάδες εργαζόμενοι στερούνται εισοδήματος, ενίοτε για μήνες, ως συνέπεια της χρεοκοπίας των εταιρειών τους, με αποτέλεσμα να αντιμετωπίζουν μεγάλες δυσκολίες.

Αυτή η οδηγία θα επιτρέψει την κωδικοποίηση όλων των κανόνων για την προστασία των εργαζομένων σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη και θα εφαρμοστεί σε κάθε μορφή εργασιακής σχέσης, ασχέτως του είδους σύμβασης εργασίας.

Η ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς, η οποία ενίοτε κατηγορείται εσφαλμένα ότι αυξάνει την ανασφάλεια στην αγορά εργασίας, ενδέχεται αντιθέτως να οδηγήσει στη θέσπιση γνήσιας νομοθεσίας και στη δημιουργία συστήματος προστασίας των εργαζομένων. Η έκθεση αυτή, την οποία στηρίζω, αποτελεί απόδειξη αυτού του πράγματος.

– Έκθεση Mayer (A6-0132/2007)

Miroslav Mikolášik (PPE-DE), γραπτώς. – (SK) Είμαι πολύ ικανοποιημένος από το γεγονός ότι εγκρίναμε την οδηγία ΕΚ σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές ασφάλειας και υγείας για τη χρησιμοποίηση εξοπλισμού εργασίας από τους εργαζομένους.

Η κωδικοποιημένη έκδοση εκπονήθηκε χρησιμοποιώντας ένα σύστημα επεξεργασίας δεδομένων με βάση την ενοποιημένη διατύπωση της οδηγίας 89/655/ΕΟΚ.

Είναι πολύ σημαντικό να λαμβάνουν οι εργοδότες πάντα τα αναγκαία μέτρα ώστε να εγγυώνται την ασφάλεια και την προστασία της υγείας των εργαζομένων τους μέσω κατάλληλου εξοπλισμού και συνθηκών εργασίας.

Οι νέοι εργοδότες ειδικότερα έχουν ορισμένες φορές την τάση να εστιάζουν περισσότερο στο καθαρό κέρδος, παρά στις δαπάνες για εξοπλισμό ασφαλείας ή για τη δημιουργία κατάλληλων συνθηκών εργασίας. Ως αποτέλεσμα, η υγεία και ορισμένες φορές η ζωή των εργαζομένων τίθενται σε κίνδυνο. Οι εργοδότες βρίσκονται τώρα αντιμέτωποι με ένα σαφές πλαίσιο προτύπων με το οποίο πρέπει να

συμμορφωθούν. Κατά συνέπεια, χαιρετίζω την έγκριση αυτού του κειμένου, το οποίο ενισχύει αναμφίβολα την προστασία της υγείας και της ασφάλειας κατά την εργασία.

- Έκθεση Mayer (A6-0201/2007)

Miroslav Mikolášik (PPE-DE), γραπτώς. – (SK) Εγκρίναμε μια κωδικοποιημένη πρόταση, η οποία βασίζεται στην προκαταρκτική ενοποιημένη διατύπωση της οδηγίας 83/477/ΕΟΚ όπως τροποποιήθηκε.

Γνωρίζω ότι η βελτίωση της ασφάλειας, της υγιεινής και της προστασίας της υγείας των εργαζομένων συνεπάγεται την κατάργηση του αμιάντου και όλων των υλικών που περιέχουν αμιάντο από το περιβάλλον εργασίας, διότι αυτά τα υλικά είναι εξαιρετικά επικίνδυνα για την ανθρώπινη υγεία, καθώς σχετίζονται με καρκινογένεση.

Η ενοποίηση αυτής της οδηγίας δημιουργεί ένα δεσμευτικό κείμενο που απαγορεύει τη χρήση αμιάντου και υλικών από αμιάντο για εργασίες κατασκευής, κατεδάφισης και αποκατάστασης και θα βελτιώσει από κάθε άποψη την κατάσταση των εργαζομένων που εκτίθενται σε αμιάντο. Χαιρετίζω επίσης τα προληπτικά μέτρα που αποσκοπούν στην προστασία της υγείας κατά την εργασία.

- Έκθεση Luis Manuel Capoulas Santos (A6-0231/2007)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), γραπτώς. – (PT) Αυτή η έκθεση αφορά τη συμφωνία σύμπραξης στον τομέα της αλιείας μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας του Σάο Τομέ και Πρίνσιπε και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σχετικά με τις αλιευτικές δυνατότητες για τέσσερα έτη, ξεκινώντας από τον Ιούνιο του 2006. Στο πλαίσιο αυτής της συμφωνίας, η Πορτογαλία έχει πέντε άδειες για παραγαδιάρικα επιφανείας για αλιεία τόνου.

Σε αυτή τη νέα συμφωνία, οι αλιευτικές δυνατότητες μειώνονται συνολικά κατά 32%. Ταυτόχρονα, το οικονομικό βάρος για τους πλοιοκτήτες – από 25 ευρώ σε 35 ευρώ ανά τόνο αλιευμένου τόνου – αυξήθηκε, ενώ το οικονομικό βάρος για την Κοινότητα μειώθηκε κατά το ίδιο ποσό. Αυτά τα μέτρα, αν λάβουμε υπόψη τις επιπτώσεις τους στον τομέα, μας προκαλούν σοβαρή ανησυχία.

Σε κοινοτικό επίπεδο, αυτές οι συνθήκες συνεπάγονται συμπράξεις με ακόμα μικρότερες αλιευτικές δυνατότητες και με ακόμα μεγαλύτερα βάρη και ευθύνες για τους πλοιοκτήτες. Τίθεται λοιπόν το ερώτημα σχετικά με το πώς συμβάλλουν πραγματικά στη βελτίωση της οικονομικής κατάστασης για τον τομέα της αλιείας στα διάφορα κράτη μέλη της ΕΕ.

Τέλος, έχουμε μεγαλύτερες επιφυλάξεις για την τροπολογία 2 αυτής της έκθεσης που εγκρίθηκε από το Κοινοβούλιο, η οποία παραχωρεί στην Επιτροπή τη διακριτική αρμοδιότητα να απορρίπτει τις αιτήσεις για τη χορήγηση αδειών αλιείας σε περίπτωση μη συμμόρφωσης με τις υποχρεώσεις. Κατά τη γνώμη μας, η διαδικασία που ισχύει γι' αυτή την κατάσταση πρέπει να διατηρηθεί.

- Έκθεση Morillon (A6-0228/2007)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), γραπτώς. – (PT) Η ανά χείρας συμφωνία καθορίζει τις κοινοτικές αλιευτικές δυνατότητες για τα προσεχή έξι έτη στα ύδατα του Κιρμπάτι, διατηρώντας σε γενικές γραμμές τους όρους της αλιευτικής συμφωνίας του Μαΐου 2003. Η συμφωνία, η οποία αφορά αποκλειστικά τον τόνο, διατηρεί τον αριθμό των διαθέσιμων αδειών για τον πορτογαλικό στόλο, δηλαδή τις έξι άδειες για παραγαδιάρικα επιφανείας, καθώς και την κατανομή χρηματοδότησης, με τους πλοιοκτήτες να συνδράμουν το 35%.

Είναι σημαντικό να αναφέρουμε, ωστόσο, την αλλαγή στη σφαίρα αναφοράς: οι παλαιές αλιευτικές συμφωνίες με τρίτες χώρες, οι οποίες ήταν εμπορικής φύσης, αντικαταστάθηκαν από τις νέες Συμφωνίες Εταιρικής Σχέσης, με αλιευτικά πρωτόκολλα, οι οποίες θα λειτουργούν ουσιαστικά όλο και περισσότερο ως αναπτυξιακό μέσο.

Θέλω να επισημάνω σε αυτό το πλαίσιο ότι οι αλιευτικές δυνατότητες μειώνονται διαρκώς, ενώ τα χρηματοοικονομικά βάρη για τα σκάφη αυξάνονται και οι αλιευτικοί κανόνες καθίστανται όλο και πιο σκληροί, γεγονός που σημαίνει ότι οι περισσότεροι στόλοι δεν θα μπορέσουν να αξιοποιήσουν πλήρως αυτές τις δυνατότητες. Επιπροσθέτως, οι εταιρείες από τις χώρες της ΕΕ σε αυτόν τον τομέα ορισμένες φορές μετεγκαθιστούν την παραγωγή. Πρόκειται για μια σειρά θεμάτων που μας προκαλούν επιφυλάξεις και ανησυχίες και, όταν τεθούν σε εφαρμογή αυτές οι συμφωνίες, τα θέματα αυτά πρέπει να μελετηθούν και να αξιολογηθούν βαθύτερα.

- Έκθεση Schnellhardt (A6-0035/2007)

Richard Seeber (PPE-DE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, θέλω καταρχάς να ευχαριστήσω και πάλι τον εισηγητή κ. Schnellhardt διότι διαπραγματεύθηκε έναν εξαιρετο συμβιβασμό, που ευτυχώς έτυχε και της απαραίτητης πλειοψηφίας στην Ολομέλεια. Εμάς τους Αυστριακούς μας ενδιαφέρει ιδιαίτερα το θέμα του «Jagatee». Καταφέραμε μαζί με τους υπουργούς Pröll και Seehofer να επιτύχουμε έναν συμβιβασμό που θεωρούμε απόλυτα ικανοποιητικό. Οι γερμανοί φίλοι μας θα έχουν τώρα κι αυτοί ένα ποτό που θα μπορούν να το παράγουν κατ' αποκλειστικότητα με την ονομασία «Hüttentee». Πιστεύω ότι αυτό το θέμα λύθηκε όσο καλύτερα γινόταν και με φιλικό τρόπο.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Κυρίες και κύριοι, θέλω να σας ευχαριστήσω για το γεγονός ότι εδώ στο Κοινοβούλιο προσπαθούμε να διαφυλάξουμε την πολιτιστική κληρονομιά της Ευρώπης. Σε όλο το πολιτικό φάσμα, έχουμε τον κοινό στόχο να διασφαλίσουμε ότι οι παραδοσιακές τεχνικές και γεωγραφικές ενδείξεις των οινοπνευματωδών λικέρ είναι ακριβείς και ότι κανένα προϊόν δεν θα μπορεί να χρησιμοποιήσει τις ίδιες ενδείξεις. Όχι μόνο διασφαλίζουμε την πολιτιστική πολυμορφία αλλά προστατεύουμε και τα δικαιώματα των καταναλωτών. Ψήφισα με αυτόν τον τρόπο ώστε όλοι οι καταναλωτές, κάθε φορά που παραγγέλνουν ένα ποτήρι βότκα, ούισκι, ρούμι ή τσεχικό *slivovice*, να μπορούν να είναι βέβαιοι ότι παίρνουν ακριβώς αυτό που θέλουν στο ποτό τους.

Ψήφισα, συνεπώς, υπέρ της δυνατότητας για διάκριση από τη διατύπωση στην επισήμανση αν κάτι διαφέρει από την παραδοσιακή μορφή του λικέρ. Τα οινοπνευματώδη ποτά από μπανάνα, για παράδειγμα, αντί για πατάτες, σιτηρά ή μελάσα, δεν πρέπει να ονομάζονται βότκα μπανάνα, αλλά ποτό μπανάνα. Ίσως δεν θα ήταν τόσο δύσκολο να προστατεύσουμε την ευρωπαϊκή βότκα στον ΠΟΕ. Οι ευρωπαίοι καταναλωτές πρέπει να βεβαιωθούν ότι αυτό που αγοράζουν είναι αυτό που ζητούν και όχι μια απομίμηση.

Είναι εξίσου σημαντικό για την Τσεχική Δημοκρατία η επισήμανση του τσεχικού *slivovice*, το οποίο αποτελεί προϊόν απόσταξης δαμάσκηνων, να μην μπορεί να χρησιμοποιηθεί επίσης για, λόγω χάρη, ευρωπαϊκά ποτά απόσταξης με γεύση δαμάσκηνου όπου ο χυμός δαμάσκηνου έχει προστεθεί στο οινοπνευματώδες ποτό. Πιστέψτε με, δεν συγκρίνεται με την απόσταξη δαμάσκηνων στο *slivovice* και αν κάποιος έχει αμφιβολία, τον προσκαλώ στη χώρα μου για να δοκιμάσει.

Θα ήθελα να καταγραφεί η ψήφος μου υπέρ στην τελευταία ονομαστική ψηφοφορία διότι ο εξοπλισμός μου δυστυχώς δεν λειτουργούσε.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, δυστυχώς, η πλειοψηφία των βουλευτών υποστήριξε έναν ευρύτερο ορισμό της βότκας. Αυτό αποτελεί ήττα για πολλούς αιώνες παράδοσης.

Ο εισηγητής και οι βουλευτές που υποστήριξαν τον ευρύτερο ορισμό υποστήριξαν αρχές που θα οδηγήσουν στην παραγωγή βότκας κατώτερης ποιότητας και χειρότερης γεύσης. Αυτό, με τη σειρά του, μπορεί να οδηγήσει στην παρασκευή βότκας από διάφορα γεωργικά προϊόντα, συμπεριλαμβανομένων και προϊόντων ζωικής προέλευσης και επεξεργασμένων αποβλήτων, κάτι που είναι επικίνδυνο για την υγεία των καταναλωτών.

Τα προϊόντα όπως η βότκα συνδέονται με συγκεκριμένες περιοχές του κόσμου, οι οποίες συχνά έχουν πολλά χρόνια παράδοσης στην παρασκευή βότκας. Πρόκειται για εθνικά προϊόντα και δεν μπορούμε να παίζουμε με αυτά εισάγοντας διφορούμενους ορισμούς, και αυτό ακριβώς κάναμε σήμερα. Αυτή η απόφαση είναι λανθασμένη.

Zita Pleštiná (PPE-DE). – (SK) Όταν η Σλοβακία προσχώρησε στην ΕΕ, οι τοπικοί παραγωγοί υποχρεώθηκαν να κάνουν αλλαγές στις ενδείξεις των αλκοολούχων και των οινοπνευματωδών ποτών. Οι παραγωγοί δεν ήταν ιδιαίτερα πρόθυμοι, αλλά συμμορφώθηκαν με την ανάγκη για αλλαγή με πειθαρχημένο τρόπο. Το «gum» που παρασκεύαζαν έγινε «um», καθώς για να διατηρηθεί η ένδειξη «ρούμι» έπρεπε να παράγεται από αλκοόλη προερχόμενη από ζαχαροκάλαμο. Για οικονομικούς λόγους, οι παραγωγοί προτίμησαν να διατηρήσουν το αλκοολούχο ποτό που παρήγαγαν από σιτηρά ή μελάσα ζαχαροκάλαμου. Αυτός είναι ένας από τους λόγους για τους οποίους στη Σλοβακία έχουμε «um» αντί για «gum», όπου το πρώτο είναι ένα οινοπνευματώδες ποτό με ιδιαίτερο άρωμα και γεύση ρούμι που οι άνθρωποι καταναλώνουν λόγω της γεύσης του, η οποία εξελίχθηκε με το πέρασμα των ετών και δεν άλλαξε μετά την προσχώρηση στην ΕΕ.

Γι' αυτό, συμπάσχω με τους συναδέλφους βουλευτές από την Πολωνία, τη Σουηδία, τη Φινλανδία, την Εσθονία, τη Λετονία και τη Λιθουανία. Γι' αυτό υπέγραψα και ψήφισα υπέρ της τροπολογίας που ζητά

έναν αυστηρό ορισμό της βότκας, ο οποίος θα θεωρεί τα σιτηρά, τις πατάτες και, ενδεχομένως, τη μελάσα από ζαχαροκάλαμο ως τις μόνες αποδεκτές πρώτες ύλες. Δεν αποδέχομαι τον συμβιβασμό Schnellhardt, διότι, αν και δεν θα άλλαζε την επισήμανση στις βότκες από σιτηρά, πατάτες ή μελάσα, θα αφορούσε προϊόντα που παρασκευάζονται από άλλες πρώτες ύλες με την ένδειξη «βότκα από...» συνοδευόμενη από το όνομα του κυρίως συστατικού.

Το θέμα αυτό είναι απλό και οι ορισμοί της ΕΕ θα έπρεπε να είναι εξίσου απλοί. Επειδή η τροπολογία δεν εγκρίθηκε, απείχα από την ψηφοφορία επί της έκθεσης του συναδέλφου μου, κ. Schnellhardt.

Laima Liucija Andrikiene (PPE-DE). – (LT) Κύριε Πρόεδρε, θέλω να μιλήσω για το έγγραφο Schnellhardt. Δεν είμαι λάτρης της βότκας και δεν έχω καμία πρόθεση να διαφημίσω το προϊόν. Ωστόσο, πιστεύω ότι η συμβιβαστική λύση που εγκρίναμε σήμερα, όπως και αυτή που αφορά τον ορισμό της βότκας, αποτελεί βήμα προόδου. Ψήφισα υπέρ, αν και η χώρα που εκπροσωπώ –η Λιθουανία– επιθυμούσε πολύ πιο συγκεκριμένο ορισμό.

Πιστεύω ότι οι λύσεις που εγκρίναμε σήμερα δεν ανταποκρίνονται πλήρως στις ελπίδες των καταναλωτών και των παραγωγών βότκας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ειδικά από την περιοχή μας. Ωστόσο, ψήφισα υπέρ της πρότασης με το σκεπτικό ότι επρόκειτο για συμβιβαστική λύση.

Andreas Mölzer (ITS). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, ενέκρινα και εγώ την έκθεση Schnellhardt γιατί όλες οι χώρες –και η πατρίδα μου η Αυστρία– έχουν δημιουργήσει, συχνά σε περιφερειακό επίπεδο, τις δικές τους σπεσιαλιτέ και τα δικά τους οινοπνευματώδη ποτά.

Αναφέρθηκε ήδη το θέμα του «Jagatee», που ήταν ιδιαίτερα σημαντικό για εμάς, επειδή θεωρώ ότι τέτοιες παραδόσεις και στον τομέα των οινοπνευματωδών ποτών είναι κυριολεκτικά μέρος της εθνικής ταυτότητας μιας χώρας.

Η προστασία των μεθόδων παραγωγής εξασφαλίζει και την υψηλή ποιότητα και, φυσικά, την προστασία καθιερωμένων παραγωγών και μεθόδων παραγωγής. Το γεγονός ότι τώρα τελείωσε και ο «πόλεμος της βότκας» ήταν άλλος ένας λόγος για να εγκρίνω την έκθεση αυτή.

Carlos Coelho (PPE-DE), γραπτώς. – (PT) Ο νέος κανονισμός για τα οινοπνευματώδη ποτά θα προσδώσει μεγαλύτερη σαφήνεια στον ορισμό αυτών των ποτών και στις μεθόδους παρασκευής τους.

Η έκθεση Schnellhardt βελτιώνει την πρόταση της Επιτροπής καθιστώντας τη πιο σαφή και συμπεριλαμβανοντας ορισμένα οινοπνευματώδη ποτά που είναι δύσκολο να καθοριστούν και άλλα που δεν περιλαμβάνονταν στην αρχική πρόταση.

Η έκθεση έχει την υποστήριξή μας διότι είναι ένα πλήρες έγγραφο που περιλαμβάνει δύο μοναδικά πορτογαλικά ποτά, τα οποία αρχικά είχαν αγνοηθεί από την Επιτροπή, δηλαδή το ρούμι Μαδέρας και το roncha da Madeira.

Όσον αφορά τη βότκα, αποφασίστηκε να ψηφίσουμε υπέρ μιας τροπολογίας που θα ζητά τη σαφή αναφορά στις πρώτες ύλες από τις οποίες παρασκευάζεται όταν δεν παράγεται από τις παραδοσιακές πρώτες ύλες πατάτας, σιτηρών και μελάσας.

Θεωρούμε ότι αυτή η θέση είναι ορθή διότι προωθεί τις παραδοσιακές, αυθεντικές αξίες παρασκευής της βότκας και διότι είναι προς όφελος των καταναλωτών να παρέχονται διευκρινίσεις για τα προϊόντα που καταναλώνουν.

Από την άλλη πλευρά, πρόκειται για μια προληπτική θέση που αποσκοπεί στο να μην επαναληφθεί μια κατάσταση στο μέλλον στην οποία η παραγωγή και η διάθεση στην αγορά ενός, για παράδειγμα, πορτογαλικού ποτού υπονομεύεται.

Αν και αυτή η τροπολογία δεν εγκρίθηκε, υποστηρίξαμε την έκθεση. Έγινε αναφορά, αν και με λιγότερη σαφήνεια, στις πρώτες ύλες που χρησιμοποιούνται στην παραγωγή βότκας.

Edite Estrela (PSE), γραπτώς. – (PT) Ψήφισα υπέρ της έκθεσης Schnellhardt σχετικά με την πρόταση κανονισμού που αφορά τον ορισμό, την περιγραφή, την παρουσίαση και την επισήμανση των αλκοολούχων ποτών, διότι θεωρώ ζωτικό να μην παραπλανούνται οι καταναλωτές. Θεωρώ σημαντικό να παράσχουν οι παραγωγοί σαφείς πληροφορίες για τη φύση του προϊόντος προκειμένου να διασφαλιστεί μεγαλύτερη διαφάνεια στην αγορά.

Ο σκοπός της έγκρισης ενός ενιαίου κανονισμού που ενοποιεί τους δύο ισχύοντες κανονισμούς είναι να επιδιώξει μια καλά καθορισμένη πολιτική για τα αλκοολούχα ποτά, προσαρμόζοντας την ισχύουσα νομοθεσία στις νέες τεχνικές απαιτήσεις που καθορίζονται επίσης από τον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), γραπτώς. – (PT) Η Επιτροπή ενέκρινε αυτή την πρόταση κανονισμού με σκοπό την επικαιροποίηση της κοινοτικής νομοθεσίας που ισχύει για τα αλκοολούχα ποτά, η οποία περιλαμβάνει τον καθορισμό κριτηρίων για την αναγνώριση νέων γεωγραφικών ενδείξεων. Η πρόταση αποσκοπεί επίσης στην παροχή σαφών πληροφοριών στον καταναλωτή για τη φύση του προϊόντος και υποχρεώνει τους παραγωγούς να παράσχουν όλες τις απαραίτητες πληροφορίες προκειμένου να διασφαλιστεί ότι δεν παραπλανούνται οι καταναλωτές.

Αυτό ήταν ένα από κείμενα που χρειάστηκε αρκετούς συμβιβασμούς της τελευταίας στιγμής μεταξύ των πολιτικών ομάδων προκειμένου να επιτευχθεί μια αποδεκτή πρόταση κανονισμού σχετικά με τον ορισμό, την περιγραφή, την παρουσίαση και την επισήμανση των αλκοολούχων ποτών.

Στο επίκεντρο της διένεξης βρέθηκε η σημασία του όρου «βότκα». Κάποιοι είπαν ότι πρέπει να παρασκευάζεται μόνο από σιτηρά, πατάτες ή/και μελάσα από ζαχαροκάλαμο, ενώ άλλοι ισχυρίστηκαν ότι η επισήμανση πρέπει να δίνει τη δυνατότητα στους καταναλωτές να γνωρίζουν τις πρώτες ύλες που χρησιμοποιούνται για την παρασκευή της.

Όσον αφορά την Πορτογαλία, πιστεύω ότι δεν υπάρχουν προβλήματα με τις προτάσεις που περιλαμβάνει ο κανονισμός σε ό,τι αφορά τις γεωγραφικές ενδείξεις, οι οποίες περιλαμβάνουν τα διάφορα είδη οίνου, απόσταγμα στεμφύλων σταφυλιού και αγλαδιών, ρούμι Μαδέρας, απόσταγμα φρούτων από το Algarve και το Buçaco, ginjinha portuguesa, licor de Singeverga, πορτογαλικό anis και roncha da Madeira.

Glyn Ford (PSE), γραπτώς. – (EN) Θα ψηφίσω υπέρ αυτής της έκθεσης. Δέχθηκα την ανάγκη της προσέγγισης των κανόνων σχετικά με τη βότκα στους κανόνες για το ουίσκι. Ταυτόχρονα όμως ελπίζω ότι θα συνεχίσουμε να δίνουμε προσοχή στη δυσχερή θέση εκείνων των μικρών παραγωγών αλκοολούχων ποτών από μήλο και αγλάδι στο Ηνωμένο Βασίλειο που στο παρελθόν υπέστησαν άδικες διακρίσεις.

Françoise Grossetête (PPE-DE), γραπτώς. – (FR) Υπερψήφισα αυτή την έκθεση, η οποία έχει στόχο τη βελτίωση της εφαρμοσιμότητας, της αναγνωσιμότητας και της σαφήνειας της σήμανσης στα οινοπνευματώδη.

Τα οινοπνευματώδη, επομένως, θα συμμορφώνονται στις νέες τεχνικές απαιτήσεις και ιδίως στους κανόνες και τις προδιαγραφές του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου.

Στόχος είναι να επιτρέψουμε στους ευρωπαίους παραγωγούς οινοπνευματωδών να διατηρήσουν τις σημάσεις γεωγραφικής προέλευσης στην παγκόσμια αγορά.

Κατέστη δυνατόν να διατηρηθεί ο ορισμός «γεωργικό ρούμι» κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων. Οι παραγωγοί και οι καταναλωτές ενέκριναν τον επιτευχθέντα συμβιβασμό όσον αφορά, ιδίως, τα κριτήρια ποιότητας. Στα γαλλικά υπερπόντια διαμερίσματα, ο ορισμός «γεωργικό ρούμι» καθιστά δυνατό να διακρίνονται οι παραγωγοί από τους ανταγωνιστές τους από τρίτες χώρες. Καθώς παράγεται αποκλειστικά από χυμό ζαχαροκάλαμου, ο ορισμός «γεωργικό ρούμι» αποτελεί εγγύηση ποιότητας, την οποία αναγνωρίζουν οι καταναλωτές.

Η λύση που βρέθηκε όσον αφορά το ζήτημα της βότκας καθιστά επίσης δυνατό να διατηρηθεί ο ορισμός «παραδοσιακή βότκα», η οποία παράγεται από δημητριακά, πατάτες ή μελάσα, χωρίς να αποτρέπεται η παραγωγή με τη χρήση άλλων γεωργικών προϊόντων. Στην τελευταία περίπτωση, η σήμανση πρέπει να φέρει την ένδειξη «Βότκα παραγόμενη από...».

Jens Holm (GUE/NGL), γραπτώς. – (SV) Καταψήφισα σήμερα την έκθεση του κ. Schnellhardt στην τελική ψηφοφορία. Το σημείο εκκίνησης είναι η κοινωνική κατάσταση στην Ευρώπη, όπου η κατανάλωση αλκοόλ πρέπει να μειωθεί. Το έργο για τη βελτίωση της δημόσιας υγείας πρέπει να αποτελεί ύψιστη προτεραιότητα. Σε αυτή την κατάσταση, είναι παράλογο να δίνει ορισμό για τη βότκα το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και έτσι να υποστηρίζει τη χρήση ενός αλκοολούχου ποτού που είναι επιβλαβές για τους ανθρώπους όταν καταναλώνεται σε σημαντικές ποσότητες.

Frédérique Ries (ALDE), γραπτώς. – (FR) Η μάχη για τη βότκα πραγματικά διεξήχθη το μεσημέρι στο Σώμα στη διάρκεια της ψηφοφορίας σχετικά με την αναθεώρηση της νομοθεσίας για τα

οινοπνευματώδη, μια ψηφοφορία κατά την οποία αναμφίβολα το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επέδειξε ακριβοδίκαιο πνεύμα, όχι όμως σθένος, στην προάσπιση των γαστρονομικών και οινικών παραδόσεων.

Επέδειξε ακριβοδίκαιο πνεύμα στον βαθμό που ορθώς θεώρησε ότι η βότκα, ένα αλκοολούχο ποτό, το οποίο παραδοσιακά παράγεται στην Πολωνία, τη Σουηδία, τη Φινλανδία και τις Βαλτικές Χώρες, αξίζει νομική προστασία όπως και άλλα οινοπνευματώδη με προστατευόμενη ονομασία προέλευσης, όπως είναι το τζιν, το ουίσκι ή το μπράντυ.

Έπειτα, υπήρξε σύγχυση, καθώς οι παραγωγοί που διυλίζουν βότκα από άλλες πρώτες ύλες πλην πατάτας ή δημητριακών (προφανώς, υπάρχουν παραγωγοί στην Ιταλία, στο Ηνωμένο Βασίλειο, ακόμη και στο Βέλγιο) θα μπορούσαν να διατηρήσουν τον ορισμό «βότκα» για τα οινοπνευματώδη τους με αντάλλαγμα μια απλή δήλωση στη σήμανση.

Εν τέλει, δεν θα είναι οι καταναλωτές οι χαμένοι αυτής της υπόθεσης, αλλά μάλλον μια ορισμένη αντίληψη της πολιτιστικής κληρονομιάς και των γαστρονομικών ή οινικών παραδόσεων, που είναι βαθιά ριζωμένες στις περιφέρειες και στα εδάφη μας. Η Ευρώπη πρέπει, ωστόσο, να ενθαρρύνει τους πολίτες να αφιερωθούν σε αυτές τις παραδοσιακές βιομηχανίες και να μην οδηγήσει τους τοπικούς παραγωγούς σε απελπισία!

Olle Schmidt (ALDE), γραπτώς. – (SV) Σήμερα, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ψήφισε επί του ορισμού της βότκας. Η Ομάδα της Συμμαχίας Φιλελεύθερων και Δημοκρατών για την Ευρώπη, εμού συμπεριλαμβανομένου, επέλεξε αρχικά να ψηφίσει υπέρ ενός περιοριστικού ορισμού της βότκας που, από την πλευρά των χωρών που παρασκευάζουν βότκα, πρέπει να περιέχει μόνο σιτηρά και πατάτες. Δυστυχώς, αυτή η περιοριστική προσέγγιση δεν υιοθετήθηκε. Στο μέλλον, θα είναι δυνατόν να χρησιμοποιούνται και άλλες πρώτες ύλες, όπως σταφύλια, στη βότκα. Πρόκειται για μια διατύπωση που δέχτηκε τελικά, αν και δεν ήταν η πρώτη μου επιλογή.

Marek Siwiec (PSE), γραπτώς. – (PL) Στις 19 Ιουνίου 2007, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ψήφισε επί της έκθεσης του Horst Schnellhardt (PPE) η οποία περιελάμβανε, μεταξύ άλλων μέτρων, την πρόταση για επικαιροποίηση του κάπως ασαφούς ορισμού της βότκας που ισχύει από το 1989.

Ο τελευταίος ορισμός της βότκας, ο οποίος αναφέρεται στην ανά χειράς έκθεση που εκπονήθηκε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σε συνεργασία με το Συμβούλιο (κατόπιν πρότασης της γερμανικής Προεδρίας), δεν είναι ευνοϊκός για τις χώρες που θεωρούνται παραδοσιακοί, ευρωπαϊοί παραγωγοί βότκας, ειδικά για την Πολωνία. Αυτή η πρόταση επιτρέπει να παρασκευάζεται βότκα από οποιοδήποτε γεωργικό υλικό, γεγονός που έρχεται σε αντίθεση με την παράδοση και την ιστορία της παραγωγής βότκας ή με τις απαιτήσεις που κατέθεσαν η Πολωνία και οι σκανδιναβικές χώρες.

Γι' αυτό καταψήφισα τον συμβιβασμό που καταρτίστηκε από το Συμβούλιο και το Κοινοβούλιο. Ταυτόχρονα, θέλω να εκφράσω την υποστήριξή μου για τον περιορισμό του καταλόγου των πρώτων υλών που χρησιμοποιούνται στην παραγωγή αυτού του ποτού, ώστε να περιλαμβάνει μόνο σιτηρά, πατάτες και ζαχαροκάλαμο.

Catherine Stihler (PSE), γραπτώς. – (EN) Με διαβεβαίωσαν ότι ο συμβιβασμός που επιτεύχθηκε δεν θα είναι επιζήμιος για το σκωτσέζικο ουίσκι. Συνεπώς, υποστηρίζω αυτή την έκθεση.

Andrzej Jan Szejna (PSE), γραπτώς. – (PL) Καταψηφίζω την έκθεση του κ. Schnellhardt σχετικά με τον «ορισμό, την περιγραφή, την παρουσίαση και την επισήμανση των αλκοολούχων ποτών».

Ένας ευρύς ορισμός της βότκας απαξιώνει αναμφίβολα το προϊόν καθώς εγκυμονεί πραγματικό κίνδυνο για την ποιότητά του. Επίσης, η εισαγωγή βότκας στην αγορά που δεν παρασκευάζεται από τα συνήθη συστατικά και θα επωφεληθεί από τη φήμη της βότκας που παρασκευάζεται από σιτηρά και πατάτες θα παραπλανήσει και τους καταναλωτές. Για τους καταναλωτές, η χρήση της επισήμανσης «βότκα» θα συνεπάγεται ότι πρόκειται για ένα ονομαστό, υψηλής ποιότητας προϊόν από σιτηρά και πατάτες.

Η πολωνική αντιπροσωπεία του PSE κατέβαλε κάθε προσπάθεια να διασφαλίσει ότι ο ορισμός της βότκας θα παραμείνει κοντά στα πολωνικά συμφέροντα και ζήτησε να γίνουν σεβαστές οι παραδοσιακές συνταγές και οι τοπικές μέθοδοι παρασκευής των αλκοολούχων ποτών. Η θέση μας, ωστόσο, δεν κέρδισε την υποστήριξη της κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας.

- Έκθεση Svensson (A6-0157/2007)

Carlos Coelho (PPE-DE), γραπτώς. – (PT) Πρέπει να δημιουργηθεί ένα μέσο προκειμένου να τυποποιηθούν οι κανόνες που ισχύουν για την εμπορία γούνας γάτας και σκύλου και προϊόντων που περιέχουν τέτοια γούνα στην κοινοτική αγορά και να εφαρμοστεί πλήρης απαγόρευση της χρήσης, των εισαγωγών ή των εξαγωγών της στον χώρο της Κοινότητας.

Αυτό βασίζεται όχι μόνο στην ηθική αντίληψη ότι αυτά τα ζώα μπορεί να είναι οικόσιτα, αλλά και στην ανάγκη να διασφαλιστεί ένα επίπεδο προστασίας και σεβασμού για την ευημερία των ζώων, την οποία η σκληρή μέθοδος της εκτροφής και θανάτωσης αυτών των ζώων αγνοεί.

Η εμπιστοσύνη των καταναλωτών και των ευρωπαϊών εμπόρων γούνας πρέπει να αποκατασταθεί και ο στόχος αυτός μπορεί να επιτευχθεί μόνο μέσω μιας κοινής νομοθεσίας που θα απαγορεύει αυτό το εμπόριο, σύμφωνα με την οποία οι νομικές απαιτήσεις σε όλα τα κράτη μέλη όσον αφορά την απαγόρευση της πώλησης και της διανομής γούνας γάτας και σκύλου θα αποσαφηνιστούν και οι φραγμοί στην ομαλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς για τη βιομηχανία γούνας εν γένει θα αρθούν.

Λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι οι ευρωπαίοι πολίτες ανησυχούν γι' αυτό το παράνομο και ανήτικο εμπόριο, θεωρώ ότι η έγκριση μιας σειράς πρακτικών μέτρων από την Ένωση σε αυτόν τον τομέα θα βοηθήσει να έρθουν οι πολίτες πιο κοντά στα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα.

Edite Estrela (PSE), γραπτώς. – (PT) Ψήφισα υπέρ της έκθεσης Svensson διότι εκτιμώ ότι με τη δημιουργία μιας σειράς μέτρων που απαγορεύουν τη χρήση γούνας γάτας και σκύλου θα βοηθήσουμε να τεθεί τέλος σε αυτό το βαθύτατα απάνθρωπο εμπόριο.

Πιστεύω επίσης ότι είναι σημαντικό να δημιουργηθούν κοινοτικές αναλυτικές μέθοδοι, σύμφωνα με τις οποίες η προέλευση της γούνας γάτας και σκύλου θα μπορεί να παρακολουθείται αποτελεσματικά, και να απαγορευθούν οι εισαγωγές και οι εξαγωγές από την ευρωπαϊκή αγορά γούνας γάτας και σκύλου.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), γραπτώς. – (PT) Σε απάντηση ενός μεγάλου αριθμού αναφορών και ανησυχιών που εκφράστηκαν, αυτός ο κανονισμός προτείνει την απαγόρευση της διάθεσης στην αγορά και των εισαγωγών και εξαγωγών από την Κοινότητα γούνας γάτας και σκύλου και προϊόντων που περιέχουν τέτοια γούνα. Η απαγόρευση θα αντικαταστήσει τα διαφορετικά ισχύοντα μέτρα που εφαρμόζονται από τα κράτη μέλη και θα αποσκοπεί στην απαγόρευση της παραγωγής ή/και της διάθεσης στην αγορά γούνας από γάτα και σκύλο. Η πρόταση έχει επίσης στόχο να διασφαλίσει ότι οι πληροφορίες σχετικά με τις νέες τεχνικές αναγνώρισης της γούνας γάτας και σκύλου και διάκρισής της από άλλα είδη γούνας τίθενται υπόψη της Επιτροπής και ανταλλάσσονται μεταξύ κρατών μελών.

Η εισηγήτρια υποστηρίζει θερμά αυτή την πρόταση, επισημαίνοντας ωστόσο την ανάγκη να εξαλειφθούν τυχόν νομοθετικά κενά που θα υπονόμωσαν την απαγόρευση των εισαγωγών και της εμπορίας και τονίζοντας την ανάγκη να καταστούν αυστηρότεροι οι τελωνειακοί έλεγχοι, καθώς και οι διοικητικές –και, όπου είναι δυνατόν, και οι ποινικές– κυρώσεις που επιβάλλονται από τα κράτη μέλη προκειμένου να δημιουργηθεί ένα πραγματικά αποτρεπτικό πλαίσιο που θα επέτρεπε τον τερματισμό αυτού του επαίσχυντου και παράνομου εμπορίου.

Jörg Leichtfried (PSE), γραπτώς. – (DE) Ενέκρινα την απαγόρευση εισαγωγής και εξαγωγής προς και από την ΕΕ γούνας γάτας και σκύλου (και προϊόντων που τις περιλαμβάνουν) από την 31η Δεκεμβρίου 2008. Εδώ είναι ιδιαίτερα σημαντικό να μην επιτραπούν παρεκκλίσεις και να μην συμβάλει ο κανονισμός στο εμπόριο γούνας.

Απορρίπτω την ιδέα της υποχρεωτικής επισήμανσης ως ανεπαρκή και υπερβολικά δαπανηρή.

Επίσης, είμαι υπέρ συγκεκριμένων ποινικών μέτρων όπως για παράδειγμα οι κατασχέσεις ή η ανάκληση αδειών και ελπίζω ότι τα κράτη μέλη θα θεσπίσουν και θα εξασφαλίσουν την επιβολή τέτοιων ποινών. Πρέπει να υπάρξει τακτική ανταλλαγή απόψεων για την εφαρμογή του κανονισμού.

Catherine Stihler (PSE), γραπτώς. – (EN) Η απαγόρευση της εισαγωγής γούνας γάτων και σκύλων στην ΕΕ πρέπει να εφαρμοστεί πλήρως. Γι' αυτό δεν μπορώ να υποστηρίξω τις εξαιρέσεις που προτείνει η Επιτροπή, αλλά υποστηρίζω πλήρως την έκθεση.

- Έκθεση Hökmark (A6-0193/2007)

Liam Aylward, Brian Crowley, Seán Ó Neachtain και Eoin Ryan (UEN), γραπτώς. – (EN) Χαιρετίζω την έκθεση Hökmark για την «ευρεία ζώνη». Υποστηρίξαμε τις τροπολογίες που τονίζουν ότι οι δημόσιες αρχές πρέπει να καταβάλουν κάθε προσπάθεια ώστε να διασφαλίσουν ότι όλοι οι πολίτες θα έχουν πρόσβαση στις ευρυζωνικές συνδέσεις. Τα οφέλη της ευρυζωνικής πρόσβασης πρέπει να επεκταθούν

σε κάθε τμήμα του πληθυσμού της Ευρώπης, συμπεριλαμβανομένης της Ιρλανδίας. Πιστεύουμε ότι οι δημόσιες αρχές διαδραματίζουν καίριο ρόλο στη διασφάλιση και στην επιτάχυνση της ανάπτυξης για, και της πρόσβασης σε, ευρυζωνικές συνδέσεις στις λιγότερο αναπτυγμένες περιφέρειες όπου θα ήταν πιο δύσκολο να δημιουργηθούν υποδομές ΓΠΕ διαθέσιμες σε προσιτό κόστος και με επαρκείς προδιαγραφές για την παροχή των απαραίτητων υπηρεσιών, ειδικά σε αγροτικές περιοχές. Η γενική πρόσβαση στις ευρυζωνικές συνδέσεις αποτελεί βασική προϋπόθεση για την κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη και συνοχή και για βελτιωμένες δημόσιες υπηρεσίες. Τα οφέλη της ευρυζωνικής πρόσβασης δεν πρέπει να περιορίζονται στους λίγους και ο «αποκλεισμός από τις πληροφορίες» πρέπει να αποφευχθεί με κάθε κόστος.

Bernadette Bourzai (PSE), γραπτώς. – (FR) Εκφράζω τη λύπη μου που η έκθεση Hökmark δεν υιοθέτησε τις πολλές προτάσεις της Επιτροπής Περιφερειακής Ανάπτυξης, της οποίας ήμουν εισηγήτρια.

Κατά συνέπεια, παραγκωνίζει τον αρχικό προβληματισμό της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, δηλαδή ότι, παρά τη γενική αύξηση των ευρυζωνικών συνδέσεων, η πρόσβαση σε πιο απομακρυσμένες και αγροτικές περιοχές περιορίζεται λόγω του υψηλού κόστους εξαιτίας της αραιής πυκνότητας του πληθυσμού και της γεωγραφικής του απομόνωσης, εξ ου και η αναζήτηση λύσεων.

Πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι σε ορισμένες περιοχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης –απομονωμένες και αγροτικές περιοχές και νέα κράτη μέλη– υπάρχει αστοχία της αγοράς, η οποία δικαιολογεί την παρέμβαση των δημοσίων αρχών και ιδίως των τοπικών και περιφερειακών αρχών χάρη στα διαρθρωτικά ταμεία. Βίωσα κάτι ανάλογο στην περιφέρεια Limousin με το έργο DORSAL. Κατά συνέπεια, με ικανοποιεί η έγκριση των δύο τροπολογιών της Σοσιαλιστικής Ομάδας στο ΕΚ, οι οποίες έχουν πραγματιστικό χαρακτήρα, διότι στην πράξη σε αυτές τις απομακρυσμένες περιοχές οι τεχνολογίες πληροφορικής και επικοινωνιών είναι κατεξοχήν αναγκαίες και χρήσιμες, καθώς καθιστούν δυνατή την υπέρβαση των αποστάσεων, διευκολύνοντας σχέσεις μεταξύ χρηστών και υπηρεσιών –πελατών και παρόχων– και μεταξύ κοινού και δημόσιων θεσμών, και τη μείωση του κόστους και των χρονοδιαγραμμάτων για την παροχή υπηρεσιών.

Brigitte Douay (PSE), γραπτώς. – (FR) Υπερψήφισα την έκθεση Hökmark σχετικά με τη χάραξη ευρωπαϊκής πολιτικής για την ευρυζωνικότητα, διότι είναι πολύ σημαντικό να ενθαρρύνουμε πρωτοβουλίες που διευκολύνουν την πρόσβαση όλων στο Διαδίκτυο και, εν γένει, στη γνώση.

Σύμφωνα με τους στόχους της Λισαβόνας, είναι βασικό να αναπτύξουμε τεχνολογίες πληροφορικής, μεταξύ δε αυτών, την ευρυζωνικότητα. Ακόμα και αν η πρόσβαση σε νέες τεχνολογίες στις πλέον απομακρυσμένες περιοχές είναι στόχος που οφείλει να επιδιώξει η Ευρωπαϊκή Ένωση, πρέπει να λαμβάνονται επίσης υπόψη οι επίμονες ενδοπεριφερειακές διαφορές σε ό,τι αφορά νέες τεχνολογίες. Υπάρχουν ακόμη πολλά χωριά, τα οποία, όντας υπερβολικά απομακρυσμένα από τα αστικά κέντρα, δεν έχουν ακόμη πρόσβαση στο Διαδίκτυο ή που ναι μεν έχουν πρόσβαση, πλην όμως με αδικαιολόγητα αργές ταχύτητες, γεγονός που δεν επιτρέπει ικανοποιητικές συνδέσεις, ενώ στο σύνολό της η περιφέρεια, όπου ανήκουν τα εν λόγω χωριά, έχει καλές συνδέσεις.

Χάρην συνοχής, αυτές οι ενδοπεριφερειακές διαφορές πρέπει επίσης να αντιμετωπιστούν πιο αποτελεσματικά με στόχο την καταπολέμηση του ψηφιακού μερίσματος.

Hélène Goudin και Nils Lundgren (IND/DEM), γραπτώς. – (SV) Στην αιτιολογική του έκθεση, ο εισηγητής εκφράζει δύο αντιφατικά επιχειρήματα. Αφενός, επισημαίνει ότι δεν είναι έργο της ΕΕ να χρηματοδοτεί την ανάπτυξη του ευρυζωνικού δικτύου. Αφετέρου, φρονεί ότι η πολιτική της ΕΕ πρέπει να υποστηρίξει έναν πιο ταχύ ρυθμό καινοτομίας προκειμένου να καταστεί η Ευρώπη η δυναμικότερη αγορά στον κόσμο.

Η εφαρμογή μιας ευρυζωνικής πολιτικής σε κοινοτικό επίπεδο με γενικούς πόρους είναι εξ ορισμού αβάσιμη. Τι θα συνέβαινε αν αυτή η πολιτική αποτύγχανε, όπως η Στρατηγική της Λισαβόνας;

Πρώτον, η Λίστα του Ιουνίου πιστεύει ότι η ανάπτυξη της ευρυζωνικής πρόσβασης αποτελεί καθήκον της αγοράς. Οι παράγοντες της αγοράς είναι εκείνοι που, μέσω της τεχνολογικής ανάπτυξης στο πλαίσιο του ελεύθερου ανταγωνισμού, πρέπει να διασφαλίσουν τη δημιουργία ζήτησης για τις υπηρεσίες τους. Δεύτερον, η Λίστα του Ιουνίου πιστεύει ότι οι πολιτικοί στόχοι σε αυτόν τον τομέα πρέπει να διαμορφωθούν και να εφαρμοστούν σε εθνικό επίπεδο στο πλαίσιο του θεσμικού ανταγωνισμού προκειμένου να βρεθούν εποικοδομητικές λύσεις για την ενθάρρυνση της ανάπτυξης της ευρείας ζώνης.

Η Λίστα του Ιουνίου συνεπώς καταψηφίζει το σύνολο της έκθεσης.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), γραπτώς. – (PT) Χαιρετίζουμε την έγκριση της τροπολογίας μας που προτείνει ότι η «γενικευμένη πρόσβαση στις ευρυζωνικές συνδέσεις αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για την ανάπτυξη της κοινωνίας και τη βελτίωση των δημοσίων υπηρεσιών, καθώς και ότι οι δημόσιες αρχές πρέπει καταβάλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για να διασφαλισθεί η πρόσβαση όλων των πολιτών στις ευρυζωνικές συνδέσεις, παρέχοντας με τον τρόπο αυτό τη δυνατότητα να απολαμβάνουν τα πλεονεκτήματά τους όλα τα τμήματα του πληθυσμού, ιδίως στις λιγότερο ανεπτυγμένες περιοχές της Ένωσης». Είμαστε, ωστόσο, πολύ απογοητευμένοι από την απόρριψη των τροπολογιών μας, οι οποίες περιελάμβαναν τα εξής:

- «λαμβάνοντας υπόψη ότι, σε ορισμένες εξόχως απομακρυσμένες περιφέρειες με υψηλή γεωγραφική διασπορά, υπάρχουν μέρη που εξακολουθούν να μην έχουν πρόσβαση στη βασική υποδομή των ΤΠΕ, όπως το Διαδίκτυο ευρείας ζώνης, κάτι που συμβαίνει, για παράδειγμα, στη δυτική ομάδα των Αζορών (Flores και Corvo), η οποία έτσι αντιμετωπίζει διπλά προβλήματα δεδομένων των περιορισμών που απορρέουν από το γεγονός ότι είναι εξαιρετικά απομακρυσμένη»

- και «θεωρεί ότι θα πρέπει να ληφθούν υπόψη οι υπάρχουσες διαφορές μεταξύ των περιφερειών αυτών, όπως για παράδειγμα τα προβλήματα που δημιουργεί σε ορισμένες από αυτές η γεωγραφική διασπορά, όπως συμβαίνει με τις Αζόρες και τις Καναρίους, κάτι που υποδηλώνει την ανάγκη να κατοχυρωθεί το δικαίωμα πρόσβασης όλων των κατοίκων σε όλα τα τμήματα των εξόχως απομακρυσμένων περιφερειών».

Boguslaw Liberadzki (PSE), γραπτώς. – (PL) Ψηφίζω υπέρ της έκθεσης του Gunnar Hökmark σχετικά με τη χάραξη ευρωπαϊκής πολιτικής για την ευρεία ζώνη (2006/2273(INI)).

Ο εισηγητής ορθώς τονίζει ότι η ανάπτυξη των ευρυζωνικών συνδέσεων διαδικτύου θα συμβάλει στη δημιουργία εκσυγχρονισμένων, συνολικών συστημάτων υγειονομικής φροντίδας, καθώς και θα διευκολύνει την καλύτερη πρόσβαση στην επαγγελματική κατάρτιση και στις κρατικές διοικητικές υπηρεσίες. Τα 500 εκατομμύρια ευρωπαίων χρηστών που έχουν ευρυζωνική πρόσβαση θα παράσχουν επίσης στην Ευρώπη την ευκαιρία να καταστεί πρωτοπόρος οικονομία βασιζόμενη στη γνώση. Υποστηρίζω πλήρως την έκκληση προς τα κράτη μέλη για ευρυζωνική πρόσβαση σε όλα τα σχολεία, τα πανεπιστήμια και τα εκπαιδευτικά ιδρύματα.

Πιστεύω ότι η βελτίωση της ευρυζωνικής υποδομής πρέπει να αποτελεί προτεραιότητα και ότι πρέπει να προβλεφθούν σημαντικά κεφάλαια γι' αυτόν τον σκοπό. Είμαι επίσης βέβαιος ότι οι πόροι της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να χρησιμοποιηθούν για να εκσυγχρονιστούν ή να αντικατασταθούν τα ευρυζωνικά δίκτυα που δεν παρέχουν πρόσβαση σε επαρκή όγκο κίνησης (traffic volume).

Margie Sudre (PPE-DE), γραπτώς. – (FR) Ο δυναμισμός των περιφερειακών οικονομιών συναρτάται στενά από το επίπεδο ανάπτυξης των τεχνολογιών πληροφορικής και επικοινωνιών, μεταξύ δε αυτών, από την πρόσβαση στο Διαδίκτυο μέσω ευρυζωνικών συνδέσεων υψηλών ταχυτήτων.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει, αναμφίλεκτα, να διαδραματίσει μείζονα ρόλο στην προώθηση, σε επίπεδο κρατών μελών και περιφερειών, της καταπολέμησης του «ψηφιακού χάσματος», με στόχο τη μείωση του χάσματος που χωρίζει τα άτομα, τις επιχειρήσεις και τα εδάφη από πλευράς πρόσβασης στην κοινωνία της γνώσης. Η κυβερνητική στήριξη, η οποία διοχετεύεται στο πλαίσιο των συμπράξεων δημόσιου-ιδιωτικού τομέα, πρέπει, κατά προτεραιότητα, να στοχεύει τις περιοχές που δεν εξυπηρετούνται επαρκώς.

Οι ασύρματες συνδέσεις, η κινητή τηλεφωνία και οι δορυφορικές συνδέσεις μπορούν να παρέχουν ευρυζωνική κάλυψη σε περιοχές, που παραδοσιακά αποκλείονταν από δίκτυα σταθερής τηλεφωνίας, προσφέροντας έτσι ενδιαφέρουσες και οικονομικές λύσεις σε άτομα που ζουν σε απομακρυσμένες ή σχετικώς απροσπέλαστες περιοχές, όπως είναι οι νησιωτικές ή ορεινές περιοχές και, βεβαίως, οι εξόχως απόκεντρες περιφέρειες.

Στις εξόχως απόκεντρες περιφέρειες, αυτές οι τεχνολογίες είναι ακόμα πιο χρήσιμες σε σύγκριση με αλλού, καθώς καθιστούν δυνατή την υπέρβαση των αποστάσεων και τη μείωση του κόστους και των χρονικών ορίων, διευκολύνοντας τις σχέσεις μεταξύ χρηστών και παρόχων υπηρεσιών, μεταξύ πελατών και των προμηθευτών τους ή και μεταξύ κοινού και δημοσίων αρχών.

- Έκθεση Quisthoudt-Rowohl (A6-0206/2007)

Andreas Mölzer (ITS). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, απείχαμε από την ψηφοφορία επί της έκθεσης Quisthoudt-Rowohl μολονότι ασφαλώς επιδοκιμάζουμε το γεγονός ότι πέρυσι σημειώθηκε αύξηση

20% στο εμπόριο μεταξύ Ρωσίας και ΕΕ και ότι ορισμένα κράτη μέλη έχουν στενότερη συνεργασία με τη Ρωσία, για παράδειγμα στον τομέα του πετρελαίου και του φυσικού αερίου. Γενικά πρέπει να επιδιώκεται η καλύτερη συνεργασία, μολονότι και οι δύο πλευρές θα πρέπει να εστιαστούν στην επίλυση του θέματος του εμπάργκο στο κρέας. Το σημαντικότερο είναι να ανασκευάσουμε άμεσα τις κατηγορίες της Ρωσίας για κακή ποιότητα και για λαθρεμπόριο κρέατος προκειμένου να προετοιμάσουμε το έδαφος για διαπραγματεύσεις για τη συμφωνία στρατηγικής εταιρικής σχέσης που λήγει στο τέλος του χρόνου.

Η προμήθεια ενέργειας χρησιμοποιείται ως στρατηγικό και πολιτικό όπλο, όπως θα έπρεπε να έχουμε καταλάβει το αργότερο μετά από την κρίση Ρωσίας-Ουκρανίας. Από αυτή την άποψη, εμείς οι Ευρωπαίοι πρέπει να αρχίσουμε να εξετάζουμε από τώρα μία κοινή γραμμή και έναν κοινό στρατηγικό σχεδιασμό, έτσι ώστε να έχουμε μία σαφή θέση να αντιπαρατάξουμε στη Ρωσία στην πιθανή περίπτωση που θα επαναληφθούν παρόμοια πράγματα. Δεν πρέπει ωστόσο να ξεχνάμε ότι η εξάρτησή μας είναι αμοιβαία και ότι στόχος μας πρέπει να είναι να δημιουργήσουμε έναν βιώσιμο άξονα μεταξύ Ευρώπης και Ρωσίας που κατά τη γνώμη μου δεν θα πρέπει να ισχύει μόνο για τις εμπορικές μας σχέσεις.

Glyn Ford (PSE), γραπτώς. – (EN) Πιστεύω ότι πρέπει να επιβληθεί υποχρέωση παροχής δημοσίων υπηρεσιών στους παρόχους υπηρεσιών ευρυζωνικής τεχνολογίας. Ζώντας σε ένα χωριό στο Gloucestershire, το οποίο απέκτησε ευρυζωνική πρόσβαση τους τελευταίους 12 μήνες περίπου, γνωρίζω τις οικονομικές συνέπειες του αποκλεισμού. Κατανοώ ότι η εγκατάσταση ευρυζωνικής σύνδεσης θα ξεκινήσει από τις πιο πολυπληθείς και προσιτές περιφέρειες, αλλά δεν πρέπει να επιτρέψουμε να σταματήσει μέχρι να καλυφθεί πάνω από το 99% του πληθυσμού. Δεν πρέπει να επιτρέψουμε στους παρόχους υπηρεσιών να κάνουν επιλογές χωρίς αρνητικές συνέπειες για τις περιφερειακές περιοχές και οικονομίες. Θα ψηφίσω υπέρ αυτής της έκθεσης διότι κινείται σε μεγάλο βαθμό προς τη σωστή κατεύθυνση, αν και δεν φτάνει εντελώς στον τελικό προορισμό μου.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), γραπτώς. – (PT) Αυτή η έκθεση αντανάκλα το τρέχον κλίμα ενδοκαπιταλιστικών αντιθέσεων μεταξύ των μεγάλων δυνάμεων της ΕΕ και της Ρωσίας. Η έκθεση καθορίζει την προσέγγισή της στην παρέμβαση στη Ρωσία –η οποία δεν είναι τελικά τίποτα περισσότερο από ένας οδηγός νεοφιλελεύθερης πολιτικής– με σκοπό να παρακινήσει τη Ρωσία να υποκύψει στα συμφέροντα και τις φιλοδοξίες των μεγάλων οικονομικών και χρηματοπιστωτικών ομάδων στην ΕΕ.

Ας πάρουμε, για παράδειγμα, τις σημαντικές επικρίσεις για «τον νόμο που θεσπίστηκε πρόσφατα στη Ρωσική Ομοσπονδία και επιτρέπει στην κυβέρνηση να απορρίπτει προσφορές ξένων επενδυτών για την απόκτηση πλειοψηφικών συμμετοχών σε ρωσικές εταιρείες, απαγορεύοντας έτσι ποσοστά ξένης ιδιοκτησίας άνω του 49% σε εταιρείες που δραστηριοποιούνται σε 39 στρατηγικές βιομηχανίες». Η πλειοψηφία του Κοινοβουλίου «εκφράζει αντιρρήσεις για την ίδια την αρχή που διέπει τον εν λόγω νόμο καθώς και για την επιλογή και τον αυξανόμενο αριθμό των βιομηχανιών που χαρακτηρίζονται στρατηγικές και ουσιώδεις για την εθνική ασφάλεια» στη Ρωσία.

Επιπροσθέτως, και ίσως επειδή φανερώνει υπερβολικά τις πραγματικές προθέσεις αυτής της έκθεσης, η παρακάτω παράγραφος διαγράφηκε: «πιστεύει ότι τούτο δεν αποτελεί βήμα προς τη βελτίωση του επενδυτικού κλίματος και ότι εγείρει θεμελιώδη ζητήματα σχετικά με τον ρόλο του κράτους σε μια οικονομία αγοράς και σχετικά με τον ανταγωνισμό σε βασικούς τομείς της οικονομίας: θεωρεί ότι στη Ρωσία, όπως και σε άλλες χώρες, η αγορά είναι το καταλληλότερο μέσο καθορισμού της σύνθεσης των μετόχων των εταιρειών».

Χρειάζεται να πει κανείς περισσότερα;

Luís Queiró (PPE-DE), γραπτώς. – (PT) Η σημασία της Ρωσίας στην ΕΕ βασίζεται σε έναν συνδυασμό παραγόντων, όπως η γεωγραφία της, η κλίμακά της, η στρατηγική της θέση, η σημασία της όσον αφορά τον ενεργειακό εφοδιασμό –ειδικά ως εναλλακτική λύση στις ενεργειακές πηγές της Μέσης Ανατολής– οι μνήμες που είναι πολύ νωπές στα περισσότερα κράτη μέλη τα οποία προσχώρησαν στην ΕΕ κατά τους τελευταίους δύο γύρους της διεύρυνσης, το εμπόριο και φυσικά ο ρόλος της Ρωσίας στις διεθνείς σχέσεις. Σε ό,τι αφορά όλους αυτούς τους παράγοντες, απαιτείται ρεαλισμός. Ο ρεαλισμός, ωστόσο, δεν πρέπει να συγχέεται με την άγνοια των δυσκολιών ούτε με την απουσία ενός πλαισίου αξιών. Αν και έχουν γίνει βελτιώσεις σε ορισμένους τομείς, η σημερινή Ρωσία δεν έχει γίνει ακόμα μια ελεύθερη και ανοιχτή δημοκρατία που σέβεται πλήρως τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Συνεπώς, χαιρετίζω τον τρόπο με τον οποίο η ΕΕ κατάφερε να μιλήσει με μία φωνή στην πρόσφατη σύνοδο κορυφής ΕΕ-Ρωσίας και το γεγονός ότι κατάφερε εκφράσει διάφορες ανησυχίες και συμφέροντα των κρατών μελών. Αν και τα αποτελέσματα που επιτεύχθηκαν δεν είναι τα ιδανικά, αυτή η προσέγγιση

είναι προτιμότερη· μια προσέγγιση που αναγνωρίζει την πολλαπλότητα των ευρωπαϊκών συμφερόντων και που αντιπροσωπεύει αυτά τα συμφέροντα και παραμένει πιστή στο πλαίσιο αξιών της.

- Έκθεση Ferreira (A6-0176/2007)

Eoin Ryan (UEN). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, οι ψηφοφορίες σήμερα επί της έκθεσης Ferreira δείχνουν για άλλη μια φορά την αδυσώπητη επίθεση κατά των χωρών της Ευρώπης που εφαρμόζουν καθεστώτα χαμηλής φορολογίας εταιρειών. Η εφαρμογή μιας κοινής ενοποιημένης φορολογικής βάσης για τις εταιρείες σημαίνει ότι θα υπάρχει μεγαλύτερη κατανομή εσόδων φορολογίας εταιρειών στα δημόσια ταμεία των μεγαλύτερων κρατών μελών της ΕΕ εις βάρος των άλλων. Ακόμα και αν οκτώ ή περισσότερες χώρες συμφωνήσουν για μια κοινή ενοποιημένη φορολογική βάση για τις εταιρείες, αυτό θα είχε με τη σειρά του τη συνέπεια της ακύρωσης των ισχυουσών διμερών φορολογικών συνθηκών με τα κράτη μέλη που επέλεξαν να συμμετάσχουν σε μια διευθέτηση CCCTB.

Γίνονται ήδη προσπάθειες από ορισμένα κράτη μέλη ώστε οι αποδείξεις της φορολογίας εταιρειών να εκδίδονται στη χώρα πώλησης. Αυτό θα ήταν πολύ αρνητικό από ιρλανδικής άποψης διότι πολλές από τις μεγάλες εταιρείες στην Ιρλανδία κατασκευάζουν ή παράγουν μόνο νέα προϊόντα και υπηρεσίες που πωλούνται στα μεγαλύτερα κράτη μέλη της ΕΕ. Μην έχετε καμία αμφιβολία –ιδίως μετά τα πολύ εχθρικά και αρνητικά σχόλια που έγιναν πρόσφατα από τον γερμανό υπουργό Οικονομικών– ότι η Ιρλανδία και άλλες χώρες με καθεστώτα χαμηλής φορολογίας εταιρειών αντιμετωπίζουν μια πραγματική μάχη για να διατηρήσουν την εφαρμογή της δομής χαμηλής εταιρικής φορολογίας τους, η οποία διατήρησε την απασχόληση σε υψηλά επίπεδα, την ανεργία σε χαμηλά επίπεδα και αποτέλεσε μία από τις βασικές πλατφόρμες μιας επιτυχούς οικονομίας.

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Κατανήφισα την έκθεση της κ. Ferreira διότι στην παράγραφο 13 η εισηγήτρια προτείνει την εισαγωγή μιας πανενωσιακής ενοποιημένης φορολογικής βάσης. Κατά τη γνώμη μου, η ενοποίηση της φορολογικής βάσης θα ήταν το πρώτο βήμα για την ενοποίηση των συντελεστών του φόρου εισοδήματος των εταιρειών. Αυτό θα είχε αρνητικές συνέπειες καθώς θα μείωνε τις ανταγωνιστικές πιέσεις στις οποίες εκτίθενται τα κράτη μέλη.

Κατά τη γνώμη μου, ο φορολογικός ανταγωνισμός είναι αναγκαίος, διότι ωθεί τα κράτη να εισαγάγουν τις απαραίτητες μεταρρυθμίσεις. Η χώρα μου, η Σλοβακία, βιώνει μια οικονομική άνοδο χάρη στις πολυάριθμες μεταρρυθμίσεις που εφαρμόστηκαν από τον πρώην πρωθυπουργό, Mikuláš Dzurinda Η Σλοβακία αποτελεί παράδειγμα για το πώς οι απλοί, διαφανείς, ουδέτεροι κανόνες οδηγούν σε περισσότερα έσοδα για το κράτος. Τα φορολογικά έσοδα δεν εξαρτώνται αποκλειστικά από τον φορολογικό συντελεστή, αλλά κυρίως από μια ευρεία φορολογική βάση και από τον αριθμό των εξαίρέσεων, εκπτώσεων, ειδικών καθεστώτων, κλπ. Γι' αυτόν τον λόγο, διαφωνώ πλήρως με οποιαδήποτε εναρμόνιση του φόρου εισοδημάτων των εταιρειών.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), γραπτώς. – (PT) Το Κοινοβούλιο έχει την τάση να χρησιμοποιεί τις ετήσιες τομεακές εκθέσεις –σε αυτή την περίπτωση σχετικά με την πολιτική ανταγωνισμού 2005– για να παρουσιάζει τις μαξιμαλιστικές θέσεις του. Αυτή τη φορά, το κάνει με την ιδέα της εφαρμογής της ελευθέρωσης ολόκληρου του ενεργειακού τομέα μέχρι την 1η Ιουλίου 2007, με την εναρμόνιση της φορολογίας των επιχειρήσεων (με μια κοινή ενοποιημένη φορολογική βάση για τις εταιρείες) και με τη μείωση και τον έλεγχο των κρατικών ενισχύσεων, κάτι που αποτελεί ιδιαίτερο χαρακτηριστικό της πολιτικής ανταγωνισμού της ΕΕ. Θέτει επίσης το θέμα της τροποποίησης των κανόνων ανταγωνισμού όταν αυτοί εμποδίζουν τη συγκέντρωση κεφαλαίου. Όλα αυτά γίνονται στο όνομα της νεοφιλελεύθερης Ατζέντας της Λισαβόνας. Ως εκ τούτου, κατανηφίσαμε το κείμενο.

Υπάρχουν δύο σημεία ειδικά που αξίζει να επισημανθούν. Πρώτον, θέλουμε να επαναλάβουμε τη θέση μας για τις αλλαγές στρατηγικής σε ό,τι αφορά τις συγχωνεύσεις και τις επιπτώσεις του ανταγωνισμού. Αυτές οι αλλαγές αποσκοπούν στο να ενθαρρύνουν τις ακόμα μεγαλύτερες ευρωπαϊκές πολυεθνικές εταιρείες να ανταγωνιστούν σε παγκόσμιο επίπεδο, αντί να εξετάζουν τις επιπτώσεις της συγκέντρωσης επιχειρήσεων στις εθνικές αγορές, ενώ τα «μονοπώλια» και οι δημόσιες αρχές εξακολουθούν να δέχονται επικρίσεις. Οι συγχωνεύσεις και οι εξαγορές έχουν τριπλασιαστεί σε αξία από το 2003. Δεύτερον, έγινε προσπάθεια να εφαρμοστούν κανόνες ανταγωνισμού στις υπηρεσίες κοινής ωφέλειας με πλάγιο τρόπο.

Mairead McGuinness (PPE-DE), γραπτώς. – (EN) Κατανήφισα την παράγραφο 13 και τη συνολική έκθεση σχετικά με την πολιτική ανταγωνισμού του 2005. Διαφωνώ με τη θέσπιση κοινής ενοποιημένης φορολογικής βάσης για τις εταιρείες διότι πιστεύω ότι θα ήταν ένα πρώτο βήμα προς τη φορολογική εναρμόνιση.

Luís Queiró (PPE-DE), γραπτώς. – (PT) Η πολιτική ανταγωνισμού της Ένωσης είναι πολύ σημαντική σε μια οικονομία ανοιχτής αγοράς.

Τα μέτρα στον τομέα του δίκαιου εμπορίου αγαθών και υπηρεσιών –για παράδειγμα, οι μειώσεις τιμών, η αυξημένη ποιότητα, η δυνατότητα επιλογής των καταναλωτών και η σημαντική ανάπτυξη της τεχνολογικής καινοτομίας– αποτελούν απαραίτητες προϋποθέσεις αν θέλουμε ένα αξιοποιήσουμε στον μέγιστο βαθμό το άνοιγμα των αγορών.

Ψηφίσαμε σήμερα υπέρ της καλύτερης αποσαφήνισης των κανόνων ανταγωνισμού και της μεγαλύτερης ασφάλειας δικαίου, προκειμένου να επιτευχθούν τα μέγιστα οφέλη από όλα τα μέτρα που έχουν ληφθεί για να βελτιωθεί η αποτελεσματικότητα, η διαφάνεια και η συνέπεια αυτής της πολιτικής. Η τρέχουσα προσέγγιση προσπαθεί να ξεπεράσει την απλή τυπική άποψη όσον αφορά τους κανόνες ανταγωνισμού, ώστε να έχουμε καλύτερη πρόσβαση στα πραγματικά ή δυνητικά αποτελέσματα ορισμένων πρακτικών ή διαρθρωτικών αλλαγών στις εταιρείες. Η αποκέντρωση αποτελεί μια περαιτέρω θετική τάση σε αυτό το πλαίσιο. Ως εκ τούτου, ψήφισα υπέρ της έκθεσης Ferreira.

Peter Skinner (PSE), γραπτώς. – (EN) Η αντιπροσωπεία του Εργατικού Κόμματος στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πιστεύει ότι η γενική προσέγγιση του εισηγητή ήταν σωστή. Ωστόσο, σχετικά με το θέμα της κοινής ενοποιημένης φορολογικής βάσης για τις εταιρείες, διατηρεί τη σταθερή άποψή της ότι πρόκειται για θέμα εθνικής κυριαρχίας. Ως εκ τούτου, καταψηφίσαμε το δεύτερο μέρος της παραγράφου 13.

- Έκθεση Wallis (A6-0203/2007)

Godfrey Bloom (IND/DEM), γραπτώς. – (EN) Το Κόμμα Ανεξαρτησίας του Ηνωμένου Βασιλείου αρνείται να υποστηρίξει τη σύσταση της εξέτασης για την εταιρεία Equitable Life για διάφορους λόγους. Κυρίως διότι οι συστάσεις περιλαμβάνουν μια κοινή ρυθμιστική πολιτική ίδιας φιλοσοφίας με την κοινή γεωργική και την κοινή αλιευτική πολιτική, οι οποίες αποδείχθηκαν καταστροφικές.

Επίσης μια σύσταση να αποζημιωθούν από τους φορολογούμενους οι κάτοχοι ασφαλιστηρίων συμβολαίων της Equitable Life αλλά όχι οι κάτοχοι ασφαλιστηρίων συμβολαίων του National Provident Institution ή τα μέλη του αποτυχημένου θεσμικού συνταξιοδοτικού σχεδίου, η περίπτωση των οποίων είναι εξίσου σοβαρή.

Michael Cashman και Peter Skinner (PSE), γραπτώς. – (EN) Η αντιπροσωπεία του Εργατικού Κόμματος στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο υποστήριξε τη δημιουργία αυτής της επιτροπής διότι θεώρησε ότι το Κοινοβούλιο θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει αυτή την ευκαιρία για να παράσχει διευκρινίσεις και να διδαχθεί από την κρίση της Equitable Life, καθώς και να δώσει φωνή στα θύματα. Πολλά από τα στοιχεία της κρίσης και τα επακόλουθά της δεν συμπεριελήφθησαν στην έκθεση, γι' αυτό το τελικό αποτέλεσμα δεν είναι ισορροπημένο. Η έκθεση χρησιμοποιήθηκε επίσης από τα κόμματα της αντιπολίτευσης για να επιτεθούν στην κυβέρνηση των Εργατικών, παραπλανώντας τους κατόχους ασφαλιστηρίων συμβολαίων αυξάνοντας ψευδώς τις προσδοκίες τους.

Αυτή η ψηφοφορία διεξάγεται επί μιας σύστασης για την έγκριση των ευρημάτων της έκθεσης και όχι της ίδιας της έκθεσης, καθώς μετά την ψηφοφορία στην επιτροπή δεν υπήρχαν περαιτέρω ευκαιρίες για να τροποποιηθεί ή να βελτιωθεί το κείμενο. Γι' αυτό, η αντιπροσωπεία του Εργατικού Κόμματος στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο απέχει από αυτή την ψηφοφορία.

Derek Roland Clark (IND/DEM), γραπτώς. – (EN) Το Κόμμα Ανεξαρτησίας του Ηνωμένου Βασιλείου αρνείται να υποστηρίξει τη σύσταση της εξέτασης για την εταιρεία Equitable Life για διάφορους λόγους, κυρίως διότι οι συστάσεις περιλαμβάνουν μια κοινή ρυθμιστική πολιτική ίδιας φιλοσοφίας με την κοινή γεωργική και την κοινή αλιευτική πολιτική, οι οποίες αποδείχθηκαν καταστροφικές.

Επίσης μια σύσταση να αποζημιωθούν από τους φορολογούμενους οι κάτοχοι ασφαλιστηρίων συμβολαίων της Equitable Life αλλά όχι οι κάτοχοι ασφαλιστηρίων συμβολαίων του National Provident Institution ή τα μέλη του αποτυχημένου θεσμικού συνταξιοδοτικού σχεδίου, η περίπτωση των οποίων είναι εξίσου σοβαρή.

Bert Doorn (PPE-DE), γραπτώς. – (NL) Ως μέλος της εξεταστικής επιτροπής, εξέτασα τις ποιοτικές πτυχές της νομοθεσίας.

Η εξεταστική επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, ενώ η Επιτροπή εποπτεύει την επίσημη μεταφορά, δεν εποπτεύει επαρκώς την εφαρμογή. Μεταφέρεται σωστά η νομοθεσία και μεταφέρεται με τέτοιον

τρόπο ώστε να διασφαλίζεται η συμμόρφωση της εφαρμογής της με τους στόχους της ευρωπαϊκής νομοθεσίας;

Εμείς, ως βουλευτές του ΕΚ πρέπει επίσης να παρακολουθούμε σε μεγαλύτερο βαθμό τι συμβαίνει με τη νομοθεσία στα κράτη μέλη μόλις την εγκρίνουμε. Κατά τη γνώμη μου, ο αρμόδιος εισηγητής πρέπει να παρακολουθεί τι γίνεται στη συνέχεια στα κράτη μέλη. Ο εισηγητής πρέπει να κρούει τον κώδωνα του κινδύνου όταν κάτι δεν πάει καλά και, αν χρειάζεται, να ζητά από την Επιτροπή να αναλάβει δράση. Θα συμβούλευα επίσης να συμπεριληφθούν και τα εθνικά κοινοβούλια.

Η δομημένη συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών στον τομέα των εθνικών εποπτικών αρχών είναι ανεπαρκής. Αυτό δεν επηρεάζει μόνο την εποπτεία στον τομέα των χρηματοπιστωτικών αγορών, αλλά και πολλούς άλλους τομείς. Στα κράτη μέλη, ο αριθμός των ανεξάρτητων εποπτικών αρχών αυξάνεται. Το μεγάλο ερώτημα είναι: ποιος εποπτεύει αυτές τις εποπτικές αρχές; Και ποιος εποπτεύει την ποιότητα της διασυνοριακής συνεργασίας μεταξύ των εποπτικών αρχών; Σε αυτόν τον τομέα δεν θα μπορούσε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή να διαδραματίσει ουσιαστικό ρόλο;

Glyn Ford (PSE), γραπτώς. – (EN) Θα απόσχω σε αυτή την έκθεση. Όταν δημιουργήθηκε η εξεταστική επιτροπή, πίστευα ότι θα ήταν μια σημαντική ευκαιρία να διδαχθούμε σημαντικά μαθήματα από τη σχεδόν κατάρρευση της εταιρείας Equitable Life και να δώσουμε ορισμένες εξηγήσεις στα θύματα. Το πρόβλημα είναι ότι η έκθεση απογοητεύει με σφάλματα τόσο από πράξεις όσο και από παραλείψεις. Δημιουργεί ψευδείς ελπίδες και προσδοκίες για τους κατόχους ασφαλιστηρίων συμβολαίων και αποτέλεσε έναν θρασύ πολιτικό τρόπο επίθεσης στην κυβέρνηση. Υπό τις συνθήκες μιας εξεταστικής επιτροπής όπου δεν υπάρχει καμία δυνατότητα, σύμφωνα με τον Κανονισμό μας, να κατατεθούν τροπολογίες, δεν μπορώ να ψηφίσω πλήρη συνειδήσει υπέρ της έκθεσης.

Jeffrey Titford (IND/DEM), γραπτώς. – (EN) Το Κόμμα Ανεξαρτησίας του Ηνωμένου Βασιλείου αρνείται να υποστηρίξει τη σύσταση της εξέτασης για την εταιρεία Equitable Life για διάφορους λόγους. Κυρίως διότι οι συστάσεις περιλαμβάνουν μια κοινή ρυθμιστική πολιτική ίδιας φιλοσοφίας με την κοινή γεωργική και την κοινή αλιευτική πολιτική, οι οποίες αποδείχθηκαν καταστροφικές.

Επίσης μια σύσταση να αποζημιωθούν από τους φορολογούμενους οι κάτοχοι ασφαλιστηρίων συμβολαίων της Equitable Life αλλά όχι οι κάτοχοι ασφαλιστηρίων συμβολαίων του National Provident Institution ή τα μέλη του αποτυχημένου θεσμικού συνταξιοδοτικού σχεδίου, η περίπτωση των οποίων είναι εξίσου σοβαρή.

- Έκθεση Παναγιωτοπούλου-Κασσιώτου (Α6-0209/2007)

Μαρία Παναγιωτοπούλου-Κασσιώτου (PPE-DE), Εισηγήτρια. – Κύριε Πρόεδρε, ήθελα να τονίσω την αντίθεσή μου στις τροπολογίες 7 και 8. Δεν ελέγχθηκε η ψηφοφορία και δηλώνω την αντίθεσή μου, διότι το περιεχόμενό τους είναι εκτός θέματος. Θίγει την αρχή της επικουρικότητας και, προσωπικά, πιστεύω ότι η αναφορά σε εξαιρέσεις αποδυναμώνει την αρχή της ίσης μεταχείρισης.

Η έκθεση ελπίζω να έχει καλό αποτέλεσμα και να βοηθήσει όλους, χωρίς εξαιρέσεις.

Alexander Lambsdorff (ALDE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, δηλώνω εξ ονόματος των μελών του γερμανικού κόμματος των Ελευθέρων Δημοκρατών ότι η έκθεση της κ. Παναγιωτοπούλου-Κασσιώτου ασχολείται με ένα πολύ σημαντικό ζήτημα, συγκεκριμένα με τα μέτρα που θα καταστήσουν δυνατό τον συνδυασμό της οικογενειακής ζωής με μία περίοδο σπουδών. Συμμετείχαμε στην ψηφοφορία για να δείξουμε την αλληλεγγύη μας προς τους συναδέλφους μας που εργάστηκαν γι' αυτό.

Παρ' όλα αυτά, θέλω να υπογραμμίσω εξ ονόματος των συναδέλφων μου ότι κατά τη γνώμη μας το θέμα αυτό πρέπει να αντιμετωπιστεί αποκλειστικά και μόνο σε εθνικό επίπεδο και όχι σε επίπεδο ΕΕ. Συνεπώς, το Σώμα πρέπει να εκμεταλλευτεί την ευκαιρία που προσφέρει η έκθεση για να εξετάσει πιο προσεκτικά ποια θέματα εμπίπτουν στην αρμοδιότητά μας και ποια θα ήταν καλύτερο να αφήσουμε στα εθνικά κράτη.

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström και Åsa Westlund (PSE), γραπτώς. – (SV) Το επίπεδο εκπαίδευσης των ανθρώπων είναι κείριας σημασίας για την προσωπική τους εξέλιξη και για την ευρωπαϊκή ανάπτυξη και καινοτομία. Η ευκαιρία για τους φοιτητές να έχουν οικογένειες είναι επίσης πολύ σημαντική από πλευράς ισότητας. Είναι λοιπόν σημαντικό να επενδύσουν τα κράτη μέλη της ΕΕ πιο πολύ στη δημιουργία καλών συνθηκών ώστε να δώσουν τη δυνατότητα στους ανθρώπους να σπουδάζουν και να έχουν οικογένειες ταυτόχρονα. Υπό αυτό το πρίσμα, επιλέξαμε να ψηφίσουμε

υπέρ της έκθεσης παρά το γεγονός ότι τα περισσότερα από τα θέματα που καλύπτει αποτελούν εθνικές, περιφερειακές και τοπικές, και όχι ευρωπαϊκές, αρμοδιότητες.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), γραπτώς. – (PT) Αυτή η έκθεση τονίζει τη σημασία για όλους τους νέους, άνδρες και γυναίκες, των οφελών της ανώτερης ποιοτικής εκπαίδευσης και κατάρτισης που προσαρμόζεται στις νέες απαιτήσεις της αγοράς και της διαρκούς επικαιροποίησης των γνώσεών τους προκειμένου να μπορούν να μπου στην αγορά εργασίας και να σημειώσουν σταθερή πρόοδο.

Το επίπεδο εκπαίδευσης αποτελεί ουσιαστικό παράγοντα στην ικανότητα ανάπτυξης και καινοτομίας μιας κοινωνίας. Ο ΟΟΣΑ θεωρεί ότι η προσθήκη ενός περαιτέρω έτους στον μέσο όρο σπουδών αυξάνει τον ρυθμό ανάπτυξης κατά περίπου 5% αμέσως και κατά 2,5% μακροπρόθεσμα. Στις χώρες με υψηλότερο επίπεδο σπουδών, υπάρχει λιγότερη ανισότητα μεταξύ των ανθρώπων, κάτι που αποτελεί τεράστια πρόκληση για την Πορτογαλία, η οποία είναι η χώρα με την υψηλότερη ανισότητα και την κατώτερη εκπαιδευτική κατάρτιση στην ΕΕ.

Γενικά, όσο υψηλότερο είναι το επίπεδο σπουδών που επιτυγχάνεται, τόσο υψηλότερο είναι και το επίπεδο της απασχόλησης. Εξετάζοντας το σύνολο του πληθυσμού ηλικίας από 25 έως 64 ετών, το ποσοστό απασχόλησης των ατόμων με προσόντα ανώτερης εκπαίδευσης ήταν 84% το 2001, δηλαδή περίπου 15 μονάδες υψηλότερο από τον μέσο όρο για τα άτομα όλων των επιπέδων εκπαίδευσης και σχεδόν 30 μονάδες υψηλότερο απ' ό,τι των ατόμων που δεν προχώρησαν πέρα από την κατώτερη δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Boguslaw Liberadzki (PSE), γραπτώς. – (PL) Κύριε Πρόεδρε, ψηφίζω υπέρ της έκθεσης της Μαρίας Παναγιωτοπούλου-Κασσιώτου σχετικά με ένα ρυθμιστικό πλαίσιο για τα μέτρα συνδυασμού της οικογενειακής ζωής και της περιόδου σπουδών στην Ευρωπαϊκή Ένωση (2006/2276(INI)).

Τα κράτη μέλη πρέπει να εξετάσουν καλύτερα τη θέση των νέων, γυναικών και ανδρών, με οικογενειακές ευθύνες. Η έκθεση ορθά τονίζει την ανάγκη για ένα πλαίσιο πολιτικών που θα παράσχει περισσότερη στήριξη στους νέους ώστε να μπορούν να σπουδάζουν και να φροντίζουν την οικογένειά τους χωρίς να πρέπει να θέσουν έναν από αυτούς τους στόχους σε προτεραιότητα εις βάρος του άλλου.

Η εισηγήτρια προτείνει οι προσδοκίες των νέων, ανδρών και γυναικών, οι οποίοι παράλληλα με τις σπουδές τους αναλαμβάνουν και οικογενειακές ευθύνες, να λαμβάνονται περισσότερο υπόψη τόσο στο επίπεδο των εκπαιδευτικών συστημάτων όσο και σε επίπεδο κοινωνικών συστημάτων. Σε αυτό το πλαίσιο, θα μπορούσε να παρέχεται προσιτή φοιτητική ασφάλιση, καθώς και κοινωνική και ιατρική κάλυψη, οι οποίες θα μπορούσαν να καλύπτουν και τα πρόσωπα που εξαρτώνται από τον φοιτητή ή τη φοιτήτρια. Μεταξύ άλλων μέτρων, θα μπορούσε να είναι η μείωση ή η κατάργηση της φορολογίας των φοιτητών με οικογενειακές ευθύνες.

Ως πανεπιστημιακός λέκτορας, πιστεύω ότι η έκκληση της έκθεσης προς τα κράτη μέλη να συνεργαστούν με ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα και κέντρα επαγγελματικής κατάρτισης για να δημιουργήσουν ένα πιο ευέλικτο πλαίσιο σπουδών, το οποίο θα χρησιμοποιεί τις νέες τεχνολογίες στον τομέα της εκπαίδευσης, αξίζει την αμέριστη υποστήριξή μας.

Catherine Stihler (PSE), γραπτώς. – (EN) Η ισορροπία μεταξύ επαγγελματικής και ιδιωτικής ζωής και η ισορροπία μεταξύ επαγγελματικής, εκπαιδευτικής και ιδιωτικής ζωής είναι σημαντική για ένα υγιές και ευτυχισμένο εργατικό δυναμικό. Οι νέες γυναίκες που σπουδάζουν και έχουν την ευθύνη για τη φροντίδα των παιδιών πρέπει να λάβουν περισσότερη στήριξη σε όλη την ΕΕ.

10. Διορθώσεις και προθέσεις ψήφου: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

(Η συνεδρίαση διακόπτεται στις 12.55 και συνεχίζεται στις 15.00)

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. POETTERING

Πρόεδρος

11. Σύνθεση του Κοινοβουλίου

Πρόεδρος. – Κυρίες και κύριοι, οι αρμόδιες αρχές της Ιρλανδίας με ενημέρωσαν ότι από σήμερα, 19 Ιουνίου 2007, ο κ. Colm Burke διορίστηκε μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου αντικαθιστώντας τον

κ. Coveney. Θα ήθελα να καλωσορίσω θερμά στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο τον κ. Burke και εύχομαι η εργασία του εδώ να του προσφέρει μεγάλη χαρά.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, θέλω να καλωσορίσω και εγώ τον Colm εδώ, ο οποίος αντικαθιστά τον συνάδελφό μας Simon Coveney, ο οποίος εξελέγη στο ιρλανδικό κοινοβούλιο. Δράττομαι αυτής της ευκαιρίας για να ευχηθώ στον Simon κάθε επιτυχία στο μέλλον στην εθνική πολιτική σκηνή. Έχουμε έναν εξαιρετικό αντικαταστάτη στο πρόσωπο του Colm Burke, ο οποίος προέρχεται από την εκλογική περιφέρεια του Simon, το Cork South.

Πρόεδρος. – Σας ευχαριστούμε πολύ, κυρία Doyle. Με τις καλές ευχές σας, πρέπει να είναι επιτυχής!

Πρόεδρος. – Βάσει του άρθρου 3, παράγραφος 2, του Κανονισμού, για όσο χρονικό διάστημα δεν έχει ελεγχθεί η εντολή του ή εκδοθεί απόφαση σε περίπτωση διαφοράς, ο κ. Burke καταλαμβάνει την έδρα του στο Κοινοβούλιο και συμμετέχει στα όργανά του με πλήρη δικαιώματα, υπό τον όρο ότι έχει προηγουμένως προβεί στη δήλωση ότι δεν κατέχει οποιοδήποτε αξίωμα ασυμβίβαστο με την ιδιότητα του βουλευτή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

12. Έγκριση των συνοπτικών πρακτικών της προηγούμενης συνεδρίασης: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

(Εγκρίνονται τα πρακτικά της χθεσινής συνεδρίασης)

13. Συμπεράσματα της συνεδρίασης της G8 - Αναπτυξιακοί στόχοι της Χιλιετιρίδας - το ήμισυ της διαδρομής (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει την κοινή συζήτηση

– των δηλώσεων του Συμβουλίου και της Επιτροπής για τα συμπεράσματα της συνόδου κορυφής της G8, και

– της έκθεσης (A6-0220/2007) της κ. Kinnock, εξ ονόματος της Επιτροπής Ανάπτυξης, σχετικά με τους αναπτυξιακούς στόχους της Χιλιετίας – το ήμισυ της διαδρομής (2007/2103(INI)).

Δεν εκπροσωπείται το Συμβούλιο.

Louis Michel, μέλος της Επιτροπής. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι βουλευτές, πρωτίστως θα προβώ σε ορισμένα σχόλια, όπως μου ζητήθηκε να πράξω, για την έκβαση της Διάσκεψης Κορυφής του Heiligendamm σχετικά με τα αναπτυξιακά θέματα και τα θέματα που αφορούν την Αφρική.

Και μόνο το γεγονός ότι αυτά τα θέματα θα πρέπει για μια ακόμη φορά να λάβουν ιδιαίτερη προσοχή ήταν αυτό καθαυτό καλό νέο. Η επαναβεβαίωση της Αφρικής ως σημαντικού θέματος στη διαδικασία του Ομίλου των 8 είναι καλό πράγμα, προφανώς όμως δεν σημαίνει και τίποτα το ιδιαίτερο, αν ληφθούν υπόψη τα πραγματικά αποτελέσματα. Αντιλαμβάνομαι τις επικρίσεις αυτών που είναι απογοητευμένοι με τις αναφορές στην αναπτυξιακή βοήθεια. Ο συμβιβασμός που εγκρίθηκε περιορίζεται να επαναλάβει απλώς τη δέσμευση του Gleneagles, και πιστεύω ότι θα μπορούσαμε να είχαμε επιδείξει μεγαλύτερη φιλοδοξία.

Γνωρίζουμε ότι, από την πλευρά της, η Ευρωπαϊκή Ένωση των 27 θα χρηματοδοτήσει μεταξύ του 80 με 100% των δεσμεύσεων του Ομίλου των 8 για την Αφρική. Δεν πρέπει να επιτρέψουμε στα μέλη του Ομίλου των 8 να παραμελήσουν την ίδια τους τη δέσμευση, η οποία, υπενθυμίζω, συνίστατο στον διπλασιασμό της βοήθειας στην Αφρική. Ορισμένα μέλη του Ομίλου των 8 κάθε άλλο παρά στον σωστό δρόμο είναι για να τιμήσουν αυτή τους τη δέσμευση. Συνολικά, η αμερικανική βοήθεια, λόγω χάρη, έχει μειωθεί κατά 20% της Ιαπωνίας κατά 10%, και πρέπει βεβαίως να πράξουν περισσότερα.

Όσον αφορά τα ζητήματα της διακυβέρνησης, όσο και τις βασικές αρχές της αναπτυξιακής πολιτικής, με χαροποιεί εύλογα το γεγονός ότι η προσέγγισή μας στο θέμα της καλής διακυβέρνησης, δηλαδή μια προσέγγιση που είναι πολυδιάστατη και έχει ολιστικό χαρακτήρα, όσο και η διατύπωση που προτείναμε, διατηρήθηκαν στην τελική δήλωση για την Αφρική. Η στρατηγική μας για τη διακυβέρνηση εστιάζεται στα αποτελέσματα και στην προσφορά κινήτρων για μεταρρυθμίσεις σε αυτές τις χώρες, που έχουν δεσμευτεί να προβούν σε ενδεδειγμένες και αξιόπιστες μεταρρυθμίσεις διακυβέρνησης, επί τη βάσει σταθερής πολιτικής βούλησης.

Χαίρομαι που επισημαίνω το γεγονός ότι το έργο της Συνόδου Κορυφής του Ομίλου των 8 φέτος επικεντρώθηκε κυρίως στην εκπαίδευση: αυτή είναι αναμφίβολα μια από τις πλέον πολύτιμες συμβολές. Η δήλωση εκφράζει σαφώς την ανάγκη χρηματοδότησης αυτών των αναγκών, οι οποίες δεν καλύπτονται και των οποίων εκτιμάται ότι η νομισματική αξία ανέρχεται σε 500 εκατομμύρια δολάρια ΗΠΑ για το 2007 για όλες τις χώρες που συμμετέχουν στην Πρωτοβουλία «Εκπαίδευση για όλους».

Με χαροποιεί, επίσης, το τελικό κείμενο για τους χρηματοδοτικούς πόρους σε θέματα υγείας, για το Παγκόσμιο Ταμείο και για προγράμματα πρόληψης της μετάδοσης από τις μητέρες στα παιδιά. Τα 60 δισεκατομμύρια δολάρια ΗΠΑ, για τα οποία δόθηκε υπόσχεση στα αμέσως επόμενα χρόνια για την καταπολέμηση του HIV/AIDS, της ελονοσίας και της φυματίωσης αντιπροσωπεύουν σαφή και αυστηρή δέσμευση σε σύγκριση με την επιφυλακτική γλώσσα, η οποία χρησιμοποιήθηκε αρχικώς και η οποία παρέλειπε οποιαδήποτε ρητή δέσμευση αναφορικά με τους απαιτούμενους χρηματοδοτικούς πόρους.

Θα συνοψίσω τις παρατηρήσεις μου για τον Όμιλο των 8 με μια παρατήρηση γενικότερης φύσεως. Ο διαγωνισμός ομορφιάς αριθμών και δηλώσεων, στον οποίο φαίνεται να επιδίδεται ο Όμιλος των 8 σε ό,τι αφορά την ανάπτυξη, δεν έλκει τους αφρικανούς εταίρους μας. Τουναντίον μάλιστα, καθώς οι τελευταίοι μας προτάσσουν την έλλειψη επιτόπιων αποτελεσμάτων και, πρωτίστως, το γεγονός ότι δεν τηρούμε τις δεσμεύσεις μας. Μας τα προτάσσουν, μάλιστα, με όλως ιδιαίτερο σθένος, καθώς βρήκαν ένα εναλλακτικό μοντέλο στην Κίνα. Όχι μόνο η Κίνα αγοράζει τεράστιες ποσότητες πρώτων υλών από την Αφρική, αλλά κατασκευάζει δρόμους, υπουργεία και νοσοκομεία, μήνες μόλις μετά την υποβολή του αιτήματος που της υποβλήθηκε και την υπόσχεση που έδωσε. Αυτό είναι όντως σημαντικό επίτευγμα, όταν οι ίδιες μας οι διαδικασίες, οι οποίες επιπλέον κατά βάση θεσπίστηκαν από το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, μας επιβάλλουν *εκ των πραγμάτων* χρονοδιαγράμματα αρκετών χρόνων από τη στιγμή που επετεύχθη η συμφωνία μέχρι την ώρα που εφαρμόστηκε στην πράξη.

Πρέπει, ωστόσο, να αντλήσουμε επίσης ένα δίδαγμα σε ό,τι αφορά τον Όμιλο των 8: ενώ η Αφρική αναπτύσσει ολοένα και περισσότερο σχέσεις με αναδυόμενες χώρες, ο διαγωνισμός ομορφιάς του Ομίλου των 8 θα καταστεί παράπλευρο θέαμα, το οποίο θα πείθει ολοένα και λιγότερο, αν δεν καταφέρουμε να συμπεριλάβουμε την Κίνα και τις άλλες αναδυόμενες χώρες σε διεθνείς πρωτοβουλίες για την Αφρική και την ανάπτυξη. Αυτός είναι, πράγματι, ο λόγος που θα μεταβώ στην Κίνα στις αρχές Ιουλίου: για να μιλήσω για την Αφρική με τους κινέζους συναδέλφους.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι βουλευτές, προτού ολοκληρώσω, θέλω να πω λίγα λόγια για την έκθεση της κ. Kinnock και, επομένως, για τους Αναπτυξιακούς Στόχους της Χιλιετίας στο ενδιάμεσο στάδιο, την τρέχουσα συνάφεια των οποίων θεωρώ αναντίρρητη. Παραμένω πεπεισμένος ότι οι Στόχοι της Χιλιετίας είναι εφικτοί, αρκεί, βέβαια, όλοι όσοι ενεργοποιούμαστε στο πεδίο της ανάπτυξης –όχι μόνο οι χορηγοί, αλλά και οι χώρες εταίροι– να τηρούμε τις δεσμεύσεις μας. Θέλω, επίσης, να δώσω έμφαση στη σταθερή και απόλυτη δέσμευση της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε αυτή την κρίσιμη περίοδο υλοποίησης των στόχων αυτών.

Σε αυτό το σημείο θέλω, λοιπόν, να προβώ σε ορισμένες παρατηρήσεις –και, μάλιστα, να εκφράσω ορισμένες επιφυλάξεις– όσον αφορά τις λεπτομέρειες του μηνύματος, το οποίο εμπεριέχεται στην έκθεση. Μολονότι, βεβαίως, συμφωνώ σε πολύ μεγάλο βαθμό με το περιεχόμενο αυτής της έκθεσης, παρά ταύτα με εκπλήσσει κάπως το συγκεκριμένο μήνυμα που στέλνει η έκθεση στον κόσμο όσον αφορά την απόδοση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως χορηγού βοήθειας. Θέλω να επισημάνω ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι –και ας μην το λησμονούμε αυτό– ο κύριος πάροχος αναπτυξιακής βοήθειας σε ό,τι αφορά τον όγκο, όσο και το ποσοστό επί του ακαθάριστου εγχώριου εισοδήματος: αφιερώνουμε κατά κεφαλή 100 ευρώ σε αυτή, σε σύγκριση με τα μόλις 69 ευρώ που συνεισφέρει η Ιαπωνία και τα 53 ευρώ των Ηνωμένων Πολιτειών. Αυτός δεν είναι λόγος για την επίδειξη πομφολυγώδους αυταρέσκειας, βεβαίως, αφού η πρόοδος είναι προφανώς δυνατή και αναγκαία σε αυτόν τον τομέα. Αυτή η πρόοδος σχεδιάζεται, πάντως, καθώς η Ευρωπαϊκή Ένωση δεσμεύεται γι' αυτό μέσω της ευρωπαϊκής κοινής αντίληψης για την ανάπτυξη.

Το Σώμα εκφράζει, στην έκθεση, τη λύπη του για το γεγονός ότι η αύξηση της βοήθειας από ορισμένα κράτη μέλη οφείλεται εν μέρει στη διαγραφή χρεών. Συμφωνώ, βεβαίως, με την αιχμηρότητα αυτής της παρατήρησης ή με αυτή την επιφύλαξη. Ούτως ειπείν, ακόμη και αν αφήσουμε κατά μέρος την ελάφρυνση του χρέους, αυξάνεται η βοήθεια που χορηγεί η Ευρωπαϊκή Ένωση, κάτι που δεν συμβαίνει με τους άλλους μείζονες χορηγούς βοήθειας. Ωστόσο, προφανώς μας αγγίζει ιδιαίτερα αυτό το επιχείρημα και γι' αυτό η Επιτροπή κάλεσε τα κράτη μέλη να θεσπίσουν, μέχρι τέλους του έτους, ένα εθνικό χρονοδιάγραμμα, που να δείχνει τις αυξήσεις του προϋπολογισμού, οι οποίες θα επιτρέψουν στα κράτη μέλη να επιτύχουν τους στόχους τους για την αναπτυξιακή βοήθεια μέχρι το 2010.

Επιπλέον, δεν πρέπει να υποτιμούμε ούτε την αποτελεσματικότητα των μέτρων, ούτε τον πολλαπλασιαστικό αντίκτυπο του επιμερισμού του έργου μεταξύ Επιτροπής και κρατών μελών. Ούτε πρέπει να υποτιμούμε την αξία της προσαρμογής μας στις στρατηγικές και στις διαδικασίες των χωρών-εταίρων, πόσο δε μάλλον, την αυξανόμενη προσφυγή στη δημοσιονομική στήριξη, η οποία είναι σημαντική. Σε αυτά τα πεδία, επίσης, η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι αδιαφιλονίκητα πρωτοπόρος. Σημειώνω, ωστόσο, μια κάποια δυσανασχέτιση όσον αφορά τη δημοσιονομική στήριξη, η οποία, πάντως, είναι το προτιμώμενο εργαλείο εταιρικής σχέσης, καθώς αντικατοπτρίζει την εμπιστοσύνη μεταξύ εταίρων που έχουν ισότιμα δικαιώματα και υποχρεώσεις. Μέσω της στήριξης στις εθνικές πολιτικές και της συμμετοχής στη δημοσιονομική διαδικασία, θεσπίζουμε το μέσο που κατεξοχήν ενδείκνυται για αφομοίωση από τις χώρες-εταίρους, μια διευθέτηση που παρέχει επίσης προβλεπτικότητα και εξαιρετική ευελιξία. Βεβαίως, είναι δυνατή η περαιτέρω βελτίωση του μηχανισμού. Αυτός είναι ο σκοπός της σύμβασης για τους Στόχους της Χιλιετίας, την οποία επεξεργάζεται στην παρούσα φάση η Επιτροπή –ένα θέμα το οποίο έθιξα ακροθιγώς χθες, όταν απάντησα στην επιτροπή, στον συνάδελφό μας, τον κ. van den Berg– και θα έχουμε τη δυνατότητα, στις ερχόμενες εβδομάδες, να συζητήσουμε μαζί σας τα κριτήρια και τις προϋποθέσεις αυτής της σύμβασης για τους Στόχους της Χιλιετίας.

Αυτές είναι μερικές μόνο παρατηρήσεις. Επιπλέον, πιστεύω ότι είναι ζωτικής σημασίας να συνενώσουμε τις δυνάμεις μας προς επίτευξη των Στόχων της Χιλιετίας. Χάρη στην προσέγγισή μας, οι αναπτυσσόμενες χώρες θα λάβουν ένα σαφές μήνυμα αλληλεγγύης από την Ευρωπαϊκή Ένωση, που δεν μπορεί να είναι άλλο από την παροχή στήριξης σε αυτές προκειμένου να εκφράσουν τη δική τους αποφασιστικότητα.

Εν κατακλείδι, θέλω να ευχαριστήσω την κ. Kinnock γι' αυτή την πολύ σημαντική έκθεση και να τη συγχαρώ σχετικά. Οντως θέτει τα πράγματα στο σωστό τους πλαίσιο. Πρόκειται για μια άκρως χρήσιμη συμβολή και σταθερή πηγή έμπνευσης για το έργο της Επιτροπής.

Glenys Kinnock (PSE), εισηγητής. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, σας ευχαριστώ πολύ για την παρουσία σας εδώ, με την οποία προσδίδετε το κύρος που αξίζουν αυτά τα θέματα στο Κοινοβούλιο. Θέλω επίσης να ευχαριστήσω τον Επίτροπο για τα ευγενικά του σχόλια. Πιστεύω ότι πολλοί από εμάς εδώ λυπούνται για το γεγονός ότι το Συμβούλιο επέλεξε να μην παραστεί σήμερα εδώ στις συζητήσεις σχετικά με τη G8 και τους αναπτυξιακούς στόχους της Χιλιετίας. Λυπόμαστε που οι προτεραιότητες τους οδήγησαν αλλού.

Η έκθεσή μου είναι μια ευκαιρία να αξιολογήσουμε, στο ήμισυ της διαδρομής, την πρόοδο ή όχι όσον αφορά την επίτευξη των αναπτυξιακών στόχων της Χιλιετίας. Φυσικά η αλήθεια είναι ότι πολλές νοτίως της Σαχάρας χώρες δεν βρίσκονται σε πορεία επίτευξης ούτε ενός από τους ΑΣΧ. Σχεδόν καμία χώρα στην Αφρική δεν βρίσκεται σε πορεία επίτευξης των αναπτυξιακών στόχων της Χιλιετίας για την παιδική και μητρική υγεία. Γι' αυτό, η επιτροπή μας συμφώνησε ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να συνεχίσει να ηγείται των προσπαθειών στήριξης των δικαιωμάτων σεξουαλικής και αναπαραγωγικής υγείας μέσω χρηματοδότησης και άλλης στήριξης. Το 2005, οι ηγέτες του πλούσιου κόσμου συνεδρίασαν στη σύνοδο κορυφής των G8 στο Gleneagles και δεσμεύτηκαν να διπλασιάσουν την ετήσια ενίσχυση στις φτωχές χώρες σε 50 δισ. δολάρια ΗΠΑ και να παράσχουν 100% διαγραφή των χρεών.

Τον Μάιο του 2005, το Συμβούλιο της ΕΕ είχε ήδη καθορίσει την ατζέντα για τη σύνοδο κορυφής του Gleneagles, η οποία διεξήχθη τον Ιούλιο του 2005. Συμφώνησαν –και αυτό είναι σημαντικό– επί μιας χρονικά δεσμευτικής υπόσχεσης να επιτύχουν το 0,7% του ΑΕΕ και την πλήρη διαγραφή (100%) του χρέους. Όταν έγραφα την έκθεσή μου, ήταν σαφές ότι υπήρχαν σοβαρά ερωτηματικά για την αξιοπιστία ορισμένων κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επί αυτού του θέματος διαφώνησα σοβαρά με τον Επίτροπο. Αν εξαιρέσουμε τη διαγραφή των χρεών, πολλά κράτη μέλη μένουν πίσω. Οι συμφωνίες μείωσης του χρέους με το Ιράκ και τη Νιγηρία καταμετρήθηκαν με τέτοιο τρόπο ώστε να αλλοιωθεί η αληθινή εικόνα για τα επίπεδα της πραγματικής βοήθειας. Εκτιμάται ότι το 2006 ανήλθε σε 13 δισ. δολάρια ΗΠΑ περίπου. Το 2010, όταν η βοήθεια στην Αφρική υποτίθεται ότι θα έχει φτάσει στα 50 δισ. δολάρια ΗΠΑ ετησίως, η μείωση του χρέους θα έχει αποσβεστεί σε μεγάλο βαθμό και συνεπώς δεν θα ενισχύει πλέον το ποσό βοήθειας που δίνει μια χώρα. Το έλλειμμα εκτιμάται τώρα από τον Oxfam ότι ανέρχεται στο απολύτως σκανδαλιστικό ποσό των 30 δισ. δολαρίων ΗΠΑ.

Στη σύνοδο των G8, είδαμε τις προσπάθειες ορισμένων κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης να πιέσουν για την επίτευξη των δεσμεύσεων. Αλλά αυτό που είδαμε, όπως είπατε κύριε Επίτροπε, ήταν μια επανάληψη και επιβεβαίωση των υποσχέσεων του 2005 για αύξηση της βοήθειας. Ακόμα δεν έχουμε σαφή χρονοδιαγράμματα και πρακτικές δεσμεύσεις. Χρειαζόμαστε περισσότερες λεπτομέρειες και σαφείς χρηματοπιστωτικές δεσμεύσεις, οι οποίες θα γεμίσουν, για παράδειγμα, τα χρηματοδοτικά κενά για τις χώρες που ενέκριναν την πρωτοβουλία «Εκπαίδευση για όλους» (FTI).

Χρειαζόμαστε επίσης σαφήνεια στη δέσμευση για την ενίσχυση της καθολικής πρόσβασης στο HIV/Aids. Μιλούν για 5 εκατομμύρια ανθρώπους το 2010. Θέλουμε να μάθουμε αν αυτός ο αριθμός είναι παγκόσμιος, διότι, αν είναι, τότε θα έπρεπε να πλησιάζει τα 10 εκατομμύρια. Αν ισχύει μόνο για την Αφρική, τότε το ανακοινωθέν παρουσιάζει μια κάπως διαφορετική εικόνα. Φυσικά, δεν υπάρχει και πάλι συγκεκριμένη ημερομηνία στόχος. Η αλήθεια είναι ότι οι αναπτυσσόμενες χώρες δεν θέλουν μια επιταγή από το ταχυδρομείο ή μια υποσχετική. Θέλουν να μπορούν να εφαρμόσουν αξιόπιστα και κοστολογημένα σχέδια, όπως κάνουν και οι δικές μας κυβερνήσεις.

Όσον αφορά την αλλαγή του κλίματος, όλες οι χώρες που ανήκουν στη G8 εκτός από τις ΗΠΑ και τη Ρωσία συμφώνησαν να μειώσουν τις εκπομπές κατά το ήμισυ μέχρι το 2050. Η δέσμευση των ΗΠΑ να συνδράμει στις προσπάθειες του ΟΗΕ χαιρετίστηκε θετικά. Ωστόσο, και πάλι πρέπει να πω ότι δεν υπήρχαν σαφείς δεσμευτικοί στόχοι και ακόμα και ο στόχος του 50% μέχρι το 2050 δεν είχε κανένα έτος ως βάση που να συμφωνήθηκε από τη G8 στη Γερμανία. Δεν υπάρχει επίσης καμία συμφωνημένη πρόθεση να περιοριστεί η αλλαγή του κλίματος στους 2°C. Στο πλαίσιο της σημασίας που προσδίδουμε στη μείωση του χρέους και στις δεσμεύσεις για βοήθεια, ξέρουμε ότι το όλο θέμα του δίκαιου εμπορίου εξακολουθεί να μας ξεφεύγει. Πέρυσι στη σύνοδο της G8 στην Αγ. Πετρούπολη απηύθυναν έντονη έκκληση για την επιτυχή ολοκλήρωση του Γύρου της Ντόχα, αλλά αυτό που βλέπετε, στην πραγματικότητα, απέχει παρασάγγας από αυτό για το οποίο νόμιζαν οι αναπτυσσόμενες χώρες ότι συμφωνούσαν όταν αποφάσισαν να συμμετάσχουν στον αναπτυξιακό γύρο της Ντόχα. Το μόνο που έκαναν οι χώρες της G8 στη Γερμανία ήταν να επαναλάβουν αυτό που είπαν στην Αγ. Πετρούπολη πριν από ένα έτος.

Όσον αφορά τις ΣΟΕΣ, συνιστώ ιδιαίτερα την τροπολογία του κ. van den Berg, η οποία δυστυχώς παραλήφθηκε από το κείμενο που έχετε ανά χείρας διότι έγινε ένα λάθος κατά τη σύνθεση του κειμένου. Πιστεύω ότι αποτελεί μια ιδιαίτερα πολύτιμη προσθήκη στη συζήτηση για τις ΣΟΕΣ.

Τέλος, θέλω να πω ότι αυτό που πρέπει να δούμε τώρα είναι πλήρη αλλαγή ταχύτητας. Το 2005, χιλιάδες πολίτες μας σε όλο τον κόσμο διαδήλωναν υπό το σύνθημα «κάντε τη φτώχεια παρελθόν». Βλέπουμε ότι αυτή η βοήθεια είναι πραγματικά αποτελεσματική. Υπάρχουν αληθινές βελτιώσεις στη μείωση της φτώχειας, στην αύξηση των παιδιών που πηγαίνουν στο σχολείο, στη βελτίωση της υγείας και στη διάσωση ανθρώπινων ζωών. Ωστόσο, πρέπει να επιτευχθεί πραγματική κοινωνική και πολιτική αλλαγή, καθώς και η αύξηση της επίγνωσης ότι αυτό που ζητούμε εδώ δεν είναι ελεημοσύνη αλλά δικαιοσύνη για τις αναπτυσσόμενες χώρες του κόσμου.

(Χειροκροτήματα)

Πρόεδρος. – Σας ευχαριστούμε για το εξαιρετικό έργο σας, κυρία Kinnock, και συγχαρητήρια για την έκθεσή σας.

Maria Martens, *εξ ονόματος της Ομάδας PPE-DE.* – (NL) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, οι αναπτυξιακοί στόχοι της Χιλιετίας, οι οποίοι καθορίστηκαν το 2000, αποτελούν φιλόδοξα σχέδια για τη δραστική μείωση της φτώχειας στον κόσμο μέχρι το 2015. Στα τέλη του τρέχοντος μήνα, θα είμαστε στο ήμισυ αυτής της περιόδου, αλλά όχι στο ήμισυ ως προς την επίτευξη αυτών των στόχων, δυστυχώς, ούτε κατά διάνοια. Η αναπτυξιακή ατζέντα έχει μείνει πολύ πίσω από το πρόγραμμά της. Υπάρχουν ακόμα πάρα πολύ άνθρωποι που πεθαίνουν από λιμό, πάρα πολλά παιδιά που δεν έχουν ακόμα πρόσβαση στο σχολείο, πάρα πολλές γυναίκες που βρίσκονται ακόμα σε μειονεκτική θέση και το AIDS, η ελονοσία και η φυματίωση εξακολουθούν να στερούν τη ζωή πάρα πολλών θυμάτων και δυστυχώς θα μπορούσα να συνεχίσω για πολλή ώρα ακόμα.

Είναι σημαντικό να βελτιωθεί η ποιότητα και η ποσότητα της ενίσχυσης και πολλά εξαρτώνται από την πολιτική βούληση των χωρών. Είναι περιττό να πούμε ότι όλες οι χώρες πρέπει πραγματοποιήσουν τη δέσμευσή τους και να διαθέσουν το 0,7% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος τους για την αναπτυξιακή βοήθεια. Ωστόσο, το θέμα δεν είναι μόνο τα χρήματα. Αφορά την καλύτερη και πιο αποτελεσματική βοήθεια και τον καλύτερο συντονισμό αυτής της βοήθειας. Η πλασματική βοήθεια στην οποία τα χρήματα δαπανώνται κυρίως σε συμβούλους, σε εκθέσεις αξιολόγησης και σε μελέτες, πρέπει να μειωθεί.

Εξ ονόματος της Ομάδας μου, θέλω να ανοίξω μια σειρά άλλων θεμάτων. Καταρχάς, θέλω να επιστήσω την προσοχή σας στη σημασία της διαφάνειας των χρηματοοικονομικών εισροών. Πρέπει να είναι σαφές το πού καταλήγουν τα χρήματα. Δεύτερον, όσον αφορά τη μείωση του χρέους, αν και τα χρέη αποτελούν μεγάλο πρόβλημα για πολλές χώρες, η μείωσή τους δεν μπορεί και δεν πρέπει να γίνει ανταμοιβή για την κακοδιαχείριση από τις κυβερνήσεις. Γι' αυτό η μείωση του χρέους είναι δυνατή

μόνο υπό αυστηρούς όρους, όπως η καλή διαχείριση και η διαφάνεια. Πρέπει να διασφαλιστεί ότι οι πόροι που διατέθηκαν δαπανήθηκαν πραγματικά για την καταπολέμηση της φτώχειας. Τρίτον, θέλω να επιστήσω την προσοχή σας στη σημασία του εμπορίου. Το εμπόριο και το άνοιγμα των αγορών μπορεί, υπό ορισμένες συνθήκες, να γίνει μια τεράστια δύναμη ώθησης για οικονομική ανάπτυξη. Οι χώρες πρέπει να μπορούν να υπολογίζουν στην υποστήριξή μας σε αυτή την προσπάθεια.

Όσον αφορά τα δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας, θέλω να προειδοποιήσω να μην κάψουμε τα χλωρά μαζί με τα ξερά. Πρέπει να εξακολουθεί να είναι ελκυστική για τη βιομηχανία η έρευνα για την καταπολέμηση των ασθενειών που σχετίζονται με τη φτώχεια. Γι' αυτό απαιτείται ένα ορισμένο επίπεδο προστασίας για τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας.

Τέλος, όσον αφορά τη σεξουαλική και αναπαραγωγική υγεία, πολλές γυναίκες στις αναπτυσσόμενες χώρες διατρέχουν υψηλό κίνδυνο, διακινδυνεύουν ακόμα και τη ζωή τους, κατά τη διάρκεια και μετά από μια εγκυμοσύνη. Πολλές γυναίκες πεθαίνουν αναίτια λόγω μιας εγκυμοσύνης. Η βοήθεια σε αυτόν τον τομέα είναι εξαιρετικά επείγουσα. Γι' αυτό είμαστε υπέρ της παροχής περισσότερης βοήθειας γι' αυτές τις γυναίκες.

Margrietus van den Berg, εξ ονόματος της Ομάδας PSE. – (NL) Κύριε Πρόεδρε, δυστυχώς, το Συμβούλιο είναι απόν, κάτι για το οποίο η Σοσιαλιστική Ομάδα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είναι βαθύτατα απογοητευμένη. Το 2000, 191 ηγέτες του κόσμου δεσμεύτηκαν στη Διακήρυξη της Χιλιετίας να πατάξουν την ακραία φτώχεια στον κόσμο μέχρι το 2015 και να βελτιώσουν την υγεία και την ευημερία των φτωχότερων λαών. Επί του παρόντος, ένας στους πέντε ανθρώπους στον κόσμο δεν έχει πρόσβαση σε βασικές κοινωνικές ανάγκες, όπως η εκπαίδευση και το καθαρό πόσιμο νερό. Σε δύομισι ακριβώς χρόνια θα βρισκόμαστε στο ήμισυ της διαδρομής για την επίτευξη των ΑΣΧ. Η άριστη έκθεση της κ. Kinnock, την οποία υποστηρίζουμε πλήρως, κάνει μια αποτίμηση των όσων έχουμε επιτύχει μέχρι στιγμής.

Τα τελευταία επτάμισι χρόνια, κάποιοι εργάστηκαν σκληρά για να επιτευχθούν αυτοί οι στόχοι και σημειώθηκαν αρκετές μεγάλες επιτυχίες. Ειδικά στην Ασία, όπου η φτώχεια μειώθηκε σημαντικά. Ο αριθμός των ανθρώπων που πρέπει να επιβιώσουν με λιγότερο από 1 δολάριο ΗΠΑ ημερησίως μειώθηκε εκεί κατά πάνω από 250 000 από το 1990. Και στην κεντρική Ασία η κατάσταση βελτιώνεται αισθητά. Και στις δύο περιοχές, ο αριθμός των υποσιτισμένων παιδιών μειώθηκε δραματικά. Η παιδική θνησιμότητα ελαττώθηκε κατά πολλές ποσοστιαίες μονάδες. Εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι στην Κεντρική Αμερική και στην Ασία βγήκαν από τη φτώχεια, κάτι για το οποίο αυτές οι περιοχές και όλος ο κόσμος πρέπει να είναι υπερήφανοι.

Αυτό που εξακολουθεί να μην πηγαίνει καλά στην Ασία και στην Κεντρική Αμερική είναι το τεράστιο χάσμα μεταξύ πλούσιων και φτωχών. Πρέπει να βοηθήσουμε στην εφαρμογή στρατηγικών για πιο δίκαιη κατανομή των φυσικών πόρων και του εδάφους, για πιο δίκαιους φόρους, για λιγότερη διαφθορά και καλή διακυβέρνηση. Πάρα πολλοί άνθρωποι, παρά την ανάπτυξη και την πρόοδο, εξακολουθούν να στερούνται βασικές κοινωνικές ανάγκες. Αυτό θα έπρεπε να είναι το επίκεντρο των ευρωπαϊκών προγραμμάτων βοήθειας, μέσω της κοινωνίας των πολιτών.

Σε μία ήπειρο, οι Στόχοι της Χιλιετίας απομακρύνονται όλο και περισσότερο αντί να πλησιάζουν τα τελευταία χρόνια. Η Αφρική, παρά τα μεμονωμένα γενναία επιτεύγματα, παρά τις προσπάθειες πολλών, ακολουθεί καθοδική πορεία. Είναι σχεδόν αδύνατο να επιτευχθούν εκεί οι Στόχοι της Χιλιετίας εγκαίρως. Τα τρία τέταρτα του πληθυσμού πάσχουν από AIDS/HIV στη νοτίως της Σαχάρας Αφρική.

Ο αριθμός των ανθρώπων που λιμοκτονούν αυξήθηκε σε αυτή την περιοχή κατά δεκάδες εκατομμύρια. Πώς μπορούμε να αλλάξουμε τη νοοτροπία των ομάδων που είναι επιτυχημένες; Πώς μπορούμε να βοηθήσουμε τους αφρικανούς επιχειρηματίες, τις κοινοπραξίες γυναικών και τις τράπεζες μικροπιστώσης να βοηθήσουν ώστε να αναστραφεί το κλίμα; Καταρχάς, θέτοντας στο επίκεντρο όχι μόνο τα θύματα, αλλά και τις επιτυχίες, όπως για παράδειγμα το τέλος των πολέμων, στη Μοζαμβίκη μεταξύ άλλων περιοχών, καθώς και τους κορυφαίους αφρικανούς διπλωμάτες όπως τον Κόφι Ανάν, τους οίκους μόδας από την Αμπούτζα, τους οινοπαραγωγούς από τη Νότια Αφρική, τους πιλότους από τη Γκάνα, τους κορυφαίους ποδοσφαιριστές από όλη την Αφρική και τις γυναίκες επιχειρηματίες στον τομέα της ΤΠΕ. Αυτοί είναι οι άνθρωποι που θα αλλάξουν την Αφρική. Αυτοί είναι οι άνθρωποι με τους οποίους θέλω να διαμορφώσουμε εταιρικές σχέσεις. Αυτοί είναι οι άνθρωποι στους οποίους πρέπει να επικεντρώσουμε την ευρωπαϊκή μας βοήθεια. Αυτοί πρέπει να λάβουν εμπορικά οφέλη αντί να ασχολούνται με τα δικά μας απορριφθέντα αγαθά.

Είναι καιρός για ένα νέο ξεκίνημα. Ένα σημείο καμπής, αν και ανηφορικό. Εξάλλου, αν συνδυάσουμε την ποιότητα και τους εθνικούς πόρους με την ειλικρινή μας συνεργασία στους τομείς της βοήθειας και του εμπορίου, η Αφρική θα μπορέσει να αναγεννηθεί από τις στάχτες της. Ειλικρινής συνεργασία σημαίνει ότι πρέπει να στρέψουμε το Ευρωπαϊκό Ταμείο Ανάπτυξη και τους προϋπολογισμούς ενίσχυσής μας περισσότερο προς τους Στόχους της Χιλιετίας, την εκπαίδευση και την υγειονομική περίθαλψη.

Έχετε δίκιο, κύριε Επίτροπε, οι συμβάσεις ΑΣΧ είναι ένας καλός τρόπος να επιτευχθεί αυτό. Σε αυτό περιλαμβάνεται επίσης και η ομάδα των G8, οι οποίοι θέτουν αληθινές προθεσμίες για σημαντικά έργα. Ειλικρινής συνεργασία σημαίνει γενναιόδωρες συμφωνίες οικονομικής εταιρικής σχέσης. Οι αφρικανοί επιχειρηματίες πρέπει να είναι σε θέση να διαθέσουν τα προϊόντα τους στις αγορές μας με προστιθέμενη αξία. Αν το ΣΓΠ+ μπορεί να βοηθήσει σε αυτό, τότε πρέπει να το κάνει. Ας δημιουργήσουμε μια αφρικανική ομάδα απαρτιζόμενη από καλούς παίκτες, από νικητές, και ας δώσουμε στην αφρικανική ομάδα την ευκαιρία να κερδίσει αυτόν τον ποδοσφαιρικό αγώνα στο δεύτερο ημίχρονο του παιχνιδιού για τους ΑΣΧ του 2015. Αυτό θα ωφελήσει την Αφρική, αλλά και τον υπόλοιπο κόσμο.

Johan Van Hecke, *εξ ονόματος της Ομάδας ALDE.* – (NL) Κύριε Πρόεδρε, ίσως δεν είναι σύμπτωση το γεγονός ότι ακούγονται πολλά ολλανδικά σε μια συζήτηση για την αναπτυξιακή συνεργασία, κάτι που με χαροποιεί ιδιαίτερα.

Κρίνοντας από τα αποτελέσματα της G8, μπορούμε να πούμε με ασφάλεια ότι η διαδικασία επίτευξης των αναπτυξιακών στόχων της Χιλιετίας αρχίζει να εξελίσσεται σε μια περίπτωση όπου γίνεται ένα βήμα μπροστά και δύο πίσω. Πράγματι, το θέμα της Αφρικής αναφέρθηκε εν συντομία στο Heiligendamm, έστω και αν η πρόθεση ήταν να μην αποξενωθούν ο Μπόνο και ο Μπομπ Γκέλντοφ. Αυτές οι υποσχέσεις από το 2005 επαναλήφθηκαν για άλλη μια φορά, αλλά δεν αναλήφθηκαν νέες δεσμεύσεις, πόσο μάλλον ένα χρονοδιάγραμμα. Συμμερίζομαι την ανησυχία της κ. Kinnock ότι, με αυτόν τον ρυθμό, δεν θα τα καταφέρουμε μέχρι το 2015. Επιπροσθέτως, η έκθεση Kinnock έχει γίνει ένα πολύ δίκαιο έγγραφο, στο οποίο οι ανησυχίες της Ομάδας μας λήφθηκαν επίσης υπόψη. Επιτρέψτε μου να σας τις αναφέρω εν συντομία.

Πρώτον, το 0,7% δεν πρέπει να γίνει εμμονή. Η ποιότητα και η αποτελεσματικότητα της χορηγούμενης βοήθειας είναι εξίσου σημαντικές με την ποσότητα. Οι λεγόμενες αναπτυξιακές δαπάνες ορισμένων κυβερνήσεων αφήνουν αναπάντητα πολλά ερωτήματα και ο συντονισμός είναι συχνά ελλιπής. Δεύτερον, η αύξηση της άμεσης δημοσιονομικής βοήθειας είναι αναπόφευκτη αν θέλουμε να επιτύχουμε τους ΑΣΧ, αλλά αυτό πρέπει να εξαρτάται κυρίως από τη χρηστή διακυβέρνηση και επίσης από τη διεξαγωγή του κοινοβουλευτικού ελέγχου ως θέμα ζωτικής σημασίας. Τρίτον, είμαστε υπέρ της περαιτέρω μείωσης του χρέους. Όχι γραμμικά, αλλά υπό όρους. Το κεφάλαιο που διατίθεται με αυτόν τον τρόπο θα μπορούσε να κατατίθεται σε ένα ταμείο το οποίο θα διοχετεύεται κατά κύριο λόγο στην εκπαίδευση και στην υγειονομική περίθαλψη.

Θέλω να ολοκληρώσω λέγοντας ότι η συζήτηση για το αν πρέπει να δώσουμε προτεραιότητα στην επίτευξη των ΑΣΧ ή στη βοήθεια για το εμπόριο είναι ψευδοδίλημα στο οποίο δεν θέλουμε να εμπλακούμε. Όσον αφορά εμάς, το θέμα δεν είναι να επιλέξουμε είτε το ένα είτε το άλλο, αλλά και το ένα και το άλλο.

Konrad Szymański, *εξ ονόματος της Ομάδας UEN.* – (PL) Κύριε Πρόεδρε, μόνο μια κοινή, παγκόσμια προσπάθεια μπορεί να βοηθήσει την Αφρική σήμερα. Η επίμονη ευρωπαϊκή χρηματοδότηση για τα λεγόμενα αναπαραγωγικά δικαιώματα, συμπεριλαμβανομένης της άμβλωσης, θέτει ένα θεμελιώδες εμπόδιο σε αυτή την ενότητα.

Τόσο από ηθικής όσο και από ιατρικής άποψης, η άμβλωση δεν είναι η απάντηση στο πρόβλημα των θανάτων που σχετίζονται με τον τοκετό στην Αφρική. Αν θέλουμε να βοηθήσουμε τις αφρικανές γυναίκες σε αυτόν τον τομέα, πρέπει να στείλουμε ιατρική βοήθεια, να παράσχουμε πόσιμο νερό, εκπαίδευση και υγειονομικές διευκολύνσεις. Η χρήση των πόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης για να χρηματοδοτηθεί η άμβλωση στην Αφρική αντίκειται στις αρχές της παροχής βοήθειας.

Υποχρεώνει όλους τους πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης να εμπλακούν έμμεσα σε αυτό το θέμα. Είναι επίσης μια μορφή ηθικού ιμπεριαλισμού προς την Αφρική και αυτή η στάση δεν πρέπει να συγχωρείται σε αυτό το Σώμα. Γι' αυτό σας ζητώ να καταψηφίσετε τα σημεία 40 και 41 της έκθεσης. Απευθύνω κυρίως αυτή την έκκληση στους Χριστιανοδημοκράτες βουλευτές του Κοινοβουλίου. Αν η έκκλησή μου δεν είναι επιτυχής, δεν θα μπορέσουμε να υποστηρίξουμε αυτή την έκθεση.

Frithjof Schmidt, εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, τώρα κάνουμε ενδιάμεση αναθεώρηση των μεγάλων προσπαθειών για την επίτευξη των αναπτυξιακών στόχων της χιλιετίας, και ο απολογισμός μας είναι κακός – αυτό φαίνεται καθαρά από την έκθεση της κ. Kinnock. Η Ομάδα μου υποστηρίζει θερμά την καλή αυτή έκθεση.

Αν συνεχιστεί έτσι η πολιτική κατάσταση, πολλές αναπτυσσόμενες χώρες, ιδίως στην Αφρική, δεν πρόκειται να επιτύχουν τους αναπτυξιακούς στόχους της χιλιετίας και πολλές βιομηχανικές χώρες δεν πρόκειται να τηρήσουν τις υποσχέσεις τους για παροχή οικονομικής βοήθειας. Δυστυχώς, η σύνοδος της G8 στο Heiligendamm της Γερμανίας ήταν άλλο ένα παράδειγμα γι' αυτό.

Από το 1999 δίδονται κάθε δύο χρόνια οι ίδιες υποσχέσεις, οι οποίες ποτέ δεν τηρούνται. Αυτό κλονίζει την εμπιστοσύνη πολλών αναπτυσσομένων χωρών στην ΕΕ. Τώρα οι υποσχέσεις του Heiligendamm συμψηφίζονται με τις υποσχέσεις του Gleneagles. 60 δις δολάρια για το Παγκόσμιο Ταμείο, που ωστόσο μας λένε ότι θα συμψηφιστούν με τις υποσχέσεις του Gleneagles που δεν τηρήθηκαν. Αυτό είναι αυτό που ονομάζεται τήρηση διπλών βιβλίων. Είναι μία απόπειρα δημιουργίας σύγχυσης με αριθμούς χωρίς να δεσμεύονται επιμέρους χώρες.

Θεωρώ πολύ καλό το γεγονός ότι ο Επίτροπος μίλησε εδώ με μεγάλη σαφήνεια. Αυτό ακριβώς χρειάζεται. Είναι ευθύνη του Σώματος να μιλάει ξεκάθαρα για τα πράγματα αυτά και να ασκήσει την ανάλογη πίεση προκειμένου να εξασφαλιστεί πως τουλάχιστον η ΕΕ θα τηρήσει το προοδευτικό της σχέδιο επίτευξης του στόχου του 0,7% για την Επίσημη Αναπτυξιακή Βοήθεια μέχρι το 2015 με ακρίβεια και χωρίς λογιστικά τεχνάσματα.

Tobias Pflüger, εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κάνουμε απολογισμό της συνόδου κορυφής της G8. Η σύνοδος κορυφής της G8 έκανε μία δήλωση για την αλλαγή του κλίματος που είναι ολοφάνερο πως δεν έχει καμία αξία. Υποστηρίζω τις δηλώσεις των περιβαλλοντικών οργανώσεων. Η Greenpeace τη χαρακτήρισε εντελώς ανεπαρκή και η γερμανική ένωση για την προστασία του περιβάλλοντος και της φύσης (Bund für Umwelt und Naturschutz) χαρακτήρισε ασαφείς τις υποσχέσεις που δόθηκαν. Δεν διατυπώθηκε καμία δεσμευτική υπόσχεση.

Συμφωνώ με τον Επίτροπο Michel που είπε ότι δεν συζητήθηκε όσο έπρεπε το θέμα της Αφρικής. Η διαγραφή των χρεών των φτωχότερων χωρών έπρεπε να έχει ήδη γίνει. Εφόσον όμως η συζήτηση αυτή αφορά και γενικά τη σύνοδο κορυφής της G8, θα ήθελα να υπενθυμίσω ξανά στο Σώμα πως οι χώρες της G8 δεν διαθέτουν καμία νομιμοποίηση. Έχουν αυτοανακηρυχθεί ηγέτες του κόσμου. Η σύνοδος κορυφής της G8 κόστισε 100 εκατομμύρια ευρώ, από τα οποία η περίφραξη του Heiligendamm και μόνο κόστισε 12,5 εκατ. ευρώ. Έγινε μια πολύ επιτυχημένη διαδήλωση 80 000 ατόμων κατά της συνόδου κορυφής της G8, και η αστυνομία χρησιμοποίησε τις ταραχές –που ήταν ένα λυπηρό σφάλμα– για να απομακρυνθεί εκ των υστέρων από το κράτος δικαίου. Για παράδειγμα, στο μεταξύ γνωρίζουμε ότι ανάμεσα στους διαδηλωτές βρίσκονταν μυστικοί αστυνομικοί ερευνητές που πιθανόν να τους παρακίνησαν σε πράξεις βίας. Επίσης, ήταν δύσκολο να επιτελέσουν το έργο τους οι δικηγόροι, ενώ οι δικαστές έγιναν προέκταση των αστυνομικών δυνάμεων. Οι δικηγόροι έπρεπε να δώσουν μακρό αγώνα ακόμα και για να τους επιτραπεί να επισκεφτούν τους κρατούμενους. Δημιουργήθηκαν κλωβοί για τους κρατούμενους, πράγμα που επέκρινε κατηγορηματικά η Διεθνής Αμνηστία και το χαρακτήρισε σφάλμα. Στο πλαίσιο της συνόδου αυτής ασκήθηκε καταστολή αντάξια αστυνομικού κράτους. Δεν είναι πάντα ανάγκη να κοιτάξει κανείς μακριά για να δει την καταστολή των πολιτών. Τα ανθρώπινα δικαιώματα καταπατήθηκαν στην καρδιά της ΕΕ, στο πλαίσιο αυτής της συνόδου κορυφής της G8.

Γεώργιος Καρατζαφέρης, εξ ονόματος της Ομάδας IND/DEM. – Κύριε Πρόεδρε, καταρχήν δεν νομίζω ότι κανένας πολίτης του κόσμου έχει εμπιστοσύνη σε αυτή τη Σύνοδο των G8. Θυμίζει τους φεουδάρχες πριν από 400 χρόνια, που μαζεύονταν και αποφάσιζαν κάποια πράγματα ερήμην των λαών. Μια σύγχρονη φεουδαρχία είναι και αυτή. Θα συνεδριάζουν οι G8 και με κλήρωση θα πηγαίνουν και 8 εκπρόσωποι φτωχών χωρών. Μιλάμε για την Αφρική. Πείτε μου ένα μεγάλο νοσοκομείο που να υπάρχει σε όλη την Αφρική. Θα πηγαίνατε, εσείς κύριε Πρόεδρε, για ένα σοβαρό πρόβλημα υγείας στην Τανζανία; Θα πηγαίνατε στη Γερμανία ή στην Αγγλία. Πείτε μου μια μεγάλη τράπεζα που να εδρεύει στην Αφρική. Όλες οι μεγάλες τράπεζες που εμπιστευόμαστε τα χρήματά μας, είναι του βορείου ημισφαιρίου. Υπάρχει ένας ιδιότυπος ρατσισμός. Ας τον ομολογήσουμε επί τέλους. Ή τουλάχιστον υπάρχει ανοχή, σε έναν ρατσισμό προς τις χώρες εκείνες. Αυτά που τους δίνουμε, είναι το «πουρμπουάρ» το οποίο δίνουμε σε κάποιον που μας καθαρίζει τα τζάμια.

Να υπάρξει μια απόφαση, μια ιδεολογία ότι όλοι οι πολίτες του κόσμου πρέπει να έχουν τα ίδια δικαιώματα και στη δημοκρατία και στην υγεία και στη συμμετοχή σε αποφάσεις που αφορούν αυτούς

τους ίδιους. Αυτό το οποίο συμβαίνει σήμερα, κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι δεν είναι δημοκρατία. Μοιραζόμαστε τον πλούτο, δημιουργούμε καρκίνο σε όλον τον κόσμο, ενώ δεν συμφωνεί η υπερδύναμη –η Αμερική– να υποστηρίξει το Κιότο, με αποτέλεσμα ο θάνατος, και η υπερβολική θερμοκρασία να πλήττει όλον τον κόσμο – ερήμην αυτών των λαών. Χρειάζεται, λοιπόν, περισσότερη δημοκρατία, καλύτερη προσέγγιση και περισσότερος σεβασμός στους πολίτες, ιδίως σε εκείνες τις χώρες που ακόμα δεν έχει λάμψει επαρκώς η δημοκρατία. Πρέπει να προσέξουμε, διότι διαφορετικά θα μας έρθει από εκεί ένα νέο Aids, το οποίο θα είναι πιο καταστροφικό από αυτό το Aids που στέλνει στον άλλο κόσμο πολλούς πολίτες του Βόρειου ημισφαιρίου.

Koenraad Dillen, *εξ ονόματος της Ομάδας ITS*. – (NL) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, με χαρά βλέπω ότι ο Επίτροπος για την αναπτυξιακή συνεργασία και την ανθρωπιστική βοήθεια είναι και πάλι κοντά μας. Ξέρουμε πόσο απασχολημένος είναι. Η άδεια απουσίας του από το αξίωμα του Επιτρόπου για να διαδραματίσει ενεργό ρόλο στις βελγικές κοινοβουλευτικές εκλογές μπορεί να έχει ολοκληρωθεί – και αυτή η άδεια απουσίας ευρωπαϊού Επιτρόπου σίγουρα δεν ήταν μάταιη για το κόμμα του και γι' αυτό θα ήθελα να τον συγχαρώ. Εντούτοις, παρατηρούμε με θαυμασμό και με κάποια έκπληξη ότι παραμένει ενεργός σε δύο μέτωπα, ακόμα και μετά την άδειά του: εδώ σε αυτό το Σώμα ως Επίτροπος για την αναπτυξιακή συνεργασία, αλλά και στις Βρυξέλλες όπου η δραστηριότητά είναι πυρετώδης, καθώς σχηματίζεται σήμερα η νέα βελγική κυβέρνηση, ο Επίτροπος καλεί το γαλλόφωνο κόμμα των Πρασίνων της χώρας μου να συμμετάσχει στην κυβέρνηση. Πράγματι, δεν είναι εύκολο να συνδυάζει κανείς τη δουλειά του ευρωπαϊού Επιτρόπου με αυτή ενός «πληροφοριοδότη» του Βελγίου που ερευνά εξ ονόματος του στέμματος αν θα επιτύχει ο προτεινόμενος σχηματισμός υπουργικού συμβουλίου. Επίσης, τίθεται ίσως το ερώτημα αν αυτός ο συνδυασμός μπορεί να οδηγήσει ή όχι σε πιθανή προκατάληψη και αν ως αποτέλεσμα η ουδετερότητα της Επιτροπής θα διατηρήσει την ισορροπία της.

Πέρα από αυτό το σχόλιο, θα ήταν καλύτερα –και τώρα αναφέρομαι στην έκθεση Kinnock– να στρέψουμε την προσοχή μας στο ερώτημα πόσο επιστημονική είναι η προσέγγισή μας για τους Στόχους της Χιλιετίας. Αυτό το προκλητικό ερώτημα τέθηκε από τον Amir Attaran, μια αυθεντία στην αναπτυξιακή συνεργασία στο πανεπιστήμιο της Οτάβα στον Καναδά. Μάλιστα, ο κ. Attaran αμφισβητεί ιδιαίτερα την επιστημονική βάση που διέπει αυτούς τους στόχους και πάνω απ' όλα, τον τρόπο με τον οποίο μετράται η επίτευξή τους. Αναφέρει, επί παραδείγματι, τον στόχο σχετικά με την ελονοσία και δηλώνει ότι ακόμα και ιδρύματα όπως ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας παραδέχονται ότι δεν είναι βέβαιοι για τα συναφή δεδομένα που παρέχονται. Σύμφωνα με τον κ. Attaran, αποδεχόμενος αμφίβολα στατιστικά στοιχεία ως αληθινά, ο ΟΗΕ χτίζει μια ομάδα Στόχων της Χιλιετίας στην άμμο. Η επιστημονική αξιοπιστία πρέπει να είναι το πρώτο μέλημα και στην αναπτυξιακή συνεργασία. Είναι καιρός να διεξαγάγουμε μια λεπτομερή συζήτηση σχετικά με αυτό ακριβώς το θέμα.

Alessandro Battilocchio (NI). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, ευχαριστώ καταρχάς την εισηγήτρια και τους συναδέλφους για την εξαιρετική εργασία που πραγματοποίησαν και για την υποστήριξη που εξέφρασαν αναφορικά με τις τροπολογίες μου στους κόλπους της Επιτροπής Ανάπτυξης.

Θα σταθώ σε ορισμένα σημεία. Ο αγώνας κατά του AIDS, κυρίως βάσει των τελευταίων εκθέσεων του ΟΗΕ και των ελάχιστων αποτελεσμάτων που έχουμε επιτύχει έως σήμερα όσον αφορά τους αναπτυξιακούς στόχους της Χιλιετίας, πρέπει να εξακολουθήσει να αποτελεί προτεραιότητα για τη διεθνή κοινότητα, απαραίτητη δέσμευση και βαριά ευθύνη για τις εκβιομηχανισμένες χώρες, διότι είναι αδύνατον να συνεχίσουμε να μιλούμε για οικονομική ανάπτυξη, εκπαίδευση και υποδομές περιθάλψης, αν καταρχάς ο ενεργός πληθυσμός που είναι ικανός να πραγματοποιήσει τις μεταρρυθμίσεις αυτές αποδεκατίζεται μέρα με τη μέρα, παρά τη συμβολή των φαρμάκων και των θεραπειών, η οποία προφανώς δεν είναι ακόμη επαρκής ή αρκετά αποτελεσματική.

Σύμφωνα με την έκθεση του UNAIDS (Κοινό Πρόγραμμα των Ηνωμένων Εθνών για τον ιό HIV και το AIDS), το 2006 υπήρξαν από 4 έως 6 εκατομμύρια νέων περιστατικών, με τρία εκατομμύρια αποθανόντων το ίδιο έτος, εκ των οποίων τα 2/3 στην υποσαχάρια Αφρική, μια περιοχή που ενδιαφέρει σε μεγάλο βαθμό τους αναπτυξιακούς στόχους της Χιλιετίας. Πρόκειται για περισσότερους από 8 000 νεκρούς ετησίως, ένα νούμερο πραγματικά τρομακτικό.

Όσον αφορά τον εν λόγω αγώνα καθώς και τον αγώνα κατά της φτώχειας εν γένει, απέχουμε πολύ από τον χάρτη πορείας μας και δεν μπορούμε πλέον να αποδεχθούμε τις δικαιολογίες των χωρών εκείνων, μεταξύ των οποίων βρίσκεται δυστυχώς και η δική μου, οι οποίες δεν έχουν ακόμη σεβαστεί τις πλέον ελάχιστες δεσμεύσεις –αυτό πρέπει να το υπενθυμίσουμε– τις οποίες ανέλαβαν σε διεθνές πλαίσιο. Επιπλέον, πρέπει να ζητήσουμε από τις κυβερνήσεις των χρηματοδοτριών χωρών να στοχεύσουν τόσο στη μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα της αναπτυξιακής βοήθειας όσο και στη μέγιστη συνέπεια με τις

εμπορικές τους πολιτικές, διότι στήριξη της ανάπτυξης σημαίνει προπάντων να παρέχουμε στις χώρες που βρίσκονται σε δυσμενή θέση τη δυνατότητα να αναπτυχθούν με τους δικούς τους πόρους.

Στον ορίζοντα λοιπόν υπάρχουν νέες προκλήσεις, στοιχήματα, δοκιμασίες και δεσμεύσεις. Ελπίζουμε ότι αυτή τη φορά η Ευρώπη θα μπορέσει πράγματι να διαδραματίσει τον ρόλο που της ανήκει.

Gay Mitchell (PPE-DE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, στο τέλος του Δεύτερου Παγκοσμίου Πολέμου, όταν άνοιξαν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, είπαμε «ποτέ ξανά»: ποτέ ξανά δεν θα υπήρχε παρόμοιο παράδειγμα βαρβαρότητας από άνθρωπο σε άνθρωπο. Εμείς σε αυτό το Σώμα, και όλοι εκείνοι στη G8 την περασμένη εβδομάδα, γνωρίζουμε ότι υπάρχουν εκατομμύρια παιδιά ηλικίας κάτω των 5 ετών που πεθαίνουν κάθε χρόνο λόγω έλλειψης εμβολίων που εμείς, στη λεγόμενη Δύση, είχαμε στα χέρια μας τα τελευταία 30 χρόνια. Αυτό είναι ακόμα μεγαλύτερη προσβολή από ό,τι συνέβη σε εκείνα τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, διότι εμείς γνωρίζουμε τι συμβαίνει. Συμβαίνει μπροστά στα μάτια μας. Και εμείς τι κάναμε; Εγκαταλείψαμε την ηγεσία. Εγκαταλείψαμε την ηγεσία στους αστέρες της ροκ – και ευτυχώς που υπάρχουν κι αυτοί, διότι αν δεν υπήρχαν εκείνοι να ασκήσουν πίεση, ποιος θα το έκανε; Υπάρχει συντριπτική έλλειψη ηγεσίας στην Ευρώπη.

Όταν μιλάμε για παρουσίαση της Ευρώπης στους πολίτες, νομίζουμε ότι μπορούμε να μιλήσουμε στους ανθρώπους για συνταγματικές συνθήκες και όλα αυτά. Αυτά είναι ανοησίες. Όπως είπα και προηγουμένως, οι άνθρωποι δεν μιλούν για τις συνταγματικές συνθήκες στις παμπ στο Δουβλίνο ή στα εστιατόρια στη Γερμανία. Δείτε όμως τους ανθρώπους που πήγαν στο Gleneagles, που πήραν άδεια από τη δουλειά τους για να συμμετάσχουν στην πορεία στο Gleneagles, που πήγαν σε όλες αυτές τις ροκ συναυλίες για τον Τρίτο Κόσμο. Γιατί δεν δίνουμε σε αυτούς τους ανθρώπους την ηγεσία; Πού είναι τα δημόσια πρόσωπα της Ευρώπης; Το μόνο που έχουμε είναι πολιτικοί – και μάλιστα κακοί πολιτικοί. Κανέναν Ντελόρ, κανέναν Κολ.

Αυτό το θέμα απαιτεί ηγεσία και η G8 μας απογοήτευσε. Δεν ανέλαβαν την ηγεσία που απαιτεί αυτό το θέμα και το Κοινοβούλιο πρέπει να επιμείνει ώστε να μην συνεχιστεί αυτό το πρότυπο. Πρέπει να επιμείνουμε ώστε οι πολιτικοί στη Δύση, στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στη G8 να αναλάβουν πραγματική ηγεσία όσον αφορά αυτό το θέμα. Τίποτε άλλο δεν είναι αποδεκτό, και εσείς, κύριε Πρόεδρε, μπορείτε να διαδραματίσετε έναν ρόλο σε αυτό. Μπορείτε να μας δώσετε ηγεσία σε αυτό το Σώμα. Μπορείτε να επηρεάσετε εκείνους που έχουν τη δυνατότητα να το αλλάξουν αυτό. Εμείς έχουμε τη δυνατότητα να το αλλάξουμε αυτό. Δεν πρέπει να δεχθούμε αυτά τα πρότυπα. Η G8 απογοήτευσε οικτρά τους πολίτες. Έδειξε ότι πραγματικά έχουμε έλλειψη δημοσίων προσώπων και ηγετών και ελπίζω ότι αυτό θα αλλάξει.

Πρόεδρος. – Σας ευχαριστούμε, κ. Mitchell. Εκτιμώ το γεγονός ότι προσδίδετε σημασία στον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, αλλά δεν προσκλήθηκε στο Heiligendamm.

Ana Maria Gomes (PSE). – (PT) Η γενοκτονία στο Νταρφούρ, σοβαρές κρίσεις στη Ζιμπάμπουε, στη Σομαλία, στην Αιθιοπία και στη Νιγηρία, διαφθορά, πανδημίες, απερίημωση, ροή όπλων και η κούρσα του πετρελαίου και άλλων φυσικών πόρων· όλα αυτά αποτελούν παράγοντες που υποθάλπουν περισσότερο τη σύγκρουση στην Αφρική και αυξάνουν τον αριθμό των ανθρώπων που είναι αρκετά απελπισμένοι ώστε να θέσουν σε κίνδυνο τη ζωή τους για να φτάσουν στην Ευρώπη ή σε ένα μέρος όπου θα μπορέσουν να βρουν καλύτερες συνθήκες. Κατά συνέπεια, είναι απογοητευτικό να βλέπουμε την ομάδα G8 να περιορίζεται στην επανάληψη των υποσχέσεων του Gleneagles που δεν έχουν τηρηθεί. Στο ήμισυ της διαδρομής, όπως ορθά λέει η έκθεση της κ. Kinnock, οι Στόχοι της Χιλιετίας δεν έχουν ακόμα τεθεί σε ορθή προτεραιότητα από τις ευρωπαϊκές κυβερνήσεις και την Επιτροπή.

Στην Αφρική, συγκεκριμένα, οι Στόχοι της Χιλιετίας πρέπει να ενισχύουν κάθε στρατηγική ασφάλειας και ανάπτυξης και με τη σειρά της η κοινή στρατηγική συνεργασίας που θα εγκριθεί στη σύνοδο κορυφής ΕΕ-Αφρικής, η οποία θα διεξαχθεί τον Δεκέμβριο, δεν πρέπει να γίνει άλλη μια ευκαιρία για φωτογραφίες. Μετά τη σύνοδο κορυφής, οι ευρωπαϊκές και αφρικανικές αρχές πρέπει να αναλάβουν σταδιακές δεσμεύσεις για την επίτευξη των Στόχων της Χιλιετίας και πρέπει να προτείνουν στρατηγικές που να υπερβαίνουν τις κυβερνήσεις και να ξεπερνούν μια προκατειλημμένη, άτοπη εκδήλωση υπεροχής με την Κίνα.

Η ανάληψη δεσμεύσεων για την ενίσχυση των θεσμών της δημοκρατίας και της κοινωνίας των πολιτών στις αφρικανικές χώρες περιλαμβάνει επενδύσεις στις χώρες εκείνες που μάχονται για τα ανθρώπινα δικαιώματα, για τα δικαιώματα των γυναικών και για τις πολιτικές ελευθερίες στην Αφρική. Επίσης πρέπει η ΕΕ και οι αφρικανοί εταίροι της να είναι αυστηροί ο ένας απέναντι στον άλλο όσον αφορά τη

συμμόρφωση με ήδη δεσμευτικές συμφωνίες όπως η συμφωνία του Κοτονού. Χωρίς δικαιοσύνη και κράτος δικαίου, δεν θα υπάρχει χρηστή διακυβέρνηση, ούτε αειφόρος ανάπτυξη.

Toomas Savi (ALDE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, θέλω να κάνω δύο παρατηρήσεις σχετικά με το ήμισυ της διαδρομής για τους αναπτυξιακούς στόχους της Χιλιετίας.

Πρώτον, είναι προφανές ότι η εξάλειψη της φτώχειας στον κόσμο είναι μια από τις πιο σημαντικές προκλήσεις του 21ου αιώνα για όλη την ανθρωπότητα. Για μένα, ως γιατρό, είναι απολύτως σαφές ότι η φτώχεια και οι ασθένειες όπως το HIV/AIDS, η ελονοσία και η φυματίωση είναι αλληλένδετες, δημιουργώντας ένα «τσουνάμι» που εξολοθρεύει εκατομμύρια ζωές ετησίως. Είναι λυπηρό το γεγονός ότι αυτή η φοβερή τραγωδία έχει γίνει τώρα ένα ήπιο, καθημερινό στατιστικό στοιχείο. Η εξάλειψη της φτώχειας προϋποθέτει την εξάλειψη αυτών των ασθενειών και την ενίσχυση του συστήματος υγειονομικής περίθαλψης στην Αφρική μέσω της παροχής τουλάχιστον των προβλεπόμενων 60 δισ. δολαρίων ΗΠΑ τα προσεχή έτη από τις χώρες G8. Ο σημερινός κόσμος έχει μια ευκαιρία να κάνει αυτές τις ασθένειες παρελθόν και πρέπει να επιτύχουμε αυτόν τον στόχο.

Χαιρετίζω επίσης την απόφαση της ομάδας G8 να ακυρώσει πλήρως (100%) τις εκκρεμούσες υποχρεώσεις των φτωχών χωρών με υψηλό χρέος στο ΔΝΤ, στην Παγκόσμια Τράπεζα και στην Αφρικανική Τράπεζα Ανάπτυξης.

Οι ΑΣΧ μπορούν να επιτευχθούν μόνο με ειρηνικές συνθήκες, γεγονός που σημαίνει ότι πολλές τοπικές στρατιωτικές συγκρούσεις στην Αφρική πρέπει να σταματήσουν, ειδικά η μακροχρόνια κρίση στο Νταρφούρ που έχει παραβιάσει στοιχειώδη ανθρώπινα δικαιώματα.

Δεύτερον, θέλω να επισημάνω ότι τα νέα κράτη μέλη, τα οποία μόλις πρόσφατα ήταν δέκτες επίσημης αναπτυξιακής βοήθειας και τα οποία, για πολλά χρόνια, βίωσαν ραγδαία αύξηση του ΑΕγχΠ τους, πρέπει να αυξήσουν τις συνδρομές τους, όχι μόνο να επιτύχουν τους καθορισμένους στόχους τους. Φυσικά, υποστηρίζω την έκθεση Kinnock.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, θέλω να επιστήσω την προσοχή σας σε τρία θέματα. Δυστυχώς, το ύψος της βοήθειας που παρέχεται από μια Ένωση δεκαπέντε κρατών μελών, το οποίο υπολογίζεται ως ποσοστό του ΑΕγχΠ και προβλέπεται για τους στόχους της χιλιετίας, μειώνεται. Η πλειοψηφία των χωρών δεν έχουν επιτύχει ακόμα ούτε τον ενδιάμεσο στόχο του 0,33%. Στο μεταξύ, η χρηματοδότηση για βασικές εκπαιδευτικές ανάγκες ανέρχεται μόλις στο 23% και η χρηματοδότηση για υγειονομική περίθαλψη στο 36%.

Μόνο σε 18 από τις 60 φτωχές χώρες έγινε παραγραφή των ξένων χρεών τους. Αυτές οι αποφάσεις είναι σημαντικές, όχι μόνο διότι μειώνουν το συχνά αφόρητο οικονομικό βάρος που επωμίζονται αυτές οι χώρες, αλλά και διότι, όπως δήλωσε η Παγκόσμια Τράπεζα, οι χώρες των οποίων τα χρέη μειώθηκαν διπλασίασαν τις δαπάνες τους για την καταπολέμηση της φτώχειας.

Τρίτον, το πιο αποτελεσματικό μέσο βοήθειας για τις φτωχές χώρες είναι η διασφάλιση της πρόσβασής τους στις αγορές των πιο αναπτυγμένων χωρών του κόσμου, καθώς και η ενίσχυση της ανάπτυξης μικρών επιχειρήσεων και μικροεπιχειρήσεων στις φτωχές χώρες.

Τέλος, είναι επίσης σημαντικό να υποστηριχθεί η ανάπτυξη των τοπικών κυβερνήσεων, των ΜΚΟ και να καθιερωθεί ένα κεντρικό σύστημα διαχείρισης της βοήθειας από τον προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς αυτός είναι ο μόνος τρόπος για να βελτιωθεί η αποτελεσματικότητα και ο περιορισμός της γραφειοκρατίας και της διαφθοράς.

Margrete Auken (Verts/ALE). – (DA) Κύριε Πρόεδρε, θέλω να ευχαριστήσω την κ. Kinnock για μια εξαιρετική έκθεση σχετικά με την ενδιάμεση αναθεώρηση των αναπτυξιακών στόχων της Χιλιετίας. Είμαι ιδιαίτερα ικανοποιημένη διότι απαιτούμε μια επανεξέταση της εμπορικής, αναπτυξιακής και γεωργικής βοήθειας. Η επαίσχυντη πρακτική μας του να δίνουμε με το ένα χέρι και να παίρνουμε με το άλλο –παίρνοντας μάλιστα περισσότερα– πρέπει να σταματήσει. Ταυτόχρονα, η έκθεση αναφέρεται σε ένα πλήρες φάσμα εξαιρετικά συναφών τομέων βοήθειας. Τούτου λεχθέντος, με πολύ δυσκολία καταφέραμε να την περάσουμε στην Επιτροπή Ανάπτυξης. Πολλές τροπολογίες της Ομάδας του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες) και των Ευρωπαίων Δημοκρατών καταψηφίστηκαν με μικρά περιθώρια και αν είχαν εγκριθεί θα καταλήγαμε σε μια πολύ πιο αποδυναμωμένη έκθεση.

Κατά τα άλλα, η έκθεση δεν περιέχει τίποτα περισσότερο από αυτά που, πριν από πολύ καιρό, τα κράτη μέλη, σοβαρά και με πολύ προσοχή επάνω τους, υποσχέθηκαν στους φτωχούς, μαζί με σοβαρές επικρίσεις

του γεγονότος ότι οι υποσχέσεις δεν εκπληρώθηκαν. Η έκθεση επισημαίνει με σαφήνεια ότι η πρακτική της κατάργησης των χρεών ως έξυπνος τρόπος για την εκπλήρωση υποχρεώσεων είναι κατακριτέα. Τα χρέη ορθώς μειώνονται συχνά ή παραγράφονται πλήρως στις χώρες χορηγούς και ως αποτέλεσμα οι χώρες που λαμβάνουν χρήματα μέσω βοήθειας με αυτόν τον τρόπο είναι οι πλούσιες χώρες χορηγοί. Αν είμαστε αξιοπρεπείς, δεν μπορούμε να επιτρέψουμε να συμβαίνει αυτό και όλο το Κοινοβούλιο πρέπει να ενωθεί για την απόρριψη αυτής της απάτης.

Πρέπει να επιμείνουμε στην κριτική και στην αυτοκριτική. Η αξιοπιστία μας υφίσταται πλήγμα, καθώς οι υποσχέσεις πρέπει να τηρούνται. Οι αναπτυξιακοί στόχοι της Χιλιετίας, καθώς και οι στόχοι που καθορίστηκαν την περασμένη εβδομάδα στις πομπώδεις ομιλίες των G8 για τα προβλήματα της Αφρικής, είναι σημαντικοί και το γεγονός ότι το Συμβούλιο δεν μπήκε καν στον κόπο να παραστεί σε αυτή την Αίθουσα σήμερα δείχνει ασφαλώς κάτι για το πόσο σοβαρή στάση κρατά σε ό,τι αφορά τις υποσχέσεις του. Η αλήθεια είναι ότι είναι δύσκολο να πάρουμε το Συμβούλιο στα σοβαρά όταν δεν παίρνει εκείνο τον εαυτό του στα σοβαρά.

Ωστόσο, δεν πρέπει να δοθεί προσοχή μόνο στο πώς τα κράτη μέλη θα αποφύγουν τις υποχρεώσεις τους ή θα ξεφύγουν όσο πιο ανώδυνα από την εκπλήρωση των απαιτήσεων. Αυτό για το οποίο πρέπει να συμφωνήσουμε όλοι είναι ο τρόπος με τον οποίο θα πετύχουμε τον στόχο μας να μειώσουμε στο ήμισυ τη φτώχεια πριν από το 2015. Αν, επιπροσθέτως, θέλουμε να διατηρήσουμε την αξιοπιστία μας στις αναπτυσσόμενες χώρες, πρέπει επίσης να ελέγχουμε προσεκτικά αν κάνουμε στην πραγματικότητα αυτά που υποσχόμαστε. Πρέπει να προσπαθήσουμε να βρούμε τρόπους να εφαρμοστεί αυτός ο έλεγχος. Κανείς από εμάς δεν πρέπει να μπορεί να αγνοεί τις υποχρεώσεις μας απαρατήρητος.

Vittorio Agnoletto (GUE/NGL). – *(IT)* Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, η σύνοδος κορυφής των G8 υπήρξε μια παταγώδης αποτυχία όσον αφορά τον αγώνα κατά της φτώχειας και της υπερθέρμανσης του πλανήτη. Η κουρασμένη τελετουργικότητα μιας συνόδου κορυφής, η οποία, πέρα από νόμιμη, είναι ήδη αντιϊστορική, λαμβάνοντας υπόψη την αντίσταση κατά της συμμετοχής των νέων αναδυόμενων χωρών, όπως η Βραζιλία, η Νότια Αφρική, η Κίνα και η Ινδία, αντικατοπτρίζεται στην ασυνέπεια των τελικών της δηλώσεων.

Το 2005, στη Σκωτία, οι πλούσιες χώρες δεσμεύτηκαν επίσημα να αυξήσουν την επίσημη αναπτυξιακή βοήθεια (ΕΑΒ) κατά 50 εκατομμύρια δολάρια ετησίως έως και το 2010, το ήμισυ της οποίας θα έπρεπε να κατευθύνεται στην Αφρική, έτσι ώστε να διασφαλιστεί η επίτευξη των αναπτυξιακών στόχων της Χιλιετίας που καθόρισαν τα Ηνωμένα Έθνη για το 2015.

Μετά από δύο χρόνια, όπως επεσήμανε η ομάδα εργασίας για την πρόοδο στην Αφρική (Africa Progress Panel) υπό την προεδρία του Kofi Annan, οι πραγματικές χρηματοδοτήσεις αντιπροσωπεύουν μόνο το 10% των υπεσχημένων. Σαν να μην ήταν τίποτε, στο Rostock οι χώρες της ομάδας των G8 ανέλαβαν τη νέα δέσμευση να παράσχουν χρηματοδοτήσεις 60 εκατομμυρίων δολαρίων για τον αγώνα κατά του AIDS, κατά τρόπο συγκεχυμένο και ηθελημένα απατηλό. Δεν καθόρισαν κάποιον προσωρινό στόχο και για το ήμισυ του ποσού ανακύκλωσαν στην ουσία τις δεσμεύσεις που ανέλαβε η αμερικανική διοίκηση για το 2013. Η αύξηση των 3 εκατομμυρίων ετησίως σε σχέση με τις δεσμεύσεις που ανέλαβαν ήδη άλλες κυβερνήσεις, μεταξύ των οποίων οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις, είναι στην πραγματικότητα ανεπαρκής για να αντιμετωπιστεί η ανθρωπιστική έκτακτη ανάγκη όσον αφορά το AIDS και τις άλλες πανδημικές ασθένειες.

Όσον αφορά την υπερθέρμανση του πλανήτη, χαίρετίστηκε ως επιτυχία μια μη απόφαση. Το αποτέλεσμα που προέκυψε μετά από τρεις ημέρες συναντήσεων, οι οποίες κόστισαν 120 εκατομμύρια ευρώ, ήταν να παραπεμφθεί στον ΟΗΕ μια ενδεχόμενη συμφωνία για τον περιορισμό των ποσοστώσεων του διοξειδίου του άνθρακα που πρέπει να εκπέμπεται προς την ατμόσφαιρα. Καμία υπόσχεση δεν θα μπορούσε να υλοποιηθεί, αν δεν συζητηθούν τα κυρίαρχα οικονομικά και κοινωνικά μοντέλα.

Hélène Goudin (IND/DEM). – *(SV)* Κύριε Πρόεδρε, είναι ευχάριστο ότι η νομική υπηρεσία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου επαλήθευσε πως είναι λάθος να χρησιμοποιηθεί το μη επικυρωμένο Σύνταγμα της ΕΕ ως παραπομπή σε αυτή την έκθεση.

Η Λίστα του Ιουνίου, την οποία αντιπροσωπεύω, έχει τονίσει επανειλημμένα ότι δεν είναι σωστή η παραπομπή στο Σύνταγμα της ΕΕ, δεδομένου ότι οι πληθυσμοί σε δύο κράτη μέλη της ΕΕ το απέρριψαν σαφώς και κατηγορηματικώς στα δημοψηφίσματα. Για να μπορεί το Σύνταγμα να χρησιμοποιηθεί ως νομική βάση ή αναφορά, πρέπει να έχει επικυρωθεί ομόφωνα. Ζητώ από αυτό το Σώμα να σεβαστεί αυτή την κατάσταση στο μέλλον.

Οι πλούσιες χώρες του κόσμου έχουν ηθικό καθήκον να κατανεύουν ένα μέρος του πλούτου τους στις αναπτυσσόμενες χώρες. Συνεπώς, υποστηρίζω ολόψυχα τους επιτακτικούς στόχους που καθορίζονται στους αναπτυξιακούς στόχους της Χιλιετίας. Η Λίστα του Ιουνίου πιστεύει, ωστόσο, ότι τα θέματα της βοήθειας πρέπει να αντιμετωπίζονται αποκλειστικά από τα μεμονωμένα κράτη μέλη σε συνεργασία με οργανώσεις που έχουν ευρεία διεθνή νομιμότητα και μακρά εμπειρία.

Ο ρόλος της ΕΕ σε αυτό το πλαίσιο πρέπει να είναι κυρίως αυτός της σταδιακής κατάργησης των καταστροφικών αλιευτικών συμφωνιών που συνάπτει η ΕΕ με τις φτωχές αναπτυσσόμενες χώρες και της δραστηκής μεταρρύθμισης της προστατευτικής γεωργικής και εμπορικής πολιτικής. Αυτό καθιστά δύσκολο για τους αγρότες στις φτωχές αναπτυσσόμενες χώρες να πουλήσουν τα προϊόντα τους στην ευρωπαϊκή αγορά.

Anna Ibrisagic (PPE-DE). – (SV) Κύριε Πρόεδρε, μιλάμε πολύ σε αυτό το Σώμα για το πόσο πολλά πληρώνουμε σε βοήθεια επί του παρόντος και για το πόσο πολλά θα πρέπει να πληρώνουμε στο μέλλον. Πάντα λέμε ότι παρέχονται ανεπαρκή ποσά χρημάτων για βοήθεια και ότι οι αναπτυξιακοί στόχοι της Χιλιετίας δεν θα επιτευχθούν. Δεν θα μπορέσουν να επιτευχθούν αν οι αναπτυσσόμενες χώρες δεν λάβουν τη βοήθεια εκείνη που θα τους δώσει τη δυνατότητα να αναπτύξουν τις οικονομίες τους και έτσι να βοηθήσουν τον εαυτό τους.

Όσοι με γνωρίζουν εδώ στο Κοινοβούλιο ξέρουν ότι αντιπροσωπεύω τη Σουηδία αλλά ότι ήρθα στη Σουηδία σχεδόν πριν από 14 χρόνια ως πρόσφυγας από τη Βοσνία. Ξέρω λοιπόν ότι όταν οι άνθρωποι βρίσκονται σε αδύναμη θέση και χρειάζονται βοήθεια, θέλουν το είδος της βοήθειας που θα τους δώσει τη δυνατότητα, σε σύντομο χρονικό διάστημα, να βοηθήσουν τον εαυτό τους και, όσο το δυνατόν πιο γρήγορα, να γίνουν ανεξάρτητοι και αυτόνομοι ώστε να μην χρειάζονται πλέον βοήθεια. Αυτό που σίγουρα δεν θέλουν είναι ανθρώπους που να τους λυπούνται και βοήθεια που θα τους οδηγήσει σε εξάρτηση από τη βοήθεια και στο μέλλον. Πρέπει λοιπόν να δούμε και υπό αυτό το πρίσμα την κριτική που κάνω για την έκθεση, στην οποία θέλω να δω ακόμα περισσότερη έμφαση στο εμπόριο και στη θετική σημασία του για την ανάπτυξη.

Ένα άλλο θέμα που δεν τονίστηκε επαρκώς από την έκθεση είναι η ελευθέρωση. Η άποψη ότι η βοήθεια πρέπει να αυξηθεί χωρίς να υποχρεωθούν οι αναπτυσσόμενες χώρες, για παράδειγμα, να μειώσουν τα χρέη τους σημαίνει ότι η βοήθεια παρέχεται χωρίς καμία απαίτηση είτε για ελευθέρωση είτε για εξυγίανση των χρεών. Χωρίς ελευθέρωση, τα χρέη αυξάνονται ακόμα περισσότερο, ωστόσο, και έτσι φτάνουμε στην κατάσταση που περιέγραψα στην αρχή της ομιλίας μου στην οποία η βοήθεια οδηγεί σε εξάρτηση από τη βοήθεια – μια κατάσταση που δεν πρέπει ποτέ να συμβεί.

Πρόεδρος. – Ευχαριστώ πολύ, κυρία Ibrisagic. Κρίνοντας από το επώνυμό σας δεν θα φανταζόταν κανείς πως μιλάτε τόσο θαυμάσια τα σουηδικά. Αυτό αποτελεί ένα εξαιρετικό παράδειγμα.

Anne Van Lancker (PSE). – (NL) Κύριε Πρόεδρε, θέλω να συγχαρώ θερμά την κ. Kinnock για μια καίρια, αλλά και ιδιαίτερα συνεκτική έκθεση. Θέλω να ευχαριστήσω τον Επίτροπο για τις παρατηρήσεις του μετά τη σύνοδο κορυφής της ομάδας G8 στο Heiligendamm. Μάλιστα, μπορώ να σας πω, κύριε Επίτροπε, ότι συμερίζομαι σε μεγάλο βαθμό τον σκεπτικισμό σας για το αποτέλεσμα.

Το 2005 όλοι συμφώνησαν ότι οι Στόχοι της Χιλιετίας θα μπορούσαν να εκπληρωθούν εφόσον υπήρχαν οι δεσμεύσεις και οι πόροι. Λιγότερο από δύο χρόνια μετά, αυτή η ιδέα αντιμετωπίζεται με πολύ λιγότερο ενθουσιασμό, καθώς οι αρχηγοί των κυβερνήσεων των G8 δεν προχωρούν πέρα από την επανάληψη των δεσμεύσεων του 2005. Όπως επεσήμαναν κάποιοι συνάδελφοι βουλευτές, οι χώρες G8 δεν κατάφεραν να εκπονήσουν ένα αναγκαίο χρονοδιάγραμμα για την εκπλήρωση των δεσμεύσεων. Δεν υπάρχει συγκεκριμένο χρηματοδοτικό σχέδιο που θα καθιστούσε τις χώρες υπεύθυνες για τις δεσμεύσεις τους και για τυχόν ελλείψεις και είναι ήδη προφανές ότι οι χώρες G8 δεν θα καταφέρουν να αυξήσουν την απαραίτητη ταχύτητα για να διπλασιάσουν τη βοήθεια μέχρι το 2010.

Μόνο για τον αγώνα καταπολέμησης του HIV/AIDS υπάρχει τεράστια έλλειψη χρηματοδότησης. Το 2007 το έλλειμμα ανέρχεται ήδη στα 9 δισεκατομμύρια. Οι υποσχέσεις που δόθηκαν στη σύνοδο κορυφής στο Gleneagles, δηλαδή για τη διασφάλιση καθολικής πρόσβασης στην πρόληψη του HIV, στη θεραπεία και στην περίθαλψη μέχρι το 2010 δεν τηρήθηκαν, ούτε κατά διάνοια. Μόνο ένας στους έξι ασθενείς του AIDS λαμβάνει φαρμακευτική αγωγή. Κάθε δώδεκα δευτερόλεπτα, κάποιος πεθαίνει από AIDS και το 70% των νέων μολύνσεων με HIV σημειώνονται στη νοτιώδη της Σαχάρας Αφρική. Αυτό είναι απλώς απαράδεκτο. Κύριε Επίτροπε, 50 δισ. δολάρια ΗΠΑ για το HIV, το AIDS, τη φυματίωση και την ελονοσία απλώς δεν επαρκούν για να καταφέρει η G8 να εκπληρώσει την υπόσχεσή της στον τομέα της δημόσιας υγείας εγκαίρως.

Θα ήθελα να επισημάνω κάτι τελευταίο. Η επίτευξη των ΑΣΧ δεν είναι απλώς θέμα χρημάτων, αλλά και δικαιωμάτων. Χωρίς πρόσβαση, για παράδειγμα, στη σεξουαλική και αναπαραγωγική υγειονομική περίθαλψη για όλους, η φτώχεια δεν μπορεί να καταπολεμηθεί. Ελπίζω, κύριε Επίτροπε, ότι η Ευρώπη θα συνεχίσει να διαδραματίζει τον πρωτοπόρο ρόλο της σε αυτό το πλαίσιο.

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, το 2005, στο Gleneagles, οι ηγέτες της G8 έστειλαν ένα εντυπωσιακό μήνυμα με την υπόσχεση να διαθέσουν 42 000 εκατομμύρια σε ιατρική βοήθεια στην Αφρική, εστιάζοντας ιδιαίτερα στο AIDS, την ελονοσία και τη φυματίωση.

Το 2007 έχουμε μια νέα υπόσχεση 44 000 εκατομμυρίων ευρώ. Αυτή η δέσμευση είναι πραγματικά κάτι νέο; Δεν γνωρίζουμε. Ή είναι μόνο ένας νέος τρόπος να καλύψουν την αποτυχία τους να εκπληρώσουν την προηγούμενη υπόσχεσή τους, όπως ισχυρίζονται όλες οι ΜΚΟ που παρακολουθούν στενά αυτούς τους υπολογισμούς; Δεν υπάρχει συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα και δεν είναι σαφές πώς συνδέεται αυτή η νέα υπόσχεση με τις προηγούμενες υποσχέσεις.

Πρέπει να πούμε στους πολίτες ότι οι κυβερνήσεις μας δεν συμπεριφέρονται κατά τρόπο συνετή με τα πράγματα που λένε. Οι ηγέτες που βλέπουν τον κόσμο να δραπετεύει τρομοκρατημένος στις χώρες τους από την Αφρική, διατεθειμένοι να ρισκάρουν τη ζωή τους μόνο για να πεθάνουν στη Μεσόγειο, εκφράζουν τη μεγάλη λύπη τους γι' αυτές τις δραματικές εικόνες, αλλά δεν στέκονται στο ύψος των υποσχέσεών τους όταν έρχεται η στιγμή να τις μετατρέψουν σε πολιτικές αποφάσεις.

Πρέπει να υπάρχει δέσμευση για περισσότερη βοήθεια – ιδιαίτερα για την υγεία και την εκπαίδευση, αναμφισβήτητα. Ωστόσο, αυτή η δέσμευση πρέπει επίσης να αναληφθεί στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων. Στο ανακοινωθέν της η G8 περιγράφει την επιτυχία του Γύρου της Ντόχα ως ζωτική για την οικονομική ανάπτυξη της αφρικανικής ηπείρου. Ζωτική, λέει η G8.

Λοιπόν, όταν μιλάμε για την Αφρική, θα ήταν υποκριτικό να διαχωρίσουμε τα πράγματα που λέμε για τα θέματα ανθρωπιστικής και οικονομικής βοήθειας από τη συμπεριφορά μας στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ντόχα, και δεν μιλάω μόνο για την Ευρωπαϊκή Ένωση, μιλάω για το σύνολο του πρώτου κόσμου, αυτού του πρώτου κόσμου που έχει συνέλθει στο πλαίσιο της G8.

Δεν μπορούμε να διαχωρίσουμε το ελεύθερο εμπόριο, την πραγματικότητα των εμπορικών συναλλαγών, την πραγματικότητα της σημασίας που μπορεί να έχει η Ντόχα γι' αυτές τις χώρες, από τα πράγματα που λέμε για τα θέματα ανθρωπιστικής και οικονομικής βοήθειας. Στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων, οι υποσχέσεις μας πρέπει να μετατραπούν σε πολύ περισσότερα από αυτά που προσφέρονται σε μετρητά.

Τέλος, η βοήθεια πρέπει να είναι λογική. Πρέπει να χαιρετίσουμε τη στήριξη της G8 για την ICA (Infrastructures Consortium for Africa-Διεθνής Εταιρική Συνεργασία για Υποδομές στην Αφρική). Αυτό είναι ένα συγκεκριμένο μέτρο που θέλω να επισημάνω ιδιαίτερα.

Eoin Ryan (UEN). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, καταρχάς θέλω να συγχαρώ την κ. Kinnock για την πολύ καλή έκθεσή της. Είναι δύσκολο να μιλήσω γι' αυτό το θέμα σε ένα λεπτό, αλλά θα προσπαθήσω. Η δυσκολία, κατά τη γνώμη μου, δεν έγκειται μόνο στο ποσό των χρημάτων, ή στην έλλειψη χρημάτων, που χορηγούνται στην Αφρική από την ΕΕ ή τον δυτικό κόσμο. Το πρόβλημα έγκειται επίσης στη διαχείριση και στον συντονισμό αυτής της βοήθειας. Όλοι γνωρίζουμε τους περιορισμούς που δημιουργεί η αδύναμη διακυβέρνηση στις αφρικανικές χώρες. Η βοήθεια είναι αποτελεσματική σε πολλές περιπτώσεις, αλλά η βοήθεια που χορηγείται χωρίς χρηστή διακυβέρνηση δεν θα καταστήσει ποτέ τη φτώχεια παρελθόν.

Μια ιδέα που θα μπορούσε να εξεταστεί είναι η ανάγκη ανάληψης από τα μεμονωμένα ευρωπαϊκά κράτη, ή ομάδες κρατών μελών, ενός συντονιστικού ρόλου στη διαχείριση της βοήθειας προς τις μεμονωμένες αφρικανικές χώρες. Αυτό θα ήταν θεμελιώδες βήμα στην προσπάθεια να λογοδοτούν οι χώρες χορηγοί για τη βοήθεια που δαπανούν. Επίσης, θα αποτελούσε και βέλτιστη πρακτική όσον αφορά την εφαρμογή των αναπτυξιακών στόχων της Χιλιετίας.

Το λέω αυτό με βάση την εμπειρία μου ως Υπουργού στην ιρλανδική κυβέρνηση όσον αφορά την αντιμετώπιση των φτωχών κοινοτήτων στο Δουβλίνο και σε άλλες ευρωπαϊκές πόλεις, μέσω της οποίας μια κυβερνητική υπηρεσία ήταν υπεύθυνη για τον συντονισμό όλων των χρημάτων που δίναμε σε αυτές τις κοινότητες και ήταν πολύ επιτυχής. Πιστεύω ότι το ίδιο θα μπορούσε να γίνει σε ευρωπαϊκό ή παγκόσμιο επίπεδο όσον αφορά την Αφρική.

Δεν έχω αρκετό χρόνο να μιλήσω γι' αυτό, αλλά το άλλο μεγάλο θέμα είναι το εμπόριο. Χωρίς εμπόριο, δεν υπάρχει περίπτωση να βγει η Αφρική από τη φτώχεια. Αυτό είναι άλλο ένα θέμα που πρέπει να

αντιμετωπιστεί. Εν πάση περιπτώσει, πιστεύω ότι χρειαζόμαστε πολύ μεγαλύτερο συντονισμό στον τρόπο με τον οποίο εφαρμόζουμε και δαπανούμε τα χρήματά μας στην Αφρική. Αν υπάρχει σωστός συντονισμός, θα μπορούσαμε να κάνουμε βελτιώσεις σε αυτόν τον τομέα. Όπως όλοι ξέρουμε, αυτό δεν είναι απλό και δεν υπάρχουν εύκολες λύσεις, αλλά πρέπει να κάνουμε αλλαγές στον τρόπο με τον οποίο χορηγούμε βοήθεια στις φτωχότερες χώρες της Αφρικής.

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. ONESTA

Αντιπροέδρου

Kathalijne Maria Buitenweg (Verts/ALE). – (NL) Κύριε Πρόεδρε, αν και είναι καλό να εφιστάται προσοχή σήμερα εδώ στην πρόοδο που σημειώνεται σε ορισμένες περιοχές, η κατάσταση στη μαύρη Αφρική είναι απλώς τραγική, όπως επεσήμαναν οι προηγούμενοι ομιλητές, όπως και ο κ. Van den Berg. Πρέπει να γίνει μια διάκριση σε γεωγραφική βάση, αλλά και με βάση το φύλο. Ο πρόεδρος Μπους είναι τώρα πεπεισμένος ότι πρέπει να γίνουν περισσότερα για την καταπολέμηση του AIDS, καθώς πλήττει γυναίκες και άνδρες. Δεν μπορώ να απαλλαγώ από την εντύπωση ότι αυτό αποτελεί σημαντικό όρο πριν πέσουν τα χρήματα στο τραπέζι.

Εξ ορισμού, μόνο οι γυναίκες πεθαίνουν από μητρική θνησιμότητα. Δεν υπάρχει σημάδι βελτίωσης στον τομέα των σεξουαλικών και αναπαραγωγικών δικαιωμάτων. Φαίνεται ότι για πολλούς η ζωή μιας γυναίκας δεν είναι πολύτιμη. Στη νοτιώδη της Σαχάρας Αφρική, 1 στις 16 γυναίκες πεθαίνει λόγω εγκυμοσύνης, για παράδειγμα κατά τον τοκετό ή από επικίνδυνη άμβλωση. Η Σρι Λάνκα αποδεικνύει ότι οι επενδύσεις σώζουν στην κυριολεξία τις ζωές των γυναικών. Κύριε Szymanski, το νερό και τα φάρμακα μόνο δεν είναι αρκετά. Οι γυναίκες πρέπει να είναι σε θέση να αποφασίζουν οι ίδιες αν θέλουν να μείνουν έγκυες. Οι δύσκολες αποφάσεις για την άμβλωση, για παράδειγμα, πρέπει να λαμβάνονται σε μεμονωμένη βάση και όχι να αποτελούν μέρος μιας ευρείας και γενικής δήλωσης που κάνουμε από την άνεση των πολυθρόνων μας.

Κύριε Επίτροπε, έχετε δίκιο ότι η ΕΕ είναι σημαντικός δανειοδότης και επίσης διαδραματίζει έναν σημαντικό ρόλο σε αυτή την προσπάθεια. Ωστόσο, ούτε οι χώρες της ΕΕ δεν εκπλήρωσαν τις δεσμεύσεις που ανέλαβαν στο Κάιρο. Τι μηχανισμό προτιθέστε να θέσετε σε εφαρμογή γι' αυτό;

Luisa Morgantini (GUE/NGL). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, ευχαριστώ την εισηγήτρια κ. Kinnock για την έκθεσή της, η οποία, αν είχε ψηφιστεί εγκαίρως, θα είχε αποστείλει ένα ξεκάθαρο μήνυμα στους αρχηγούς κρατών που συναντήθηκαν στη σύνοδο κορυφής των G8 και σε όλη τη διεθνή κοινότητα σχετικά με την αναγκαιότητα ανάληψης αποφασιστικών δράσεων για αλλαγή πορείας.

Το ζητούν εκατομμύρια άτομα που πεθαίνουν ακόμη από την πείνα, τη δίψα και τις ασθένειες ή εξαιτίας των πολέμων. Θα ήταν πράγματι πολύ, αν και όχι επαρκές, αν οι χώρες της ομάδας των G8 και η διεθνής κοινότητα τηρούσαν τις δεσμεύσεις που ανέλαβαν. Παρ' όλα αυτά, αν δεν ληφθούν ενέργειες για την αντιμετώπιση των αιτιών της φτώχειας και της υπανάπτυξης, οι άνθρωποι θα εξακολουθήσουν να πεθαίνουν.

Ο Επίτροπος Michel έχει δίκιο όσον αφορά την ανάγκη χάραξης συντονισμένων και συνεκτικών στρατηγικών σε περισσότερους τομείς, όπως η ποσότητα και η ποιότητα της επίσημης αναπτυξιακής βοήθειας, η κατάργηση του χρέους και η αναθεώρηση των κανόνων του διεθνούς εμπορίου, καθώς και, αναμφίβολα, η ανάληψη της ευθύνης, η διαφάνεια και η καλή διακυβέρνηση από μέρους των αναπτυσσόμενων χωρών.

Θα ήθελα να υπογραμμίσω ορισμένα σημεία. Όσον αφορά την ποιότητα της βοήθειας, πρέπει προπάντων να θέσουμε τέλος στην ιδιαίτερα επίζημα πρακτική της παροχής βοήθειας σύμφωνα με οικονομικά και γεωπολιτικά κριτήρια, καθώς και στην ασυνέπεια μεταξύ των αναπτυξιακών, εμπορικών και γεωργικών πολιτικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επιπλέον, πρέπει να επανεξετάσουμε τις Υπηρεσίες Προστασίας του Περιβάλλοντος και να αναζητήσουμε εναλλακτικές οδούς που να είναι συμβατές με την επίτευξη των αναπτυξιακών στόχων της Χιλιετίας, ξεπερνώντας τα αδιέξοδα στις διαπραγματεύσεις του Γύρου της Ντόχα.

Οι τρεις αναπτυξιακοί στόχοι της Χιλιετίας όσον αφορά τα θέματα υγείας δεν θα επιτευχθούν ποτέ, αν δεν υπάρξει καθολική πρόσβαση στις θεραπείες και στα φάρμακα. Πολύ συχνά, η διεθνής νομοθεσία για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας παραβιάζει την προτεραιότητα του δικαιώματος στην υγεία και στη ζωή εκατομμυρίων ανθρώπων σε σχέση με τα κέρδη των φαρμακευτικών πολυεθνικών επιχειρήσεων. Οι απατηλές συμφωνίες που συνήφθησαν στη σύνοδο κορυφής των G8 καταδεικνύουν

επίσης τις αντιφάσεις των μεγάλων του κόσμου, οι οποίοι παρέχουν για την ανάπτυξη το 5% όσων δαπανούν σε όπλα καταστροφής και θανάτου.

Μανώλης Μαυρομάτης (PPE-DE). – Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα με τη σειρά μου να συγχαρώ τη συνάδελφο κ. Kinnock για την πρωτοβουλία της να συντάξει έκθεση για ένα τόσο σημαντικό θέμα.

Είναι ενδιαφέρον για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, τώρα στη μέση του χρονικού διαστήματος που ορίστηκε για την επίτευξη των στόχων της Χιλιετίας, να δει πόσο απέχουμε από την ολοκλήρωσή τους και κατά προέκταση να αναθεωρήσει κάποια από τα μέσα επίτευξής τους.

Είναι λυπηρό ότι πολλές χώρες στη φτωχότερη περιοχή του κόσμου, στην υπο-Σαχάρια Αφρική, απέχουν σημαντικά από την επίτευξη των αναπτυξιακών στόχων της Χιλιετίας. Είναι σαφές ότι οι στόχοι της Χιλιετίας δεν θα επιτευχθούν εάν οι φτωχότερες αναπτυσσόμενες χώρες δεν λάβουν αυξημένη και βελτιωμένη βοήθεια ως συμπλήρωμα της κινητοποίησης των δικών τους εγχώριων πόρων.

Τα Ηνωμένα Έθνη, η Αφρικανική Ένωση, η ομάδα G8 και η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να ακολουθήσουν τις τρέχουσες εκτιμήσεις για αύξηση περίπου 3,7 δισεκατομμύρια ευρώ το έτος, όσον αφορά τη βοήθειά τους προς την Αφρική.

Επιπλέον, ως ο μεγαλύτερος δότης ανθρωπιστικής βοήθειας, η Ευρωπαϊκή Ένωση οφείλει να εμμένει στην προσπάθεια διαγραφής του χρέους των αναπτυσσόμενων χωρών.

Ωστόσο, οφείλω να σας ομολογήσω ότι αυτό που με απασχολεί περισσότερο είναι η αδυναμία επίτευξης του στόχου που αφορά την εκπαίδευση. Εκατόν εικοσιένα εκατομμύρια παιδιά, κύριε Πρόεδρε και κύριε Επίτροπε, από τα οποία 65 εκατομμύρια είναι κορίτσια, δεν πήγαν ποτέ στο σχολείο. Εκτός από το στόχο 2 για υποχρεωτική και δωρεάν βασική εκπαίδευση για όλους, το 1990 στα συμπεράσματα της Παγκόσμιας Συνόδου για τα παιδιά, περιλαμβανόταν ο στόχος ότι μέχρι το 2000 όλα τα παιδιά του κόσμου θα έπρεπε να έχουν πρόσβαση στην εκπαίδευση και τουλάχιστον το 80% από αυτά τη δυνατότητα ολοκλήρωσης της βασικής εκπαίδευσης. Αλλά, δυστυχώς, βρισκόμαστε πάρα πολύ μακριά από τον στόχο αυτό. Οι αναπτυσσόμενες χώρες πρέπει να συνειδητοποιήσουν ότι αν δεν επενδύσουν στην ποιότητα του ανθρώπινου δυναμικού τους, είναι καταδικασμένες στη διαιώνιση της κατάστασής τους όσον αφορά την ανάπτυξη.

Linda McAvan (PSE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, θέλω να μιλήσω για τη σύνοδο κορυφής της ομάδας G8 και να κάνω δύο παρατηρήσεις. Η πρώτη αφορά την αλλαγή του κλίματος. Εδώ τα νέα ήταν καλά, διότι οι ΗΠΑ συμφώνησαν να παραμείνουν εντός της διαδικασίας του ΟΗΕ, αλλά τα κακά νέα ήταν ότι δεν συμφωνήθηκαν δεσμευτικοί στόχοι και τα χειρότερα νέα, κατά κάποιον τρόπο, ήταν ότι δεν σημειώσαμε καθόλου πρόοδο στην ένταξη των αναδυόμενων οικονομιών, όπως η Ινδία, η Βραζιλία και η Κίνα, στη διαδικασία.

Κύριε Επίτροπε, έχουμε μεγάλο έργο μπροστά μας πριν από το Μπαλί. Ξέρω ότι δεν είστε ο βασικός Επίτροπος για την αλλαγή του κλίματος, αλλά ως Επίτροπος αρμόδιος για την ανάπτυξη, μπορείτε να διαδραματίσετε βασικό ρόλο στην προσπάθεια διατήρησης της ώθησης για την αλλαγή του κλίματος διότι, όπως γνωρίζετε, ο φτωχός και αναπτυσσόμενος κόσμος πληρώνει ήδη το τίμημα της αλλαγής του κλίματος. Συνεπώς, ελπίζω ότι θα το θέσετε αυτό στην κορυφή της ατζέντας σας.

Ενώ οι φτωχοί πληρώνουν το τίμημα, αν εξετάσουμε την άλλη βασική πτυχή της ομάδας G8, την εξωτερική βοήθεια, βλέπουμε τους πλούσιους να μένουν μόνο στα λόγια. Αν εξετάσουμε τα στοιχεία, διαπιστώνουμε ότι η ομάδα G8 βρίσκεται εντελώς εκτός πορείας όσον αφορά τη βοήθεια προς τον αναπτυσσόμενο κόσμο και, μεταξύ άλλων, οι χώρες της ΕΕ είναι μερικοί από τους χειρότερους εκτελεστές.

Κύριε Επίτροπε, η θεωρία μου είναι ότι θα επιστρέψουμε εδώ σε δύο ή τρία χρόνια, οδυρόμενοι ξανά για την αποτυχία επίτευξης προόδου όσον αφορά την εξωτερική βοήθεια. Η δέσμευση για διπλασιασμό της βοήθειας αναλήφθηκε σε μια σύνοδο κορυφής της ΕΕ. Κρατάτε έναν πίνακα αποτελεσμάτων γι' αυτό το θέμα ή πρέπει να βασιστούμε στις ΜΚΟ για να μας δώσουν τα αποτελέσματα; Μάλιστα, θα έπρεπε να εξετάζουμε τους πίνακες αποτελεσμάτων για την αλλαγή του κλίματος και τη βοήθεια, διότι αυτό που είπε ο κ. Mitchell προηγουμένως για την αξιοπιστία και την ΕΕ είναι σωστό. Οι άνθρωποι εκεί έξω θα μας κρίνουν για την απόδοσή μας στα θέματα που πραγματικά τους ενδιαφέρουν: την αντιμετώπιση της αλλαγής του κλίματος και τη φτώχεια. Το θέμα του Συντάγματος είναι σημαντικό για εμάς, αλλά όχι για το κοινό. Συνεπώς, αν δεν εκπληρώσουμε τις δεσμεύσεις μας σχετικά με αυτά τα θέματα, δεν θα έχουμε μεγάλη αξιοπιστία στον έξω κόσμο.

Feleknas Uca (GUE/NGL). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Michel, κυρίες και κύριοι, θα ήθελα αρχικά να ευχαριστήσω την κ. Kinnock για την έκθεσή της. Εξαιτίας του περιορισμένου χρόνου θα αναφερθώ στο σημείο αυτό μόνο σε ένα σημείο που δυστυχώς δεν αναφέρεται σχεδόν καθόλου στην έκθεση. Κατά τη γνώμη μου, η αξιοπρεπής εργασία είναι ζωτικής σημασίας παράγων για την εξάλειψη της φτώχειας και διαδραματίζει τεράστιο ρόλο για την επίτευξη των αναπτυξιακών στόχων της χιλιετίας. Πού βρισκόμαστε σήμερα σε σχέση με τους σκοπούς αυτούς;

Κατά την άποψή μου, το αποτέλεσμα αυτής της ενδιάμεσης αξιολόγησης είναι καταστροφικό. Οι περισσότεροι από τους αναπτυξιακούς στόχους της χιλιετίας δεν έχουν καν αρχίσει να υλοποιούνται και σύμφωνα με ρεαλιστικές εκτιμήσεις δεν θα έχουν επιτευχθεί ούτε μέχρι το 2015. Την ευθύνη γι' αυτό φέρουν οι δωρητρίες χώρες. Οι αναφορές των εφημερίδων για την υποτιθέμενη επιτυχία της συνόδου κορυφής της G8 δεν αλλάζει τίποτα σε αυτό.

Nirj Deva (PPE-DE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, ως συνήθως, η κ. Kinnock εκπόνησε μια καλή έκθεση, αλλά η εκπόνηση μιας καλής έκθεσης, όπως κάνουμε όλοι στο Κοινοβούλιο, δεν είναι αρκετή.

Ανησυχώ ιδιαίτερα διότι στην παράγραφο 40 και, ειδικά, στην παράγραφο 41 της έκθεσής της, η κ. Kinnock αναφέρει το σχέδιο δράσης Μαπούτο. Το σχέδιο δράσης Μαπούτο, όπως το καταλαβαίνω, προωθεί την άμβλωση και ξεπερνά τη Διακήρυξη του Καΐρου. Η Διακήρυξη των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα του Παιδιού δηλώνει ότι το παιδί, λόγω της σωματικής ή πνευματικής του ανωριμότητας, χρειάζεται ειδικές διασφαλίσεις και φροντίδα, συμπεριλαμβανομένης κατάλληλης νομικής προστασίας, τόσο πριν όσο και μετά τη γέννησή του.

Σύμφωνα με τον ΟΗΕ, περίπου 8,5 εκατομμύρια άνθρωποι σε όλο τον κόσμο πεθαίνουν ετησίως από λιμοκτονία. Αυτό έρχεται σε αντίθεση με τα 46 εκατομμύρια παιδιά που χάνονται από αμβλώσεις κάθε χρόνο σύμφωνα με τον ΠΟΥ. Αυτό αντιστοιχεί περίπου στον πληθυσμό της Ισπανίας. Αυτό σημαίνει ότι από τη στιγμή της σύλληψής του, υπάρχουν πέντε φορές περισσότερες πιθανότητες να πεθάνει κανείς από άμβλωση παρά από λιμοκτονία. Αντιπαραβάλετε τα 46 εκατομμύρια αμβλώσεων με το σύνολο των 56 εκατομμυρίων ανθρώπων που πεθαίνουν στον κόσμο κάθε χρόνο.

Οι σαράντα έξι εκατομμύρια αμβλώσεις έρχονται επίσης σε αντίθεση με τις 70 000 γυναίκες που δυστυχώς κάνουν την επιλογή να προχωρήσουν σε παράνομη άμβλωση και να χάσουν τη ζωή τους εξαιτίας της. Συνεπώς, η αναλογία είναι ότι για κάθε μία γυναίκα που μένει έγκυος και κατόπιν πεθαίνει από παράνομη άμβλωση, 650 βιώσιμα παιδιά χάνονται από άμβλωση στη μήτρα – στο μέρος που, σύμφωνα με τη φύση, είναι ο ασφαλέστερος χώρος στον κόσμο για να αναπτυχθεί ένα βρέφος.

Καλώ μετ' επιτάσεως τους συναδέλφους μου να καταψηφίσουν τις παραγράφους 40 και 41, οι οποίες δεν έχουν καμία σχέση με τη μητρική θνησιμότητα που υποτίθεται ότι είναι το θέμα του ΑΣΧ 5. Ούτε έχουν αυτές οι παράγραφοι καμία σχέση με τα δικαιώματα είτε της σεξουαλικής είτε της αναπαραγωγικής υγείας, διότι η άμβλωση δεν έχει σχέση με τη σεξουαλικότητα: δεν είναι υγιεινή, δεν αφορά ασφαλώς την αναπαραγωγή –το ακριβώς αντίθετο μάλιστα– και, κατά τη γνώμη μου, σίγουρα δεν είναι σωστή.

Åsa Westlund (PSE). – (SV) Κύριε Πρόεδρε, με συγκίνησε η ομιλία του προηγούμενου ομιλητή. Γι' αυτό, δυσκολεύομαι να μιλήσω, αλλά θα προσπαθήσω να εμμείνω σε αυτά που σκόπευα να πω.

Όταν ήμουν στο σχολείο, έμαθα ότι οι άνθρωποι στην Αφρική πεινούσαν διότι είχαν κόψει τα δέντρα στα μέρη όπου ζούσαν και δεν είχαν πλέον τίποτα να καλλιεργήσουν εκεί. Κατά κάποιον τρόπο, δηλαδή, είχαν προκαλέσει οι ίδιοι αυτή την κατάσταση. Τώρα, όλο και περισσότερα στοιχεία υποδεικνύουν ότι στην πραγματικότητα εμείς στον πλούσιο κόσμο είμαστε εκείνοι που, με τον τρόπο ζωής μας και τις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα και άλλων αερίων που επηρεάζουν το κλίμα, προκαλέσαμε την αλλαγή του κλίματος στη νοτιώδη της Σαχάρας Αφρική και ως συνέπεια αυτού οι κάτοικοι αυτής της περιοχής δεν έχουν επαρκή τροφή και νερό για να ζήσουν. Αυτό αναμφισβήτητα μας κάνει να δούμε την παγκόσμια φτώχεια από διαφορετική σκοπιά. Η ευθύνη μας για την εξάλειψη της φτώχειας είναι πολύ μεγαλύτερη αν εμείς είμαστε αυτοί που την προκαλέσαμε.

Η κ. Kinnock έχει στην έκθεσή της ένα ειδικό τμήμα για την αλλαγή του κλίματος, στο οποίο τονίζει την ευθύνη μας να διασφαλίσουμε ότι οι δικές μας εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα δεν επηρεάζουν τους φτωχότερους ανθρώπους στη γη. Για να το καταφέρουμε αυτό, πρέπει να μειώσουμε δραστικά τις εκπομπές αερίων που επηρεάζουν το κλίμα και παράλληλα να υποστηρίξουμε τις αναπτυσσόμενες χώρες για να αντεπεξέλθουν με επιτυχία στην τεράστια προσαρμογή που πρέπει να κάνει ο κόσμος.

Το ζήτημα εδώ είναι να γίνουν πολλά, από την αντιμετώπιση, για παράδειγμα, της ανόδου των υδάτων μέχρι τη διασφάλιση ότι οι αναπτυσσόμενες χώρες που μπορούν να παράγουν ανανεώσιμη ενέργεια έχουν την ευκαιρία να το κάνουν και συνεπώς έχουν την ευκαιρία να βγουν από τη φτώχεια.

Αν θέλουμε να επιτύχει ο κόσμος τους αναπτυξιακούς στόχους της Χιλιετίας, πρέπει να επικεντρωθούμε περισσότερο σε αυτά τα θέματα και να τα θέσουμε σε υψηλότερη προτεραιότητα. Επίσης, αν θέλουμε σοβαρά να μειώσουμε τη θνησιμότητα λόγω του HIV, του AIDS και των επικίνδυνων εγκυμοσυνών, δεν πρέπει να επιτρέψουμε στις θρησκευτικές αντιλήψεις να σταθούν εμπόδιο στην ελευθερία επιλογής των ανθρώπων και στη δυνατότητά τους να προστατευθούν από ασθένειες απειλητικές για τη ζωή και από ανεπιθύμητες εγκυμοσύνες. Τα αναπαραγωγικά δικαιώματα, η ενημέρωση σχετικά με τη νόμιμη άμβλωση και η πρόσβαση σε μέσα αντισύλληψης είναι, και παραμένουν, απαραίτητα στοιχεία του έργου μας που αποσκοπεί στην επίτευξη των αναπτυξιακών στόχων της Χιλιετίας. Όλα τα άλλα είναι απλές προκαταλήψεις και εκπλήσσομαι που τις ακούω να εκφράζονται σε αυτό το Σώμα. Θα έπρεπε να είμαστε πιο διαφωτισμένοι.

Tokia Saïfi (PPE-DE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, η σημερινή συζήτηση μας βοηθά να δούμε με καθαρή ματιά πόσο δρόμο έχουμε να διανύσουμε ακόμα μέχρι το 2015 προκειμένου να επιτύχουμε τους Στόχους της Χιλιετίας. Πρέπει να επισημανθεί εδώ στο Σώμα ότι αυτοί οι στόχοι είναι ζωτικής σημασίας στο πλαίσιο της αναπτυξιακής συνεργασίας και ότι πρέπει να ενθαρρύνουν τη βοήθεια που είναι αποτελεσματική και συνεκτική. Καθώς πλησιάζει η ημερομηνία-ορόσημο, τα ισχνά αποτελέσματα που επιτεύχθηκαν, ιδίως στην Υποσαχάρια Αφρική, μας αναγκάζουν να είμαστε πιο απαιτητικοί και να πολλαπλασιάσουμε τις προσπάθειές μας προκειμένου να εκπληρώσουμε τις υποσχέσεις μας. Αντιμέτωπη με τα όσα διακυβεύονται, η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να ανταποκριθεί πλήρως στον πολιτικό ρόλο της προκειμένου να ενισχύσει τα μέσα για την ανάπτυξη και την αποτελεσματικότητα της δράσης της στην αφρικανική ήπειρο.

Το 2015 σχεδόν έφθασε. Δεν είναι, λοιπόν, ώρα να ξεμεινουμε από ορμή ή να παραιτηθούμε από την προσπάθεια. Καθώς είναι πρωτοπόρος σε παγκόσμιο επίπεδο προμηθεύτρια δημόσιας αναπτυξιακής βοήθειας, η Ευρωπαϊκή Ένωση διαθέτει τα μέσα για να βοηθήσει τις χώρες του Νότου να επιτύχουν σταθερότητα και να επωφεληθούν της οικονομικής, κοινωνικής και ανθρώπινης ανάπτυξης. Εφόσον, επομένως, έχουμε τα μέσα, ας σκεφθούμε τώρα ποια εργαλεία είναι αποτελεσματικά, ούτως ώστε η χορηγούμενη βοήθεια να οδηγεί σε απτά και μόνιμα αποτελέσματα.

Αυτή η απαίτηση σημαίνει την κινητοποίηση όλων όσοι εμπλέκονται. Το ζητούμενο δεν είναι η ελεημοσύνη προς αυτές τις χώρες, αλλά η αναπτυξιακή βοήθεια. Οι υποσχέσεις που δόθηκαν αναφορικά με την υλοποίηση αυτών των θεμελιωδών στόχων είναι πολυάριθμες. Κάποιος μπορεί, συνεπώς, να σημειώσει τις δεσμεύσεις, οι οποίες αναλήφθηκαν στη διάρκεια της απογοητευτικής συνόδου κορυφής του Ομίλου των 8, όπου αποφασίστηκε να χορηγηθούν 44 δισεκατομμύρια ευρώ σε βοήθεια για την καταπολέμηση των πανδημιών στην Αφρική, πράγμα που αποτέλεσε επαναβεβαίωση της δέσμευσης του 2005.

Ας ελπίσουμε, μόνο, και ας προσευχηθούμε αυτές οι υποσχέσεις να μη μείνουν μόνο στα λόγια. Για να συμβεί αυτό, οι εν λόγω πρωτοβουλίες πρέπει τώρα να μεταφραστούν σε πρακτικές και μετρήσιμες δράσεις. Αποτελεί επιτακτική ανάγκη να αναλάβουμε δράση. Ας εντατικοποιήσουμε τις προσπάθειές μας σε πνεύμα εταιρικής σχέσης, ούτως ώστε να είμαστε συνεπείς στην καταληκτική ημερομηνία του 2015.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, ένα λεπτό είναι πολύ λίγο για να αναφερθώ σε ένα τεράστιο θέμα. Με στενοχώρησε κάπως η διάθεση αυτής της συζήτησης και αναρωτιέμαι, αν ρωτούσαμε τις γυναίκες της Αφρικής τι θέλουν, αν θα έδιναν ορισμένες από τις απαντήσεις που αναφέρθηκαν εδώ σήμερα. Οι γυναίκες στις οποίες μίλησα στο Μαλάουι αναφέρθηκαν φυσικά στην ανάγκη για εκπαίδευση, για τρόφιμα, για θέσεις εργασίας και για ελπίδα, και εγώ σκέφτηκα ότι αυτά θα τους έδιναν οι αναπτυξιακοί στόχοι της Χιλιετίας, αλλά είναι σαφές ότι δεν θα καταφέρουμε να φτάσουμε εκεί έγκαιρα.

Στα 30 δευτερόλεπτα που έχω στη διάθεσή μου θέλω να αναφερθώ, συγκεκριμένα, στην εμπορική πτυχή όλων αυτών: οι παράγραφοι 83 και 89 είναι ιδιαίτερα ενδιαφέρουσες. Υπάρχει μια σύσταση ότι διαπραγματεύσεις του ΠΟΕ μπορεί να είναι μια απάντηση για ορισμένα από τα προβλήματα της Αφρικής, ωστόσο η παράγραφος 89 αναφέρει με σαφήνεια ότι οι λιγότερο αναπτυγμένες χώρες (LAX) θα ωφεληθούν πολύ λίγο από την εκτεταμένη ελευθέρωση του εμπορίου και πιστεύω ότι οι Αφρικανοί πρέπει να άρουν τους φραγμούς στο εμπόριο εντός της ηπείρου τους και να εξετάσουν πολύ προσεκτικά

αυτό το θέμα, ενώ εμείς στην Ευρώπη θα τους βοηθήσουμε να αναπτύξουν το εμπόριο με τον υπόλοιπο κόσμο. Αλλά θα θέλαμε να μπορούσαμε να κάνουμε περισσότερα και ελπίζω ότι αυτή η συζήτηση θα βοηθήσει σε αυτό.

Louis Michel, μέλος της Επιτροπής. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι βουλευτές, προφανώς είναι πάντα απογοητευτικό να πρέπει να αντιδράσει κανείς σε πολύ μικρά χρονικά περιθώρια σε μια χιονοστιβάδα σκέψεων, που στην πλειονότητά τους ήταν ορθότατες: συμερίζομαι πράγματι σε πολύ μεγάλο βαθμό τις σκέψεις, τις εκτιμήσεις και τις ιδέες που άκουσα.

Σε ό,τι καταρχάς αφορά τον Όμιλο των 8. Οφείλω να ομολογήσω ότι και εγώ απογοητεύτηκα οικτρά που αυτό πλέον καθίσταται ολοένα και περισσότερο μια κατά βάση τελετουργική πράξη και λυπούμαι για τον ακόλουθο λόγο: όσο πιο τελετουργική γίνεται η πράξη, τόσο λιγότερο αξιόπιστη είναι και μία των ημερών ο κόσμος θα αναρωτηθεί αν πραγματικά χρησιμεύει σε κάτι.

Άκουσα κάποιον, νομίζω από τα έδρανα της αριστερής πτέρυγας, να θέτει το ερώτημα της αντιπροσωπευτικότητας ή της αντιπροσωπευτικής νομιμοποίησης του Ομίλου των 8. Πιστεύω ότι πρόκειται για ένα ερώτημα, το οποίο πρέπει να τεθεί. Είναι προφανές ότι τεράστια τμήματα της γεωπολιτικής και δημογραφικής πραγματικότητας δεν εκπροσωπούνται και αυτό είναι κρίμα. Ολοένα και περισσότερο ο Όμιλος των 8 καθίσταται διαγωνισμός ομορφιάς και προφανώς μας θλίβει βαθύτατα να βλέπουμε αυτή την ίδια την έννοια να απαξιώνεται αφ' ης στιγμής επανειλημμένες υποσχέσεις, χρόνο με τον χρόνο, μένουν ανεκπλήρωτες. Μπορούμε πάντα να αντλούμε ορισμένα θετικά στοιχεία από συναντήσεις αυτού του είδους, αυτό όμως δεν αρκεί για να εδραιώσει την πεποίθησή μας ότι είναι καθ' όλα χρήσιμη και ειλικρινής.

Πρέπει κατ' ανάγκη να υιοθετήσω μια ιμπρεσιονιστική προσέγγιση απαντώντας σε ορισμένα από τα πλέον αιχμηρά σχόλια που εκφράστηκαν. Καταρχάς, σε ό,τι αφορά το HIV/AIDS, θέλω να πω ότι οι δύο βασικοί διακλοι διοχέτευσης της χρηματοδοτικής βοήθειας της Ευρωπαϊκής Κοινότητας στον τομέα της καταπολέμησης του HIV/AIDS είναι η στήριξη των χωρών προκειμένου να ενισχύσουν τον τομέα της υγείας, ιδίως στην Αφρική, και η κατανομή πόρων μέσω θεματικών δημοσιονομικών γραμμών. Πιστέψτε με, επιστρατεύουμε όλα τα μέσα που έχουμε στη διάθεσή μας. Τα τρέχοντα προγράμματα υγείας σε 21 αφρικανικές χώρες αντιστοιχούν σε 396 εκατομμύρια ευρώ, 62 δε συμπληρωματικά εκατομμύρια προβλέπονται στους προσεχείς μήνες. Δεν σας κρύβω ότι χάρη σε θεματικές γραμμές του προϋπολογισμού και στους πόρους για τις χώρες ΑΚΕ του ογδόου και του ενάτου ΕΤΑ συνεισφέρει η Κοινότητα στο παγκόσμιο ταμείο για την καταπολέμηση του AIDS, της φυματίωσης και της ελονοσίας, στο οποίο κατείχαμε τη θέση του αντιπροέδρου στο διοικητικό συμβούλιο. Μετά τη δημιουργία αυτού του Ταμείου το 2002, η Ευρωπαϊκή Κοινότητα κατέβαλε συνολικά 522,5 εκατομμύρια για την περίοδο 2002-2006. Με τη συνεισφορά των κρατών μελών, η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ο μεγαλύτερος χορηγός πόρων στο παγκόσμιο ταμείο για την καταπολέμηση του AIDS, της φυματίωσης και της ελονοσίας.

Μια λέξη για την αλλαγή του κλίματος, για να απαντήσω σε ένα μέλος του ΕΚ: συμερίζομαι πλήρως τον προβληματισμό σας σχετικά με την απειλή που συνιστά η αλλαγή του κλίματος για τις αναπτυσσόμενες χώρες και για τις προσπάθειές τους προς επίτευξη των στόχων της Χιλιετίας. Εκτιμώ ότι τα ζητήματα της αλλαγής του κλίματος πρέπει να συμπεριληφθούν στη συνεργασία για την ανάπτυξη. Ήδη από το 2003 εγκρίναμε ένα σχέδιο δράσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την αλλαγή του κλίματος και την ανάπτυξη, το οποίο υλοποιούμε από κοινού με τα κράτη μέλη. Σε αυτή τη φάση εξετάζεται η πρόοδος της υλοποίησης αυτού του σχεδίου δράσης και φαίνεται πως μολονότι ήταν μια καλή βάση για την κοινή δράση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο τρόπος με τον οποίο υλοποιείται στην παρούσα φάση δεν αίρεται πραγματικά στο ύψος της σημασίας και του εύρους της πρόκλησης.

Επιδιώκω, κατά συνέπεια, να εκκινήσω μια στρατηγική για την εμβάθυνση της συνεργασίας μας με τις αναπτυσσόμενες χώρες, οι οποίες πλήττονται κατεξοχήν από την αλλαγή του κλίματος. Το ζητούμενο είναι να συγκροτήσουμε μια παγκόσμια συμμαχία για την αλλαγή του κλίματος, η οποία θα ενισχύσει τον διάλογο και τη συνεργασία μεταξύ Ευρωπαϊκής Ένωσης και αναπτυσσόμενων χωρών αναφορικά με τη μείωση των εκπομπών ρύπων και την προσαρμογή στην αλλαγή του κλίματος. Υπολογίζω ότι θα είμαι σύντομα σε θέση να σας παρουσιάσω αναλυτικά αυτή την πρόταση: αυτό είναι κάτι συγκεκριμένο.

Σε ό,τι αφορά τις συμφωνίες οικονομικής εταιρικής σχέσης, δεν θα προβώ σε βαθύ αναστοχασμό επί του θέματος. Μάθετε, μόνο, ότι συγκαταλέγομαι μεταξύ αυτών που είναι πεπεισμένοι πως δεν πρόκειται να υπάρξει πραγματική ανάπτυξη –υπό την έννοια της δημιουργίας πλούτου, ικανού να χρηματοδοτήσει τις κοινωνικές υπηρεσίες, να χρηματοδοτήσει όλα τα κεντρικά σημεία πρόσβασης στις υπηρεσίες του κράτους– χωρίς πρόσβαση στο εμπόριο και χωρίς οικονομικό δυναμισμό. Επομένως, οι συμφωνίες οικονομικής εταιρικής σχέσης, όπως τις αντιμετωπίζουμε, όπως τις αντιλαμβανόμαστε και όπως τις

υλοποιούμε, είναι αυστηρώς συμφωνίες αναπτυξιακής πολιτικής. Η προτεραιότητα δεν είναι στην εμπορική διάσταση, είναι στην ανάπτυξη!

Γνωρίζουμε τις δισταύουσες απόψεις που μπορούν να υπάρχουν μεταξύ εμού και ορισμένων σε αυτό το ζήτημα. Πιστεύω ότι πρέπει να το αντιμετωπίσουμε. Η απόφαση για ολοκλήρωση των συμφωνιών οικονομικής εταιρικής σχέσης πριν από το τέλος του 2007 ελήφθη από κοινού από την Ευρωπαϊκή Ένωση και τις χώρες Αφρικής, Καραϊβικής και Ειρηνικού. Η συζήτηση και η διαμάχη που προκάλεσε αυτή η απόφαση υπήρξαν χρήσιμες, διότι επέτρεψαν κυρίως να δεχθούμε μεγαλύτερες μεταβατικές περιόδους, να αναγνωρίσουμε την ιδιαιτερότητα ορισμένων ευαίσθητων προϊόντων, να αποδεχθούμε επίσης την αρχή της χρηματοδότησης των περιφερειακών ταμείων, για να αντισταθμιστούν οι απώλειες εσόδων λόγω της άρσης των δασμολογικών φραγμών. Είναι ένα ερώτημα, στο οποίο θα επανέλθουμε, πάντως, αναμφίβολα, χάρη ακριβώς στη συζήτηση που ξεκίνησε εδώ, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, κυρίως από την κ. Kinnock και άλλους, η Επιτροπή, οι εταίροι της και τα λοιπά ενδιαφερόμενα μέρη κατέληξαν σε πολύ πιο ευέλικτες προτάσεις, που λαμβάνουν πολύ περισσότερο υπόψη την πραγματικότητα.

Αποτελεί πεποίθησή μου ότι η ελάφρυνση του χρέους συμβάλλει στη χρηματοδότηση της ανάπτυξης. Αυτή η θέση δεν έχει κάτι το εξαιρετικό. Βασίζεται πολύ απλά στο κοινό πλαίσιο αναφοράς μας σε θέματα αναπτυξιακής πολιτικής, στην ευρωπαϊκή συναίνεση που ενέκριναν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και η Επιτροπή μόλις πριν από ενάμιση χρόνο. Η ευρωπαϊκή συναίνεση αναφέρεται στον ορισμό του ΟΟΣΑ σε θέματα δημόσιας αναπτυξιακής βοήθειας και περιλαμβάνει τις ελαφρύνσεις του χρέους. Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεσμεύτηκε, επιπλέον, να βρει βιώσιμες λύσεις όσον αφορά τα δυσβάστακτα χρέη.

Με βάση τα παραπάνω, κυρία Kinnock, προφανώς έχετε δίκιο. Όλος ο κόσμος μπορεί να ελπίζει ότι αυτό προκύπτει ως κάτι επιπλέον, και πρώτος εγώ. Και έχετε δίκιο που λέτε ότι δεν είναι παρά μια ένεση και ότι κατ' ανάγκη οι χώρες, αν θέλουν να τηρήσουν τις δεσμεύσεις τους πρέπει, στα ερχόμενα χρόνια, να αυξήσουν, σε πραγματικούς και απόλυτους όρους, τα ποσά που αφιερώνουν στην πολιτική τους για την αναπτυξιακή βοήθεια. Αυτό το μήνυμα απηύθυνε άλλωστε η Επιτροπή στα κράτη μέλη στην ανακοίνωσή της τον περασμένο Απρίλιο.

Όσον αφορά την τροποποίηση των κανόνων του ΟΟΣΑ –ζήτημα που τέθηκε τον τελευταίο καιρό– δεν τη θεωρώ αναγκαία. Θέλω να προσθέσω ότι τυχόν αμφισβήτηση αυτών των κανόνων θα σημάει, κατά τη γνώμη μου, κίνδυνο να ανοίξει η συζήτηση για την επιλεξιμότητα άλλων χρηματοδοτικών εισφορών που δεν έχουν απολύτως καμία σχέση, κατά την άποψή μου, με τις πολιτικές για την ανάπτυξη. Δεν προτιθέμαι να επεκταθώ περισσότερο επί του θέματος. Όλοι γνωρίζουν πολύ καλά τι εννοώ.

Σε ό,τι αφορά τη σημαντική πτυχή της κοινωνικής και ανθρώπινης ανάπτυξης, θέλω να πω –το λέω μάλιστα με πολύ μεγαλύτερη άνεση, διότι ο κ. Deva, που παρενέβη σε αυτό το ζήτημα, είναι ένας άνθρωπος τον οποίο εκτιμώ τα μάλα– ότι δεν συμμερίζομαι τη γνώμη σας. Η Επιτροπή στηρίζει τις πολιτικές και τις δράσεις, οι οποίες επιτρέπουν στους άνδρες και στις γυναίκες να προβαίνουν σε ελεύθερες και ενημερωμένες επιλογές για τον αριθμό των παιδιών που έχουν και για το διάστημα που μεσολαβεί ανάμεσα στις γεννήσεις, και που τους επιτρέπουν να έχουν πρόσβαση σε υπηρεσίες οικογενειακού προγραμματισμού και ποιοτικής σεξουαλικής υγείας, καθώς και σε ειδικευμένο προσωπικό στη διάρκεια των γεννήσεων.

Δυστυχώς δεν συμμερίζομαι τη θέση σας, που μου φαίνεται υπερβολικά ριζοσπαστική και που θεωρώ ότι δεν λαμβάνει αρκούντως υπόψη την έννοια της ατομικής ελευθερίας. Υφίσταται εν προκειμένω μια φιλοσοφική διάσταση απόψεων, την οποία πρέπει να αναγνωρίσουμε. Είμαστε διαφορετικοί, κύριε Deva, δεν είμαστε όλοι κατ' ανάγκη ίδιοι και θεωρώ ότι το επιχείρημα του κύρους και το επιχείρημα της μονόπλευρης υποταγής είναι δίκιοπο μαχαίρι. Μολονότι καταλαβαίνω όταν λέτε πως είναι λάθος, καταρχήν και στην πράξη, να πραγματοποιούνται εκτρώσεις, δεν πιστεύω όμως ότι πρέπει να υποτασσόμαστε σε θρησκευτικές επιταγές. Αυτή, τουλάχιστον, είναι η άποψή μου.

Θέλω, επίσης, να αναφερθώ και σε ένα στοιχείο, το οποίο θεωρώ σημαντικό και το οποίο αφορά την αποτελεσματικότητα της βοήθειας. Κατά την άποψή μου, η βοήθεια –η διεθνής βοήθεια, η ευρωπαϊκή ή όποια άλλη βοήθεια– θα καταστεί πολύ πιο αποτελεσματική όταν δεν θα έχουμε τόση εμμονή, οι μεν και οι δε –άλλωστε, δεν επιδιώκω να επιρρίψω ευθύνες– με το να σείουμε ο καθένας τη σημαία του. Θεωρώ ότι όταν δούμε πραγματικά τον στόχο, τον στόχο της ανακούφισης από την εξαθλίωση και της παροχής βοήθειας προς τους πλέον φτωχούς του πλανήτη, αντί να βλέπουμε ποιος κάνει τι και με ποιόν τρόπο ο καθένας μας μπορεί να προβάλλει ό,τι κάνει, θεωρώ ότι τότε θα είμαστε πολύ πιο αποτελεσματικοί. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο εργαζόμαστε και προωθούμε έναν δεοντολογικό κώδικα για να προσπαθήσουμε να πείσουμε τα κράτη μέλη να αποδεχθούν έναν μεγαλύτερο συντονισμό,

μεγαλύτερη σύγκλιση, ούτως ώστε η κατανομή του έργου να έχει πιο συνεκτικό χαρακτήρα, διότι έτσι θα κερδίσουμε αναγκαστικά σε αποτελεσματικότητα.

Οφείλω, όμως, να σας πω με πάσα ειλικρίνεια –διότι σας ακούω καλά, σχεδόν όλοι συμμερίζονται αυτή την άποψη και, άλλωστε, οι κυβερνήσεις, οι υπουργοί, οι πρωθυπουργοί, όταν ακούμε τους λόγους τους, αποτελεί σταθερό σημείο αναφοράς τους, οριζόντιο θέμα στις ομιλίες τους– ότι στην πράξη, απέχουμε παρασάγγες από την επίτευξη αυτών των στόχων. Πραγματοποιήσαμε κοινές αναλύσεις εκ των προτέρων για τα εθνικά έγγραφα στρατηγικής και προτείναμε κοινούς προγραμματισμούς. Σήμερα, μπορώ να σας πω ότι για τον επιχειρησιακό προγραμματισμό του δέκατου Ευρωπαϊκού Ταμείου Ανάπτυξης, υπολογίζω λίγο-πολύ σε δέκα τα κράτη μέλη που αποφάσισαν να συμμετάσχουν σε κοινούς προγραμματισμούς, όμως και πάλι, όχι σε όλες τις διαδικασίες προγραμματισμού. Μπορώ να παραθέσω πολύ λίγες περιπτώσεις κοινών προγραμματισμών. Ωστόσο, ο στόχος είναι προφανώς αυτό. Στόχος δεν είναι να μάθουμε ποιος κάνει τι, στόχος είναι να μάθουμε ποιος κάνει ό,τι κάνει κατά τον καλύτερο τρόπο.

Είχα ήδη την ευκαιρία να το πω, η Επιτροπή δεν επιδιώκει να κινεί όλα τα νήματα. Η Επιτροπή είναι έτοιμη να εκχωρήσει ευθύνες και να συγχρηματοδοτήσει όσους αναλάβουν την ευθύνη, δηλαδή χώρες που αναλαμβάνουν πιλοτικά συγκεκριμένες θεματικές ενότητες ή συγκεκριμένα έργα, αφ' ης στιγμής κομίζουν μεγαλύτερη προστιθέμενη αξία σε σύγκριση με τη δική μας. Προς αυτή την κατεύθυνση πρέπει να προσπαθήσουμε να κινηθούμε. Παραμένω αισιόδοξος διότι πιστεύω ότι, καθώς προχωρούμε, θα αποδείξουμε ότι προϋπόθεση της αποτελεσματικότητας είναι ο καλύτερος συντονισμός, η σύγκλιση και η εναρμόνιση· αυτές είναι οι προϋποθέσεις της αποτελεσματικότητας.

Πρόεδρος. – Η κοινή συζήτηση έληξε.

Η ψηφοφορία επί της έκθεσης Glenys Kinnock θα διεξαχθεί αύριο.

14. Εργασίες της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης Ίσης Εκπροσώπησης ΑΚΕ-ΕΕ το 2006 (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τη συζήτηση της έκθεσης (A6-0208/2007) του κ. Thierry Cornillet, εξ ονόματος της Επιτροπής Ανάπτυξης, σχετικά με τις εργασίες της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης Ίσης Εκπροσώπησης ΑΚΕ-ΕΕ το 2006 (2007/2021(INI)).

Thierry Cornillet (ALDE), εισηγητής. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, θα σας παρουσιάσω ορισμένα στοιχεία για τη δραστηριότητα της κοινοβουλευτικής συνέλευσης ίσης εκπροσώπησης το 2006. Συγκλήθηκε δύο φορές, στη Βιέννη και στη Bridgetown, όπως είθισται να ισχύει για τη Συνέλευση. Μια λέξη μόνο για τη Bridgetown, συμβαίνει η Bridgetown να είναι στα νησιά Μπαρμπάντος και τα νησιά Μπαρμπάντος θεωρούνται τουριστικός προορισμός, όπως και ολόκληρη η Καραϊβική. Περιτό να πούμε ότι ο Τύπος ξιφούλκησε με αφορμή αυτή τη δέσμευση, προβάλλοντας την άποψη ότι τα κράτη μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου είχαν πάει εκδρομή στην Καραϊβική. Είναι που είναι δύσκολη η πραγματοποίηση του έργου μιας κοινής συνέλευσης χωρίς να ταξιδεύει κάποιος στις χώρες μέλη της. Συμβαίνει, λοιπόν, μεταξύ των χωρών της Καραϊβικής και του Ειρηνικού, ακόμη και μεταξύ των χωρών της Αφρικής, να συγκαταλέγονται ορισμένες όπου ο τουρισμός αποτελεί μείζονα οικονομική δραστηριότητα. Είναι αυτός λόγος για να μην πάει κάποιος εκεί; Αν αποφεύγαμε αυτές τις χώρες θα ήταν αγενές και θα διαστρέβλωνε την εικόνα για τη δραστηριότητα των χωρών ΑΚΕ.

Ένα άλλο στατιστικό στοιχείο είναι ότι εγκρίθηκαν εννέα ψηφίσματα. Δεν θα τα απαριθμήσω όλα τους, αλλά απλώς θα επισημάνω ότι ορισμένα επεσήμαναν μελλοντικά προβλήματα, όπως είναι ο τουρισμός και η ανάπτυξη, η γρίπη των πτηνών και τα ενεργειακά προβλήματα στις χώρες ΑΚΕ. Το επόμενο στατιστικό μου στοιχείο είναι ότι συμμετείχαν επτά μείζονες αντιπροσωπείες, μία εκ των οποίων –η αποστολή στη Μάλτα και στην Τενερίφη– αύξησε την ευαισθητοποίηση για τα προβλήματα της μετανάστευσης.

Θέλω να επισημάνω ορισμένες πτυχές των φετινών δραστηριοτήτων. Πρέπει να αναφερθώ την εμφάνιση στο προσκήνιο και μάλιστα την αυξημένη ανάμειξη μη κυβερνητικών παραγόντων στο έργο της κοινοβουλευτικής συνέλευσης ίσης εκπροσώπησης. Αυτό είναι μια άκρως ευπρόσδεκτη εξέλιξη, έστω και αν η ανάμειξη αυτών των παραγόντων συχνά διαλαμβάνει τον χαρακτήρα παράλληλων γεγονότων. Όπως και αν έχει το πράγμα, η συμμετοχή τους είναι αναμφίβολα ένα χρήσιμο συμπλήρωμα στο έργο της Συνέλευσής μας. Είχα την τιμή να είμαι ο αντιπρόεδρος γι' αυτά τα θέματα. Η θητεία μου διαρκεί μέχρι την επόμενη συνάντηση του Γραφείου και πιστεύω ότι είναι σημαντικό να πληρωθεί αυτή η θέση.

Ένα άλλο σημείο αφορά τις συμφωνίες οικονομικής εταιρικής σχέσης. Σημείωσα τη σθεναρή στήριξη του Επιτρόπου Michel σε αυτές τις συμφωνίες. Και εν προκειμένω, η κοινοβουλευτική συνέλευση ίσης εκπροσώπησης διαδραμάτισε ηγετικό ρόλο παρακολουθώντας τις διαπραγματεύσεις και δημιουργώντας μια αμφίδρομη ροή πληροφόρησης, μέσω της οποίας τα μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου μπορούν να εξασφαλίζουν πληρέστερη γνώση της επιτόπου κατάστασης στις χώρες ΑΚΕ και οι εταίροι μας των χωρών ΑΚΕ μπορούν να δουν ξεκάθαρα, χωρίς να παρασύρονται από τις φαντασιώσεις που σκαρφίστηκαν ορισμένα διαταραγμένα άτομα, τα οποία διαστρέβλωσαν τις συμφωνίες οικονομικής εταιρικής σχέσης παρουσιάζοντάς τις ως ένα είδος Δούρειου Ίππου του Φιλελευθερισμού και ευχαριστώ τον Επίτροπο Michel που μας θύμισε ότι υπάρχουν εργαλεία αναπτυξιακής πολιτικής και ότι το πλαίσίό τους δεν κατέστη παρωχημένο, σε αντιδιαστολή με τις φήμες που κυκλοφορούν στους διαδρόμους της κοινοβουλευτικής συνέλευσης ίσης εκπροσώπησης.

Τέλος, διενεργήσαμε ακροάσεις με τους βασικούς διαπραγματευτές και τους αρμόδιους Επιτρόπους επί του θέματος, πράγμα που μας επέτρεψε να εμβαθύνουμε τη γνώση μας αναφορικά με τις συμφωνίες οικονομικής εταιρικής σχέσης.

Σε σχέση με το Νταρφούρ, δεν θα επανέλθω στην ουσία αυτού του θέματος, το οποίο, λυπούμαι που το λέω, κάθε άλλο παρά έχει εξαντληθεί. Επιθυμώ απλώς να επισημάνω μια παρέκκλιση, τη χρήση, δηλαδή, χωριστών σωμάτων ψηφοφοριών. Στην πρώτη σύνοδο, είχαμε ένα κοινό ψήφισμα για το Νταρφούρ, το οποίο εγκρίθηκε στη Βιέννη, ενώ ζητήθηκε χωριστή ψηφοφορία στη Bridgetown· αυτό αποτέλεσε πρόσκομμα για το ψήφισμα, διότι οι εταίροι μας των χωρών ΑΚΕ δεν το ενέκριναν. Τελικά, υπέκυψαν στην πίεση ενός αριθμού χωρών. Στην έκθεση, προτείνω να εγκαταλειφθεί αυτή η πρακτική, ούτως ώστε η κοινοβουλευτική συνέλευση ίσης εκπροσώπησης να μπορεί να λειτουργεί ως μια πραγματική κοινοβουλευτική συνέλευση ίσης εκπροσώπησης, όπου κατισχύει μόνο η δημοκρατική αρχή.

Όσο για την κοινοβουλευτική διάσταση –στην οποία θα επανέλθω στα συμπεράσματά μου, κύριε Επίτροπε– επιτρέψτε μου απλώς να σας υπενθυμίσω τη δέσμευση που αναλάβατε για τη διαβίβαση των εγγράφων στρατηγικής στις χώρες ΑΚΕ, βεβαίως, και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Πιστεύω ότι είναι σημαντικό να εμπλακούν οι εταίροι μας των χωρών ΑΚΕ.

Τέλος, όσον αφορά την άνοδο του παναφρικανικού κοινοβουλίου, πιστεύω ότι είναι πολύ σημαντικό να έχουμε μια εταιρική σχέση με το κοινοβούλιο αυτό και μια παράλληλη εταιρική σχέση με την Αφρικανική Ένωση. Νομίζω ότι μετέβη εκεί μια αντιπροσωπεία και ότι δεσμευτήκαμε να καλέσουμε για επίσημη επίσκεψη τον Πρόεδρό του.

Ένα άλλο σημείο αφορά την ενίσχυση των υποπεριφερειών εντός του χώρου των χωρών ΑΚΕ. Υπάρχουν τέσσερις περιφέρειες στην Αφρική, συν την Καραϊβική και τις περιφέρειες του Ειρηνικού και θα ήταν επωφελές να ενισχύσουμε τις υποπεριφέρειες, αφού μόνο μια περιφερειακή προσέγγιση θα επιτρέψει να εφαρμοστούν πλήρως οι συμφωνίες οικονομικής εταιρικής σχέσης προς το συμφέρον όλων.

Τέλος, επιτρέψτε μου να ολοκληρώσω με την κοινοβουλευτική διάσταση. Είναι απολύτως βασικό εμείς, και εννοώ με αυτό τα μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ειδικότερα όμως τους κοινοβουλευτικούς ομολόγους μας στις χώρες ΑΚΕ, να διερευνήσουμε το δυναμικό της κοινοβουλευτικής συνέλευσης ίσης εκπροσώπησης ως πηγής πληροφοριών. Αυτή η λειτουργία θα συνεπάγεται την αναβάθμιση των γραμματειακών δυνατοτήτων των χωρών ΑΚΕ. Αυτό θα απαιτήσει εισαγωγική εκπαίδευση και υψηλότερο επίπεδο ενδιαφέροντος των κοινοβουλευτικών ομολόγων μας για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Ανάπτυξης και για την εφαρμογή του, αλλά και για τη διαμόρφωση ολοκληρωμένων εθνικών και περιφερειακών σχεδίων στα έγγραφα στρατηγικής των χωρών και στις συμφωνίες οικονομικής εταιρικής σχέσης. Επικροτούμε τη διάθεση ορισμένων από τους πόρους του ΕΤΑ στην εκπαίδευση βουλευτών με στόχο να διασφαλιστεί ότι η κοινοβουλευτική συνέλευση ίσης εκπροσώπησης προσφεύγει σε ανθρώπους που έχουν τις υποδομές, συμμετέχουν στις αποφάσεις και κατέχουν την πληροφορία με την οποία μπορούν να καταστήσουν τη Συνέλευση ένα πραγματικά χρήσιμο όργανο.

Louis Michel, μέλος της Επιτροπής. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι βουλευτές, η κοινοβουλευτική συνέλευση ίσης εκπροσώπησης καθίσταται ολοένα και πιο εδραιωμένος πυλώνας της συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των χωρών ΑΚΕ. Προσωπικώς, συμμετείχα σε όλες τις συνεδριάσεις της κοινοβουλευτικής συνέλευσης ίσης εκπροσώπησης, αφότου ανέλαβα Επίτροπος αρμόδιος για την ανάπτυξη και την ανθρωπιστική βοήθεια. Έχω πλήρη επίγνωση της απόστασης που διένυσε αυτός ο θεσμός. Η κοινοβουλευτική συνέλευση διαθέτει πλέον ολοένα και πιο κοινοβουλευτικό χαρακτήρα και φύση, με ολοένα και πιο ανοικτές συζητήσεις και λιγότερες περιφερειακές εντάσεις. Η κοινοβουλευτική συνέλευση ίσης εκπροσώπησης κατέδειξε ότι μπορούσε να προσεγγίσει μεγάλη

ποικιλία θεμάτων και να εξεύρει συμφωνία σε ευαίσθητα θέματα, όπως είναι η αποκατάσταση μετά τις συγκρούσεις, η βιώσιμη διαχείριση των πόρων ή οι συμφωνίες οικονομικής εταιρικής σχέσης.

Η άριστη έκθεση του κ. Cornillet και της Επιτροπής Ανάπτυξης αντικατοπτρίζει πιστά αυτή την εξέλιξη. Επισημαίνετε τα βήματα προόδου, χωρίς ωστόσο να λησμονείτε τα προβλήματα που εκκρεμούν προς επίλυση. Η έκθεση υπογραμμίζει, επίσης, τις προκλήσεις που διαφαίνονται στον ορίζοντα. Σας ευχαριστώ που εκφράζετε την εκτίμησή σας στο σημείο 2 για τη διακηρυγμένη βούληση της Επιτροπής να υποβάλλει τα έγγραφα στρατηγικής σε κοινοβουλευτικό έλεγχο. Εκφράζετε, φυσικά, τη λύπη που αυτό δεν κατέστη δυνατόν, γνωρίζετε όμως χωρίς αμφιβολία ότι, μετά τη θέση που λάβαμε για το θέμα, τα κράτη μέλη συμφώνησαν τελικά να συμπεριλάβουν μια νέα διάταξη στον κανονισμό εφαρμογής του δέκατου κύκλου του Ευρωπαϊκού Ταμείου Ανάπτυξης. Αυτή η διάταξη προβλέπει τη διαβίβαση, προς ενημέρωση, των εγγράφων στρατηγικής ΑΚΕ στην κοινοβουλευτική συνέλευση ίσης εκπροσώπησης, παράλληλα με την αποστολή τους στα κράτη μέλη στο πλαίσιο της Επιτροπής του ΕΤΑ.

Εκφράζω τη χαρά μου για τη λύση αυτή, η οποία λαμβάνει σε κάθε περίπτωση υπόψη τις ιδιαιτερότητες του ΕΤΑ, αφού η κοινοβουλευτική συνέλευση ίσης εκπροσώπησης είναι ένας ρητώς αναγνωρισμένος θεσμός βάσει της Συμφωνίας του Κοτονού και, κατά συνέπεια, ο πιο ενδεδειγμένος για την παρακολούθηση της ομαλής εξέλιξης της διαδικασίας προγραμματισμού στο πλαίσιο του δέκατου ΕΤΑ, δεδομένου ότι το τελευταίο δεν είναι εγγεγραμμένο στον προϋπολογισμό της Κοινότητας. Αυτό παρέχει επίσης μια ευκαιρία στην κοινοβουλευτική συνέλευση ίσης εκπροσώπησης να αποδείξει ότι είναι ικανή να διαδραματίσει γνήσιο πολιτικό ρόλο στη συνεργασία μας.

Τέλος, δράττομαι της ευκαιρίας να συγχαρώ με τη σειρά μου την κυβέρνηση και το κοινοβούλιο των νήσων Μπαρμπάντος και την αυστριακή Προεδρία για την άριστη οργάνωση των συνεδριάσεων της κοινοβουλευτικής συνέλευσης ίσης εκπροσώπησης πέρυσι. Με ορισμένους από εσάς, θα ιδωθούμε ξανά την επόμενη εβδομάδα στο Wiesbaden, στη Γερμανία, με την ευκαιρία της επόμενης συνάντησης της κοινοβουλευτικής συνέλευσης ίσης εκπροσώπησης.

Maria Martens, *εξ ονόματος της Ομάδας PPE-DE*. – (NL) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, θέλω να συγχαρώ τον κ. Cornillet για την έκθεσή του σχετικά με τις εργασίες της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης Ίσης Εκπροσώπησης ΑΚΕ-ΕΕ το 2006. Ήταν άλλο ένα εποικοδομητικό έτος. Συζητήθηκαν σημαντικά θέματα, όπως τα προβλήματα με την ενέργεια, τον τουρισμό, το νερό στις χώρες ΑΚΕ, η προώθηση της ειρήνης και της ασφάλειας, τα προβλήματα της αλιείας στις διάφορες χώρες και φυσικά οι ΣΟΕΣ, οι νέες εμπορικές συμφωνίες.

Η μορφή αυτής της κοινοβουλευτικής αντιπροσωπείας εξακολουθεί να είναι ιδιαίτερη και μοναδική. Το γεγονός ότι 77 βουλευτές του ΕΚ και 77 βουλευτές των χωρών ΑΚΕ –ένας βουλευτής από κάθε χώρα ΑΚΕ– συναντώνται ορισμένες φορές τον χρόνο για να συζητήσουν σχετικά με την πολιτική αναπτυξιακής συνεργασίας είναι σημαντικό. Και δεν πρέπει να ξεχνάμε τις προετοιμασίες, οι οποίες γίνονται με συνδυασμένη προσπάθεια μεταξύ των ευρωπαϊκών χωρών και των χωρών ΑΚΕ. Αυτές οι συνεδριάσεις είναι επίσης εξαιρετικά σημαντικές για το κοινοβουλευτικό μα έργο, διότι δεν μιλάμε μόνο για αυτές, αλλά και με αυτές σχετικά με την εφαρμογή της συμφωνίας του Κοτονού και την αναπτυξιακή πολιτική εν γένει. Αυτό φυσικά θα μπορούσε να γίνει από την αρχή στη στρατηγική Ευρώπης-Αφρικής, αλλά αυτή η στρατηγική ήταν πολύ μονομερής από ευρωπαϊκής άποψης. Ευτυχώς, τώρα θα έχουμε μια κοινή στρατηγική τόσο από την Ευρωπαϊκή όσο και από την Αφρικανική Ένωση για την ανάπτυξη της Αφρικής. Αυτό είναι προτεραιότητα, και πολύ σωστά. Τα επίπεδα φτώχειας στην Αφρική είναι τα υψηλότερα και τα πιο ανησυχητικά.

Είναι καλό να βλέπουμε ότι η Κοινοβουλευτική Συνέλευση Ίσης Εκπροσώπησης συνεχίζει να εξελίσσεται περαιτέρω και ότι ο διάλογος μεταξύ των χωρών ΑΚΕ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποκτά δυναμική. Είναι επίσης καλό ότι φαίνεται εξαιρετικά πιθανό πως θα ανοίξουν ευαίσθητα θέματα, όπως η διαφθορά ή ανησυχητικές καταστάσεις, όπως αυτή στο Κέρας της Αφρικής και στο Σουδάν. Η Ζιμπάμπουε παραμένει ακανθώδης θέμα. Επειδή η κατάσταση σε αυτή τη χώρα είναι απαράδεκτη, πρέπει να κάνουμε ό,τι μπορούμε για να προστατεύσουμε τη θέση των πολιτών εκεί και να σταματήσουμε τις παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Την προσεχή εβδομάδα, θα συναντηθούμε ξανά στο Βισμπάντεν της Γερμανίας. Προσβλέπω σε αυτή τη συνάντηση και ελπίζω ότι θα έχουμε άλλο έναν καλό διάλογο όπου θα μπορέσουν να τεθούν για άλλη μια φορά δύσκολα θέματα.

Glenys Kinnock, *εξ ονόματος της Ομάδας PSE*. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, χάρηκα πραγματικά που άκουσα τον Επίτροπο να λέει ότι η Κοινοβουλευτική Συνέλευση Ίσης Εκπροσώπησης αποτελεί τώρα έναν δυνατό οργανισμό. Και πράγματι είναι. Θα ήθελα να τον ευχαριστήσω για την αφοσιωμένη συμμετοχή

του σε κάθε μία από τις ΚΣΙΕ μέχρι στιγμής. Θέλω να επισημάνω ότι ο Πρόεδρος του Κοινοβουλίου θα συμμετάσχει στη συνέλευση την προσεχή εβδομάδα στο Βισμπάντεν, όπως έκανε και ο προκάτοχός του, Πρόεδρος Borrell, ο οποίος είναι τώρα μέλος της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης Ίσης Εκπροσώπησης.

Αυτή η συμμετοχή είναι πολύ σημαντική και προσδίδει κύρος και σημασία στην Κοινοβουλευτική Συνέλευση Ίσης Εκπροσώπησης, η οποία, όπως είπαν και άλλοι, συμπεριλαμβανομένου του κ. Cornillet στην άριστη έκθεση και παρουσίασή του, συνεχίζει να αναπτύσσεται και να προοδεύει. Και αυτό γιατί αναπτύσσεται από τόσο πολλούς αφοσιωμένους και δραστήριους βουλευτές, από τις χώρες ΑΚΕ και από αυτό το Κοινοβούλιο. Απολαμβάνουμε την πολύ ενεργή συνεργασία στην Κοινοβουλευτική Συνέλευση Ίσης Εκπροσώπησης και, πάλι όπως λέει ο κ. Cornillet, η κοινοβουλευτική φύση της δουλειάς μας έχει αυξηθεί αισθητά.

Έχουμε μια ατζέντα ευρέος φάσματος και, ό,τι καταλόγους μπορεί να θέλουμε να δημιουργήσουμε, όλο το έργο μας σχετίζεται με τη συμφωνία εταιρικής σχέσης του Κοτονού, η οποία αποτελεί μια δεσμευτική, συμβατική συμφωνία μεταξύ της Ευρώπης και των κρατών μελών της ΑΚΕ. Η φύση της εταιρικής σχέσης μεταξύ όλων αυτών των χωρών είναι απολύτως μοναδική. Αυτό που την καθιστά μοναδική είναι η υποχρέωση σύμφωνα με τη συμφωνία εταιρικής σχέσης του Κοτονού να έχει αυτή την κοινοβουλευτική διάσταση. Αυτό είναι κάτι για το οποίο πρέπει να είμαστε υπερήφανοι.

Ένα άλλο σημαντικό σημείο είναι ότι εργαστήκαμε πολύ σκληρά για να βελτιώσουμε την ικανότητα των βουλευτών από τις χώρες ΑΚΕ να εξετάζουν διεξοδικά τις δράσεις της εκτελεστικής αρχής και των κυβερνήσεων στις χώρες τους. Πρέπει επίσης να αποδίδουν ευθύνες στις κυβερνήσεις τους, διότι αυτό πρέπει να κάνουν οι βουλευτές. Αλλά, ειλικρινά, στις περισσότερες από τις χώρες ΑΚΕ όπου μιλήσαμε και συνεργαστήκαμε με βουλευτές, σπάνια εντάσσονται στο πεδίο εφαρμογής του έργου που αναλαμβάνουν οι κυβερνήσεις τους.

Η Επιτροπή είναι ως έναν βαθμό ένοχη και ως προς αυτό, διότι στις διαβουλεύσεις, όπως σχετικά με τα έγγραφα στρατηγικής της χώρας, είχαν γράψει στις συμφωνίες την ανάγκη για διαπραγματεύσεις και διαβουλεύσεις με την κοινωνία των πολιτών. Δεν έχω κανένα πρόβλημα με αυτό, είναι πολύ καλό. Αφετέρου, οι βουλευτές είναι οι εκλεγμένοι αντιπρόσωποι και θέλω να δω πολύ περισσότερη συμμετοχή από αυτούς στον προγραμματισμό, στην εφαρμογή, στην παρακολούθηση και στην αξιολόγηση. Πρέπει επίσης να ζητήσουμε από τους ευρωπαίους εθνικούς βουλευτές να ελέγχουν το Ευρωπαϊκό Ταμείο Ανάπτυξης. Μπορούν να μας βοηθήσουν με αυτόν τον τρόπο.

Πιστεύω ότι το έργο της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης Ίσης Εκπροσώπησης άλλαξε στα 13 χρόνια που είμαι μέλος και μάλιστα προς το καλύτερο. Παλιά, κυριαρχούνταν πλήρως από ευρωπαίους βουλευτές. Πιστεύω ότι όλοι μας εδώ μπορούμε να πούμε ότι αυτό δεν ισχύει πλέον.

Johan Van Hecke, *εξ ονόματος της Ομάδας ALDE*. – (NL) Κύριε Πρόεδρε, ο κ. Cornillet συνέταξε μια εξαιρετική σύνοψη των εργασιών της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης Ίσης Εκπροσώπησης (ΚΣΙΕ) το 2006, μια ΚΣΙΕ που η αξιοπιστία και το κύρος της αυξάνονται, που δεν αποφεύγει πλέον τις δύσκολες συζητήσεις, όπως για τη μετανάστευση, και που επίσης τολμά να κάνει επιλογές, αν και η φιλοδοξία εξακολουθεί να είναι κατά κανόνα η επίτευξη συναίνεσης. Τυπικό παράδειγμα –που αποτελεί και μία από τις καλύτερες στιγμές για μένα– ήταν η συζήτηση και το ψήφισμα σχετικά με το καθεστώς των διαπραγματεύσεων για τις ΣΟΕΣ. Ένα ψήφισμα που αποτέλεσε τη βάση για την έκθεση του κ. Sturdy, την οποία εγκρίναμε εδώ σε αυτό το Σώμα. Μια έκθεση που υποστηρίχθηκε εν μέρει από τους συναδέλφους μας από τα κοινοβούλια ΑΚΕ.

Θα ήθελα επίσης να κάνω δύο παρατηρήσεις που είναι λιγότερο θετικές. Πρώτον, όπως ήδη ανέφερε ο κ. Cornillet, ένα δίκαιο ψήφισμα για την ανατολική Αφρική απορρίφθηκε ήδη στο Μπριτζτάουν, διότι προηγήθηκε ψηφοφορία κατά χωριστά Σώματα, παρά το γεγονός ότι μια τεράστια πλειοψηφία της Συνέλευσης ήταν υπέρ του προαναφερθέντος ψηφίσματος. Αυτό έρχεται σε αντίθεση με το πνεύμα αλληλεγγύης και συνοχής στην ΚΣΙΕ. Προκαλεί το ερώτημα μήπως είναι καιρός να αναθεωρηθεί ο Κανονισμός του Κοινοβουλίου προκειμένου να απαλλαγούμε από τις αναστέλλουσες μειοψηφίες και από τις δύο πλευρές.

Δεύτερον –και πρέπει να είμαστε ειλικρινείς με αυτό– υπάρχει ακόμα πίεση από τη Γραμματεία των χωρών ΑΚΕ σχετικά με τη συμπεριφορά ψηφοφορίας των βουλευτών ΑΚΕ. Και αυτό το θέμα είναι απαράδεκτο, όπως και η επιρροή που προσπαθούν να ασκήσουν συστηματικά οι πρεσβευτές. Το ελπιδοφόρο είναι ότι οι χώρες ΑΚΕ αποφάσισαν να οργανώσουν μια μελέτη για να αξιολογήσουν τις δραστηριότητες της Γραμματείας, αλλά κάτι πρέπει να προκύψει, φυσικά, από αυτά την αξιολόγηση.

Συνοψίζοντας λοιπόν, το συμπέρασμά μου είναι ότι το 2006 ήταν ένα καλό έτος για την ΚΣΙΕ μας. Ας ελπίσουμε ότι θα μπορέσουμε να κάνουμε άλλο ένα βήμα προς την ενίσχυση του κοινοβουλευτικού και πολιτικού χαρακτήρα της.

Marie Anne Isler Béguin, *εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE.* – (FR) Κύριε Πρόεδρε, ήθελα επίσης να επικροτήσω την έκθεση εκ μέρους της Ομάδας μου, των Πρασίνων και της Ευρωπαϊκής Ενωτικής Αριστεράς. Πιστεύω, ωστόσο, ότι η όποια ανάλυση του έργου της κοινοβουλευτικής συνέλευσης ίσης εκπροσώπησης πρέπει να είναι πρωτίστως πολιτική.

Σε σχέση με αυτό, μπορούμε άραγε να είμαστε ικανοποιημένοι με την κατάσταση των χωρών της Αφρικής, της Καραϊβικής και του Ειρηνικού, ύστερα από χρόνια αναπτυξιακής πολιτικής, κατά τα οποία η Ένωση υπήρξε ο μεγαλύτερος χορηγός βοήθειας; Αυτό είναι το ερώτημα. Και τι πρόοδος σημειώθηκε στην πορεία για τη δημοκρατία;

Στη διάρκεια των τακτικών επισκέψεών μας σε αυτές τις χώρες, αναγκαστικά καταλήξαμε στο συμπέρασμα ότι η ανθρώπινη εξαθλίωση διευρύνεται και ότι η δημοκρατία παραμένει εν πολλοίς σε πρώιμο στάδιο. Ακόμη και αν το έργο μας στην κοινοβουλευτική συνέλευση ίσης εκπροσώπησης προχωρεί ομαλά, όπως μας διαβεβαιώνει ο κ. Cornillet, δεν πρέπει να είναι το δέντρο που κρύβει το υπόλοιπο του δάσους, αφού έχουμε τα μέσα να σημειώσουμε περαιτέρω πρόοδο, περαιτέρω με αμοιβαίο σεβασμό στα ευρωπαϊκά μας συμφέροντα και, βεβαίως, στην εκπλήρωση των προσδοκιών των χωρών ΑΚΕ.

Υπάρχει ελπίδα, όπως αντικατοπτρίζεται, για παράδειγμα, στη διαδικασία δημοκρατικής μετάβασης που ξεκίνησε στη Μαυριτανία. Αυτό που πρέπει ακόμα να κάνει η Ένωση –και απευθύνομαι εν προκειμένω στην Επιτροπή– είναι να τιμήσει τις δεσμεύσεις της βοηθώντας τους Μαυριτανούς να προβούν σε επιτυχή μετάβαση και να αποκαταστήσουν αξιοπρεπείς συνθήκες ζωής. Η στήριξη της μαυριτανικής εθνικής συνέλευσης εκ μέρους της κοινοβουλευτικής συνέλευσης ίσης εκπροσώπησης μπορεί να αποτελέσει βήμα προς αυτή την κατεύθυνση.

Ό,τι και αν συμβεί, κύριε Επίτροπε, θέλω να εστιαστώ στην καταπολέμηση της φτώχειας. Το συζητήσαμε αυτό ενδελεχώς. Πρέπει να πούμε ότι η καταπολέμηση της φτώχειας συνεπάγεται την επίλυση των περιβαλλοντικών θεμάτων, τα οποία δεν καλύπτονται επαρκώς από το έργο μας – και απευθύνομαι εν προκειμένω στον κ. Cornillet.

Θέλω, επίσης, να αναφερθώ στην έκθεση για τη βιώσιμη ανάπτυξη, η οποία εκπονήθηκε ως τμήμα του έργου μας για τα σχέδια δράσης, τα οποία εφαρμόζονται τώρα από τις χώρες ΑΚΕ. Τι κάνουμε για να σταματήσουμε την απερίμωση, η οποία οδηγεί εκατοντάδες Αφρικανούς να διαφεύγουν σε εξαθλιωμένες παραγκουπόλεις ή να ξεκινούν, ακόμη και με κίνδυνο της ζωής τους, για μια φανταστική ευρωπαϊκή Γη της Επαγγελίας; Αυτό είναι το ερώτημα και ο κόσμος αναμένει απάντησή.

Paul Marie Coûteaux, *εξ ονόματος της Ομάδας IND/DEM.* – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκπρόσωποι των κρατών μελών και αξιωματούχοι της Επιτροπής, συμφωνούμε με το γενικό πνεύμα της έκθεσης Cornillet, η οποία χαρακτηρίζεται από κοινή λογική, καλή θέληση και ευγενείς προθέσεις, μολονότι οι περισσότερες εξ αυτών, φοβούμαι, είναι ευσεβείς πόθοι.

Επιτρέψτε μας, πάντως, να επισημάνουμε ένα σημείο, την κραυγαλέα δηλαδή αντίθεση ανάμεσα στη σημασία, ακόμη και στη σοβαρότητα, η οποία προσδίδεται σήμερα στο ζήτημα των σχέσεών μας με τις χώρες της Αφρικής, και στην αδιαφορία την οποία επιδεικνύουν οι ευρωπαϊκές ολιγαρχίες, ιδίως στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, έναντι των χωρών του Νότου.

Όντως, αγαπητοί συνάδελφοι, λάμπουμε διά της αδιαφορίας μας. Δεν υπάρχει σύγκριση μεταξύ της –ενίοτε ήσσονος– σημασίας των θεμάτων τα οποία καταλαμβάνουν τα εννέα δέκατα ή και περισσότερο του χρόνου των συζητήσεων και των ψηφοφοριών μας και της σοβαρότητας της αυξανόμενης ανισορροπίας μεταξύ Ευρώπης και Αφρικής. Παρεμπιπτόντως, λέω «Αφρική» διότι δεν πιστεύω ότι υπάρχει ανάγκη να διευρύνουμε υπερβολικά το πεδίο ενεργειών των χωρών ΑΚΕ· η βασική επικέντρωση πρέπει να είναι στην αρχική ύψιστη προτεραιότητα των Συμβάσεων Λομέ, που ήταν και πρέπει να παραμείνει η Υποσαχάρια Αφρική.

Το θέμα είναι αναμφίβολα εξόχως πολιτικό, ωμότατα πολιτικό, για να αντιμετωπιστεί από υπερεθνικούς θεσμούς, που εκ φύσεως είναι άκρως αδύναμοι να αντιμετωπίσουν οτιδήποτε πέρα από τεχνικά θέματα. Συναφώς, είναι απολύτως φυσικό να στραφούμε στα κράτη μέλη και να ζητήσουμε, όπως κάλλιστα πράττει η έκθεση Cornillet, τη μεγαλύτερη ανάμειξη των εθνικών κοινοβουλίων, αφού, στην προσπάθειά

μας να αντιμετωπίσουμε τα μείζονα προβλήματα σε ευρωπαϊκή κλίμακα, θα καταλήξουμε να μην τα αντιμετωπίσουμε καθόλου, ταυτόχρονα δε, θα έχουμε απαλλάξει τα κράτη μέλη από τις υποχρεώσεις τους.

Όντως, κύριε Cornillet, η λύση, εδώ και αλλού, είναι να εμπιστευτούμε τα κράτη μέλη και τους γνήσια δημοκρατικούς θεσμούς, δηλαδή τα εθνικά κοινοβούλια.

Koenraad Dillen, εξ ονόματος της Ομάδας ITS. – (NL) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, αν και δεν προκαλεί έκπληξη, είναι ωστόσο θετικό το γεγονός ότι η Κοινοβουλευτική Συνέλευση Ίσης Εκπροσώπησης ΑΚΕ-ΕΕ αναγνωρίζει στην έκθεσή της πως το θέμα της μετανάστευσης θα κυριαρχεί στις μελλοντικές σχέσεις μεταξύ της ΕΕ και του αναπτυσσόμενου κόσμου, και ειδικά με την Αφρική.

Ωστόσο, οι δραστηριότητες και οι συστάσεις του εν λόγω θεσμικού οργάνου –διότι, εξάλλου, αυτό είναι το θέμα της έκθεσης ως έναν βαθμό– εγείρουν ορισμένες κριτικές παρατηρήσεις. Μολονότι οι αποστολές ενημέρωσης στη Μάλτα, στην Ισπανία και στη Σενεγάλη μπορεί να είναι χρήσιμες, έφεραν, δυστυχώς, ελάχιστες νέες πληροφορίες αυτή τη φορά. Τι μπορούμε να μάθουμε από μια έκθεση για τον αντίκτυπο της μετανάστευσης εργαζομένων με προσόντα στην εθνική ανάπτυξη; Η μετανάστευση εργαζομένων με προσόντα οδηγεί σε διαρροή εγκεφάλων στις χώρες καταγωγής και είναι επιζήμια γι' αυτές τις χώρες.

Αυτό είναι εξάλλου και το μεγάλο παράδοξο, φυσικά: όσοι είναι υπέρ της περισσότερης μετανάστευσης στην Ευρώπη για να πληρωθούν τα κενά στα επαγγέλματα με ελλείψεις προσωπικού πολύ συχνά παραβλέπουν το γεγονός ότι αυτή η μετανάστευση οδηγεί στην αποδυνάμωση των χωρών καταγωγής, με αποτέλεσμα οι πιο αδύναμες χώρες να κινδυνεύουν να μείνουν πίσω. Πρέπει να έχουμε το θάρρος να το πούμε αυτό δυνατά. Σε τελική ανάλυση, ωστόσο, το όραμα της Συνέλευσης Ίσης Εκπροσώπησης και η απάντησή της στη μετανάστευση είναι, φυσικά, προβλεπόμενα. Ως σύνδεσμος μεταξύ των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων, η Συνέλευση Ίσης Εκπροσώπησης απλώς επαναλαμβάνει την επίσημη πολιτική της Ευρώπης για τη μετανάστευση. Αυτό μόνο αποτελεσματική και σταθερή μεταναστευτική πολιτική δεν είναι, όπου στέλλονται σαφή μηνύματα στις χώρες καταγωγής και επιβάλλονται όροι που εξυπηρετούν τις ανάγκες της ΚΣΙΕ.

Όσον αφορά τα ανθρώπινα δικαιώματα, τη δημοκρατία και τη χρηστή διακυβέρνηση, αυτό το φόρουμ αποτελεί πιστό αντίγραφο της επίσημης κοινοτικής πολιτικής και δεν καταφέρνει να στείλει ένα ισχυρό μήνυμα. Ένα μήνυμα που να δείχνει στις ενδιαφερόμενες χώρες ότι η άρνηση να σεβαστούν τα ανθρώπινα δικαιώματα και να εφαρμόσουν δημοκρατικές αρχές ανταποδίδεται με μείωση, ή ακόμα και κατάργηση, όλων των μορφών αναπτυξιακής βοήθειας.

Gay Mitchell (PPE-DE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, πρώτον χαιρετίζω αυτή την έκθεση. Πιστεύω ότι είναι πολύ επίκαιρη, καθώς έρχεται την παραμονή της συνέλευσης στο Βισμπάντεν. Ωστόσο –δεν ξέρω αν ο Επίτροπος ακούει πραγματικά αυτή τη συζήτηση– ορισμένες φορές αισθάνομαι ότι είμαστε σαν αλογόμυγες όσον αφορά την περιφέρεια, για την οποία εγείρουμε ζητήματα και δεν τυγχάνουν ιδιαίτερης προσοχής παρά μόνο από εμάς όταν εκπονούμε πολύ ωραίες εκθέσεις όπως αυτή.

Αλλά όντως πιστεύω ότι υπάρχει μια ευκαιρία για καινοτομία και για αλλαγή. Προέρχομαι από μια χώρα όπου είχαμε λιμό, κυριολεκτικά στην πρόσφατη ιστορία – μίλησα σε κάποιον που μίλησε σε κάποιον ο οποίος είχε επιβιώσει από τον τελευταίο Μεγάλο Λιμό στην Ιρλανδία: είναι τόσο πρόσφατος. Ένα από τα πράγματα που επέφερε μεγάλη αλλαγή στην Ιρλανδία, όπως και στις Ηνωμένες Πολιτείες, ήταν η ακίνητη ιδιοκτησία. Θέλω να συγχαρώ τόσο τον Nijj Deva όσο και τον Jürgen Schröder διότι εγείρουν διαρκώς αυτό το θέμα. Πιστεύω ότι είναι ένα θέμα που πρέπει να εγείρουμε. Πρέπει να προσπαθήσουμε να φέρουμε νέες ιδέες όπως αυτή στο προσκήνιο.

Αν δει κανείς την ιστορία της Ιρλανδίας και το πώς προκλήθηκε η διχοτόμηση της Ιρλανδίας, στα βόρεια της Ιρλανδίας παραχωρήθηκαν σε πολλούς ανθρώπους που ήρθαν εκεί μικρά αγροτεμάχια και η ιδιοκτησία τους. Σε αυτά, καλλιέργησαν λινάρι και απέκτησαν κεφάλαιο και ήκμασαν. Στη νότια Ιρλανδία είχαμε απόντες ιδιοκτήτες και μισθωτές που δεν μπορούσαν να πληρώσουν το μερίδιό τους και που δεν είχαν ακίνητη ιδιοκτησία.

Το ίδιο συνέβη στις Ηνωμένες Πολιτείες, μια χώρα που αντιμετώπισε τεράστιες δυσκολίες στην αρχή. Παραχωρήθηκε στους ανθρώπους ακίνητη ιδιοκτησία εκεί και αυτό οδήγησε σε μεγάλη αλλαγή. Κυρίως στην Αφρική και στον Τρίτο Κόσμο εν γένει, πρέπει να αρχίσουμε να αναζητούμε τρόπους για να δώσουμε στους ανθρώπους ιδιοκτησία του κεφαλαίου. Πιστεύω ότι, μολονότι χαιρετίζω και υποστηρίζω τη γενική ώθηση αυτής της έκθεσης, πρέπει να αρχίσουμε να αναζητούμε νέους τρόπους και

προστιθέμενη αξία που εμείς –το Κοινοβούλιο, η Επιτροπή και το Συμβούλιο– μπορούμε να δώσουμε στο ζήτημα του Τρίτου Κόσμου. Πιστεύω ότι στον τομέα της παροχής ακίνητης ιδιοκτησίας, υπάρχει ένα θέμα που αξίζει να το επιδιώξουμε.

Marie-Arlette Carlotti (PSE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, πρέπει να ευχαριστήσω τον αξιότιμο συνάδελφο Thierry Cornillet για την έξοχη έκθεσή του. Αποτυπώνει με σαφήνεια και σθένος το ογκώδες έργο που επιτέλεσε η κοινοβουλευτική συνέλευση ίσης εκπροσώπησης το 2006. Μέσω της ποιότητας του έργου της, πιστεύω ότι η Συνέλευση καθιερώθηκε ως καταλυτικός παράγοντας στον διάλογο για τη συνεργασία Βορρά-Νότου.

Η Συνέλευση έδωσε το στίγμα της, εκφράζοντας με παρησία την άποψή της για το Νταρφούρ στη Βιέννη, σπάζοντας τα ταμπού και καταλογίζοντας ευθύνες και προτείνοντας έναν χάρτη πορείας με στόχο τη λήξη της κρίσης. Έδωσε, επίσης, το στίγμα της εκφράζοντας τις απόψεις της για το κρίσιμο θέμα των συμφωνιών οικονομικής εταιρικής σχέσης, στη Bridgetown. Επιπλέον, το μήνυμά της ήταν μια ομόφωνη δήλωση ότι αυτές οι συμφωνίες πρέπει να παραμείνουν εργαλεία ανάπτυξης, όπως επαναβεβαίωσε ο Επίτροπος Michel προ ολίγου, στη διάρκεια της προηγούμενης συζήτησης.

Το πολιτικό ειδικό βάρος της κοινοβουλευτικής συνέλευσης ίσης εκπροσώπησης θα συνεχίσει να ενισχύεται στους ερχόμενους μήνες, τώρα που η Επιτροπή ανέλαβε να της εκχωρήσει το δικαίωμα να εξετάζει όλα τα εθνικά και περιφερειακά έγγραφα στρατηγικής για τις περιοχές της Αφρικής, της Καραϊβικής και του Ειρηνικού, τώρα μάλιστα που η Συνέλευση μπορεί να συγκαλεί περιφερειακές διασκέψεις προκειμένου να παράσχει συγκεκριμένες απαντήσεις σε μείζονα θέματα, όπως είναι η μετανάστευση.

Λαμβάνοντας υπόψη αυτές τις νέες εξουσίες –έστω και αν δεν είναι πραγματικές εξουσίες– μέριμνά μας πρέπει να είναι να διασφαλίσουμε ότι η Συνέλευση διαθέτει τα μέσα προς επιτέλεση του έργου της. Θέλω να πω στην Επιτροπή και στον Επίτροπο ότι θα πρέπει να ενεργήσουμε όλοι μαζί για να εξευρουμε ευέλικτους και αποτελεσματικούς τρόπους να εργαστούμε από κοινού αναφορικά με τη διαδικασία για την άσκηση αυτού του νέου δικαιώματος εξέτασης των εγγράφων στρατηγικής. Είναι ογκώδες έργο, είναι δυσχερές, πλην όμως πρέπει να αντεπεξέλθουμε στην πρόκληση.

Καλώ, επίσης, την ομάδα εργασίας για την κοινοβουλευτική μεταρρύθμιση να λάβει υπόψη της τα ειδικά χαρακτηριστικά της κοινοβουλευτικής συνέλευσης ίσης εκπροσώπησης και τους περιορισμούς που την επηρεάζουν, διότι, όταν διαμορφωθεί το κοινοβουλευτικό χρονοδιάγραμμα εντός των ημερών, ορισμένες από τις δεσμεύσεις μας αντιβαίνουν στο έργο της Συνέλευσης.

Τέλος, θέλω να συγχαρώ την κ. Kinnock για τον τρόπο που συμπροέδρευσε της Συνέλευσης.

Fiona Hall (ALDE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, χαιρετίζω αυτή την έκθεση από τον συνάδελφό μου, κ. Cornillet. Παρέχει μια περιεκτική και ολοκληρωμένη σύνοψη των περσινών εργασιών της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης Ίσης Εκπροσώπησης.

Η ετήσια έκθεση αποτελεί μια καλή στιγμή για να αποτιμήσουμε και να εξετάσουμε τι λειτουργεί καλά στην ΚΣΙΕ και τι θα μπορούσε να λειτουργήσει καλύτερα. Είμαστε υπόλογοι στους ψηφοφόρους μας σχετικά με το αν τα μη νομοθετικά όργανα, όπως η ΚΣΙΕ, αποτελούν σωστή αξιοποίηση των πόρων. Θα πρότεινα τρεις θετικούς δείκτες ότι η ΚΣΙΕ είναι δυνατή, όπως αναφέρθηκε προηγουμένως, και ότι δικαιολογεί την ύπαρξή της και αυξάνει τη συνάφειά της. Όπως είπε ο εισηγητής, η συμμετοχή μη κρατικών φορέων αποτελεί θετική εξέλιξη, όπως και η αύξηση των συναντήσεων στο περιθώριο των συνόδων. Αυτές φέρνουν κοντά τα μέλη που έχουν κοινές ανησυχίες, για παράδειγμα τους αντιπροσώπους των χωρών ΑΚΕ που εκπροσωπούν απομακρυσμένες και άγονες περιοχές και τους βουλευτές που εργάζονται για την αλλαγή του κλίματος. Σε αυτές τις άτυπες συζητήσεις οι βουλευτές του ΕΚ και οι βουλευτές των χωρών ΑΚΕ μπορούν συχνά να εργαστούν με τον καλύτερο τρόπο.

Δεύτερον, πιστεύω ότι υπάρχει μια επιθυμία από όλες τις πλευρές να καταστήσουν την ΚΣΙΕ πιο ευαίσθητη, πιο ικανή να αντιδράσει στα σημερινά γεγονότα. Ο εισηγητής αναφέρεται σε αυτό στην παράγραφο 17. Φυσικά, πρέπει να υπάρχει μια διάρθρωση προς συζήτηση, αλλά η τυπική διάρθρωση των συζητήσεων και των αναφορών είναι πολύ παρατεταμένη. Πρέπει να βρούμε τρόπους να καταστήσουμε την ΚΣΙΕ άμεσα εμπλεκόμενη και ενεργή.

Αυτό με οδηγεί στην τρίτη παρατήρησή μου: το επίπεδο συμμετοχής των μελών και των δύο νομοθετικών συνελεύσεων ήταν ορισμένες φορές απογοητευτικό. Φυσικά, το πρώτο καθήκον των βουλευτών και από τις δύο πλευρές είναι προς τις δικές τους νομοθετικές αρχές, συνεπώς, αναπόφευκτα, υπάρχουν

συγκρούσεις στο πρόγραμμα. Συνεπώς, είμαι ιδιαίτερα ικανοποιημένη διότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο προσπαθεί να αλλάξει το χρονοδιάγραμμά του και να προβλέψει ορισμένες εβδομάδες –τις νέες «τυρκουάζ εβδομάδες»– για εξωτερικές συνεδριάσεις. Ελπίζω ότι έτσι θα αποφευχθούν οι συγκρούσεις καθήκοντος από την ευρωπαϊκή πλευρά και θα βελτιωθεί σημαντικά η ενεργή συμμετοχή από τους 78 βουλευτές του ΕΚ. Αυτό είναι κάτι που πρέπει να συνεχίσουμε να παρακολουθούμε κατά την εφαρμογή των αλλαγών στο χρονοδιάγραμμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Liam Aylward (UEN). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, ένα από τα θέματα που θα συζητηθούν στην προσεχή σύνοδο του Συμβουλίου ΑΚΕ-ΕΕ στη Γερμανία την ερχόμενη εβδομάδα θα είναι μια εκ νέου αξιολόγηση της κοινοτικής πολιτικής για το Σουδάν. Υπάρχει μια επιδεινούμενη κατάσταση ασφάλειας στο Νταρφούρ και δεν υπάρχει αμφιβολία γι' αυτό. Χωρίς ένα ασφαλές και προστατευμένο περιβάλλον, δεν μπορούμε να έχουμε πρόσβαση στους ανθρώπους που μας έχουν περισσότερο ανάγκη. Πάνω από τέσσερα εκατομμύρια άνθρωποι που ζουν στο Νταρφούρ σήμερα είναι αντιμέτωποι με μια ανθρωπιστική κρίση πλήρους κλίμακας. Πάνω από μισό εκατομμύριο άνθρωποι εκτοπίστηκαν από το Σουδάν μόνο το 2006.

Η διεθνής κοινότητα απλώς δεν επέδειξε αρκετή αυστηρότητα στις σχέσεις της με τη σουδανική κυβέρνηση για το Νταρφούρ. Η σουδανική κυβέρνηση έπαιξε το παιχνίδι της γάτας με το ποντίκι με τη διεθνή κοινότητα ώστε η Ευρωπαϊκή Ένωση και τα Ηνωμένα Έθνη να έχουν όσο το δυνατόν πιο αδύναμο ρόλο στο Σουδάν.

Χαιρετίζω τις πρόσφατες κινήσεις να αυξηθεί η παρουσία των δυνάμεων της Αφρικανικής Ένωσης στο Σουδάν με τη γνωστή αποστολή της Αφρικανικής Ένωσης εκεί, αλλά η δυσκολία γι' αυτά τα στρατεύματα είναι ότι δεν είναι καλά εκπαιδευμένα και δεν είναι αρκετά. Επιπροσθέτως, η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να εξετάσει το ενδεχόμενο να καταστήσει πιο αυστηρό το καθεστώς κυρώσεων κατά της σουδανικής κυβέρνησης ενσωματώνοντας μια απαγόρευση των μετακινήσεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση από βασικά μέλη και αξιωματούχους της σουδανικής κυβέρνησης και εμποδίζοντας τους εκπροσώπους της σουδανικής κυβέρνησης να κάνουν χρηματοοικονομικές επενδύσεις στην Ευρώπη.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, η ΚΣΙΕ ασχολείται με πολλά άλλα θέματα εκτός από την Αφρική, αλλά η Αφρική αποσπά μεγάλο μέρος της προσοχής μας. Πριν από δύο εβδομάδες, ο αρχιεπίσκοπος Desmond Tutu παρέστη στο Κοινοβούλιο για να μιλήσει για το Νταρφούρ και γενικότερα για την Αφρική. Μας ευχαρίστησε που δεν υποκύψαμε στην κόπωση των δωρητών και στην αφρικανική απαισιοδοξία και μας ευχαρίστησε που δεν επιτρέψαμε στις κυβερνήσεις να εθελουφλήσουν.

Αλλά συμμερίστηκε τις ανησυχίες μας για το καθεστώς της Ζιμπάμπουε, το οποίο κατέστρεψε μια ζωντανή οικονομία, καταπίεσε τους πολίτες της και μόλυνε τη σχέση μεταξύ της Αφρικής και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η Κοινότητα για την Ανάπτυξη της Μεσημβρινής Αφρικής (SADC) αναγνώρισε επιτέλους ότι υπάρχει πρόβλημα στη Ζιμπάμπουε και έδωσε εντολή στον Πρόεδρο Μπέκι της Νότιας Αφρικής να διευκολύνει τις συνομιλίες μεταξύ του καθεστώτος Μουγκάμπε και της αντιπολίτευσης της Ζιμπάμπουε. Ήδη έχει σημειωθεί πρόοδος. Η πρώτη συνάντηση μεταξύ Zanu PF και MDC έλαβε χώρα το περασμένο σαββατοκύριακο στη Νότια Αφρική, αλλά πρέπει να γίνουν ακόμα πάρα πολλά. Ας μην ξεχνάμε ότι μόλις πριν από λίγες ημέρες, δύο ακτιβιστές του MDC από την περιοχή Ματόμπο απήχθησαν και δολοφονήθηκαν.

Όπως η SADC αρχίζει να καταλαβαίνει ότι το καθεστώς Μουγκάμπε αποτελεί πρόβλημα, προς αυτή την κατεύθυνση κινούνται και οι ΑΚΕ. Τον Μάρτιο, το Προεδρείο ΑΚΕ-ΕΕ ζήτησε από την κυβέρνηση της Ζιμπάμπουε να επανεδραιώσει τον σεβασμό για τα ανθρώπινα δικαιώματα και το κράτος δικαίου σύμφωνα με τη Συμφωνία του Κοτονού. Την προσεχή εβδομάδα η Ζιμπάμπουε είναι στην ατζέντα της Κοινής Συνέλευσης Ίσης Εκπροσώπησης ΑΚΕ-ΕΕ. Είναι επιτακτική ανάγκη και για τα δύο κολέγια στη Συνέλευση ΑΚΕ-ΕΕ να μιλήσουν με μία φωνή για τον φρικτό παραλογισμό που επικρατεί στη Ζιμπάμπουε. Μετά την ΚΣΙΕ, θα διεξαχθεί στη Γκάνα η σύνοδος κορυφής της Αφρικανικής Ένωσης. Πρέπει να κάνουμε ό,τι μπορούμε για να ενθαρρύνουμε τα αφρικανικά έθνη να μετάσχουν σε αυτή τη σύνοδο κορυφής αποφασισμένα να υποστηρίξουν την πρωτοβουλία του κ. Μπέκι και να κάνουν ό,τι είναι δυνατόν για να επιφέρουν ραγδαία πολιτική αλλαγή προς το καλύτερο στη Ζιμπάμπουε προς όφελος όλων των ανθρώπων αυτής της χώρας, αλλά και όλων των ανθρώπων της Αφρικής.

Filip Kaczmarek (PPE-DE). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, στον τομέα της αναπτυξιακής πολιτικής μιλάμε συχνά για λήψη υπόψη των τοπικών συνθηκών. Ένας από τους συνήθεις τρόπους για να μάθουμε τι θέλουν εκείνοι που αντιπροσωπεύουν τους εταίρους μας στον αναπτυσσόμενο κόσμο είναι η Κοινοβουλευτική Συνέλευση Ίσης Εκπροσώπησης ΑΚΕ-ΕΕ.

Η έκθεση που συνοψίζει τις εργασίες της συνέλευσης για το προηγούμενο έτος είναι ένα πολύ ενδιαφέρον και σημαντικό έγγραφο. Θέλω να ευχαριστήσω τον κ. Cornillet για το έργο του. Η συνέλευση ασχολήθηκε με ένα φάσμα θεμάτων που είναι σημαντικά για τις αναπτυσσόμενες χώρες, όπως η ενέργεια, το νερό, η γρίπη των πτηνών, ο ρόλος της περιφερειακής ολοκλήρωσης στην ενίσχυση της ειρήνης και της ασφάλειας, οι κοινωνικές και περιβαλλοντικές πτυχές της αλιείας, η συνεξάρτηση του τουρισμού και της ανάπτυξης, καθώς και η πρόοδος των διαπραγματεύσεων για τις συμφωνίες οικονομικής εταιρικής σχέσης.

Θέλω να επιστήσω την προσοχή σας σε ένα συγκεκριμένο πρόβλημα. Πιστεύω ότι δεν έχει νόημα να διατηρούμε έναν ρηχό διάλογο με τους αντιπροσώπους των χωρών που παραβιάζουν τακτικά τα ανθρώπινα δικαιώματα. Είναι καθαρός μύθος ότι η συμμετοχή ή η ευκαιρία να παρατηρήσουν τις εργασίες της συνέλευσης θα έχει θετική επίδραση στις πολιτικές τους. Για κάποιους, η παρουσία τους σε αυτό το φόρουμ εξυπηρετεί απλώς την προπαγάνδα παρά τον διάλογο. Η προπαγάνδα δεν μπορεί να μας δώσει αληθινές λύσεις. Αυτό είναι κάτι που βίωσα εγώ ο ίδιος ως εμπειρία κατά τη διάρκεια της κομμουνιστικής περιόδου στην Πολωνία. Τότε, η πρόθεσή ήταν να αντικατασταθούν οι πολιτικές με προπαγάνδα. Οι χώρες που συμπεριφέρονται με αυτόν τον τρόπο μας κάνουν να χάνουμε χρόνο, χρήμα και δυνατότητες. Επίσης βλάπτουν την εικόνα των χωρών ΑΚΕ. Έχουν πολύ βραχυπρόθεσμους στόχους, δηλαδή να αποτρέψουν τις επικρίσεις για την εσωτερική τους κατάσταση. Δεν θέλουν να τους βοηθήσει κανείς, διότι πιστεύουν ότι οι δράσεις τους είναι σωστές και κατάλληλες.

Αν θέλουμε να γίνει η συνέλευση ένα αληθινό, κοινό κέντρο για τον καθορισμό πολιτικών θέσεων, η στάση των χωρών όπως η Κούβα, η Ζιμπάμπουε ή το Σουδάν πρέπει να αλλάξει.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE). – (FI) Κύριε Πρόεδρε, ως μέλος της αντιπροσωπείας ΑΚΕ-ΕΕ, συμμετείχα και στις δύο Κοινοβουλευτικές Συνελεύσεις Ίσης Εκπροσώπησης το 2006. Η Συνέλευση είναι καίριας σημασίας για την καθιέρωση πολιτικού διαλόγου όπως αναφέρεται στο άρθρο 8 της συμφωνίας του Κοτονού. Οι συνελεύσεις στη Βιέννη και στο Μπριτζάουν ήταν κατά βάση επιτυχείς και έγινε ζωηρός διάλογος και στις δύο. Είμαι ιδιαίτερα ικανοποιημένη με τον τρόπο που τονίστηκε ο κοινοβουλευτικός τους χαρακτήρας.

Στη συνέλευση των Μπαρμπάντος ήμουν ένα από τα άτομα που εκπόνησαν το ψήφισμα που εγκρίθηκε σχετικά με το νερό στις αναπτυσσόμενες χώρες. Η διαδικασία με την οποία ένας κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος της ΕΕ και ένας των χωρών ΑΚΕ εκπονούν μαζί ένα ψήφισμα για την Κοινοβουλευτική Συνέλευση είναι εποικοδομητική. Η διαδικασία εκπόνησης προσθέτει νομιμότητα στη διαδικασία λήψης αποφάσεων. Θέλω να τονίσω τη σημασία της παρακολούθησης σημαντικών ψηφισμάτων, στην οποία ο ρόλος των μόνιμων επιτροπών είναι κεντρικός. Πρέπει να αφιερωθεί επαρκής χρόνος για να επιτευχθεί εμπάθυνση αυτού του διαλόγου.

Είναι καίριας σημασίας για τις τρίτες χώρες ο τρόπος με τον οποίο η κοινωνία βασίζεται στη χρηστή διακυβέρνηση, στο κράτος δικαίου και στις δημοκρατικές δομές. Βρίσκονται επίσης στην καρδιά των προσδοκιών που έχουν οι χώρες ΑΚΕ σχετικά με την ανάπτυξη. Είμαι λοιπόν ολόψυχα υπέρ του αιτήματος της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης να δαπανηθεί ένα μερίδιο των πιστώσεων του Ευρωπαϊκού Ταμείου Ανάπτυξης σε συγκεκριμένα έργα που υποστηρίζουν τη διοικητική μεταρρύθμιση. Τα εκπαιδευτικά προγράμματα που οργανώθηκαν για βουλευτές του κοινοβουλίου αποτελούν ένα παράδειγμα. Ένα άλλο πρόβλημα είναι οι λίγοι πόροι που έχουν πολλοί βουλευτές των κοινοβουλίων των ΑΚΕ: υπάρχουν ελάχιστες ευκαιρίες να ανταποκριθούν στις φιλοδοξίες των ισχυρών κυβερνήσεων.

Η έκθεση δεν αναφέρει ένα σημαντικό θέμα: είναι ζωτικής σημασίας να απαντήσουμε στην ανυπόφορη κατάσταση στη Ζιμπάμπουε. Η κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων της χώρας είναι από τις χειρότερες στην Αφρική και η κυβέρνηση Μουγκάμπε ρίχνει τη χώρα σε ακόμα βαθύτερη απόγνωση. Χωρίς αμφιβολία θα προσπαθήσει επίσης να αναστείλει τη συζήτηση για την κατάσταση της χώρας στη Συνέλευση ΑΚΕ-ΕΕ την προσεχή εβδομάδα στο Βισμπάντεν. Αυτό πρέπει σίγουρα να αποτραπεί: πρέπει να γίνει σωστός διάλογος.

Louis Michel, μέλος της Επιτροπής. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου να πω καταρχάς ότι προφανώς δεν μπορώ να απαντήσω σε όλα τα σχόλια που έγιναν, η Επιτροπή όμως συμεριζεται την άποψη ότι τα εθνικά κοινοβούλια πρέπει να διαδραματίσουν καίριο ρόλο στον καθορισμό των εθνικών πολιτικών και των αναπτυξιακών στρατηγικών στις χώρες-εταίρους μας. Το λέω αυτό ως απάντηση στην κ. Kinnock.

Περιττό να πω ότι εν προκειμένω συμφωνώ μαζί της. Το μόνο πράγμα είναι ότι πρέπει να βρούμε έναν τρόπο να επιτύχουμε αυτόν τον στόχο. Φοβούμαι ότι εκφεύγει του πλαισίου αρμοδιοτήτων μου να ζητήσω από τα εθνικά κοινοβούλια των χωρών-εταίρων μας να απαντήσουν στα εθνικά έγγραφα

στρατηγικής. Η αρχή της μη ανάμειξης στο πεδίο αρμοδιοτήτων άλλων θεσμών παραμένει ακέραια και δεν είμαι διόλου βέβαιος με ποιόν τρόπο μπορεί να οργανωθεί αυτή η διαδικασία. Βασίζομαι σε πολύ μεγάλο βαθμό στην κοινοβουλευτική συνέλευση ίσης εκπροσώπησης να αποτελέσει τον σύνδεσμο με τα εθνικά κοινοβούλια, σας διαβεβαιώνω όμως ότι είμαι καθ' όλα πρόθυμος να εξετάσω την όποια προτεινόμενη λύση για να δω με ποιόν τρόπο μπορεί να βελτιωθεί αυτή η πτυχή.

Θέλω, επίσης, να σας ενημερώσω ότι η Τρόικα άνοιξε τον δρόμο στην πρόοδο σε ό,τι αφορά την προετοιμασία της κοινής στρατηγικής ΕΕ-Αφρικής. Αυτή είναι, βεβαίως, μια πρακτική με την οποία το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο συνδέθηκε στενά. Με βάση τη συμφωνία που επιτεύχθηκε σε επίπεδο Τρόικας, η Κοινότητα θα εγκρίνει μια ανακοίνωση στις 27 Ιουνίου σχετικά με τους στόχους της στρατηγικής και του χάρτη πορείας προκειμένου να υποβληθεί προς έγκριση στη Σύνοδο Κορυφής ΕΕ-Αφρικής στη Λισαβόνα, η οποία προγραμματίζεται για τις 7 και 8 του ερχόμενου Δεκεμβρίου. Οι υπηρεσίες μου είναι σε συνεχή επαφή με το Κοινοβούλιο, τόσο επί του περιεχομένου αυτών των εγγράφων όσο και σε σχέση με το οργανωσιακό σκέλος. Προσδίδω μεγάλη σημασία στη συμμετοχή των τριών βασικών θεσμικών οργάνων της ΕΕ στη διαμόρφωση αυτών των στρατηγικών.

Σε αυτό το πλαίσιο, θέλω να τονίσω με έμφαση ότι μια από τις καινοτόμες πτυχές αυτής της στρατηγικής θα ήταν η θέσπιση μιας πραγματικής εταιρικής σχέσης των λαών. Θέλω, επομένως, να εμπλέξω τα κοινοβούλια –το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Παναφρικανικό Κοινοβούλιο και τα αφρικανικά εθνικά κοινοβούλια– στην εφαρμογή αυτής της στρατηγικής σε μόνιμη βάση. Είμαι ανοικτός σε όλες τις προτάσεις σας. Επί παραδείγματι, είναι εύλογο να υπάρξει ενδεχομένως κοινή ακρόαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Παναφρικανικού Κοινοβουλίου ή κοινή συνάντηση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Επιτροπής της Αφρικανικής Ένωσης. Η γραμματειακή και πολιτική στήριξη μπορεί εύλογα να δοθεί στο παναφρικανικό κοινοβούλιο –μάλιστα, υπάρχει ήδη σχετική πρόβλεψη γι' αυτό– και είναι επίσης εφικτή η βοήθεια στα εθνικά κοινοβούλια στην Αφρική. Παρεμπιπτόντως, υπάρχουν κοινοβούλια των κρατών μελών της ΕΕ, τα οποία ήδη το κάνουν αυτό. Μόλις αρχίσαμε. Μπορούμε, επομένως, να εργαστούμε για να ανταποκριθούμε σε αυτή τη μείζονα πρόκληση.

Επιτρέψτε μου να απαντήσω σε μια-δυο παρατηρήσεις, τις οποίες επέλεξα τυχαία. Κύριε Van Orden, αναφερθήκατε στην περίπτωση της Ζιμπάμπουε σε σχέση με τη Σύνοδο Κορυφής ΕΕ-Αφρικής. Μολονότι συμερίζομαι σε πολύ γενικές γραμμές τις κρίσεις σας για τον Πρόεδρο Μουγκάμπε, αυτό που θεωρώ σημαντικό σήμερα είναι ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση και η Αφρική πρέπει να μπορέσουν να διεξαγάγουν αυτή τη Σύνοδο Κορυφής. Οφείλω να σας υπενθυμίσω ότι δεν έχει πραγματοποιηθεί ανάλογη σύνοδος μετά το Κάιρο, ενώ στο μεταξύ πραγματοποιήθηκε σύνοδος κορυφής Αφρικής-Κίνας. Αυτό, λοιπόν, το οποίο έχει σημασία κατ' εμέ είναι να πραγματοποιηθεί η Σύνοδος μας.

Κάποιος, επίσης, μίλησε περί κυρώσεων σε βάρος του Σουδάν. Πρέπει να σας πω ότι δεν έχω κανένα πρόβλημα με τις κυρώσεις, αν κάποιος μου αποδείξει ότι είναι χρήσιμες και δεν τιμωρούν τους απλούς πολίτες. Γενικότερα, αντιμετωπίζω με μεγάλο σκεπτικισμό τις κυρώσεις. Πιστεύω πολύ περισσότερο στο καρότο παρά στο μαστίγιο και δίνω απείρως μεγαλύτερη βάση στην άσκηση πίεσης. Πέραν αυτού, απ' ης στιγμής ο Πρόεδρος al-Bashir αποδέχθηκε μια υβριδική ειρηνευτική δύναμη, ιδίως στο Νταρφούρ, δεν είμαι πεπεισμένος ότι αυτή είναι η στιγμή να επισύρουμε την απειλή νέων κυρώσεων. Γνωρίζουμε ότι οι κυρώσεις μπορούν να εφαρμοστούν οποιαδήποτε στιγμή και δεν είμαι βέβαιος ότι οι κυρώσεις που έχουν κατά νου κάποιοι είναι κατ' ανάγκη χρήσιμες.

Ο κ. Mitchell μίλησε περί πρόσβασης στο καθεστώς ιδιοκτησίας. Αυτή την ιδέα την ανέπτυξε εκτενώς ο κ. De Soto και παρακολούθω αυτό το θέμα πολύ στενά. Είμαι, επίσης, μέλος μιας άτυπης ομάδας εργασίας στην οποία, από κοινού με τη Madeleine Albright, εργαζόμαστε για την ιδέα του καθεστώτος ιδιοκτησίας, θέμα με το οποίο είστε αναμφίβολα εξοικειωμένοι. Βρίσκω λίαν ελκυστική την ιδέα και προσπαθώ να δω με ποιόν τρόπο μπορούμε να συμβάλουμε σε ένα τέτοιο σχήμα μέσω του Ευρωπαϊκού Ταμείου Ανάπτυξης. Πραγματοποιούνται πειράματα και πιστεύω ότι αυτή είναι πολύ ενδιαφέρουσα και σημαντική προσέγγιση στην αναζήτηση αποτελεσματικής λύσης.

Πρόεδρος. – Η συζήτηση έληξε.

Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί αύριο.

15. Εξεταστική αποστολή στις περιοχές της Ανδαλουσίας, της Βαλένθιας και της Μαδρίτης (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει:

- την προφορική ερώτηση προς το Συμβούλιο σχετικά με την εξεταστική αποστολή στις περιοχές της Ανδαλουσίας, της Βαλένθιας και της Μαδρίτης, των κκ. Marcin Libicki και Michael Cashman, εξ ονόματος της Επιτροπής Αναφορών (O-0030/2007 – B6-0127/2007), και

- την προφορική ερώτηση προς το Συμβούλιο σχετικά με την εξεταστική αποστολή στις περιοχές της Ανδαλουσίας, της Βαλένθιας και της Μαδρίτης, των κκ. Marcin Libicki και Michael Cashman, εξ ονόματος της Επιτροπής Αναφορών (O-0031/2007 – B6-0128/2007).

Νομίζω ότι, όπως και οι συνάδελφοι στο σύνολό τους, οφείλω να εκφράσω τη λύπη μου για την απουσία του Συμβουλίου, που δεν θα είναι παρόν για να απαντήσει στις ερωτήσεις που τέθηκαν από τους βουλευτές του ΕΚ.

Marcin Libicki (UEN), συντάκτης. – (PL) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να ελέγξω κάτι. Από όσο αντιλαμβάνομαι, έχω δύομισι λεπτά να μιλήσω επειδή φαίνεται ότι και ο κ. Cashman πρόκειται να μιλήσει επίσης γι' αυτό το θέμα. Έχω δίκιο που πιστεύω ότι έχω δύομισι λεπτά χρόνο ομιλίας; Ήθελα να το ελέγξω επειδή δεν το αναφέρατε αυτό νωρίτερα.

Κύριε Πρόεδρε, από την άποψη των τουριστών και των Βορειοευρωπαίων που επιθυμούν να μετεγκατασταθούν, η ακτή της Μεσογείου είναι ο πιο ελκυστικός προορισμός. Η ακτή της Ισπανίας είναι ιδιαίτερα εκτεθειμένη σε εξαιρετικά έντονη αστικοποίηση. Αυτή η υπερβολική αστικοποίηση είχε ως αποτέλεσμα αρκετές διαφορές.

Φαίνεται ότι υπάρχουν τρεις πλευρές που εμπλέκονται σε αυτή τη διαφορά, δηλαδή οι παράγοντες οικοδομικής ανάπτυξης, οι αρχές και οι κάτοικοι. Επιπλέον, και αυτό πρέπει να τονιστεί, η διαφορά αφορά και ισπανούς και πολίτες άλλων κρατών μελών που θέλουν να εγκατασταθούν σε αυτές τις περιοχές, ή που έχουν ήδη μετακομίσει εκεί.

Ως αποτέλεσμα του τεράστιου αριθμού αναφορών σχετικά με αυτό το θέμα που εστάλησαν στην Επιτροπή Αναφορών, οργανώσαμε μια ειδική διερευνητική επίσκεψη και, ήδη από τον Δεκέμβριο του 2005, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε ψήφισμα, βάσει αυτών των αναφορών, σχετικά με την παραβίαση των οδηγιών για τις δημόσιες συμβάσεις, την υδροδότηση και την παραβίαση των δικαιωμάτων ιδιοκτησίας.

Ακόμη μια διερευνητική επίσκεψη διεξήχθη φέτος και στις 11 Απριλίου 2007 η Επιτροπή Αναφορών κατάρτισε τη θέση της σχετικά με το θέμα, με αναφορά στο προηγούμενο ψήφισμα που εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Σε αυτό το πλαίσιο, θα ήθελα να απευθύνω μια ερώτηση τόσο στην Επιτροπή αλλά και στο Συμβούλιο. Ποιες δραστηριότητες έχουν αναληφθεί από την Επιτροπή και το Συμβούλιο προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η κοινοτική νομοθεσία εφαρμόζεται δεόντως και ότι τηρούνται τα βασικά δικαιώματα ιδιοκτησίας των πολιτών, όπως ορίζεται από το άρθρο 6 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση;

Michael Cashman (PSE), συντάκτης. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, με λυπεί το γεγονός ότι είμαι αναγκασμένος να πάρω το λόγο και πάλι για το ίδιο θέμα. Περισσότερο από 18 μήνες μετά την έγκριση της έκθεσης Fourtou τον Δεκέμβριο του 2005 με συντριπτική πλειοψηφία του παρόντος Κοινοβουλίου, εξακολουθούμε να συζητούμε τα ίδια θέματα, και τίποτα δεν έχει αλλάξει. Το Συμβούλιο είναι απόν – αυτό είναι επαίσχυντο!

Σε πολλά κράτη μέλη, συμπεριλαμβανομένου του δικού μου, αλλά επίσης και στην Ισπανία, τη Γερμανία, την Ολλανδία και το Βέλγιο, οι τοπικές αρχές αποσπών από τους πολίτες τις νομίμως αποκτηθείσες εκτάσεις χωρίς τη νόμιμη διαδικασία, γεγονός το οποίο είμαι πεπεισμένος ότι παραβιάζει την κοινοτική νομοθεσία. Επιπλέον, οι τελευταίοι εξαναγκάζονται να καταβάλλουν μεγάλα χρηματικά ποσά –δεκάδες χιλιάδες ευρώ– για νέες υποδομές και νέες εξελίξεις που δεν επιθυμούν και οι οποίες βρίσκονται στις εκτάσεις τους.

Η κατάσταση που περιγράφω ακούγεται αδιανόητη για την ΕΕ του 21ου αιώνα αλλά αποτελεί θλιβερή πραγματικότητα για χιλιάδες πολίτες στην Ισπανία. Άνθρωποι αγόρασαν γη ή ακίνητη ιδιοκτησία καλή τη πίστει μόνο για να τη δουν να τους αφαιρείται για λόγους που μπορούν να περιγραφούν μόνο ως, στην καλύτερη περίπτωση, διοικητική ανικανότητα ή, στη χειρότερη περίπτωση, εγκληματική αμέλεια και διαφθορά.

Το εν λόγω θέμα ετέθη υπόψη της Επιτροπής Αναφορών το 2003. Τότε, 15 000 πολίτες μας απήθυσαν επιστολή ζητώντας βοήθεια. Τι κάναμε; Εγκρίναμε λοιπόν την έκθεση Fourtou, η οποία παρουσίασε

μια σειρά συστάσεων στην κυβέρνηση της Βαλένθια. Η κυβέρνηση της Βαλένθια προώθησε ελάχιστονες αλλαγές στον νόμο της αυτόνομης περιφέρειας της Βαλένθια περί ρυθμίσεως της οικοδομικής δραστηριότητας (LUV), οι οποίες δεν αντιμετώπισαν τα βασικά προβλήματα της διαρπαγής εκτάσεων. Αξίζει να σημειωθεί ότι επισπεύσθηκε η εκτέλεση μεγάλου αριθμού σχεδίων στη Βαλένθια πριν τεθεί σε ισχύ η νέα νομοθεσία. Αυτό αποτελεί σαφή ένδειξη ότι οι κατασκευαστές και οι εργολάβοι ήθελαν να συνεχίσουν να εκμεταλλεύονται τα κενά της προγενέστερης νομοθεσίας.

Έχουμε στείλει επί του παρόντος τρεις διερευνητικές αποστολές. Η τελευταία δέχτηκε επονειδιστες επιθέσεις από το Partido Popular, οι οποίες καταφέρονταν κατά της ακεραιότητας του Κοινοβουλίου. Με λυπεί το γεγονός ότι ο Πρόεδρος του παρόντος Κοινοβουλίου, κ. Röttering, παραμένει απαθής στις επιθέσεις κατά της ακεραιότητας του παρόντος Κοινοβουλίου.

Οι πολιτικοί του Partido Popular υποστηρίζουν ότι οι αναφορές στη Βαλένθια έχουν επινοηθεί. Ο πόνος είναι πραγματικός, απελπιστικός και γι' αυτόν τον λόγο οι άνθρωποι στράφηκαν σε εμάς.

Η Επιτροπή είναι δυστυχής. Πιστεύει ότι βρίσκονται σε εξέλιξη πιθανές παραβιάσεις της κοινοτικής νομοθεσίας. Ως εκ τούτου, δηλώνω το εξής: η απραξία δεν είναι επιλογή, έχουμε εξαντλήσει κάθε δυνατή ενέργεια στο πλαίσιο του παρόντος Κοινοβουλίου και αυτό θα επιλυθεί στο Δικαστήριο ή ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων στο Στρασβούργο, και θα είναι προς όνειδος του Partido Popular στην Ισπανία.

Charlie McCreevy, μέλος της Επιτροπής. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου να ξεκινήσω ευχαριστώντας τον κ. Libicki και τον κ. Cashman για το επίπονο έργο τους κατά την εκπόνηση της έκθεσης εξ ονόματος της Επιτροπής αναφορών σχετικά με την τρίτη διερευνητική αποστολή στη Βαλένθια. Αυτή η αποστολή έδωσε την ευκαιρία στα μέλη της επιτροπής να συναντήσουν τους εκπροσώπους των διοικήσεων και τους καταγγέλλοντες και να διαπιστώσουν από πρώτο χέρι την κατάσταση επί τόπου.

Τα σχέδια αστικοποίησης στις διακυβευόμενες ισπανικές περιοχές αφορούν τρεις κύριες πτυχές: τις δημόσιες συμβάσεις, τα θεμελιώδη δικαιώματα και τους περιβαλλοντικούς κανόνες. Επιτρέψτε μου να σας δώσω ορισμένα ενδεικτικά παραδείγματα των ενεργειών μας σε αυτούς τους τομείς.

Πρώτον, όσον αφορά τις δημόσιες συμβάσεις: η Επιτροπή είναι της γνώμης ότι η έγκριση των προγραμμάτων ολοκληρωμένης δράσης δυνάμει της νομοθεσίας περί χωροταξίας της Βαλένθια περιλαμβάνει την ανάθεση συμβάσεων δημοσίων έργων και υπηρεσιών. Θεωρούμε ότι ορισμένες δραστηριότητες διεξήχθησαν κατά τρόπο ο οποίος παραβιάζει την κοινοτική νομοθεσία περί δημοσίων συμβάσεων. Ενημέρωσα το Κοινοβούλιο σχετικά με αυτό τον Δεκέμβριο του 2005.

Αποφασίσαμε συνεπώς να κινήσουμε διαδικασίες επί παραβάσει κατά της Ισπανίας σχετικά με αυτό το θέμα. Η Επιτροπή αμφισβήτησε τότε την υφιστάμενη νομοθεσία περί χωροταξίας. Στις 30 Δεκεμβρίου 2005, οι περιφερειακές αρχές ενέκριναν νέα νομοθεσία περί εγγείου ιδιοκτησίας η οποία ανακαλούσε και αντικαθιστούσε την προηγούμενη. Εντούτοις, η νέα νομοθεσία δεν επανορθώνει ορισμένες από αυτές τις παραβιάσεις, οι οποίες συνδέονται με προκηρύξεις διαγωνισμών ή με τις πληροφορίες που απαιτούνται από τις προκηρύξεις διαγωνισμών και τον ασαφή καθορισμό του αντικείμενου της σύμβασης. Περιέχει άλλες διατάξεις που είναι επίσης ασυμβίβαστες με την οδηγία για τα δημόσια έργα, και τις συμβάσεις προμηθειών και παροχής υπηρεσιών. Ακολουθήσαμε τη νόμιμη διαδικασία κατά τη διάρκεια του 2006. Οι απαντήσεις που λάβαμε από τις αρμόδιες αρχές δεν ήταν πειστικές. Σκοπεύω συνεπώς να προτείνω στην Επιτροπή να παραπέμψει αυτή την υπόθεση στο Δικαστήριο.

Δεύτερον, όσον αφορά τα θεμελιώδη δικαιώματα, η Επιτροπή δεν μπορεί να παρέμβει σε αυτόν τον τομέα. Κατά τη γνώμη μας, οι εικαζόμενες παραβιάσεις των δικαιωμάτων ιδιοκτησίας δεν αφορούν κάποια διάταξη κοινοτικής νομοθεσίας που θα έδινε τη δυνατότητα στην Επιτροπή να παρέμβει βάσει αυτού του ερείσματος.

Τρίτον, όσον αφορά την περιβαλλοντική νομοθεσία: και σε αυτόν τον τομέα η Επιτροπή μπορεί να λάβει νομικά μέτρα μόνο όταν παραβιάζεται η κοινοτική νομοθεσία. Εντούτοις, όσον αφορά το περιβάλλον, η πολιτική κτηματικής ανάπτυξης αυτή καθαυτή δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα της Ένωσης. Οι υπηρεσίες υπό την εποπτεία του συναδέλφου μου κ. Δήμα ερευνούν, ωστόσο, περιπτώσεις κτηματικής ανάπτυξης όπου εικάζεται ότι παραβιάζεται η κοινοτική περιβαλλοντική νομοθεσία. Μπορώ να σας βεβαιώσω ότι η Επιτροπή θα συνεχίσει να μεριμνά ώστε οι αρμόδιες ισπανικές αρχές να τηρούν τους κοινοτικούς περιβαλλοντικούς κανόνες κατά την εφαρμογή σχεδίων αστικής ανάπτυξης.

Η Επιτροπή έχει ήδη αναλάβει δράση σε άλλες περιπτώσεις όταν emπίπτουν στην αρμοδιότητά της, π.χ., όταν σχέδια αστικής ανάπτυξης παραβίασαν περιβαλλοντικές οδηγίες, επί παραδείγματι την οδηγία για τα ύδατα ή την εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων.

Carlos José Iturgaiz Angulo, εξ ονόματος της Ομάδας PPE-DE. – (ES) Κύριε Πρόεδρε, αυτό το θέμα έχει συζητηθεί ενεργά και παθητικά, και δεν πρόκειται να υπεισέλθω στην ουσία του θέματος, επειδή έχει συζητηθεί επανειλημμένα στην Επιτροπή Αναφορών.

Θέλω, ωστόσο, θα μιλήσω για ένα θέμα που πιστεύω ότι είναι σημαντικό, και αυτό είναι ότι, φέρνοντας αυτό το ψήφισμα στην Ολομέλεια, αντιμετωπίζουμε ένα πρόβλημα αρμοδιοτήτων, διότι πιστεύω, κυρίες και κύριοι, ότι σφετεριζόμαστε εθνικές αρμοδιότητες. Θέλετε να υποκαταστήσετε τις αποφάσεις των αυτόνομων περιφερειακών κοινοβουλίων, θέλετε να υποκαταστήσετε τις αποφάσεις των εθνικών κοινοβουλίων, θέλετε να υποκαταστήσετε το Συνταγματικό Δικαστήριο, θέλετε να υποκαταστήσετε την ισπανική δικαιοσύνη. Με άλλα λόγια, αυτό το ψήφισμα αποτελεί μία παραβίαση αρμοδιοτήτων χωρίς προηγούμενο.

Επομένως πιστεύω ότι η νομική υπηρεσία του Κοινοβουλίου πρέπει να μας πει αν μπορούμε να ψηφίσουμε για οτιδήποτε όταν οι εθνικές και περιφερειακές αρμοδιότητες καταπατούνται, όπως συμβαίνει σε αυτή την περίπτωση.

Η αλήθεια είναι ότι η απάντηση της Επιτροπής με έχει καθησυχάσει. Είναι καθησυχαστικό να ακούει η πολιτική ομάδα μου ότι δεν ήταν δυνατό, ότι δεν είναι δυνατό, να παρέμβει, διότι, φυσικά, το Κοινοβούλιο και η Κυβέρνηση της Βαλένθια, ενεργούσαν πάντα σύμφωνα με τον νόμο, σύμφωνα με τη νομοθετική προσέγγιση που πάντα υποστήριζε αυτή η κυβέρνηση.

Ήθελα απλά να τελειώσω με μια ερώτηση που ακούμε επίσης στο πλαίσιο της Επιτροπής Αναφορών: Μας έλεγαν ότι οι πολίτες θυμούνται, ότι, την ώρα της άσκησης του δικαιώματος της ψήφου, οι πολίτες θα μιλούσαν και ότι θα έκαναν την κυβέρνηση της Βαλένθια ή την κυβέρνηση της Μαδρίτης να πληρώσουν γι' αυτό που συνέβαινε.

Λοιπόν, οι πολίτες μίλησαν και έδειξαν σαφή υποστήριξη για ένα πρόγραμμα, για ένα γνωστό σχέδιο, γι' αυτό που έγινε στην Κοινότητα της Βαλένθιας, γι' αυτό που έγινε στην Κοινότητα της Μαδρίτης και έδωσαν την πλειοψηφία, όχι σχετική πλειοψηφία, αλλά απόλυτη πλειοψηφία, στις κυβερνήσεις του Λαϊκού Κόμματος, τόσο στη Μαδρίτη όσο και στη Βαλένθια.

Carlos Carnero González, εξ ονόματος της Ομάδας PSE. – (ES) Κύριε Πρόεδρε, δεν πιστεύω ότι ο βασικός στόχος του εξαιρετικού έργου της Επιτροπής Αναφορών είναι να ρίξει οποιαδήποτε συγκεκριμένη περιφερειακή κυβέρνηση στην Ισπανία, όσο λυπηρές και αν ήταν οι ενέργειές της. Αυτό που έκανε η Επιτροπή Αναφορών ήταν να ενεργήσει σύμφωνα με μια αδιαμφισβήτητη πολιτικά αρχή.

Όταν πρόκειται για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων των πολιτών, η εθνική κυριαρχία και τα εθνικά σύνορα δεν μετράνε. Το θέμα είναι ότι σε ορισμένες ισπανικές αυτόνομες κοινότητες, όχι στο σύνολο της χώρας, ορισμένες αυτόνομες περιφερειακές κυβερνήσεις καταστρέφουν το περιβάλλον, ζημιώνουν τη βιωσιμότητα της ζωής των πολιτών και επομένως παραβιάζουν ατομικά και συλλογικά δικαιώματα. Αυτό συμβαίνει στη Βαλένθια και συμβαίνει στη Μαδρίτη, που είναι η αυτόνομη κοινότητά μου.

Η Πρόεδρος της Κοινότητας της Μαδρίτης δεν το έκανε μόνο στο παρελθόν, αλλά προτίθεται να συνεχίσει να το κάνει: μόλις σήμερα, τα σχέδιά της κινούνταν προς αυτή την κατεύθυνση. Δεν μιλάμε για σπίτια, αλλά, για παράδειγμα, είναι αποφασισμένη να προωθήσει ένα σχέδιο αυτοκινητόδρομου –τον πρώην M-50, τον οποίο αποκαλεί τώρα M-61– το οποίο πρόκειται να καταστρέψει ούτε λίγο ούτε πολύ το *Monte de el Pardo*, μια περιοχή τεράστιας οικολογικής σημασίας.

Θέλω να συγγαρώ την Επιτροπή Αναφορών και να πω ότι έχει δεχτεί τα αιτήματα των αναφερόντων και των πολιτών –και αυτό το ψήφισμα επίσης– και επιπλέον θέλω να εκφράσω την υποστήριξή μου σε αυτό το σοβαρό έργο και να πω ότι οι προσβολές στην ακεραιότητα αυτού του Κοινοβουλίου και των μελών αυτής της αντιπροσωπείας ήταν τόσο απαράδεκτες όσο και ορισμένα από τα περιεχόμενα που επιδιώκεται να διατηρηθούν εδώ. Το να κάνουμε το σωστό είναι πιο σημαντικό από οτιδήποτε άλλο.

David Hammerstein, εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE. – (ES) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Iturgaiz, η νίκη στις εκλογές δεν δίνει σε κανέναν το δικαίωμα να δείχνει περιφρόνηση για την ευρωπαϊκή νομοθεσία. Μία απλή ψηφοφορία της πλειοψηφίας των δημοτικών συμβούλων ενός δήμου δεν μπορεί

να οδηγήσει στη χρησιμοποίηση του δημόσιου συμφέροντος για τη δικαιολόγηση μιας μεγάλης κατάχρησης.

Μια πολιτική πλειοψηφία δεν μπορεί να χρησιμοποιείται ως δικαιολογία για την ακύρωση της τοπικής δημοκρατίας μέσω της δημιουργίας παράλληλων τοπικών συμβουλίων πρωταγωνιστές των οποίων είναι οι αχόρταγοι πολεοδόμοι και οι παντοδύναμες κατασκευαστικές εταιρείες.

Το απλό γεγονός της έγκρισης ενός πολεοδομικού σχεδίου δεν δίνει σε κανέναν το δικαίωμα να υπονομεύει της διατήρηση των αποθεμάτων νερού και πολύτιμης γης πολλών γενεών καλύπτοντας τα πάντα με μια χιονοστιβάδα τσιμέντου.

Αυτό που λείπει είναι μεγαλύτερη διαφάνεια και ένας ελάχιστος βαθμός σεβασμού για τους μικρούς ιδιοκτήτες και δημόσια συμμετοχή σε όλες τις διαδικασίες. Ναι, το οικοδομικό σκάνδαλο της Βαλένθια, της Ανδαλουσίας και της Μαδρίτης είναι ένα ευρωπαϊκό σκάνδαλο που απαιτεί μια ευρωπαϊκή απάντηση.

Απαιτούμε να αναλάβει η Επιτροπή επείγουσα και ενεργή δράση απέναντι στις κατάφωρες παραβιάσεις της οδηγίας για τις δημόσιες συμβάσεις, της οδηγίας πλαίσιο για τα ύδατα και της οδηγίας «Οικότοποι» εκ μέρους των βαλενθιανών αρχών και άλλων περιφερειακών κυβερνήσεων.

Πολλά από τα 750 000 σπίτια που κατασκευάστηκαν στην Ισπανία πέτυχε, περισσότερα απ' ό,τι στη Γαλλία και Γερμανία μαζί, δεν έχουν σεβαστεί το κοινοτικό δίκαιο. Γιατί δεν μπορεί η Επιτροπή να ενεργήσει αμέσως;

Proinsias De Rossa (PSE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, σαφώς τα θέματα που εξετάζονται σε σχέση με την Ισπανία δεν περιορίζονται στην Ισπανία, και το προσφέρω αυτό ως παρηγοριά στους ισπανούς συναδέλφους μας από την παράταξη Ομάδας του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες) και των Ευρωπαϊκών Δημοκρατών του Κοινοβουλίου. Παρεμφερή προβλήματα, όχι σε σχέση με την ακίνητη ιδιοκτησία αλλά ασφαλώς σε σχέση με το περιβάλλον, την κληρονομιά και, μάλιστα με την ποιότητα ζωής των ανθρώπων προκύπτουν ως συνέπεια σημαντικών εξελίξεων υποδομής στην Ιρλανδία, και φαίνεται να είναι ένα θέμα το οποίο δεν μπορέσαμε να αντιμετωπίσουμε σε ευρωπαϊκό επίπεδο επειδή η ευρωπαϊκή νομοθεσία δεν είναι αρκετά αυστηρή ή, στην πραγματικότητα, η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να ενεργήσει αρκετά γρήγορα όσον αφορά την εξέταση των καταγγελιών όταν υποβάλλονται.

Όταν επισκέφτηκα τη Μαδρίτη, επί παραδείγματι, έλαβα γνώση της κατάστασης εκεί, κατά την οποία η περιφερειακή αρχή επαναχαρακτήρισε μια παρακαμπτήριο γύρω από τη Μαδρίτη ως αστική οδό, αποφάσισε να την μετατρέψει σε αυτοκινητόδρομο, τη διαίρεσε σε περίπου δώδεκα διαφορετικά τμήματα και υποστήριξε ότι συνεπώς δεν χρειαζόταν η διενέργεια εκτίμησης περιβαλλοντικών επιπτώσεων. Τώρα, η Επιτροπή αποφάσισε τελικά ότι αυτό ήταν εσφαλμένο, αλλά όταν ελήφθη η εν λόγω απόφαση, είχαν ήδη κατασκευαστεί τα τρία τέταρτα του αυτοκινητόδρομου.

Joan Calabuig Rull (PSE). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, οι αποστολές αυτού του Κοινοβουλίου στην περιφέρεια της Βαλένθια ήταν απόρροια των καταγγελιών για περιπτώσεις πολεοδομικής κατάχρησης, οι οποίες εμφανίστηκαν στα μέσα ενημέρωσης και οι οποίες προκάλεσαν ανησυχία σε πολλούς πολίτες.

Δεν είναι οι επισκέψεις των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που διώχνουν τους πιθανούς αγοραστές σπιτιών. Στην πραγματικότητα, αυτές οι αποστολές διευκολύνουν τους δεκάδες χιλιάδες ευρωπαίους πολίτες που επιθυμούν να ζήσουν στην επικράτειά μας να το κάνουν με την πεποίθηση ότι επενδύουν σε ένα μέρος που έχει σαφείς κανόνες και σέβεται το περιβάλλον. Οι μελλοντικοί πελάτες είναι ολοένα και πιο απαιτητικοί και αυτά τα δύο στοιχεία αποτελούν ένα ανταγωνιστικό πλεονέκτημα που δεν μπορούμε να επιτρέψουμε να καταστραφεί από την ανεξέλεγκτη πολεοδομία.

Τα τελευταία χρόνια, έχουν αυξηθεί οι καταγγελίες για τέτοιου είδους καταχρήσεις από πολίτες που πιστεύουν ότι είναι θύματα παρεμβάσεων οι οποίες έχουν επηρεάσει τις ιδιοκτησίες τους ή έχουν βλάψει σοβαρά το περιβάλλον στο οποίο ζουν. Παρ' όλα αυτά, θέλω επίσης να επισημάνω ότι δεν πιστεύω ότι είναι γενικευμένες ή ότι συμβαίνουν κάθε μέρα.

Ωστόσο, οι υποσχέσεις που δόθηκαν από τις περιφερειακές αρχές πριν από αυτές τις αποστολές δεν έχουν εκπληρωθεί, και δεν έχουν επιλύσει τα προβλήματα, δεν έχουν αναθεωρήσει τους νόμους, δεν έχουν βοηθήσει τους θιγόμενους πολίτες ούτε έχουν εφαρμόσει τις συστάσεις που ενέκρινε αυτό το Κοινοβούλιο το 2005.

Διεξήχθησαν εκλογές στην περιφέρεια της Βαλένθια στις 27 Μαΐου και είναι αλήθεια ότι αυτή είναι μια καλή στιγμή να αρχίσει μια νέα εποχή και, πάνω απ' όλα, να διορθωθεί και, καταρχάς, να αναγνωριστεί, αυτό το πρόβλημα, κάτι που η περιφερειακή κυβέρνηση δεν έχει κάνει ακόμη. Επίσης να αποδεχτεί το γεγονός ότι δεν ήταν ικανή να το επιλύσει μέχρι στιγμής. Είναι επίσης καιρός να εγκαταλείψει την αλαζονεία και την περιφρόνηση που έδειξε στους βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που επισκέφτηκαν την περιφέρεια.

Θέλω να πω, τέλος, ότι το κόμμα μου, το Σοσιαλιστικό Κόμμα, είναι για άλλη μια φορά πρόθυμο, όπως ήταν και σε άλλες περιπτώσεις, να συμβάλλει στην επίλυση αυτού του προβλήματος· στην περίπτωση της περιφέρειας της Βαλένθια, επομένως, επαναλαμβάνω για άλλη μια φορά ότι απαιτείται μια ευρεία κοινωνική και πολιτική συμφωνία που θα περιλαμβάνει όλες τις ενδιαφερόμενες πλευρές και η οποία προϋποθέτει τη μεταρρύθμιση του πολεοδομικού νόμου της Βαλένθια προκειμένου να εναρμονιστεί με τις Συνθήκες και προκειμένου να αυξηθεί η νομική ασφάλεια όλων των πλευρών, και η οποία θα περιλαμβάνει επίσης τη θέσπιση μηχανισμών συνδρομής και επίλυσης των διαφορών για πολίτες που θεωρούν ότι πλήττονται από πολεοδομικές καταχρήσεις.

Charlie McCreevy, μέλος της Επιτροπής. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, πολλές αναφορές σχετικά με αυτό το θέμα δείχνουν ότι η αγορά μιας ακίνητης ιδιοκτησίας μπορεί να είναι πραγματικό πρόβλημα. Οι αναφερθείσες περιπτώσεις εγείρουν αρκετά σύνθετα νομικά θέματα που συνδέονται με τη νομοθεσία περί ιδιοκτησίας. Αυτή είναι αποκλειστική αρμοδιότητα των κρατών μελών· η Επιτροπή δεν μπορεί να παρέμβει σε αυτό. Όλες οι προσφυγές γι' αυτό το θέμα πρέπει να απευθύνονται στις εθνικές αρχές και δεν μπορούμε να δημιουργούμε ψευδείς προσδοκίες στους αναφέροντες.

Εντούτοις, όπου οι περιπτώσεις θέτουν ζητήματα ευρωπαϊκής νομοθεσίας, η Επιτροπή αντιμετωπίζει σοβαρά τον ρόλο της ως θεματοφύλακα των Συνθηκών, όπου διαπιστώνουμε εάν υπάρχουν παραβιάσεις της κοινοτικής νομοθεσίας. Κατά την άποψή μας, αυτό ισχύει στην περίπτωση της νομοθεσίας περί δημοσίων συμβάσεων. Έχουμε ήδη κινηθεί διαδικασίες επί παραβάσει σχετικά με αυτό το θέμα. Σκοπεύουμε να συνεχίσουμε αυτές τις ενέργειες με στόχο την επίτευξη πλήρους συμμόρφωσης με την κοινοτική νομοθεσία.

Πρόεδρος. – Έλαβα, δυνάμει του άρθρου 108, παράγραφος 3, του Κανονισμού, πρόταση ψηφίσματος στο τέλος αυτής της συζήτησης.

Η συζήτηση έληξε.

Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί αύριο.

(Η συνεδρίαση διακόπτεται στις 17.35 και συνεχίζεται στις 18.00)

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. DOS SANTOS

Αντιπροέδρου

16. Ώρα των Ερωτήσεων (ερωτήσεις προς την Επιτροπή)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει την Ώρα των Ερωτήσεων (B6-0125/2007)

Στην Επιτροπή υποβλήθηκαν οι ακόλουθες ερωτήσεις

Πρώτο Μέρος

Πρόεδρος. – Ερώτηση αριθ.35 του κ. **Μανώλη Μαυρομάτη** (H-0355/07)

Θέμα: Ασφαλιστικές εταιρείες στην ΕΕ

Σύμφωνα με πληροφορίες, ασφαλιστικές εταιρείες διαθέτουν συμβόλαια ασφάλισης μόνο σε αυτοκίνητα που είναι εγγεγραμμένα και φέρουν πινακίδες του κράτους στο οποίο εδρεύει η κάθε εταιρεία, παρ' όλο που η ΕΕ, μέσω της νομοθεσίας που προτείνει, δίνει τη δυνατότητα να ασφαλιστούν και αυτοκίνητα που φέρουν πινακίδες άλλου κράτους μέλους. Έχοντας υπόψη την τρίτη οδηγία για την πρωτασφάλιση

92/49/ΕΟΚ⁽¹⁾ και την τέταρτη οδηγία ασφάλισης αυτοκινήτων 2000/26/ΕΚ⁽²⁾, σκοπεύει η Επιτροπή να προτείνει αναθεώρηση των οδηγιών έτσι ώστε ο ευρωπαίος καταναλωτής να έχει τη δυνατότητα να επιλέγει ο ίδιος την ασφαλιστική εταιρεία και το κράτος όπου έχει συμφέρον να κάνει την ασφάλιση του αυτοκινήτου του; Θεωρεί η Επιτροπή ότι η ελευθερία αυτή θα ωφελήσει και τον ανταγωνισμό, με αποτέλεσμα να μειωθούν αισθητά οι τιμές της ασφάλισης;

Charlie McCreevy, μέλος της Επιτροπής. – (ΕΝ) Κύριε Πρόεδρε, οι πρωταρχικοί στόχοι του νομοθετικού πλαισίου της ΕΕ είναι ο υψηλός βαθμός προστασίας των θυμάτων τροχαίων ατυχημάτων, η προώθηση της ελεύθερης κυκλοφορίας των οχημάτων και η ενθάρρυνση των διασυνοριακών δραστηριοτήτων των ασφαλιστικών εταιρειών.

Το κοινοτικό νομοθετικό πλαίσιο για υποχρεωτική ασφάλιση των αυτοκινήτων αποτελεί μείζονα κοινοτική επιτυχία. Εκπονημένο από τις αρχές της δεκαετίας του 1970, αποτελεί θεμελιώδη παράγοντα για την πραγματοποίηση της ελεύθερης κυκλοφορίας των αυτοκινητιστών και των οχημάτων τους στην Ένωση. Οι οδηγίες για την ασφάλιση αυτοκινήτων επέτρεψαν την κατάργηση των συννοριακών ελέγχων όσον αφορά την ασφάλεια, ώστε τα οχήματα να μπορούν να κυκλοφορούν εξίσου εύκολα μεταξύ των κρατών μελών όπως και εντός της επικράτειας μιας χώρας. Επιτρέπουν επίσης εύκολη αποζημίωση για τις χιλιάδες ατυχήματα που αφορούν οχήματα από περισσότερα από ένα κράτος μέλος.

Οι οδηγίες για την ασφάλιση αυτοκινήτων προϋποθέτουν οι ασφαλιστικές εταιρείες να έχουν τοπική παρουσία για τη ρύθμιση των ζημιών και τους υποχρεώνουν να είναι μέλη του τοπικού ταμείου εγγυήσεων και της τοπικής υπηρεσίας πράσινων καρτών. Αυτό αποσκοπεί στην προστασία των θυμάτων, ιδίως από την υποχρέωση να συμμετάσχουν σε διασυνοριακές διαπραγματεύσεις με μια ασφαλιστική εταιρεία που εδρεύει σε άλλο κράτος μέλος.

Η προσχώρηση στην τοπική υπηρεσία πράσινων καρτών διασφαλίζει μια ομαλή λειτουργία του συστήματος χωρίς ανάγκη ελέγχου των πιστοποιητικών ασφάλισης. Όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ, η Ελβετία, η Νορβηγία, η Ισλανδία, η Κροατία και η Ανδόρα συμμετέχουν βάσει της «πολυμερούς συμφωνίας».

Η σύνδεση μεταξύ της χώρας όπου είναι ταξινομημένο το όχημα και της προσχώρησης της ασφαλιστικής εταιρείας στο ταμείο εγγυήσεων της εν λόγω χώρας αποτελεί επίσης έκφραση αλληλεγγύης του ντόπιου πληθυσμού αυτοκινητιστών.

Οι ευρωπαίοι καταναλωτές έχουν τη δυνατότητα να αναζητήσουν ασφαλιστική κάλυψη αυτοκινήτων σε ολόκληρη την ΕΕ στον βαθμό που πληρούνται οι ανωτέρω ειδικοί όροι που προβλέπονται για τις ασφαλιστικές εταιρείες. Εάν οι ασφαλιστικές εταιρείες προτίθενται να συνάψουν ασφαλιστήρια συμβόλαια για αυτοκίνητα ταξινομημένα σε άλλη χώρα εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από την εμπορική πολιτική των ασφαλιστικών εταιρειών και την προθυμία τους να καλύψουν κινδύνους που βρίσκονται κατά κύριο λόγο ή εξ ολοκλήρου σε άλλη χώρα, όπου οι δομές κινδύνου μπορούν να διαφέρουν σημαντικά από αυτές με τις οποίες είναι εξοικειωμένες στη χώρα προέλευσής τους.

Έχοντας αυτό κατά νου, δεν αποτελεί ίσως έκπληξη ότι ο όγκος των διασυνοριακών συναλλαγών σε αυτόν τον κλάδο είναι πολύ περιορισμένος. Εντούτοις, ορισμένοι υποστηρίζουν ότι υπάρχει έλλειψη ανταγωνισμού και ότι μεγαλύτερος όγκος διασυνοριακών συναλλαγών μπορεί να μειώσει τα επίπεδα ασφάλιστρων για τα αυτοκίνητα. Εκτιμούμε αυτό το ζήτημα ως τμήμα της υπό εξέλιξη δημόσιας διαβούλευσής μας σχετικά με τις χρηματοοικονομικές υπηρεσίες λιανικής.

Μανώλης Μαυρομάτης (PPE-DE). – Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, σας ευχαριστώ για την απάντησή σας, όμως θα επιμείνω στο ερώτημά μου με αφορμή την πρωινή συζήτηση και το τεράστιο σκάνδαλο της Equitable Life με τα εκατομμύρια θύματα που ζητούν τη δίκαιη αποζημίωσή τους, εξ αιτίας της κακής διαχείρισης της ασφαλιστικής εταιρείας.

Μήπως και μόνον αυτό το παράδειγμα, κύριε Επίτροπε, είναι αρκετό ώστε να οδηγήσει την Επιτροπή σε απελευθέρωση της αγοράς στις ασφάλειες αυτοκινήτων και τον τρόπο που ο ίδιος ο πολίτης επιλέγει αυτό που τον συμφέρει; Στη περίπτωση αυτή θα έχει εξ ολοκλήρου και την προσωπική ευθύνη της επιλογής του.

(1) ΕΕ L 228 της 11.8.1992, σελ. 1.

(2) ΕΕ L 181 της 20.7.2000, σελ. 65.

Charlie McCreevy, μέλος της Επιτροπής. – (EN) Αυτό το οποίο συζητούσαμε σήμερα το πρωί σχετικά με την έκθεση της Εξεταστικής Επιτροπής για την εταιρεία Equitable Life ήταν οι τρόποι ρύθμισης των ασφαλιστικών εταιρειών και οι ανεπάρκειες που εντοπίστηκαν από την Επιτροπή Έρευνας όσον αφορά τη νομοθετική ρύθμιση, τη μεταφορά των κοινοτικών οδηγιών και άλλα θέματα.

Πιστεύω όμως ότι αυτό στο οποίο αναφέρεται ο βουλευτής είναι ότι ο πολίτης θα πρέπει να είναι σε θέση να επωφεληθεί από τη δυνατότητα διασυννοριακής επιχειρηματικής δραστηριότητας στον τομέα της ασφάλισης αυτοκινήτων. Εντούτοις, αυτή είναι μία αμφίπλευρη συναλλαγή. Ο πολίτης πρέπει να βρει μια ασφαλιστική εταιρεία να παράσχει αυτή τη συγκεκριμένη υπηρεσία, και τα έως τώρα στοιχεία είναι ότι πολλές ασφαλιστικές εταιρείες δεν έχουν εμπορική πολιτική για την ανεύρεση διασυννοριακών συναλλαγών για πληθώρα λόγων – είμαι της γνώμης ότι προφανώς δεν είναι εξοικειωμένες με την πολιτική ρύθμισης των ζημιών στην εν λόγω χώρα, το νομικό σύστημα, ή το ποσό αποζημίωσης που μπορεί να χορηγηθεί, το οποίο ποικίλλει σημαντικά από χώρα σε χώρα.

Ως εκ τούτου, όπως επισήμανα στην απάντησή μου, δυνάμει των οδηγιών που διαθέτουμε, θα ήταν δυνατό για ένα άτομο να το πράξει αυτό, σύμφωνα με τους διάφορους κανόνες. Ωστόσο, πρέπει να υπάρχει, φυσικά, μια ασφαλιστική εταιρεία πρόθυμη να ενεργήσει με αυτόν τον συγκεκριμένο τρόπο και να αναλάβει αυτές τις πτυχές διασυννοριακών συναλλαγών.

Όπως είπα στην απάντησή μου, ομολογώ ότι θα ήταν πολύ καλό εάν αυτό μπορούσε να γίνει, και γι' αυτόν τον λόγο το εξετάζουμε στο πλαίσιο της πράσινης βίβλου για τις χρηματοοικονομικές υπηρεσίες λιανικής. Εάν υπάρχουν πράγματα που μπορούμε να κάνουμε προκειμένου να το διευκολύνουμε αυτό, θα τα λάβουμε υπόψη. Ωστόσο, έως τώρα η κατάσταση είναι, ότι ενώ επιθυμούμε να καταρρίψουμε τα σύνορα και να διασφαλίσουμε την ελευθέρωση της αγοράς, πρέπει να υπάρχει μια εταιρεία η οποία, από την πλευρά της, να θέλει να το πράξει, κάτι που δεν ανταποκρίνεται στην έως τώρα κατάσταση. Υπάρχουν περιορισμένες εξαιρέσεις, πρόκειται όμως για έναν επιχειρηματικό τομέα όπου δεν έχουν αξιοποιηθεί αυτές οι ευκαιρίες.

Πρόεδρος. – Ερώτηση αριθ.36 του κ. **Brian Crowley** (H-0411/07)

Θέμα: Ενημερωτικές εκστρατείες σχετικά με την αγορά περιουσιακών στοιχείων σε διάφορα κράτη μέλη της ΕΕ

Θα μπορούσε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή να εξετάσει τη σχεδίαση και τη διάθεση στην αγορά ενός ενημερωτικού φυλλαδίου που θα επισημαίνει τη διαφορετική φορολογία, τα διαφορετικά λογιστικά συστήματα και τα διαφορετικά νομικά ζητήματα, τα οποία πρέπει να λαμβάνουν υπόψη οι επίδοξοι Ευρωπαίοι αγοραστές, όταν αγοράζουν μια κατοικία σε διαφορετικό κράτος μέλος της ΕΕ;

Charlie McCreevy, μέλος της Επιτροπής. – (EN) Η αγορά ακίνητης ιδιοκτησίας αποτελεί μια δύσκολη και χρονοβόρα πρόκληση για τους καταναλωτές. Τα νομικά και φορολογικά θέματα συνιστούν μεγάλες προκλήσεις, ακόμη και στο ίδιο το κράτος μέλος προέλευσης κάποιου. Αυτές οι προκλήσεις εντείνονται ακόμη περισσότερο όταν οι καταναλωτές αγοράζουν ακίνητη ιδιοκτησία εκτός του κράτους μέλους τους: οι διαδικασίες συχνά διαφέρουν πλήρως από τις διαδικασίες που ισχύουν στην «πατρίδα».

Ενώ η Επιτροπή έχει πλήρη επίγνωση των εν λόγω γεγονότων, δεν υπάρχει απλή απάντηση. Η νομοθεσία περί φορολογίας και ακίνητης ιδιοκτησίας που αποτελούν την προέλευση της συνθετότητας κατά κύριο λόγο δεν εμπίπτουν στο πεδίο αρμοδιότητας της Κοινότητας.

Παρ' όλα αυτά, η Επιτροπή υποστηρίζει πρωτοβουλίες που προωθούν τη διαφάνεια στην ευρωπαϊκή στεγαστική αγορά και την αγορά ενυπόθηκης πίστης. Η διαφάνεια είναι ιδιαίτερα σημαντική για τους καταναλωτές, ιδίως όπου οι κανόνες διαφέρουν από τη μία χώρα στην άλλη. Οι καταναλωτές χρειάζονται πλήρεις και ακριβείς πληροφορίες προκειμένου να μπορέσουν να προβούν σε συνειδητή επιλογή κατά την αγορά μιας ακίνητης ιδιοκτησίας σε άλλο κράτος μέλος.

Το αίτημα για την εκπόνηση ενημερωτικού φυλλαδίου για τους καταναλωτές που προβαίνουν σε αγορά ακίνητης ιδιοκτησίας υπεβλήθη επίσης στο πλαίσιο της εν εξελίξει επανεξέτασης των ευρωπαϊκών αγορών ενυπόθηκης πίστης, όπου οι ενδιαφερόμενοι πρότειναν η Επιτροπή να δημιουργήσει και να διατηρεί έναν επιγραμματικό οδηγό για τα κύρια νομικά και άλλα θέματα που σχετίζονται με τον διασυννοριακό δανεισμό. Τάσσομαι υπέρ τέτοιων πρωτοβουλιών. Η διασυννοριακή αγορά ακίνητης ιδιοκτησίας συνιστά φυσική συνέπεια των ελευθεριών που αποτελούν το βασικό στοιχείο της ενιαίας αγοράς. Όπου οι καταναλωτές αντιμετωπίζουν πρακτικά προβλήματα ή έλλειψη ενημέρωσης, πρέπει να προσπαθήσουμε να τους βοηθήσουμε, επισημαίνοντας επί παραδείγματι τα προβλήματα που ενδέχεται

να αντιμετωπίσουν και υποδεικνύοντάς τους τους αρμόδιους οργανισμούς και αρχές που μπορούν να τους παράσχουν βοήθεια.

Η Επιτροπή θα εξετάσει αυτά τα θέματα και θα δει τι είναι εφικτό. Επιτρέψτε μου όμως να είμαι ειλικρινής: αυτό δεν είναι εύκολο έργο. Η Επιτροπή δεν έχει ουσιαστικά πρόσβαση σε όλες τις απαιτούμενες πληροφορίες, ούτε εμείς διαθέτουμε τα απαραίτητα μέσα προκειμένου να διακριβώσουμε εάν οι εν λόγω πληροφορίες είναι ακριβείς ή ενημερωμένες. Πριν προχωρήσουμε, πρέπει να είμαστε βέβαιοι ότι μπορούμε να αντεπεξέλθουμε σε αυτή την πρόκληση. Υπάρχει ίσως επίσης η δυνατότητα συνεργασίας με τρίτους.

Brian Crowley (UEN). – (EN) Θα ήθελα να ευχαριστήσω τον Επίτροπο για την απάντησή του. Υποθέτω ότι σε αυτόν τον τομέα, όπως και σε όλους τους άλλους τομείς, η ρήτρα *caveat emptor* (με ευθύνη του αγοραστή) πρέπει να ισχύει πάντα πρώτα από όλα. Εντούτοις, υπάρχουν περιπλοκές, όπως ορθά είπατε, και χαιρετίζω το γεγονός ότι εξετάσατε αυτά που σκέφτονται οι ευρωπαίοι πάροχοι υπηρεσιών ενυπόθηκης πίστης.

Υπάρχει, ωστόσο, μια ακόμα πτυχή – η ανάγκη ύπαρξης δεύτερης διαθήκης. Εάν κάποιος διαθέτει ακίνητη ιδιοκτησία εκτός της χώρας διαμονής του, είναι απαραίτητο να έχει μια δεύτερη διαθήκη η οποία θα καλύπτει την εκτέλεση της ακίνητης περιουσίας του σε αυτή την περίπτωση. Συνεπώς, ακόμη και εάν υπάρχουν διαφορές στα 27 κράτη μέλη, και περαιτέρω περιπλοκές στο πλαίσιο αυτών, υπάρχουν ορισμένες βασικές αξίες οι οποίες θα μπορούσαν να φιλοξενηθούν στον ιστότοπο της Επιτροπής, όπως ορθά είπατε.

Θα ήθελα να σας ενθαρρύνω να συνεχίσετε το έργο σας προς αυτόν τον σκοπό, υπογραμμίζοντας ταυτόχρονα ότι η ρήτρα *caveat emptor* πρέπει να ισχύει πάντα πρώτα από όλα.

Charlie McCreevy, μέλος της Επιτροπής. – (EN) Συμφωνώ ασφαλώς με τον αξιότιμο βουλευτή. Όπως είπα, θα είναι αρκετά δύσκολο καθήκον η ανάληψη αυτού του όγκου δουλειάς. Όπως ανέφερε ο κ. Crowley, η βασική αρχή πρέπει πάντα να είναι η *caveat emptor*. Σε όλους αυτούς τους τομείς, είτε αγοράζετε ακίνητη ιδιοκτησία ή χρηματοοικονομικά προϊόντα, είναι κάτι που όλοι πρέπει να γνωρίζουν. Όπως είπα νωρίτερα σήμερα, όταν εμφανίζεται κάποιος ο οποίος σας προσφέρει μια συμφωνία που φαίνεται πολύ καλή για να είναι αληθινή, συνήθως είναι πολύ καλή για να είναι αληθινή. Αυτό είναι κάτι που πρέπει να έχουμε κατά νου.

Ο κ. Crowley ανέφερε το ζήτημα της δεύτερης διαθήκης. Μόλις την περασμένη εβδομάδα διάβασα ένα άρθρο σε ένα επαγγελματικό περιοδικό που συμβούλευε τους ανθρώπους που έχουν ακίνητες ιδιοκτησίες στην Ισπανία, επί παραδείγματι, ότι ήταν απαραίτητη η σύνταξη διαθήκης εκεί η οποία θα καλύπτει αυτή τη συγκεκριμένη διαθήκη και τον τρόπο εκτέλεσής της. Παρεμπιπτόντως, δεν έχω επί του παρόντος ακίνητη ιδιοκτησία στην Ισπανία, αλλά πολλοί Ιρλανδοί που γνωρίζω έχουν, και δεν γνωρίζουν αυτή την απαίτηση. Αυτό το άρθρο ήταν σε ένα περιοδικό που διαβάζεται μόνο από άτομα που εργάζονται στον τομέα της λογιστικής. Αυτό το οποίο λέει ο κ. Crowley είναι πολύ σημαντικό. Μόνο ένα πολύ μικρό ποσοστό Ιρλανδών που έχουν κατοικίες σε αυτή την ωραία χώρα της Ισπανίας γνωρίζουν αυτή την πληροφορία.

Μία από τις 48 συστάσεις που διατυπώθηκαν από την ομάδα εμπειρογνομόνων ήταν η εκπόνηση ενός ενημερωτικού φυλλαδίου. Θα είναι δύσκολο έργο να καθοριστεί τι μπορούμε να καλύψουμε επαρκώς στο πλαίσιο του φυλλαδίου, αλλά ασφαλώς θα το επιχειρήσουμε. Ο κίνδυνος είναι ότι, καθώς δεν θα είμαστε σε θέση να καλύψουμε τα πάντα, ίσως αντιμετωπίσουμε τον ηθικό κίνδυνο να μην παράσχουμε όλες τις πληροφορίες, ως δούμε όμως τι μπορούμε να επιτύχουμε. Εάν προσπαθούμε να έχουμε μια ενιαία αγορά για όλους τους τομείς, το λογικό τότε είναι να παράσχουμε τις πληροφορίες που διέρχονται αυτά τα συγκεκριμένα μέτωπα.

Θα συντελούσε επίσης στη βελτίωση της εικόνας της Ευρωπαϊκής Ένωσης εάν οι απλοί άνθρωποι έλεγαν ότι από την Ευρωπαϊκή Ένωση προέκυψε κάτι που άξιζε τον κόπο. Θα αποπειραθούμε να το επιτύχουμε. Το κατά πόσο θα είμαστε επιτυχείς, δεν το γνωρίζω.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) Κύριε Πρόεδρε, Επίτροπε, συμφωνώ ότι αυτό το ζήτημα είναι περίπλοκο. Έχω γράψει και η ίδια βιβλίο σχετικά με τον τρόπο ίδρυσης επιχείρησης στις 15 παλαιές χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμπεριλαμβανομένης της αγοράς ακίνητης ιδιοκτησίας, φόρων και άλλων παραγόντων. Αναφέρατε ότι υπάρχουν ενημερωτικά εγχειρίδια. Θα μπορούσατε να διευκρινίσετε ποια ενημερωτικά εγχειρίδια υπάρχουν; Εάν δεν είναι πλήρη, πρέπει να εκσυγχρονιστούν ώστε τα πρόσωπα που μετακινούνται ελεύθερα εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης να μπορούν να έχουν όλες τις

πληροφορίες που χρειάζονται σχετικά με αυτές τις συνθήκες, συμπεριλαμβανομένης της αγοράς ακίνητης ιδιοκτησίας.

Charlie McCreevy, μέλος της Επιτροπής. – (EN) Φοβάμαι πως έγινε κάποιο λάθος – δεν υπάρχουν ακόμη. Η ερώτηση του κ. Crowley ήταν εάν θα μπορούσαμε να εξετάσουμε το ενδεχόμενο εκπόνησης ενός ενημερωτικού φυλλαδίου και αυτή την ενέργεια την υπέδειξε επίσης η ομάδα εμπειρογνομόνων για την ενυπόθηκη πίστη. Το εξετάζουμε αυτό και θα επιχειρήσουμε να δούμε τι μπορούμε να κάνουμε προκειμένου να επιτύχουμε ένα κατάλληλο ενημερωτικό φυλλάδιο, σύμφωνα με τους διάφορους περιορισμούς τους οποίους εισήγαγα εγώ ο ίδιος σχετικά με το πως θα μπορούσε να επιτευχθεί αυτό.

Συγχαίρω τη βουλευτή για την πρωτοβουλία της όσον αφορά τον εν λόγω χειρισμό με προφανώς επαγγελματική δεινότητα – φαντάζομαι ότι ήταν σημαντικός όγκος δουλειάς. Εντούτοις, όπως είπα στην προηγούμενη απάντησή μου, ίσως προσπαθήσουμε να συνδυάσουμε την εμπειρογνομοσύνη που είναι διαθέσιμη εκεί έξω μεταξύ των ιδιωτικών οργανισμών που ενδεχομένως συμφωνήσουν να έχουν κάποια μορφή κοινής προσέγγισης, χρησιμοποιώντας ό,τι υπάρχει ήδη αντί να αρχίσουν εκ νέου οι ίδιοι. Συνεπώς ίσως η αξιότιμη βουλευτής θα είναι πρόθυμη να δώσει ορισμένες από τις πληροφορίες που διαθέτει στις υπηρεσίες μου και ίσως επωφεληθούμε από τα προφανή ταλέντα της σε αυτό το θέμα.

Πρόεδρος. – Ερώτηση αριθ.37 του κ. **Manuel Medina Ortega** (H-0362/07)

Θέμα: Εξωτερική Υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και πολιτικές μετανάστευσης

Έχοντας υπόψη την πρόσφατη διεύρυνση των αρμοδιοτήτων της Ένωσης επί θεμάτων μετανάστευσης και την ανάπτυξη των δραστηριοτήτων της Επιτροπής στον τομέα αυτόν, διαθέτει η Εξωτερική Υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης επαρκή μέσα προκειμένου να υποστηρίξει τα κράτη μέλη όσον αφορά τις νέες μεθόδους συνεργασίας που έχουν τεθεί σε εφαρμογή στον τομέα αυτόν, σε θέματα όπως η πρόσληψη νόμιμων μεταναστών ή η επαναπροώθηση των μεταναστών στις χώρες προέλευσής τους και η προσαρμογή τους στις κοινωνίες από τις οποίες προέρχονται;

Benita Ferrero-Waldner, μέλος της Επιτροπής. – (EN) Η εξωτερική διάσταση της μεταναστευτικής πολιτικής της ΕΕ και η δράση της Επιτροπής σε αυτόν τον τομέα έχει αναπτυχθεί πολύ τα τελευταία χρόνια λόγω των αναγκών όσον αφορά τη μετανάστευση, ιδίως για τον καθορισμό καθώς και την εφαρμογή μιας παγκόσμιας προσέγγισης για τη μετανάστευση. Θεωρούμε ότι αυτό είναι σημαντικό για το μέλλον και προσπαθούμε να κάνουμε ότι μπορούμε προκειμένου να επιτύχουμε μια παγκόσμια προσέγγιση.

Στο πλαίσιο αυτής της παγκόσμιας προσέγγισης, αναπτύσσουμε διάφορες πρωτοβουλίες σχετικά με όλες τις πτυχές της μετανάστευσης. Αυτό συνεπάγεται και τη νόμιμη μετανάστευση, αλλά ιδίως την καταπολέμηση της παράνομης μετανάστευσης, την επανεισδοχή και τις συμφωνίες επανεισδοχής, την επιστροφή, την επανένταξη, το άσυλο, τη μετανάστευση και την ανάπτυξη, και τη μετανάστευση και την ένταξη.

Από την αρχή, δεσμεύθηκα προσωπικά στον στόχο του 3% στο πλαίσιο του μέσου της πολιτικής γειτονίας. Αρχίζω ήδη να δίνω οριστική μορφή στη δέσμευση όσον αφορά τις χώρες της αρμοδιότητάς μου. Μαζί με τον κ. Frattini και τον κ. Michel, μόλις υπέβαλα προς έγκριση στην Επιτροπή τη θεματική στρατηγική της περιόδου 2007-2010 για το θεματικό πρόγραμμα σχετικά με τη συνεργασία με τρίτες χώρες σε τομείς όπως η μετανάστευση και το άσυλο. Το πρόγραμμα προβλέπει ένα ενδεικτικό ποσό πάνω από 380 εκατομμύρια ευρώ για την περίοδο 2007-2013 για συνεργασία με τρίτες χώρες στους τομείς της μετανάστευσης και του ασύλου, συμπεριλαμβανομένης της εργατικής μετανάστευσης και της επανένταξης των επαναπατριζόμενων.

Οι αντιπροσωπείες της Επιτροπής διαδραματίζουν καίριο ρόλο στην εφαρμογή της φιλόδοξης αυτής ατζέντας, όχι μόνο σε πολιτικό αλλά επίσης και σε επιχειρησιακό επίπεδο, και οι υπηρεσίες της Επιτροπής που βρίσκονται στις Βρυξέλλες ενημερώνουν συστηματικά τις αντιπροσωπείες της Επιτροπής και τις περιλαμβάνουν σε νέες εξελίξεις που σχετίζονται με τη μετανάστευση. Ο πολιτικός διάλογος με τρίτες χώρες διεξάγεται από κοινού από τις αντιπροσωπείες και τις υπηρεσίες που βρίσκονται στις Βρυξέλλες.

Σε επιχειρησιακό επίπεδο, οι αντιπροσωπείες είναι επίσης υπεύθυνες, επί παραδείγματι, για τον καθορισμό των αναγκών και των περιορισμών, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι δράσεις που χρηματοδοτούνται με κοινοτική εξωτερική βοήθεια εφαρμόζονται δεόντως. Επιπλέον, οι αντιπροσωπείες σε χώρες όπου η μετανάστευση έχει αναδειχθεί σε σημαντικό νέο θέμα στο πλαίσιο της κοινοτικής

εξωτερικής βοήθειας βοηθούνται από τις υπηρεσίες στις Βρυξέλλες μέσω μέτρων κατάρτισης, θεματικών δικτύων σε επιχειρησιακό επίπεδο και αποστολών στήριξης.

Μέσω αυτών των μέτρων, εμείς στην Επιτροπή μεριμνούμε ώστε οι αντιπροσωπείες να είναι σε θέση να συνεργάζονται με τα κράτη μέλη καθώς επίσης και με τρίτες χώρες, και να παρέχουν κοινοτική βοήθεια σχετικά με τη μετανάστευση.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Επίτροπε, τους τελευταίους μήνες έχω ακούσει τις δηλώσεις που έχετε κάνει εσείς και οι Επίτροποι Michel και Frattini, και βρίσκω τις δεσμεύσεις που έχετε αναλάβει πολύ ενθαρρυντικές.

Η ανησυχία μου είναι ότι εμείς στην Ευρωπαϊκή Ένωση εκφράζουμε συχνά υπερβολική θέληση, κάνουμε δηλώσεις αλλά στη συνέχεια δεν ακολουθούνται από δράσεις επειδή μας λείπουν οι πόροι. Για παράδειγμα, το σύστημα Frontex έχει αντιμετωπίσει τεράστιες δυσκολίες ελέγχου της λαθρομετανάστευσης.

Οι δεσμεύσεις που αναλαμβάνονται από τους τρεις Επιτρόπους θα απαιτούσαν τη θέσπιση ενός νέου είδους εξωτερικής υπηρεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όχι οικονομικού ή πολιτικού, αλλά αντιθέτως κοινωνικού και εργασιακού χαρακτήρα, κάτι παρόμοιο με τους εργασιακούς και κοινωνικούς οργανισμούς που έχουν σήμερα όλα τα κράτη μέλη.

Πιστεύει η Επίτροπος ότι μπορεί να θεσπιστεί αυτό το είδος εξωτερικής υπηρεσίας; Έχετε επαρκείς πόρους; Τι μπορεί να κάνει το Κοινοβούλιο για να βοηθήσει την Επίτροπο να θεσπίσει αυτόν τον νέο ρόλο;

Benita Ferrero-Waldner, μέλος της Επιτροπής. – (ES) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Medina Ortega, γνωρίζετε ότι υπάρχουν αυτή τη στιγμή αντιπροσωπείες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στις οποίες δεν έχουμε εμπειρογνώμονες κάθε είδους, αλλά, όπως είπα, προσπαθούμε να παρέχουμε κατάρτιση. Ωστόσο, θα ήταν σίγουρα καλό να έχουμε περισσότερους εμπειρογνώμονες στο μέλλον.

Στην πραγματικότητα, είμαι πάντα ανοιχτή στην ιδέα να διορίσουν τα κράτη μέλη αξιωματούχους στις αντιπροσωπείες της Επιτροπής. Το έχουμε κάνει στη Μαυριτανία, για παράδειγμα, απαντώντας στο αίτημα της Αντιπροέδρου της ισπανικής κυβέρνησης, η οποία ήρθε να με δει για να μου το ζητήσει, και άνοιξα τις αντιπροσωπείες αμέσως.

Όσον αφορά τον Frontex, γνωρίζετε ότι πρόκειται για έναν οργανισμό των κρατών μελών και επομένως είναι πιο περίπλοκος, αλλά ο Franco Frattini έχει δείξει μεγάλη βούληση και με πολλή υποστήριξη από εμάς, και από μένα, έχει καταφέρει ήδη να κάνει πολλά, μολονότι πρέπει να γίνουν ακόμη περισσότερα στο μέλλον, φυσικά.

Γνωρίζετε επίσης ότι έχουμε εργαστεί στη Μαυριτανία και στο Μαρόκο, με μεγάλα κονδύλια, θα έλεγα, και με αυτό το πρόγραμμα κατάρτισης, με τη διαχείριση των συνόρων, προκειμένου να βοηθήσουμε αυτές τις χώρες, αλλά επίσης τις χώρες μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να αντιμετωπίσουν τη σημερινή μεγάλη πρόκληση της μετανάστευσης, ιδιαίτερα τη λαθρομετανάστευση.

Δεύτερο Μέρος

Πρόεδρος. – Ερώτηση αριθ.38 του κ. **Δημητρίου Παπαδημούλη** (H-0371/07)

Θέμα: Πορεία ελλείμματος και δημόσιου χρέους

Η Επιτροπή, απαντώντας σε προηγούμενη σχετική ερώτησή μου (E-0574/07), ανέφερε ότι η «Η... έκθεση αξιολόγησης αναμένεται να υποβληθεί στην Επιτροπή Ακαθάριστου Εθνικού Εισοδήματος τον Ιούλιο ή τον Οκτώβριο του 2007. ... Μόνο αφού θα έχουν γίνει όλα τα απαραίτητα βήματα –προς απάντηση στο προηγούμενο σκέλος της ερώτησης– θα μπορέσει η Επιτροπή να υπολογίσει την επιπλέον συνεισφορά.»

Πότε τελικά θα εξεταστεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή η πρόταση της ελληνικής κυβέρνησης για αναθεώρηση του ελληνικού ΑΕΠ; Ποια η εξέλιξη του ελλείμματος και του δημόσιου χρέους κατά το 2007 και ποιες οι προβλέψεις της Επιτροπής για το 2008; Ποια μέτρα θεωρεί ότι πρέπει να ληφθούν για να διατηρηθεί η πορεία μείωσης του ελλείμματος και του δημόσιου χρέους;

Joaquín Almunia, Επιτροπή. – (ES) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Παπαδημούλη, η Επιτροπή ολοκληρώνει την ανάλυσή της για τα αναθεωρημένα στοιχεία του ΑΕγχΠ και του ΑΕΠ της Ελλάδας. Έχει χρησιμοποιήσει την ίδια διαδικασία γι' αυτή την ανάλυση όπως και για όλα τα υπόλοιπα κράτη μέλη.

Η διαδικασία και το χρονοδιάγραμμα που εφαρμόζονται έχουν ως εξής:

Στις 22 Σεπτεμβρίου του περασμένου έτους, η Ελλάδα υπέβαλλε στην Επιτροπή τα αναθεωρημένα στοιχεία για το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν και το ακαθάριστο εθνικό προϊόν της. Αυτά τα στοιχεία συνεπάγονταν μια αναθεώρηση προς τα πάνω, περίπου κατά 26%. Στα τέλη του περασμένου Οκτωβρίου, επομένως, έναν μήνα μετά από την παραλαβή αυτών των πληροφοριών, η Eurostat διαβίβασε αυτά τα νούμερα για μια πρώτη ανάλυση από την Επιτροπή Ακαθάριστου Εθνικού Εισοδήματος.

Η επιτροπή εξέδωσε στη συνέχεια μια δήλωση στην οποία επισήμαινε ότι δεν είχε επαρκείς πληροφορίες σχετικά με τα αναθεωρημένα στοιχεία και τις αλλαγές στη μεθοδολογία που διαβιβάστηκαν από την Ελλάδα. Η επιτροπή επεσήμανε επίσης την επείγουσα ανάγκη να συνεργαστεί πλήρως η Ελλάδα με τη Eurostat και να παρουσιάσει μία απολύτως αναθεωρημένη απογραφή του ΑΕγχΠ και του ΑΕΠ της, εξηγώντας λεπτομερώς τις νέες πηγές και μεθόδους που χρησιμοποιήθηκαν από την Ελλάδα για τους εθνικούς λογαριασμούς, προκειμένου να διευκολυνθεί η Eurostat να διενεργήσει μια πλήρη επαλήθευση των νέων στοιχείων και να ενημερώσει την επιτροπή για τα αποτελέσματα αυτής της επαλήθευσης.

Η Ελλάδα υπέβαλλε την απογραφή στη Eurostat στις 6 Φεβρουαρίου του τρέχοντος έτους, με τη μορφή ενός εγγράφου 460 σελίδων στα ελληνικά. Μετά τη σχετική μετάφραση, η Eurostat ολοκληρώνει την ανάλυση αυτού του εγγράφου και θα στείλει μία αποστολή στην Ελλάδα μέχρι το τέλος αυτού του μήνα. Όπως στις αποστολές που διενεργούνται σε άλλες χώρες, εμπειρογνώμονες από άλλα κράτη μέλη λαμβάνουν μέρος σε αυτή την αποστολή, προκειμένου να διασφαλιστεί ο απαραίτητος βαθμός διαφάνειας.

Τα αποτελέσματα της αποστολής θα αναλυθούν με την Ελλάδα καταρχάς και μετά τα σχόλια που θα γίνουν σε αυτό το πλαίσιο θα ληφθούν υπόψη στην τελική διατύπωση της έκθεσης αξιολόγησης των αναθεωρημένων στοιχείων για το ελληνικό ΑΕγχΠ και ΑΕΠ. Η Eurostat θα υποβάλλει αυτή την έκθεση στην επιτροπή για εκτεταμένη συζήτηση. Ελπίζουμε ότι θα παρουσιαστεί το αργότερο τον Οκτώβριο του 2007.

Όσον αφορά το δεύτερο μέρος της ερώτησής σας: σύμφωνα με τις εαρινές μας προβλέψεις, που έγιναν στη βάση των μη αναθεωρημένων ποσοστών του ελληνικού ΑΕγχΠ, το δημόσιο έλλειμμα για το τρέχον έτος αναμένεται να πέσει στο 2,4%, σε σύγκριση το 2,6% του περασμένου έτους. Για το 2008, με την προϋπόθεση ότι οι τρέχουσες πολιτικές δεν θα αλλάξουν, η Επιτροπή προβλέπει μία ελαφριά αύξηση στο δημόσιο έλλειμμα, από το 2,4% στο 2,7%. Όλα αυτά υπολογίζονται στη βάση των στοιχείων του ΑΕγχΠ πριν από την αναθεώρηση.

Αναφορικά με το επίπεδο του χρέους, υπολογίζεται ότι θα συνεχίσει να μειώνεται, από το 104,5% του ΑΕγχΠ το 2006 γύρω στο 100,7% το 2007 και στο 97,5% το 2008. Ενόψει αυτών των στοιχείων, στις 16 Μαΐου του τρέχοντος έτους η Επιτροπή συνέστησε στο Συμβούλιο την κατάργηση της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος, η οποία είχε αρχίσει δύο χρόνια νωρίτερα, και στις 5 Ιουνίου αυτού του έτους το Συμβούλιο Ecofin ενέκρινε την απόφαση να κλείσει τη διαδικασία, σύμφωνα με την πρόταση της Επιτροπής.

Επιπλέον, στις 27 Φεβρουαρίου του τρέχοντος έτους, μετά από σύσταση της Επιτροπής, το Συμβούλιο Ecofin ενέκρινε τη γνωμοδότησή του σχετικά με το εκσυγχρονισμένο πρόγραμμα σταθερότητας για την περίοδο 2006-2009 και σε αυτή τη γνωμοδότηση το Ecofin συνιστά στην Ελλάδα να εκμεταλλευτεί την ευνοϊκή οικονομική κατάσταση για να επιτελέσει πρόοδο προς τον ενδιάμεσο στόχο –που είναι η δημοσιονομική ισορροπία– προκειμένου να συνεχίσει να βελτιώνει τη δημοσιονομική διαδικασία, αυξάνοντας τη διαφάνειά της και καθορίζοντας μια δημοσιονομική στρατηγική στο πλαίσιο των μακροπρόθεσμων προοπτικών που εφαρμόζει αποτελεσματικά μηχανισμούς για την εποπτεία και τον έλεγχο των προτογενών δαπανών.

Επιπλέον, και ενόψει του υψηλού χρέους και της αναμενόμενης αύξησης λόγω της γήρανσης του πληθυσμού, συνιστάται στις ελληνικές αρχές να εκπονήσουν το συντομότερο δυνατό μελλοντικές προβλέψεις για τις δαπάνες που συνδέονται με τη γήρανση του πληθυσμού και να βελτιώσουν τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα των δημόσιων λογαριασμών, παρέχοντας τους απαραίτητους πόρους για την επίτευξη του μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού στόχου.

Στις 20 Απριλίου, μετά τη συνάντηση της Ευρωομάδας στο Βερολίνο, ο έλληνας Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών ανακοίνωσε επίσημα και δημοσίως ότι η κυβέρνηση αποφάσισε να επισπεύσει από

το 2012 στο 2010 τη χρονική προθεσμία για την επίτευξη αυτού του μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού στόχου.

Δημήτριος Παπαδημούλης (GUE/NGL). – Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε σας ευχαριστώ για την αναλυτική απάντησή σας.

Με δήλωσή σας μετά τις 5 Ιουνίου εκφράσατε την ανησυχία της Επιτροπής για το υψηλό έλλειμμα στο ισοζύγιο συναλλαγών της ελληνικής οικονομίας και συστήσατε αυστηρά μέτρα, έτσι ώστε να είναι διατηρήσιμη και συνεχής η μείωση του ελλείμματος και του χρέους. Σας ερωτώ λοιπόν, έχετε συζητήσει αυτά τα μέτρα που προτείνει η Επιτροπή με την Ελληνική Κυβέρνηση; Έχετε απαντήσεις και δεσμεύσεις από την πλευρά της Ελληνικής Κυβέρνησης για τα μέτρα που εσείς θεωρείτε αναγκαία;

Joaquín Almunia, μέλος της Επιτροπής. – (ES) Κύριε Πρόεδρε, μιλώντας επισήμως, η Επιτροπή μέχρι στιγμής δεν έχει προχωρήσει πέρα από αυτό που προτείναμε στο Συμβούλιο, και το Συμβούλιο Ecofin ενέκρινε τον τελευταίο εκσυγχρονισμό του προγράμματος σταθερότητας, δηλαδή η μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα των δημόσιων λογαριασμών στην Ελλάδα πρέπει να βελτιωθεί.

Η Ελλάδα είναι μία από τις έξι χώρες της Ένωσης που, σύμφωνα με την έκθεση που εκπονήσαμε πέρυσι, είναι σε θέση υψηλού κινδύνου από την άποψη της έλλειψης βιωσιμότητας των δημόσιων λογαριασμών της, σε μεγάλο βαθμό λόγω του γεγονότος ότι, σύμφωνα με τις τρέχουσες δημογραφικές προβλέψεις, αναμένεται μεγάλη αύξηση δαπανών για την υγεία και τις συντάξεις. Δεν είναι ο μόνος παράγοντας, αλλά είναι ένας σαφής παράγοντας, στον οποίο μπορούμε να προσθέσουμε το εξαιρετικά υψηλό επίπεδο δημόσιου χρέους της Ελλάδας το οποίο, όπως είπα στην πρώτη μου ομιλία είναι πάνω από το 100% του ελληνικού ΑΕγχΠ.

Επομένως οι ελληνικές αρχές πρέπει να σχεδιάσουν, και το ελληνικό Κοινοβούλιο πρέπει να συζητήσει και να εγκρίνει, μεταρρυθμίσεις που στοχεύουν στη βελτίωση της βιωσιμότητας. Είναι απολύτως σαφές σε όλους όσους αναλύουν την ελληνική οικονομία και τους δημόσιους λογαριασμούς ότι αυτές οι μεταρρυθμίσεις πρέπει να περιλαμβάνουν μια μεταρρύθμιση του συνταξιοδοτικού συστήματος και του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης, βελτιώνοντας την αειφορία τους και επομένως τη μεσοπρόθεσμη και μακροπρόθεσμη βιωσιμότητά τους και ταυτόχρονα να προχωρήσουν πέρα από τη διόρθωση του υπερβολικού ελλείμματος που έχει γίνει.

Ένας διαρθρωτικός στόχος των δημοσιονομικών στρατηγικών της Ελλάδας πρέπει να συνεχίσει να είναι η μείωση των επιπέδων του δημόσιου χρέους διότι, μολονότι μειώνονται, εξακολουθούν να είναι εξαιρετικά υψηλά.

Πρόεδρος. – Ερώτηση αριθ.39 της κ. **Danute Budreikaite** (H-0393/07)

Θέμα: Υλοποίηση της συνθήκης προσχώρησης του Βασιλείου της Σουηδίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση

Το Άρθρο 2 του πρώτου μέρους της συνθήκης προσχώρησης του Βασιλείου της Νορβηγίας, της Δημοκρατίας της Αυστρίας, της Δημοκρατίας της Φινλανδίας και του Βασιλείου της Σουηδίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση αναφέρει ρητά ότι, από την ημερομηνία προσχώρησης, οι διατάξεις των αρχικών συνθηκών και οι πριν από την προσχώρηση θεσπισθείσες νομοθετικές πράξεις των οργάνων δεσμεύουν τα νέα κράτη μέλη και ισχύουν σε αυτά, υπό τους όρους που προβλέπονται στις συνθήκες αυτές και σε αυτές τις πράξεις (προσχώρησης).

Αυτό σημαίνει ότι η Σουηδία, σύμφωνα με τη Συνθήκη Προσχώρησης που εγκρίθηκε το 1995 μέσω δημοψηφίσματος εφόσον εκπληρώσει τα κριτήρια του Μάαστριχτ υποχρεούται να υιοθετήσει το Ευρώ. Παρά τη ρητή δέσμευση, η οποία αναλήφθηκε με τη Συνθήκη Προσχώρησης, η Σουηδία αρνήθηκε κατόπιν δημοψηφίσματος την υιοθέτηση του Ευρώ.

Θα μπορούσε η Επιτροπή, η οποία επιβλέπει την εφαρμογή της ευρωπαϊκής νομοθεσίας στα κράτη μέλη, να σχολιάσει την περίπτωση της Σουηδίας; Έχουν άλλα κράτη μέλη εξίσου το δικαίωμα, να χρησιμοποιήσουν ανάλογες διαδικασίες, προκειμένου να κατοχυρώσουν για παράδειγμα την ενεργειακή τους ασφάλεια;

Joaquín Almunia, Επιτροπή. – (ES) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Επίτροπε, αναφορικά με τις διατάξεις της ενιαίας νομισματικής πολιτικής της ευρωζώνης, η Σουηδία είναι επί του παρόντος ένα από τα κράτη μέλη που υπόκεινται σε παρέκκλιση. Αυτή τη στιγμή υπάρχουν 13 κράτη μέλη που υπόκεινται σε αυτή την παρέκκλιση και, επιπλέον, έχουμε την περίπτωση του Ηνωμένου Βασιλείου, το οποίο έχει την

περίφημη ρήτρα «εξαίρεσης» και το οποίο δεν περιλαμβάνεται πλέον μεταξύ των κρατών με παρεκκλίσεις.

Εκτός από τη Δανία, όλα τα άλλα κράτη μέλη με παρεκκλίσεις, δηλαδή, 12 κράτη μέλη πρέπει να υιοθετήσουν το ευρώ ως νόμισμά τους, και για τον σκοπό αυτό πρέπει να προσπαθήσουν να εκπληρώσουν τα κριτήρια σύγκλισης που θεσπίζονται στη Συνθήκη. Ωστόσο, η Συνθήκη δεν ορίζει σαφή χρονοδιαγράμματα για να εκπληρώσουν τα κράτη μέλη αυτή την υποχρέωση.

Η τελευταία μας έκθεση σύγκλισης, η οποία καλύπτει τα κράτη με παρεκκλίσεις, δημοσιεύτηκε τον Δεκέμβριο του 2006, και σε αυτή η Επιτροπή κατέληγε στο συμπέρασμα ότι η Σουηδία πληρούσε το κριτήριο της σταθερότητας, το κριτήριο σχετικά με την κατάσταση του δημόσιου προϋπολογισμού και το κριτήριο σχετικά με τη σύγκλιση των μακροπρόθεσμων επιτοκίων.

Ωστόσο, σύμφωνα με αυτή την ίδια έκθεση σύγκλισης, η Σουηδία δεν πληρούσε το κριτήριο της συναλλαγματικής ισοτιμίας, που απαιτεί από το εν λόγω κράτος μέλος να έχει παραμείνει στα φυσιολογικά όρια πληθωρισμού που θεσπίζονται στον μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών (ΜΣΙ ΙΙ) χωρίς σοβαρές διακυμάνσεις για δύο χρόνια τουλάχιστον πριν από την αξιολόγηση.

Επιπλέον, στην έκθεση σύγκλισης του προηγούμενου Δεκεμβρίου, η Επιτροπή επεσήμανε ότι η σουηδική νομοθεσία δεν ήταν απολύτως συμβατή με τα άρθρα 108 και 109 της Συνθήκης αναφορικά με τη ρύθμιση της Κεντρικής Τράπεζας και την ένταξή της στο ευρωπαϊκό σύστημα κεντρικών τραπεζών.

Υπό το πρίσμα αυτής της αξιολόγησης, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν υπήρχε ανάγκη να τροποποιηθεί το καθεστώς της Σουηδίας ως κράτος μέλος με παρέκκλιση σε αυτό το θέμα. Σύμφωνα με τη Συνθήκη, η Επιτροπή και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα θα δημοσιεύσει την επόμενη έκθεση σύγκλισης το 2008, σε γενικές γραμμές τον Μάιο 2008.

Αναφορικά με το τελευταίο μέρος της ερώτησής σας, η οποία αφορά, ως στοιχείο σύγκρισης, την ασφάλεια του ενεργειακού εφοδιασμού, οι ισχύουσες διατάξεις της Συνθήκης έχουν οδηγήσει ήδη το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο να υιοθετήσουν οδηγίες σχετικά, αφενός, με την ασφάλεια του εφοδιασμού φυσικού αερίου, και, αφετέρου, με τη διασφάλιση της ασφάλειας του εφοδιασμού ηλεκτρικής ενέργειας σε επενδύσεις σε υποδομές. Αυτές οι οδηγίες πρέπει να μεταφερθούν στην εθνική νομοθεσία, και στην περίπτωση της τελευταίας οδηγίας, πρέπει να μεταφερθεί μέχρι την 1η Δεκεμβρίου του τρέχοντος έτους.

Επομένως δεν είμαστε σε δύο απολύτως όμοιες καταστάσεις από νομική άποψη. Αναφορικά με την υποχρέωση υιοθέτησης του ευρώ, η Συνθήκη δεν ορίζει καμία μέγιστη χρονική προθεσμία, ούτε τους κανόνες εφαρμογής, αλλά την παραπέμπει στην αξιολόγηση της σύγκλισης που διενεργείται κάθε δύο χρόνια. Στην περίπτωση που αναφέρετε ως παράδειγμα, ωστόσο, της ενεργειακής ασφάλειας, υπάρχουν οδηγίες που πρέπει να εφαρμόζονται από τα κράτη μέλη, και σε περίπτωση μη συμμόρφωσης εφαρμόζονται οι σχετικές διαδικασίες επί παραβάσει.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) Κύριε Επίτροπε, δεν είμαι ικανοποιημένη από την απάντησή σας επειδή στη συμφωνία προσχώρησης της Σουηδίας δηλώνεται κατηγορηματικά ότι η Σουηδία πρέπει να εφαρμόσει όλες τις ισχύουσες συμφωνίες εκείνη την περίοδο. Άλλως ειπείν, όσον αφορά την αρχή της στενότερης συνεργασίας, δεν είναι δυνατές εξαιρέσεις. Τώρα οι Σουηδοί αποφάσισαν, τέσσερα χρόνια μετά από τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος σχετικά με το θέμα, να κατανηφίσουν και πάλι την εισαγωγή του ευρώ. Αυτό σημαίνει ότι οι χώρες μπορούν να επιλέξουν ποια τμήματα της συμφωνίας προσχώρησης να τιμήσουν και ποια όχι; Έχω κατά νου τον λιθουανικό πυρηνικό σταθμό παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας στην Ignalina, ο οποίος είναι ασφαλής και οι Λιθουανοί δεν θέλουν να κλείσει. Μήπως πρέπει απλώς να αποφύγουμε να κλείσουμε τον σταθμό χωρίς να μπορούμε στον κόπο να διεξάγουμε διαβουλεύσεις με οποιονδήποτε;

Joaquín Almunia, μέλος της Επιτροπής. – (ES) Κύριε Πρόεδρε, η Σουηδία πρέπει ασφαλώς να εφαρμόσει τις Συνθήκες. Το γεγονός ότι έχει διεξαχθεί ένα δημοψήφισμα δεν απαλλάσσει τη Σουηδία από την υποχρέωσή της να εφαρμόσει τις Συνθήκες. Η Επιτροπή πρέπει επίσης να εφαρμόσει τη Συνθήκη, και αυτό που έχει κάνει, και αυτό που πρόκειται να συνεχίσει να κάνει, είναι να αναλύει κάθε δυο χρόνια, όπως απαιτεί η Συνθήκη, αν το εν λόγω κράτος μέλος –σε αυτή την περίπτωση η Σουηδία– πληροί ή όχι τις απαιτούμενες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ευρώ. Προς το παρόν δεν τις πληροί.

Η Σουηδία έχει ένα πρόβλημα διότι το νόμισμά της δεν συμπεριλαμβάνεται στον μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών και, επομένως, δεν πληροί το κριτήριο της σταθερότητας της

συναλλαγματικής ισοτιμίας, δεν πληροί το κριτήριο εναρμόνισης της νομοθεσίας της με τους κανονισμούς που θεσπίζονται στα άρθρα της Συνθήκης στα οποία αναφέρθηκαν νωρίτερα, και το επισημαίνουμε αυτό. Αυτό που πρέπει να κάνουν όλα τα κράτη μέλη είναι να προσπαθήσουν να ετοιμαστούν γι' αυτή τη στιγμή.

Όπως γνωρίζει η αξιότιμη βουλευτής, και όπως γνωρίζετε όλοι, τα αποτελέσματα του δημοψηφίσματος που διεξήχθη στη Σουηδία το 2003 δεν πρόκειται να ισχύουν για πάντα. Έχουμε γνωστές περιπτώσεις δημοψηφισμάτων που εξέφραζαν μια συγκεκριμένη θέση σε μια συγκεκριμένη χώρα, αλλά αυτή η θέση άλλαξε με τον καιρό επειδή άλλαξε η βούληση των πολιτών της, που εκφράζεται μέσω εκλογών ή νέων δημοψηφισμάτων.

Επιμένω ότι, από την άποψη του είδους των νομικών υποχρεώσεων που θεσπίζονται στη Συνθήκη, η κατάσταση δεν είναι συγκρίσιμη αν αναλύσουμε, αφενός, την ανάγκη να γίνει πρόοδος προς την Οικονομική και Νομισματική Ένωση και, αφετέρου, την ανάγκη εκπλήρωσης των κανόνων ενεργειακής ασφάλειας που περιλαμβάνονται μεταξύ των βασικών κανόνων μας.

Πρόεδρος. – Τώρα θα συνεχίσουμε με συμπληρωματικές ερωτήσεις. Έχω λάβει περισσότερες ερωτήσεις από ό,τι μπορώ να δεχτώ. Συνεπώς, μπορώ να δώσω μόνο σε δύο βουλευτές του ΕΚ τη δυνατότητα να μιλήσουν. Πρέπει να συμμορφωθώ με τις διατάξεις που προβλέπονται στο άρθρο 109 και το Παράρτημα II του Κανονισμού, που καλύπτουν την υποβολή Ερωτήσεων προς την Επιτροπή. Επέλεξα τον κ. Lundgren και την κ. Kauppi.

Nils Lundgren (IND/DEM). – (SV) Κύριε Πρόεδρε, παρά τον Κανονισμό, υπάρχουν σοβαροί λόγοι προκειμένου να εξεταστεί ο τρόπος με τον οποίο έχει αντιμετωπιστεί ολόκληρο το ζήτημα της προσχώρησης της Σουηδίας στο νόμισμα της Ένωσης. Όταν οργανώθηκε το δημοψήφισμα σχετικά με την προσχώρηση της Σουηδίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση το 1994, κατέστη σαφές ότι δεν ήμασταν υποχρεωμένοι να προσχωρήσουμε στη νομισματική ένωση εάν ψηφίζαμε υπέρ της προσχώρησης της ΕΕ. Αυτό ήταν ένα θέμα για το οποίο είχαμε διαπραγματευτεί και για το οποίο θα μπορούσαμε να αποφασίσουμε αργότερα. Αυτό είναι το πολιτικό υπόβαθρο αυτού του ζητήματος.

Συμφωνώ με τον Επίτροπο ότι η Σουηδία δεν μπορεί να εξαναγκαστεί να προσχωρήσει στον ΜΣΙ II εφόσον δεν πληρούμε τις απαιτήσεις για συμμετοχή σε αυτό. Αυτό το οποίο θα ήθελα εντούτοις, να επισημάνω, είναι το εξής: είναι όντως αδιανόητο –και αυτή είναι η ερώτησή μου προς τον Επίτροπο– ότι μια χώρα που έχει προσχωρήσει στον ΜΣΙ II μπορεί...

(Ο Πρόεδρος διακόπτει τον ομιλητή)

Joaquín Almunia, μέλος της Επιτροπής. – (ES) Κύριε Πρόεδρε, δεν είμαι σίγουρος αν ο κ. Lundgren διατύπωσε πράγματι μία ερώτηση, αλλά εν πάση περιπτώσει εκείνος και εγώ συμφωνούμε ότι υπάρχει τουλάχιστον αυτό το σημείο που αναφέρατε στην παρέμβασή σας, κύριε Lundgren, και υπάρχουν οι νομικές ασυμβατότητες που καθιστούν αδύνατο αυτή τη στιγμή να πούμε ότι η Σουηδία πληροί τα κριτήρια για την υιοθέτηση του ευρώ.

Επαναλαμβάνω για άλλη μια φορά ότι σε κανένα σημείο δεν θεσπίζει η Συνθήκη μέγιστες ή ελάχιστες χρονικές προθεσμίες. Θεσπίζει μια γενική υποχρέωση προετοιμασίας, προσπάθειας εκπλήρωσης των προϋποθέσεων, αλλά δεν ορίζει ένα συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα. Η Συνθήκη πρέπει επομένως να ερμηνεύεται με την ίδια ευελιξία με την οποία εκπονήθηκε, όχι σύμφωνα με κριτήρια που είναι διαφορετικά από εκείνα που θεσπίζονται στη Συνθήκη. Εν πάση περιπτώσει, πιστεύω ότι πρέπει να εφαρμόσουμε επίσης την κοινή λογική, όπως πρέπει να κάνουμε τόσο συχνά στην πολιτική. Αν οι Σουηδοί πολίτες είπαν όχι τέσσερα χρόνια πριν, θα πρέπει να τους ρωτήσουμε πότε θα αποφασίσουν να αλλάξουν γνώμη, αν αποφασίσουν να αλλάξουν γνώμη. Πιστεύω ότι καμία χώρα δεν μπορεί να υποχρεωθεί να υιοθετήσει ένα νόμισμα ενάντια στη θέλησή της.

Piia-Noora Kauppi (PPE-DE). – (EN) Θα ήθελα να θέσω τρία ευθέα ερωτήματα. Το πρώτο αφορά ένα αμιγώς τεχνικό θέμα: είναι η ρήτρα της συνθήκης προσχώρησης για την προσχώρηση της Σουηδίας απολύτως πανομοιότυπη με αυτές των κρατών μελών που προσχώρησαν μετά το 2004;

Δεύτερον, κατανοώ ότι η κ. Budreikaitė δεν ενδιαφέρεται για το ευρώ το ίδιο όπως ενδιαφέρεται για τις προηγούμενες ερμηνείες των συνθηκών προσχώρησης. Εάν δεν υπάρχει προθεσμία για την εφαρμογή κάποιου πράγματος σε πρωτογενές δίκαιο, είναι δυνατόν να το αναβάλλουμε επ' άπειρον;

Τρίτον, θεωρείτε ότι το δημοψήφισμα έχει σχέση με τη συζήτηση;

Joaquín Almunia, Επιτροπή. – (ES) Κυρία Kauppi, θα προσπαθήσω να απαντήσω με την ίδια ακρίβεια με την οποία διατυπώσατε τις ερωτήσεις σας.

Καταρχάς, η Σουηδία έχει ακριβώς την ίδια ρύθμιση με τα 12 νέα κράτη μέλη. Τα μοναδικά κράτη μέλη που παραμένουν εκτός της ευρωζώνης και έχουν μια διαφορετική ρύθμιση είναι η Δανία και το Ηνωμένο Βασίλειο, που έχουν ρήτρες εξαίρεσης οι οποίες με τη σειρά τους διαφέρουν μεταξύ τους. Το δεύτερο θέμα είναι αυτό του χρόνου. Οι οδηγίες έχουν ένα χρονοδιάγραμμα, ενώ η υποχρέωση προετοιμασίας του εδάφους για ένταξη στην ευρωζώνη δεν έχει, σύμφωνα με τη Συνθήκη, ένα χρονοδιάγραμμα. Τρίτον, αναφορικά με το ερώτημά σας σχετικά με το δημοψήφισμα, αυτό είναι κάτι που εξαρτάται από τη νομοθεσία κάθε χώρας.

Αν δεν κάνω λάθος, το δημοψήφισμα στη Σουηδία δεν είναι δεσμευτικό από αυτή την άποψη. Είναι δύσκολο να τροποποιήσουν οι σουηδοί πολίτες ή το σουηδικό Κοινοβούλιο τη Συνθήκη αποκλειστικά με τη βούλησή τους.

Πρόεδρος. – Ερώτηση αριθ.40 του κ. **Ryszard Czarnecki** (H-0435/07)

Θέμα: Είσοδος της Πολωνίας στην ευρωζώνη

Κατά την άποψη της Επιτροπής, πότε το αργότερο η Πολωνία θα πληροί τα κριτήρια για την είσοδό της στην ευρωζώνη; Θεωρεί η Επιτροπή ότι είναι πιθανό να συμβεί αυτό το 2012 ή και νωρίτερα, ή αντιθέτως πιο αργά, και εάν ναι, θα μπορούσε να προσδιορίσει την ημερομηνία;

Joaquín Almunia, μέλος της Επιτροπής. – (ES) Κύριε Czarnecki, η ιδιότητα του κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως έχουμε αναφέρει μόλις στην προηγούμενη απάντηση, συνεπάγεται την υποχρέωση υιοθέτησης του ευρώ, εκτός από τις περιπτώσεις της Δανίας και του Ηνωμένου Βασιλείου, κράτη τα οποία διαπραγματεύτηκαν μια ρήτρα «εξαίρεσης». Τα κράτη μέλη που δεν είναι ακόμη μέλη της ευρωζώνης δεσμεύονται να υιοθετήσουν το ενιαίο νόμισμα εφόσον πληρούν τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτησή του και να προσπαθήσουν να προετοιμαστούν για την εκπλήρωσή τους.

Όταν η Επιτροπή επιβεβαιώσει, βάσει της δικής της αξιολόγησης (της έκθεσης σύγκλισης), και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα κάνει το ίδιο, ότι η Πολωνία πληροί όλες τις προϋποθέσεις που θεσπίζονται στο άρθρο 121, παράγραφος 1 της Συνθήκης, θα μπορέσει να αρθεί η εξαίρεση της Πολωνίας, σύμφωνα με το άρθρο 122, παράγραφος 2, και το ζλότι θα μπορέσει να ενταχθεί στο ευρώ.

Προς το παρόν, η Πολωνία δεν πληροί απολύτως τα κριτήρια σύγκλισης αναφορικά με την κατάσταση των δημόσιων οικονομικών –διότι το πολωνικό δημόσιο έλλειμμα είναι υψηλότερο του 3%– και δεν πληροί το κριτήριο αναφορικά με τη σταθερότητα των συναλλαγματικών ισοτιμιών καθώς το ζλότι δεν ανήκει στον μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών. Επιπλέον, η νομοθεσία που ρυθμίζει την Κεντρική Τράπεζα στην Πολωνία δεν έχει συμμορφωθεί ακόμη με τις απαιτήσεις της Συνθήκης, σύμφωνα με την ανάλυση που περιλαμβάνεται στην τελευταία μας έκθεση σύγκλισης τον Δεκέμβριο 2006.

Η Επιτροπή δεν κάνει προβλέψεις σχετικά με το πότε θα εκπληρώσουν ή ενδέχεται να εκπληρώσουν τα κράτη μέλη τις απαιτούμενες προϋποθέσεις, αλλά ασφαλώς τα ενθαρρύνει να προσανατολίσουν τις πολιτικές τους προς την επίτευξη μακροοικονομικής σταθερότητας και να προωθήσουν την αύξηση της παραγωγικότητας. Αυτές οι πολιτικές προωθούν τη βιώσιμη οικονομική σύγκλιση, που είναι η καλύτερη βάση για την προετοιμασία των χωρών που επιθυμούν να εισέλθουν στο ευρώ και για την απόλαυση όλων των οφελών που συνεπάγεται η συμμετοχή στο ενιαίο νόμισμα εφόσον ανήκουν στην ευρωζώνη.

Ryszard Czarnecki (UEN). – (PL) Κύριε Επίτροπε, σας ευχαριστώ για την ομιλία σας. Εντούτοις, θα ήθελα να πω ότι προφανώς γνωρίζουμε τους όρους που πρέπει να πληρούνται προκειμένου να προσχωρήσουμε στην Ευρωζώνη. Η χώρα μου έχει δηλώσει ρητώς ότι αυτή δεν είναι ακόμη η κατάλληλη στιγμή από οικονομικής άποψης, και ότι θα ληφθεί ασφαλώς απόφαση σε ορισμένα χρόνια. Γνωρίζω πολύ καλά το γεγονός ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν μπορεί να συζητεί ημερομηνίες, θα μπορούσαμε όμως να δηλώσουμε σε γενικές γραμμές ότι το 2012 θα ήταν λίγο πολύ κατάλληλη ημερομηνία και για τις δύο πλευρές;

Joaquín Almunia, μέλος της Επιτροπής. – (ES) Κύριε Πρόεδρε, επιμένω ότι δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα της Επιτροπής να απαντήσει σε αυτή την ερώτηση. Πιστεύω ότι είναι μια ερώτηση που πρέπει να απευθυνθεί, και που μερικές φορές απευθύνω, στις πολωνικές αρχές. Όταν συναντώ τις πολωνικές αρχές, τους ρωτώ: έχουν καθοριστεί οι προθέσεις σας, το χρονοδιάγραμμα και οι στόχοι σας

για την υιοθέτηση του ευρώ; Και δεν ρωτώ από περιέργεια, αλλά επειδή είμαι πεπεισμένος ότι, για μια οικονομία όπως η πολωνική οικονομία –και για πολλές άλλες οικονομίες κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης που δεν ανήκουν ακόμη στο ενιαίο νόμισμα– θα ήταν εξαιρετικά χρήσιμο να καθοριστεί η ημερομηνία στόχος προκειμένου να προσανατολιστούν οι μακροοικονομικές πολιτικές και οι διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις με συνοχή και συνέπεια προς την εκπλήρωση των προϋποθέσεων για να προετοιμαστεί η κοινωνία να εκμεταλλευτεί στο έπακρο τα οφέλη της ένταξης στο ευρώ.

Μετά τη διεύρυνση, έχουμε γνωρίσει μερικές πολύ θετικές στιγμές από την άποψη της συμπεριφοράς των νομισματικών αγορών και των χρηματοοικονομικών αγορών, αλλά αυτό δεν θα ισχύει πάντα, και οι χρηματοοικονομικές αγορές, οι οργανισμοί αξιολόγησης κινδύνου τίτλων, οι επενδυτές, πρόκειται να θέσουν επίσης αυτές τις ερωτήσεις στις πολωνικές αρχές. Δεν θα τις θέσουμε μόνο εσείς, οι βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, και εμείς, οι Επίτροποι, αλλά τις θέτουν και οι οικονομικοί παράγοντες, οι παρατηρητές και οι επενδυτές και θα συνεχίσουν να το κάνουν ολοένα και πιο επίμονα.

Επομένως πιστεύω ότι είναι καλό για όλους οι χώρες που πρόκειται να ενταχθούν στο ευρώ, όχι μόνο λόγω υποχρέωσης, αλλά πάνω απ' όλα λόγω πεποίθησης, και οι οποίες διέρχονται μια διαδικασία σύγκλισης, ανάπτυξης και εκσυγχρονισμού, μέσω μιας πολύ σημαντικής μεταρρυθμιστικής προσπάθειας, να διασαφηνίσουν αυτό το στοιχείο της στρατηγικής· πάνω απ' όλα, επειδή είναι καλό για τις ίδιες και για τα συμφέροντά τους.

Richard Corbett (PSE). – (EN) Θα ήταν ο κ. Επίτροπος διατεθειμένος να απαντήσει πάλι στην ίδια ερώτηση σε σχέση όμως με το Ηνωμένο Βασίλειο; Όπως επισημάνατε νωρίτερα, το Ηνωμένο Βασίλειο δεν έχει υποχρέωση να προσχωρήσει στην ευρωζώνη αλλά έχει δικαίωμα να το πράξει, υπό την προϋπόθεση ότι πληροί τους όρους. Πόσο κοντά βρίσκεται το Ηνωμένο Βασίλειο ώστε να εκπληρώσει πράγματι τους όρους;

Joaquín Almunia, μέλος της Επιτροπής. – (ES) Κύριε Πρόεδρε, είναι αλήθεια ότι η κατάσταση στο Ηνωμένο Βασίλειο –όπως έχω ήδη πει, και όπως επαναλάβατε– δεν είναι η ίδια. Το Ηνωμένο Βασίλειο έχει μια ρήτρα «εξαιρέσεως» και, επομένως, τα σχόλια που έκανα νωρίτερα αναφορικά με τις 12 χώρες που δεν έχουν αυτή τη ρήτρα δεν ισχύουν σε αυτό.

Ακόμη και με αυτή τη ρήτρα, ωστόσο, θα έρθει η μέρα –και ελπίζω ότι εσείς και εγώ θα τη δούμε σύντομα– που οι βρετανικές αρχές, ανεξάρτητα από αυτή τη ρήτρα, θα αποφασίσουν να προετοιμαστούν για την ένταξη στο ευρώ διότι θα πιστεύουν ότι αυτό είναι θετικό για τη βρετανική οικονομία. Πότε θα έρθει αυτή η μέρα; Αν με ρωτάτε αν πιστεύω ότι θα είναι φέτος, θα πω όχι, δεν πιστεύω ότι θα είναι φέτος.

Έχω την εντύπωση ότι, στην παρούσα φάση του οικονομικού κύκλου της βρετανικής οικονομίας και της οικονομίας της ευρωζώνης, τα επιχειρήματα υπέρ του ευρώ δεν πρόκειται να αυξηθούν τους επόμενους μήνες ούτε στο άμεσο μέλλον. Ωστόσο, πάντα απαντώ σε αυτή την ερώτηση με μια ιδιαίτερη παρατήρηση. Πιστεύω ότι θα έρθει ο καιρός που οι συνθήκες που αναλύουν οι Βρετανοί κάθε μήνα, ως καλοί πραγματιστές που είναι, αναφορικά με τα υπέρ και τα κατά της ένταξης στο ευρώ θα αλλάξουν, και θα δείξουν στους βρετανούς πολίτες, στους βρετανούς πολιτικούς και στην Πόλη του Λονδίνου, για να αναφέρω τρεις σημαντικούς παράγοντες από αυτή την άποψη, ότι θα είναι καλό για τη βρετανική οικονομία να ενταχθεί στο ευρώ μια δεδομένη στιγμή. Είμαι σίγουρος ότι αυτή η στιγμή θα έρθει, αλλά, για να είμαι ειλικρινής, πιστεύω ότι θα έρθει μετά την επόμενη κρίση.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Αξιότιμε κύριε Επίτροπε, θέλω και εγώ να συνδέσω τα δύο τελευταία ζητήματα και να σας θέσω μια ειδική ερώτηση. Προσωπικά δεν αμφισβητώ τα πλεονεκτήματα του ευρώ· εντούτοις, σε ορισμένες χώρες, που δεν έχουν ακόμη το ευρώ, η κοινή γνώμη είναι διαφορετική. Πως θα επηρεαζόταν η κατάσταση, για παράδειγμα, από τη διεξαγωγή δημοψηφισμάτων στην Πολωνία ή τη Λιθουανία, ή την Ουγγαρία ή την Τσεχική Δημοκρατία, στα οποία οι άνθρωποι θα καταψήφιζαν την εισαγωγή του ευρώ; Πως θα επηρεαζόταν το ηθικό κλίμα είναι σαφές, ποιες θα ήταν όμως οι συνέπειες από νομικής και πρακτικής άποψης;

Joaquín Almunia, μέλος της Επιτροπής. – (ES) Κύριε Πρόεδρε, εκτός από τα πολιτικά προβλήματα που δημιουργούνται από τα «όχι» στα δημοψηφίσματα –και αυτό ισχύει και σε άλλα θέματα εκτός από αυτό– πιστεύω ότι οι συνέπειες ενός «όχι» θα ήταν διαφορετικές για τις χώρες που αναφέρατε απ' ό,τι για τη σουηδική οικονομία, ή από τις συνέπειες των ρητρών εξαιρέσεως για το Ηνωμένο Βασίλειο ή τη Δανία.

Το Ηνωμένο Βασίλειο, η Δανία και η Σουηδία είναι άκρως βιομηχανοποιημένες, θα μπορούσε να πει κανείς ακόμη και μεταβιομηχανικές, οικονομίες που δεν χρειάζεται να διενεργήσουν μια διαδικασία ονομαστικής και πραγματικής σύγκλισης, που έχουν πραγματοποιήσει πολλές από τις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις που απαιτούνται για να αντλήσουν το μέγιστο όφελος από την υιοθέτηση ενός ενιαίου νομίσματος, και στις οποίες οι χρηματοοικονομικές αγορές, οι επενδυτές και οι οργανισμοί διαβάθμισης της πιστοληπτικής ικανότητας έχουν μεγάλη εμπιστοσύνη. Δυστυχώς, κανένα από αυτά τα χαρακτηριστικά δεν είναι εμφανή, προς το παρόν, στην Πολωνία, στην Ουγγαρία και στην Τσεχική Δημοκρατία, χώρες με υψηλά ποσοστά ανάπτυξης αλλά με μεγάλες συνεχιζόμενες διαδικασίες ονομαστικής και πραγματικής σύγκλισης, που απαιτούν από αυτές, από τους πολίτες τους και από τις αρχές τους να διενεργήσουν σημαντικές μεταρρυθμίσεις και να εργαστούν εξαιρετικά σκληρά. Χρειάζονται να καταφύγουν σε εξωτερική αποταμίευση προκειμένου να χρηματοδοτήσουν τις διαδικασίες τους επενδύσεων και ανάπτυξης και πρέπει να κερδίσουν την εμπιστοσύνη των αγορών και των επενδυτών. Επομένως πιστεύω ότι η αποτυχία να προωθηθεί το ευρώ ως μια μεσοπρόθεσμη στρατηγική ως μέρος των μακροοικονομικών πολιτικών τους, και των πολιτικών τους γενικά, θα συνεπαγόταν μεγάλες δυσκολίες για τις χώρες αυτές.

Πρόεδρος. – Ερώτηση αριθ.42 της κ. **Sarah Ludford** (H-0365/07)

Θέμα: Σχέδια για τρίτο αεροδιάδρομο στο Heathrow του Λονδίνου

Ποια μέτρα λαμβάνει η Επιτροπή για να διασφαλίσει ότι τα σχέδια για τρίτο διάδρομο στο αεροδρόμιο Heathrow του Λονδίνου δεν θα προχωρήσουν κατά παράβαση των κανονισμών της ΕΕ για την ατμοσφαιρική ρύπανση και την ηχορρύπανση;

Joaquín Almunia, μέλος της Επιτροπής. – (ES) Κύριε Πρόεδρε, βαρόνη Ludford, σύμφωνα με τη νομοθεσία της ΕΕ, εναπόκειται στις αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου να διενεργήσουν αξιολογήσεις των επιπτώσεων των έργων υποδομών και να διασφαλίσουν ότι πληρούνται όλα τα ισχύοντα περιβαλλοντικά πρότυπα πριν, κατά τη διάρκεια και μετά την εκτέλεση αυτών των έργων. Παρ' όλα αυτά, η Επιτροπή παρακολουθεί επισταμένα την εφαρμογή των σχετικών διατάξεων της κοινοτικής νομοθεσίας από το Ηνωμένο Βασίλειο.

Τα έργα για τη βιώσιμη ανάπτυξη του Χίθρου συνεπάγονται μια δέσμευση της κυβέρνησης του Ηνωμένου Βασιλείου να μην κατασκευάσει έναν τρίτο διάδρομο χωρίς προηγούμενη δημόσια διαβούλευση και να το κάνει μόνο αν τηρούνται αυστηρά οι προϋποθέσεις θορύβου και ποιότητας του αέρα. Επομένως έχει αρχίσει μία πλήρης αξιολόγηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων, η οποία πρέπει να πληροί τις διατάξεις της οδηγίας του 1985 που καλύπτει αξιολογήσεις αυτού του είδους, και τις διατάξεις της οδηγίας του 2001 για τη στρατηγική περιβαλλοντική αξιολόγηση.

Σύμφωνα με την οδηγία του 1996 σχετικά με τη διαχείριση και την ποιότητα του εναέριου περιβάλλοντος και τις οδηγίες που προκύπτουν από αυτή, πρέπει να εφαρμόζονται σχέδια ποιότητας της ατμόσφαιρας, όπου είναι αναγκαίο, προκειμένου να τηρούνται οι καθορισμένες οριακές τιμές. Οι επιπτώσεις του αερολιμένα του Χίθρου καλύπτονται από το σχέδιο ποιότητας της ατμόσφαιρας της μητροπολιτικής περιοχής του Λονδίνου. Ωστόσο, το 2005, τα επίπεδα ποιότητας του αέρα στην περιοχή συχνά υπερέβαιναν τις καθορισμένες οριακές τιμές για σωματίδια PM10.

Επιπλέον, σύμφωνα με την οδηγία του 2002 για τον περιβαλλοντικό θόρυβο, το Χίθρου πρέπει να σχεδιάσει, πριν από το τέλος αυτού του μήνα, έναν στρατηγικό χάρτη θορύβου που συμπεριλαμβάνει μία ανάλυση των πιθανών μελλοντικών ενδεχομένων. Ένα χρόνο μετά τον σχεδιασμό αυτού του χάρτη, πρέπει να εκπονηθεί ένα κατάλληλο σχέδιο δράσης μετά από μία διαδικασία δημόσιας διαβούλευσης.

Συνοψίζοντας, η Επιτροπή παρακολουθεί την ανάπτυξη του μεγαλύτερου αερολιμένα της ΕΕ με ενδιαφέρον και ελέγχει την εφαρμογή των σχετικών διατάξεων της κοινοτικής νομοθεσίας. Ωστόσο, οι συγκεκριμένες διατάξεις σχετικά με την επέκταση του αερολιμένα, για παράδειγμα η διάταξη σχετικά με την κατασκευή ενός τρίτου διαδρόμου, εναπόκειται στην αρμοδιότητα των εθνικών αρχών, σε αυτή την περίπτωση των βρετανικών αρχών.

Sarah Ludford (ALDE). – (EN) Θα ήθελα να ευχαριστήσω τον Επίτροπο για την απάντησή του. Αυτό θα καθησυχάσει τους Λονδρέζους ότι η Επιτροπή πράγματι επαγρυπνεί, αν και, όπως λέτε, η κύρια ευθύνη ανήκει στη βρετανική κυβέρνηση.

Εντούτοις, ένας επιπλέον αεροδιάδρομος στο Heathrow θα επιτρέψει 500 επιπλέον πτήσεις την ημέρα πάνω από το Λονδίνο. Ο αισιόδοξος ισχυρισμός της βρετανικής κυβέρνησης ότι η ατμοσφαιρική

ρύπανση μπορεί να διατηρηθεί στα νόμιμα όρια της ΕΕ φαίνεται να εναποτίθεται σε ελπίδες για καθαρότερα αεροπλάνα και ελέγχους της κυκλοφορίας οχημάτων γύρω από τον αερολιμένα. Η αεροπλοΐα ευθύνεται ήδη για το ένα τρίτο των συνολικών εκπομπών άνθρακα του Λονδίνου. Ως εκ τούτου, θα θέλαμε να ζητήσουμε από την Επιτροπή να εξακολουθεί να παρακολουθεί στενά αυτό που πρόκειται να συμβεί. Αναμένουμε σύντομα τη διαβούλευση, αλλά η Επιτροπή πρέπει να συνεχίσει τη στενή παρακολούθηση προκειμένου να διασφαλίσει την προστασία των Λονδρέζων.

Jim Allister (NI). – (EN) Ενώ είναι εύκολο να επικρίνουμε τα σχέδια κατασκευής νέων αεροδιαδρόμων, γνωρίζει η Επιτροπή ότι την περασμένη εβδομάδα, ως ένδειξη του πόσο απαραίτητος είναι ένας τρίτος αεροδιάδρομος στο Heathrow, ο Γενικός Διευθυντής των Βρετανικών Αερογραμμών είπε ότι χωρίς αυτόν δεν υπάρχει προοπτική να επανέλθουν οι πτήσεις των Βρετανικών Αερογραμμών μεταξύ της εκλογικής μου περιφέρειας στο Μπέλφαστ και της πρωτεύουσας της χώρας μου, το Λονδίνο; Συνεπώς, δεν πρέπει αυτοί που σπεύδουν να εναντιωθούν στην πρόοδο να σταματήσουν για να αναλογιστούν τη ζημία και την ταλαιπωρία στις οποίες υποβάλλουν τους πολίτες του Ηνωμένου Βασιλείου και άλλων τοποθεσιών οι οποίοι χρειάζονται σύγχρονες, αποτελεσματικές αεροπορικές συνδέσεις που θα παράσχουν έργα σαν αυτό;

Joaquín Almunia, μέλος της Επιτροπής. – (ES) Κύριε Πρόεδρε, βαρόνη Ludford, πρέπει να επαναλάβω αυτό που είπα στην απάντησή μου στην ερώτηση της βαρόνης Ludford.

Η Επιτροπή πρέπει να παρακολουθεί την τήρηση της κοινοτικής νομοθεσίας. Όπως ανέφερα, υπάρχει μια σειρά σχετικών οδηγιών, και η παρακολούθηση της αποτελεσματικής εφαρμογής τους είναι ευθύνη μας.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση που εξετάζεται στην ερώτηση της βαρόνης Ludford, δηλαδή, τον τρίτο διάδρομο στο Χίθροου, επιτρέψτε μου να επαναλάβω ότι η αρμοδιότητα εμπίπτει στις βρετανικές αρχές και, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, η Επιτροπή δεν μπορεί να παρεμβαίνει σε θέματα που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα ενός συγκεκριμένου κράτους μέλους.

Πρόεδρος. – Ερώτηση αριθ.43 του κ. Γεώργιου Παπαστάμκου (H-0366/07)

Θέμα: Ευρωπαϊκή «οικολογική διακυβέρνηση»

Προτίθεται η Ευρωπαϊκή Επιτροπή να εκπονήσει ένα συνολικό και συνεκτικό σχέδιο δράσης «οικολογικής διακυβέρνησης», το οποίο θα κωδικοποιεί, θα απλοποιεί και θα καθιστά ορατό στους ενδιαφερομένους το υφιστάμενο ρυθμιστικό πλαίσιο, θα περιλαμβάνει τις νέες νομοθετικές πρωτοβουλίες σχετικά με το περιβάλλον, θα αντανάκλα τις εξωτερικές δεσμεύσεις της ΕΕ στα περιβαλλοντικά ζητήματα και θα διασφαλίζει τη συνοχή μεταξύ περιβαλλοντικής, εμπορικής και βιομηχανικής πολιτικής της ΕΕ;

Joaquín Almunia, μέλος της Επιτροπής. – (ES) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Παπαστάμκο, από τότε που δημοσίευσε τη Λευκή Βίβλο της το 2001, η Επιτροπή υπογράμμιζε πάντα τη σημασία που αποδίδει στην ποιότητα της διακυβέρνησης στις δράσεις της, προκειμένου να διασφαλίσει ότι τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα λειτουργούν αποτελεσματικά και δημοκρατικά, σε εποικοδομητική συνεργασία με την κοινωνία των πολιτών.

Η διακυβέρνηση είναι ένα θέμα που διέπει όλους τους τομείς της πολιτικής, όχι μόνο το περιβάλλον. Πρέπει να αναγνωρίσουμε, ωστόσο, ότι οι πολίτες και οι ΜΚΟ δίνουν ιδιαίτερη έμφαση στην ποιότητα του περιβάλλοντός τους και ότι η κοινωνία των πολιτών θέλει να ενημερώνεται και να συμμετέχει όσον αφορά τα περιβαλλοντικά θέματα.

Η Σύμβαση του Άρχου του 1998 έχει ιδιαίτερη σημασία από αυτή την άποψη, καθώς προβλέπει πρόσβαση στην ενημέρωση, συμμετοχή της κοινής γνώμης στη διαδικασία λήψης αποφάσεων και δικαιοσύνη στα περιβαλλοντικά θέματα. Αυτή η Σύμβαση, στην οποία συμμετέχουν η Κοινότητα και τα κράτη μέλη, ενισχύει τις δεσμεύσεις που αναφέρονται στη Λευκή Βίβλο για την ευρωπαϊκή διακυβέρνηση. Η Επιτροπή εφαρμόζει πλήρως τις αρχές της διακυβέρνησης στις πρωτοβουλίες της.

Σχετικά με τα θέματα που θέτει ο κ. Παπαστάμκος στην ερώτησή του, θέλω να του επισημάνω ότι όλα τα σημαντικά μέτρα που σχεδιάζει να παρουσιάσει η Επιτροπή σε άλλα θεσμικά όργανα συμπεριλαμβάνονται στο ετήσιο πρόγραμμα εργασίας της. Αυτό το πρόγραμμα παρουσιάζεται στα υπόλοιπα θεσμικά όργανα –συμπεριλαμβανομένου, φυσικά, του Κοινοβουλίου, το οποίο το συζητά κάθε χρόνο– και είναι προσβάσιμο στην κοινή γνώμη. Τα περισσότερα περιβαλλοντικά μέτρα βασίζονται στο έκτο πρόγραμμα δράσης για το περιβάλλον.

Επίσης, όλες οι προτάσεις της Επιτροπής αντανakλούν πλήρως τις δεσμεύσεις που αναλαμβάνονται από την Επιτροπή στις διεθνείς συμφωνίες, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που σχετίζονται με την εμπορική πολιτική και το περιβάλλον.

Τέλος, η Επιτροπή διαδραματίζει έναν ενεργό ρόλο στη συζήτηση για τη βελτίωση της διεθνούς περιβαλλοντικής διακυβέρνησης. Η ΕΕ έχει προωθήσει μια πρακτική πρόταση για τη δημιουργία ενός περιβαλλοντικού οργανισμού στο πλαίσιο του ΟΗΕ, στη βάση ενός περιβαλλοντικού προγράμματος των Ηνωμένων Εθνών.

Αυτός ο οργανισμός θα είχε αρμοδιότητες και σαφείς νομικές λειτουργίες σχετικά με τη έγκαιρη επισήμανση, παρακολούθηση και ανάκτηση στοιχείων, και θα λειτουργούσε σε μία εδραιωμένη επιστημονική βάση, βελτιώνοντας επομένως τη διαδικασία λήψης αποφάσεων και την υιοθέτηση πολιτικών βάσει επιστημονικών αποδείξεων.

Γεώργιος Παπαστάμκος (PPE-DE). – Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, το περιβαλλοντικό κεκτημένο περιλαμβάνει 400 περίπου κείμενα παραγώγου δικαίου και διεθνών συμβάσεων. Χρήστες και εφαρμοστές είναι βεβαίως οι κυβερνήσεις, η τοπική αυτοδιοίκηση, οι επιχειρήσεις, η κοινωνία των πολιτών. Τι έχει αποδώσει μέχρι σήμερα αυτή η περιβόητη στρατηγική της ρυθμιστικής βελτίωσης, του «better regulation»;

Πριν από δύο χρόνια πρότεινα σε αυτήν εδώ την αίθουσα την ανάγκη ίδρυσης ενός διεθνούς περιβαλλοντικού οργανισμού. Ποια η θέση της Επιτροπής; Το περιβάλλον, όπως είναι γνωστόν, ως δημόσιο αγαθό δεν γνωρίζει σύνορα. Ποια η θέση της Επιτροπής για τη σύσταση διεθνούς δικαστηρίου περιβάλλοντος;

Joaquín Almunia, μέλος της Επιτροπής. – (ES) Όπως είπα στον αξιότιμο βουλευτή στην πρώτη απάντησή μου, η Επιτροπή συνεργάζεται με άλλους φορείς, και προτείνει τη δημιουργία ενός περιβαλλοντικού, πολυμερούς οργανισμού υπό την αιγίδα των Ηνωμένων Εθνών, με αρμοδιότητες και σαφείς νομοθετικές λειτουργίες. Πιστεύουμε ότι αυτό θα οδηγήσει σε μια βελτιωμένη διαδικασία λήψης αποφάσεων και στην υιοθέτηση πολιτικών βασισμένων σε επιστημονικές αποδείξεις.

Αναφορικά με την πρότασή σας για ένα δικαστήριο, η Επιτροπή δεν έχει υιοθετήσει ακόμη μια οριστική θέση.

Πρόεδρος. – Ερώτηση αριθ.44 του κ. **David Martín** (H-0373/07)

Θέμα: Στόχοι της ΕΕ για τη συγκέντρωση εκπομπών αερίων που προκαλούν το φαινόμενο του θερμοκηπίου

Η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση έθεσε τον πλέον αυστηρό στόχο της υφής για τον περιορισμό της συγκεντρώσεως των αερίων που προκαλούν το φαινόμενο του θερμοκηπίου στην ατμόσφαιρα. Σύμφωνα με την Επιτροπή, ο στόχος της 550 μερών ανά εκατομμύριο (ppm), για το ισοδύναμο σε διοξείδιο του άνθρακος, θα περιορίσει την υπερθέρμανση του πλανήτη σε όχι περισσότερο από 2 βαθμούς πάνω από τα προβιομηχανικά επίπεδα.

Όμως, στην πρόσφατη ερευνητική του μελέτη, ο κλιματολόγος Malte Meinshausen υποστηρίζει ότι υπάρχει μια μόνο πιθανότητα 12% αυτός ο στόχος να μπορέσει να περιορίσει την υπερθέρμανση του πλανήτη σε 2 βαθμούς Κελσίου. Ένα σχέδιο της εκθέσεώς του προς το IPCC (διακυβερνητική ομάδα για τις κλιματικές μεταβολές) αναφέρει ότι η πιθανότητα ίσως είναι ακόμα μικρότερη. Το 2005, η ίδια έρευνα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι «για να έχουμε μια λογική πιθανότητα να περιορίσουμε την υπερθέρμανση του πλανήτη σε όχι περισσότερους από 2 βαθμούς C, μπορεί να απαιτείται η σταθεροποίηση των συγκεντρώσεων σε επίπεδο αρκετά χαμηλότερο από 555 ppm CO₂».

Μπορεί η Επιτροπή να διασαφηνίσει πως μπορεί να θέτει στόχους όταν γνωρίζει ότι δεν μπορούν να επιτύχουν το επιθυμητό αποτέλεσμα; Ποια σχέδια έχει η Επιτροπή για να μειώσει το στόχο όσον αφορά τις εκπομπές αερίων που προκαλούν το φαινόμενο του θερμοκηπίου σε 400 ppm –επίπεδο το οποίο συνιστά ο Malte Meinshausen– με σκοπό να μεγιστοποιήσει τις πιθανότητες περιορισμού της υπερθέρμανσης του πλανήτη σε 2° C;

Joaquín Almunia, μέλος της Επιτροπής. – (ES) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Martín, η Επιτροπή βασίζει την πολιτική της ΕΕ σχετικά με το κλίμα και την επιστημονική της ανάλυση για την κλιματική αλλαγή στις πιο εμπεριστατωμένες, ενημερωμένες διαθέσιμες πληροφορίες. Η Επιτροπή γνωρίζει ότι, σύμφωνα με πρόσφατες έρευνες, με τη σταθεροποίηση των αερίων που προκαλούν το φαινόμενο του θερμοκηπίου

σε 550 μερών ανά εκατομμύριο για το ισοδύναμο σε CO₂, οι πιθανότητες να εκπληρωθεί ο στόχος του περιορισμού της υπερθέρμανσης του πλανήτη κατά δύο βαθμούς είναι ελάχιστες.

Κατά συνέπεια, στην ανακοίνωσή της με τίτλο «ο περιορισμός της υπερθέρμανσης του πλανήτη κατά 2°C» που υιοθετήθηκε φέτος, η Επιτροπή δήλωσε ότι προκειμένου να διασφαλιστεί ότι υπάρχει μία 50% πιθανότητα να μην ξεπεραστεί το όριο των 2°C, θα είναι απαραίτητο να περιοριστούν οι συγκεντρώσεις των εκπομπών αερίων που προκαλούν το φαινόμενο του θερμοκηπίου πολύ κάτω από το επίπεδο των 550ppm για το ισοδύναμο σε CO₂ στις επόμενες δεκαετίες. Δήλωσε επίσης ότι οι εκπομπές πρέπει στη συνέχεια να μειωθούν προκειμένου να επιτευχθεί σταθεροποίηση γύρω στα 450ppm.

Αυτό σημαίνει από τώρα μέχρι το 2050, οι παγκόσμιες εκπομπές αερίων που προκαλούν το φαινόμενο του θερμοκηπίου πρέπει να μειωθούν τουλάχιστον κατά 50% σε σχέση με τα επίπεδα του 1990.

Η ανάλυση της Επιτροπής έδειξε ότι αυτός ο στόχος είναι τεχνικά εφικτός και οικονομικά βιώσιμος αν οι κύριοι υπεύθυνοι για τις εκπομπές αναλάβουν δράση γρήγορα. Αυτή η τεχνική βιωσιμότητα επιβεβαιώθηκε πρόσφατα από την έκθεση που παρουσίασε η Ομάδα Εργασίας 3 της Διεθνούς Ομάδας Εμπειρογνομών για την Κλιματική Αλλαγή.

Οι επιστημονικές έρευνες που διεξήχθησαν από τον κ. Meinhausen και αναφέρονται από τον κ. Martin στην ερώτησή του υποστηρίζουν επίσης αυτόν τον φιλόδοξο στόχο. Προκειμένου να περιοριστεί η κλιματική αλλαγή στους 2°C, σε μία αύξηση 2°C, οι ανεπτυγμένες χώρες πρέπει να αναλάβουν την πρωτοβουλία της συλλογικής μείωσης των εκπομπών αερίων που προκαλούν το φαινόμενο του θερμοκηπίου κατά 30% σε σχέση με τα επίπεδα του 1990 ως το 2020, που είναι ο στόχος που θέσαμε στις προτάσεις που εγκρίναμε τον Ιανουάριο του τρέχοντος έτους στην Επιτροπή, και έλαβαν στη συνέχεια τη στήριξη του Συμβουλίου.

Παράλληλα, οι εκπομπές από τις αναπτυσσόμενες χώρες πρέπει να φτάσουν τους μέγιστους στόχους τους μεταξύ του 2020 και 2025. Αντιμετωπίζουμε μια παγκόσμια πρόκληση, και η ΕΕ, που είναι υπεύθυνη για το 14% των συνολικών εκπομπών του φαινομένου του θερμοκηπίου στον πλανήτη, είναι έτοιμη να ηγηθεί του θέματος στη διεθνή σκηνή.

Η ΕΕ είναι σίγουρη ότι η Διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για την κλιματική αλλαγή που πρόκειται να διεξαχθεί στο Μπαλί αργότερα αυτόν τον χρόνο θα παρέχει την ώθηση για διαπραγματεύσεις σχετικά με τη μελλοντική διεθνή συνεργασία σχετικά με την αλλαγή του κλίματος μετά το 2012, η οποία θα οδηγήσει—ή, μάλλον, πρέπει να οδηγήσει—σε μια συμφωνία σχετικά με τις προσπάθειες που απαιτούνται προκειμένου να επιτευχθεί μια παγκόσμια μείωση των εκπομπών.

Θέλω να προσθέσω ότι, στη βάση των συμπερασμάτων της τελευταίας Συνόδου Κορυφής της G8—λαμβάνοντας υπόψη τόσο την πρόοδο όσο και τους περιορισμούς αυτών των συμπερασμάτων—πιστεύουμε ότι επιτεύχθηκε σημαντική πρόοδος σχετικά με αυτή τη συμφωνία μερικές μέρες πριν στο Heiligendamm.

David Martin (PSE). — (EN) Πρώτον, θα ήθελα να ευχαριστήσω τον Επίτροπο για την πολύ λεπτομερή και, κατά κάποιον τρόπο, ενθαρρυντική απάντηση. Εντούτοις, αναγνώρισε στην εν λόγω απάντηση ότι ο στόχος των 550 ppm είναι απίθανο να επιτύχει τους σκοπούς του. Θα παρουσιάσει η Επιτροπή, στο Μπαλί, την ιδέα να αναλάβει η Ευρώπη ηγετικό ρόλο και να επιδιώξει τον στόχο των 400 ppm ως μέσο προκειμένου να αποτελέσει το καλό παράδειγμα για τον υπόλοιπο κόσμο; Δέχομαι επίσης τον ισχυρισμό του ότι η Ευρώπη από μόνη της δεν επαρκεί.

Joaquín Almunia, μέλος της Επιτροπής. — (ES) Κύριε Πρόεδρε, όπως είπα στην πρώτη απάντησή μου στον κ. Martin, εμείς οι Ευρωπαίοι είμαστε πεπεισμένοι ότι πρέπει να γίνει τεράστια πρόοδος και ότι η ΕΕ πρέπει να διαδραματίσει έναν ηγετικό ρόλο στην παγκόσμια σκηνή.

Κάνοντας πρόοδο από κοινού μπορούμε να επιτύχουμε πολύ πιο φιλόδοξους στόχους, που άλλοι υπεύθυνοι για σημαντικές εκπομπές αερίων που προκαλούν το φαινόμενο του θερμοκηπίου δεν είναι διατεθειμένοι να υιοθετήσουν, στη Διάσκεψη στα τέλη του έτους στη μετά το Κυότο εποχή, και η Ευρώπη θα βρεθεί μόνη στην ανάληψη αυτών των δεσμεύσεων.

Η Ευρώπη μόνη, όπως είπαμε στις προτάσεις μας τον Ιανουάριο, πρέπει να προχωρήσει στη θέσπιση φιλόδοξων στόχων. Ωστόσο, δε θα είναι εφικτό να αναλάβουμε το είδος των δεσμεύσεων που επιθυμούμε αν δεν κάνουν το ίδιο και οι υπόλοιποι συνομιλητές στη Διάσκεψη.

Πρόεδρος. – Ερώτηση αριθ.45 του κ. **Bernd Posselt** (H-0381/07)

Θέμα: Μεταφορές απορριμμάτων

Πώς κρίνει η Επιτροπή την εξέλιξη της υπόθεσης των μεταφορών απορριμμάτων μεταξύ της Βαυαρίας και της Δημοκρατίας της Τσεχίας, και ποια μέτρα σκοπεύει να λάβει για τον περιορισμό των μεταφορών απορριμμάτων εντός της ΕΕ και στις άμεσα γειτονικές περιοχές της ΕΕ;

Joaquín Almunia, μέλος της Επιτροπής. – (ES) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Posselt, η Ευρωπαϊκή Ένωση εφαρμόζει αυστηρή νομοθεσία σε μεταφορές απορριμμάτων μεταξύ κρατών μελών και σε μεταφορές σε τρίτες χώρες.

Η κοινοτική νομοθεσία σχετικά με τις μεταφορές απορριμμάτων αποσκοπεί να αποτρέψει την παράνομη μεταφορά απορριμμάτων, συμπεριλαμβανομένων περιπτώσεων στις οποίες τα απορρίμματα μεταφέρονται παράνομα από ένα κράτος μέλος σε ένα άλλο σε μια διαδικασία που είναι γνωστή, και που εσείς περιγράψατε στην ερώτησή σας ως «τουρισμό απορριμμάτων».

Η μεταφορά απορριμμάτων επιτρέπεται μόνο όταν οι επακόλουθες διαδικασίες ανάκτησης ή εξάλειψης πληρούν τις απαιτήσεις περιβαλλοντικής προστασίας που θεσπίζονται στην ευρωπαϊκή νομοθεσία και στη νομοθεσία των κρατών μελών.

Η Ευρωπαϊκή νομοθεσία θεσπίζει τις πιο αυστηρές δυνατές απαιτήσεις αναφορικά με τη μεταφορά επικίνδυνων ουσιών και απορριμμάτων που προορίζονται για εξάλειψη. Σύμφωνα με αυτή τη νομοθεσία, είναι παράνομο να μεταφέρονται αυτού του είδους τα απορρίμματα σε ένα άλλο κράτος μέλος εκτός αν υπήρχε προηγούμενη γραπτή κοινοποίηση στην αρμόδια αρχή της χώρας έκδοσης. Επιπλέον, προκειμένου να είναι δυνατή η μεταφορά πρέπει να έχουν δοθεί άδειες από τις αρμόδιες αρχές στις χώρες προέλευσης, προορισμού και διέλευσης.

Οι κύριες προτεραιότητες της Επιτροπής περιλαμβάνουν τη διασφάλιση ότι τα κράτη μέλη εφαρμόζουν σωστά την ευρωπαϊκή νομοθεσία σχετικά με τη μεταφορά απορριμμάτων, καθώς και την πρόληψη και μείωση παράνομων μεταφορών. Η Επιτροπή έχει υιοθετήσει μια σειρά μέτρα για την επίτευξη αυτών των στόχων.

Αυτόν τον χρόνο έχουν οργανωθεί εκδηλώσεις και συγκεντρώσεις για την ευαισθητοποίηση της κοινής γνώμης με τα κράτη μέλη, προκειμένου να βελτιωθεί η εφαρμογή και η τήρηση των κανόνων σχετικά με τη μεταφορά των απορριμμάτων στα κράτη μέλη.

Ένα άλλο σημαντικό βήμα θα είναι η υιοθέτηση από την Επιτροπή μιας πρότασης οδηγίας σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος μέσω της ποινικής νομοθεσίας.

Δεν μπορούμε να δεχτούμε την παράνομη μεταφορά απορριμμάτων από τη Γερμανία στην Τσεχική Δημοκρατία ή την παράνομη απόρριψη απορριμμάτων στον τελικό προορισμό τους. Γνωρίζουμε ότι παρόμοιες καταστάσεις μπορεί να υπάρχουν σε άλλα κράτη μέλη, εκτός από αυτό που αναφέρετε στην ερώτησή σας. Η Επιτροπή θα παρακολουθεί προσεχτικά την κατάσταση προκειμένου να διασφαλίσει τη σωστή εφαρμογή της ευρωπαϊκής περιβαλλοντικής νομοθεσίας.

Τόσο η Επιτροπή όσο και τα κράτη μέλη μοιράζονται την ευθύνη για τη διασφάλιση της αποτελεσματικής εφαρμογής αυτής της νομοθεσίας. Τα κράτη μέλη πρέπει να παρέχουν εποπτεία και έλεγχο των μεταφορών απορριμμάτων επιτόπου καθώς και αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές κυρώσεις σε περίπτωση παραβάσεων.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Κύριε Επίτροπε, σας ευχαριστώ θερμά για την καλή και αναλυτική σας απάντηση. Έχω δύο συμπληρωματικές ερωτήσεις. Πρώτον, θεωρείτε ότι γίνονται αρκετά για την καταπολέμηση του παράνομου τουρισμού μεταφοράς απορριμμάτων; Δεύτερον, είναι σωστό ότι το φαινόμενο αυτό απλά μετατοπίζεται στα νέα εξωτερικά σύνορα της ΕΕ, για παράδειγμα στην Ουκρανία ή στη νοτιοανατολική Ευρώπη;

Joaquín Almunia, μέλος της Επιτροπής. – (ES) Κύριε Πρόεδρε, δεν είμαι ειδικός επί του θέματος, αλλά μπορώ να σας πω ότι σε αυτού του είδους τις δράσεις, και δεδομένου ότι τόσο εσείς στην ερώτησή σας όσο και εγώ στην απάντησή μου επισημαίνουμε ότι υπάρχει παράνομη μεταφορά, οτιδήποτε μπορεί να γίνει πέρα από αυτό που γίνεται ήδη θα είναι ευπρόσδεκτο, και αυτό ισχύει τόσο για τις δικές μας αρμοδιότητες για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης με την ευρωπαϊκή νομοθεσία όσο και –όπως είπα

στην αρχική μου απάντηση— για τις δράσεις των κρατών μελών, που διαθέτουν τα μέσα εποπτείας και ελέγχου επιτόπου.

Αναφορικά με τα μέρη στα οποία διεξάγεται αυτού του είδους η παράνομη δραστηριότητα, σύμφωνα με τις διαθέσιμες πληροφορίες —όπως επεσήμανα στην απάντησή μου— μεταφορές αυτού του είδους δεν γίνονται μόνο μεταξύ της Γερμανίας και της Τσεχικής Δημοκρατίας, αλλά επίσης μεταξύ της Γερμανίας και ορισμένων άλλων νέων κρατών μελών. Και αυτή η μεταφορά μπορεί να γίνεται επίσης πέρα από τα σύνορα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Εν πάση περιπτώσει, αναφορικά με τις μεταφορές, τη μεταφορά μεταξύ κρατών μελών, είναι ιδιαίτερα χρήσιμο να επιβεβαιώσει αυτή η συζήτηση την πρόθεση και τη δέσμευση των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων να ασκήσουν τα καθήκοντά τους όσο δυνατόν πιο ενεργά και να καλέσουν τους πολιτικούς στα κράτη μέλη να κάνουν το ίδιο.

Πρόεδρος. – Ερώτηση αριθ.54 του κ. **Claude Moraes** (H-0357/07)

Θέμα: Ανίχνευση καρκίνου

Ο καρκίνος πλήττει 2 εκατομμύρια άτομα στην ΕΕ, εκ των οποίων 276.678 διαμένουν στο ΗΒ. Μετά τις πρόσφατες συστάσεις του Συμβουλίου για την ανίχνευση του καρκίνου, έχει η Επιτροπή κάποιες πληροφορίες σχετικά με το πόσο αποτελεσματικά εφαρμόζουν τη σύσταση αυτή τα κράτη μέλη;

Μάρκος Κυπριανού, μέλος της Επιτροπής. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να ευχαριστήσω τον βουλευτή για την ερώτησή του, αν και πρέπει να είμαι ειλικρινής και να πω ότι θα προτιμούσα να την υποβάλει μετά από έξι μήνες, επειδή βρισκόμαστε επί του παρόντος σε διαδικασία εκπόνησης της έκθεσής μας γι' αυτό ακριβώς το θέμα, δηλαδή την εφαρμογή της σύστασης του Συμβουλίου, και ευελπιστούμε ότι η έκθεση θα εγκριθεί έως τα τέλη του χρόνου. Συνεπώς αναμένουμε να διεξάγουμε μια συζήτηση για την έκθεση, κυρίως υπό τη σλοβενική Προεδρία το πρώτο εξάμηνο του επόμενου χρόνου.

Η έκθεση αυτή θα παράσχει πληροφορίες σχετικά με την εφαρμογή και τον πιθανό αντίκτυπο της σύστασης στα κράτη μέλη, στα κράτη του ευρωπαϊκού οικονομικού χώρου και τις υποψήφιες χώρες. Επιπλέον, όπου είναι δυνατόν, ο βαθμός εθνικής εφαρμογής θα αναφέρεται σε σχέση με τα υφιστάμενα ευρωπαϊκά σημεία αναφοράς σχετικά με την ανίχνευση του καρκίνου του στήθους και του καρκίνου του εγκεφάλου. Ευελπιστούμε να αποκομίσουμε τα δεδομένα από δύο κύριες πηγές: τα κράτη μέλη, με τα οποία θα βρίσκεται σε άμεση επικοινωνία η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δίκτυο για τον Καρκίνο, το οποίο είναι υπεύθυνο για τη συγκέντρωση στοιχείων σχετικά με τις επιπτώσεις και τον βαθμό εφαρμογής από ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες του τομέα.

Θα ήθελα να επωφεληθώ, επίσης, της ευκαιρίας, για να σας πληροφορήσω ότι συγκεντρώνουμε επιδημιολογικά δεδομένα αναφορικά με τον καρκίνο μέσω του Δικτύου Ενημέρωσης για τον Καρκίνο της Ευρωπαϊκής Ένωσης που ιδρύθηκε το 2005, χρηματοδοτείται από την Επιτροπή και τελεί υπό τη διαχείριση του Διεθνούς Κέντρου Έρευνας για τον Καρκίνο. Ο στόχος είναι η συγκέντρωση πληροφοριών σχετικά με την παρακολούθηση της καρκινικής επιβάρυνσης στους ευρωπαϊκούς λαούς. Το τέλος αυτού του προγράμματος έχει οριστεί για τα τέλη Αυγούστου του 2007 – σε δύο μήνες από τώρα. Συνεπώς, όλα τα δεδομένα, θα είναι καταρχήν διαθέσιμα μετά από αυτή την ημερομηνία.

Claude Moraes (PSE). – (EN) Έθεσα την ερώτηση στον Επίτροπο επειδή γνώριζα ότι σχεδιάζονται στον ορίζοντα ορισμένες πολύ καλές δραστηριότητες, και θα ήθελα να τον ευχαριστήσω γι' αυτό. Έθεσα την ερώτηση επειδή συνομιλώ με ιατρούς, ιατρούς και ογκολόγους στην πόλη μου το Λονδίνο, και στο Ηνωμένο Βασίλειο έχουμε έναν δυσανάλογο αριθμό περιπτώσεων καρκίνου παρ' όλο που πρόκειται για ένα ακμάζον κράτος μέλος.

Το ερώτημα το οποίο θέλω να σας θέσω είναι: όταν επιστρέψω σε αυτούς τους ογκολόγους, τι θα τους πω; Θα τους πω ότι θα καταβάλετε κάθε δυνατή προσπάθεια προκειμένου να διασφαλίσετε ότι η σύσταση του Συμβουλίου εφαρμόζεται και ότι η Επιτροπή θα λάβει σοβαρά υπόψη τα δυσανάλογα στατιστικά στοιχεία που διαπιστώνουμε μεταξύ των κρατών μελών, και ότι θα καταρτίσετε ένα συγκριτικό παράδειγμα των κρατών μελών ώστε να μπορέσουμε να κάνουμε κάτι γι' αυτά τα ποσοστά, τα οποία είναι πάρα πολύ υψηλά;

Μάρκος Κυπριανού, μέλος της Επιτροπής. – (EN) Μπορώ να σας διαβεβαιώσω ότι θα πράξω τα μέγιστα προκειμένου να εκπληρωθούν και να εφαρμοστούν όσο το δυνατόν περισσότερο οι συστάσεις σχετικά με την ανίχνευση. Είναι, ωστόσο συστάσεις, και πρέπει να αναγνωρίσουμε αυτή την αδυναμία στο

ευρωπαϊκό σύστημα. Συνεπώς, τελικά, εναπόκειται στο κράτος μέλος να τις επιβάλλει και να τις εφαρμόσει όσο το δυνατόν αποτελεσματικότερα. Η έκθεση θα ασκήσει ενδεχομένως ορισμένη πίεση στα κράτη μέλη. Εντούτοις, το γεγονός είναι ότι, από τις πληροφορίες που έχουμε ήδη, εξακολουθεί να υπάρχει μεγάλη ποικιλία μεταξύ των κρατών μελών όσον αφορά την εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών τους σχετικά με την ανίχνευση και, δυστυχώς, η χειρότερη κατάσταση επικρατεί σε πολλά από τα νέα κράτη μέλη.

Βάσει της έκθεσης, θα διεξαχθεί συζήτηση υπό τη σλοβενική Προεδρία την οποία θα αναγγείλουν σύντομα στο Κοινοβούλιο. Ο καρκίνος θα είναι το κύριο θέμα σχετικά με την υγεία κατά τη διάρκεια της Προεδρίας. Ως εκ τούτου, είμαι βέβαιος ότι θα έχουμε περισσότερες ευκαιρίες να συζητήσουμε αυτό το θέμα. Από την πλευρά μου, θα πράξω τα πάντα ώστε να διασφαλιστεί η όσο το δυνατόν αποτελεσματικότερη και πιστότερη εφαρμογή των εν λόγω κατευθυντήριων γραμμών και συστάσεων.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Η διάγνωση είναι καλή, αλλά η πρόληψη είναι καλύτερη. Τους τελευταίους μήνες αναπτύχθηκε ένα εμβόλιο κατά του καρκίνου του τραχήλου της μήτρας, που πάντα είναι ιδιαίτερα προβληματικός για τις νέες γυναίκες. Στα κράτη μέλη επικρατούν εντελώς διαφορετικές πρακτικές: μερικά το διαθέτουν στο πλαίσιο των εθνικών υπηρεσιών υγείας, ενώ σε άλλες διατίθεται μόνο ιδιωτικά, οπότε είναι πολύ ακριβό και γίνεται κοινωνικό ζήτημα. Εξετάζει η Επιτροπή δυνατότητες για να ασκηθεί πίεση στα κράτη μέλη να προσφέρουν το εμβόλιο αυτό σε όσο περισσότερες νέες γυναίκες και κορίτσια είναι δυνατόν;

Μάρκος Κυπριανού, μέλος της Επιτροπής. – (EN) Ναι, το γνωρίζω αυτό, και στην πραγματικότητα είχαμε την ευκαιρία να συζητήσουμε αυτό το θέμα στο Άτυπο Συμβούλιο για την Υγεία στο Aachen τον Απρίλιο. Ζητήσαμε τώρα από το Ευρωπαϊκό Κέντρο Πρόληψης και Ελέγχου Νόσων (ECDC), το οποίο εργάζεται γι' αυτό το θέμα, να εκπονήσει κατευθυντήριες γραμμές και να παράσχει συμβουλές σχετικά με αυτό το ζήτημα. Φυσικά, το τι καλύπτεται και το τι δεν καλύπτεται από το σύστημα υγείας είναι όπως γνωρίζετε αρμοδιότητα των κρατών μελών, πιστεύω όμως ότι, βάσει της καθοδήγησης του ECDC, μπορούμε να συζητήσουμε περαιτέρω το ζήτημα με τα κράτη μέλη και να προσφέρουμε επιστήμη. Εντούτοις, η τελική απόφαση για τα οικονομικά θα παραμείνει στα κράτη μέλη.

David Martin (PSE). – (EN) Μία από τις μεγάλες δυνάμεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα της υγείας είναι η ικανότητα διάδοσης βέλτιστων πρακτικών. Εκτός από την εξέταση της έκβασης των συστάσεων για την ανίχνευση θα πάρει η Επιτροπή ως παράδειγμα τη χώρα με τις καλύτερες επιδόσεις από την άποψη της ανίχνευσης, της θεραπείας και των χαμηλών ποσοστών θνησιμότητας και θα αναλύσει όχι μόνο τον τρόπο με τον οποίο το πέτυχαν αυτό, αλλά και το πως θα μπορούσε να εφαρμοστεί στα άλλα κράτη μέλη; Δεν υπάρχει νόημα στην απλή συγκέντρωση των στατιστικών στοιχείων και στη διαπίστωση «αυτές οι χώρες έχουν καλές επιδόσεις» ή «αυτές οι χώρες έχουν κακές επιδόσεις». Πρέπει να γνωρίζουμε επίσης για ποιον λόγο οι καλύτερες χώρες σημειώνουν επιτυχία και πως μπορούμε να το μεταφέρουμε αυτό σε άλλα συστήματα υγειονομικής περίθαλψης σε ολόκληρη την Κοινότητα.

Μάρκος Κυπριανού, μέλος της Επιτροπής. – (EN) Ναι, δεδομένων των περιορισμών που ανέφερα νωρίτερα όσον αφορά την ευθύνη της υγειονομικής περίθαλψης, η ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών είναι ένας από τους καλύτερους τρόπους να προσφέρει η Ευρωπαϊκή Ένωση προστιθέμενη αξία σε αυτόν τον τομέα.

Η ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών, δικτύων, κέντρων αναφοράς – όλα αυτά μπορούν να λειτουργήσουν ώστε να μπορέσουμε να μάθουμε ο ένας από τον άλλο και ώστε το ένα κράτος μέλος να μπορεί να χρησιμοποιεί την εμπειρογνωμοσύνη και τη γνώση που έχει αποκτηθεί σε άλλο κράτος μέλος. Όπως γνωρίζετε, διεξήγαμε συζήτηση σχετικά με την πρωτοβουλία για τις υγειονομικές υπηρεσίες πριν από λίγες εβδομάδες, και η διασυνοριακή συνεργασία, τα δίκτυα, η ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών και κέντρων αναφοράς θα αποτελέσει, με διαρθρωμένο τρόπο, σημαντικό τμήμα αυτής της πρωτοβουλίας. Δυστυχώς, εξακολουθούν να υπάρχουν ακόμη ορισμένα νομικά εμπόδια σε αυτές τις μορφές συνεργασίας. Αυτά θα διευθετηθούν, ευελπίστως, μέσω αυτής της πρωτοβουλίας επίσης. Αυτό θα είναι μία από τις βασικές προτεραιότητες αυτής της πρωτοβουλίας, την οποία ευελπιστούμε να παρουσιάσουμε πριν από τα τέλη του χρόνου, το φθινόπωρο. Θα έχουμε, συνεπώς, μια ευκαιρία να συζητήσουμε το θέμα και στο Κοινοβούλιο.

Πρόεδρος. – Ερώτηση αριθ.55 της κ. **Μαρίας Παναγιωτοπούλου-Κασσιώτου** (H-0359/07)

Θέμα: Νέα στρατηγική για την υγεία

Ποιες είναι οι συγκεκριμένες δράσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στο πλαίσιο της νέας στρατηγικής για την υγεία, και ιδιαίτερα εκείνες που αφορούν στα παιδιά με στόχο την πρόληψη και την καταπολέμηση επικίνδυνων για την υγεία τους συμπεριφορών (π.χ. τσιγάρο, αλκοόλ, παχυσαρκία);

Θεωρεί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ότι τα παιδιά κατοχυρώνουν αυτόνομο δικαίωμα στην παροχή νοσοκομειακής και ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης ανεξάρτητα από το εισόδημα και την εργασία των γονέων τους;

Μάρκος Κυπριανού, μέλος της Επιτροπής. – Κύριε Πρόεδρε, πράγματι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή σχεδιάζει να εγκρίνει μια νέα στρατηγική για την υγεία για το 2007 και η στρατηγική αυτή θα αποτελέσει ένα γενικότερο πλαίσιο με μετρήσιμους στόχους που θα έχουν ολοκληρωμένη προσέγγιση για όλες τις πρωτοβουλίες στον τομέα της υγείας σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Συμφωνώ με τον υπαινιγμό, αν θέλετε, στην ερώτηση της εντίμου βουλευτού, ότι τα παιδιά και οι νέοι αποτελούν ιδιαίτερη προτεραιότητα για την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Στη στρατηγική θα αναφέρονται θέματα όπως η σημασία του υγιεινού τρόπου ζωής, η καταπολέμηση της παχυσαρκίας, του καπνίσματος της κατάχρησης οινοπνευματωδών ποτών, αλλά θα υπάρχει και ειδική αναφορά στους τομείς αυτούς που επηρεάζουν τα παιδιά και τους νέους.

Βεβαίως, όπως ανέφερα και στην προηγούμενη ερώτηση, η πρωτοβουλία μας για τις υπηρεσίες υγείας, ασφάλειας και υψηλής ποιότητας θα εγκριθεί σύντομα και μέσα στα πλαίσια αυτά θα ληφθούν υπόψη και το σύνολο των κοινών θεμελιακών αξιών που έχουν υιοθετηθεί από τους Υπουργούς Υγείας πριν από ένα χρόνο και που στηρίζουν τα συστήματα υγειονομικής περίθαλψης της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σε αυτές τις αξίες που αναφέρονται στην απόφαση των Υπουργών περιλαμβάνεται η ισότητα, η καθολικότητα, η ίση πρόσβαση στις υπηρεσίες υγείας για όλους –και βεβαίως για τα παιδιά– ασχέτως της οικονομικής τους κατάστασης. Θα ληφθούν δε υπόψη σε όλες τις σχετικές πρωτοβουλίες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Βεβαίως, η παροχή υπηρεσιών υγείας είναι αρμοδιότητα των κρατών μελών, η Επιτροπή θα στηρίζει όμως τα κράτη μέλη σ' αυτή την προσπάθεια, αλλά και στις δικές μας πρωτοβουλίες –όπου και όποιες αφορούν τον τομέα της υγείας– θα λαμβάνονται υπόψη αυτές οι αρχές.

Πιστεύουμε ότι όλα αυτά θα αποτελούν ένα χρήσιμο σημείο αναφοράς για κάθε κοινοτική δράση στον τομέα της υγείας.

Μαρία Παναγιωτοπούλου-Κασσιώτου (PPE-DE). – Κύριε Πρόεδρε, ιδιαίτερα για τα παιδιά, επειδή είναι υπό συζήτηση η στρατηγική για τα δικαιώματα των παιδιών, και στον τομέα της υγείας η αρμόδια επιτροπή δεν γνωμοδοτεί, θα ήθελα να ρωτήσω αν προβλέπεται να θεσπισθούν πανευρωπαϊκά ορισμένες εξετάσεις, σε τακτά χρονικά διαστήματα, ώστε να εξασφαλισθεί το επίπεδο υγείας και η πρόωμη διάγνωση των ασθενειών.

Μάρκος Κυπριανού, μέλος της Επιτροπής. – Κύριε Πρόεδρε, εννοείται ότι είναι αρμοδιότητα των κρατών μελών, αλλά μέσα στις διάφορες στρατηγικές που θα υιοθετηθούν και στο πλαίσιο ανταλλαγής των βέλτιστων πρακτικών σε διάφορους τομείς, βεβαίως θα συζητείται και το θέμα ποιος είναι ο καλύτερος τρόπος πρόληψης και σαφώς η έγκαιρη εξέταση είναι ένας σημαντικός τρόπος πρόληψης. Αλλά αυτό υπολογίζουμε ότι θα αντιμετωπίζεται σε κάθε τομέα χωριστά. Δεν αναμένω να υπάρχει μια οριζόντια πρόνοια ειδικά για τα παιδιά, αλλά σε κάθε τομέα της υγείας, σε κάθε πρόβλημα υγείας που μπορεί να αποφευχθεί, η στρατηγική και η πρωτοβουλία θα κάνει ιδιαίτερη αναφορά στα παιδιά και την πρόληψη.

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, αναφερθήκατε στον αλκοολισμό. Στην Αυστρία εμφανίστηκε στους νέους ένα σπάνιο –ή όχι και τόσο σπάνιο– φαινόμενο, συγκεκριμένα το να πίνει κανείς στο μικρότερο δυνατό χρονικό διάστημα τόσο πολύ ώστε να πέφτει αναισθητός. Με βάση την πείρα σας, πρόκειται για ένα αποκλειστικά αυστριακό φαινόμενο ή για μια γενική τάση σε ολόκληρη την Ευρώπη; Εάν είναι ευρωπαϊκή τάση, έχετε ήδη στον νου σας κάποια μέτρα προκειμένου να αντιμετωπιστεί και να σταματήσει μακροπρόθεσμα μια τέτοια ακραία κατανάλωση οινοπνεύματος;

Μάρκος Κυπριανού, μέλος της Επιτροπής. – Κύριε Πρόεδρε, ναι, αυτό το πρόβλημα με την υπερβολική κατανάλωση οινοπνεύματος, αν και είχε αρχίσει σαν πρόβλημα στα βόρεια ή βόρειο-δυτικά κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αυτή τη στιγμή επεκτείνεται και στις νοτιότερες χώρες. Ξέρουμε ήδη ότι

αυτό το πρόβλημα το αντιμετωπίζει η Ισπανία και είχα την ευκαιρία να συζητήσω το θέμα συχνά με την Υπουργό Υγείας.

Αυτό το ζήτημα αντιμετωπίζεται στη στρατηγική για την καταπολέμηση των επιβλαβών συνεπειών από την υπερβολική κατανάλωση οινοπνεύματος, που υιοθετήθηκε πέρυσι και η οποία έχει υποστηριχθεί από τα κράτη μέλη. Αναμένουμε μάλιστα σχετικά και τη θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου γι' αυτό το θέμα, αλλά γενικότερα το ζήτημα των νέων και η αντιμετώπιση αυτής της μορφής υπερβολικής κατανάλωσης είναι μέσα στους κύριους στόχους της στρατηγικής. Όμως, σε ένα πολύ μεγάλο ποσοστό, και πρέπει πάλι να επαναλάβω κάτι που ανέφερα και προηγουμένως, η αρμοδιότητα ανήκει στα κράτη μέλη. Πιστεύουμε, όμως, ότι μέσα από την προσπάθεια ανταλλαγής βέλτιστων πρακτικών και τη μεταφορά εμπειρίας από το ένα κράτος μέλος σε άλλο, καθώς και τη συνεργασία με όλους τους εμπλεκόμενους φορείς, θα μπορέσουμε να επιτύχουμε θετικά αποτελέσματα. Γι' αυτό ακριβώς, την περασμένη εβδομάδα, είχαμε την πρώτη συνεδρίαση του Ευρωπαϊκού Φόρουμ για την Υγεία και το Οινόπνευμα και βεβαίως το πρόβλημα που ανέφερε το έντιμο μέλος ήταν στα ζητήματα με τα οποία θα ασχοληθεί το Ευρωπαϊκό Φόρουμ για την Υγεία και το Οινόπνευμα.

Paul Rübiger (PPE-DE). – (DE) Ο στόχος είναι να ζει κανείς για πολλά χρόνια και να είναι υγιής. Έχει η Επιτροπή κάποιες προτάσεις για το πώς μπορούν να χρησιμοποιηθούν τα υπάρχοντα κοινοτικά προγράμματα, όπως το 7ο πρόγραμμα πλαίσιο για την έρευνα ή το πρόγραμμα για την ανταγωνιστικότητα και την καινοτομία, για την επίτευξη αυτών των στόχων και ποια είναι τα σχέδια της Επιτροπής για το διάστημα μέχρι το 2013;

Μάρκος Κυπριανού, μέλος της Επιτροπής. – Κύριε Πρόεδρε, βεβαίως στον τομέα της υγείας γενικότερα, η βασική στρατηγική της Ευρωπαϊκής Επιτροπής γι' αυτή την περίοδο είναι η πρόληψη. Γι' αυτό ακριβώς επικεντρωνόμαστε σε πολλές προσπάθειες που ασχολούνται με τις αρνητικές επιδράσεις στον τομέα της υγείας –το ανέφερα και προηγουμένως– όπως το αλκοόλ, το κάπνισμα, η παχυσαρκία, η ψυχική υγεία και όλα αυτά τα ζητήματα. Όμως, και αυτό θα είναι μέρος της στρατηγικής, η προσέγγιση θα αφορά όλες τις ευρωπαϊκές πολιτικές σε όλους τους τομείς και, κυρίως, τον τομέα της έρευνας που έχετε αναφέρει, αλλά και άλλους τομείς της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως π.χ. αυτούς της γεωργίας, των μεταφορών, της περιφερειακής πολιτικής.

Ειδικά στον τομέα της έρευνας έχουμε πολύ στενή συνεργασία με το συνάδελφό μου και ένα πολύ μεγάλο τμήμα αφιερώνεται στην έρευνα για την υγεία. Αναφέρω ενδεικτικά την έρευνα για τον καρκίνο, την έρευνα για τη γρίπη των πτηνών καθώς και για άλλους τομείς της υγείας, και τούτο διότι θεωρούμε ότι αποτελεί μια από τις βασικές προτεραιότητες και αυτό αναγνωρίζεται και στο 7ο χρηματοδοτικό πρωτόκολλο.

Πρόεδρος. – Ερώτηση αριθ.56 του κ. **Marc Tarabella** (H-0360/07)

Θέμα: Υπηρεσίες υγείας

Στις 20 Απριλίου 2007, η Επιτροπή παρουσίασε τα πορίσματα της δημοσκόπησης που ξεκίνησε τον Σεπτέμβριο του 2006 σχετικά με τις υπηρεσίες υγείας.

Δεδομένου ότι οι περισσότεροι από τους ερωτηθέντες απάντησαν ότι είναι «υπέρ μιας κοινοτικής δράσης στον τομέα της υγείας», μπορεί η Επιτροπή να παρουσιάσει τους πρώτους προσανατολισμούς της συνέχειας που σκοπεύει να δώσει; ιδιαίτερα, τι προτίθεται να πράξει για την καλύτερη ενημέρωση των ασθενών, ώστε να έχουν τη δυνατότητα συνειδητής επιλογής, επίσης πώς θα υπάρχει μεγαλύτερη σαφήνεια ως προς τις ενέργειες στις οποίες πρέπει να προβαίνουν οι ασθενείς, οι οποίοι επιθυμούν να νοσηλευτούν σε άλλο κράτος μέλος, καθώς και τις σχετικές προθεσμίες και, τέλος, ποιο δικαίωμα προσφυγής προτίθεται να προτείνει για τις περιπτώσεις όπου οι εθνικές αρχές αρνούνται να χορηγήσουν την απαιτούμενη προέγκριση;

Μάρκος Κυπριανού, μέλος της Επιτροπής. – (EN) Όσον αφορά αυτές τις υπηρεσίες υγείας, όπως είπα νωρίτερα, είχαμε την ευκαιρία να το συζητήσουμε αυτόν τον Μάιο κατά τη διάρκεια της συζήτησης για την έκθεση της κ. Vergnaud, η οποία ήταν πολύ χρήσιμη σε μας. Μπορώ να ενημερώσω το Κοινοβούλιο ότι βρισκόμαστε τώρα στη διαδικασία εκπόνησης μιας πρότασης. Μετά από ορισμένες υπουργικές συζητήσεις αυτή εγκρίθηκε από τους υπουργούς υγείας στο τελευταίο Συμβούλιο, το οποίο εξέφρασε την προσδοκία του να υποβάλει η Επιτροπή την πρόταση με ακριβώς τον ίδιο τρόπο όπως το Κοινοβούλιο. Συνεπώς αναμένουμε να το πράξουμε αυτό το συντομότερο δυνατόν, σαφώς πριν από τα τέλη του έτους.

Διεξήγαμε στο παρελθόν ευρεία δημόσια διαβούλευση και η έκβαση αυτής θα ληφθεί επίσης υπόψη, αλλά το βασικό αποτέλεσμα είναι ότι υπάρχει προστιθέμενη αξία για πρωτοβουλία σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Σημαντικό τμήμα αυτής θα είναι ασφαλώς το θέμα της ενημέρωσης, και θα θέλαμε αυτό να γίνει με τον ποιο ακριβή και αντικειμενικό τρόπο. Η πρόθεση μας είναι η εξεύρεση λύσης η οποία θα προσθέτει πραγματική αξία για ασθενείς, επαγγελματίες υγείας και παρόχους υγειονομικής περίθαλψης, χωρίς να δημιουργεί νέους γραφειοκρατικούς φραγμούς, και θα σέβεται την αρχή της επικουρικότητας. Θα διασφαλίσουμε συνοχή μεταξύ των προτάσεων για τις υγειονομικές υπηρεσίες και τις συνεχιζόμενες παράλληλες πρωτοβουλίες της Επιτροπής για κοινωνικές υπηρεσίες γενικού συμφέροντος, το ευρύτερο θέμα υπηρεσιών γενικού συμφέροντος, και τον συνεχιζόμενο εκσυγχρονισμό και απλούστευση των κανονισμών σχετικά με τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης.

Όπως είπα νωρίτερα, η ενημέρωση των πολιτών αποτελεί σημαντικό τμήμα, συνεπώς θα καταβληθούν προσπάθειες πρόσβασης στην ενημέρωση· ορισμένες έχουν ήδη καταβληθεί και έχουν υλοποιηθεί με έναν προσφάτως δημιουργηθέντα ιστότοπο για την κάλυψη του κόστους της υγειονομικής περίθαλψης στο εξωτερικό. Αυτός ο ιστότοπος, ο οποίος είναι ήδη διαθέσιμος στα Γαλλικά, τα Αγγλικά και τα Γερμανικά, θα είναι διαθέσιμος σε όλες τις επίσημες γλώσσες πολύ σύντομα.

Θα ενημερώσουμε ασφαλώς το Κοινοβούλιο για τις επικείμενες προτάσεις μόλις οριστικοποιηθούν στο πλαίσιο της Επιτροπής, μπορώ όμως να περιγράψω τα κύρια θέματα που θα εξετάσουν οι προτάσεις: βελτίωση της ενημέρωσης των ασθενών, ιδίως όσον αφορά τη διασυνοριακή υγειονομική περίθαλψη· το θέμα της γενικής ποιότητας και ασφάλειας των υγειονομικών υπηρεσιών· τα δικαιώματα αποζημίωσης των ασθενών όταν υφίστανται ζημιά· σεβασμός της ιδιωτικότητας· διαδικαστικές εγγυήσεις για ασθενείς σε σχέση με τη διασυνοριακή υγειονομική περίθαλψη· συλλογή δεδομένων για τις διασυνοριακές υπηρεσίες υγείας· και στήριξη της ευρωπαϊκής συνεργασίας για θέματα όπως τα ευρωπαϊκά δίκτυα αναφοράς, η εκπόνηση κατευθυντήριων γραμμών για την ποιότητα και την ασφάλεια ή η ανάπτυξη συγκρίσιμων δεδομένων και δεικτών.

Marc Tarabella (PSE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, θέλω να ξέρω αν η Επιτροπή έχει ετήσια στατιστικά στοιχεία που να δείχνουν τον αριθμό των πολιτών ανά κράτος μέλος, που επιθυμούν να έχουν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη σε άλλο κράτος μέλος και, αν ναι, για ποιους κατά βάση λόγους. Σε περίπτωση που δεν υπάρχουν τέτοια στατιστικά στοιχεία, έχει η Επιτροπή τον αριθμό των καταγγελιών που ενδεχομένως έχουν υποβάλει πολίτες ενός κράτους μέλους, οι οποίοι αντιμετώπισαν άρνηση έγκρισης να λάβουν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη σε άλλο κράτος μέλος;

Μάρκος Κυπριανού, μέλος της Επιτροπής. – (EN) Ένα από τα προβλήματα είναι ότι δεν έχουμε επαρκή στατιστικά στοιχεία σχετικά με αυτό το θέμα. Γνωρίζουμε όμως από τα στοιχεία που έχουμε ενώπιόν μας ότι είναι τουλάχιστον το 1% της υγειονομικής περίθαλψης, συνεπώς αυτό θα αυξήσει τις προσδοκίες. Ο κύριος λόγος έως τώρα είναι το θέμα της έλλειψης ενημέρωσης. Οι άνθρωποι δεν γνωρίζουν ότι έχουν αυτό το δικαίωμα, και όσο το συνειδητοποιούν αυτό τόσο περισσότερο θα αναζητούν θεραπεία στο εξωτερικό. Αυτή είναι μια ευκαιρία για μας να προβούμε σε νομοθετικές ρυθμίσεις πριν αυτό το θέμα πάρει διαστάσεις, πριν να είναι πολύ αργά.

Φοβάμαι ότι δεν έχω ενδεικτικά στοιχεία για τις καταγγελίες ατόμων στα οποία δεν έχει χορηγηθεί έγκριση. Όπως γνωρίζετε, είχαμε περιπτώσεις στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο όπου οι πολίτες δυσαρεστημένοι από μια αρνητική απόφαση αλλά, ταυτόχρονα, η έλλειψη γνώσης των ασθενών ότι μπορούν να προσφύγουν σε ευρωπαϊκό επίπεδο δεν μας δίνει ούτε ακριβή ούτε σαφή εικόνα. Γι' αυτόν τον λόγο, όταν απαντούσα την ερώτησή σας νωρίτερα, είχα ενώπιόν μου μόνο τη συλλογή δεδομένων και τη διασυνοριακή υπηρεσία υγείας η οποία θα είναι μια από τις προτεραιότητες της επικείμενης πρωτοβουλίας.

Πρόεδρος. – Οι ερωτήσεις στις οποίες δεν δόθηκε απάντηση ελλείψει χρόνου θα λάβουν γραπτές απαντήσεις (βλ. Παράρτημα).

Η Ώρα των Ερωτήσεων έληξε.

(Η συνεδρίαση διακόπτεται στις 19.40 και συνεχίζεται στις 21.00)

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. MAURO*Αντιπροέδρου***17. Ειδικά προβλήματα στη μεταφορά και εφαρμογή της νομοθεσίας για τις δημόσιες συμβάσεις και η σχέση της με την Ατζέντα της Λισαβόνας (συζήτηση)**

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τη συζήτηση της έκθεσης (A6-0226/2007) της κ. McCarthy, εξ ονόματος της Επιτροπής Εσωτερικής Αγοράς και Προστασίας των Καταναλωτών, σχετικά με ειδικά προβλήματα στη μεταφορά και εφαρμογή της νομοθεσίας για τις δημόσιες συμβάσεις και τη σχέση της με την ατζέντα της Λισαβόνας (2006/2084(INI)).

Arlene McCarthy (PSE), εισηγήτρια. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, θέλω καταρχάς να ευχαριστήσω τους συντονιστές της Επιτροπής Εσωτερικής Αγοράς και Προστασίας των Καταναλωτών για τη στήριξη του έργου μου ως προέδρου για την παρουσίαση της πρώτης λεπτομερούς εργασίας που ανέλαβε η Επιτροπή για τη μεταφορά και την εφαρμογή της νομοθεσίας για την εσωτερική αγορά, στην προκειμένη περίπτωση την εξέταση της αποτελεσματικότητας της νομοθεσίας περί δημοσίων συμβάσεων.

Η έκθεση αποτελεί το επιστέγασμα μηνών εκτεταμένης έρευνας και άτυπων διαβουλεύσεων με τα κράτη μέλη, επαγγελματίες και ειδικούς του τομέα των δημοσίων συμβάσεων, και το προσωπικό της Επιτροπής. Είχε σημαντική στήριξη από το προσωπικό της γραμματείας της Επιτροπής Εσωτερικής Αγοράς, στο οποίο εκφράζω επίσης τις ευχαριστίες μου.

Διεξήγαμε ένα εργαστήριο για έρευνα στον τομέα των βέλτιστων πρακτικών, δίνοντας έμφαση στις δημόσιες συμβάσεις και επιδεικνύοντας τη δέσμευση του Κοινοβουλίου για τη βελτίωση του ρυθμιστικού πλαισίου βελτιώνοντας παράλληλα την εμπειρία των επιχειρήσεων όσον αφορά την κοινοτική νομοθεσία και επιδεικνύοντας τα οφέλη για τον πολίτη.

Γιατί αποφασίσαμε να εξετάσουμε τη νομοθεσία περί δημοσίων συμβάσεων; Μια σειρά αρνητικών δημοσιογραφικών άρθρων από το 2003 έως το 2006 έμοιαζε να υπαινίσσεται ότι η εσωτερική αγορά σημείωνε αποτυχία λόγω έλλειψης σεβασμού των κοινοτικών κανόνων περί συμβάσεων, ιδίως των κανόνων για τη μη διακριτική μεταχείριση λόγω ιθαγένειας. Εκφράστηκαν επίσης ανησυχίες για αύξηση του αριθμού παράνομων άμεσων αναθέσεων. Η αγορά δημοσίων συμβάσεων, η οποία εκτιμάται ότι ανέρχεται περίπου στο 16% του ΑΕγχΠ της ΕΕ και σε αξία περίπου 1,7 τρισεκατομμυρίων ευρώ, είναι σαφώς τεράστιας οικονομικής σημασίας για την ανάπτυξη και τη δημιουργία θέσεων εργασίας σε ολόκληρη την ΕΕ. Ένας ολοένα αυξανόμενος όγκος των δημοσίων συμβάσεων διεκπεραιώνεται από τις τοπικές αρχές μας οι οποίες προσφέρουν δυνατότητες για περισσότερες θέσεις εργασίας σε τοπικό επίπεδο, ιδίως για τις ΜΜΕ.

Η ανάλυσή μας μάς οδήγησε στην άποψη ότι υπάρχουν, πράγματι, αρκετά προβλήματα σε σχέση με την ορθή εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας περί δημοσίων συμβάσεων, συμπεριλαμβανομένων περιπτώσεων διασυνοριακών διακρίσεων. Σημαντικός αριθμός υποθέσεων παραβίασης της Επιτροπής αφορούν θέματα δημοσίων συμβάσεων, και θα μπορούσαμε να είχαμε εκπονήσει έκθεση η οποία να κατονομάζει και να αμαυρώνει κακές πρακτικές ή να κατονομάζει τα κράτη μέλη, πέντε εκ των οποίων εξακολουθούν να μην έχουν, το 2007, εφαρμόσει τις οδηγίες για τις δημόσιες συμβάσεις. Εάν το πράτταμε αυτό θα εξασφαλίσαμε θέση βασικής είδησης στα μέσα ενημέρωσης.

Πιστεύουμε, ωστόσο, ότι, συνολικά, το άνοιγμα της αγοράς δημοσίων συμβάσεων σε ολόκληρη την ΕΕ συμβάλλει θετικά στην υγεία της εσωτερικής αγοράς και βοηθά την ΕΕ να εκπληρώσει τους στόχους της Λισαβόνας. Συνεπώς, επιλέξαμε αντιθέτως να εστιάσουμε με εποικοδομητικό τρόπο σε δράσεις που θα βελτιώναν τις επιδόσεις των κρατών μελών όσον αφορά την αντιμετώπιση επίμονων –και, μάλιστα, αναδυόμενων– προβλημάτων μεταφοράς και εφαρμογής.

Η έκθεση συνιστά συνεπώς η Επιτροπή να προτείνει ένα σχέδιο δράσης το οποίο θα παροτρύνει σθεναρά τα κράτη μέλη να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα. Ζητούμε συνεργατικές πρακτικές μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής, συμπεριλαμβανομένης της άτυπης ανταλλαγής πληροφοριών σε πρώιμο στάδιο. Τονίζουμε τον ρόλο της άτυπης επίλυσης των διαφορών, παράλληλα με τη λήψη διορθωτικών μέτρων. Ζητούμε από την Επιτροπή να δημοσιεύσει κατευθυντήριες γραμμές για την εφαρμογή κοινωνικών κριτηρίων, μόλις ολοκληρωθεί η μελέτη της στον εν λόγω τομέα, και επιθυμούμε να δούμε περισσότερη ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων με, επί παραδείγματι, συστηματική κατάρτιση των επαγγελματιών στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων και συντονισμό του έργου των ευρωπαϊκών δικτύων για την ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών. Συνιστούμε

έγκριση όλων των προαιρετικών στοιχείων της νέας οδηγίας, όπως ηλεκτρονικές δημοπρασίες, και επιθυμούμε να συσταθούν εθνικοί συμβουλευτικοί φορείς για την παροχή βοήθειας στις αναθέτουσες αρχές καθώς και στους συμμετέχοντες σε διαγωνισμό.

Αναγνωρίζουμε ότι η Επιτροπή χρειάζεται επαρκείς ανθρώπινους πόρους σε αυτόν τον τομέα για την αντιμετώπιση των προβλημάτων, και ζητούμε επίσης καλύτερη συλλογή των δεδομένων στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων, ο οποίος γνωρίζουμε ότι είναι ένας πολύ δύσκολος τομέας λόγω του καθαρού εμπλεκόμενου όγκου και των ποικίλων εθνικών λογιστικών συστημάτων. Επιθυμούμε πολιτική δέσμευση από τα κράτη μέλη, ιδίως, με στόχο την επίτευξη της ορθής μεταφοράς και εφαρμογής της παρούσας νομοθεσίας.

Ένα τρέχον ακανθώδες θέμα είναι η παροχή εσωτερικών υπηρεσιών και η εφαρμοσιμότητα κανόνων για τις δημόσιες συμβάσεις σε συμπράξεις μεικτής συμμετοχής του δημοσίου. Η επιτροπή αποφάσισε ότι δεν υπάρχει επί του παρόντος επαρκής νομολογία του ΔΕΚ μετά την υπόθεση Teckal ώστε να παρέχεται νομική σαφήνεια σχετικά με το τι θα πρέπει να πράξουν οι αρχές. Εντούτοις, προτρέπουμε την Επιτροπή να συνεχίσει το έργο της σε αυτόν τον τομέα για την επίλυση των θεμάτων και την εξασφάλιση νομικής σαφήνειας. Υπενθυμίζω στους συναδέλφους ότι εγκρίναμε πρόσφατα την έκθεση της κ. Weiler, η οποία κάνει πολύ καλές συστάσεις σχετικά με τις συμπράξεις εντός του δημοσίου τομέα.

Τέλος, υπάρχει σαφής σχέση μεταξύ της παρούσας έκθεσης και του μέλλοντος της ενιαίας αγοράς. Πράγματι, η Επιτροπή αναμένεται να υποβάλει εκ νέου έκθεση σχετικά με τη μελλοντική πολιτική το φθινόπωρο.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους τους συναδέλφους για τη συμβολή τους στην παρούσα συζήτηση και όλους όσους έχουν συνεισφέρει στο εργαστήριό μας και με πολλούς άλλους τρόπους. Ευελπιστώ σε ισχυρή στήριξη από την Επιτροπή για μια, πιστεύω θετική και ρεαλιστική έκθεση για τη βελτίωση αυτού του σημαντικού τομέα της εσωτερικής αγοράς.

Charlie McCreevy, μέλος της Επιτροπής. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, όπως γνωρίζετε, η Επιτροπή μελετά επί του παρόντος το μέλλον της ενιαίας αγοράς. Αυτό το φθινόπωρο, ελπίζουμε να προβάλλουμε τις ιδέες μας σχετικά με το που πρέπει να εστιαστεί η προσοχή της πολιτικής της ενιαίας αγοράς τα επόμενα χρόνια.

Ένα μείζον στοιχείο της ανάλυσής μας αφορά το ζήτημα του πως να διασφαλιστεί καλύτερα ότι το κοινοτικό δίκαιο εφαρμόζεται δεόντως επί τόπου. Χαιρετίζω το γεγονός ότι αφιερώνετε μια έκθεση σε αυτό το θέμα, η οποία είναι ιδιαίτερα επικεντρωμένη στις δημόσιες συμβάσεις, και επαινώ την εισηγήτριά σας κ. McCarthy για την πρωτοβουλία.

Ως βασική σύσταση, η έκθεση προτείνει τη δημιουργία εθνικών συμβουλευτικών φορέων για την παροχή βοήθειας τόσο προς τις αναθέτουσες αρχές όσο και προς τους συμμετέχοντες στους διαγωνισμούς. Ένα τέτοιο σημείο επαφής σε εθνικό επίπεδο θα μπορούσε να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στη διασφάλιση της ορθής εφαρμογής των κανόνων περί δημοσίων συμβάσεων. Η αμεσότερη παροχή συμβουλών σχετικά με τις δημόσιες συμβάσεις στις πολυάριθμες αναθέτουσες αρχές και τους μεμονωμένους συμμετέχοντες στους διαγωνισμούς, μέσω ενός εθνικού φορέα, αποτελεί καλή ιδέα. Η Επιτροπή είναι έτοιμη να συνεργαστεί με τέτοια εθνικά σημεία επαφής και να απαντήσει σε οποιαδήποτε ερώτηση ενδεχομένως έχουν.

Τα κράτη μέλη θα πρέπει να ακολουθήσουν τις συστάσεις στο πλαίσιο της έκθεσης και, επί παραδείγματι, να συστήσουν έναν εθνικό συμβουλευτικό φορέα. Ορισμένα κράτη μέλη βρίσκονται επί του παρόντος στη διαδικασία δημιουργία σημείων επαφής, ή κέντρων εσωτερικής αγοράς, τα οποία θα μπορούσαν να βοηθήσουν εταιρείες και πολίτες στο πλαίσιο του SOLVIT, της ελεύθερης κυκλοφορίας αγαθών, ή της οδηγίας για τις υπηρεσίες. Χαιρετίζω τέτοιες πρωτοβουλίες και ελπίζω ότι τέτοιοι εθνικοί φορείς θα επεκτείνουν τη δραστηριότητά τους σε όλους τους τομείς της εσωτερικής αγοράς, συμπεριλαμβανομένων των δημοσίων συμβάσεων.

Επιθυμούμε επίσης να σας διαβεβαιώσουμε ότι η Επιτροπή χρησιμοποιεί όλα τα διαθέσιμα μέσα προκειμένου να διασφαλίσει την όσο το δυνατόν ταχύτερη εφαρμογή των οδηγιών του 2004 για τις συμβάσεις σε αυτά τα κράτη μέλη που εξακολουθούν να υστερούν. Με λυπεί το γεγονός ότι οι προσπάθειές μας για την παροχή κάθε δυνατής συμβουλής και βοήθειας δεν μπόρεσε να αποτρέψει το γεγονός ότι χρειάστηκε να κινηθούμε νομικά κατά αρκετών κρατών μελών λόγω μη ολοκλήρωσης της διαδικασίας μεταφοράς τους. Εντούτοις, δεν έχουμε την πολυτέλεια να απολέσουμε χρόνο προκειμένου

να δημιουργήσουμε ίσους όρους ανταγωνισμού μεταξύ των συμμετεχόντων σε διαγωνισμούς σε ολόκληρη την Ευρώπη.

Εν κατακλείδι, επιτρέψτε μου να υπογραμμίσω ότι χρειαζόμαστε τη δέσμευση των κρατών μελών στον αγώνα των δημόσιων συμβάσεων εάν επιθυμούμε να σημειώσουμε πρόοδο στον τομέα της ορθής μεταφοράς και εφαρμογής. Οι υποθέσεις δημοσίων συμβάσεων εξακολουθούν να αποτελούν ένα πολύ μεγάλο ποσοστό των περιπτώσεων επί παραβάσει κατά των κρατών μελών. Αυτό αποβαίνει εις βάρος του δίκαιου ανταγωνισμού μεταξύ των συμμετεχόντων σε διαγωνισμούς. Είναι επίσης εις βάρος των δημοσίων οικονομικών, και συνεπώς των φορολογουμένων. Η έκθεσή σας υπογραμμίζει την ανάγκη βελτίωσης, και ευχαριστώ το Κοινοβούλιο για τη στήριξή σας.

Charlotte Cederschiöld, *εξ ονόματος της Ομάδας PPE-DE*. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, πρώτα από όλα εκφράζω τις θερμές μου ευχαριστίες στην εισηγήτρια, κ. McCarthy, για μια εξαιρετική έκθεση.

Τελευταία, έχω παρατηρήσει μια τάση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο την οποία, ως Ευρωπαία, θεωρώ ανησυχητική: την αποδυνάμωση του σεβασμού προς τις αποφάσεις του ΔΕΚ. Το ΔΕΚ δεν λαμβάνει υπόψη του εθνικούς παράγοντες στις αποφάσεις του: λαμβάνει υπόψη τα συμφέροντα της Ένωσης και των πολιτών της. Επιπλέον, αποτελεί μια από τις βάσεις της Συνθήκης ότι η νομολογία του ΔΕΚ είναι εφαρμοστέα σε κάθε κράτος μέλος. Ο ρόλος μας στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είναι κυρίως νομοθετικός. Κατά την εκπλήρωση του καθήκοντός μας είναι ζωτικής σημασίας για μας να χρησιμοποιούμε την ευρωπαϊκή προσέγγιση του ΔΕΚ ως μαγνήτη, αντί να αντιμετωπίζουμε το ΔΕΚ ως εχθρό – άποψη η οποία δεν είναι τόσο σπάνια στις ημέρες μας, δυστυχώς.

Η νομοθεσία περί δημοσίων συμβάσεων εξακολουθεί να πάσχει από αρκετές αρχικές δυσχέρειες. Πολλά από τα προβλήματα προκαλούνται από την έλλειψη, ή λόγω δυσκολιών όσον αφορά την εθνική εφαρμογή. Πρέπει πάντα να είναι ο στόχος μας, και στόχος των κρατών μελών, να καθιστούμε τη νομοθεσία όσο το δυνατόν πιο κατανοητή και προσαρμόσιμη στις πραγματικές ανάγκες. Οι ΜΜΕ θα πρέπει να μπορούν να συμμετάσχουν πράγματι στη διασυνοριακή αγορά, όχι μόνο στη θεωρία.

Πρέπει να καταστήσουμε λειτουργικό το πλαίσιο των συμπράξεων δημόσιου-ιδιωτικού τομέα και να δημιουργήσουμε νομική ασφάλεια για εταιρείες καθώς και για δημόσιες αρχές, και να εξακριβώσουμε ότι όλα λειτουργούν σύμφωνα με τη νομοθεσία της ΕΕ χωρίς την επιβολή περιττής γραφειοκρατίας. Είναι καθήκον μας να διασφαλίσουμε ότι τα τοπικά και εθνικά συμφέροντα δεν θα επισκιάσουν τον ευρωπαϊκό στόχο μας, ο οποίος είναι, και θα πρέπει να είναι, το καλύτερο αποτέλεσμα για όλους τους ευρωπαίους πολίτες και επιχειρηματίες.

Θα τελειώσω εκφράζοντας εμπιστοσύνη στην Επιτροπή και στη μελλοντική καλή μας συνεργασία.

Manuel Medina Ortega, *εξ ονόματος της Ομάδας PSE*. – (ES) Κύριε Πρόεδρε, θέλω να αρχίσω συγχαίροντας την κ. McCarthy για την εξαιρετική έκθεσή της, αλλά πιστεύω ότι αυτή είναι μια καλή ευκαιρία να πούμε μερικά ξεκάθαρα πράγματα που οι άνθρωποι έξω από αυτή την Αίθουσα, οι συνηθισμένοι πολίτες, μπορούν να καταλάβουν.

Έχω μία συγκεκριμένη επαγγελματική πρακτική εμπειρία σε αυτό το πεδίο και πρέπει να επισημάνω ότι οι δημόσιες συμβάσεις είναι το μέτρο σύγκρισης στην καταπολέμηση της διαφθοράς. Η διαφάνεια και το επίπεδο καλής διακυβέρνησης των δημόσιων διοικήσεων μετρώνται σύμφωνα με το επίπεδο λειτουργίας των νομικών κανόνων και της εφαρμογής τους από τα θεσμικά όργανα.

Θέλω να συγχαρώ την Επιτροπή για το έργο που έχει επιτελέσει σχετικά με την εφαρμογή αυτών των νομικών κανόνων, και να αναγνωρίσω τη σωστή εφαρμογή τους από το Δικαστήριο. Όπως επεσήμανε η εισηγήτρια, δεν μπορούμε να δεχτούμε την παρούσα κατάσταση, καθώς υπάρχουν πολλοί κανονισμοί της Ευρωπαϊκής Ένωσης που δεν έχουν ενσωματωθεί ακόμη στις εθνικές νομοθεσίες και υπάρχουν δυστυχώς πολλές ακόμη δημόσιες διοικήσεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση που δεν εφαρμόζουν σωστά την κοινοτική νομοθεσία.

Πιστεύω ότι αυτή είναι η κατάλληλη στιγμή –όπως προτείνει η εισηγήτρια– να παρουσιάσει η Επιτροπή ένα μεγάλο σχέδιο δράσης που θα αποσκοπεί, αφενός, στη συμμόρφωση με την κοινοτική νομοθεσία και στη βελτίωσή της και, μέσω της συνεργασίας με τα κράτη, που είναι υπεύθυνα για την εφαρμογή αυτής της νομοθεσίας, στην επίτευξη αποτελεσματικής εφαρμογής σε όλα τα επίπεδα διοίκησης, διότι, μολονότι μερικές χώρες μπορεί να μην έχουν διαφθορά, θα έλεγα ότι αυτός είναι ο μεγαλύτερος κίνδυνος τόσο για τη λειτουργία των διοικήσεων όσο και για τη λειτουργία της δημοκρατίας μας.

Θέλω να ευχαριστήσω για άλλη μια φορά την κ. McCarthy. Πιστεύω ότι θα είμαστε σε θέση να υιοθετήσουμε αυτή την έκθεση αύριο με μεγάλη πλειοψηφία.

Heide Rühle, εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να ευχαριστήσω κι εγώ την κ. McCarthy για την εξαιρετική έκθεσή της. Πιστεύω κι εγώ ότι είναι απολύτως απαραίτητο να εξασφαλίσουμε τη μεταφορά των οδηγιών στην πράξη. Εάν η νομοθεσία παρουσιάζει ελλείμματα, μπορεί να προκύψουν έλλειψη νομικής ασφάλειας και στρεβλώσεις του ανταγωνισμού, και αυτό είναι κάτι που πρέπει να το εμποδίσουμε.

Δυστυχώς η παρούσα έκθεση αποκαλύπτει ότι μέχρι σήμερα μόνο 20 από τα 27 κράτη μέλη μετέφεραν τις νέες οδηγίες, παρά το γεγονός ότι η προθεσμία γι' αυτό έληξε στις 31 Ιανουαρίου 2006. Οι συχνότεροι λόγοι ελλιπούς μεταφοράς που αναφέρθηκαν, είναι η έλλειψη εθνικής νομικής εμπειρογνομosύνης ή ανθρώπινων πόρων και η έλλειψη πολιτικής βούλησης στα κράτη μέλη. Αυτά πρέπει λοιπόν να αντιμετωπίσουμε, και θεωρώ ότι οι προτάσεις της κ. McCarthy είναι εξαιρετικές. Η επιτροπή προτείνει σχέδιο δράσης της Επιτροπής που θα ενθαρρύνει τα κράτη μέλη να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα μεταφοράς και εφαρμογής της υπάρχουσας και της μελλοντικής νομοθεσίας για τις δημόσιες συμβάσεις.

Ωστόσο εγώ θεωρώ επίσης σημαντικό το ότι η επιτροπή επανέλαβε πως σε ορισμένους τομείς υπάρχει βέλτιστη πρακτική και πρέπει να γίνει η σχετική ανταλλαγή. Τα κράτη μέλη πρέπει να ανταλλάσσουν ενεργά γνώσεις και καλές πρακτικές σχετικά με τη μεταφορά στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων και να βελτιώσουν τη συνεργασία τους με την Επιτροπή στον εν λόγω τομέα. Η επιτροπή ενθαρρύνει κατηγορηματικά τα κράτη μέλη να συντονίσουν και να απλουστεύσουν τις τεχνικές των ηλεκτρονικών αγορών και να διευκολύνουν την πρόσβαση σε τέτοιες προμήθειες και επικροτεί το εγχειρίδιο της Επιτροπής για την εφαρμογή περιβαλλοντικών κριτηρίων. Επίσης, ζητεί την έκδοση κατευθυντηρίων γραμμών για την εφαρμογή κοινωνικών κριτηρίων, που θα βοηθούσε επίσης στην πρόληψη της έλλειψης νομικής ασφάλειας.

Υπάρχει άλλος ένας τομέας που πρέπει να αναφερθεί σε σχέση με την έλλειψη νομικής ασφάλειας, συγκεκριμένα το ανεπίλυτο πρόβλημα της δημόσιας συνεργασίας, που στη Γερμανία είναι γνωστό ως διακοινοτική συνεργασία. Οι τοπικές αρχές –και πρόκειται πραγματικά μόνο για τις τοπικές αρχές– προσφέρουν μαζί υπηρεσίες που αφορούν π.χ. παιδικούς σταθμούς, ύδρευση, αποχέτευση και απορρίμματα. Η συνεργασία αυτή είναι ένα μέσον για να ελεγχθεί η τάση μείωσης του πληθυσμού στις αγροτικές περιοχές.

Εγώ θεωρώ ότι αυτό το είδος διακοινοτικής συνεργασίας δεν ανήκει στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων και θα περίμενα να δοθούν επιτέλους κάποιες διευκρινίσεις από την Επιτροπή στον τομέα αυτόν. Για τον λόγο αυτόν, η Ομάδα των Πρασίνων θα αποσύρει την τροπολογία 12 και δεν θα τη θέσει αύριο σε ψηφοφορία.

Nils Lundgren, εξ ονόματος της Ομάδας IND/DEM. – (SV) Αυτή είναι, για πρώτη φορά, μια έκθεση για την οποία κάποιος από το κόμμα των Ευρωσκεπτικιστών, τη Λίστα του Ιουνίου, μπορεί να εκφράσει σημαντική εκτίμηση. Γι' αυτό ακριβώς το θέμα θα έπρεπε να μεριμνήσει δεόντως η Ευρωπαϊκή Ένωση, δηλαδή να διασφαλίσει –όπως θα πρέπει να κάνουμε σε κάθε περίπτωση– ότι θα επιτύχουμε φιλελεύθερες οικονομικές λύσεις στους τομείς στους οποίους επιλέξαμε την αγορά. Το σημείο εστίασης της έκθεσης είναι συνεπώς απολύτως ορθό.

Είναι άκρως σημαντικό τόσο για την ΕΕ όσο και για την Επιτροπή να διασφαλίσουν ότι ακολουθούνται τα συστήματα κανόνων και ότι απαγορεύονται πλήρως οι προσπάθειες να ευνοηθούν οι εγχώριοι πάροχοι εις βάρος των ξένων. Αυτό είναι προς όφελος των ανθρώπων τόσο ως καταναλωτών όσο και ως πολιτών.

Τι Ευρωσκεπτικιστής θα ήμουν όμως, εντούτοις, εάν δεν είχα ορισμένες αντιρρήσεις; Έχω δύο:

Πρώτον, πιστεύω ότι είναι λάθος να αρχίσουμε τώρα να ζητούμε τον διορισμό περισσότερου προσωπικού με ελεγκτικές αρμοδιότητες στην Επιτροπή. Στην Επιτροπή Ελέγχου του Προϋπολογισμού, στην οποία είμαι πρώτος αντιπρόεδρος, υιοθετούμε ακριβώς την αντίθετη προσέγγιση, επειδή αυτό που προέχει είναι να ζητήσουμε από τα κράτη μέλη και από τα ηγετικά πολιτικά στελέχη, συμπεριλαμβανομένων των υπουργών οικονομικών και των πρωθυπουργών, να είναι σε θέση να εγγυηθούν ότι συμμορφώνονται πράγματι προς τους κανόνες στους οποίους υπόκεινται οι χώρες όταν ανήκουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση

Δεύτερον, πρέπει να θυμόμαστε επίσης ότι οι χώρες δικαιούνται να προτιμούν άλλες λύσεις. Εάν μια χώρα δεν επιθυμεί την απορρύθμιση και επιθυμεί να έχει μια κρατική ταχυδρομική υπηρεσία ή κάποιον

άλλον οργανισμό υπό κρατικό έλεγχο, δικαιούται απολύτως να υιοθετήσει αυτή τη θέση και συνεπώς δεν υποχρεούται να ζητήσει συμβάσεις υπό τους εν λόγω όρους.

Andreas Schwab (PPE-DE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, θα ήθελα να ευχαριστήσω κι εγώ όλους τους συντονιστές και την εισηγήτρια για την καλή της εργασία σε αυτή την έκθεση. Υπάρχει συμφωνία σε όλες τις Ομάδες ότι η κατεύθυνση και το περιεχόμενο της έκθεσης είναι σωστά, πράγμα που φαίνεται και από το γεγονός ότι την ενέκρινε κατηγορηματικά και η Επιτροπή Εσωτερικής Αγοράς και Προστασίας των Καταναλωτών.

Καταρχήν πρέπει να επισημανθεί πως υπάρχουν διαφορές στην ΕΕ ως προς τη συνέπεια της μεταφοράς της νομοθεσίας για τις δημόσιες συμβάσεις από τα επιμέρους κράτη μέλη και ως εκ τούτου οι επανειλημμένοι ισχυρισμοί της Επιτροπής ότι υπάρχουν προβλήματα με τη νομοθεσία για τις δημόσιες συμβάσεις σε ορισμένα κράτη μέλη είναι ανυπόστατοι βάσει θεμελιωδών μακροοικονομικών κριτηρίων. Ωστόσο είναι ζωτικής σημασίας να βελτιώσουμε τη συγκέντρωση στοιχείων για τα προβλήματα που αφορούν τη νομοθεσία για τις δημόσιες συμβάσεις στα κράτη μέλη και ως εκ τούτου χαίρομαι διότι η έκθεση θίγει το σημείο αυτό και ζητεί από την Επιτροπή να διευρύνει τη βάση των στοιχείων που χρησιμοποιούνται για την αξιολόγηση των εθνικών νομοθεσιών για τις δημόσιες συμβάσεις.

Θα ήθελα να αναφερθώ τώρα σε μερικές τροπολογίες. Απορρίπτουμε τις περισσότερες από τις τροπολογίες που έχουν υποβληθεί. Επιδοκιμάζω την ανακοίνωση της κ. Rühle για την απόσυρση της τροπολογίας 12. Δεν διαφωνούμε με όλες τις τροπολογίες του κ. Lipietz ή της Επιτροπής Νομικών Θεμάτων, θεωρούμε όμως ότι θα αποδυνάμωναν την έκθεση που είναι γενικά ολοκληρωμένη.

Η έγκαιρη και σωστή μεταφορά και εφαρμογή της νομοθεσίας για τις δημόσιες συμβάσεις θα συνεισέφερε σημαντικά στην εκπλήρωση των στόχων των κοινοτικών προγραμμάτων για τη βελτίωση της νομοθεσίας και στην καλύτερη εφαρμογή της οδηγίας στην εσωτερική αγορά χάρη στη βελτιωμένη και συνεπέστερη μεταφορά της.

Ζητάμε από την Επιτροπή, ιδίως δε από το Συμβούλιο, να ασκήσουν πίεση στα κράτη μέλη να καταβάλουν προσπάθειες για να αυξηθεί το επίπεδο του επαγγελματισμού στις δημόσιες συμβάσεις και στην ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών προκειμένου να εξασφαλιστεί η ενιαία εφαρμογή αυτών των κανόνων παντού στην ΕΕ.

Για την τροπολογία της Ομάδας Συμμαχία των Φιλελευθέρων και Δημοκρατών για την Ευρώπη θα ήθελα να προσθέσω ότι ενώ προφανώς οι τοπικές αρχές επιδοκιμάζουν το γεγονός ότι θα έχουν συνεργασία χωρίς γραφειοκρατία, η νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου δεν παρέχει καμία σαφή κατευθυντήρια γραμμή για τις δυνατότητες διακοινοτικής συνεργασίας ή συμβάσεων μεταξύ τομέων του δημοσίου ούτε στην Ισπανία ούτε στο Τραχα. Επομένως, η Επιτροπή πρέπει να εξετάσει ποια περαιτέρω βήματα είναι αναγκαία στον εν λόγω τομέα.

Barbara Weiler (PSE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, κύριε Επίτροπε, θα ήθελα να ευχαριστήσω κι εγώ την πρόεδρο της επιτροπής μας για την εξαιρετική έκθεση που συμφωνεί με τις προηγούμενες εκθέσεις μας και περιλαμβάνει όλες μας τις προτάσεις. Αισθάνομαι ιδιαίτερα ευγνώμων διότι θεωρώ πως η έκθεση αυτή συμβαδίζει με την έκθεση για τις συμβάσεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα και αυτή είναι μία πολύ σωστή και επιβοηθητική προσέγγιση.

Θεωρώ θαυμάσιες τις προτάσεις της εισηγήτριας, που μας φέρνουν καταρχήν πιο κοντά στην υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς. Ωστόσο πρέπει να εξετάσουμε όλοι, και η κοινή γνώμη, τα σημεία που επικρίνει.

Το γεγονός ότι οι κύριοι λόγοι είναι «η έλλειψη εθνικής νομικής εμπειρογνομosύνης ή ανθρώπινων πόρων και η έλλειψη πολιτικής βούλησης στα κράτη μέλη» είναι πραγματικά κατακριτέο. Περιμένουμε σωστή συμπεριφορά από τις γείτονες χώρες, από την Ασία και την Αφρική, αλλά δεν εκπληρώνουμε οι ίδιοι τους στόχους μας. Δεν θέλω να περιορίσω την αγόρευσή μου σε κατηγορίες, όμως όλες οι δικαστικές διαδικασίες που γίνονται σε αυτό το πλαίσιο είναι ενοχλητικές, περιττές και δαπανηρές. Γι' αυτό, είναι σημαντικό να αναλάβουμε δράση στον τομέα αυτόν και να υποστηρίξουμε τις ενέργειες της Επιτροπής.

Θα ήθελα να επαναλάβω ότι είναι καλό πως δημοσιοποιούνται περισσότερο τα περιβαλλοντικά και τα κοινωνικά κριτήρια. Προξενεί μεγάλη έκπληξη το γεγονός ότι στα κράτη μέλη ειδικά οι ΜΜΕ –οι φορείς της οικονομικής μας δύναμης για καινοτομία– πολλές φορές δεν γνωρίζουν τις δυνατότητες που υπάρχουν και ότι συνήθως οι πολίτες στα κράτη μέλη μας πιστεύουν πως αρκεί να ασχοληθούν μόνο με τις φτηνότερες προσφορές και δεν χρειάζεται να λάβουν υπόψη άλλα κριτήρια.

Τελειώνοντας θα ήθελα να εκφράσω τις ευχαριστίες μου για την εποικοδομητική συνεργασία, που ήταν τόσο καλή, ώστε συνιστώ σε όλους εκείνους που υπέβαλαν τροπολογίες να τις αποσύρουν.

Graham Booth (IND/DEM). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να ζητήσω συγγνώμη από τους διερμηνείς, επειδή αυτό λειτουργεί πράγματι μόνο στα Αγγλικά.

Η μονόλεπτη ομιλία μου σήμερα πρέπει να ομολογήσω

μου στερεί τη δυνατότητα να σας απευθύνω έναν λόγο αντάξιο της ομιλίας του προέδρου Λίνκολν στο Gettysburg·

έτσι, για να αξιοποιήσω καλύτερα τον τόσο πολύτιμο ελάχιστο χρόνο,

απαριθμώ τα σημαντικά θέματα και τα παρουσιάζω ως ποίημα.

Ο Επίτροπος Verheugen λέει ότι οι κοινοτικοί κανονισμοί

Αντιστοιχούν σε αξία μισού τρισεκατομμυρίου για όλα τα κράτη της ΕΕ.

Αυτό ευνοεί τις μεγαλύτερες εταιρείες και πλήττει τις ΜΜΕ.

Οδηγίες σαν και αυτές θα τις γονατίσουν.

Μη ικανοποιημένη από τα επιτεύγματα, το τελικό όνειρο της κ. McCarthy

Ήταν η συγκεντρωτική αστυνόμευση των δημοσίων συμβάσεων.

Οι εθνικοί συμβουλευτικοί φορείς και ένας στόχος για την ανταλλαγή δεδομένων

Την πείθουν να συνεχίσει να σκάβει ενώ βρίσκεται ήδη σε λάκκο.

Εάν ο παράδεισος του σοσιαλισμού χρειάζεται κανόνες που πρέπει να επιβάλλουμε,

Θα φάω το καπέλο μου, και το παλτό μου, με ή χωρίς σάλτσα.

(Χειροκροτήματα από την Ομάδα IND/DEM)

Πρόεδρος. – Σας ευχαριστώ, κύριε Booth· ανεβάσατε το ποιητικό επίπεδο του Κοινοβουλίου.

Malcolm Harbour (PPE-DE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, φοβάμαι ότι δεν μπορώ να απαντήσω με τέτοιο ποιητικό τρόπο. Αυτό που θα ήθελα να πω είναι ότι, όταν λέω στον κ. Booth ότι αυτό το καθεστώς δημόσιων συμβάσεων θα πρέπει να παρουσιάζει τα μεγαλύτερα δυνατά πλεονεκτήματα για τις μικρές επιχειρήσεις σε ολόκληρη την Ευρώπη, είμαι βέβαιος ότι μπορούμε να βρούμε έναν πιλοποιοί που θα του φτιάξει ένα καπέλο το οποίο θα φάει εν ευθέτω χρόνω!

Θέλω να ευχαριστήσω την κ. McCarthy όχι μόνο για την παρούσα έκθεση αλλά επίσης για τον καθορισμό μιας σαφούς πορείας για την επιτροπή μας για να κατευθύνει τον έλεγχο αυτών των οδηγιών για τις δημόσιες συμβάσεις και να τις αναδείξει στο πολιτικό προσκήνιο. Σε τελική ανάλυση, το συνολικό καθεστώς δημοσίων συμβάσεων ήταν όντως το πρώτο ολοκληρωμένο νομοθέτημα για την εσωτερική αγορά που χρονολογείται από τη δεκαετία του 1950 και εντούτοις, σε πολλές περιπτώσεις, διερωτώμαι εάν αρκετές επιχειρήσεις το βλέπουν αυτό ως πραγματική ευκαιρία.

Η κύρια πρόταση εδώ είναι ότι τα κράτη μέλη πρέπει πράγματι να οργανωθούν όσον αφορά τη βελτίωση του επαγγελματισμού τους σχετικά με την αντιμετώπιση των δημοσίων συμβάσεων, το άνοιγμα ευκαιριών που δεν ενθαρρύνουν απλώς την οικονομική ανάπτυξη σε ολόκληρη την Ευρώπη αλλά δημιουργούν επίσης υπηρεσίες καλύτερης ποιότητας μειώνοντας το κόστος και βελτιώνοντας την ποιότητα. Γνωρίζουμε ότι, όπου έχει συμβεί αυτό, έχουν αποκομισθεί σαφή οφέλη, και πρέπει να καλυφθούν οι ανάγκες αυτών των μικρών επιχειρήσεων σε αυτή τη διαδικασία.

Κλείνοντας, ευχαριστώ την κ. McCarthy επειδή δέχτηκε μία από τις τροπολογίες μου και δηλώνω ότι οι δημόσιες αρχές, με τις τεράστιες ποσότητες που αγοράζουν, έχουν επίσης πραγματική ευθύνη να ενθαρρύνουν την καινοτομία σε προϊόντα και υπηρεσίες. Στο πεδίο εφαρμογής των υφιστάμενων οδηγιών, μπορούν να θεσπίσουν προσυμβατικές ή προανταγωνιστικές ρυθμίσεις για την προώθηση στην αγορά καινοτόμων λύσεων οι οποίες θα αποφέρουν πραγματικά οφέλη στους πολίτες. Αυτή είναι η επόμενη εξέλιξη που πρέπει να αντιμετωπίσουμε και γνωρίζω ότι είναι κάτι για το οποίο η κ. McCarthy

και η επιτροπή –και μιλώ ως συντονιστής της ομάδας μου– θα συνεργαστούν, προκειμένου να συνεχίσουν να επιφέρουν πραγματικά οφέλη για την ευρωπαϊκή οικονομία και όλους τους πολίτες μας.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – Licitatiile publice reprezintă peste 16% din produsul intern brut comunitar. Sistemele de achiziții dinamice și licitațiile electronice asigură transparența, accesul egal la piață și realizarea de importante economii. În același timp, armonizarea procedurilor de achiziții publice duce la creșterea competiției între întreprinderile mici și mijlocii și, implicit, a competitivității acestora. Programul comunitar IDA, destinat schimbului de date între administrațiile publice, a permis din 2003 cunoașterea implementărilor de succes ale sistemelor de licitație electronice. Cu un an înainte, România a introdus sistemul electronic de achiziții publice, în martie 2002. Cu un număr de peste 7200 de autorități publice contractante și peste 7500 de ofertanți înregistrați în sistem, au fost astfel realizate economii față de bugetul planificat de 24%. Consider că utilizarea mijloacelor electronice pentru realizarea achizițiilor publice va ajuta în mod real Uniunea Europeană să realizeze obiectivele propuse prin strategia de la Lisabona. Felicit raportorul pentru munca depusă.

Zita Pleštinšká (PPE-DE). – (SK) Χαιρετίζω την έκθεση της εισηγήτριας, της κ. McCarthy, η οποία υπογράμμισε προβλήματα σχετικά με τη μεταφορά και την εφαρμογή της νομοθεσίας περί δημοσίων συμβάσεων, η οποία καθίσταται ολοένα και περισσότερο σημαντική για την οικονομική ανάπτυξη της ΕΕ και την εσωτερική αγορά. Οι αγορές δημοσίων συμβάσεων στα κράτη μέλη πρέπει να ανοίξουν στον διασυνωριακό ανταγωνισμό προκειμένου να δημιουργήσουν ίσους όρους ανταγωνισμού σε ολόκληρη την Κοινότητα, ιδίως για παρόχους όπως μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Η νέα οδηγία διευκρινίζει τον τρόπο εκπλήρωσης των περιβαλλοντικών και κοινωνικών απαιτήσεων. Πρέπει, ωστόσο, να ληφθεί μέριμνα ώστε οι ανάδοχοι των συμβάσεων να μην εφαρμόζουν αυτά τα κριτήρια κατά τρόπο που να δημιουργούνται διακρίσεις εις βάρος επιχειρήσεων από άλλα κράτη μέλη. Συμφωνώ με την εισηγήτρια ότι η σύσταση εθνικών συμβουλευτικών οργανισμών θα βοηθήσει τις αναθέτουσες υπηρεσίες να εφαρμόσουν δεόντως τους κανόνες περί δημοσίων συμβάσεων και να βοηθήσουν τους συμμετέχοντες στους διαγωνισμούς, ιδίως τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, στην υποβολή προσφορών για κρατικές παραγγελίες.

Μια άκρως επαγγελματική και αποπολιτικοποιημένη διοίκηση αποτελεί το κλειδί για την επιτυχή εφαρμογή της ευρωπαϊκής νομοθεσίας. Μόνο υπάλληλοι που διακρίνονται από επαγγελματισμό και με τεράστια εμπειρία στο έργο των δημοσίων υπηρεσιών ή της τοπικής κυβέρνησης, καθώς και τακτική εκπαίδευση, θα είναι σε θέση να ανταποκριθούν καταλλήλως στις νέες προκλήσεις που θέτει η ευρωπαϊκή νομοθεσία. Τα νέα μετακομμουνιστικά κράτη μέλη ιδιαίτερα φαίνεται να έχουν επινοήσει ένα εθνικό άθλημα, μέσω του οποίου μια νέα κυβέρνηση μετά την κατάληψη της εξουσίας επιθυμεί να αντικαταστήσει κατ' ουσία όλους τους δημοσίους υπαλλήλους σε θέσεις που πρέπει να πληρούνται βάσει αξιοκρατίας.

Βάσει της πολυετούς εμπειρίας μου σε θέσεις δημοσίων υπηρεσιών και τοπικής κυβέρνησης, και αντλώντας από την προϊστορία μου στις δημόσιες συμβάσεις, είμαι πεπεισμένος ότι μόνο μια διοίκηση που διακρίνεται από επαγγελματισμό και αξιοπιστία θα είναι σε θέση να μεταφέρει την ευρωπαϊκή νομοθεσία στο εθνικό δίκαιο με υπεύθυνο τρόπο. Είναι σημαντικό τα κράτη μέλη να μην αναθέτουν ευθύνες σε πρόσωπα και νομικούς φορείς υπέρ των μεταφερόμενων κανόνων, και, ιδίως, να μην επιβάλλουν περιττό διοικητικό φόρτο σε μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Πιστεύω ότι μια ενεργή ανταλλαγή γνώσεων και βέλτιστων πρακτικών σχετικά με τη μεταφορά της νομοθεσίας περί δημοσίων συμβάσεων μεταξύ των κρατών μελών, καθώς και ο εκσυγχρονισμός και η απλούστευση των κανόνων περί δημοσίων συμβάσεων, θα αυξήσει σημαντικά την αποτελεσματικότητα των δημοσίων συμβάσεων της ΕΕ.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, πιστεύω ότι η θέσπιση κοινοτικής νομοθεσίας με στόχο τη δημιουργία ενός δίκαιου και χωρίς διακρίσεις συστήματος δημοσίων συμβάσεων αποτελεί το σωστό βήμα καθώς ενισχύει την ανάπτυξη της κοινής αγοράς.

Η ισχύουσα νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθορίζει τις ελάχιστες προδιαγραφές που πρέπει να τηρούνται για τέτοιου είδους δημόσιες συμβάσεις. Εντούτοις, αυτές οι προδιαγραφές είναι συχνά ανεπαρκείς, κυρίως λόγω του προβλήματος μεταφοράς τους στο εθνικό δίκαιο και της έλλειψης ενός αποτελεσματικού συστήματος παρακολούθησης όσον αφορά το κατά πόσο οι διαδικασίες δημοσίων συμβάσεων πληρούν τις απαιτήσεις που ορίζονται στην οδηγία. Η εισηγήτρια προσδιορίζει αυτά τα προβλήματα πολύ εύστοχα και επιστρά την προσοχή μας στους τρόπους με τους οποίους μπορούν να επιλυθούν.

Τα προβλήματα συνδέονται κυρίως με την προτίμηση που επιδεικνύεται σε ισχυρές, εθνικές επιχειρηματικές οντότητες, τη μη τήρηση των αρχών ελεύθερου και δίκαιου ανταγωνισμού, και ασφαλώς τη διαφθορά, που παρεμποδίζει επιχειρηματικές οντότητες όπως μικρομεσαίες επιχειρήσεις να συμμετάσχουν στη διαδικασία δημοσίων συμβάσεων. Συνεπώς, πρέπει να θεσπίσουμε ένα σύστημα παρακολούθησης για τις δημόσιες συμβάσεις το οποίο θα μας επιτρέπει να προλαμβάνουμε την παράνομη και ανεξάρτητη ανάθεση συμβάσεων. Γι' αυτόν τον λόγο συμφωνώ ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να κάνουν καλύτερη χρήση της στήριξης που παρέχεται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή με στόχο τη βελτίωση της μεταφοράς της οδηγίας στο εθνικό δίκαιο και της εφαρμογής της.

Θα ήταν επίσης καλή ιδέα να συσταθούν εθνικοί συμβουλευτικοί οργανισμοί στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων. Εκτός της παροχής βοήθειας στις επιχειρήσεις που συμμετέχουν στη διαδικασία δημοσίων συμβάσεων, θα μπορούσαν να παρακολουθούν επίσης την κατάσταση στα κράτη μέλη και να διαβιβάζουν στατιστικά δεδομένα στην Επιτροπή. Θα πρέπει να διευκολύνουμε επίσης την πρόσβαση σε αυτό το είδος των δημοσίων συμβάσεων απλουστεύοντας τις ηλεκτρονικές διαδικασίες δημοσίων συμβάσεων.

Ας μην λησμονούμε ότι οι δημόσιες συμβάσεις αποτελούν σημαντικό δείκτη οικονομικής ανάπτυξης στην Ένωση, που επί του παρόντος ανέρχεται στο 16% του ΑΕγχΠ. Ο στόχος της οδηγίας είναι να εξαλείψει τη διακριτική μεταχείριση στα κράτη μέλη και να καταστήσει το σύστημα αρκετά ευέλικτο ώστε οι ξένες επιχειρήσεις να έχουν ίση πρόσβαση στις αγορές άλλων χωρών.

Τέλος, θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή σας στο γεγονός ότι από την άποψη της επίλυσης του προβλήματος των διαδικασιών δημοσίων συμβάσεων θα πρέπει να επικεντρωθούμε όχι μόνο σε επίσημες λύσεις, αλλά επίσης και σε ανεπίσημες. Αυτές περιλαμβάνουν την προώθηση των ορθών πρακτικών, της ανταλλαγής εμπειριών, της οργάνωσης της κατάρτισης ή της ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών.

Charlie McCreevy, μέλος της Επιτροπής. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, η αυστηρή εφαρμογή και η επιβολή αποτελούν προτεραιότητα για την Επιτροπή. Η Επιτροπή εξετάζει επί του παρόντος πόσο περισσότερο να βελτιώσει την ορθή εφαρμογή των κανόνων μας.

Το θέμα των συμπράξεων δημοσίου είναι ιδιαίτερου ενδιαφέροντος για αρκετούς βουλευτές. Έχουν τεθεί ερωτήματα για την ανάγκη αποσαφήνισης εννοιών όπως η «δημόσια αρχή» ή του περιεχομένου της έννοιας της ανάθεσης εσωτερικής σύμβασης.

Ακούω την έκκληση για μια νομοθετική πρόταση σε αυτόν τον τομέα. Έχουν κατατεθεί τροπολογίες για τον σκοπό αυτόν. Πρέπει να ομολογήσω, ωστόσο, ότι δεν είμαι πεπεισμένος για την ανάγκη νομοθετικής δράσης. Βάσει των διαθέσιμων στοιχείων, θεωρώ πρόωρο να ακολουθήσουμε αυτή την οδό.

Η Επιτροπή μελετά εθνικές πρακτικές σε αυτόν τον τομέα. Εάν αυτή η έρευνα αποδείξει ότι είναι απαραίτητη η αποσαφήνιση, θα μπορούσαμε να αποφασίσουμε τότε ποιος είναι ο καλύτερος τρόπος να διασφαλίσουμε τέτοια σαφήνεια.

Χαιρετίζω την έκθεσή σας ως έγκαιρη συμβολή σε αυτόν τον προβληματισμό, και ανυπομονώ να συνεργαστώ με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και να ωθήσω την εσωτερική αγορά να αποφέρει απτά οφέλη σε καταναλωτές και επιχειρήσεις.

Πρόεδρος. – Η συζήτηση έληξε.

Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί την Τετάρτη, 20 Ιουνίου 2007.

18. Παρεκκλίσεις από τους κανόνες για την εσωτερική αγορά στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων προμηθειών που αφορούν την άμυνα βάσει του άρθρου 296 της Συνθήκης ΕΚ (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τη συζήτηση της προφορικής ερώτησης (Ο-0022/2007 – Β6-0122/2007) της κ. McCarthy προς την Επιτροπή, εξ ονόματος της Επιτροπής Εσωτερικής Αγοράς και Προστασίας των Καταναλωτών, σχετικά με τις παρεκκλίσεις από τους κανόνες για την εσωτερική αγορά στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων προμηθειών που αφορούν την άμυνα βάσει του άρθρου 296 της Συνθήκης ΕΚ.

Arlene McCarthy (PSE), συντάκτρια. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, λυπάμαι που ο κ. Booth έφυγε επειδή θα ήθελα να του πω ότι είμαι λάτρης της μουσικής και ίσως την επόμενη φορά θα μπορούσε να παρουσιάσει ένα ευρωπαϊκό ραπ κομμάτι όταν συζητείται η έκθεσή μου!

Όπως γνωρίζει η Επιτροπή, η αγορά δημόσιων συμβάσεων προμηθειών που αφορούν την άμυνα αντιστοιχεί σε μεγάλο ποσοστό των δημόσιων συμβάσεων της ΕΕ, το οποίο εκτιμάται περίπου σε 80 δισεκατομμύρια ευρώ από ένα συνδυασμένο προϋπολογισμό άμυνας των κρατών μελών ύψους 170 δισεκατομμυρίων ευρώ, και γι' αυτόν τον λόγο υποβάλλουμε αυτό το ερώτημα σήμερα: οι δημόσιες συμβάσεις προμηθειών στον τομέα της άμυνας εξακολουθούν να ανατίθενται κυρίως στο πλαίσιο κατακεραματισμένων εθνικών αγορών.

Η Επιτροπή Εσωτερικής Αγοράς και Προστασίας των Καταναλωτών, λαμβάνει συνεπώς υπό σημείωση την ερμηνευτική ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 296 της Συνθήκης στον τομέα των δημόσιων συμβάσεων προμηθειών που αφορούν την άμυνα, που εγκρίθηκε στις 7 Δεκεμβρίου 2006. Αυτό συνετέλεσε στην αποσαφήνιση του υφιστάμενου νομικού πλαισίου. Ωστόσο, παρατηρούμε επίσης προσπάθειες της Επιτροπής να προτείνει νέα νομοθεσία, η οποία θα συμβάλει σημαντικά στη δημιουργία πιο ανταγωνιστικού περιβάλλοντος για την ευρωπαϊκή αμυντική βιομηχανία και τους προμηθευτές της.

Ως εκ τούτου, θέλουμε να θέσουμε στον Επίτροπο τις ακόλουθες ερωτήσεις. Τι πρόοδος σημειώνεται σχετικά με το σχέδιο οδηγίας για τις δημόσιες συμβάσεις αμυντικού εξοπλισμού που δεν υπόκειται σε παρεκκλίσεις του άρθρου 296; Ποια είναι τα επακόλουθα βήματα που σχεδιάζονται από την Επιτροπή σε αυτόν τον τομέα; Πως εκτιμά η Επιτροπή, από την άποψη μιας δίκαιης και αποτελεσματικής λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς, την κατάσταση στην ευρωπαϊκή αμυντική βιομηχανία, όπου σε διάφορα κράτη μέλη φαίνεται να διακυβεύεται σημαντικός αριθμός θέσεων εργασίας υψηλής εξειδίκευσης; Τι επιπτώσεις αναμένει να έχει η οδηγία στον τομέα, και ποια είναι η στρατηγική της Επιτροπής προκειμένου να παροτρύνει τα κράτη μέλη να συνεργαστούν στενότερα σε θέματα δημόσιων συμβάσεων στον τομέα της άμυνας, για τη βελτίωση της διαφάνειας και το σταδιακό άνοιγμα των εθνικών αγορών τους όσον αφορά τις δημόσιες συμβάσεις στον τομέα της άμυνας προκειμένου να διαμορφωθεί ένα αποδοτικό και ανταγωνιστικό περιβάλλον σε αυτόν τον ευαίσθητο τομέα; Θα θέλαμε επίσης να μάθουμε ποια συμπεράσματα μπορούν να αντληθούν από τον κώδικα συμπεριφοράς που θεσπίστηκε το 2006, και πως αντιλαμβάνεται η Επιτροπή τη μελλοντική σχέση μεταξύ μιας ενδεχόμενης οδηγίας και του κώδικα συμπεριφοράς.

Πρόεδρος. – Ευχαριστώ την κ. McCarthy. Σας υπενθυμίζω ότι η μουσική ραπ και το ελληνικό ενδεκασύλλαβο μέτρο έχουν τον ίδιο ρυθμό. Εσεις και ο κ. Booth είστε πιο κοντά από όσο νομίζετε.

Charlie McCreevy, μέλος της Επιτροπής. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, πριν από τέσσερα χρόνια η Επιτροπή ανήγγειλε την πρόθεσή της να αναπτύξει μια ευρωπαϊκή πολιτική για την ασφάλεια και την άμυνα. Έκτοτε, αγωνιζόμαστε να δημιουργήσουμε μια πιο ανοικτή και δίκαιη ευρωπαϊκή αμυντική αγορά μέσω αρκετών πρωτοβουλιών. Η νέα οδηγία για τις συμβάσεις προμηθειών αμυντικού εξοπλισμού αποτελεί στοιχείο ζωτικής σημασίας της συνολικής στρατηγικής και είναι μία από τις στρατηγικές προτεραιότητες της Επιτροπής για φέτος.

Επί του παρόντος, η μεγάλη πλειονότητα των διαγωνισμών που αφορούν αμυντικό εξοπλισμό διεξάγονται εκτός των κοινοτικών κανόνων. Τα κράτη μέλη βασίζονται στην παρέκκλιση από το άρθρο της Συνθήκης 296. Κατά την άποψη της Επιτροπής, η εν λόγω παρέκκλιση θα πρέπει να περιορίζεται σε εξαιρετικές περιπτώσεις. Παρείχαμε ορισμένη καθοδήγηση σχετικά με το θέμα τον περασμένο Δεκέμβριο. Ωστόσο, η παρέκκλιση εξακολουθεί να είναι ο κανόνας αντί η εξαίρεση. Οι περισσότερες δημόσιες συμβάσεις στον τομέα της άμυνας έχουν συνεπώς παραμείνει εκτός των αρχών της εσωτερικής αγοράς. Αυτό σημαίνει ότι και τα 27 κράτη μέλη παρέχουν αμυντικό εξοπλισμό σύμφωνα με τους δικούς τους εθνικούς κανονισμούς, οι οποίοι έχουν συχνά ως αποτέλεσμα μη διαφανείς και ορισμένες φορές μεροληπτικές πρακτικές.

Αναγνωρίζουμε ότι οι ισχύοντες κανόνες περί δημοσίων συμβάσεων δεν είναι προσαρμοσμένοι με ικανοποιητικό τρόπο στις ιδιαίτερες ανάγκες των δημοσίων συμβάσεων στον τομέα των αμυντικών εξοπλισμών. Πιστεύουμε όμως ότι μπορούμε να επιτύχουμε σημαντικά οικονομικά οφέλη εάν ανοίξουμε τις εθνικές αμυντικές αγορές, οι οποίες αντιστοιχούν στο 0,8% του ΑΕγχΠ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το ένα τέταρτο των δημοσίων συμβάσεων σε κρατικό επίπεδο.

Τα κράτη μέλη και η βιομηχανία αναγνωρίζουν ευρέως αυτά τα πλεονεκτήματα. Οι δίκαιοι και διαφανείς όροι θα επιτρέψουν στις εταιρείες, ιδίως τις ΜΜΕ, να συμμετέχουν σε διαγωνισμούς ευκολότερα σε

άλλα κράτη μέλη και κατά συνέπεια να διευρύνουν την πρόσβασή τους σε επιχειρηματικές ευκαιρίες σε μια πολύ μεγαλύτερη εσωτερική αγορά. Οι μεγαλύτερες περιόδους παραγωγής θα επιτρέψουν την εμφάνιση οικονομικών κλίμακας. Αυτό με τη σειρά του θα βοηθήσει στη μείωση του κόστους και θα οδηγήσει σε χαμηλότερες τιμές. Ο τελικός ευεργετούμενος αυτής της κατάστασης θα είναι ο φορολογούμενος.

Η πρότασή μας θα προσαρμόσει ορισμένους κοινοτικούς κανόνες περί δημοσίων συμβάσεων στον ειδικό χαρακτήρα του τομέα της άμυνας και θα δώσει στις αναθέτουσες αρχές μεγαλύτερη ευελιξία για ευαίσθητες διαδικασίες δημοσίων συμβάσεων. Αυτό θα διευκολύνει επίσης τα κράτη μέλη να κάνουν χρήση της παρέκκλισης δυνάμει του άρθρου 296 της Συνθήκης μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις. Όπως ισχύει δυνάμει των άλλων οδηγιών για τις δημόσιες συμβάσεις, τα κράτη μέλη θα συνεχίσουν να ανταλλάσσουν απόψεις για θέματα δημοσίων συμβάσεων στον τομέα της άμυνας μέσω της Συμβουλευτικής Επιτροπής για τις Δημόσιες Συμβάσεις, μόλις εφαρμοστεί η οδηγία.

Θα ήθελα να υπογραμμίσω ότι η νέα οδηγία θα εφαρμόσει τον κώδικα συμπεριφοράς του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Άμυνας. Ο κώδικας συμπεριφοράς ισχύει μόνο σε συμβάσεις οι οποίες εξαιρούνται των κοινοτικών κανόνων βάσει του άρθρου 296, ενώ η μελλοντική οδηγία θα ισχύει σε συμβάσεις που δεν εξαιρούνται των κοινοτικών κανόνων. Μαζί ο κώδικας συμπεριφοράς και η νέα οδηγία θα ενισχύσουν τη διαφάνεια και τον δίκαιο ανταγωνισμό των εταίρων στον τομέα της άμυνας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Με χαρά δηλώνω ότι οι εργασίες σχετικά με την πρόταση οδηγίας για την άμυνα έχουν προχωρήσει πολύ. Οι υπηρεσίες μου ολοκληρώνουν επί του παρόντος την εκτίμηση επιπτώσεων η οποία θα μας πει περισσότερο για τις αναμενόμενες επιπτώσεις της πρωτοβουλίας στην αγορά, συμπεριλαμβανομένων των κοινωνικών θεμάτων. Εκ παραλλήλου συνεργαζόμαστε στενά με τα κράτη μέλη μέσω της Συμβουλευτικής Επιτροπής για τις Δημόσιες Συμβάσεις και του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Άμυνας. Η βιομηχανία συμμετέχει επίσης στην εκτίμηση επιπτώσεων.

Η Επιτροπή σχεδιάζει να εγκρίνει πρόταση το φθινόπωρο. Σε αυτό το στάδιο σκοπεύουμε να την παρουσιάσουμε ως τμήμα μιας δέσμης, μαζί με μια πρόταση κανονισμού σχετικά με τις ενδοκοινοτικές μεταφορές στρατιωτικού εξοπλισμού και μια ανακοίνωση για τις αμυντικές βιομηχανίες.

Από τότε που ξεκινήσαμε την αναφορά στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων προμηθειών που αφορούν την άμυνα, το Κοινοβούλιο υπήρξε ένας από τους ισχυρότερους υποστηρικτές μας. Αυτό αντικατοπτρίζεται σαφώς στο ψήφισμα του Κοινοβουλίου του 2005. Θέλω να σας ευχαριστήσω γι' αυτό και ελπίζω ότι η εποικοδομητική συνεργασία μας θα συνεχιστεί στο μέλλον.

Malcolm Harbour, *εξ ονόματος της Ομάδας PPE-DE.* – (EN) Κύριε Πρόεδρε, θέλω να ξεκινήσω χαιρετίζοντας τη σαφή δέσμευση του Επιτρόπου για την εκπόνηση της νέας οδηγίας το συντομότερο δυνατόν και ευχαριστώντας τον για την περιγραφή αρκετών σημαντικών μέτρων για τα οποία εργάζεται ήδη ο ίδιος και οι υπηρεσίες του. Σαφώς, πρόκειται για έναν ιδιαίτερα ευαίσθητο τομέα λόγω τόσο του στρατηγικού του χαρακτήρα όσο και ορισμένων θεμάτων βιομηχανικής πολιτικής που περιβάλλουν ολόκληρο τον αμυντικό τομέα.

Θα ήθελα να θέσω δύο ιδιαίτερα θέματα, στα οποία θα μπορούσε ενδεχομένως να απαντήσει ο Επίτροπος στην καταληκτική δήλωσή του.

Πρώτον, είναι σαφές, ότι σε πολλούς τομείς των δημοσίων συμβάσεων στον τομέα των αμυντικών εξοπλισμών υπάρχουν πολύ σύνθετες συμβατικές διευθετήσεις, οι οποίες σε πολλές περιπτώσεις περιλαμβάνουν επίσης σημαντικό βαθμό εξέλιξης του προϊόντος. Με άλλα λόγια, τα τεχνικά χαρακτηριστικά του εξοπλισμού μπορεί να περιλαμβάνουν νέες τεχνολογικές εξελίξεις. Αυτές οι διευθετήσεις θα διαφέρουν πολύ σε πολλές περιπτώσεις από τις συμβατικές συμβάσεις αγοράς, αν και, όπως επισήμανα στην απάντησή μου στην έκθεση της κ. McCarthy, υπάρχει αυξανόμενο ενδιαφέρον για περισσότερο διαφανείς όρους όσον αφορά αυτούς τους τύπους συμβάσεων. Διερωτώμαι εάν ο Επίτροπος θα μπορούσε να επισημάνει ή να επιβεβαιώσει ότι θα λάβει υπόψη αυτές τις συγκεκριμένες στρατηγικές ανάγκες.

Το δεύτερο θέμα, το οποίο είναι δύσκολο, είναι ότι σε πολλές περιπτώσεις οι συμφωνίες δημοσίων συμβάσεων προμηθειών στον τομέα της άμυνας έχουν επίσης κάποια μορφή εναρκτήριας σύμβασης προσαρτημένες σε αυτές. Επί παραδείγματι, οι χώρες προμηθευτές μπορεί να αναζητήσουν κάποια μορφή τοπικής επένδυσης, η οποία θα περιλαμβάνει τοπικές εταιρείες στη συναρμολόγηση του εξοπλισμού. Ή, σε ορισμένες περιπτώσεις, υπάρχει ένα εντελώς διαφορετικό είδος οικονομικού συμψηφισμού από την άποψη μιας συμφωνίας αγοράς προϊόντων από μια εταιρεία σε άλλη αγορά.

Αυτές οι ρυθμίσεις φαίνεται ότι θέτουν δύσκολα θέματα στο πλαίσιο τόσο του δίκαιου του ανταγωνισμού όσο και του δίκαιου για τις δημόσιες συμβάσεις, και θα ήμουν ευγνώμων εάν ο Επίτροπος μπορούσε να επιβεβαιώσει ότι θα τα εξετάσει αυτά κατά την αναθεώρηση της οδηγίας που έχει υποσχεθεί.

Barbara Weiler, *εξ ονόματος της Ομάδας PSE.* – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, αυτό δεν είναι μόνο ένα δύσκολο θέμα, αλλά είναι περιέργως και ένας τομέας όπου τα κράτη μέλη παραβιάζουν διαρκώς την ευρωπαϊκή νομοθεσία.

Το 2004 συζητήσαμε για την Πράσινη Βίβλο, το Σώμα υπέβαλε το 2006 πρόταση ψηφίσματος και τώρα έχουμε μία νέα ερμηνεία – στην πραγματικότητα όμως σχεδόν τίποτα δεν έχει αλλάξει. Τα κράτη μέλη εξακολουθούν να κάνουν ό,τι τους αρέσει. Απέτυχε από την άποψη αυτή η ΚΕΠΠΑ; Εγώ δεν βλέπω καμία πραγματική βελτίωση από το 2004. Τα κράτη μέλη και τα μέλη των εθνικών κοινοβουλίων φαίνεται να μην καταλαβαίνουν καθόλου το άρθρο 296 της Συνθήκης ΕΚ – το οποίο στην πραγματικότητα περιγράφει μία ειδική κατάσταση και όχι τον κανόνα. Επιπροσθέτως, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο διαπίστωσε και πάλι ότι εδώ δεν πρόκειται για μία γενική και αυτόματη παρέκκλιση. Ωστόσο δεν διαφαίνεται καμία βελτίωση μολονότι –και αυτό ίσως αξίζει να το αναφέρουμε ακόμα– η σχετική ομάδα αποτελείται από μόνο έξι κράτη μέλη. Ούτε εδώ βλέπω σήμερα κάποια βελτίωση.

Για να μιλήσω ξεκάθαρα, εγώ δεν θέλω καμία αύξηση του προϋπολογισμού για την άμυνα. Η Ομάδα μου θέλει πρώτα απ' όλα να γίνει εξοικονόμηση μέσω της συνεργασίας και της χρησιμοποίησης συνεργειών. Το Σώμα έκανε κάποιες συστάσεις γι' αυτό, για παράδειγμα για το τι πρέπει να περιλαμβάνει ο νέος κώδικας δεοντολογίας. Ίσως ο Επίτροπος μπορεί να προσθέσει κάτι για το θέμα αυτό.

Επίσης, ζητήσαμε καλύτερη συνεργασία από την Επιτροπή – και όχι μόνο από την Επιτροπή, αλλά και από τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Άμυνας, αλλά στην πραγματικότητα δεν βλέπω και πολλά εδώ. Θα ήθελα να επαναλάβω ότι υποβάλαμε προτάσεις για τους μηχανισμούς του ανταγωνισμού αναφορικά με την ανάθεση συμβάσεων προμήθειας που πρέπει να τροποποιήσει ακόμα η Επιτροπή προκειμένου να επιτύχουμε αυτό που θέλουν όλοι εδώ στο Σώμα. Τελικά συμφωνούμε με την Επιτροπή ως προς το ότι μία γνήσια ευρωπαϊκή αγορά άμυνας είναι απαραίτητη για τη μείωση των στρατιωτικών δαπανών και για να γίνει πιο αποδοτική η παραγωγή προς όφελος των φορολογουμένων και των πολιτών.

Alexander Lambsdorff, *εξ ονόματος της Ομάδας ALDE.* – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, θα ήθελα αρχικά να ευχαριστήσω θερμά τον Επίτροπο για την ομιλία του που διασαφηνίζει τη σημερινή θέση της Επιτροπής για το εν λόγω ζήτημα. Ο Επίτροπος υπογράμμισε ότι το Σώμα είναι ένας καλός σύμμαχος της Επιτροπής, και πραγματικά εμείς υποστηρίζουμε την άποψη του ότι μια πιο διαφανής, αποτελεσματική και ανοιχτή ευρωπαϊκή αγορά άμυνας είναι ένας σημαντικός στόχος τόσο για την ενίσχυση του κλάδου στην Ευρώπη όσο και για περαιτέρω στόχους. Πιστεύω ότι αυτό που μόλις είπα, ισχύει για όλους τους συναδέλφους και θα ήθελα να υπενθυμίσω την ευρεία συναίνεση που επιτύχαμε για το ψήφισμά μας σχετικά με την Πράσινη Βίβλο.

Ακούσαμε με μεγάλο ενδιαφέρον ότι οι εργασίες για την οδηγία για τις προμήθειες που αφορούν την άμυνα έχουν σημειώσει πρόοδο και ότι η Επιτροπή σκοπεύει να παρουσιάσει πρόταση το φθινόπωρο. Η κ. Weiler επεσήμανε προ ολίγου ότι οι αμυντικές αγορές είναι ακόμα σε μεγάλο βαθμό εθνικές. Το κράτος είναι ο μοναδικός σημαντικός αγοραστής αμυντικού εξοπλισμού και είναι αλήθεια ότι πολλές αποφάσεις ανάθεσης γίνονται ακόμα με νομικές βάσεις που είναι το λιγότερο αμφισβητήσιμες.

Συμφωνώ ωστόσο με την κ. Weiler πως δεν υπάρχει αρκετή υποστήριξη για την αύξηση του αμυντικού προϋπολογισμού. Πιστεύω ότι η πρόταση οδηγίας έχει απόλυτα σωστή κατεύθυνση, δηλαδή την αύξηση του αποθεματικού απόδοσης της ευρωπαϊκής βιομηχανίας εξοπλισμών, τον τερματισμό του κατακερματισμού της αγοράς και την πραγματική βελτίωση της αποτελεσματικότητας και την επίτευξη οικονομιών κλίμακας. Γι' αυτό επιδοκιμάζουμε τις παρατηρήσεις του Επιτρόπου για την αναμενόμενη ανάπτυξη και για την αύξηση της ανταγωνιστικότητας της ευρωπαϊκής αγοράς αμυντικού εξοπλισμού. Πιστεύω ότι αυτό θα έχει θετικά αποτελέσματα και στην αγορά εργασίας των εξειδικευμένων απασχολουμένων.

Χρειαζόμαστε έναν σαφή ορισμό των αγαθών που καλύπτει η παρέκκλιση. Οι σημερινοί κανόνες είναι πραγματικά πολύ ανεπαρκείς για να ανταποκριθούν στις ιδιαίτερες ανάγκες της αγοράς αμυντικών αγαθών. Γι' αυτό επιδοκιμάζουμε και την πρωτοβουλία της Επιτροπής να προσαρμόσει τους κανόνες στις συνθήκες που επικρατούν στην αγορά αμυντικού εξοπλισμού και να επιδιώξει εδώ μεγαλύτερη ευελιξία. Θα ήμουν ευγνώμων εάν ο Επίτροπος μπορούσε να μας πει γιατί αποφάσισε να προσαρμόσει τη γενική νομοθεσία για τις δημόσιες συμβάσεις αντί να παρουσιάσει μία ξεχωριστή οδηγία. Μπορεί αυτό να είναι εύλογο, αλλά θα ήθελα να μας μιλήσει γι' αυτό.

Γενικά συμφωνούμε με τον Επίτροπο όταν λέει ότι το άνοιγμα αυτής της αγοράς θα αυξήσει τη διαφάνεια και τον ανταγωνισμό κι έτσι τελικά θα μειώσει την επιβάρυνση των φορολογουμένων.

Τέλος, θα ήθελα να υπογραμμίσω ότι κατά τη γνώμη μου αυτή η πρόταση οδηγίας είναι πολύ σημαντικότερη από κάθε άποψη της βιομηχανικής πολιτικής ή της πολιτικής για την εσωτερική αγορά. Θα συνεισφέρει στην ανάπτυξη μίας ευρωπαϊκής πολιτικής άμυνας και ασφάλειας φέρνοντας έτσι πρόοδο σε έναν τομέα που υπάγεται παραδοσιακά στη δικαιοδοσία των κρατών μελών. Η πρόοδος που θα φέρει η οδηγία ίσως να μην είναι μια επανάσταση, ελπίζω όμως ότι θα είναι μετρήσιμη και θα οδηγήσει σε μια κοινή ευρωπαϊκή πολιτική ασφάλειας και άμυνας αντάξια του ονόματός της. Θα ήθελα να προσθέσω ότι θα χαιρόμουν αν γίνονταν μελλοντικά οι παρόμοιες συζητήσεις στις Βρυξέλλες και όχι στο Στρασβούργο.

Leopold Józef Rutowicz, εξ ονόματος της Ομάδας UEN. – (PL) Κύριε Πρόεδρε, κάθε χρόνο, περίπου 180 δισεκατομμύρια ευρώ δαπανώνται στον τομέα της άμυνας εντός των συνόρων της κοινής αγοράς της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σχεδόν το ήμισυ του εν λόγω ποσού δεν υπόκειται στη νομοθεσία περί δημοσίων συμβάσεων που ισχύει επί του παρόντος. Πρέπει να εξετάσουμε αυτή την κατάσταση, η οποία προέκυψε από την εφαρμογή του άρθρου 296 της Συνθήκης σε σχέση με τις δημόσιες συμβάσεις στον τομέα της άμυνας. Η ανακοίνωση διευκρίνισε εν μέρει το θέμα.

Λαμβανομένου υπόψη του ειδικού χαρακτήρα της βιομηχανίας όπλων και της ανάγκης ένταξής της στις αμυντικές πολιτικές συγκεκριμένων κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του NATO, πρέπει να διασφαλίσουμε την τεχνική συμβατότητα του εξοπλισμού και των συστημάτων επικοινωνίας, καθώς και τη δέουσα συμβατότητα του εξοπλισμού και των συσκευών. Χρειαζόμαστε μεγαλύτερη συνεργασία μεταξύ των επιμέρους χωρών, μια βιομηχανία με ομαλή λειτουργία στον τομέα της άμυνας και καλά οργανωμένο εφοδιασμό.

Ο στόχος των δραστηριοτήτων μας θα πρέπει να είναι η εκπόνηση μιας οδηγίας για τις δημόσιες συμβάσεις στον τομέα της άμυνας. Μια σταθερή αγορά εξοπλισμών και η σταθερότητα σε σχέση με τις διαδικασίες δημοσίων συμβάσεων που χρησιμοποιούνται θα έχει θετικό αντίκτυπο στον τομέα, από την άποψη της απασχόλησης και της αποτελεσματικότητας.

Andreas Schwab (PPE-DE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, η βάση της σημερινής συζήτησης είναι η έκθεση του πρώην συναδέλφου μας κ. Würmeling. Σε αυτή τη βάση εξέδωσε η Επιτροπή στο τέλος του περασμένου χρόνου την ανακοίνωσή της, που είχε σκοπό να διασαφηνίσει την εφαρμογή του άρθρου 296, όμως στην πραγματικότητα δεν είχε σοβαρά αποτελέσματα. Αρχικά άλλωστε αφορούσε μόνο μη στρατιωτικά αγαθά και έτσι αναγκαστικά η πλειοψηφία των στρατιωτικών προμηθειών υπαγόταν στην παρέκκλιση αυτή.

Ως εκ τούτου η Επιτροπή πρέπει πραγματικά να εξασφαλίσει ότι, πρώτον, οι κανόνες για τις δημόσιες συμβάσεις προμηθειών στον τομέα της άμυνας υποστηρίζουν όντως το έργο του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Άμυνας και δεύτερον, ότι λαμβάνουν υπόψη πως, όπως είπαν πολλοί προηγούμενοι ομιλητές, αυτός ο τομέας παρουσιάζει ιδιαιτερότητες. Γι' αυτό, θέλω να κάνω τρεις ερωτήσεις στον Επίτροπο McCreevy.

Πρώτον, μία οδηγία στον τομέα αυτόν δεν έχει εκ των προτέρων το ελάττωμα ότι βασίζεται σε μία ανακοίνωση που αρχικά αφορούσε μη στρατιωτικές προμήθειες και ότι έτσι δεν μπορεί να επιτύχει αυτά που περιμένουμε σε σχέση με την κοινή πολιτική ασφάλειας;

Δεύτερον, δεν θα ήταν δυνατό να ενημερωθεί ο κατάλογος του 1958, που ορίζει σχετικά ξεκάθαρα τις παρεκκλίσεις, αλλά σήμερα δεν είναι πια επίκαιρος; Έχει εγκαταλείψει οριστικά η Επιτροπή την ενημέρωσή του;

Τρίτον, ο Επίτροπος είπε δικαιολογημένα ότι η κανονική νομοθεσία για τις δημόσιες συμβάσεις προμηθειών δεν είναι κατάλληλη για τον τομέα της άμυνας. Αναφερόμενος σε αυτό που ρώτησε ο κ. Lambsdorff θα ήθελα πολύ να μάθω πώς σκοπεύει ο Επίτροπος να λάβει υπόψη τις ιδιαιτερότητες του τομέα της άμυνας σε μία οδηγία.

Karl von Wogau (PPE-DE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, τα 27 κράτη μέλη της ΕΕ δαπανούν κάθε χρόνο 170 δις ευρώ για την άμυνα. Αυτά τα 27 κράτη μέλη έχουν 2 εκατομμύρια στρατιώτες, 10 000 τεθωρακισμένα και 3 000 μαχητικά αεροσκάφη. Παρ' όλα αυτά δεν κατάφεραν να σταματήσουν την αιματοχυσία στην κρίση των Βαλκανίων. Χρειαστήκαμε γι' αυτό τους αμερικανούς φίλους μας. Γιατί; Επειδή τότε δεν υπήρχαν ακόμα κοινές δομές λήψης αποφάσεων που θα έδιναν στην ΕΕ τη δυνατότητα εκτέλεσης τέτοιων επιχειρήσεων.

Ένας άλλος κύριος λόγος για την ανεπάρκεια της ευρωπαϊκής άμυνας είναι η έλλειψη μίας κοινής αγοράς για την άμυνα. Μια από τις αιτίες γι' αυτό είναι και το άρθρο 296. Είμαι βέβαιος ότι αυτό το άρθρο θα ισχύει και μελλοντικά. Ο λόγος για τον οποίο δεν δημιουργήθηκε μια κοινή ευρωπαϊκή αγορά άμυνας είναι η καθ' υπερβολήν εφαρμογή του εν λόγω άρθρου στο παρελθόν. Αρχικά, η Επιτροπή εξέδωσε την ανακοίνωσή της που διασαφηνίζει τι καλύπτεται από το άρθρο 296 και τι όχι. Θεωρώ θετική αυτή την ανακοίνωση. Ύστερα ανέλαβε δράση ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Άμυνας. Θεωρώ ότι ο κώδικας δεοντολογίας που υιοθέτησε, ήταν ένα σημαντικό βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση. Τώρα χρειαζόμαστε όμως και ευρωπαϊκή νομοθεσία στον τομέα αυτόν και γι' αυτό επιδοκιμάζω το γεγονός ότι τώρα προβλέπεται αυτή η οδηγία.

Ως μέλη του Σώματος όμως ακούμε διαρκώς κριτική, ιδίως από τις τοπικές αρχές, για τους κοινοτικούς κανόνες για την ανάθεση δημοσίων συμβάσεων. Γι' αυτό θα δώσουμε πολύ μεγάλη προσοχή ώστε οι κανόνες που θα θεσπιστούν εδώ να είναι απόλυτα προσαρμοσμένοι στον τομέα της άμυνας και να μη χειροτερεύσουν, αλλά να βελτιώσουν την κατάσταση στον τομέα αυτόν. Από αυτό θα εξαρτηθεί η συναίνεσή μας.

Επίσης ακούμε διαρκώς ότι εμείς οι Ευρωπαίοι δεν δαπανούμε αρκετά για την άμυνα. Εάν συνεχίσουμε την εργασία μας στον τομέα αυτόν και δημιουργήσουμε μία κοινή αγορά, θα επιτύχουμε τουλάχιστον περισσότερη ασφάλεια με τα ίδια χρήματα.

Charlie McCreevy, μέλος της Επιτροπής. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, σε απάντηση των παρατηρήσεων των κ. Harbour, Lambsdorff και Schwab, μπορώ να διαβεβαιώσω ότι ο πρωταρχικός στόχος μιας οδηγίας αφιερωμένης στις δημόσιες συμβάσεις στον τομέα της άμυνας είναι να λαμβάνει υπόψη την ιδιαιτερότητα της αγοράς στον τομέα της άμυνας. Αναγνωρίζουμε ότι το υφιστάμενο πλαίσιο δεν είναι καλά προσαρμοσμένο στην αμυντική αγορά. Σαφώς, οι θεμελιώδεις αρχές των κανόνων περί δημοσίων συμβάσεων θα πρέπει να ισχύουν, αλλά η άμυνα προϋποθέτει ειδικές απαιτήσεις από την άποψη της ασφάλειας εφοδιασμού, της ασφάλειας πληροφοριών ή της ανάγκης ύπαρξης μιας διαδικασίας με διαπραγμάτευση.

Ο κ. Harbour έθεσε επίσης το θέμα των αντισταθμίσεων, το οποίο είναι ένα πολύ σύνθετο θέμα. Οι αντισταθμίσεις είναι οικονομικές αντισταθμίσεις, τις οποίες απαιτούν τα περισσότερα κράτη μέλη από μη εθνικούς προμηθευτές όταν αγοράζουν στρατιωτικό εξοπλισμό στο εξωτερικό. Είναι νομικά προβληματικές, πολιτικά αμφιλεγόμενες και οικονομικά αμφισβητήσιμες.

Οι άμεσες αντισταθμίσεις συνδέονται άμεσα με το αντικείμενο της δημόσιας σύμβασης προμηθειών, μπορούν ορισμένες φορές να καλύπτονται από το άρθρο 296, εάν η ίδια η σύμβαση προμηθειών εξαιρείται βάσει αυτού του άρθρου. Ωστόσο, η τεράστια πλειονότητα των αντισταθμίσεων είναι έμμεσες και μη στρατιωτικού χαρακτήρα.

Από την άποψη της Επιτροπής, αυτές οι αντισταθμίσεις δεν καλύπτονται από το άρθρο 296. Πρέπει να σέβονται την κοινοτική νομοθεσία, ακόμη και αν σχετίζονται με συμβάσεις προμήθειας αμυντικού εξοπλισμού που εξαιρούνται βάσει του άρθρου 296. Άλλως ειπείν, οι αντισταθμίσεις αποτελούν πρόβλημα αυτές καθαυτές, ακόμη και στον τομέα που καλύπτεται από το άρθρο 296. Η αντιμετώπιση αυτού του προβλήματος μέσω της οδηγίας για τον αμυντικό τομέα καλύπτει μόνο το κοινοτικό τμήμα της αγοράς αμυντικών εξοπλισμών και αφήνει άθικτες τις έμμεσες αντισταθμίσεις συμβάσεων που εξαιρούνται βάσει του άρθρου 296.

Εν κατακλείδι, όπως είπα νωρίτερα, το άνοιγμα των εθνικών αγορών άμυνας θα οδηγήσει σε σημαντικά οικονομικά οφέλη και θα ωφελήσει τελικά όλους τους φορολογούμενους. Προκειμένου να επιτευχθεί αυτό πρέπει να δημιουργήσουμε ένα νέο νομικό πλαίσιο, το οποίο θα προσαρμόζει ορισμένους κοινοτικούς κανόνες περί δημοσίων συμβάσεων στις ιδιαιτερότητες του τομέα της άμυνας. Η νέα αυτή οδηγία θα δώσει στις εθνικές αρχές μεγαλύτερη ευελιξία κατά τη διεκπεραίωση ευαίσθητων δημοσίων συμβάσεων.

Πρόεδρος. – Η συζήτηση έληξε.

19. Απαγόρευση των εξαγωγών μεταλλικού υδραργύρου και ασφαλής αποθήκευσή του (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τη συζήτηση της έκθεσης (A6-0227/2007) του κ. Παπαδημούλη, εξ ονόματος της Επιτροπής Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των

Τροφίμων, σχετικά με την πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου που αφορά την απαγόρευση των εξαγωγών μεταλλικού υδραργύρου και την ασφαλή αποθήκευσή του (COM(2006)0636 – C6-0363/2006 – 2006/0206(COD)).

Charlie McCreedy, μέλος της Επιτροπής. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, χαιρόμαι που ανοίγω αυτή τη συζήτηση σχετικά με την πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την απαγόρευση των εξαγωγών μεταλλικού υδραργύρου και της ασφαλούς αποθήκευσής του. Θέλω να ευχαριστήσω την Επιτροπή Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων και τον εισηγητή της για τις έως τώρα προσπάθειές τους. Θέλω επίσης να ευχαριστήσω την Επιτροπή Διεθνούς Εμπορίου και τον συντάκτη της γνωμοδότησής της, κ. Holm, για τη συνεισφορά τους σε αυτόν τον φάκελο.

Ο υδράργυρος αναγνωρίζεται διεθνώς ως άκρως τοξικός για τους ανθρώπους, τα οικοσυστήματα και την άγρια ζωή. Αρχικά θεωρούμενο ως οξύ τοπικό πρόβλημα, η ρύπανση από υδράργυρο γίνεται πλέον αντιληπτή επίσης ως παγκόσμιο, διάχυτο και χρόνιο πρόβλημα. Οι υψηλές δόσεις μπορεί να είναι μοιραίες για ανθρώπους και ακόμη και σχετικά χαμηλές δόσεις μπορούν να έχουν σοβαρές δυσμενείς επιπτώσεις στη νευροανάπτυξη.

Σε αυτό το πλαίσιο, η Επιτροπή ανέπτυξε μια ολοκληρωμένη κοινοτική στρατηγική σχετικά με τον υδράργυρο, η οποία εγκρίθηκε τον Ιανουάριο του 2005. Βασικός στόχος της είναι η μείωση των επιπέδων υδραργύρου στο περιβάλλον και της ανθρώπινης έκθεσης μέσω αρκετών δράσεων που αντιμετωπίζουν όλες τις πτυχές του κύκλου ζωής του υδραργύρου. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο χαιρέτισε τη στρατηγική και τη συνολική προσέγγιση της στο ψήφισμα που εγκρίθηκε τον Μάρτιο του 2006.

Η πρόταση η οποία βρίσκεται τώρα ενώπιόν σας εφαρμόζει δύο κύριες δράσεις που καθορίζονται στη στρατηγική, ήτοι τη δράση 5 (απαγορεύοντας την εξαγωγή μεταλλικού υδραργύρου από την κοινότητα) και τη δράση 9 (απαιτώντας την ασφαλή αποθήκευση υδραργύρου που δεν είναι πλέον απαραίτητη στη βιομηχανία χλωρίου-αλκαλίων).

Η πρωτογενής παραγωγή υδραργύρου εντός της κοινότητας σταμάτησε πριν από τέσσερα χρόνια όταν διέκοψε τις δραστηριότητές του το τελευταίο ενεργό ορυχείο Almadén στην Ισπανία. Η από περιβαλλοντική άποψη επιθυμητή σταδιακή κατάργηση της τεχνολογίας στοιχείων υδραργύρου στη βιομηχανία χλωρίου-αλκαλίων έχει ως αποτέλεσμα, ωστόσο, μια νέα πηγή εφοδιασμού υδραργύρου: περίπου 12 000 τόνοι πλεονάσματος υδραργύρου θα εξέλθουν από τον τομέα τα επόμενα χρόνια έως ότου ολοκληρωθεί η μετάβαση του σε τεχνολογίες απαλλαγμένες από τον υδράργυρο.

Η μεγαλύτερη ποσότητα υδραργύρου εξάγεται επί του παρόντος από την Κοινότητα, και εξαγωγές έως 800 τόνων ετησίως καταλήγουν, τουλάχιστον εν μέρει, σε μη ρυθμισμένες και ανεξέλεγκτες χρήσεις όπως η παραδοσιακή εξόρυξη χρυσού. Αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο ο υδράργυρος της ΕΕ προστίθεται στην παγκόσμια έκθεση στον υδράργυρο.

Ο βασικός στόχος της προταθείσας νομοθεσίας είναι να σταματήσουν αυτές οι εξαγωγές και να διασφαλιστεί ότι ο υδράργυρος που δεν χρησιμοποιείται πλέον στη βιομηχανία χλωρίου-αλκαλίων αποθηκεύεται με ασφάλεια και δεν μπορεί να επανέλθει στο περιβάλλον.

Βάσει της εκτίμησης επιπτώσεων, η Επιτροπή προτείνει επίσης να εφαρμοστεί η απαίτηση ασφαλούς αποθήκευσης και σε δύο άλλες βιομηχανικές πηγές υδραργύρου – τον καθαρισμό του φυσικού αερίου και τον υδράργυρο που παράγεται ως παραπροϊόν της εξόρυξης μη σιδηρούχου μεταλλεύματος.

Η υποχρέωση αποθήκευσης αποτελεί λογική εξέλιξη της απαγόρευσης εξαγωγής, καθώς η μικρή εναπομείνουσα εσωτερική αγορά υδραργύρου δεν θα είναι σε θέση να απορροφήσει τις ενεχόμενες ποσότητες. Η ανακύκλωση και η ανάκτηση θα διασφαλίσει ότι ο υδράργυρος παραμένει διαθέσιμος για νόμιμες χρήσεις. Οι εργασίες αποθήκευσης εμπίπτουν στο νομικό πλαίσιο της οδηγίας για την υγειονομική ταφή των αποβλήτων, με πρόσθετες απαιτήσεις ασφάλειας που αντικατοπτρίζουν τις ιδιαίτερες ιδιότητες του μεταλλικού υδραργύρου.

Η Επιτροπή αποσκοπούσε στην υποβολή μιας σαφούς, απλής νομοθετικής πρότασης με στέρεο γνωστικό υπόβαθρο και αποφεύγει, σύμφωνα με τις αρχές βελτίωσης του ρυθμιστικού πλαισίου, οποιαδήποτε υπερβολική διοικητική επιβάρυνση για τη βιομηχανία ή τη δημόσια διοίκηση.

Η πρόταση αποφεύγει να αναλάβει νομοθετική δράση σε τομείς όπου η εκτίμηση επιπτώσεων δεν παρείχε καμιά βασίμη αιτιολογία για τέτοια δράση ή οποιαδήποτε σαφή άποψη για τις πιθανές επιπτώσεις της.

Θα ήθελα επίσης να υπογραμμίσω ότι η ενδιαφερόμενη βιομηχανία, δηλαδή ο τομέας του χλωρίου-αλκαλίων, έδειξε τη στήριξή της προς αυτή την πρόταση και είναι πρόθυμη να αναλάβει μια εκούσια δέσμευση. Αυτή η δέσμευση υποχρεώνει τη βιομηχανία να επιλέξει επιχειρήσεις αποθήκευσης υψηλής εξειδίκευσης και διασφαλίζει ότι θα είναι διαθέσιμα βασικά δεδομένα σχετικά με τις ροές υδραργύρου.

Η Επιτροπή προτίθεται να αναγνωρίσει αυτή τη δέσμευση, σύμφωνα με τις αρχές και τις διαδικασίες που ορίζονται στην ανακοίνωση σχετικά με τις περιβαλλοντικές συμφωνίες που εγκρίθηκαν το 2002.

Δεν είναι σκοπός της πρότασης να εφαρμόσει τη συνολική στρατηγική για τον υδράργυρο: το πεδίο εφαρμογής της είναι σκοπίμως πιο συνεκτικό. Οι εργασίες σε άλλες δράσεις της στρατηγικής είναι σε εξέλιξη.

Δημήτριος Παπαδημούλης (GUE/NGL), Εισηγητής. – Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, αγαπητοί συνάδελφοι, ο υδράργυρος και οι ενώσεις του είναι ισχυρές τοξικές ουσίες. Ακόμη και σε χαμηλές δόσεις δρουν αρνητικά στο καρδιαγγειακό, ανοσοποιητικό και αναπαραγωγικό μας σύστημα. Στο περιβάλλον ο υδράργυρος μπορεί να μετασχηματισθεί σε μεθυλϋδράργυρο και να συγκεντρώνεται στην τροφική αλυσίδα, ιδίως σε υδάτινο περιβάλλον. Το 1956 μάλιστα στην πόλη Μίνα – Μάτα της Ιαπωνίας 8 000 άτομα έχασαν τη ζωή τους επειδή κατανάλωσαν ψάρια με υψηλή περιεκτικότητα σε υδράργυρο.

Ο υδράργυρος αποτελεί παγκόσμιο πρόβλημα και χρειάζονται διεθνείς και συντονισμένες δράσεις για την επίλυσή του. Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν θα μπορούσε να επιχειρηματολογεί πειστικά υπέρ της μείωσης προσφοράς και ζήτησης υδραργύρου και ταυτόχρονα να παραμένει ένας από τους κύριους προμηθευτές ανά τον κόσμο. Η πρόταση κανονισμού της Επιτροπής αποτελεί μια μοναδική ευκαιρία για να κλείσει ένας κύκλος εξαγωγών αυτής της επικίνδυνης ουσίας.

Είμαι ιδιαίτερα ικανοποιημένος, καθώς τόσο η Επιτροπή Περιβάλλοντος όσο και η Νομική Επιτροπή, απέρριψαν τη διπλή νομική βάση και επέλεξαν το άρθρο 175 ως μοναδική βάση, καθώς στόχος του κανονισμού είναι η προστασία του περιβάλλοντος και της δημόσιας υγείας.

Σε ότι αφορά στην ημερομηνία έναρξης της απαγόρευσης των εξαγωγών, ζητώ το εξής απλό και λογικό: εμείς, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, να μείνουμε συνεπείς στο ψήφισμα που οι ίδιοι εγκρίναμε με πολύ μεγάλη πλειοψηφία τον Μάρτιο του 2006 σχετικά με την κοινοτική στρατηγική για τον υδράργυρο. Γι' αυτό και σας ζητώ να υπερψηφίσετε την τροπολογία αριθ. 43, ώστε να είμαστε συνεπείς με αυτές τις δηλωμένες θέσεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Θεωρώ ότι πρέπει να περιληφθούν επίσης στην απαγόρευση εξαγωγών οι ενώσεις και τα προϊόντα υδραργύρου που υπόκεινται ήδη σε περιορισμούς, όσον αφορά τη χρήση και την εμπορία τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Κάτι εξάλλου που εγκρίναμε και πέρυσι τον Μάρτιο.

Τι μήνυμα, κύριοι συνάδελφοι, στέλνουμε στις τρίτες χώρες εάν τα προϊόντα που περιέχουν υδράργυρο και είναι απαγορευμένα στην Ευρωπαϊκή Ένωση –διότι είναι επικίνδυνα– τα εξάγουμε σε αυτές; Θα θυμηθούμε το γνωστό «bon pour l'orient»; Όσον αφορά στην απαγόρευση εισαγωγών υδραργύρου, δεν έχει νόημα από τη μία πλευρά να αποθηκεύεται ο υδράργυρος που προέρχεται από την Ευρωπαϊκή Ένωση και από την άλλη να εισάγεται υδράργυρος για χρήση εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επικαλούμαι την κοινή λογική. Άλλωστε, σήμερα η προσφορά υπερβαίνει τη ζήτηση –σύμφωνα και με τα στοιχεία της Επιτροπής– και αυτή η κατάσταση συνάγεται ότι θα συνεχιστεί και στο μέλλον.

Όσον αφορά στην υποχρέωση αποθήκευσης του μεταλλικού υδραργύρου που δεν χρησιμοποιείται πλέον στη βιομηχανία χλωρίου αλκαλίων, και πάλι κινούμαι με βάση το εγκριθέν ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Ζητώ, έως ότου υπάρξουν κατάλληλες τεχνολογίες για την τελική διάθεση του υδραργύρου κατά προτίμηση σε στερεοποιημένη μορφή, να έχουμε προσωρινή αποθήκευση σε ανακτήσιμη μορφή, είτε σε υπόγειο αλατωρυχείο είτε σε επιφανειακή εγκατάσταση που χρησιμοποιείται αποκλειστικά και είναι εξοπλισμένη για την προσωρινή αποθήκευση. Αλλιώς, αποθήκη της τοξικής αυτής ουσίας, θα είναι το ίδιο το ανθρώπινο σώμα. Δεν μιλάμε άλλωστε για εκατομμύρια τόνους. Όλες κι όλες οι απομένουσες ποσότητες υδραργύρου στη βιομηχανία χλωρίου αλκαλίων εκτιμώνται σε περίπου 12 000 τόνους, ο όγκος των οποίων –λόγω της υψηλής πυκνότητάς τους– είναι περίπου 1000 κυβικά μέτρα.

Ζητώ να θεσπισθεί ταυτόχρονα ένα βασικό πλαίσιο προϋποθέσεων για την αποθήκευση ώστε να εξασφαλισθεί η συνεχής παρακολούθησή της. Οι προδιαγραφές ασφαλείας, η τακτική υποβολή εκθέσεων, η ανταλλαγή πληροφοριών και η θέσπιση ποινών, σύμφωνα με την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει» σε περίπτωση μη συμμόρφωσης.

Η ευθύνη κατά τη διάρκεια της προσωρινής αποθήκευσης θα πρέπει να βαρύνει τον ιδιοκτήτη της αποθηκευτικής εγκατάστασης, ενώ τα κράτη μέλη θα πρέπει να αναλάβουν τη διοικητική και οικονομική ευθύνη της ασφαλούς τελικής διάθεσης. Για το σκοπό αυτό ζητώ από τα κράτη μέλη να δημιουργήσουν ένα ταμείο, στη βάση οικονομικών εισφορών της βιομηχανίας χλωρίου αλκαλίων, που θα διασφαλίσει τους αναγκαίους πόρους. Ζητώ επίσης να διαμορφωθεί ένα μητρώο πωλητών εμπόρων και αγοραστών υδραργύρου για την τακτική παρακολούθηση της κίνησης των εισαγωγών και εξαγωγών.

Κύριοι, συνάδελφοι, ας εναντιωθούμε σε έναν αποδυναμωμένο κανονισμό που δεν θα παρέχει το επίπεδο προστασίας της δημόσιας υγείας και του περιβάλλοντος που επιθυμούν οι πολίτες. Το αίτημα για την απαγόρευση των εξαγωγών και το πρόβλημα της αποθήκευσης θα πρέπει να αντιμετωπισθεί με αυτά τα κριτήρια. Το σχετικό κόστος –για μια τέτοια επένδυση στο μέλλον– είναι συγκριτικά πολύ μικρό μπροστά στα πολλαπλά οφέλη που θα προκαλέσει. Η Ευρωπαϊκή Ένωση, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, οφείλει και μπορεί να αναδειχθεί στην πρωτοπορία της προσπάθειας για την παγκόσμια απόσυρση του υδραργύρου. Ελπίζω με τις αυριανές αποφάσεις μας να συμβάλουμε σε αυτό.

Jens Holm (GUE/NGL), *συντάκτης της γνωμοδότησης της Επιτροπής Διεθνούς Εμπορίου*. – (SV) Είναι καιρός να λάβουμε αυτή τη σημαντική απόφαση σχετικά με την απαγόρευση των εξαγωγών μεταλλικού υδραργύρου. Πολύ λίγοι άνθρωποι προφανώς το γνωρίζουν αυτό, αλλά η ΕΕ είναι όντως ο μεγαλύτερος εξαγωγέας της εν λόγω ουσίας παγκοσμίως. Πάνω από 1 000 μετρικοί τόνοι εξάγονται κάθε χρόνο από την ΕΕ προς άλλες χώρες. Αυτό ισοδυναμεί περίπου με το ένα τρίτο του συνολικού παγκόσμιου εμπορίου μεταλλικού υδραργύρου. Ο υδράργυρος, ο οποίος είναι επικίνδυνος, καταλήγει σχεδόν αποκλειστικά στις αναπτυσσόμενες χώρες, όπου προκαλεί πολύ μεγάλη ζημία.

Χαίρομαι που θα πάρω θέση για μια καλά μελετημένη έκθεση του συναδέλφου μου κ. Παπαδημούλη. Η παρούσα έκθεση δεν αφορά μόνο την απαγόρευση των εξαγωγών του μεταλλικού υδραργύρου. Αφορά επίσης την επίτευξη ασφαλούς αποθήκευσης της επικίνδυνης αυτής ουσίας, κάτι το οποίο θεωρώ πολύ θετικό. Είμαι ιδιαίτερα ικανοποιημένος που ο κ. Παπαδημούλης συνεισέφερε αρκετές σημαντικές βελτιώσεις στην πρόταση της Επιτροπής.

Αυτές οι βελτιώσεις περιλαμβάνουν τα ακόλουθα:

- επέκταση του κανονισμού προκειμένου να συμπεριλάβει προϊόντα και ενώσεις υδραργύρου,
- επέκταση της απαγόρευσης προκειμένου να συμπεριλάβει τις εισαγωγές,
- έναρξη ισχύος της απαγόρευσης νωρίτερα από ό,τι επιθυμεί η Επιτροπή, δηλαδή το 2010 αντί το 2011,
- θέσπιση ενός συστήματος παρακολούθησης του εμπορίου υδραργύρου προκειμένου να επιτευχθεί η ενίσχυση του ελέγχου υδραργύρου,
- στήριξη προς τις αναπτυσσόμενες χώρες καθώς μεταστρέφονται προς σύγχρονες, απαλλαγμένες από τον υδράργυρο τεχνολογίες.

Αυτές οι αλλαγές συνάδουν πλήρως με όσα πρότεινα ως συντάκτης της γνωμοδότησης της Επιτροπής Διεθνούς Εμπορίου, και είμαι πολύ ευγνώμων γι' αυτές.

Αυτό που με ανησυχεί είναι η αίτηση της Ομάδας της Συμμαχίας Φιλελευθέρων και Δημοκρατών για την Ευρώπη για ψηφοφορία κατά τμήματα. Μια ψηφοφορία κατά τμήματα θα απειλούσε να υπονομεύσει σημαντικά τμήματα αυτής της κατά τα άλλα εξαιρετικής έκθεσης. Εμμένετε, συνεπώς, στην προσέγγιση του εισηγητή που αποσκοπεί στη διασφάλιση του περιβάλλοντος και της δημόσιας υγείας και μην υιοθετήσετε την προσέγγιση της Ομάδας της Συμμαχίας Φιλελευθέρων και Δημοκρατών για την Ευρώπη που βασίζεται στην αγορά.

Αύριο η ΕΕ θα αναλάβει, συνεπώς, τις ευθύνες της και θα σταματήσει την απόρριψη του θανατηφόρου υδραργύρου στις αναπτυσσόμενες χώρες. Είναι πράγματι η κατάλληλη στιγμή να το πράξει. Με τις αλλαγές μας και τις βελτιώσεις μας, η ΕΕ θα αναλάβει επίσης την ιστορική της ευθύνη να στηρίξει χώρες στον Νότο καθώς μεταπηδούν από τη χρήση υδραργύρου στη χρήση καθαρότερων τεχνολογιών. Με το μέτρο αυτό διασφαλίζεται η υγεία χιλιάδων ανθρώπων και του κοινού περιβάλλοντός μας, κάτι που δεν είναι κακό.

Manuel Medina Ortega (PSE), *συντάκτης της γνωμοδότησης της Επιτροπής Νομικών Θεμάτων*. – (ES) Κύριε Πρόεδρε, δεν είχαμε καμία δυσκολία στην Επιτροπή Νομικών Θεμάτων σχετικά με την εξέταση

του θέματος της νομικής βάσης, διότι ο στόχος αυτού του μέτρου δεν είναι η εφαρμογή της εμπορικής πολιτικής –και επομένως το άρθρο 133 δεν ισχύει– αλλά η προστασία της υγείας – και επομένως ισχύει το άρθρο 175. Η Επιτροπή Νομικών Θεμάτων έχει προτείνει επομένως η αποκλειστική νομική βάση να είναι το άρθρο 175, με όλες τις συνέπειες που συνεπάγεται αυτό από διαδικαστική άποψη.

Τούτου λεχθέντος, κύριε Πρόεδρε, ως βουλευτής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου από μια χώρα η οποία έχει πολύ στενούς ιστορικούς δεσμούς με δραστηριότητες υδραργύρου, θέλω να επισημάνω ότι η τροπολογία 40 του κ. Callanan σχετικά με την αποθήκευση του υδραργύρου είναι πολύ πιο ακριβής από το κείμενο που έχει προτείνει η Επιτροπή αναφορικά με το άρθρο 3, παράγραφος 1, σημείο α). Έχοντας προτείνει αυτή τη νομική βάση, επομένως, κύριε Πρόεδρε, ζητώ επίσης τη στήριξη της τροπολογίας 40 του κ. Callanan.

Martin Callanan, *εξ ονόματος της Ομάδας PPE-DE*. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, όπως γνωρίζει καλά το παρόν Κοινοβούλιο, αυτή η πρόταση κανονισμού σχετικά με την απαγόρευση των εξαγωγών μεταλλικού υδραργύρου και την αποθήκευσή του συνάδει με τις δεσμεύσεις που περιέχονται στη στρατηγική για τον υδράργυρο η οποία εγκρίθηκε τον Μάρτιο του 2006.

Η Ομάδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες) και των Ευρωπαίων Δημοκρατών υποστηρίζει τους γενικούς σκοπούς του κανονισμού. Ο υδράργυρος πρέπει να διατίθεται και να αποθηκεύεται ασφαλώς ώστε να προστατεύεται η ανθρώπινη υγεία και το περιβάλλον. Η τεχνολογία στοιχείων υδραργύρου αντικαθίσταται σταδιακά από περιβαλλοντικά ανώτερη και ενεργειακά αποδοτική τεχνολογία κυτταρικής μεμβράνης και αυτή η μετατροπή απελευθερώνει πλεόνασμα υδραργύρου σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Ο στόχος αυτού του κανονισμού είναι να αποτραπεί η είσοδος στην παγκόσμια αγορά αυτού του παροπλισμένου υδραργύρου. Κατά την άποψή μου η πρόταση της Επιτροπής είναι ευρέως αποδεκτή και η πλέον λειτουργική προσέγγιση.

Σε σχέση με την ημερομηνία έναρξης ισχύος της απαγόρευσης εξαγωγών, έχουν υποβληθεί τροπολογίες για την επίσπευση αυτής της ημερομηνίας. Δεν υποστηρίζουμε αυτές τις τροπολογίες. Η επιλογή της χρονικής στιγμής της απαγόρευσης συζητήθηκε διεξοδικά πριν από το Περιβαλλοντικό Συμβούλιο τον Ιούνιο του 2005, και η ημερομηνία 2011 συμφωνήθηκε στα συμπεράσματα του Συμβουλίου όπως περιέχονταν στην πρόταση της Επιτροπής. Κατά την άποψή μου, τίποτα δεν έχει αλλάξει από τότε που το Συμβούλιο πήρε αυτή την απόφαση και δεν θα ήθελα να ανοίξουν εκ νέου αυτές οι πολύ δύσκολες αποφάσεις. Αυτό θα μπορούσε μόνο να καθυστερήσει την εισαγωγή μιας απαγόρευσης, ιδίως εάν παρότρυνε την επανεξέταση του κατά πόσο μια απαγόρευση των εξαγωγών είναι όντως ο καλύτερος τρόπος επίτευξης των στόχων της ΕΕ. Η ημερομηνία που έχει επιλεγεί είναι η ημερομηνία που φαίνεται να εξασφαλίζει τη μεγαλύτερη στήριξη από την πλειονότητα των κρατών μελών και φυσικά, εξίσου σημαντικό, από τους πολλούς άλλους ενδιαφερόμενους. Η εν λόγω ημερομηνία έχει καθοριστεί από την Επιτροπή με τη συμφωνία των ισπανικών αρχών και των ορυχείων Minas de Almadén προκειμένου να μείνει αρκετός χρόνος για την αναδιοργάνωση και αναδιάρθρωση της εν λόγω εταιρείας, και πιστεύω ότι αξίζει όλη μας την υποστήριξη.

Δεν είμαι υπέρ των προτάσεων για τη θέσπιση μιας απαγόρευσης των εισαγωγών υδραργύρου και ενώσεων υδραργύρου. Δεδομένων των ποσοτήτων υδραργύρου που προκύπτουν από τα παροπλισμένα εργοστάσια χλωρίου-αλκαλίων εντός της Κοινότητας, φαίνεται να μην υπάρχει απολύτως κανένα εμπορικό κίνητρο για εισαγωγές και συνεπώς καμιά αναγκαιότητα για τη θέσπιση απαγόρευσης σε αυτό το στάδιο. Η αγορά είναι αρκετά ικανή να ρυθμιστεί η ίδια.

Ομοίως, τασσόμαστε επίσης κατά της επέκτασης του πεδίου εφαρμογής της απαγόρευσης εξαγωγών. Δεχόμαστε την άποψη της Επιτροπής ότι ο μεταλλικός υδράργυρος είναι κατά πολύ η πιο συναφής ουσία από την άποψη της ποσότητας, σε σύγκριση με τις ενώσεις υδραργύρου και τα προϊόντα που περιέχουν υδράργυρο, και ότι η επέκταση της απαγόρευσης εξαγωγών θα είναι πολύ πρόωρη σε αυτό το στάδιο. Επιπλέον, οι εταιρείες απλώς θα μετεγκατασταθούν και θα συνεχίσουν να παράγουν. Εναπόκειται όντως σε μας να ρυθμίσουμε τι σκαρώνουν οι υπόλοιπες χώρες στον κόσμο; Προσωπικά πιστεύω πως όχι. Και οι δύο επεκτάσεις της πρότασης της Επιτροπής προϋποθέτουν βαθύτερη ανάλυση των αρχών της βελτίωσης του ρυθμιστικού πλαισίου και του κόστους και των επιπτώσεων των υφιστάμενων επιχειρήσεων.

Miguel Angel Martínez Martínez, *εξ ονόματος της Ομάδας PSE*. – (ES) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, για σας, ο υδράργυρος είναι απλά ένα τοξικό μέταλλο που πρέπει να ξεφορτωθούμε και το οποίο έχετε δει μόνο σε θερμομέτρα όταν έχετε πυρετό. Για μένα, ο υδράργυρος μου φέρνει επίσης στο μυαλό μια περιοχή στην επαρχία μου, το Almadén, τα ορυχεία του οποίου ήταν μία από τις κοιτίδες του

εργατικού κινήματος στην Ισπανία. Ο υδράργυρος που φέρνει στο μυαλό χιλιάδες άντρες και γυναίκες που ζούσαν από αυτόν για αιώνες, εκατοντάδες ονόματα και πρόσωπα, φίλους με τους οποίους έχω συνεργαστεί ως σοσιαλιστής βουλευτής του Κοινοβουλίου τα τελευταία 30 χρόνια, εξηγώντας τους, πείθοντάς τους και στηρίζοντάς τους με εναλλακτικές λύσεις προκειμένου να ξεπεράσουν το παράδοξο ότι η ανθρώπινη πρόοδος, η οποία εξαλείφει τον υδράργυρο έδειχνε να τους καταδικάζει σε εξαφάνιση.

Αυτοί οι άνθρωποι εκτίμησαν τις προσπάθειές μας και μόλις λίγες μέρες πριν επιβεβαίωσαν την πίστη τους σ' εμάς ψηφίζοντας τους υποψηφίους του σοσιαλιστικού κόμματος στα τοπικά τους συμβούλια. Σήμερα, σκεφτόμενος αυτούς τους φίλους και επαναλαμβάνοντας τη δέσμευσή μου σε αυτούς, θέλω να ευχαριστήσω τους αξιότιμους βουλευτές για την κατανόησή τους, που εκφράζεται στο κείμενο που εγκρίθηκε από την Επιτροπή Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων και το οποίο θα βελτιώσουμε αύριο μέσω ορισμένων τροπολογιών.

Υπάρχουν τρεις θετικές πληροφορίες που θα γίνουν δεκτές στο Almadén με ευγνωμοσύνη, ενδιαφέρον και ελπίδα. Καταρχάς, συστήνεται η χορήγηση συγκεκριμένης κοινοτικής οικονομικής αποζημίωσης για την κοινωνικοοικονομική πρόοδο του Almadén και της γύρω περιοχής. Δεύτερον, συστήνεται να δοθεί προτεραιότητα στην εξέταση του Almadén ως ασφαλούς τόπου αποθήκευσης υδραργύρου που θα προορίζεται για την ασφαλή αποθήκευση όλων των υπαρχόντων αποθεμάτων του μετάλλου στην Ευρώπη. Τρίτον, δεδομένης της υπάρχουσας εμπειρίας και εξοικείωσης στο Almadén με τη διαχείριση του υδραργύρου, η κοινή λογική επιτάσσει ο τόπος αποθήκευσης να βρίσκεται εκεί όπου αποθηκεύεται ήδη πάνω από το 80% του υδραργύρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης με απόλυτη ασφάλεια.

Κάποιος από την περιφέρειά μου μού είπε ότι η μεταφορά του υδραργύρου από το Almadén σε οποιοδήποτε άλλο μέρος θα ήταν σαν να πηγαίνουμε το πιάνο στο σκαμπό αντί για το σκαμπό στο πιάνο προκειμένου να παίξουμε σε ένα κονσέρτο.

Τέλος, είμαστε ευγνώμονες για τη συνέπεια εκείνων που προτείνουν η εξαγωγή και άλλες επιχειρήσεις του υδραργύρου πρέπει να μπορούν να πραγματοποιηθούν—όπως είχαμε δηλώσει στην έκθεση Ματσάκη—μέχρι το 2010, και υποδεικνύοντας την ημερομηνία της 1ης Δεκεμβρίου, επιτρέποντας ένα μεγαλύτερο περιθώριο για την κυκλοφορία του υδραργύρου.

Είμαι σίγουρος ότι, με το ψήφισμα που θα εγκρίνουμε αύριο, το Κοινοβούλιο θα είναι σε θέση να αναλάβει τις ευθύνες του της συναπόφασης στο πλαίσιο των σχετικών διαπραγματεύσεων με το Συμβούλιο.

Μάριος Ματσάκης, *εξ ονόματος της Ομάδας ALDE.* – (EN) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, θα ήθελα να εκφράσω τα ειλικρινή μου συγχαρητήρια στον κ. Παπαδημούλη για την εξαιρετική έκθεσή του, και θέλω να τον ευχαριστήσω για τη συνεργασία του με τους σκιώδεις εισηγητές.

Γενικώς, ο εισηγητής επιδίωξε να καταστήσει αυστηρότερη την πρόταση της Επιτροπής, δικαίως από ορισμένες πλευρές. Εντούτοις, σε δύο τομείς, μια τέτοια θέση δεν φαίνεται ούτε απολύτως συνετή ούτε ρεαλιστική.

Ο πρώτος τομέας σχετίζεται με την επίσπευση της προτεινόμενης ημερομηνίας για το 2009. Κατά την άποψή μας, αυτό είναι και παράλογο και ανέφικτο. Πιστεύουμε ότι πρέπει να εμμείνουμε στην ημερομηνία της 1ης Ιανουαρίου 2010, όπως αποφασίσαμε προηγουμένως στη στρατηγική για τον υδράργυρο.

Ο δεύτερος τομέας είναι περισσότερο αμφιλεγόμενος: ο τομέας της αποθήκευσης του μεταλλικού υδραργύρου. Κατά την άποψή μου, η αμφισβήτηση οφείλεται κατά κύριο λόγο στη σύγχυση όσον αφορά του τι σημαίνει όντως προσωρινή και μόνιμη αποθήκευση στην πράξη. Η τακτική που στηρίζω είναι ότι εάν μπορεί να επιτευχθεί αποθήκευση σε τοπικά αλατωρυχεία ή άλλους εγκεκριμένους κατάλληλους χώρους, υπό αυστηρούς όρους με πλήρη έλεγχο και εγγυήσεις ασφάλειας για χιλιάδες χρόνια, τότε εμένα μου αρκεί. Δεν υπάρχει ανάγκη να οριστεί ειδικά σε αυτό το νομοθέτημα η υποχρέωση ανάκτησης αυτού του υδραργύρου και μεταφοράς του διά μέσου ολόκληρης της Ευρώπης σε μια νέα, μονιμότερη εγκατάσταση αποθήκευσης. Εάν οι νομοθέτες του μέλλοντος λάβουν υπόψη τις νέες τεχνολογικές εξελίξεις που καθιστούν ασφαλή την επεξεργασία του αποθηκευμένου υδραργύρου με συγκεκριμένο τρόπο ή τη μεταφορά του σε νέα τοποθεσία, τότε είμαι βέβαιος ότι αυτό μπορεί να γίνει και θα γίνει ότι και να βάλουμε τώρα στην παρούσα νομοθεσία.

Εν κατακλείδι, ας χρησιμοποιήσουμε την κοινή λογική και ας διατηρήσουμε τα πράγματα απλά και σε λογικά πλαίσια. Έως πρόσφατα, ο υδράργυρος ήταν και, σε πολλές περιπτώσεις, εξακολουθεί να βρίσκεται σε κάθε νοικοκυριό και στο ιατρείο κάθε ιατρού και οδοντιάτρου, καθώς και σε κάθε

νοσοκομείο υπό τη μορφή θερμομέτρου, βαρομέτρου, σφυγμομανομέτρου, οδοντικών σφραγισμάτων, κλπ. Πρέπει να απαλλαγούμε από τον υδράργυρο, αλλά δεν είναι ούτε άκρως μεταδοτικός θανατηφόρος ούτε ένωση νευροτοξικού αερίου το οποίο είναι σχεδόν θανάσιμο. Ως εκ τούτου, εξετάζοντας τις τροπολογίες αυτής της έκθεσης, ως προσπαθήσουμε να μην υπερβάλλουμε και να μην υπερβούμε τα όρια με τις απαιτήσεις μας.

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Αντιπροέδρου

Leopold Józef Rutowicz, *εξ ονόματος της Ομάδας UEN.* – (PL) Κύριε Πρόεδρε, ο κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την απαγόρευση των εξαγωγών υδραργύρου και της ασφαλούς αποθήκευσης του είναι ένα έγγραφο που περιορίζει την ύπαρξη υδραργύρου στο περιβάλλον και τις επιπτώσεις του σε ανθρώπους και ζώα. Μεταξύ του 1990 και του 2000, οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης μείωσαν τις παγκόσμιες εκπομπές υδραργύρου κατά 60%. Εν τω μεταξύ, αυτές οι εκπομπές αυξήθηκαν κατά 20% σε ολόκληρο τον κόσμο.

Τη δεκαετία του 1940, οι φίλοι μου και εγώ βρήκαμε λίγο υδράργυρο και ήμαστε χαρούμενοι όταν τα νομίσματα που βυθίσαμε σε αυτόν προσέλαβαν μια αργυρόχρωμη απόχρωση. Σήμερα, η στάση της κοινωνίας απέναντι στον υδράργυρο έχει αλλάξει δραματικά, και ο βιομηχανικός τομέας απομακρύνεται από διαδικασίες που χρησιμοποιούν υδράργυρο λόγω της τοξικότητάς του.

Παρ' όλο που θεωρώ θετικό αυτό το σχέδιο κανονισμού, έχω πράγματι κάποιες παρατηρήσεις να διατυπώσω. Πρώτα από όλα, θα πρέπει να βρεθούν μόνιμες εγκαταστάσεις αποθήκευσης για τα απόβλητα υδραργύρου το συντομότερο δυνατόν, περιορίζοντας κατ' αυτόν τον τρόπο την προσωρινή αποθήκευση. Δεύτερον, οι εγκαταστάσεις αποθήκευσης θα πρέπει να είναι όσο το δυνατόν πλησιέστερες προκειμένου να αποφεύγεται η μεταφορά υδραργύρου σε ολόκληρη την Ευρώπη. Τρίτον, δεν μπορούμε να θεσπίσουμε νέους τρόπους χρησιμοποίησης των αποβλήτων υδραργύρου χωρίς τον κατάλληλο σχεδιασμό και τη διεξαγωγή δοκιμών.

Πρέπει να γνωρίζουμε ότι, λαμβανομένων υπόψη των κινδύνων του υδραργύρου, ο ίδιος ο βιομηχανικός τομέας επιχειρεί να απομακρυνθεί από διαδικασίες που περιλαμβάνουν υδράργυρο. Οι τροπολογίες 11, 12, 15, 23-27 της πρότασης της Επιτροπής δεν είναι δικαιολογημένες.

Carl Schlyter, *εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE.* – (SV) Ο μεταλλικός υδράργυρος αποτελεί κίνδυνο για τη δημόσια υγεία και το περιβάλλον, και τώρα έχουμε 12 000 μετρικούς τόνους υδραργύρου που πρέπει να αποθηκευτούν. Ίσως ακούγεται πολύ, αλλά είναι ένας όγκος που θα μπορούσε εύκολα να χωρέσει στο ήμισυ αυτής της αίθουσας. Θα ήταν συνεπώς παράδοξο εάν στέλναμε αυτόν τον υδράργυρο εδώ και εκεί και τον αποθηκεύαμε σε διάφορους χώρους και σε αποθήκες που δεν ήταν ασφαλείς. Γι' αυτόν τον λόγο αντιτίθεται στην απόπειρα της Ομάδας της Συμμαχίας Φιλελευθέρων και Δημοκρατών για την Ευρώπη να απαλλαγούν από τον υδράργυρο, επειδή θα ήταν μόνο μια προσωρινή λύση.

Μια μόνιμη λύση πρέπει να είναι απολύτως ασφαλής. Η μόνη απολύτως ασφαλής λύση είναι η στερεοποίηση του υδραργύρου άπαξ διά παντός. Ο θειούχος άργυρος είναι σχεδόν εντελώς αδιάλυτος, πράγμα που σημαίνει ότι μπορεί να αποθηκευτεί ασφαλώς. Εάν δεν στερεοποιηθεί, δεν μπορούμε να έχουμε πολλές, διαφορετικές, κακώς εποπτευόμενες αποθήκες. Αντιτίθεται συνεπώς στην τροπολογία 40, επειδή θα υπονομεύσει την ασφάλεια στον χώρο εργασίας.

Είναι σημαντικό να συμφωνήσουμε για την ίδια και αυτή ημερομηνία: την 1η Ιανουαρίου 2010, όπως ορίζεται στην τροπολογία 43, που πρότεινε η ομάδα μου. Αυτή απαγορεύει και τις εισαγωγές και τις εξαγωγές όλων των προϊόντων που περιέχουν υδράργυρο, δημιουργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο μια ολιστική άποψη του θέματος. Οτιδήποτε άλλο θα ισοδυναμούσε με την κυνική εξαγωγή υδραργύρου. Γνωρίζουμε ότι η βιομηχανία χλωρίου-αλκαλίων πρέπει να σταματήσει τις εξαγωγές. Εάν εξασφαλίσει τη δυνατότητα να συνεχίσει να εξάγει έναν χρόνο μετά από την έναρξη ισχύος της απαγόρευσης, θα αδειάσει τις αποθήκες της μεταλλικού υδραργύρου και μάλιστα θα πληρωθεί γι' αυτό. Ο υδράργυρος θα χρησιμοποιηθεί από χρυσοθήρες στον Αμαζόνιο και θα καταστρέψει τεράστιες ποτάμιες περιοχές μολύνοντας τις με υδράργυρο.

Είναι σημαντικό η απαγόρευση να εισαχθεί την 1η Ιανουαρίου 2010. Ειδάλλως, θα υπονομεύσουμε την ιδέα αυτή καθαυτή της απαγόρευσης των εξαγωγών.

Jaromír Kohlíček, εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL. – (CS) Κυρίες και κύριοι, ο υδράργυρος θεωρείται βαρύ μέταλλο, και είναι πολύ επικίνδυνο στην τροφική αλυσίδα. Και αρκετά άλλα βαρέα μέταλλα, όπως το χρώμιο, το νικέλιο, το ουράνιο και το πλουτόνιο μπορούν επίσης να καταχωρηθούν στην ίδια κατηγορία.

Αληθεύει ότι όχι μόνο τα βαρέα μέταλλα αλλά επίσης αρκετά ελαφρότερα στοιχεία του περιοδικού πίνακα μπορούν, σε μεγάλες ποσότητες, να είναι επιβλαβείς στην υγεία. Επί παραδείγματι, το βηρύλλιο είναι γνωστό ότι προκαλεί βηρυλλίωση. Ο υδράργυρος δεν είναι απλώς ένα μέταλλο το οποίο μπορεί να προκαλέσει σοβαρή ζημία μετά την κατανάλωσή του ως μέταλλο, αποτελεί επίσης μια σημαντική ουσία στον τομέα της τεχνολογίας. Στο παρελθόν, η ηλεκτροδότηση, η οδοντιατρική και η κοσμηματοποιία δεν ήταν δυνατές χωρίς αυτή. Η οργανική μέθοδος της χημικής ανάλυσης που χρησιμοποιεί σταγονικά ηλεκτρόδια υδραργύρου είναι πολύ γνωστή, ενώ το 1959 ο τσέχος ακαδημαϊκός Heyrovský κέρδισε το βραβείο Νόμπελ Χημείας γι' αυτή τη διαδικασία, την οποία ονόμασε πολαρογραφία. Ένα σημαντικό θέμα επικεντρώνεται κυρίως στις πιθανές χρήσεις του υδραργύρου και των ενώσεών του στη βιομηχανία, παρ' όλο που αυτή πρέπει, ασφαλώς, να περιλαμβάνει τις υψηλότερες περιβαλλοντικές προδιαγραφές.

Δεν είμαι βέβαιος εάν η αποθήκευση του υδραργύρου και των ενώσεών του σε ένα μέρος είναι η καλύτερη λύση. Το ίδιο ισχύει όσον αφορά το ποια πρέπει να είναι η διάρκεια της μεταβατικής περιόδου προτού τεθεί σε ισχύ ο κανονισμός. Έχω την εντύπωση ότι για ορισμένα κράτη μέλη η περίοδος η οποία προβλέπεται στην τροπολογία 8 είναι πολύ σύντομη. Γι' αυτό έχω επιφυλάξεις σχετικά με την πρόταση, παρ' όλο που στα περισσότερα κράτη μέλη ο υδράργυρος και οι ενώσεις του, περιλαμβανομένων των αποθεμάτων, ελέγχονται αυστηρά από τους αρμόδιους κρατικούς φορείς.

Θεωρώ απαράδεκτο να εξαιρείται ο ρόλος απροσδιόριστων ΜΚΟ στον κανονισμό, ανεξαρτήτως των θεμάτων ανοχής και ανοίγματος στο κοινό, καθόσον αυτό δεν συνάδει με τα χαρακτηριστικά ενός κανονισμού για την απαγόρευση των εξαγωγών μεταλλικού υδραργύρου και την ασφαλή αποθήκευσή του. Η συμμετοχή των πολιτών στην παρακολούθηση των δραστηριοτήτων καλύπτεται σε άλλους τομείς της κοινοτικής νομοθεσίας.

Αδυνατώ να κατανοήσω για ποιον λόγο τα αλατωρυχεία ή τα ορυχεία στο Almadén στην Ισπανία είναι το καλύτερο μέρος για την αποθήκευση του υδραργύρου και των ενώσεών του. Είναι προφανές ότι ο τερματισμός των δραστηριοτήτων σε οποιοδήποτε ορυχείο οδηγεί σε κοινωνικά προβλήματα για τους μεταλλωρύχους. Στην Τσεχική Δημοκρατία και τα κράτη μέλη της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης, δεκάδες μεγάλων ορυχείων έκλεισαν, χωρίς να εκπονεί κανείς κανονισμούς για την αντιμετώπιση της μαζικής ανεργίας που αυτό προκάλεσε. Νομίζω ότι ο πυθμένας των μεταλλωρυχείων είναι ενδεχομένως καλύτερο μέρος αποθήκευσης από τα αλατωρυχεία. Υποστηρίζω σθεναρά τη λύση αντιμετώπισης του θέματος των ουσιών με μικρότερη από 5% περιεκτικότητα σε υδράργυρο.

Επίσης, τα βαρέα μέταλλα στα πετρώματα σε ολόκληρη την Ευρώπη κυμαίνονται σε φυσιολογικά επίπεδα, ενώ κατά τη διάβρωση –περιλαμβανομένου του υδραργύρου– καταλήγουν στα ευρωπαϊκά αποθέματα ύδατος. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο, επί παραδείγματι, στον ποταμό Έλβα εντοπίζονται πάντα συγκεντρώσεις υδραργύρου και άλλων βαρέων μετάλλων. Η συγκέντρωση αυτή κυμαίνεται, ασφαλώς, στα φυσιολογικά περιβαλλοντικά επίπεδα.

Υπάρχει επίσης το θέμα των υδάτων από παλαιά ορυχεία, η εξόρυξη υδραργύρου από παλαιές χωματερές και ιλύ αποβλήτων, που αποτελούν ενδεχομένως μια μαζική πηγή περιβαλλοντικής ρύπανσης. Ωστόσο, ο υπό εξέταση κανονισμός δεν μπορεί, ασφαλώς, να καλύψει αυτό το θέμα.

Εν κατακλείδι, θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους όσοι συνέβαλαν στην εκπόνηση της παρούσας οδηγίας, μια διαδικασία που διεξήχθη σε θετική ατμόσφαιρα συνεργασίας. Ο υδράργυρος και οι ενώσεις του έχουν μέλλον στην επιστήμη και την τεχνολογία, όπως δείχνει η παρούσα οδηγία, και γι' αυτόν τον λόγο την υποστηρίζουμε.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Πρώτα από όλα, επιτρέψτε μου να ευχαριστήσω τον εισηγητή, κ. Παπαδημούλη, επειδή υπογράμμισε στην έκθεση την ανάγκη απαγόρευσης των εξαγωγών υδραργύρου, των ενώσεών υδραργύρου και των προϊόντων που περιέχουν υδράργυρο. Αυτό είναι πολύ σημαντικό για μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, καθώς η ΕΕ είναι ένας από τους μεγαλύτερους εξαγωγείς υδραργύρου παγκοσμίως. Δεδομένου ότι η εν λόγω ουσία είναι εξαιρετικά τοξική, ειδικά για τα παιδιά, πρέπει να μεριμνήσουμε για την προστασία όχι μόνο σε σχέση με την παραγωγή ή τη χρήση υδραργύρου, αλλά επίσης κατά τη διάρκεια της αποθήκευσης ή της διαχείρισης των αποβλήτων υδραργύρου.

Οι υψηλές δόσεις υδραργύρου είναι θανατηφόρες για τους ανθρώπους· μικρότερες δόσεις υδραργύρου που συσσωρεύονται στον οργανισμό μπορούν να προκαλέσουν σοβαρές ασθένειες, του ανοσοποιητικού, του καρδιαγγειακού και του αναπαραγωγικού συστήματος. Η βιομηχανία παράγει υπερβολικές ποσότητες υδραργύρου, επί παραδείγματι, υπό τη μορφή παραπροϊόντων στη χημική βιομηχανία, σε σχέση με τον καθαρισμό του φυσικού αερίου, ή την εξόρυξη μη σιδηρούχων μετάλλων και την τήξη στη μεταλλουργία.

Θα πρέπει να εξετάσει κανείς εάν, εξάγοντας το πλεόνασμα υδραργύρου σε τρίτες, κυρίως αναπτυσσόμενες, χώρες, που είναι οι κύριοι καταναλωτές υδραργύρου, θα απαλλαγούμε όντας από τον υδράργυρο. Πολλές αναπτυσσόμενες χώρες στερούνται τους πόρους να αναπτύξουν σύγχρονες και φιλικές προς το περιβάλλον τεχνολογίες, και η εποπτεία τους είναι λιγότερο αυστηρή. Συμφωνώ με τον εισηγητή και υποστηρίζω τη στάση του ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν θα πρέπει να χρησιμοποιεί δύο μέτρα και σταθμά – δηλαδή, ένα προϊόν το οποίο δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση δεν θα πρέπει να εξάγεται σε χώρες που δεν διαθέτουν νομοθεσία για τη χρήση υδραργύρου.

Αυτό πρέπει να το έχουμε κατά νου όχι μόνο λόγω της ανάγκης περιβαλλοντικής προστασίας και διατήρησης της φύσης· θα πρέπει επίσης να θυμόμαστε ότι αυτός ο υδράργυρος μπορεί να επιστρέψει υπό τη μορφή κατάλοιπων στα τρόφιμα ή μέσω μολυσμένων ποταμών, για να μη θίξω τον κίνδυνο έκθεσης των τοπικών εργαζομένων και πληθυσμών. Όσον αφορά τον υδράργυρο και τα προϊόντα που περιέχουν υδράργυρο, η Ευρωπαϊκή Ένωση θα πρέπει να διασφαλίσει ότι η προσφορά υδραργύρου συνάδει με τις ανάγκες και τη ζήτηση. Το πλεόνασμα υδραργύρου πρέπει να διατίθεται με περιβαλλοντικά αειφόρο τρόπο σύμφωνα με την οδηγία για τα επικίνδυνα απόβλητα την οποία εγκρίναμε.

Ταυτόχρονα, είναι απαραίτητο να ενισχυθεί η παρακολούθηση και να τιμωρούνται αυστηρά οποιεσδήποτε περιπτώσεις μη συμμόρφωσης. Συμφωνώ με τον εισηγητή ότι οι βιομηχανίες που παράγουν υδράργυρο κατά τη διαδικασία παραγωγής θα πρέπει να είναι υπεύθυνες για την ασφαλή αποθήκευση του ή την περιβαλλοντικά αειφόρο διάθεσή του. Αυτό είναι επίσης σημαντικό για τη διασφάλιση συνεχούς ανάπτυξης στη βιομηχανία και την ενθάρρυνση της μετάβασης σε νέες εναλλακτικές τεχνολογίες που δεν εξαρτώνται από τον υδράργυρο. Ως μέρος της βοήθειάς μας προς τις αναπτυσσόμενες χώρες, θα πρέπει να δώσουμε περισσότερη έμφαση στην εφαρμογή τέτοιων τεχνολογιών όπου το περιβάλλον έχει αφανιστεί από αυτή την επικίνδυνη χημική ουσία.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE). – (FI) Κύριε Πρόεδρε, ο κανονισμός που βρίσκεται ενώπιόν μας αποτελεί τμήμα ενός συνόλου που βασίζεται στην κοινοτική στρατηγική σχετικά με τον υδράργυρο. Η κοινοτική περιβαλλοντική νομοθεσία εκσυγχρονίστηκε σύμφωνα με αυτή τη στρατηγική σε αυτή τη σύνοδο. Με ικανοποιεί το γεγονός ότι φθάσαμε τώρα σε ένα στάδιο όπου επανεξετάζονται οι στάσεις μας έναντι των εξαγωγών υδραργύρου. Η ΕΕ είναι, σε τελική ανάλυση, ο μεγαλύτερος εξαγωγέας της εν λόγω ουσίας παγκοσμίως.

Είναι αδιαμφισβήτητο ότι ο υδράργυρος και οι πολλές ενώσεις του είναι τοξικές για τους ανθρώπους και το περιβάλλον, και το κοινωνικό κόστος όσον αφορά τη δημόσια υγεία και την περιβαλλοντική ζημία είναι πολύ υψηλότερο από ό,τι θεωρείτο στο παρελθόν. Οι απαγορεύσεις δυνάμει του κανονισμού και τα κριτήρια αποθήκευσης θα αποτελέσουν επίσης σαφές μήνυμα για τον κόσμο εκτός της ΕΕ. Αναλαμβάνουμε την ευθύνη αυτής της ζημίας.

Ζωτικής σημασίας για την περιβαλλοντική νομοθεσία είναι η αντίληψη ότι τα επιλεγόμενα μέσα δεν είναι μόνο αποτελεσματικά από περιβαλλοντικής άποψης, αλλά επίσης αειφόρα από κοινωνικής άποψης. Περιβαλλοντικοί λόγοι υπαγορεύουν την αναγκαιότητα η απαγόρευση των εξαγωγών υδραργύρου να τεθεί γρήγορα σε ισχύ, όπως ορθά λέει ο κ. Παπαδημούλης. Δεν μπορούμε, ωστόσο, να βιαστούμε, βάσει άλλων πραγματικοτήτων. Ο κίνδυνος είναι, όντως, ότι μια λύση εδώ μπορεί να δημιουργήσει μια σειρά νέων προβλημάτων εκεί.

Η απαγόρευση εξαγωγών στην Κοινότητα θα πρέπει να τεθεί σε ισχύ τη στιγμή που θα εναρμονίζεται με την αναζήτηση άλλων διεθνών μέτρων σχετικά με περιορισμούς. Καθώς μπορεί να χρειαστούν ακόμη αρκετά χρόνια για την επίτευξη διεθνούς συμφωνίας, φαίνεται σωστό να στηρίζουμε την Επιτροπή στον προγραμματισμό της απαγόρευσης εξαγωγών. Οι εξαγωγές υδραργύρου, σύμφωνα με αυτόν, θα απαγορευτούν από την 1η Ιουλίου 2011. Αυτό είχε την υποστήριξη κατ' ουσία όλων των κρατών μελών.

Το ίδιο ισχύει για την πρόταση συμπερίληψης των ενώσεων υδραργύρου στην απαγόρευση εξαγωγών. Μπορούμε να ζητήσουμε από την Επιτροπή μια πρόταση για την επέκταση του πεδίου εφαρμογής της, όταν θα γνωρίζουμε αρκετά για τις ευρείες επιπτώσεις της. Είναι περιττό επί του παρόντος να επιβάλλουμε μια κατάσταση. Ας συνεχίσουμε με την πολιτική που έχουμε επιλέξει και ας επιλύουμε ένα πρόβλημα τη φορά όσον αφορά τον υδράργυρο.

Gyula Hegyi (PSE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, ο υδράργυρος δεν είναι μόνο μέταλλο είναι επίσης αρχέγονο τμήμα του πολιτισμού μας. Οι άνθρωποι πάντα το θαύμαζαν και πίστευαν τις μαγικές του ιδιότητες. Επί πολλούς αιώνες, ο υδράργυρος διαδραμάτισε ζωτικό ρόλο στην αλχημεία και τις απόκρυφες επιστήμες.

Ο υδράργυρος, το μόνο υγρό μέταλλο, είναι ένα όμορφο υλικό, ένα υλικό που μπορεί να θαυμάσει κανείς ως μοναδικό κομμάτι της φύσης. Εντούτοις, σύμφωνα με τις νέες πληροφορίες, ο υδράργυρος είναι επίσης ένα επικίνδυνο υλικό και θα πρέπει να προστατεύσουμε τους εαυτούς μας και τις μελλοντικές γενιές από τις τοξικές επιπτώσεις του. Οι εργαζόμενοι στα παραδοσιακά ορυχεία υδραργύρου, κυρίως στην Ισπανία, διήγαν σκληρή και έντιμη ζωή αλλά γνωρίζουν ότι το πρώην επάγγελμά τους έχει τελειώσει. Πρέπει να σεβαστούμε τις παραδόσεις των μεταλλωρύχων, πρέπει να γίνει όμως επίσης αντιληπτή η ανάγκη απαγόρευσης.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει ήδη απαγορεύσει τη χρήση υδραργύρου και υλικών που περιέχουν υδράργυρο στην επικράτειά τους. Τώρα θέλουμε να απαγορεύσουμε και τις εξαγωγές υδραργύρου. Το πράττουμε επειδή νοιαζόμαστε επίσης για την υγεία των άλλων χωρών και ηπείρων. Ευελπίστως, η απόφασή μας θα ενθαρρύνει και άλλες χώρες να μειώσουν επίσης τη χρήση υδραργύρου.

Ως σκιώδης εισηγητής της Σοσιαλιστικής Ομάδας, συμμετείχα σε διαβουλεύσεις με τους ισπανούς συναδέλφους σε πνεύμα αλληλεγγύης. Η κατανόησή τους ήταν ζωτικής σημασίας για μένα. Η άλλη κατευθυντήρια γραμμή ήταν το ψήφισμα του Κοινοβουλίου του Μαρτίου του 2006. Η απόφασή μας πρέπει να αντισταθμίζει τις περιβαλλοντικές ανησυχίες και τα συμφέροντα της ανησυχίας.

Όσον αφορά την ημερομηνία της απαγόρευσης, υποβλήθηκαν διάφορες προτάσεις: 2011 κατά την Επιτροπή, 2009 κατά τον εισηγητή και 2008 κατά τις ΜΚΟ. Αποφάσισα να προτείνω την 1η Δεκεμβρίου 2010 ως αποδεκτή συμβιβαστική λύση, σύμφωνα με το ψήφισμα του Κοινοβουλίου της περυσινής χρονιάς. Οι άλλες ημερομηνίες και προθεσμίες πρέπει να ανταποκριθούν σε αυτή τη βασική ημερομηνία. Εάν απαγορεύσουμε εκούσια τις εξαγωγές υδραργύρου, είναι απολύτως λογικό να απαγορεύσουμε επίσης την εισαγωγή του.

Όσον αφορά την αποθήκευσή του, υπήρξαν διάφορες προτάσεις: το Almadén από την Ισπανία, ένα αλατωρυχείο από τη Γερμανία και κατ' άλλους η στερεοποίηση. Καθώς δεν έχουμε συμβιβαστεί σε μια λύση, δεν πρέπει να στηρίζουμε τροπολογίες που αποκλείουν ειδικές πιθανές λύσεις. Πρέπει να στηρίζουμε την πρόταση των ισπανών σοσιαλιστών συναδέλφων μας που ζητούν αποζημίωση για το Almadén, το μεγαλύτερο ευρωπαϊκό ορυχείο υδραργύρου.

Το πεδίο εφαρμογής της απαγόρευσης θα πρέπει να καλύπτει κάθε υλικό με συγκέντρωση υδραργύρου 5% και πάνω. Πρέπει να καλύψουμε κενά, καθώς είναι πολύ φθηνή η μετατροπή του υδραργύρου σε χλωριούχο υδράργυρο. Είναι πολύ σημαντικό σε καθέναν από εμάς να βοηθήσουμε στην επίτευξη συμφωνίας μέσω μιας απλουστευμένης συμβιβαστικής δέσμης, αλλιώς θα αντιμετωπίσουμε το χάος και, το πιθανότερο, δεν θα υπάρχει νομοθετική ρύθμιση πριν από τις επόμενες κοινοβουλευτικές εκλογές.

Ως σκιώδης εισηγητής, εργάστηκα για μια συμβιβαστική λύση. Μια καλή συμβιβαστική λύση εξυπηρετεί περισσότερο τους πολίτες μας από ό,τι οι αναβαλλόμενες συζητήσεις που δεν οδηγούν σε κανένα είδος ρύθμισης.

Hiltrud Breyer (Verts/ALE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, ο υδράργυρος πρέπει να απαγορευτεί γρήγορα και γενικευμένα. Είναι κυριολεκτικά κυνικό να αποσύρουμε από την κυκλοφορία επικίνδυνα προϊόντα ενώ εξακολουθούμε να επιτρέπουμε την εξαγωγή τους σε άλλες χώρες.

Γνωρίζουμε ότι ο υδράργυρος μεταφέρεται παντού στον κόσμο μέσω του νερού και του αέρα. Τελικά ο υδράργυρος θα έφθανε και εδώ και θα έβλαπτε τους ανθρώπους. Είναι κυριολεκτικά παράλογο να διατυπώνουμε προειδοποιήσεις, όπως έκανε η Επιτροπή, ότι οι έγκυοι και τα παιδιά δεν πρέπει να τρώνε παραπάνω από 100 γραμμάρια τόνου την εβδομάδα επειδή είναι τόσο μολυσμένο από υδράργυρο.

Γνωρίζουμε –και το έδειξε άλλη μια φορά μία μελέτη που δημοσιεύθηκε στην ιατρική επιθεώρηση *The Lancet*– ότι τα βαρέα μέταλλα βλάπτουν το νευρικό σύστημα και προκαλούν μόνιμες και μη αναστρέψιμες βλάβες στον εγκέφαλο, ιδίως των παιδιών. Ως εκ τούτου, πρωταρχικός μας στόχος πρέπει να είναι να επιβάλουμε αυτή την απαγόρευση εξαγωγών, γιατί θα χάναμε την αξιοπιστία μας στη διεθνή κοινότητα αν λέγαμε πως θέλουμε να προστατεύσουμε τον εαυτό μας, επιτρέπουμε όμως τις εξαγωγές.

Thomas Ulmer (PPE-DE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, ο υδράργυρος υπάρχει παντού: για παράδειγμα, περνάει τον φραγμό του πλακούντα. Ο υδράργυρος είναι ένα μέταλλο

που σε θερμοκρασία δωματίου είναι υγρός και εξατμίζεται εύκολα. Η οριακή τιμή για τον μεταλλικό ανόργανο υδράργυρο στο αίμα είναι 25 μικρογραμμάρια και για οργανικές ενώσεις του υδραργύρου 100 μικρογραμμάρια. Δεν θέλω να αναφερθώ εδώ στις συνέπειες της δηλητηρίασης από υδράργυρο, είμαι βέβαιος ότι όλοι γνωρίζετε την πόλη Μιναμάτα της Ιαπωνίας. Δεν πρόκειται επομένως μόνο για οικονομικά πλεονεκτήματα ή μειονεκτήματα στην Κοινότητά μας αλλά και για την προστασία της υγείας των συμπολιτών μας και για την προστασία ενός υγιούς περιβάλλοντος.

Με την έκθεση του κ. Παπαδημούλη, τον οποίο ευχαριστώ για την εργασία του, η Ευρώπη εγκαταλείπει τις εξαγωγές ενώσεων του υδραργύρου και αρχίζει την ασφαλή αποθήκευση όσων υπάρχουν. Ταυτόχρονα είναι εύλογο να συμπεριληφθούν στην απαγόρευση των εξαγωγών όλες οι ενώσεις του υδραργύρου εφόσον υπάρχουν δυνατότητες αντικατάστασής τους, πράγμα που ισχύει για σχεδόν όλες τις χρήσεις. Επιπροσθέτως, από όσα γνωρίζουμε, εμείς ως εξαγωγείς μίας επικίνδυνης ουσίας δεν μπορούμε –και δεν έχουμε το δικαίωμα βάσει των υποχρεώσεών μας στο πλαίσιο του ΠΟΕ– να απαιτούμε από τους αποδέκτες ιχνηλασιμότητα του υδραργύρου, πράγμα που σημαίνει ότι δεν είναι σαφές το πού μπορεί να βρίσκεται ο υδράργυρος και είναι οπωσδήποτε υπαρκτή η πιθανότητα επιστροφής του στην ΕΕ. Θεωρώ ότι για τον κανονισμό αυτόν ισχύει το άρθρο 175 των κοινών μας συνθηκών. Το να γίνουν αυστηρότεροι οι κανόνες, μικρότερες οι προθεσμίες και να συμπεριληφθούν στις διατάξεις για τις εισαγωγές και εξαγωγές οι ενώσεις του υδραργύρου είναι και εύλογο και σωστό από τοξικολογική άποψη. Σίγουρα υπάρχει ακόμα περιθώριο διαπραγματεύσεων για την επίτευξη συμφωνίας για τις προθεσμίες.

Όσον αφορά την τελική εναπόθεση του υδραργύρου, πρέπει να δοθεί προσοχή στην έρευνα γιατί μέχρι τώρα δεν κατέστη δυνατό να βρεθεί πουθενά στον κόσμο μία αξιόπιστη μέθοδος αποθήκευσης που θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί σε βιομηχανική κλίμακα. Πρόκειται για ποσότητες που ανέρχονται σε χιλιάδες τόνους.

Υποστηρίζω την αρχική εκδοχή της έκθεσης που παρουσίασε η Επιτροπή Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων.

Åsa Westlund (PSE). – (SI) Θέλω να ευχαριστήσω τον κ. Παπαδημούλη, για την εξαιρετική δουλειά του. Το περασμένο φθινόπωρο συμμετείχα σε μια μελέτη κατά την οποία ελήφθη δείγμα των μαλλιών μου και εξετάστηκε όσον αφορά την περιεκτικότητά του σε υδράργυρο. Όπως παραδόξως, είχα όντως μια σχετικά μεγάλη ποσότητα υδραργύρου στον οργανισμό μου, κατάσταση η οποία είναι άκρως ανησυχητική. Είμαι έγκυος και έχω υψηλά επίπεδα υδραργύρου γεγονός το οποίο ενέχει τον κίνδυνο να βλάψει το παιδί το οποίο κυοφορώ και που μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα το παιδί μου να έχει δυσκολία συγκέντρωσης ως ενήλικας.

Τα υψηλά επίπεδα υδραργύρου είναι επίσης ανησυχητικά γιατί προέρχομαι από μια χώρα η οποία έχει σημειώσει μεγάλη πρόοδο όσον αφορά την κατάργηση του υδραργύρου. Δεν χρησιμοποιούμε πλέον θερμομέτρα τα οποία περιέχουν υδράργυρο, και γενικά δεν χρησιμοποιείται αμάλγαμα για το σφράγισμα των δοντιών μας. Εντούτοις, έχω υψηλά επίπεδα υδραργύρου στον οργανισμό μου.

Υπάρχουν υποκατάστατα για τον υδράργυρο. Λαμβανομένων υπόψη των σοβαρών επιπτώσεων του υδραργύρου στην υγεία, θα μπορούσαμε να τον καταργήσουμε σταδιακά, και όχι μόνο εδώ στην Ευρώπη αλλά επίσης παγκοσμίως.

Αυτό μάλιστα το βράδυ, εξετάζουμε το ενδεχόμενο επιβολής μιας απαγόρευσης των εξαγωγών και την εξεύρεση τρόπων ασφαλούς αποθήκευσης του χρησιμοποιημένου υδραργύρου, ώστε να διασφαλίσουμε ότι δεν θα συμβάλλουμε στη διάδοση του υδραργύρου σε ολόκληρο τον κόσμο.

Οι προσπάθειές μου, προκειμένου να μην καταστρατηγηθεί η απαγόρευση των εξαγωγών, έχουν επικεντρωθεί στη διασφάλιση ότι θα τεθεί σε ισχύ το συντομότερο δυνατόν και ότι θα επεκταθεί προκειμένου να συμπεριλάβει και άλλα προϊόντα υδραργύρου. Στρέφονται επίσης στο να μην δεσμευτούμε σήμερα αμετάκλητα σε οποιαδήποτε μορφή τελικής αποθήκευσης, επειδή δεν γνωρίζουμε στην πραγματικότητα επί του παρόντος ποια είναι η βέλτιστη τεχνολογία για την τελική αποθήκευση. Υπό την παρούσα κατάσταση, ο υδράργυρος πρέπει, συνεπώς, να αποθηκευτεί σε ασφαλείς αλλά προσωρινές αποθήκες.

Ελπίζω ιδιαίτερα ότι, στο μέλλον, θα είναι δυνατό για όλες τις γυναίκες σε ολόκληρο τον κόσμο να τρώνε ψάρια από τα ύδατα που βρίσκονται πλησίον τους, χωρίς να διατρέχουν τον κίνδυνο να βλάψουν την ανάπτυξη των παιδιών τους.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, αυτή είναι μια μάχη, η οποία πρέπει να μας κάνει να συσπειρωθούμε όλοι γύρω από τη σημαία. Είναι ζήτημα δημόσιας υγείας, αν όχι δημόσιας ασφάλειας.

Γνωρίζουμε τους κινδύνους, τις καταστροφικές συνέπειες του υδράργυρου στην υγεία αυτών που έρχονται σε επαφή μαζί του. Αφότου ξεκίνησε η βιομηχανική εποχή, τα προβλήματα επιδεινώθηκαν κατεξοχήν και διέλαβαν ανησυχητικές διαστάσεις. Από τη Μιναμάτα και την αλυσίδα του τρόμου που προκάλεσε αυτό το καταστροφικό έπος βιομηχανικής μόλυνσης, συνειδητοποιήσαμε ακόμη πιο πολύ ότι ο υδράργυρος είναι τρομακτικά επικίνδυνος. Ωστόσο, συνεχίσαμε ασχέτως αυτού, λες και δεν συνέβη τίποτα.

Στο ενδιάμεσο διάστημα, ο Θεός Υδράργυρος συνέχισε να επιβάλει βαρύ τίμημα στους αυτόχθονες πληθυσμούς στις περιοχές εξόρυξης χρυσού, όπως είναι η Γαλλική Γουιάνα, το ίδιο ισχύει δε για εκείνους στην άλλη πλευρά της γης, που υπό αδιανόητες συνθήκες, ανακυκλώνουν τα βιομηχανικά, ηλεκτρονικά και άλλα απόβλητά μας, για να μην αναφερθώ στους εργαζόμενους στην Ευρώπη, που εργάζονται σε εγκαταστάσεις ανακύκλωσης μπαταριών.

Όντως είναι πλέον καιρός να απαλλαγούμε από αυτό το δηλητήριο και η μόνη λύση είναι η καθολική απαγόρευση εδώ στην Ευρώπη και σε ολόκληρο τον υπόλοιπο κόσμο, διότι αυτό το δηλητήριο είναι παντού, ακόμη και στα όργανα των πολικών αρκούδων, λόγω χάρη, που ζουν εκεί όπου ούτε παράγεται, ούτε χρησιμοποιείται υδράργυρος. Λυπούμαι που δεν εγκρίθηκαν οι προτάσεις της Ομάδας μου για την ταχύτερη απαγόρευση και που δεν απορρίφθηκε η υπόγεια αποθήκευση. Εν πάση περιπτώσει, δεν είναι πλέον ώρα να εκφράζουμε τη λύπη μας, αλλά να εξασφαλίσουμε τη μέγιστη δυνατή πλειοψηφία υπέρ της στήριξης της οριστικής απαγόρευσης αυτού του επικίνδυνου μετάλλου.

Pilar Ayuso (PPE-DE). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, αυτή η πρόταση κανονισμού προτείνει την απαγόρευση των εξαγωγών μεταλλικού υδραργύρου από την 1 Ιουλίου 2011 το αργότερο, και παράλληλα περιλαμβάνει διατάξεις σχετικά με την ασφαλή αποθήκευση των πλεονασμάτων υδραργύρου που πρόκειται να παραχθούν κυρίως λόγω της κατάρτησης των κυψελών υδραργύρου από τη βιομηχανία χλωρίου-αλκαλίων· υπολογίζεται ότι, σε όλη την Ευρώπη, αυτές οι κυψέλες περιέχουν περίπου 12 000 τόνους υδραργύρου.

Η επίσπευση της χρονικής προθεσμίας για την απαγόρευση των εξαγωγών μεταλλικού υδραργύρου αντιβαίνει στη συναίνεση που επιτεύχθηκε τόσο από το Κοινοβούλιο όταν συζητήσαμε την κοινοτική στρατηγική σχετικά με τον υδράργυρο όσο και στη συμφωνία που υπέγραψε η Επιτροπή με την Euro Chlor, την Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία Παραγωγών Χλωρίου-Αλκαλίων. Η τελευταία δέχτηκε να βάλει τέλος στις εξαγωγές υδραργύρου από την 1η Ιουλίου 2011, και πιστεύω ότι αυτές οι συμφωνίες πρέπει να γίνουν σεβαστές και σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να επιστευσθεί η ημερομηνία απαγόρευσης των εξαγωγών υδραργύρου.

Τα πλεονάσματα από τη βιομηχανία χλωρίου-αλκαλίων πρέπει να αποθηκευτούν, διότι αυτή η αποθήκευση είναι αναγκαία. Το ψήφισμα σχετικά με την κοινοτική στρατηγική για τον υδράργυρο, που εγκρίθηκε τον Μάρτιο 2006, δηλώνει ότι «πρέπει να εξεταστεί το ενδεχόμενο να χρησιμοποιηθεί το Almadén ως ασφαλής τόπος αποθήκευσης για τα υπάρχοντα αποθέματα μεταλλικού υδραργύρου ή του δευτερογενούς μεταλλικού υδραργύρου που ανακτάται από την ευρωπαϊκή βιομηχανία, ποτέ όμως των προϊόντων που περιέχουν υδράργυρο και έχουν μετατραπεί σε απόβλητα, εκμεταλλεζόμενοι έτσι τις υποδομές τα εργατικά χέρια και τις τεχνικές γνώσεις που υπάρχουν εκεί».

Θέλω επίσης να επισημάνω ότι το κείμενο της κοινοτικής στρατηγικής αναγνωρίζει σαφώς την ιστορική σημασία του υδραργύρου στο Almadén και την ανάγκη να αποζημιωθεί η περιοχή για όλα αυτά.

Θέλω να τελειώσω λέγοντας ότι είμαι κατά των τροπολογιών που προτείνουν ότι πρέπει να αποθηκεύεται μόνο ο στερεός, και όχι ο υγρός υδράργυρος. Βάσει του τωρινού επιπέδου έρευνας, δεν είμαστε σε θέση να στερεοποιήσουμε τον υδράργυρο, και ο υγρός υδράργυρος θα πρέπει επομένως να αποθηκευτεί επίσης. Επιπλέον, μπορεί να αποθηκευτεί με απόλυτη ασφάλεια, χωρίς τη δημιουργία ατμών, καθώς οι ατμοί είναι οι ρυπογόνοι.

Charlie McCreevy, μέλος της Επιτροπής. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου τώρα να αναφερθώ σε ορισμένες από τις βασικές τροπολογίες λεπτομερώς.

Οι τροπολογίες 1, 7, 8, 9, 20, 21, 22 και 44 συνεπάγονται σημαντική επέκταση του πεδίου εφαρμογής της πρότασης μέσω μιας απαγόρευσης των εξαγωγών θειούχου υδραργύρου, χλωριούχου υδραργύρου,

ενώσεων υδραργύρου και ορισμένων προϊόντων που περιέχουν υδράργυρο, καθώς επίσης και μέσω της προσθήκης μιας απαγόρευσης των εισαγωγών. Η Επιτροπή θεωρεί αυτές τις τροπολογίες είτε περιττές ή όχι επαρκώς δικαιολογημένες. Ελλείψει των εξορυκτικών δραστηριοτήτων υδραργύρου στην Κοινότητα, δεν υπάρχει ανάγκη για απαγόρευση των εξαγωγών θειούχου υδραργύρου.

Ομοίως, η Κοινότητα είναι μαζικός εξαγωγέας υδραργύρου, αλλά όχι εισαγωγέας. Η εκτίμηση επιπτώσεων κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι δευτερογενείς πηγές υδραργύρου –η ανακύκλωση και η ανάκτηση– θα καλύπτει την εναπομείνουσα ζήτηση στην Κοινότητα. Όσον αφορά τις ενώσεις υδραργύρου και τα προϊόντα που περιέχουν υδράργυρο, θα χρειαστούμε μια πολύ περισσότερο ανεπτυγμένη βάση πληροφοριών η οποία θα δικαιολογεί μια τέτοια επέκταση. Επί του παρόντος, δεν είναι δυνατόν να εκτιμήσουμε με αξιόπιστο τρόπο τις πιθανές επιπτώσεις ενός τέτοιου μέτρου για τη βιομηχανία και την κοινωνία, εντός της Κοινότητας καθώς και σε τρίτες χώρες. Η χρήση της νομοθεσίας για την αποτροπή ενός υποθετικού προβλήματος δεν θεωρείται καλή πρακτική από την άποψη της βελτίωσης του ρυθμιστικού πλαισίου.

Αρκετές τροπολογίες –οι αριθμοί 12, 25, 27, 28, 29 και 45– αποκλείουν τη μακροπρόθεσμη αποθήκευση ή τελική διάθεση μεταλλικού υδραργύρου, επιτρέποντας μόνο προσωρινή αποθήκευση. Αξίζει να σημειωθεί ότι επί του παρόντος δεν υπάρχει περιβαλλοντικά και οικονομικά ορθή λύση για τη στερεοποίηση του υδραργύρου πριν από τη διάθεσή του.

Οι τροπολογίες 6, 24 και 36 συνεπάγονται ότι πρέπει να δοθεί προτίμηση στην πρώην τοποθεσία εξόρυξης του Almadén για την αποθήκευση του υδραργύρου. Η Επιτροπή γνωρίζει καλά τις οικονομικές και κοινωνικές επιπτώσεις της διακοπής λειτουργίας του ορυχείου και του τέλους των εμπορικών δραστηριοτήτων στην τοποθεσία. Δεν θέλει, ωστόσο, να επιβάλλει τη χρήση μιας μόνο αποθηκευτικής τοποθεσίας στους οικονομικούς παράγοντες.

Οι τροπολογίες 8, 10, 13, 30 και 32 αυξάνουν τη διοικητική επιβάρυνση για τη βιομηχανία, καθώς και για τα κράτη μέλη και την Επιτροπή. Η Επιτροπή διατηρεί ισχυρές επιφυλάξεις για την πιθανή αποτελεσματικότητα και τα οφέλη αυτών των πολύ λεπτομερών απαιτήσεων σε σύγκριση με το κόστος τους.

Όσον αφορά τη νομική βάση που αναφέρεται στην τροπολογία 2, η πρόταση της Επιτροπής ακολουθεί τη γραμμή που δόθηκε από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο στις αποφάσεις του στις υποθέσεις C-94/03 και C-178/03 σχετικά με τη σύμβαση του Ρότερνταμ όσον αφορά τη διαδικασία συναίνεσης μετά από ενημέρωση για τις εισαγωγές χημικών ουσιών. Η πρότασή μας είναι παρεμφερής στον χαρακτήρα, καθώς προτείνει μέτρα σχετικά με το εμπόριο ως μέσο περιβαλλοντικής πολιτικής. Δεν μπορούμε, συνεπώς, να στηρίξουμε την τροπολογία στη νομική βάση.

Οι τροπολογίες 17 και 34 που ζητούν την εισαγωγή ενός άρθρου για τις κυρώσεις είναι ωστόσο αποδεκτές από την Επιτροπή.

Συνοπτικά, η Επιτροπή μπορεί να στηρίξει πλήρως οκτώ από τις 50 προτεινόμενες τροπολογίες, εν μέρει, ή καταρχήν. Θα δώσω στη γραμματεία του Κοινοβουλίου κατάλογο που θα απαριθμεί λεπτομερώς τη θέση της Επιτροπής για τις τροπολογίες⁽³⁾.

Πρόεδρος. – Η συζήτηση έληξε.

Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί αύριο στις 12.00.

Γραπτές δηλώσεις (άρθρο 142 του Κανονισμού)

James Nicholson (PPE-DE), γραπτώς. – (EN) Είναι σαφές ότι ο υδράργυρος είναι μια ουσία η οποία πρέπει να αντιμετωπιστεί με προσεκτικό και ασφαλή τρόπο. Η παρούσα έκθεση πραγματεύεται το σημαντικό ευρύ θέμα του χειρισμού του υδραργύρου κατά την εισαγωγή, την εξαγωγή και την αποθήκευση της ουσίας, δίνοντας παράλληλα ένα χρονοδιάγραμμα για απαγορεύσεις εξαγωγών και εισαγωγών. Στηρίζω τις προτάσεις της Επιτροπής για νομοθετική ρύθμιση σε αυτό το θέμα και πιστεύω, γενικώς ειπείν, ότι είναι καλό πράγμα. Θα ήθελα να επαναλάβω την παρατήρηση της Επιτροπής ότι η παρούσα έκθεση ακολουθεί τη στρατηγική για τον υδράργυρο που ψηφίστηκε πέρυσι τον Μάρτιο, και θέλω να ενθαρρύνω την Επιτροπή στο εν εξελίξει έργο της σχετικά με τη στρατηγική για τον υδράργυρο. Πρόκειται για μία έκθεση μεταξύ πολλών που θα εξετάσουν άλλα θέματα όπως η χρήση μικρών

⁽³⁾ Θέση της Επιτροπής για τις τροπολογίες του Κοινοβουλίου – βλ. Παράρτημα.

ποσοτήτων υδραργύρου στον τομέα της οδοντιατρικής. Είμαι βέβαιος είναι σε εξέλιξη εργασίες και σε άλλους στρατηγικούς τομείς.

Παράρτημα – Θέση της Επιτροπής

Εκθεση Παπαδημούλη (A6-0227/2007)

Η Επιτροπή μπορεί να στηρίζει πλήρως, εν μέρει, ή καταρχήν 8 τροπολογίες: 3, 4, 5, 14, 17, 23, 31, 34.

Οι τροπολογίες που δεν μπορεί να στηρίζει η Επιτροπή είναι οι εξής: 1, 2, 6 έως 13, 15, 16, 18 έως 22, 24 έως 30, 32, 33, 35 έως 50.

20. Βοήθεια προς τους γεωργούς που επλήγησαν από τον παγετό (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Το τελευταίο θέμα της ημερησίας διάταξης είναι η συζήτηση της προφορικής ερώτησης προς την Επιτροπή σχετικά με τη βοήθεια προς τους πολωνούς γεωργούς που επλήγησαν από τον παγετό, των Zdzisław Zbigniew Podkański, Roberta Angelilli, Liam Aylward, Peter Baco, Sergio Berlato, Adam Bielan, Martin Callanan, Paulo Casaca, Sylwester Chruszcz, Brian Crowley, Marek Aleksander Czarnecki, Joseph Daul, Albert Deß, Valdis Dombrovskis, Hanna Foltyn-Kubicka, Maciej Marian Giertych, Béla Glattfelder, Bogdan Golik, Genowefa Grabowska, Dariusz Maciej Grabowski, Małgorzata Handzlik, Mieczysław Edmund Janowski, Michał Tomasz Kamiński, Sergej Kozlik, Ģirts Valdis Kristovskis, Urszula Krupa, Wiesław Stefan Kuc, Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, Bogusław Liberadzki, Marcin Libicki, Astrid Lulling, Jan Tadeusz Masiel, Cristiana Muscardini, Seán Ó Neachtain, Péter Olajos, Neil Parish, Bogdan Pęk, Józef Pinior, Mirosław Mariusz Piotrowski, Umberto Pirilli, Paweł Bartłomiej Piskorski, Zita Pleštinská, Jacek Protasiewicz, Bogusław Rogalski, Dariusz Rosati, Wojciech Roszkowski, Leopold Józef Rutowicz, Eoin Ryan, Jacek Saryusz-Wolski, Andreas Schwab, Czesław Adam Siekierski, Francesco Enrico Speroni, Grażyna Staniszevska, Andrzej Jan Szejna, Konrad Szymański, Csaba Sándor Tabajdi, Salvatore Tatarella, Witold Tomczak, Bernard Wojciechowski, Janusz Wojciechowski, Andrzej Tomasz Zapałowski και Roberts Zīle, εξ ονόματος της Επιτροπής Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων (O-0026/2007 – B6-0126/2007).

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), συντάκτης. – (PL) Κύριε Πρόεδρε, ένα από τα κύρια προβλήματα που αντιμετωπίζει η Ευρώπη και ο κόσμος σήμερα είναι η περιβαλλοντική καταστροφή. Μόνο μεταξύ του 1990 και του 2006, η Ευρώπη επλήγη από 31 ξηρασίες, 102 σεισμούς, 344 πλημμύρες, 58 δασικές πυρκαγιές και 170 τυφώνες. Αυτές οι καταστροφές προκάλεσαν τεράστιες υλικές και ανθρώπινες απώλειες. Είχαν επίσης ως αποτέλεσμα την ανάγκη παροχής βοήθειας στα θύματα.

Η φετινή χρονιά έφερε περισσότερους καταστρεπτικούς παγετούς και εαρινούς παγετούς εδάφους, που είχαν ως αποτέλεσμα τη ζημία στις καλλιέργειες οπωροκηπευτικών, κυρίως στην κεντρική, ανατολική και βόρειο Ευρώπη. Επί παραδείγματι, οι παγετοί σε ορισμένες περιοχές της Πολωνίας προκάλεσαν θερμοκρασίες μεταξύ -7 και -12 βαθμών Κελσίου. Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις του Ινστιτούτου Οπωροκαλλιέργειας και Ανθοκομίας στο Skierniewice, η συγκομιδή θα είναι μικρότερη φέτος σε σύγκριση με το προηγούμενο έτος συνεπεία των παγετών. Αυτή η διαφορά θα ανέλθει σε 60-70% στην περίπτωση των μήλων, 80% για τα αχλάδια, 90% για τα δαμάσκηνα, περίπου 40-50% για τα βύσσινα και 50% για τα μαύρα φραγκοστάφυλα. Η σοδειά των κερασιών, των ροδάκινων, των βερίκοκων και των καρυδιών θα έχει καταστραφεί σχεδόν ολοσχερώς. Η διαδικασία εκτίμησης των ζημιών διεξάγεται επί του παρόντος σε ολόκληρη την Πολωνία. Σύμφωνα με την Ένωση Οπωροπαραγωγών, αυτές οι ζημιές θα ανέλθουν σε ορισμένα δισεκατομμύρια ζλότι.

Δεκάδες εκατοντάδες οικογένειες αγροτών έχουν απολέσει ολόκληρο το ετήσιο εισόδημά τους και, ως αποτέλεσμα, τα προς το ζην τους και τη δυνατότητα να ξεκινήσουν την παραγωγή πάλι το επόμενο έτος. Αρκετές εκατοντάδες ιδιοκτήτες μεταποιητικών εταιρειών οπωροκηπευτικών περιμένουν την παροχή βοήθειας. Πρέπει να βοηθήσουμε αυτούς τους ανθρώπους, ασχέτως με το που ζουν και που εδρεύουν οι επιχειρήσεις τους. Οι εθνικές κυβερνήσεις και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή πρέπει να επιδείξουν αλληλεγγύη όσον αφορά την παροχή βοήθειας.

Πρέπει να χρησιμοποιήσουμε πόρους από το Ταμείο Αλληλεγγύης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο θεσπίστηκε από τον κανονισμό του Συμβουλίου της 11ης Νοεμβρίου 2002. Εάν δεν πληρούνται τα κριτήρια του Ταμείου, τότε πρέπει να εξευρεθούν άλλοι πόροι χρηματοδότησης. Τα νέα κράτη μέλη χρειάζονται ιδιαίτερα αυτή τη βοήθεια, δεδομένου του γεγονότος ότι, σε αντίθεση με τα παλαιότερα

κράτη μέλη, δεν λαμβάνουν πλήρεις γεωργικές επιδοτήσεις από τον προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης και χρηματοδοτούν, σε σημαντικό βαθμό, την κοινή γεωργική πολιτική από τους δικούς τους προϋπολογισμούς.

Θα ήθελα να επωφεληθώ της ευκαιρίας για να σας ευχαριστήσω θερμά για τη στήριξή σας στις προσπάθειές μας να διασφαλίσουμε ότι τα νέα κράτη μέλη θα λαμβάνουν πρόσθετη χρηματοδότηση και θα ήθελα να σας ζητήσω να θυμόσαστε αυτούς που έχουν πληγεί περισσότερο...

(Ο Πρόεδρος διακόπτει τον ομιλητή)

Charlie McCreevy, μέλος της Επιτροπής. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να εκφράσω τις ευχαριστίες μου γι' αυτή την ερώτηση και να ενημερώσω τους βουλευτές ότι η Επιτροπή γνωρίζει καλά την κατάσταση.

Ο παγετός έπληξε τους οπωροπαραγωγούς όχι μόνο στην Πολωνία, αλλά επίσης και στην Ουγγαρία, την Τσεχική Δημοκρατία και τη Σλοβακία. Η Επιτροπή θα παρακολουθεί τις εξελίξεις στον τομέα.

Η παρούσα οργάνωση της κοινής αγοράς οπωροκηπευτικών δεν προβλέπει την παροχή άμεσης βοήθειας στους παραγωγούς που έχουν πληγεί από κλιματικές συνθήκες ή φυσικές καταστροφές. Η κοινή οργάνωση αγοράς παρέχει κοινοτική βοήθεια σε οργανώσεις παραγωγών και ομάδες παραγωγών σε σχέση με τα επιχειρησιακά τους προγράμματα και σε αναγνώριση των σχεδίων που, σε ορισμένο βαθμό, μπορούν να καλύψουν τη ζημία.

Στην πρόταση μεταρρύθμισης της οργάνωσης της κοινής αγοράς, η Επιτροπή πρότεινε να διευρυνθεί το πεδίο εφαρμογής των μέσων διαχείρισης κρίσεων και να δοθεί η δυνατότητα στις οργανώσεις παραγωγών να λάβουν κοινοτική χρηματοδότηση για την κάλυψη του κόστους της ασφάλειας καλλιιεργειών και αργότερα, τη δημιουργία αμοιβαίων κεφαλαίων.

Όσον αφορά τη δυνατότητα χορήγησης κρατικής βοήθειας, τα κράτη μέλη μπορούν υπό ορισμένες προϋποθέσεις, να χρησιμοποιήσουν τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1857/2006 προκειμένου να εξαιρέσουν από την υποχρέωση γνωστοποίησης ένα καθεστώς ενισχύσεων προοριζόμενο για την αντιστάθμιση ζημίας λόγω παγετού. Σε περίπτωση που το προβλεπόμενο καθεστώς ενισχύσεων δεν συνάδει πλήρως με τις διατάξεις του κανονισμού, τα κράτη μέλη μπορούν ακόμη να το γνωστοποιήσουν δυνάμει των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών για τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα της γεωργίας και της δασοκομίας, 2007-2013.

Θα ήθελα επίσης να προσθέσω ότι τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να χρησιμοποιήσουν τον μηχανισμό *de minimis*. Εν τοιαύτη περιπτώσει, η ενίσχυση θα περιορίζεται σε 3 000 ευρώ ανά δικαιούχο εντός τριών ετών, στο πλαίσιο του μέγιστου ποσού που ορίζεται από το εκάστοτε κράτος μέλος στο παράρτημα του κανονισμού.

Δυνάμει της νομοθεσίας για την ανάπτυξη της υπαίθρου, τα κράτη μέλη έχουν δύο δυνατότητες να στηρίξουν τους παραγωγούς που πλήττονται από τις συνέπειες των φυσικών καταστροφών. Πρώτον, τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόσουν ειδικά μέτρα για την αποκατάσταση του γεωργικού παραγωγικού δυναμικού που έχει πληγεί από φυσικές καταστροφές, και μπορούν επίσης να θεσπίσουν κατάλληλες προληπτικές δράσεις. Εντούτοις, το παρόν σχέδιο πρότασης του πολωνικού προγράμματος για την ανάπτυξη της υπαίθρου για την περίοδο 2007-2013 δεν προβλέπει τη συμπερίληψη του εν λόγω μέτρου στο πρόγραμμα. Η Επιτροπή είναι ανοικτή να συζητήσει αυτή τη δυνατότητα με τις πολωνικές αρχές, σε περίπτωση που επιθυμούν να το πράξουν.

Ακόμη μια δυνατότητα στήριξης της ανάπτυξης της υπαίθρου παρέχεται δυνάμει του κανόνα *ανωτέρας βίας* της πολιτικής για την ανάπτυξη της υπαίθρου. Σε περίπτωση που μια φυσική καταστροφή πλήττει σοβαρά την έκταση και τη γεωργική εκμετάλλευση, και ο γεωργός δεν μπορεί να σεβαστεί τις σχετικές δεσμεύσεις που έχει αναλάβει δυνάμει ενός προγράμματος ανάπτυξης της υπαίθρου, τα κράτη μέλη μπορούν να αναγνωρίσουν μια περίπτωση *ανωτέρας βίας*. Αυτό σημαίνει ότι οι αγρότες που επωφελούνται από τη στήριξη ανάπτυξης της υπαίθρου δεν θα είναι αναγκασμένοι να επιστρέψουν την καταβληθείσα ενίσχυση.

Ένα από τα πιο συναφή μέτρα δυνάμει της *ανωτέρας βίας* είναι το γεωργοπεριβάλλον. Εάν, κατά τη διάρκεια ενός συγκεκριμένου έτους, ο δικαιούχος δεν μπορεί να τηρήσει τις δεσμεύσεις λόγω μιας φυσικής καταστροφής, δεν θα πληρωθεί ή δεν θα πληρωθεί εν μέρει το εν λόγω έτος. Εντούτοις, δεν θα υποχρεούται να επιστρέψει τις πληρωμές που έχει λάβει κατά τη διάρκεια της υπόλοιπης περιόδου

της σύμβασης. Το κράτος μέλος καλείται να συζητήσει τις διάφορες πτυχές αυτής της υπόθεσης με τις υπηρεσίες της Επιτροπής.

Όσον αφορά την εφαρμογή της ανωτέρας βίας, είναι σημαντικό ο δικαιούχος να γνωστοποιεί την υπόθεση γραπτώς στην αρμόδια αρχή, μαζί με τα σχετικά στοιχεία, εντός 10 εργάσιμων ημερών από την ημέρα που ο δικαιούχος είναι σε θέση να το πράξει.

Czesław Adam Siekierski, *εξ ονόματος της Ομάδας PPE-DE*. – (PL) Κύριε Πρόεδρε, σχεδόν κάθε χρόνο διάφορες περιοχές της Ευρώπης πλήττονται από διάφορες φυσικές καταστροφές. Ακούμε για ξηρασίες, πλημμύρες που προκαλούνται από καταρρακτώδεις βροχές ή δυνατούς ανέμους. Φέτος, δυστυχώς δεν αποφύγαμε τις επιπτώσεις του παγετού. Οι παγετοί που έπληξαν το βορειοανατολικό τμήμα της Κεντρικής Ευρώπης μεταξύ του Απριλίου και Μαΐου, όπου η θερμοκρασία του εδάφους έπεσε έως και τους -10 βαθμούς Κελσίου, προκάλεσε μεγάλη καταστροφή στον αγροτικό τομέα.

Οι πληγείσες καλλιέργειες περιελάμβαναν πρώιμα λαχανικά, μηλιές και αχλαδιές, κεράσια, βύσσινα, δαμάσκηνα και μαλακά φρούτα. Σε ορισμένες περιοχές της Πολωνίας οι ζημιές ήταν τόσο μεγάλες ώστε θα επιδεινωθεί η οικονομική θέση πολλών αγροκτημάτων. Έως τώρα, οι πολωνοί αγρότες και οι ιδιοκτήτες οπωρώνων μόνο σπάνια επιδίωκαν να προστατεύσουν τις καλλιέργειές τους από τον παγετό καθώς αυτό συνιστά πολύ δαπανηρή προσπάθεια και συχνά απλώς δεν μπορούσαν να αντεπεξέλθουν σε αυτό.

Ωστόσο, το κύμα κακοκαιρίας δεν έπληξε μόνο τη χώρα μου. Επλήγησαν επίσης ιδιοκτήτες οπωρώνων και αγρότες, αν και σε μικρότερο βαθμό, στη Γερμανία, την Ολλανδία, την Τσεχική Δημοκρατία, τη Σλοβακία, την Αυστρία, την Ουγγαρία, και ακόμη και στη βόρεια Ρουμανία.

Επίτροπε, χρειαζόμαστε συνεκτικές δράσεις που αποσκοπούν όχι μόνο στην παροχή οικονομικής βοήθειας σε πληγέντες ιδιοκτήτες οπωρώνων, αγρότες και παραγωγούς αλλά, προπάντων, να εξευρύνουμε λύσεις που θα εξουδετέρωναν ή θα ελάφρυναν τις επιπτώσεις των φυσικών καταστροφών, που συμβαίνουν όλο και συχνότερα λόγω της κλιματικής αλλαγής.

Luis Manuel Capoulas Santos, *εξ ονόματος της Ομάδας PSE*. – (PT) Κύριε Πρόεδρε, σε αντίθεση με πολλές οικονομικές δραστηριότητες, η γεωργία εκτελείται, ασφαλώς, στην ύπαιθρο, γεγονός το οποίο θέτει συχνά τους αγρότες στο έλεος καταστροφών που συνδέονται με το κλίμα και υπερβαίνουν τον έλεγχό τους.

Οι αγρότες που πέφτουν θύματα τέτοιων καταστροφών δεν πρέπει να εξαρτώνται από τη φιλανθρωπία, είτε σε εθνικό ή σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Πρέπει να τους χορηγούνται δικαιώματα, ώστε να υπάρχουν ίσοι όροι ανταγωνισμού όσον αφορά τέτοιες καταστάσεις στην ευρωπαϊκή επικράτεια. Αυτή ήταν η προσέγγισή μου όταν, ως εισηγητής του σχεδίου ψηφίσματος σχετικά με τις γεωργικές πτυχές των φυσικών καταστροφών, που εγκρίθηκε πριν από ένα χρόνο, μία από τις προτάσεις που διατύπωσα ήταν η θέσπιση ενός ευρωπαϊκού συστήματος ασφάλισης με τριπλή χρηματοδότηση –αγρότες, κράτη μέλη και ΕΕ– για την αντιμετώπιση ακριβώς αυτού του τύπου της κατάστασης.

Ακολουθώντας, εκτός από την υποστήριξη της έκκλησης για αλληλεγγύη προς τους πληγέντες αγρότες, θα ήθελα να ρωτήσω την Επιτροπή εάν σκοπεύει να δώσει απτή μορφή στην πρόταση που εγκρίθηκε με συντριπτική πλειοψηφία πριν από έναν χρόνο σε αυτή την Αίθουσα. Η πρόταση αποσκοπούσε να εισάγει αυτό το σύστημα ασφάλισης και δεν θα επέφερε οποιαδήποτε αύξηση στον κοινοτικό προϋπολογισμό. Εάν αποσκοπεί όντως σε αυτό, τότε θα υποβληθεί μια πρόταση για τον σκοπό αυτόν;

Ilda Figueiredo, *εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL*. – (PT) Κύριε Πρόεδρε, οι φυσικές καταστροφές συμβαίνουν διαρκώς, και ήρθε η στιγμή η Επιτροπή να ανταποκριθεί άμεσα σε αυτές τις καταστάσεις. Θα ήθελα πρώτα να δηλώσω την αλληλεγγύη μας προς όλους τους πολωνούς αγρότες που επλήγησαν από τους πρόσφατους παγετούς που κατέστρεψαν τις περισσότερες φετινές καλλιέργειες οπωροκηπευτικών. Θα θέλαμε να ζητήσουμε να τους δοθεί η απαραίτητη στήριξη.

Η Επιτροπή πρέπει να δείξει επίσης αλληλεγγύη στην ανταπόκρισή της. Πρέπει επίσης να αναφέρουμε τη χαλαζόπτωση και τις σοβαρές καταιγίδες που έπληξαν την Πορτογαλία τον Μάιο και προκάλεσαν σοβαρή ζημία στα αγροκτήματα στις περιοχές της Murça, Sobral de Monte Agraço, Azambuja, Torres Vedras, Alenquer, Alvito, Vidigueira και Cuba. Εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας στους αφορώμενους αγρότες, και ζητούμε τη στήριξη που πρέπει να τους παρασχεθεί.

Αυτές οι καταστάσεις δείχνουν ότι οι αγρότες βρίσκονται στην πρώτη γραμμή όσον αφορά τις επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής. Είναι συνεπώς απαραίτητο να ασκούνται δημόσιες πολιτικές οι οποίες θα

εγγυώνται ένα εισόδημα στους αγρότες, ακόμη και σε καιρούς κρίσης και όταν καταστρέφονται οι καλλιέργειες λόγω προβλημάτων που συνδέονται με τις καιρικές συνθήκες είτε είναι από παγετό ή χαλάζι, από πλημμύρες ή ξηρασία.

Έφτασε η ώρα να θεσπίσουμε ένα δημόσιο σύστημα ασφάλισης που θα χρηματοδοτείται από την Κοινότητα. Είναι επίσης σημαντικό, ωστόσο, να διασφαλίζεται η προστασία των αγορών γεωργικών προϊόντων και να προωθείται μια νέα αγροτική πολιτική η οποία θα αποτελεί τμήμα των τοπικών και περιφερειακών αναπτυξιακών πολιτικών που συγκεντρώνουν διάφορες τομεακές πολιτικές και τους προσδίδουν συνοχή και συνάφεια.

Αυτό το οποίο χρειάζεται είναι μια νέα στρατηγική για τη γεωργία, μια στρατηγική η οποία θα λαμβάνει υπόψη τις φυσικές καταστροφές, θα ενσωματώνει την ανάγκη αύξησης της παραγωγικότητας και των επιπέδων παραγωγής, θα λαμβάνει υπόψη τα κλιματικά χαρακτηριστικά κάθε περιοχής στο πλαίσιο των συστημάτων παραγωγής, που θα αποσκοπεί στη βελτίωση της ποιότητας των τροφίμων, που θα είναι προσηλωμένη στην αύξηση του εισοδήματος και του βιοτικού επιπέδου των αγροτών, διασφαλίζοντας κατ' αυτόν τον τρόπο το μέλλον των νέων αγροτών και θα εγγυάται την επισιτιστική κυριαρχία που δικαιούται η κάθε χώρα.

Béla Glattfelder (PPE-DE). – (HU) Οι αγρότες έχουν υποστεί φοβερές ζημιές όχι μόνο στην Πολωνία, αλλά και στην Ουγγαρία επίσης. Οι καλλιέργειες πολλών αγροτών καταστράφηκαν ολοσχερώς.

Αυτό το οποίο είναι σαφές από όσα είπε ο κύριος είναι ότι η κοινή γεωργική πολιτική προσφέρει επί του παρόντος στους αγρότες αρκετά περιορισμένες προοπτικές. Είναι αυτονόητο ότι οι υφιστάμενοι νομικοί κανονισμοί, προπάντων, καθιστούν τα κράτη μέλη υπεύθυνα για την παροχή βοήθειας στους αγρότες που βρίσκονται σε δεινή κατάσταση. Αυτό, φαίνεται, είναι το θέμα που πρέπει να επιλυθεί πρωτίστως στη Βαρσοβία και τη Βουδαπέστη. Εντούτοις, πρέπει να το αλλάξουμε αυτό στο μέλλον. Η κοινή γεωργική πολιτική έχει την ευκαιρία να πράξει κάποιο καλό εδώ. Άλλως ειπείν, δεν μπορούμε να θεωρούμε τις φυσικές καταστροφές ως μετρήσιμο κίνδυνο συνακόλουθο της λειτουργίας της αγοράς και της γεωργικής παραγωγής.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να επιδείξει αλληλεγγύη προς τους αγρότες. Πρέπει να προσπαθήσουμε να δημιουργήσουμε στο μέλλον σε ευρωπαϊκό επίπεδο, έναν οργανισμό παροχής αμοιβαίας βοήθειας, τον οποίο χρειαζόμαστε επίσης επειδή, εάν η επίλυση αυτών των θεμάτων εξακολουθεί βασικά να παραμένει υπό τη δικαιοδοσία των κρατών μελών στο μέλλον, αυτό θα δημιουργήσει ανισότητες, όπου τα διάφορα κράτη μέλη ανταποκριθούν ίσως σε αυτά τα θέματα με διαφορετικό τρόπο το καθένα. Οι αγρότες σε ορισμένες χώρες θα λάβουν βοήθεια, ενώ σε άλλες χώρες όχι, γεγονός το οποίο σημαίνει ότι δεν θα εκπληρωθεί η απαίτηση για ίσους όρους ανταγωνισμού.

Ως εκ τούτου, ζητώ από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να υποβάλει αυτή την πρόταση το συντομότερο δυνατό, προκειμένου να συντελέσει στη δημιουργία ενός ευρωπαϊκού οργανισμού για την παροχή αμοιβαίας βοήθειας.

Zita Pleštinšká (PPE-DE). – (SK) Οι παγετοί που έπληξαν τους καλλιεργητές οπωροκηπευτικών στα τέλη Απριλίου και στις αρχές Μαΐου κατέστρεψαν προφανώς σχεδόν το 90% της ετήσιας συγκομιδής τους. Από τις ιδιοτροπίες του καιρού δεν γλίτωσαν ούτε οι καλλιεργητές τέτοιων καλλιεργειών στη Σλοβακία. Σύμφωνα με την ειδησεογραφία, το 80-100% της ανθοφορίας των οπωρώνων καταστράφηκαν από τους παγετούς, αναλόγως την τοποθεσία και την ποικιλία της καλλιέργειας. Κατοικώ σε μια περιοχή κοντά στα πολωνοσλοβακικά σύνορα, και μπορώ να παρατηρώ ότι οι κλιματικές καταστροφές σε απομακρυσμένες περιοχές μπορούν να έχουν επιπτώσεις όχι μόνο στους αγρότες αλλά, έμμεσα, να αυξήσουν την ανεργία και να οδηγήσουν σε ακόμη μεγαλύτερες περιφερειακές ανισότητες.

Η επιβίωση αυτή καθαυτή των οπωροκαλλιεργητών θα διακυβευτεί εκτός εάν η ΕΕ τους τείνει χείρα βοήθειας. Ως εκ τούτου, η ΕΕ θα πρέπει να θεσπίσει έναν μηχανισμό ελάφρυνσης των ζημιών που θα αποσκοπεί στην αντιστάθμιση των ζημιών που οφείλονται σε φυσικές καταστροφές· επίσης, η ΕΕ δεν θα πρέπει να λησμονεί τις μακροχρόνιες επιχειρηματικές επαφές. Μια λύση θα ήταν να δοθεί η δυνατότητα στους εγχώριους καλλιεργητές να πωλούν εισαγόμενα φρούτα απευθείας στους μακροπρόθεσμους πελάτες τους. Αυτό θα προϋπέθετε στοχευμένη βραχυπρόθεσμη κοινοτική βοήθεια και θα έδινε τη δυνατότητα στους οπωροκαλλιεργητές να παραμείνουν ανταγωνιστικοί στο μέλλον.

Η αλληλεγγύη περιλαμβάνεται στις βασικές αρχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης· ως εκ τούτου, προτρέπω την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να λάβει συγκεκριμένα μέτρα και να επιδείξει αλληλεγγύη προς τους οπωροκαλλιεργητές, η σοδεία των οποίων έχει καταστραφεί από τον παγετό.

Charlie McCreevy, μέλος της Επιτροπής. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα απλώς να θέσω ένα θέμα. Μετά από το θέμα που έθεσε ο κ. Podkański, θα ήθελα να αποσαφηνίσω ότι το Ταμείο Αλληλεγγύης δεν καταβάλλει αποζημιώσεις για απώλεια εσόδων μεμονωμένων αγροτών.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω τους βουλευτές για τη συνεισφορά τους στη συζήτηση, και θα ενημερώσω τη συνάδελφό μου κ. Mariann Fischer Boel σχετικά με τις ανησυχίες που εγέρθηκαν.

Πρόεδρος. – Κύριε Επίτροπε, ευχαριστώ και εσάς και τους συνεργάτες σας που μείνατε τόσο αργά.

Πρόεδρος. – Η συζήτηση έληξε.

21. Ημερήσια διάταξη της επόμενης συνεδρίασης: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

22. Λήξη της συνεδρίασης

(Η συνεδρίαση λήγει στις 23.10)